

ספר

אֲשֶׁר בַּנְחַל

חֶלֶק קֶלֶט

וְהוּא קֶבֶץ מִכְתָּבִים וּשְׂאֵלוֹת וּתְשׁוּבוֹת אֲשֶׁר בַּנְחַל הַנוֹבֵעַ מִקּוֹר חֲכָמָה
יְסֻדָּתָם, עֲנִינִים נוֹרָאִים וְנִפְלְאִים, מַעֲצוֹת יְקָרוֹת, הַתְּחִינּוֹת
וְהַתְּעוֹרְרוֹת לְהִתְקָרֵב אֶל ה' יִתְבָּרֵךְ בְּכָל דְּרָגָה וְדָרָגָה מִכָּל מְקוֹם
שֶׁהוּא, יְהִי מִי שִׁיְהִי.

בְּנֵי וּמִיֻּסָּד עַל פִּי דְבָרֵי

רַבְּנֵי הַקְּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא, אֹרֵחַ הַגְּנוּז וְהַצֶּפוּן

בּוֹצִינָא קְדִישָׁא עִילָאָה, אֲדוּנְנֵי, מוֹרְנֵי וְרַבְּנֵי

רַבֵּי נַחְמָן מִבְּרֶסְלֵב, זְכוֹתוֹ יִגַּן עֲלֵינוּ

וְעַל פִּי תַלְמִידוֹ מוֹרְנֵי הַגָּאוֹן הַקְּדוֹשׁ, אֹרֵחַ נִפְלֵא, אֲשֶׁר כָּל רוּחַ לֹא אֲנִים

לִיָּה

רַבֵּי נִתָּן מִבְּרֶסְלֵב, זְכוֹתוֹ יִגַּן עֲלֵינוּ

וּמִשְׁלֵב בְּפִסְקֵי תוֹרָה, נְבִיאִים, כְּתוּבִים וּמֵאֲמָרֵי חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים

מִנְּמָרָא מִדְּרָשִׁים וְזֵהר הַקְּדוֹשׁ

הוֹבָא לְדָפוּס עַל יְדֵי

חֲסִידֵי בְּרֶסְלֵב

עִיר הַקְּדֹשׁ יְרוּשָׁלַיִם תּוֹכְבֵּי"א

שְׁנַת תּשׁע"ד לַפ"ק.

נתן להשיג את הספר הקדוש הז
וכל ספרי אדמו"ר מוהר"ן מברק

זי"ע

ביבנאל עיר ברסלב:

04-6656666

בירושלים:

052-7622316

בבני ברק:

03-5743542 052-7138892

באשדוד:

052-7618316

פֶּתַח דְּבַר

הִנֵּה חֲלָקֵי שְׂאֵלוֹת וּתְשׁוּבוֹת "אֲשֶׁר בַּנַּחַל", נִדְפְּסוּ כְּבַר כַּמָּה פְּעָמִים בְּכַמָּה מִהֲדוּרוֹת, וְנִתְפַּשְׁטוּ מְאֹד בְּעוֹלָם, עַד שֵׁשׁ בְּנֵי-אָדָם שְׁמַחֲיִים וּמְחַזְקִים עֲצָמָם עִם סְפָרִים אֱלוֹ, וְכָל חַיּוֹתָם וְהַתְמַדְתָּם בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוֹשָׁה, הִיא רַק עַל יָדָם, וּמָה גַם שְׂאֵפְלוּ אֶת הַנְּהַגְתָּם בְּגִשְׁמִיּוֹת הֵם גַּם-כֵּן לּוֹקְחִים מִסְּפָרִים אֱלוֹ, כִּי הַסְּפָרִים מְדַבְּרִים אֶל הָאָדָם כְּדַבֵּר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ, וְהָאֵב אֶל בְּנוֹ, וְהָרֵב אֶל תַּלְמִידוֹ.

וְהִנֵּה סְפָרִים אֵלֶּה נִדְפְּסוּ עַד עַתָּה שְׁלֹא כְּסֹדֵר הַשָּׁנִים, רַק בְּכָל כַּרְךָ מְעַרְבִים מִכְּתָבִים מִכַּמָּה שָׁנִים, וְכֵן חֲסֻרִים הַרְבֵּה מִכְּתָבִים מִכַּמָּה שָׁנִים, לְזֹאת לְקַחְנוּ עַל עֲצִמְנוּ לְסֹדֵר אֶת כָּל חֲלָקֵי שְׂאֵלוֹת וּתְשׁוּבוֹת "אֲשֶׁר בַּנַּחַל", מִהַמְּכַתָּב הָרִאשׁוֹן שְׁנֹדֵפֵס עַד עַתָּה, דְּבַר הַמְּסַתֵּכִם בִּיּוֹתֵר מִשְׁבָּעִים אֶלְף מִכְּתָבִים, וְסִדְרְנוּ אֶת הַמְּכַתָּבִים עַל-פִּי סֹדֵר הַשָּׁנִים, וְכֵן הוֹסַפְנוּ מִכְּתָבִים רַבִּים שֶׁהִגִּיעוּ לְיַדֵּינוּ אַחֲרֵי-כֵן מִכְּתָב יָד, אֲשֶׁר טָרַם רָאוּ אֶת עֵינֵי הַדְּפוּס, וְכַמוֹ-כֵן סִדְרְנוּ אֶת הַמְּכַתָּבִים בְּהַדְּפָסָה מְחֻדָּשֶׁת עִם נִקּוּד בְּתַכְלִית הַהֲדוּר וְהִיפִי, וְהַכְּנִסְנוּ אֶת כָּל מְרָאֵי הַמְּקוּמוֹת מִפְּסוּקֵי תנ"ך וּבְחֻמֵּינוּ הַקְּדוֹשִׁים ו"ל, כְּאֲשֶׁר עֵינֵיכֶם תִּרְאִינָה, גַּם הוֹסַפְנוּ מִפְּתַח הָעֲנִינִים עַל

כָּל מִכְתָּב וּמִכְתָּב, הַמְבִיא תְּמִצִּית הַנוֹשָׂאִים שְׁמֵדְבַר עֲלֵיהֶם
בַּמִּכְתָּב.

וּלְאַחַר עָמַל וַיְגִיעָה רַבָּה, אָנוּ מִדְּפִיסִים עֵתָה אֶת כָּרֶךְ קֶלֶט,
וּמִקֻּיִם לְהוֹצִיא אַחֲרָיו אֶת כָּל שְׂאֵר הַכָּרְכִים כְּפִי סֵדֶר
הַשָּׁנִים, כָּרֶךְ אַחַר כָּרֶךְ, וּבְלַבְנוּ תִקְוָה, שְׁכַל מִי שְׂיִקְרָא בְּזוֹה,
יִהְיֶה וַיִּחְיֶה אֶת עֲצָמוֹ מְאֹד, כִּי מִכְתָּבִים אֵלּוּ הֵם אוֹצָר כְּלֵי
חֻמְדָּה, הַפּוֹתְחִים דְּרָךְ חֲדָשָׁה בְּפִרוּשִׁים נִפְלְאִים עַל פְּסוּקֵי
תַנ"ךְ וְעַל מֵאֲמָרֵי חַז"ל הַקְּדוּשִׁים בְּגִמְרָא וּמְדַרְשִׁים וּבִזְהַר
הַקְּדוּשׁ וְכו', וְגִלּוּיִים חֲדָשִׁים בְּהַשְׁגוֹת אֱלֻקוֹת, מְלַבְּשִׁים
בְּכֹמֶה לְבוּשִׁים מְלַבּוּשִׁים שׁוֹנִים, עַד אֲשֶׁר אֶפְלוּ הַיְרֹוד
וְהַנְּמֹךְ בְּיֹתֵר, יוּכַל גַּם-כֵּן לְהַמְשִׁיךְ עַל עֲצָמוֹ הַשְׁגוֹת
אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ בְּאֶפֶן נִפְלָא וְנִעְלָה מְאֹד, מִשְׁכַּל עֲלִיּוֹן לְשִׁכַּל
תַּחְתּוֹן, מֵעִילָא לְעֻלּוּל, כַּאֲשֶׁר יוֹדֵה מִי שְׁרָגִיל בְּהֶם.

וְכָל הַמִּכְתָּבִים הֵם עֲצוֹת נוֹרְאוֹת וְנִפְלְאוֹת בְּעִבּוֹדַת הַשֵּׁם
יִתְבָּרֵךְ, אֵיךְ לְהַחֲזִיק מֵעֵמֶד עַל כָּל מַה שְׁעוֹבֵר עָלָיו
בְּרוּחָנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת, בְּפִרְטֵי פִרְטִיּוֹת, וְנוֹתְנִים עֲצוֹת נִפְלְאוֹת
אֵיךְ לְהִתְמוּדֵד עִם כָּל בְּעִיּוֹת הַחַיִּים שְׁעוֹבֵרוֹת עַל כָּל אֶחָד
וְאֶחָד בְּזוֹה הָעוֹלָם מִקְטָן וְעַד גְּדוֹל.

אֲשֶׁרֵי מִי שְׂיִתְמִיד בְּהֶם, וְאִזּוֹ יִמְשִׁיךְ עַל עֲצָמוֹ עֲרֻבוֹת,
נְעִימוֹת, יְדִידוֹת, זִיו וְחַיּוֹת אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, וַיִּזְכֶּה
לְאֲשֶׁר אִמְתִּי וְנִצְחִי לְאוֹר בְּאוֹר הַחַיִּים, חִ'כְּלִים נִפְלוּ לָנוּ
בְּנְעִימִים, אוֹר הַגְּנוּז וְהַצָּפוֹן שְׁעָלָיו נֶאֱמַר עֵי'ן ל'א ר'אֲתָה
אֲלֻקִּים ז'וּלְתִיךְ י'עֲשֶׂה, וַיִּזְכֶּה לְגֵאֲלָה שְׂלִ'מָ'ה, אָמֵן וְאָמֵן!

הַמוֹצִיאִים לְאוֹר

הַקְדָּמָה

מבוא בלקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ס"א: על-ידי אמונת חכמים יכולין להוציא משפטינו לאור.

הינו מכל הלמודים שאדם לומד, צריך שיקבל ויוציא מהם משפטי אמת, שלא יהיה משפט מעקל, שיקבל וילמד מכל הלמודים שלומד משפטי הנהגות, שידע איך להתנהג — הן לעצמו והן לאחרים, שמתנהגים לפי דעתו כל אחד ואחד כפי בחינתו, וכפי הממשלה והרפנות שיש לו, הן לרב או למעט, וכל זה זוכים על-ידי אמונת חכמים וכו'.

והנה עקר שלמות אמונת חכמים הוא, כשיזכה לסלק את דעת עצמו לגמרי, וידע ויבין באמת באיזה מעמד ומצב אני נמצא, ועל-כן עלי לסלק את דעתי לגמרי, וכל מה שאומר לי החכם הרב האמת, אני צריך לקבל עלי כל אשר יאמר כהוא זה — דבר קטן ודבר גדול, ולבלי לנטות, חס ושלום, מדבריו ימין ושמאל, וכמו שאמרו חכמינו, זכרונם לברכה (ספרי, שופטים יא): אפלו אומר לך על ימין שהוא שמאל וכו'; ולהשליך מאתו כל החכמות, ולסלק דעתו כאלו אין לו שום שכל בלעדי אשר יקבל מהצדיק והרב שבדור. וכל זמן שנשאר אצלו שכל עצמו, הוא אינו בשלמות ואינו מקשר ומקרב לצדיק, אבל כשזוכה לבטל את עצמו לגמרי אל

הצדיק והרב האמת, אִז יִכּוּל לְקַבֵּל מִמֶּנּוּ עֲצוֹת עַל כָּל דְּבַר, הֵן לוֹ וְהֵן לְאַחֵרִים — הַחֲפָצִים לְשִׁמְעַת בְּקוּלוֹ (עֵין לְקוּטִי-מוֹהֲרָן, חֶלֶק א', סִימָן קכג), וְגַם יִזְכֶּה לְצֵאת מִשְׁגֵּעוֹנוֹ וּמִשְׁטִיּוֹתָיו, שְׁנִדְבָקוּ בּוֹ עַל-יְדֵי עֲוֹנוֹתָיו (עֵין שִׁיחֹת-הֶרֶן, סִימָן סז), כִּי הַצְּדִיק הוּא מְלֵא עֲצוֹת וְחִדוּשִׁים נוֹרָאִים וְנִפְלְאִים מְגֹדוֹל וְעַד קָטָן, דְּרִי מַעֲלָה וְדְרִי מַטָּה, וְעַל-יָפֵן עָלִינוּ רַק לְהַעֲתִיק דְּבָרֵי הַצְּדִיק כְּפִשּׁוּטָם וּלְהַלְבִּישָׁם בְּכֵלִים מְכֵלִים שׁוֹנִים לְכָל הַשּׁוֹאֲלִים אוֹתָנוּ דְּבַר הַשֵּׁם, וְלִבְלִי לֹאמַר וּלְהַמְצִיא סְבָרוֹת כְּרִסְיוֹת וְכוּ', כִּי כָּל אֵלּוֹ הַחוֹלְקִים עַל הַצְּדִיק, לְמוֹדֵם הוּא מְמוֹתְרוֹת, אֲשֶׁר מִשֵּׁם יוֹצֵא מִשְׁפֵּט מַעֲקֵל, וְלֹא דֵי שְׂאִינָם יְכוּלִים אֲפֹלוֹ לְהַנְהִיג אֶת עַצְמוֹ, מִכָּל שָׂכֵן שְׂאִינָם יְכוּלִים לְהַנְהִיג אֶת אַחֵרִים וְכוּ'.

וְעַל-כֵּן הָעֵקֶר לְשׁוּב עַל פְּגַם אֲמוּנַת חֲכָמִים, וְכִשְׁאָחַד שׁוֹאֵל אֵיזָה דְּבַר אוֹ אֵיזוֹ עֲצָה בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם, הָעֵקֶר לְהַשִּׁיב דְּבָרֵי הַצְּדִיק הָאֱמֵת, וְעַל-יְדֵי שְׁזָה מִקְשָׁה וְשׁוֹאֵל, וְזֶה מְשִׁיב וּמְתַרַץ אֶת הַשְּׂאֵלָה, עַל-יְדֵי-זֶה נַעֲשֶׂה סֵפֶר שְׂאֵלוֹת וּתְשׁוּבוֹת, וְעַל-יְדֵי-זֶה יִתְחַדְּשׁוּ הַרְבֵּה סֵפָרִים לְגִלוֹת וּלְפָרְסָם אֶת הַרְבֵּה הָאֱמֵת, שֶׁהוּא שְׂכָל הַכוֹלָל כָּל הָעוֹלָמוֹת וְכָל הַדְּרָגוֹת וְכוּ'.

וְאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל: יֵשׁ בְּמָה סֵפָרִים עֲכָשׁוּ וְגַם עֲתִידִים לִהְיוֹת עוֹד בְּמָה סֵפָרִים, וְכֵלָם צְרִיכִים לְעוֹלָם, וְאֲסוּר לְלַעַג עֲלֵיהֶם, חֵס וְשְׁלוֹם (עֵין לְקוּטִי-הַלְכוֹת, קִדּוּשֵׁין, הַלְכָה ג), כִּי רַק הַסֵּפָרִים הַמְדַבְּרִים מִחֲקִירוֹת צְרִיכִין לְהִרְחִיקָם כְּמִטְחָוֵי קֶשֶׁת, וְלִבְעָרָם מִבֵּיתוֹ בְּבַעוֹר חֲמִץ וְשִׂאֹר וְיֹתֵר וְיֹתֵר וְכוּ' וְכוּ', וְרֵאיוּי לְגֹזֵר שֶׁלֹּא לְהַדְפִּיסָם עוֹד, כִּי שׁוֹרְפִים נִשְׁמוֹת הַקּוֹרְאִים בָּהֶם וְכוּ', אֲבָל כָּל הַסֵּפָרִים הַהוֹלְכִים בְּדַרְכֵי הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, בְּדַרְךְ אֲבוֹתֵינוּ, בְּדַרְךְ הָאֲמוּנָה הַקְּדוּשָׁה, בּוֹדָאֵי מִצְוָה גְּדוּלָה לְהַדְפִּיסָם לְהַרְבּוֹת סֵפָרִים כְּחוֹל הַיָּם, כִּי כָּל סֵפֶר שְׂמִדְבָר מִעֲנִינֵי תּוֹרָה הֵן בְּדַרְךְ פְּשֻט, אוֹ דְרוֹשׁ, אוֹ רְמֵז, אוֹ סוּד, אוֹ פְרוּשׁ, אוֹ בְּאוּר, אוֹ סֵפָרֵי הַפּוֹסְקִים וְשְׂאֵלוֹת וּתְשׁוּבוֹת, אוֹ

ספרי מוסר ואגדות וכיוצא בהם, כלם נכוחים למבין, וכלם צריכים לעולם, כלם אהובים, כלם קדושים, כי כלם מדברים מרצונו יתברך, הנעלם בתורה ובמצוות, ובנדאי אסור לקוץ ברבוי ספרים, כמו שנמצאים קצת, אשר עינם צרה בשרואים שנתחדש עוד איזה ספר חדש, ועתק יוצא מפיהם כאלו מצטערים על הראשונים, שכבר יש הרבה ספרים, ולמה להם עוד; ובאמת לא בדעת ידברו, כי "לכל זמן ועת לכל חפץ" (קהלת ג, א), כי מי יכריח אותם ללמוד זה הספר, ואם לא יהיה להם פנאי ללמוד זה הספר החדש, רק יבלו ימיהם בספרים שיש מפבר, מי ימחה בידם, ומה אכפת להם, שיש עוד ספרים בעולם, אולי יש בני-אדם שמסגל להם זה הספר דוקא, כמו שרואים בחוש, שיש בני-אדם שיש להם חיות מספר זה, ויש בני-אדם שמחיה אותם ספר אחר, וגם באדם אחד בעצמו יש שנויים בין הזמן, לפעמים מתעורר להשם יתברך על-ידי דבר זה שבספר זה, ולפעמים אינו יכול להתעורר כי אם על-ידי דברי תורה ומוסר שבספר אחר, וגם מי שנפשו חשקה בתורה, ומבלה ימיו עליה פראוי כי לכך נוצר, יש פנאי בימי האדם אשר הוא חי על פני האדמה לעין ולהביט בספרים הרבה מאד, כמו שראינו כמה גדולים, שהיו בקיאים בכמה ספרים הרבה מאד, ולמה לא נלמד קל וחסר מהגוים, שלא קבלו את התורה הקדושה, וכל עניני חכמתם בעסקי העולם הזה, שהוא הבל וריק, צל עובר, ואף-על-פי-כן יש להם הרבה ספרים באריכות גדולה מאד, ובכל מדינה ומדינה נתחדשים אצלם ספריהם הרבה מאד בכל שנה וכמעט בכל יום, ואינם קצים ברבוי ספריהם, ומדוע נבגד אנחנו, חס ושלום, להקפיד, חס ושלום, על רבוי הספרים של התורה הקדושה, אשר היא חיינו וארץ ימינו בעולם הזה ובעולם הבא, לעולם שכלו ארץ וטוב לעולמי עד ולנצח

נצחיים?! והלא כִּמָּה תחבולות עושים וכִּמָּה ספרים לאֲלָפִים ולרַבּוֹת מִחֲבָרִים בְּשִׁבִיל עֲסָקֵי הָעוֹלָם הַזֶּה, קל וְחֹמֶר בֶּן בְּנוֹ שֶׁל קל וְחֹמֶר כִּמָּה אֲלָפֵי אֲלָפִים וְרַב רַבֵּי רַבּוֹת רַבּוֹת וְכוּ, ספרים עד אין קץ, אָנוּ צְרִיכִים לְחַבֵּר וּלְהַדְפִּיס בְּשִׁבִיל הַתְּכָלִית הָאֲחֻרוֹנָה לְעוֹלָם הַבָּא, כִּי אָנוּ צְרִיכִים לְהַכִּין לְעֵצְמָנוּ צִידָה לְדַרְכֵנוּ הַרְחוֹקָה מְאֹד מְאֹד, וְכִבֵּר נִלְכְּדוּ רַבִּים מְאֹד מְאֹד בְּתַאֲוֹת הָעוֹלָם הַזֶּה וּבַהֲבָלָיו וּבְטַעֲוִיתָיו וְכוּ, וְכִמָּה ספרים וְתַחבּוּלוֹת אֵין מְסֻפָּר אָנוּ צְרִיכִים לְחַדֵּשׁ בְּכָל יוֹם, כִּדִּי לְמַצֵּא עֵצָה וְתַחבּוּלָה לְהַצִּיל אֶת נַפְשׁוֹתֵינוּ וּנְפֶשׁ וּנְפִישׁ בְּנֵינוּ וּבְנוֹתֵינוּ וְהַתְּלוּיִים בָּנוּ לְהַצִּיל כָּלֵם מִנֵּי שַׁחַת, וּלְהַחֲיוֹתָם עַל פְּנֵי הָאֲדָמָה בְּחַיִּים נְצַחִיִּים, לְקַרְבֵּם אֶל הַתּוֹרָה וְאֶל הָעֲבוּדָה, וְגַם כִּי הָעוֹלָם אוֹמְרִים בְּשֵׁם הַבַּעַל-שֵׁם-טוֹב הַקְּדוֹשׁ, כִּי תוֹרַת ה' תְּמִימָה, כִּי לֹא נִגְעוּ בָּהּ עַד־יָן.

נמצא, שְׁכָל הַסְּפָרִים הַקְּדוּשִׁים וְהַנּוֹרָאִים שֶׁכָּבַר נִמְצְאִים בְּעוֹלָם, עַד־יָן לֹא נִגְעוּ בְּעֵצָם הַתּוֹרָה, וְעַתָּה רָאָה וְהִבֵּן כִּמָּה ספרים צְרִיכִים עוֹד, עַד שֶׁנִּתְחִיל לַגַּע בַּתּוֹרָה, מִכָּל שָׁפָן וְכָל שָׁפָן לְבוֹא לְחַדְרֶיהָ וּלְיַרֵּד לְעִמְקָהּ, עַל-כֵּן כָּל הַסְּפָרִים הַקְּדוּשִׁים שֶׁחֲבָרוּ עַד הַנֵּה, עַד־יָן אֵינָם חֹלְקִים אֶחָד מֵאַלְף מַעֲמָק רַבּוּי הַסְּפָרִים שֶׁיִּתְגַּלּוּ עוֹד, בְּעַת שֶׁיִּתְגַּלּוּ סִתְרֵי וְכוּי הַתּוֹרָה הָאֲמִתִּיִּים, עַל-כֵּן צְרִיכִים לְהַזְהֵר לֹא לְלַעַג וּלְבַזּוֹת שׁוֹם סֵפֶר הַהוֹלֵךְ עַל-פִּי דֶרֶךְ הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, עַל-פִּי הַגְּמָרָא וְהַמְדַרְשִׁים וְסִפְרֵי הַזְּהַר הַקְּדוֹשׁ וְהָאֲרִיז"ל, כִּי כָּלֵם צְרִיכִים לְעוֹלָם, וְגַם כִּי יֵשׁ כִּמָּה וְכִמָּה מְדִינּוֹת וְעִירוֹת שֶׁל יִשְׂרָאֵל, וּבְמִקּוֹמוֹת אֵלוּ מִתְּפַשְׁטִים אֵלוּ הַסְּפָרִים וְהֵם מַחֲיִין אֶת עֵצְמָן בָּהֶם, וּבְמִקּוֹמוֹת אַחֲרִים מַחֲיִין אֶת עֵצְמָן בְּסִפְרִים אַחֲרִים דִּיקָא וְכוּ.

והנה תמצית הספר הזה היא מכתבים, אשר נכתבו למקורבים חדשים, אשר, תהלה לאל, באים ומתקרבים אל האור הגנוז והנעלם, אורו של רבנו ז"ל, ומריצים מכתביהם להורותם הדרך, לראות אור ולצאת מהחשך והרע שנלכדו בו וכו' וכו', והמכתבים האלו נכתבו תשובות על מכתביהם.

ובאמת לא נתחדש בו שום דבר, באשר יראה הרוואה, רק נלקט מפל ספרי רבנו ז"ל בכלים מכלים שונים, וכדרך הרופא אשר מערב כמה סמים יחד (עין לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן נוז), כי כל הרפואות הן הרבבות, דהינו שלוקחים סם פלוני ועשב פלוני במדה ובמשקל כף וכף, וכן עשב אחר, שמשקלו כף וכף, וכן שוקלים מכמה מינים, וכל עשב ועשב יש לו כח אחר, ומערבין אלו המינים ביחד, ועושין מהם ההרפכה, וזאת ההרפכה יש לה כח לרפא החולאת, כי עקר הרפואה הוא על-ידי הרפכה דיקא, שנעשה לה כח אחר חדש, על-ידי הכח שקבלה מכל אלו העשבים שנתערבו, ובזה הכח החדש של ההרפכה דוקא מרפאין כל מיני חולאות וכו', עין שם; ודבר זה יכול כל אחד מאנשי שלומנו ומחייב לעשותו — לגלות ולפרסם את הצדיק האמת בעולם, ולהציל נפשות מרדת שחת, ובפרט אם בא אחד ושואל אותו מטל עליו חיוב לענות לו, כי הרבה דורות תלויים בנפש זו, ואם תרחקוהו בענוה של שקר, אתה הורג אותו וכל התלויים בו וכו', וזהו החסד הגדול ביותר בעולם, ואין עוד חסד גדול מזה — בשזוכין להכניס את הדעת האמת בחבריו, ובפרט בעתים הללו אשר החשך והאפלה נתפשטו בעולם, ונתקיים בעוונותינו הרבים (איכה ד, א): "תשתפכנה אבני קדש בראש כל חוצות", דהינו ישראל קדושים מתגלגלים, רחמנא לצלן, בראש כל חוצות, ובפרטיות נערי ישראל, אשר עוברים

עֲלֵיהֶם בְּעֵתִים הִלְלוּ נְסִיוֹנוֹת כְּאֵלוֹ, אֲשֶׁר לֹא שָׁעָרוּם אָבוֹתֵינוּ וְאָבוֹת אָבוֹתֵינוּ בְּלִי שׁוּם גְּזֻמָּא כְּלָל, מִמֶּשׁ כְּמוֹ בְּדוֹר הַמַּבּוּל, רַחֲמָנָא לְצִלָּן, וְאִין מִי שְׁיַרְחֵם עֲלֵיהֶם כְּלָל, כִּי נִתְפַּשְׁטוּ סִפְרֵי מִיּוֹנוֹת וְנֶאֱוָף לְאֶלְפִים וְלִרְבּוּבוֹת, אֲשֶׁר רַבִּים נִתְפָּסוּ בְּזֶה בְּיוֹדְעִים וּבְלֹא יוֹדְעִים, רַחֲמָנָא לְצִלָּן, וְחִבְרָא חִבְרֵי אִית לֵיהּ, וְחִבְרָא דְחִבְרֵי חִבְרֵי אִית לֵיהּ, וְאֶחָד מִכְשִׁיל אֶת חִבְרוֹ, וְשׁוּם רֹאשׁ יְשִׁיבָה וּמְשַׁגִּיחַ אִינוּ יוֹדֵעַ מְזַה כְּלָל (אוֹ עוֹשֶׂה אֶת עֲצָמוֹ כְּאִינוּ יוֹדֵעַ), וְעַל-יְדֵי-זֶה נִשְׁקָעִים יוֹתֵר וְיוֹתֵר, הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יִרְחָם; עַל-כֵּן הִתְקַרַח לְהִרְחִיב אֶת הַדְּבָר בְּכַמָּה מִיַּיִן דְּבוּרִים, כְּאֲשֶׁר אָמַר רַבְּנֵי ו'ל, לְמוֹתֵרְנֵי ו'ל: כְּשִׁיגִיעַ בְּכַתִּיבָתוֹ לְעִנִּין "אֲמוּנָה" אוֹ "צְדִיק", יִרְחִיב אֶת הָעֵט, כִּי אֵי אֶפְשָׁר לְהַנְצִל וּלְצַאת מִהַחֲשֶׁךְ, כִּי אִם עַל-יְדֵי הַתְּקַרְבוֹת אֶל הַצְּדִיק הָאֲמֵת, אֲשֶׁר מְגַלֶּה אֲמוּנָתוֹ יִתְבָּרַךְ, אֲמֵתוֹ יִתְבָּרַךְ וְרַחֲמָנוּתוֹ יִתְבָּרַךְ, כִּי הוּא הַרּוֹפֵא הָאֲמֵתִי, הַרּוֹפֵא הַמְּמַחֶה מְאֹד מְאֹד (עֵין לְקוּטֵי-מוֹהַר"ו, חֶלֶק א', סִימָן ל), וְהוּא וְאֲנָשָׁיו יְכוּלִים לִירֵד אֶל כָּל מִיַּיִן צְנוּרוֹת שֶׁל הַסֵּטֶרָא אַחֲרָא לְהַכְנִיעָהּ, לְשַׁבְּרָהּ וּלְבַטְלָהּ, וּלְהָרִים אֶת הַנְּפֻשׁוֹת שֶׁנִּשְׁקָעוּ שָׁם (עֵין לְקוּטֵי-מוֹהַר"ו, חֶלֶק א', סִימָן ח).

עַל-כֵּן אֲשֶׁרִי הַזּוֹכָה לְהִתְקַרֵּב אֶל הַצְּדִיק הָאֲמֵת מִיַּחֲדֵי הַדְּוֵרוֹת, שֶׁהוּא גָּמַר כָּל הַתְּקוּנִים וְכוּ', שֶׁהוּא תְּקוּת כָּל בֵּית יִשְׂרָאֵל, וְתְּקוּת כָּל הַדְּוֵרוֹת וְתְּקוּת כָּל הָעוֹלָמוֹת וְכוּ', נֶחַל הַנּוֹבֵעַ בּוֹ מִקּוֹר הַחֲכָמָה הַקְּדוּמָה הַיוֹצֵאת מִשְׁלֹשׁ רֵאשׁוֹנוֹת דְּעֵתִיק וְכוּ', גְּאֵלְתָן שֶׁל יִשְׂרָאֵל וְכוּ', וְאֵל אֲנָשָׁיו הַיְקָרִים שֶׁבְּכָל דוֹר, שֶׁהֵם צְדִיקֵי הָאֲמֵת שְׁבַדוֹר, כִּי כָּל אֶחָד מֵאֲנָשָׁיו הוּא אֵיבָר לְצְדִיק, וּבְהִתְחַבְּרוֹתָם יַחַד, שָׁם כָּל הַצְּדִיק וְכוּ'.

וְאֵי יִזְכָּה לְתִקּוּן אֲמֵתִי וְנִצְחִי, וְיִזְכָּה לְהַתְּגַלּוֹת הָאוֹר הַגְּנוּז, אֲשֶׁר עֵין לֹא רָאָתָה אֱלֻקִּים זוֹלָתָךְ יַעֲשֶׂה וְיִזְכָּה לְגֵאֲלָה שְׁלָמָה, אֲמֵן כֵּן יְהִי רְצוֹן!

ספר

אשר בנחל

פרך קלט

לד תקה.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר פקודי, ב' דראש-חדש אדר-ב' ה'תשס"ג.

שלום וברכה וְכַל טוֹב סָלָה נִגְיָעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל כָּל־לִיּוֹת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְרֶסֶלֶב", תְּלִמִּידֵי "הַיְכַל־הַקֹּדֶשׁ", הַיּוֹנִי"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד, וַיִּשְׁמְרֵם וַיַּצִּילֵם מִכָּל צָרָה וְצוּקָה, וּמִכָּל נֹגַע וּמַחֲלָה, וַיִּשְׁלַח בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכֹל מַעֲשֵׂה יְדֵיהֶם, אָמֵן.

רְצִיתִי לְבַקֵּשׁ אֶת כָּל אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ דֵּי בְּכָל אֶתֶר וְאֶתֶר, חֲסִידֵי בְרֶסֶלֶב הַיְקָרִים! אֲנַחְנוּ נִמְצָאִים אֲצֵל רַבֵּי גְדוֹל מְאֹד, כְּמוֹ שְׂאֵמֶר רַבְּנוּ ז"ל (שיחות-הַר"ן, סימן קעז): אַתֶּם צְרִיכִים לְשִׂמְחָה מְאֹד מְאֹד, שֵׁשׁ לָכֶם רַבֵּי כְּזֶה, שֶׁהוּא מְגַלֶּה לָכֶם אֶת הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא. פִּי מֵהַיִּיתֶם עוֹשִׂים אִם לֹא הִיָּה לָכֶם רַבֵּי כְּזֶה?! וְלָכֵן אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְשִׂמְחָה מְאֹד מְאֹד, שְׂזַכִּינוּ לְהִיּוֹת "חֲסִידֵי בְרֶסֶלֶב", מְקַרְבִּים אֶל רַבְּנוּ ז"ל. וְהַעֲקָר הָעֶבֶדָה שֶׁלָּנוּ צְרִיכָה לְהִיּוֹת — לְהַפִּיץ אֶת אֹרֶן רַבְּנוּ ז"ל בְּמִסִּירוֹת נֶפֶשׁ הַכִּי גְדוֹלָה, וְלֹא לְהִתְפַּעֵל מִשׁוֹם בְּרִיָּה שְׁבַע־עוֹלָם. רַבֵּי נֶחֱזַן הַנִּיחַ לָנוּ צוּאָה, וְאָמַר: הָעֶבֶדָה שֶׁלָּכֶם יְהִיָּה יְפוּצוֹ מְעִינֹתֶיךָ חוּצָה; עִם יִשְׂרָאֵל צְמָאִים לְדַבֵּר ה', כָּלֵם רוּצִים לְהִתְקַרֵּב לְהַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא וְלֹא יוֹדְעִים כִּיצַד, וְכֵן שָׁכַל אֶחָד מְאֲנֵשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ בְּלִי יוּצָא מִן הַכָּלָל שֶׁיְפִיץ אֶת הַקּוּנְטְרָסִים, שֶׁהֵם תְּמֻצִית דְּבָרֵי רַבְּנוּ ז"ל וּמוֹהַרְנ"ת ז"ל, וְהַקּוּנְטְרָסִים הִלְלוּ עוֹשִׂים פְּעֻלוֹת, מְקַרְבִּים יְהוּדִים

אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וּמוֹצִיאִים אוֹתָם מִדְּכָאוֹן. וְאֵל תִּשְׁמְעוּ לְשׁוֹם
 בְּרִיָּה הָאוֹמֶרֶת אַחֶרֶת. וּמִי אוֹמֵר אַחֶרֶת? פָּרָא אָדָם שָׁבָא בְּמִקְלוֹ
 וּבִתְרַמִּילוֹ. חֲזוּרָה בַתְּשׁוּבָה — כָּל הַכְּבוֹד, אָבָל לָמָּה תִּשְׁכַּח אֶת
 עֲבָרָךְ, וְלָמָּה תִּדְבַר עַל סִפְרִים קְדוּשִׁים, שֶׁאָמַר רַבְּנֵי יוֹ"ל (לְקוּשֵׁי-
 מוֹתֵר"ן, חֶלֶק א', סִימָן סא), שֶׁמִּי שֶׁמְדַבֵּר עַל סִפְרִים קְדוּשִׁים, סִימָן
 שְׂצוּאָה וְטוֹנוֹף יֵשׁ לוֹ בְּרָאשׁ, וְזֶה מָה שֶׁאוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים
 (עֲרוּבֵין כ"א): הַלּוֹעֵג עַל דְּבָרֵי חֲכָמִים נִדוֹן בְּצוּאָה רוֹתַחַת. וְלִכֵּן אֶסוּר
 לְלַעֵג עַל שׁוֹם סֵפֶר, וְצָרִיכִים לְרְאוֹת לְהַפְיִץ אֶת הַקּוּנְטְרָסִים, וְלֹא
 לְהִסְתַּפֵּל עַל אֵלוֹ הַמְתְּלוֹצְצִים, כִּי צָרִיכִים לִידַע שֶׁהַסֵּרְחוֹן מְסַבֵּב אֶת
 מַחֵם, עֲשָׁנִים סְרוּחִים סְבִיב דַּעְתָּם. וְכֵן עִם יִשְׂרָאֵל נִמְצְאִים עֲכָשׁוּ
 בַּסִּפְּנָה גְדוּלָּה מְאֹד, אָבָל אֲנִי מִבְּטִיחַ, מִי שֶׁיִּלְךְ עִם הַקְּמִיעַ, לֹא
 יֵאָרַע לוֹ מְאוּמָּה. הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁמַר אוֹתוֹ מִכָּל רָע. וְלִכֵּן
 תִּרְאוּ לְהַפְיִץ אֶת הַקְּמִיעוֹת לְזִכּוֹת אֶת נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וּמִי שְׂצוּחַק
 — שִׁיצְחַק. אָבָל צוּחַק מִי שְׂצוּחַק אַחֲרוֹן.

רַבְּנֵי יוֹ"ל אוֹמֵר (חֲיֵי-מוֹתֵר"ן, סִימָן ריח): גְּמַרְתִּי וְאָגַמְר; וּבִשְׁעָה
 שֶׁסִּפַּר שֶׁהוֹלֵךְ לְהִסְתַּלַּק מִזֶּה הָעוֹלָם, אֲנִשִּׁי שְׁלוֹמְנוֹ הַתְּאֲנַחוּ וְאָמְרוּ:
 רַבִּי, מָה אֲנַחְנוּ עוֹשִׂים עֲכָשׁוּ, עַל מִי אַתָּה עוֹזֵב אוֹתָנוּ? ! עֲנֵה וְאָמַר
 רַבְּנֵי יוֹ"ל: אִם תַּחֲזִיקוּ עֲצַמְכֶם בְּיַחַד, תִּהְיוּ אֲנִשִּׁים כְּשָׂרִים, וְלֹא
 כְּשָׂרִים לְבַד, אֲלֵא אֶפְלוּ צְדִיקִים וְטוֹבִים תִּהְיוּ, וְאָמַר, שֶׁכָּל מִי
 שִׁיתַּחֲבֵר לְאֲנִשִּׁי שְׁלוֹמְנוֹ, יִהְיֶה בּוֹדָאֵי אִישׁ אָמֵת, וְלֹא זוֹ בַּלְבָּד, אֲלֵא
 אֶפְלוּ צְדִיק גָּמוּר. וְלִכֵּן אֲבַקֵּשׁ אֶת כָּל אֲנִשִּׁי שְׁלוֹמְנוֹ הַיְקָרִים, תַּחֲזִיקוּ
 עֲצַמְכֶם בְּיַחַד, תַּפְסִיקוּ עִם הַשְּׁטִיּוֹת, עִם הַקְּנָאָה וְהַשְּׁנָאָה שֶׁאֶחָד יֵשׁ
 לוֹ עַל הַשְּׁנִי, תַּתְּחִילוּ הַתְּחַלָּה חֲדָשָׁה, תִּמְחַלּוּ זֶה לְזֶה, כִּי סִפְּנָה
 גְּדוּלָּה עוֹמֶדֶת עֲכָשׁוּ עַל כָּל הָעוֹלָם כְּלוֹ בְּכִלְלִיּוֹת, וְעַל עִם יִשְׂרָאֵל
 בַּפְּרָטִיּוֹת. מִי יִצִּיל אֶת עִם יִשְׂרָאֵל? בִּי כְּנִישְׁתָּא חֲדָא, אִם יִהְיֶה
 בֵּית-הַכְּנֶסֶת אֶחָד, שֶׁשָּׁם יִתְאַחֲדוּ יַחַד, וְיַחֲזִי יַחַד בְּאַחֲדוּת וּבְאַהֲבָה,
 זֶה יִצִּיל אֶת כָּלֵל נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל מִהָאֲבִדוֹן. מִמְּלַחְמַת גּוֹג וּמִגּוֹג,
 וְלִכֵּן אֲנִי רוֹצֵה מְאֹד, שֶׁזֶּה יִהְיֶה הַבֵּית-הַכְּנֶסֶת שְׁלָנוּ.

מִי שְׂזוּכָה לְבוֹא לְגוֹר בְּיַבְנָאֵל, יִהְיֶה בְּטוֹחַ שֶׁתִּהְיֶה לוֹ דִּירָה,
 וְיֵשׁ עֲכָשׁוּ דִירוֹת לְהַשִּׁיג, וְאֵל תִּהְיוּ בְּטִלְגָּנִים! זֶהוּ הַמְּקוֹם הַמְּשֻׁמָּר

וְהַמְצִלָּח וְהַבְּטוּחַ בְּיֹתֵר, וְלֹא בְּחַנּוּם שֶׁהִסְמִיךְ-מִ"ם רוֹצֵה רַק לְבַלֵּעַ אוֹתָנוּ, אֲבָל לֹא יוֹעִיל לוֹ שׁוּם דְּבַר, וַיִּפֹּל נִפְלֵה אַחַר נִפְלֵה. וְלִכְּנֹן אֲשֶׁרֵי מִי שְׂזוּכָה לְקִנּוּת בֵּית בִּיבְנָאֵל, אֶפְלוּ לְטוּחַ אַרְף, אֶפְלוּ אֵינוֹ חוֹשֵׁב לְגוּר שָׁם. וּמִי שְׂיִגוּר בִּיבְנָאֵל — לֹא יִחַסֵּר לוֹ דְּבַר. אֲבָל אֵלּוּ שְׂאִינָם יְכוּלִים מֵאִיזוֹ סִבֵּה לְגוּר בִּיבְנָאֵל, אֲנִי רוֹצֵה, הֵיכֵן שְׂיֵשׁ צְבוּר שֶׁל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוֹ מִ"הֵיכַל-הַקֹּדֶשׁ", שְׂיִפְתָּחוּ בֵּית-הַפְּנֹסֶת "הֵיכַל-הַקֹּדֶשׁ", הֵן בִּירוּשָׁלַיִם, בְּאַשְׁדּוֹד, בְּבִנְיָבְרֶק, בְּרֵאשׁוֹן לְצִיּוֹן, בְּחֹלוֹן, בְּבֵת-זֵם, בְּקִרְיַת-סֹפֶר, בְּאֶלְעָד, בְּצַפַּת, בְּנִתְיָבוֹת, הֵיכֵן שָׂרֵק יִשָּׁנָם תְּלַמְיָדֵי הֵיכַל-הַקֹּדֶשׁ יִפְתָּחוּ בֵּית-הַפְּנֹסֶת. חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב הֵיזְקִירִים! אַתֶּם מוֹסְרִים נִפְשְׁכֶם לְהַפְיֵץ אוֹר רַבְּנוֹ ז"ל, אַתֶּם מְדַבְּרִים רַק מִרַבְּנוֹ ז"ל, אֵל תִּסְתַּפְּלוּ עַל אַחֲרִים, אַתֶּם הַמְקַרְבִּים הָאֲמִתִּיִּים לְרַבְּנוֹ ז"ל. וְאִם יִהְיֶה בְּד' אֲמוֹת שְׁלָנוּ בֵּית-הַפְּנֹסֶת הַנִּקְרָא עַל שֵׁם הַצַּדִּיק "הֵיכַל-הַקֹּדֶשׁ", שְׂרַבְּנוֹ ז"ל אוֹמֵר (לְקוּטֵי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק א', סִימָן נט), שְׂהַצַּדִּיק בּוֹנֵה הֵיכַל-הַקֹּדֶשׁ, אִם תִּהְיֶה שָׁם אַחֲדוּת, בְּזִכּוֹת זֶה נִזְכָּה כְּלָנוּ לְהַגָּאֵל, וְעַם יִשְׂרָאֵל יִהְיוּ שְׂמוּרִים.

עוֹד אֲנִי מְבַקֵּשׁ אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוֹ דֵּי בְּכָל אֶתֶר וְאֶתֶר, יְדוּעַ שְׂיֵשׁ עֲכָשׁוּ גִזְרָה מְאֹד גְּדוּלָה עַל-יְדֵי הַעֲרֵב-רַב, שְׂחוֹתֵרִים לְסַגֵּר תְּלַמְדֵי תוֹרָה וּבְתֵי סֹפֶר — הִיָּה לֹא תִהְיֶה, מְקַצְצִים אֶת הַמַּגִּיעַ לְכָל יֶלֶד וְיִלְדָה, כָּל הַמוֹסְדוֹת נִמְצָאִים בְּמַצֵּב קָשָׁה, אֲבָל יֵשׁ בְּכָל מְקוֹם עֲשִׂירִים שְׂעוּזָרִים וְכו', לָנוּ אֵין אֶף אֶחָד, וְלִכְּנֹן אֲבַקֵּשׁ אֶת כָּל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוֹ דֵּי בְּכָל אֶתֶר וְאֶתֶר, תַּעֲזְרוּ לְמוֹסְדוֹת שְׁלָנוּ, מִי שְׂיֵשׁ לוֹ קְרוֹבִים, גִּיסִים, אַחִים, דּוּדִים, בְּנֵי דוּדִים, שְׂיִפְתָּחוּ הוֹרָאת קִבֵּעַ, עֲבוּר הַתְּלַמוּד תוֹרָה וְהַבֵּית-סֹפֶר בִּיבְנָאֵל, שְׂיִלְדִינוּ יְלָדִים קְדוּשִׁים תִּשְׁבִּיר, שְׂלֹא טַעְמוֹ טַעַם חֲטָא, מֵהֵם מְדַבְּרִים? רַק מִהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא! אֵין בְּכָל הָעוֹלָם יְלָדִים כְּאֵלוֹ הַמְדַבְּרִים רַק מִמֶּנּוּ יִתְבַּרֵּךְ. וְלִכְּנֹן דִּיקָא עֲלֵיהֶם הִסְמִיךְ-מִ"ם עֵינָיו לְטַשׁ וְשִׁנּוּ חֶרֶק, תַּעֲשׂוּ מֵה שְׂבִידְכֶם לְעֹזֵר לְמוֹסְדוֹת שְׁלָנוּ, מִי שְׂיִכּוֹל לְעֹזֵר וּלְהִבִּיא מֵה שְׂיֹתֵר אֲנָשִׁים לְהוֹרָאת קִבֵּעַ בְּמוֹסְדוֹת שְׁלָנוּ, תְּבוֹא עֲלֵיו בְּרָכָה. שְׂזוֹ הַצַּדִּיקָה הַכִּי גְדוּלָה, וְכֵן אֲנִי מְבַקֵּשׁ אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוֹ הֵיזְקִירִים, אֵל תִּהְיֶה בְּטַלְגִּים, כָּל הַצָּרוֹת שְׁלָכֶם זֶה רַק מִפְּנֵי שְׂאִתֶּם רוֹצִים בְּפַעַם אַחַת

את הכל, ואם זה לא הולך לכם אינכם עושים מאומה. ורבנו ז"ל
אמר למוהרנ"ת ז"ל: אביסעל איז אויף גוט. ולכן למה אינכם
מתבודדים? כי רבנו ז"ל אומר, שצריכים להתבודד כל היום, אתם
רואים שאינכם יכולים להתבודד כל היום, אז אינכם מתבודדים
בכלל, אבל הלא מעט גם-כן טוב, אמר רבנו ז"ל, ולכן יש לכם
חמש דקות — תתבודדו בהם להקדוש-ברוך-הוא, וכך במשך כל
היום תתבודדו פה חמש דקות ושם חמש דקות, עד שבמשך היום
תראו שיהיה לכם יותר משעה התבודדות. כשקמים בבקר ונוטלים
ידים וכו' וכו' כבר מתבודדים להקדוש-ברוך-הוא, הולכים לבית-
הכנסת — מתבודדים להקדוש-ברוך-הוא, חוזרים מהבית-הכנסת
הולכים לקנות פת שחרית — עוד חמש דקות, הולכים לכולל —
עוד חמש דקות התבודדות, הולכים לנוח — עוד חמש דקות
התבודדות, קמים, מכינים עצמנו למנחה, עוד חמש דקות, וכך כל
פעם עוד ועוד חמש דקות, וכך אינכם יכולים לתאר ולשער איזה
אור ישפע עליכם. ותדעו להעריך כל חמש דקות.

וכלל זה תקחו עליכם: מי שמדבר על הזולת, סימן שהוא מלא
טנוף וצוואה וכו'. ובפרט מי שהוא בעל תשובה, צריכים להזהר
ממנו, ונדמה פגר הזה שבא במקלו ותרמילו, ואיך כבר יאמר
דעות?! הלא שב בפנה שלך בשקט, אחר שעברת על נשג"ז, על
חלול שבת, טרפות וכו' וכו', ואיך תבוא לומר דעות וכו', ולכן אל
תשימו לב מה שפול שוטה מדבר, תברחו אל הקדוש-ברוך-הוא.
ואם תרגילו עצמכם לדבר אליו יתברך כבר בחיים חיותכם, זה ילוה
אתכם עד הרגע האחרון, כמובא בתנא דבי אליהו (פרק יג): לפי
שכל המרבה שיחות ותפלות, זה ילוה אותו לבית עולמו וכו'. הלא
לעת זקנה, מי יש לו לאדם? ילדיו אין להם זמן בעבורו, חברים
אינם וכו', ובקשי באים לבקרו, אבל אם הרגיל עצמו לדבר אל
הקדוש-ברוך-הוא, אינו צריך את אף אחד, אלא עד הנשימה
האחרונה יש לו את הקדוש-ברוך-הוא וידבר אליו, טעמו וראו כי
טוב ה', אומר דוד המלך.

וכן ראו להיות רגילים ללמד בכל יום מקרא שנים מקרא

וְאַחַד תְּרַגְּוּם' עִם פְּרוּשׁ רַש"י, כְּדֵי שֶׁבְּסוּף הַשְּׁבוּעַ תְּסִימוּ פְּרִשְׁתֵּי הַשְּׁבוּעַ, וְכֵן תִּלְמְדוּ מְשֻׁנּוּת, גְּמָרָא, הִלְכָה כְּסֻדְרָן וְכוּ', זְכוּרֵי מֵה שֶׁהַתַּנָּא הִקְדוּשׁ אוֹמֵר: לְפִי שֶׁכָּל הַמְּרַבָּה שִׁיחוֹת וּתְפִלוֹת הֵם הַמְּלָוִים אוֹתוֹ לְבֵית עוֹלָמוֹ. מָה חָשׁוּב לְמַעְלָה: כֶּסֶף, זָהָב, כְּבוֹד וְכוּ'? כָּלוּם, הֲלֹא אָדָם נִפְטָר, מִכְּנִיסִים אוֹתוֹ לְקַבֵּר מְכֻסִּים אוֹתוֹ בְּעַפְרָא, וְהַנְּשָׂמָה עוֹלָה לְמַעְלָה, וְשׁוֹמֵר הַפֶּתַח שׁוֹאֵל: עַרְךָ מִקְרָא שְׁקָרִיתָ, מִשְׁנָה שִׁשְׁנִיתָ, וּמָה נַעֲשֶׂה לְיוֹם פְּקָדָה?!

וְלִכֵּן אֵל תִּהְיוּ בְּטַלְנִים! רְאוּ לְשִׂמְחָה שְׂזֻכִּיתֶם לַהֲיוֹת חֲסִידֵי בְּרִסְלָב, תִּלְמִידֵי הַיְכָל־הַקֹּדֶשׁ, וְאֵל תַּחֲשֹׁשׁוּ מֵאַף אֶחָד.

וְלִסְיוֹם — אֲבַקֵּשׁ אֶת כָּלְכֶם, תִּתְפַּלְלוּ עָלַי אֲלֵיְעֹזֵר שְׁלֵמָה בֶּן מִלְכָּה, אֲנִי צָרִיךְ יְשׁוּעוֹת גְּדוֹלוֹת, כִּי נִפְלְתִי בְּפֶחַ כְּזָה שְׂאִינִי יְכוֹל לִזְמֹר לְכֶם. אֲבָל אֲנִי בְּטוֹחַ, שֶׁהֵן אֵל כְּבִיר לֹא יִמָּאֵס בְּתַפְלוֹת רַבִּים, וּבְזָכוֹת תְּפִלוֹתֵיכֶם שֶׁתִּתְפַּלְלוּ עָלַי, שִׁימְתְּקוּ מִמְּנֵי הַדִּינִים, וְיִתְבַטְּלוּ מִמְּנֵי כָּל הַצָּרוֹת, אֲזָכָה כְּבָר לְרְאוֹת בְּשִׂמְחָתְכֶם וְלִשְׂמַח אֲתָכֶם בְּיַחַד.

הַמֵּאַחַל לְכֶם בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לד תקו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֻדְרֵי פְּקוּדֵי, ב' אָדָר־ב' ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר..

שִׂמְעָתִי מֵאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שֶׁאַתָּה נוֹהֵג בְּרַכָּב וְכוּ', תִּדַע לָךְ, שְׂאִין לָךְ רַשִּׁיּוֹן, וְאַתָּה יְכוֹל לְשַׁבֵּת בְּבֵית־סִהַר, וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֶשׁ אוֹתָךְ, שֶׁתִּפְסִיק עִם הַקְּטָנוּנוּיּוֹת וְהַשְּׁטוּיּוֹת שֶׁלָּךְ, וְתִתְחִיל לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם ח"י פְּרָקִים מְשֻׁנּוּת, שְׂזָה יִהְיֶה אֶת הַיָּצֵר הַרַע שֶׁלָּךְ, וְאֲנִי יוֹדֵעַ, שֶׁמְאֹד מְאֹד קָשָׁה לָךְ לְשַׁבֵּת בְּמָקוֹם אֶחָד, זֶה הַנְּסִיּוֹן שֶׁלָּךְ, חֲבָל שֶׁתֵּאבֵד אֶת הַשֵּׁם טוֹב שֶׁלָּךְ, וְלִכֵּן אֲנִי מִבְּקֶשׁ אוֹתָךְ, שֶׁבְּכָל יוֹם תִּלְמַד ח"י פְּרָקִים מְשֻׁנּוּת בְּעֶקְשָׁנוּת גְּדוֹלָה מְאֹד, וְתִהְיֶה חֲזוֹק בְּזָה,

וְכֵן תָּבוֹא לְהִתְפַּלֵּל בְּכָל יוֹם שַׁחֲרִית, מִנְחָה, מְעֵרִיב, בְּמִנְיַן דִּיקָא, וְאִז תִּקְבֵּל שֵׁם טוֹב, וְלֹא תִפְסִיד לֹא בְּעוֹלָם הַזֶּה וְלֹא בְּעוֹלָם הַבָּא, אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ — תִּשְׁמַע בְּקוֹלִי, וְאִז תִּרְאֶה בְּרָכָה וְהִצַּלְתָּה בְּכָל מַעֲשֵׂי יָדֶיךָ.

אֲנִי מְאֹד מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתִּשְׁמַע בְּקוֹלִי.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהִצַּלְתָּה מִן הַשָּׁמַיִם...

לד תקו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר פְּקוּדֵי, ב' דְּרֹאשׁ-חֹדֶשׁ אֲדָר-ב' ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... נְרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

בְּאֵתִי לְבָרַךְ אוֹתָךְ בְּבְרִיכַת "מְזֵל טוֹב" חֲמָה וּלְבִבִית, עַל שֶׁהִכְנַסְתָּ אֶת בְּנֶךְ בְּבְרִיתוֹ שֶׁל אַבְרָהָם אֲבִינוּ, יַעֲזוּר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שִׁיְהִיָּה צְדִיק וְנוֹטֵר הַבְּרִית, וּבְפֶרֶט שִׁישׁ לוֹ שֵׁם קְדוּשׁ וְנוֹרָא מְאֹד, אֲשֶׁרֵינוּ וְאֲשֶׁרֵי חֵלְקוֹ, וְאֲשֶׁרֵי חֵלְקֶכֶם שִׁישׁ לָכֶם בֵּן כְּזֶה.

תִּרְאֶה לְחִזּוֹק וּלְשִׂמְחָה וּלְעוֹדֵד אֶת הַבְּחוּרִים, בְּאַמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וּבְפֶרֶט שִׁיְלַמְדוּ הַרְבֵּה תוֹרָה, כִּי מָה נִשְׁאַר מִהָאָדָם? רַק מָה שְׁלוֹמֵד בְּכָל יוֹם, כִּי בְּלִי תוֹרָה, כָּל הַחַיִּים לֹא שְׂוִים שׁוֹם דְּבָר, כִּי מִי כָּל מָה שֶׁעוֹבֵר עַל הָאָדָם זֶה רַק מִחֲמַת שְׂאִינוּ לוֹמֵד תוֹרָה, כִּי מִי שֶׁקוֹבֵעַ עֲתִים לְתוֹרָה, לֹא חָסַר לוֹ שׁוֹם דְּבָר, וְלָכֵן תִּחְדִּיר בְּתַלְמִידִים רַק דְּבָר זֶה, שֶׁצְּרִיכִים לְלַמֵּד הַרְבֵּה תוֹרָה.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי, שֶׁאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדְךָ, שֶׁתִּצְלִיחַ דְּרַכְּךָ תְּמִיד.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהִצַּלְתָּה מִן הַשָּׁמַיִם...

לד תקח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רִבְעִי לְסֵדֶר פְּקוּדֵי, ב' דְּרֹאשׁ-חֹדֶשׁ אֲדָר-ב' ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

בְּאִתִּי לְבָרֶךְ אֶתְכֶם בְּבִרְכַת "מִזֵּל טוֹב" חֲמָה וּלְבִבִית, עַל שְׂזִיבֵיכֶם לְהַכְנִיס אֶת בְּנִיכֶם בְּבִרְיָתוֹ שֶׁל אַבְרָהָם אֲבִינוּ, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂיִהְיֶה צְדִיק וְנוֹטֵר הַבְּרִית, וְשֵׁלֵא יִחַסֵּר לוֹ שׁוֹם דָּבָר.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁלַח לְךָ רְפוּאָה שְׁלֵמָה, רְפוּאָת הַנֶּפֶשׁ וְרְפוּאָת הַגּוּף, וְיִהְיֶה לְךָ בְּרָכָה בְּכֹל מַעֲשֵׂה יְדִיךָ, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר תְּמִיד בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לד תקט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רִבְעִי לְסֵדֶר פְּקוּדֵי, ב' דְּרֹאשׁ-חֹדֶשׁ אֲדָר-ב' ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

רְאֵי לַחֲזוֹק אֶת עֲצָמְךָ בְּיָתֶר שְׂאֵת וּבְיָתֶר עֵז, וְאֵל תִּשְׁכְּרֵי מִשׁוֹם דָּבָר, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְאֵת לֹא צְרִיכָה לְהִתְבַּלְבֵּל מִשׁוֹם דָּבָר, כִּי סוּף כָּל סוּף הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּוַדָּאִי לֹא יַעֲזֹב אוֹתְךָ.

תַּתְּחַזְּקִי עִם כַּחוֹת חֲדָשִׁים, וְתַצְּלִיחִי מְאֹד מְאֹד בְּלַמוּדִים, וּבְזִכּוֹת זֶה שְׂאֵת מְלַמֶּדֶת אֶת בָּנוֹת יִשְׂרָאֵל אֲמוּנָה, עַל-יְדֵי-זֶה יִהְיֶה לְךָ יְלָדִים טוֹבִים, וְאֵל תַּקְחִי אֶת הַבְּרָכָה הַזֹּאת בְּקַלּוֹת, כִּי כָּל מִי

שְׂדוּאָג עֲבוּר הַרְבִּים, לְבִסּוֹף הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְשַׁלֵּם לוֹ חֲזָרָה,
שִׁיחִיָּה לוֹ נַחַת מֵהִילָדִים שָׁלוֹ, וְזֶה אֵי אֶפְשֶׁר לְהִסְבִּיר כָּלֵל וְכָלֵל.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַד תְּקִי.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רִבְעִי לְסֵדֶר פְּקוּדֵי ב' דְּרֹאשׁ-חֹדֶשׁ אֲדָר-ב' ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

לְאוֹר הַמַּצָּב שֶׁנִּקְלַעוּ אֵלָיו כָּל מוֹסְדוֹת הַחֲנוּפָה בְּאַרְצֵנוּ הַקְּדוּשָׁה,
שֶׁמְקַצְצִים, לְכֵן גַּם אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְשֹׁמֵר מְאֹד, וְלֹא לְהַפְרִיז בַּמְדָּה,
וְלְכֵן אִם אַתָּה יְכוּלָה לְהַכְנִים לְמַעַרְכַּת הַחֲנוּפָה אֶת גְּבִרַת ... תְּחִיָּה —
מַה טוֹב וּמַה נְעִים, כִּי אֲנַחְנוּ לֹא צְרִיכִים שְׁתֵּי רוֹאוֹת חֲשָׁבוֹן, כְּפִי
שֶׁמִּסְפָּרִים לִי, הִיא יְכוּלָה לְהִיּוֹת מוֹרָה טוֹבָה מְאֹד, וְלְכֵן מַה טוֹב
וּמַה נְעִים, אִם תְּקַחִי אוֹתָהּ לְמוֹרָה, וְנִצְלִיחַ דְּרַבְּנוּ.

רְאֵי לְהַתְחַזֵּק בְּיָתֶר שְׂאֵת וּבְיָתֶר עֵז, וְשׁוּם דְּבָר בְּעוֹלָם לֹא יוּכַל
לְשַׁבֵּר אוֹתָךְ בְּשׁוּם פְּגָמִים וְאִפְּן.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַד תְּקִיא.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רִבְעִי לְסֵדֶר פְּקוּדֵי, ב' דְּרֹאשׁ-חֹדֶשׁ אֲדָר-ב' ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל הַיְיִנִּיק וְחַפִּים ...
נְרוּ יְאִיר.

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ, שֶׁתְּקַח אֶת עֲצֻמְךָ בְּיָדִים, וְתִלְמַד
בְּהַתְמַדָּה, כִּי עֲכָשׁוּ זֶה הַזְּמַן שֶׁלְּךָ, כְּשֶׁאֲנִי הֵייתִי בְּגִיל חֲמֵשׁ-עֶשְׂרֵה
וְחִצִּי, זְכִיתִי לְהִתְקַרֵּב אֶל רַבְּנוּ ז"ל, וּמֵאֵז נִכְנַס בִּי אֵשׁ קֹדֶשׁ לְלַמֵּד

תּוֹרָה, וְלֹא עֲזַבְתִּי אֶת עֲצָמֵי כְּרָגְעִי, וְאִף שֶׁהָיָה לִי כָּל-כֶּף הַרְבֵּה צָרוֹת
 וּמְגִיעוֹת וְכוּ', מִצַּד הָרֹאשׁ יְשִׁיבָה וְכוּ', שֶׁלֹּא הִנִּיחַ לִי לְגָרֶם חַ"י
 פְּרָקִים מְשֻׁנוֹת וְכוּ', וְכֵן לְגָרֶם גְּמָרָא וְכוּ', אֶף-עַל-פִּי-כֵן עֲשִׂיתִי כָּל
 מִינֵי מֵאֲמָצִים שֶׁבְּעוֹלָם לְגָרֶם הַרְבֵּה, וְזָכִיתִי לְסִיִּים פְּעָמִים אֵין מִסְפָּר
 שִׁשָּׁה סְדָרֵי מְשֻׁנָּה וְכוּ', וְכוּ', וְלָכֵן תִּקַּח אֶת עֲצָמְךָ בַּיָּדִים, וְתִצְלַח
 מְאֹד, וְתַעֲשֶׂה נַחַת רוּחַ לְךָ וְלַהוֹרִים שֶׁלְּךָ.

תִּתְפַּלֵּל בְּמִנְיָן אֶת כָּל הַתְּפִלוֹת, וְאִז טוֹב לְךָ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לד תקיב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר פְּקוּדֵי, ב' אֲדָר־ב' ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ אִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

מֵאֵד מֵאֵד שֶׁמַּחֲתִי לְשִׁמְעַת הַטוֹב מִמֶּךָ, שְׂאִין לְךָ שׁוֹם חֶלֶק
 וְשִׁיכוֹת עִם הָרָשָׁעִים, כֵּן יַעֲזוֹר לְךָ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא תְּמִיד, שֶׁתְּבַדֵּל
 לְגַמְרֵי מִן הָרָשָׁעִים, וְתִהְיֶה דְבוּק רַק בּוֹ יִתְבָּרַךְ.

רְאֵה לְהַתְּבַדֵּד בְּכָל יוֹם חֲמֵשׁ דְּקוֹת, וּלְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ כָּל
 מֵה שֶׁאַתָּה צָרִיךְ בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת, וְאִז תִּרְאֶה נְסִיִּים נְגָלִים,
 שִׁיעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַתְּמַד בְּלִמּוּד מְשֻׁנוֹת, אֲשֶׁר זֶה מְטַהֵר אֶת הַנֶּפֶשׁ מִכָּל מִינֵי
 חֲלָדָה, וּבּוֹדָאֵי יִזְכֶּה אוֹתָךְ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עַל-יְדֵי-זֶה לְהַגִּיעַ לְכָל
 טוֹב אֲמִתִּי וְנִצְחִי.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לד תקיג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר פְּקוּדֵי, ב' אֲדָר־ב' ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיְרִדְפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְכֶם.

רְאוּ לְהִתְחַזֵּק בִּיְתֵר שְׂאֵת וּבִיְתֵר עֵז, כִּי נִסְיוֹנוֹת קָשִׁים וּמְרִים עוֹבְרִים עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד בְּזֵה הָעוֹלָם, לְצַעֲרֵנוּ הָרַב, יֵשׁ כָּל־כָּף הַרְבֵּה צָרוֹת וַיִּסְוִיִּם, וּמְרִירוֹת, וּמִכְאוּבִים, וְאֲשֶׁרֵי מִי שְׁמַחֲזִיק מֵעַמֵּד, וְאִינוּ נִשְׁפָּר.

אַתֶּם צְרִיכִים לְדַעַת, שְׁעַל כָּל זוּג צָעִיר, עוֹבְרִים הַרְבֵּה נִסְיוֹנוֹת קָשִׁים וּמְרִים בְּעֵנִין שְׁלוֹם־בַּיִת, וּכְבָּר אָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (שיחות־הַר"ן, סִימָן רסד), שֶׁהַסֵּמ"ךְ־מ"ם עוֹשֶׂה כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַעֲוֹלָם, לְשִׁבְרֵ אֶת הַשְׁלוֹם־בַּיִת אֲצֵל הַזּוּגוֹת הַצְעִירִים, כְּדֵי לְהַכְשִׁיל אוֹתָם בַּעֲבֹרוֹת חֲמוּרוֹת, רַחֲמָנָא לִישׁוֹבָן, וְלִכֵּן תַּעֲשׂוּ כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַעֲוֹלָם, רַק לְהַחֲזִיק אֶת הַשְׁלוֹם־בַּיִת, וְתֹאמְרוּ אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי, וְתַעֲזְרוּ אֶחָד לַשְּׁנִי, כִּי בְּאַמַּת מְצוֹת עֲשֶׂה שֶׁל "וְאֶהְבֶּתָּ לְרַעַךְ כָּמוֹךָ", צָרִיף לְהִתְחַיל בְּתוֹף הַבַּיִת, לְאַהֲבֵ אֶת אֲשֶׁתוֹ, וְלְאַהֲבֵ אֶת הַבַּעַל, וּבְזֵה תְלוּיָה שְׁלֵמוֹת הַבַּיִת, וְאַחֲר־כֵּן אוֹהֲבִים אֶת הַיְלָדִים, וְאַחֲר־כֵּן מִתְחַלִּים עִם כָּל בֵּר יִשְׂרָאֵל, לְאַהֲבֵ אוֹתוֹ כְּנַפְשׁוֹ, וְזֶה עֵקֶר שְׁלֵמוֹת הַמְצֻוָּה,

נֹא וְנֹא הִרְגִּילוּ אֶת עַצְמְכֶם לְדַבֵּר אֵל הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא חֲמֵשׁ דְּקוֹת, וְתִרְאוּ אֶת הַנְּסִים נִגְלִים, שְׁיַעֲשֶׂה עִמְכֶם הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, כִּי בְּאַמַּת דְּבַר גְּדוֹל דְּבַר קָטָן אִינוּ נַעֲשֶׂה מֵעַצְמוֹ, אֲלֵא עַל־יְדֵי הַשְּׂגָחַת הַמַּאֲצִיל הָעֵלְיוֹן, כִּי כָּל מֵה שְׁקוּרָה עִם הָאָדָם, זֶה רַק מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, וְלִכֵּן תַּחֲזִיקוּ מֵעַמֵּד, וְשׁוּם דְּבַר בְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשִׁבְרֵ אֶתְכֶם.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לד תקיד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר פְּקוּדֵי, ב' אָדָר־ב' ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבָךְ.

רְאִי לְהִתְחַזֵּק בְּיָתֶר שְׁאֵת וּבְיָתֶר עֵז, וְיַעַן שְׁאַנְחֵנוּ עֲכָשׁוּ
בְדַחְקוֹת וּבְצָמְצוּם גָּדוֹל, כִּי הָעֲרֵב־רַב מִתְחִלִּים לְהִצִּיק לִישִׁיבוֹת
וּלְתַלְמוּדֵי־תוֹרָה, וּלְבִתֵּי־סֵפֶר הַחֲרָדִים, וְלָכֵן אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְפִטְר
עוֹבְדִים, כִּי לֹא נִכְנָסֶת שׁוּם הַכְּנָסָה, וְלָכֵן רְצִיתִי מְאֹד מְאֹד שְׁתַּהַיִּי
מוֹרָה, וְתַהַיִּי בְקֶשֶׁר עִם הַמְּנַהֲלֵת ... תַּחֲיָה, וְאַנִּי מְאֹד מְקַוָּה
לְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שֶׁהַכֹּל יִסְתַּדֵּר עַל הַצַּד הַכִּי טוֹב, וְתוּכְלִי לְהִיּוֹת
מוֹרָה טוֹבָה.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לד תקטו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר פְּקוּדֵי, ב' אָדָר־ב' ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבָךְ.

יֵשׁ לִי צַעַר גָּדוֹל מְאֹד, כְּשֶׁאַנִּי שׁוֹמֵעַ שְׁאִין דְּרָךְ אֶרֶץ, וְזֶה כּוֹאֵב
לִי מְאֹד מְאֹד, כִּפְמָה שְׁאַנְחֵנוּ מִשְׁקִיעִים בְּיַלְדִים, שֶׁיִּגְדְּלוּ בְּעֵלֵי דְרָךְ
אֶרֶץ, וּמִדּוֹת טוֹבוֹת, וְזֶה לֹא הוֹלֵךְ, לָכֵן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ,
תִּרְאֵי לְחֻזֵּק אֶת הַבַּת שְׁלֹךְ, וְאֵז הַכֹּל יִשְׁתַּנֶּה לְטוֹבָה.

הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי,
שְׁאַנִּי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לד תקטז.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר פקודי ב' אדר-ב' ה'תשס"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

ראה להתחזק ביתך שאת וביתך עז, ואל תפתח משום דבר, פי אתה צריך לדעת, אשר דבר גדול ודבר קטן, אינו נעשה מעצמו, אלא בהשגחת המאציל העליון, וכל מה שעובר על האדם, זה רק ממנו יתברך, ולכן בעת צרה צריכים רק לברח אליו יתברך, כי זה הבית מנוס שלנו, לבוא רק אל הקדוש-ברוך-הוא תמיד, ומי שמרגיל את עצמו לבוא אל הקדוש-ברוך-הוא תמיד, הוא הכי מאשר. ולכן הרגל עצמך לדבר אל הקדוש-ברוך-הוא, על-כל-פנים חמש דקות, ותספור לו יתברך כל מה שעובר עליך ברוחניות ובגשמיות, ותבקש גם עלי, פי אני צריך עכשו ישועות גדולות.

נא ונא התמד בלמוד הלכה, פי רבנו ז"ל הקפיד על זה יותר מכל הלמודים, ואמר (שיחות-הר"ן, סימן כט), שכל בר ישראל צריך ללמד בכל יום הלכה, כדי לדעת איך ללכת ולהתנהג בזה העולם, ובלי שלחן ערוך אדם הוא לא יהודי, פי תמצית תורה שבעל-פה זה מהשלחן ערוך, ולכן תתמיד בשלחן ערוך.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לד תקיז.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר פקודי ב' אדר-ב' ה'תשס"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך מכבר, אבל מרב הצרות שעוברות

עֲלֵי עֲכָשׁוּ, לֹא הִיָּה פְּנָאֵי לְהַשִּׁיבָךָ כָּלֵל, וְלִכֵּן תַּעֲשֶׂה כָּל מִינֵי פְּעֻלוֹת שְׁבַע עוֹלָם לְהִתְחַזֵּק, וְאֵל תִּתְבַּלְּבֵל מִשׁוּם דְּבָר. זְכוּר גַּם זְכוּר, אֲשֶׁר אָדָם צָרִיךְ לְמָסוֹר אֶת נַפְשׁוֹ תָּמִיד בְּשִׁבְלֵי יִתְבָּרֵךְ, וְלֹא לְהִתְבַּלְּבֵל מִשׁוּם דְּבָר שְׁבַע עוֹלָם, וְאִסּוּר לְהִסְתַּפֵּל עַל אֵף אֶחָד, רַק לְהִסְתַּפֵּל אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאִתָּהּ צָרִיךְ לַעֲבֹד הַרְבֵּה עַל נִקְדַּת הַשְּׂמִיחָה, לְשִׂמְחָה אֶת עֲצָמָךְ, כִּי בְּפִרוּשׁ גְּלָה לָנוּ רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּשֵׁי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן רפב), אֲשֶׁר אֵי אֶפְשָׁר לְהַכְנִס בְּעִבּוֹדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, אֲלֵא עַל-יְדֵי שְׂמִיחָה, וְהַסְמָ"ךְ-מ"ם עוֹשֶׂה כָּל מִינֵי פְּעֻלוֹת שְׁבַע עוֹלָם לְשִׁבְרָא אֶת הָאָדָם וְלִיָּאֵשׁ אוֹתוֹ, כְּאֵלוֹ הוּא כְּבָר לֹא שָׁוֶה לְשׁוּם דְּבָר, וְלִכֵּן רָאָה לְשִׂמְחָה אֶת עֲצָמָךְ עִם כָּל נִקְדָּה וּנְקֻדָּה טוֹבָה, אֲפִלוּ שֶׁהִיא קִטְנָה, שֵׁישׁ בֶּהָ, וְחֲצָא מֵעֲצָמָךְ, וְתִתְחַיֵּל לְהַכְנִס בְּבֵית-הַכְּנִסֶּת לְהִתְפַּלֵּל, וּבְבֵית-הַמְּדֻרָשׁ לְלַמֵּד, וְאֵל תִּסְתַּפֵּל עַל שׁוּם מוֹנֵעַ וּמַעֲכָב כָּלֵל, וְאִזּוֹ תִרְאֶה נְסִים נְגִלִים שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

נָא וְנָא אֵל תְּבַלְּבֵל אֶת עֲצָמָךְ מִשׁוּם דְּבָר, כִּי גְדוֹל אֲדוּנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְעוֹד תִּרְאֶה נְסִים נְגִלִים שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, הַעֲקָר שְׁלֵא תִשְׁבֵּר, וְאִזּוֹ טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

רָאָה לְכַתֵּב לִי מִכְתָּב אֶחָד בְּכָל שְׁבוּעָה, וְאִזּוֹ אֶעֱנֶה לָךְ, בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ.

הַמְּאַחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לד תקיח.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסִדְרַת פְּקוּדֵי, ב' אֲדָר־ב' ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבָךְ.

תְּחַדִּיר בְּעֲצָמָךְ אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְתִדַּע, שֶׁהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְנַהֵיג אֶת עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים, בְּצַדֵּק וּבְמִשְׁפָּט, וְדָבָר גְּדוֹל וְדָבָר קָטָן אֵינּוּ נַעֲשֶׂה מֵעֲצָמוֹ, אֲלֵא בְּהַשְׁגָּחַת הַמְּאַצִּיל הָעֲלִיוֹן,

וְאִם הָיִיתָ יוֹדֵעַ אֵיךְ הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְנַהֵג אֶת הָעוֹלָם, הָיִיתָ רוֹקֵד מְרֵב שְׂמֵחָה, שְׂזוּכִית לְהַבְרָא מְזַרַע יִשְׂרָאֵל, וְלֹא עָשָׂנוּ כְּגוֹיֵי הָאָרְצוֹת, וְלִכֵּן רָאִה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם שְׁעוֹר קְבוּעַ בְּסִפְרֵי שׁו"ת "אָשֶׁר בְּנַחַל", וְשֵׁם תְּמַצָּא מְרַגּוּעַ לְנַפְשְׁךָ.

נָא וְנָא הֲרַגְלֵךְ אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר אֶל הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אָשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שְׂמֵדְבָרִים אֶל הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, זֶה הַצְּלָחָה כְּזוֹ, שְׂאִין לְתֹאֵר וְאִין לְשַׁעַר כָּלֵל, כִּי כָּל דְּבוּר מִמְּשִׁיךְ אֶת הַשְּׂכִינָה בְּעוֹלָם.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שְׂתַּהֲיֶה תָּמִיד שְׂמֵחַ, כִּי הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שׁוֹמֵר עָלֶיךָ.

הַמֵּאֲחִיל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לד תקיט.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר פְּקוּדֵי, ב' אֲדָר-ב' ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... נֵרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מְכַתְּבְּךָ.

מָה אָמַר לְךָ, יְדִידִי הַיְקָר! בְּזֶה הָעוֹלָם לֹא יוֹדְעִים כְּלוּם, וְצָרִיכִים לְהַשְׁלִיךְ אֶת הַחֲכָמוֹת לְגַמְרֵי, וְלִדְעַת שְׂאִין יוֹדְעִים כָּלֵל, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ. הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא כָּל-כַּף גְּדוֹל, שְׁלֹא יוֹדְעִים כָּלֵל, כִּי לְגַדְּלוֹתוֹ אִין חֶקֶר, וְאֲשֶׁרִי הָאָדָם שְׂתַּמִּיד בּוֹרַח רַק אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְלֹא שֵׁם פָּנָיו אֶל שְׁטִיּוֹת, וְאִינוּ בּוֹטְחִים בְּשׁוֹם בְּרִיָּה, רַק בּוֹרַח תָּמִיד אֵלָיו יִתְבָּרַךְ.

תַּחֲדִיר בְּעֲצָמְךָ אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, בְּלִי שׁוֹם חֲכָמוֹת וְהַשְּׂכָלוֹת כָּלֵל, וְתִרְגִּיל אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר אֶל הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְתִשְׁמַר אֶת עֲצָמְךָ מִחֲטָאִים, וְתַמִּיד תִּרְאֶה לְדוֹן אֶת עֲצָמְךָ לְכַף זְכוּת, וְאֵל תִּפַּל בְּדַעְתְּךָ כָּלֵל, וְאִז תִּרְאֶה אֶת הַנְּסִים נְגָלִים שְׂיַעֲשֶׂה עִמְךָ הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הַעֲקֵר תַּהֲיֶה דְבוּק תָּמִיד בּוֹ יִתְבָּרַךְ, כִּי

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְנַהֵג אֶת עוֹלָמוֹ בְּהַשְׁגָּחָה פְּלֵאִית, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (חֲלִין ז.): אֵין אָדָם נוֹקֵף אֶצְבָּעוֹ מִלְמַטָּה, אֲלֵא אִם-כֵּן מְכַרְזִים עָלָיו מִלְמַעְלָה; וּכְמוֹ שְׁאָמַר הַבַּעַל-שֵׁם-טוֹב הַקְדוּשׁ זי"ע, שְׁאֵפִילוֹ עָלָה אֵינוֹ נוֹפֵל מִהָאֵילָן בְּלִתי הַשְׁגָּחָתוֹ הַפְּרָטִית, וְלִכֵּן כָּל מֵה שְׁעוֹבֵר עָלָיָה זֶה רַק מִמֶּנּוּ יִתְבַּרֵךְ, וּבְכֵן לְמָה אַתָּה צְרִיף לְהִיּוֹת שְׁבוּר, לֵיךְ נָא וּבְרַח לֵךְ אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וּתְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבַּרֵךְ, וְאָז טוֹב לֵךְ פֶּל הַיָּמִים.

הַמֵּאֲחֵל לֵךְ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לד תקב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר פְּקוּדֵי, ב' אֲדָר-ב' ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל הַיָּקָר לִי מְאֹד ...
נְרוּ יְאִיר.

לְנִכוּן קְבִלְתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

פֶּה תִקְבֵּל לִוּחַ כְּדֵי לְלַמֵּד אֶת הַחֲמִשָּׁה-עָשָׂר לְמוֹדִים שְׁלוֹמֵדִים "בְּהִיכַל-הַקֹּדֶשׁ", וְאַתָּה יָכוֹל לַעֲשׂוֹת מִזֶּה הַרְבֵּה עֲתָקִים, וְלִמְסַר אֶת זֶה לְאַבְרָכֵי הַכוֹלָל "אוֹר הַצַּדִּיק" בְּאֶלְעָד.

מָה אָמַר לֵךְ! אֵין עוֹד דְּבַר יוֹתֵר גְּדוֹל מִזֶּה, מִלְבָּנוֹת בֵּית-הַכְּנֶסֶת עַל שֵׁם רַבְּנוּ ז"ל בְּעִיר תְּדוּשָׁה, כִּי אָנִי רוֹצֵה שְׁבַכָּל עִיר וְעִיר מִעָרֵי אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, יִהְיֶה בֵּית-הַכְּנֶסֶת "הִיכַל-הַקֹּדֶשׁ", כִּי רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי-מִוֶּהֲרָן, חֶלֶק א', סִמָּן נט), שְׁהַצַּדִּיק בּוֹנֶה "הִיכַל-הַקֹּדֶשׁ", וְלִכֵּן אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁנִּכְנַס בְּהִיכַל-הַקֹּדֶשׁ, וְלֹא מִתְבַּלְבֵּל מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁפָעוּלָם.

אֵל תִּסְתַּכֵּל עַל שׁוּם בְּרִיָּה כְּלָל, וְאֵל תִּתְּנֹפֵחַ עִם אֶף אֶחָד, הַעֲקָר תִּחְדִּיר אָמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבַּרֵךְ. וְאַתָּה צְרִיף לְדַעַת, שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְנַהֵג אֶת עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים, בְּצַדִּיק וּבְמִשְׁפָּט, וְדַבֵּר גְּדוֹל וְדַבֵּר קָטָן אֵינוֹ נַעֲשֶׂה מַעֲצָמוֹ, אֲלֵא בְּהַשְׁגָּחַת הַמֵּאֲצִיל הַעֲלִיוֹן,

וְאִם אָדָם חֹזֵק בְּאִמוּנָה, אֵין לוֹ מָה לְפָחוּד מִשׁוּם דְּבַר בְּעוֹלָם. וְרַבְּנוּ
 ו"ל אָמַר (סִפְר־הַמִּדּוֹת, אוֹת אִמוּנָה, סִימָן לג): עַל-יְדֵי אִמוּנָה, הִקְדוּשׁ-
 בְּרוּךְ-הוּא יִסְלַח לָךְ עַל עֲוֹנוֹתֶיךָ; וְלִכֵּן כָּל מִי שִׁיּוּדַע שְׁפָגַם אֶפְלוּ
 פַּעַם אַחַת בַּחַיִּים וְכוּ', וְכָל שְׁכָן וּמְכַל שְׁכָן שֵׁישׁ הַיּוֹם אֲנָשִׁים,
 שְׁעָבְרוּ, רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן, עַל כָּל מִינֵי זְהֻמַּת פְּגָם הַבְּרִית, עֶקֶר הַתְּקוּן
 הוּא רַק לְהַתְחִזֵּק בְּאִמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, לִידַע שֶׁהִקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-
 הוּא מְנַהֵיג אֶת עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים, בְּצַדִּיק וּבְמִשְׁפָּט, וְדַבָּר גְּדוֹל
 וְדַבָּר קָטָן אֵינוֹ נַעֲשֶׂה מַעֲצָמוֹ, אֲלֵא בְּהַשְׁגַּחַת הַמַּאֲצִיל הָעֲלִיוֹן. וְלִכֵּן
 רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מָה שֶׁעוֹבֵר עָלֶיךָ, וְאֵל תִּסְתַּכַּל עַל שׁוּם
 בְּרִיָּה שְׁבַעֲוֹלָם, אֲתָה רַק תִּחֲזֹק אֶת אַחֲרִים, וְעַל-יְדֵי-זֶה גַם לָךְ יִהְיֶה
 חִזּוֹק, אֲתָה לֹא צָרִיךְ לְהִסְתַּכַּל עַל שׁוּם בְּרִיָּה, וְאִז טוֹב לָךְ כָּל
 הַיָּמִים.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לד תקכא

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֵדֶר פְּקוּדֵי, ג' אֲדָר־ב' ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... נֵרוֹ יֵאִיר.

רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ בְּיִתֶּר שְׂאֵת וּבְיִתֶּר עוֹ, שְׁשׁוּם דְּבַר בְּעוֹלָם
 לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתְךָ.

בְּזֶה הָעוֹלָם צָרִיכִים הַתְּחִזְקוֹת חֲדָשָׁה בְּכָל יוֹם, וְעֶקֶר
 הַהַתְחִזְקוֹת הוּא בְּאִמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְעַל-יְדֵי שְׁמֵרָגִילִים אֶת
 עֲצָמֶם לְדַבֵּר אֵל הִקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, עַל-יְדֵי-זֶה נִמְשָׁף עַל הָאָדָם אוֹר
 וְזִיו וְחַיּוּת וּדְבָקוֹת אֱמֵתִית, וְעוֹזֵר לוֹ בְּאִמוּנָה, כִּי בְּזֶה שְׁמֵדְבָרִים אֵל
 הִקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, נִבְנִית לוֹ הָאִמוּנָה הִקְדוּשָׁה.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לד תקכב.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב־שבת־קדש לסדר פקודי, ג' אדר־ב' ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל כָּל־לֵיאוֹת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְרֶסֶלֶב", הַגָּרִים בְּיַבְנָאֵל "עִיר בְּרֶסֶלֶב", הַיְוִ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׂכִינְתוֹ תָּמִיד.

אֵין לְתֹאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַנְּחֻמֹּת־רוּחַ שֶׁגָּרְמוּ לִי רַב אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שִׁיָּצְאוּ לְהַפְצָה מְרֻכָּזֹת בְּשִׁבִיל הַצֵּלַת הַמוֹסְדוֹת הַקְּדוּשִׁים שְׁלֵנוּ, הַנִּמְצָאִים בְּמַצָּב שֶׁל קְרִיסָה, חֵס וְשְׁלוֹם, כִּי עֲכָשׁוּ יָצְאוּ גְזֵרוֹת חֲדָשׁוֹת עַל כָּל הַתְּלִמּוּדֵי־תוֹרָה וְהַבְּתִי־סֵפֶר הַחֲרָדִים, כִּי רוֹצִים לַעֲשׂוֹת "שְׁנוּי", וְרוֹצִים לַעֲקֹר אֶת הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה מִפִּי תִינּוּקוֹת שֶׁל בֵּית רַבֵּן, וְלִכֵּן הִתְחִילוּ לְרַדֵּף אֶת כָּל הַמוֹסְדוֹת הַחֲרָדִים בְּאַרְצֵנוּ הַקְּדוּשָׁה, וַיַּעַן שְׁלֹכַל מוֹסֵד יֵשׁ עֲשִׂירִים וְתוֹמְכִים וְכוּ', וְאֵלוּ שְׂאִין לָהֶם — מִסְכָּנִים, הֵם נִסְגָּרִים, רַחֲמָנָא לְצַלֵּן, וְלִכֵּן בָּזָה שְׂאִנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים לְקַחוּ אֶת עֲצָמָם בְּיַחַד, וַיָּצְאוּ לְהַפְצָה מְרֻכָּזֹת בְּשִׁבִיל הַמוֹסְדוֹת, אֵין מְלִים לְהוֹדוֹת לָכֶם, כִּי זֹו פָּשׁוּט הַצֵּלַת נַפְשׁוֹת, וּבִפְרָט אֲצִלְנוּ, שֶׁהִרְשָׁעִים הָאֲרוּרִים חוֹשְׁבִים שִׁיּוּכְלוּ לְשַׁבֵּר אוֹתֵנוּ, וּבְאַחַדוֹת שְׁלָכֶם הֵם לֹא יְכוּלִים וְלֹא יוּכְלוּ לְנַצַּח אוֹתֵנוּ, בְּעִזְרַתוֹ יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ.

בְּאֵמַת הַיִּתִּי צְרִיף לְכַתֵּב לְכָל אֶחָד וְאֶחָד שִׁיָּצֵא לְהַפְצָה מְרֻכָּזֹת, וְלַהוֹדוֹת לוֹ, אֲכַל מֵרַב עֲגֻמַת נַפֶּשׁ וְשִׁבְרוֹן לֵב שִׁישׁ לִי עֲכָשׁוּ, קָשָׁה לִי מְאֹד הַכְּתִיבָה, וְלִכֵּן תִּקְבְּלוּ אֶת הַמְּכַתֵּב הַזֶּה כְּאֵלוּ כְּתִבְתִּי לְכָל אֶחָד בְּפִרְטִיוֹת, כִּי עֲכָשׁוּ אֲנִי רוֹאֶה מִי בְּאֵמַת אוֹהֵב אוֹתִי בְּלֵב וּבִנְפֶשׁ וְחַפֵּץ בְּטוֹבְתִי, אֲשֶׁר בְּאֵמַת זֶה הַטּוֹבוֹת שְׁלָכֶם, כִּי זֶה יָמִים וְשָׁנִים מִמָּשׁ, שֶׁאֲנִי מוֹסֵר אֶת נַפְשִׁי בְּשִׁבִיל לְהַקִּים קְהֵלָה קְדוּשָׁה, שְׂאִין בְּכָל הָעוֹלָם כְּלוּ, וְלַהֲחֲדִיר בְּתִינּוּקוֹת שֶׁל בֵּית רַבֵּן אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְתַהֲלָה לְאֵל, הַצֵּלְחַתִּי, כִּי הַיְלָדִים הַקְּטָנִים כְּבָר מְדַבְּרִים רַק מִתְקַדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, וּמֵה גַם זְכִיתִי לְחַתֵּן

עֲשׂוֹת בְּנֵי הַנְּעוּרִים, יִלְדִיכֶם, וְתִרְאוּ אִיךָ שְׁמִשְׁלָמִים לִי רָעָה תַחַת טוֹבָה, וְאֲנִי צָרִיךְ לְסָבֵל עַל־כּוֹנוֹת וּבְזִיווֹנוֹת וּשְׁפִיכוֹת דָּמִים, חֲרוּפִים וּגְדוּפִים עַל לֹא דָבָר, וְאַחַר כָּל הַיְגִיעוֹת וְהַטְרָחוֹת הָאֵלוּ, נִמְצָאִים אִינְשֵׁי דֵלָא מְעִלֵי שְׁמִצִּיקִים לִי, וּמָאד מָאד כּוֹאֵב לִי, עַד שְׁאֲנִי לֹא יְכוֹל לְהַרְגֵעַ מְרַב כְּאֵב, וְלִכֵּן תִּקְבְּלוּ אֶת מִכְתָּב כָּלְלִי זֶה, כְּמִכְתָּב פְּרָטִי לְכָל אֶחָד וְאֶחָד מִכֶּם, וּבִדְאִי בְזֻכוֹת קוֹל הַתּוֹרָה שֶׁל תִּינוּקוֹת שֶׁל בֵּית רַבֵּן שְׁלֹא חָטְאוּ, יִגַּן עֲלֵיכֶם וְעַל כָּל מִשְׁפַּחְתְּכֶם.

מָאד מָאד אֲנִי מִבְקֵשׁ אֶת אֲנִשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ הַיְקָרִים, תַּחֲזִיקוּ אֶת עֲצַמְכֶם בְּיַחַד, וְאִישׁ אֶת רֵעֵהוּ יֹאמֶר חֲזוּק, וְתִבְאוּ בְּיַחַד לְהַתְפַּלֵּל הֵן בְּמִנְיָן וְתִיקִין, וְהֵן בְּשֵׁאֵר הַמִּנְיָנִים, הַעֲקֹר לְהַתְפַּלֵּל תָּמִיד בְּמִנְיָן דִּיקָא, אֲשֶׁר אֵין לְמַעְלָה מְזָה, וּבְפָרְט בְּשִׁבְת־קִדְשׁ לְהַתְפַּלֵּל יַחַד עִם אֲנִשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ, וּבְפָרְטֵי פְּרָטִיּוֹת תַּתְקַבְּצוּ לְסַעֲדָה שְׁלִישִׁית בְּאוּלָם הַשְּׂמֵחוֹת, וּבְיַחַד תִּשְׁרִיּוּ אֶת הַזְּמִירוֹת הַנְּהוּגוֹת אֲצֵל אֲנִשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ, וְאִם יִהְיֶה אֶחָד מֵאֲנִשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ שְׁיִיכַל לְדַבֵּר בְּרַבִּים בְּעִנְיָן אֲמוּנָה וְאֲמוּנַת חֻקִּים, וְלְהַתְפַּלֵּל בְּכוֹנָה וְלְהַתְּבוּדָד, וְלְהַתְּמִיד בְּשַׁעוּרִים קְבוּעִים בַּתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, אֵין לְמַעְלָה מְזָה, וּמִמֶּשׁ תַּחֲזִיקוּ אוֹתִי.

נָא וְנָא לְהַתְפַּלֵּל עֲבוּרֵי, שְׁאֲזָכָה לְבוֹא וְלִשְׁבוֹת בְּמַחְנִיכֶם, וְאֲנִי צָרִיךְ לִישׁוּעוֹת וְרַחֲמִים רַבִּים, וְיִתְקַים: "וְלַמְּלַשְׁיָנִים אֵל תְּהִי תַקְוָה לַחַיּוֹת", וְהַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יַעֲמֵד עַל יְמִין אַבְיּוֹן, לְהוֹשִׁיעַנִי מִכָּל אוֹיְבֵי וְהַקָּמִים עָלַי, וְיִתְבַטְּלוּ לְגַמְרֵי.

הַמְּאַחַל לְכֶם שִׁבְת־שְׁלוֹם...

לד תקכג.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קִדְשׁ לְסִדְר פְּקוּדֵי, ג' אֲדָר־ב' ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... נִרוּ יְאִיר.

רְאֵה לְהִיּוֹת תָּמִיד בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה, וְאֲנִי נוֹתֵן לָךְ תּוֹדָה שְׁיִצְאָתָּ

אֲשֶׁר לֵד תִּקְבַּד — לֵד תִּקְכָּה בַּנַּחַל כַּט

לְהַפְצִיחַ מְרֻפְּזוֹת, יַעֲזֹר הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתַּמִּיד תִּזְכֶּה לַעֲזֹר לְהַפְיִין אֶת אֹר רַבְּנוּ ז"ל.

גַּא וְנָא הַרְגַל אֶת עֲצָמָךְ לְדַבֵּר אֶל הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאִז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים, וְאִפְלוּ רַק חֵמֶשׁ דִּקּוֹת, גַּם-כֵּן דַּבֵּר גְּדוּל מְאֹד, וּמְכַל שְׁכַן כְּשֶׁתִּזְכֶּה לְדַבֵּר הַרְבֵּה, אֵין לְתַאֵר וְאֵין לְשַׁעַר מַה זֶה יַעֲשֶׂה.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֵד תִּקְבַּד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֵדֶר פְּקוּדֵי, ג' אֲדָר־ב' ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... נְרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

לֹא כְּדַאי לְכוּא לְפוּרִים כְּאֵן, כִּי אֲנִי כֹבֵר נוֹסֵעַ לְאַרְצֵנוּ הַקְדוֹשָׁה, וְלִכֵּן לְמַה אַתָּה צְרִיף לְבַזְּבוֹ אֶת הַכֶּסֶף.

רְאֵה לְהַתְמִיד בְּלַמּוּד הַתּוֹרָה הַקְדוֹשָׁה, וְלְהַתְּבוּדָה בְּכָל יוֹם, וְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׁנִשְׁמַע וְנִתְּבַשֵּׁר תְּמִיד בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֵד תִּקְכָּה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֵדֶר פְּקוּדֵי, ג' אֲדָר־ב' ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... נְרוּ יְאִיר.

אֵין אַתָּה יְכוּל לְתַאֵר וְלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַשְּׂמִיחָה שְׁיֵשׁ לִי, שְׂאֵתָה עוֹזֵר לְמוֹסְדוֹת שְׁלָנוּ, יַעֲזֹר הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁבִזְכוֹת זֶה נִזְכָּה בְּאֵמֶת לְרְאוֹת פְּרוֹת וּפְרִי פְרוֹת בְּמוֹסְדוֹת שְׁלָנוּ, וְנִזְכָּה לְהַקִּים גְּדוּד שֶׁל עוֹבְדֵי הַשֵּׁם אֲמִתִּיִּים, וְגַם אַתָּה תִּרְאֶה נַחַת מִלְדִּיף.

רְאֵה לְהִתְבוּדָד בְּכָל יוֹם אֱלֹיו יִתְבַּרֵךְ, עַל-כָּל-פְּנִיִם חָמֵשׁ דְּקוֹת, אֲשֶׁר זֶה דְּבַר גְּדוֹל מְאֹד לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְכָל דְּבוּר וְדְבוּר שֶׁמְדַבְּרִים אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, זֶה הַצְּלָחָה נִצְחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ שְׂאִין לְתֹאֵר וְאִין לְשַׁעַר כָּלָל, וְאִתָּה לֹא צְרִיךְ לִפְחֹד מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעוּלָם, רַק מִמֶּנּוּ יִתְבַּרֵךְ לְבַדּוֹ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ שְׂבַת שְׁלוֹם...

לַד תִּקְבוּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֵדֶר פְּקוּדֵי, ג' אֲדָר־ב' ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

אִין מְלִים לְהוֹדוֹת לָךְ, שְׂיִצְאָתָּ לְהַפְצָה מְרֻכָּזָה, וְלַעֲזוֹר לְמוֹסְדוֹת שְׁלָנוּ.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזוֹר לָךְ, שֶׁתִּמִּיד תִּהְיֶה בְּעֶזְרָנוּ, וְנִזְכֶּה לְחַגֵּף אֶת הַיְלָדִים שְׁלָנוּ עַל טְהָרַת הַקֹּדֶשׁ.

רְאֵה לְהִתְבוּדָד בְּכָל יוֹם אֱלֹיו יִתְבַּרֵךְ, אֲשֶׁר אִין דְּבַר יוֹתֵר גְּדוֹל מִזֶּה, וְרַבְּנוּ ז"ל רָצָה כָּל-כֶּף, שֶׁכָּל אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ יִתְבוּדָד עִמּוֹ יִתְבַּרֵךְ, וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַתָּמִד בְּלִמּוּד מְשֻׁנְיוֹת, שְׂזָה מְטַהֵר אֶת הַנֶּפֶשׁ מִכָּל מִינֵי חֲלָדָה.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַד תִּקְבוּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֵדֶר פְּקוּדֵי, ג' אֲדָר־ב' ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הַיְגִיֵּק וְחַכִּים ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

בְּאִתִּי לְכַרֵךְ אוֹתָךְ בְּבִרְכַּת "מִזֵּל טוֹב" חֲמָה וּלְכַבִּית, עַל שְׂאִתָּה

אֲשֶׁר לַד תִּקְחָה — לַד תִּקְחָה בְּנַחֵל לַא

נִכְנָס בְּעַל הַמְצוֹת, יַעֲזֹר הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתַּחֲוֶה לְהַתְמִיד
בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְדוֹשָׁה, וְתִזְכֶּה לְהִיּוֹת לְמִדָּן גָּדוֹל וְצַדִּיק, וְהַכֵּל
תְּלוּי לְפִי הַרְצוֹן הַחֹזֵק שְׁלִי, וְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׁתִּזְכֶּה
לְהַתְעַלּוֹת בְּיִרְאַת שָׁמַיִם שְׁלֵמָה, וְהוֹרִיךְ יְרוּוּ מִמֶּנּוּ רַב נַחַת דְּקַדְשָׁה.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ שַׁבַּת שְׁלוֹם...

לַד תִּקְחָה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסִדְרַת פְּקוּדֵי, ג' אֲדָר-ב' ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... שְׁיַחֲוֶה לְנִצָּח.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת הַהַזְמָנָה לְבֵר-מִצְוָה.

מָה אָמַר לָכֶם! הַתְּכַנִּית הִיְתָה, שְׁאֲנִי אֶהְיֶה בְּשַׁבַּת-קֹדֶשׁ זֶה
בְּאַרְצֵנוּ הַקְדוֹשָׁה, וְלִמְחֻרַת אֶהְיֶה אֲצֵל הַבֵּר-מִצְוָה שְׁלָכֶם, אֲכַל מִרַב
הַתְּלָאוֹת וְהַמְּסִירוֹת שְׁעוֹבְרִים עֲכָשׁוּ עָלַי וְכוּ', אֲנִי לֹא יָכוֹל לָבוֹא
וְכוּ', מָה שְׁבָאָמַת הָיָו לִי כָּל הַתְּכַנִּיּוֹת לָבוֹא, וְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
שְׁשָׁמַר אוֹתִי כָּל יְמֵי חַיִּי, וְהוֹצִיא אוֹתִי מִפַּח וְכוּ', יִהְיֶה בְּעֶזְרִי לְצֵאת
גַּם מִהַפַּח יָקוּשׁ הַזֶּה, שְׁנֹקְלַעְתִּי בּוֹ, וְאֲנִי מְאֹד מְקַנָּה לְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא, לְרִאוֹת נְסִים וְנִפְלְאוֹת, לְצֵאת מִהַצָּרָה הַחֲדָשָׁה, שְׁתַּפְּרוּ עָלַי
תִּיקִים וְכוּ', וְעַכְשָׁו בְּיַמֵּי אֲדָר הַקְדוֹשִׁים, חֲדָשׁ הַשְּׁמֻחָה, חֲדָשׁ
הַנְּסִים, יִשְׁמַחְנוּ הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְיַעֲזְרֵנוּ עַל דְּבַר כְּבוֹד שְׁמוֹ,
וְאִזְכֶּה לְרִאוֹת נְסִים נְגָלִים.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ שַׁבַּת שְׁלוֹם...

לַד תִּקְחָה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסִדְרַת פְּקוּדֵי, ג' אֲדָר-ב' ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... נְרוּ יְאִיר.

רָאָה לְחֹזֵק אֶת עֲצָמָךְ בְּאַמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְתִדְעַ, שֶׁהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְנַהֵג אֶת עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים, בְּצַדִּיק וּבְמִשְׁפָּט, וְאֲשֶׁרֵי מִי שְׁבוּרַח בְּכָל יוֹם אֱלֹו יִתְבָּרַךְ, וּמִדְּבַר אֶל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֲשֶׁר אֵין מַעֲלָה יוֹתֵר גְּדוּלָה מִזֶּה.

רָאָה לְלַמֵּד הַרְבֵּה הִלְכָה, כִּי בְּפִרוּשׁ גְּלָה לָנוּ רַבֵּנוּ ז"ל, אֲשֶׁר כָּל בַּר יִשְׂרָאֵל מְכַרַח לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם שְׁלֹחַן עֲרוּף (עֵין שִׁיחוֹת-הַר"ן, שִׁיחָה כ"ט), עַד שֶׁכָּל מִי שְׁרוּצָה לְהִיּוֹת יְהוּדִי, מְכַרַח לְלַמֵּד שְׁלֹחַן עֲרוּף, כִּי עֵקֶר הַיְהוּדוּת תְּלוּיָהּ רַק בְּלִמּוּד שְׁלֹחַן עֲרוּף. וְאֲנִי מְאֹד מְקוּיָה לְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתַּהֲיָה בְּקִי בְּהִלְכָה, וְאִזּוּ טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

תְּשׁוּאוֹת חַן לָךְ, שְׂיִצְאָתָּ לְהַפְצָה מְרַבֶּזֶת.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ שְׁבֵת שְׁלוֹם...

לֹד תִּקַּל.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי-שְׁבֵת-קֹדֶשׁ לְסֵדֶר פְּקוּדֵי, ד' אֲדָר-כ' ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ אֵל ... שְׂיַחֲיוּ.

בְּאִתִּי לְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם מְאֹד מְאֹד, יַעַן שְׂאֲנִי שׁוֹמֵעַ שְׁבִנְכֶם ... גֵּרוֹ יְאִיר, לוֹקַח מְדֵי פַעַם בְּפַעַם רַכָּב, וְנוֹסֵעַ בְּפָרָאוֹת וְכוּ', קָדָם כָּל זֶה פְּקוּחַ גִּפְשׁ, כִּי הוּא יְכוּל לְדָרֵס אֶת מִישֵׁהוּ וְכוּ', וְשִׁנִּית הוּא יְכוּל לְשִׁבֵת בְּבֵית-סֵהָר זְמַן רַב עַל זֶה, וְהַשְּׁלִישִׁית הוּא יִגְרַם חִלּוּל הַשֵּׁם גְּדוּל מְאֹד, כִּי אַחֲרֵי-כֵן יִגִּידוּ: רְאוּ גְדוּלִים שֶׁגִּדְלַתְּם.

לְכֵן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם, תִּרְאוּ לְרַסֵּן אוֹתוֹ, כִּי זֶה מְאֹד מְאֹד מְסֻכָּן, וְאִם הוּא יִתְנַהֵג כְּמוֹ שְׂצָרִיף, נִזְכָּה לְחַתֵּן אוֹתוֹ מֵהַ שְׂיִוֹתֵר מֵהָר, לְכֵן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם, תִּקְחוּ אֶת זֶה לְתִשׁוּמַת לְבָבְכֶם, וְאֵל תִּקְחוּ אֶת זֶה בְּקִלּוֹת, וְאִזּוּ טוֹב לְכֶם כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לד תקלא.

בעזרת השם יתברך, מוצאי־שבת־קדוש לסדר פקודי, ד' אדר־ב' ה'תשס"ג.

שלום ובִּרְכָה וְכֵל טוֹב סֵלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ הַמְּלֵא מְרִירוֹת, וְאֲנִי בְּאֵמֶת מִבֵּין אֶת
הַצֵּעַר גְּדוֹל שְׁלֶךְ.

צְרִיף שְׁתַּדַּע — מַה נִּהְיֶה הָיָה, מַה שְׁעֵבֵר פְּכֹר עֵבֵר, בְּוֹדֵאֵי
עֲשִׂיתָ טְעוּיֹת וְכוּ', וְהִטְעוֹת הֵכִי גְדוֹלָה, שְׁלֵא לִוּוִים בְּפַעַם אַחַת
סְכוּם כְּסָף גְּדוֹל לְאָדָם אֶחָד, אֶפְלוּ שֶׁהוּא הֵכִי יִשְׂר, וּבִפְרֹט סְכוּם
כָּל־כֶּף עֲנָקִי, וּבִפְרֹט אֲנָשִׁים, שְׁכָבֵר שְׁמָם הַטּוֹב הוֹלֵךְ לְפָנֵיהֶם...
שֶׁהֵם לֹא שְׁלָמוּ לְהִרְבֵּה אֲנָשִׁים, אֲבָל הָעֵבֵר אֵין, תַּתְחִיל מַעֲכָשׁוּ,
אֲנִי דִבְרַתִּי עִם ... גֵּרוּ יְאִיר, שְׁנַמְצָא פֹה, וְהוּא הִבְטִיחַ לִי, שִׁיתְחִיל
לְשָׁלֵם לְךָ, וְכֵן דִּבְרַתִּי עִם ... גֵּרוּ יְאִיר, וְהוּא אָמַר, שֶׁהוּא הוֹלֵךְ
לְמַכֵּר אֶת הַרְכָּב, אֲנִי מְאֹד מְקַנָּה לְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שֶׁתּוּכַל
לְהַפְטִיר מִכָּל הַצָּרוֹת שְׁלֶךְ.

לַעֲת עֲתָה אַתָּה צְרִיף מְאֹד מְאֹד לְהִתְחַזֵּק, וְלֹא לְהִתְבַּלְבֵּל מִשׁוּם
דְּבַר שְׁבַעוּלָם, כִּי חֲבַל מְאֹד מְאֹד עַל הַבְּלָבוּל, הֵן אֵמֶת שְׁאֲנִי מִבֵּין
שְׁכּוֹאֵב לְךָ מְאֹד מְאֹד, עִם כָּל זֹאת רְאֵה לְהִחְזִיק מִעֲמֹד וְלֹא לְהִשָּׁבֵר,
וְאִז טוֹב לְךָ כָּל הַיָּמִים.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֹשׁ אוֹתְךָ, שְׁכַמָּה מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוּמָנוּ עוֹרְרוּ
אוֹתִי, שֶׁהֵבֵן שְׁלֶךְ ... גֵּרוּ יְאִיר, נוֹסַע בְּרִכָּב בְּלֵי פִּנְסִים וְכוּ',
וּבְמִהִירוֹת מְטֻרְפֹת, וְזֶה מִמֶּשׁ פִּקּוּחַ נֶפֶשׁ, כִּי הוּא יְכוּל לְדַרֵּס אֶת
מִישֵׁהוּ, וְהוּא יְכוּל לְשַׁבֵּת בְּבֵית סֵהָר, וְלָמָּה צְרִיכִים אֶת הַצָּרוֹת
הָאֵלוּ? ! אֲנִי כָּבֵר כְּתַבְתִּי לוֹ מִכְתָּב, וְהוּא לֹא מְצִיית, אֲנִי מְאֹד מְקַנָּה
לְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שִׁיקַח אֶת עֲצָמוֹ כָּבֵר בְּיָדָיו, וַיְהִיָּה לוֹ שֵׁם טוֹב,
וְאִז אוּכַל לְחַתֵּן אוֹתוֹ.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרִכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לד תקלב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי-שְׁבֵת-קִדְשׁ לְסֵדֶר פְּקוּדֵי, ד' אֲדָר־ב' ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... נְרוּ יְאִיר.

מָאד מָאד אָנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, תִּזְהַר מְאֹד מְאֹד לֹא לְהִלוֹת אֶת הָרֶכֶב שֶׁלְּךָ לְקִטְיָנִים, כִּי לְבִסּוּף יִקְרָה, רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן, תִּאֲנָה, וְאִתָּה תִּהְיֶה חַיִּב, כִּי אִתָּה גִרְמַת בְּנִזְקִין, אִתָּה מְלוּה אֶת הָרֶכֶב שֶׁלְּךָ אֵל ... וְאֵל ... וְהֵם נוֹהֲגִים בְּפִרְאוּת, וְאִם, חֵס וְשְׁלוֹם, יַעֲשׂוּ תִאֲנָה, אוּ יִדְרְסוּ אֶת מִישְׁהוּ, אִתָּה תִּהְיֶה חַיִּב, אִתָּה גִרְמַת בְּנִזְקִין, לֹא תוּכַל לְהִתְחַמֵּק מִזֶּה, וְזָכוּר כִּי הִזְהַרְתִּי אוֹתְךָ.

תִּקַּח אֶת עֲצָמְךָ בְּיַדְיךָ, וְתִתְחִיל לְדַבֵּר בְּכֹל יוֹם אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְאִז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לד תקלב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר וַיִּקְרָא ה', בְּאֲדָר־ב' ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל כָּל־לִיּוֹת אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְרֶסֶלֶב", הַגֵּרִים בְּיַבְנָאֵל "עִיר בְּרֶסֶלֶב". הַנְּי"ה עֲלִיהֶן יִשְׂרָה שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד, וַיִּשְׁמְרֵם וַיַּצִּילֵם מִכָּל צָרָה וְצוּקָה, וּמִכָּל נֶגַע וּמַחֲלָה, וַיִּשְׁלַח בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה בְּכֹל מַעֲשֵׂה יְדֵיהֶם, אָמֵן.

אָנוּ אוֹחֲזִים בְּפִרְשַׁת הַשְּׁבוּעַ פִּרְשַׁת וַיִּקְרָא: "וַיִּקְרָא אֵל מִשָּׁה וַיִּדְבֵר אֵלָיו מֵאֵהָל מוֹעֵד". וַיִּקְרָא — בְּאֵל"ף זְעִירָא. אוֹמֵר הַבַּעַל-שֵׁם-טוֹב זִי"ע לְמָה הָא' קִטְנָה? אֵלָא וַיִּקְרָא לְשׁוֹן מִקְרָא, אָדָם צָרִיךְ לְדַעַת, שְׁכָל אֲשֶׁר קוֹרָה עִמּוֹ בֵּין בְּגַשְׁמִיּוֹת וּבֵין בְּרוּחָנִיּוֹת, הַכֹּל בְּהַשְׁגָּחָה פִּרְטִית מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, וַיִּקְרָא — וַיִּקְרָא —

מְקַרְה, א' — אֵלוֹפוּ שֶׁל עוֹלָם, צְרִיכִים לְדַעַת שְׁבָכָל מְקַרְה יֵשׁ
הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הַכֹּל מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, וְאֵין דְּבָר שֶׁנַּעֲשֶׂה לְבַד. וְלִכְּנֹן
כָּל הָעוֹבֵר עָלָיו עֲכָשׁוּ זֶה בְּהַשְׁגָּחָה פְּרָטִית, הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא רוֹצֵה
לְרְאוֹת אֶל מִי אֶפְנָה בַּעַת צָרָה כְּזוֹ, וְכֵן כָּל הָעוֹבֵר בְּקִהְלָה שְׁלֵנוּ,
הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא רוֹצֵה לְרְאוֹת אֶל מִי נִפְנָה בַּעַת צָרָה. וְלִכְּנֹן בְּאוֹ
נִרְאֶה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׁאַנְחָנוּ מֵאֲמִינִים בּוֹ, וְאַנְחָנוּ רוֹצִים לְשׁוֹב
אֵלָיו, וְלִהְיוֹת רַק בְּשִׁמְחָה, לֹא שִׁמְחָה שֶׁל כֶּסֶף וְכִבּוֹד, אֲלֵא אָנוּ
רוֹצִים לְשִׁמַּח בְּךָ, רִבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, מִתִּי יְכוּלִים לְדַעַת אִם אָדָם
בְּאֵמֶת אוֹהֵב אֶת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אוֹ שְׂאֵלוֹ דְּבוּרִים בְּעֵלְמָא, כִּי
מָאד מָאד קָל לְשִׁיר: "הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אֲנַחְנוּ אוֹהֲבִים אוֹתְךָ",
מָאד קָל לְהַנִּיחַ שְׁלֹט: "הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אֲנַחְנוּ אוֹהֲבִים אוֹתְךָ",
אֲבָל מִתִּי בְּאֵמֶת אָנוּ מוֹכִיחִים שְׁאָנוּ אוֹהֲבִים אֶת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא?
אִם כְּשֶׁעוֹבֵר עַל הָאָדָם יְסוּרִים מִשְׁבָּרִים וְגִלְמִים, וְאָנוּ מְחִזְיָקִים מֵעַמֵּד
בְּבוֹרָא יִתְבָּרַךְ שָׁמוּ, סִימָן שְׁאָנוּ אוֹהֲבִים אֶת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְזֶה
"וַיִּקְרָא" — לְשׁוֹן מְקַרְה, וְשֵׁם יֵשׁ א' זַעִירָא, לְהוֹרוֹת שְׁבָכָל מְקַרְה
וּמְקַרְה יֵשׁ א' קִטְנָה, יֵשׁ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

וְלִכְּנֹן אֲבַקֵּשׁ אֶת כְּלַכְּס, רְאוּ לְחִזּוֹק זֶה אֶת זֶה, כִּי בְּזֶה תְלוּיָה
כָּל הַצְּלַחְתָּנוּ, הַסֵּמ"ךְ-מ"ם מְנַסֶּה לְשִׁבֵר אוֹתָנוּ כְּאֵלוֹ אָנוּ פּוֹשְׁעִים,
חֵס וְשְׁלוֹם, וּבְאֵמֶת אֵין לָנוּ רַק כְּנֻגָה אַחַת, רַק לְעַבְדוֹ יִתְבָּרַךְ בְּלִבְב
שְׁלָם, בְּלִב אֵמֶת, וְלִחְנוֹךְ יְלִדֵינוּ בְּקִדְשָׁה וּבִטְהָרָה.

הַמֶּן הִיָּה בְטוֹחַ, שְׁתַּנְּהָה הוּא תַּפְס כְּבָר אֶת מְרַדְכִי, הוּא הַקִּים
עָלָיו עֵץ גְּבִיָּה חֲמָשִׁים אַמָּה, וְיִצְא שְׁמַח וְטוֹב לֵב, הִנֵּה הוּא כְּבָר
תַּפְס אֶת מְרַדְכִי וַיִּתְלֶה אוֹתוֹ, וְלֹא תֵאָר וְשַׁעַר כָּלֵל, שֶׁהוּא בַּעֲצָמוֹ
יִצְטָרַךְ לְקַחַת אֶת מְרַדְכִי עַל סוּס, וְלִהְלַבִּישׁוֹ בְּלִבוֹשׁ הַמְּלָךְ, וְלִצְעֵק
אֶחָרָיו: "כִּכְהָ יַעֲשֶׂה לְאִישׁ אֲשֶׁר הַמְּלָךְ חִפֵּץ בִּיקְרוֹ", וְעוֹד יוֹתֵר
שְׁבַתוֹ שֶׁפָּכָה עָלָיו מִי צוֹאָה עַל רֵאשׁוֹ וְכוּ', וְלִבְסוּף נִתְלָה עַל הָעֵץ
אֲשֶׁר הַכִּיָּן לְצַדִּיק. וְכֵן יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְגַבֵּינוּ.

וְלִכְּנֹן רְאוּ לְהַחֲזִיק עֲצָמְכֶם בְּיַחַד, אֲשֶׁר זֶה הַצְּלַחְתָּנוּ, כְּשִׁיְהוּדִים
מְחִזְיָקִים עֲצָמָם בְּיַחַד, שׁוֹם אַמָּה אֵינָה יְכוּלָה לָהֶם, וּבְפְרָטִיוֹת

הַחֲרָדִים לְדַבֵּר ה', כְּשֶׁמֵּאַחֲרַיִם יַחַד — אֵין יְכוּלִים לְשַׁבֵּר אוֹתָם, וּבַפְּרָטִי פְּרֻטִיּוֹת קִהְלָתָנוּ אִם נַחְזִיק עֲצָמָנוּ בְּיַחַד, שׁוּם גּוֹרֵם לֹא יוּכַל לְשַׁבְּרָנוּ. בְּכֻלְלִיּוֹת עִם יִשְׂרָאֵל עֵקֶר הַגְּלוּת מַחְמַת שְׁנֵאת חֲנָם, שְׂאִין יְכוּלִים לְסַבֵּל זֶה אֶת זֶה, וַיִּשְׁנֶה גִזְעָנוֹת נוֹרָאָה: סִפְרָדִים אֲשַׁכְּנִיזִים, לִיטָאִים, חֲסִידִים, וְאִישׁ אִינוֹ שָׁם עַל לֵב, שְׂאֵלוֹ הַרְשָׁעִים בְּנֵי יִשְׁמַעֵאל, כְּשֶׁהֵם מְגִיחִים מִטְּעֵן חַבְלָה, רַחֲמָנָא לְצַלֵּן, בְּאוֹטוּבוֹס, אֵינָם מְבַחֲיָנִים אִם הֵם דְּתִיִּים, פּוֹרְקֵי עַל, סִפְרָדִים, אוֹ אֲשַׁכְּנִיזִים וְכוּ', אֲצַלֵּם כְּלָם יְהוּדִים, וְאֶת כְּלָם הֵם רוֹצִים לְהַכְחִיד, וְאֵינָם בּוֹדְקִים בְּצִיצִיּוֹת, אֵינָם בּוֹדְקִים אִם יֵשׁ כֶּפֶה כְּזוֹ אוֹ אַחֲרַת, אוֹ מִי שְׂאֵינוֹ חוֹבֵשׁ כֶּפֶה, יֵשׁ פְּצוּץ, רַחֲמָנָא לְצַלֵּן, וְעַפִּים אִיבְרִים, רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן, כְּלָם יְהוּדִים, וְאֵין הַפְּרֵשׁ בֵּין זֶה לְזֶה, בֵּין חֲרָדִי לְפוֹרֵק עַל, וְכֵן בְּתוֹךְ הַחֲרָדִים לְדַבֵּר ה', יִשְׁנָם מַפְלְגוֹת שׁוֹנוֹת, פְּלָג פְּלָג, קְבוּצוֹת אֵלוֹ אוֹ אַחֲרוֹת, אֲשֶׁר הַכֹּל שֶׁקָּרָא אֶחָד גְּדוֹל, כִּי בְּמִקּוֹם שֵׁישׁ מַחְלֶקֶת הָאֵמֶת נַעֲדָרַת, וְהַשְׁנֵאָה הִיא הַגְּלוּת, וּמִבִּיאָה לְכָל הַצָּרוֹת, אֲבָל אֶת כָּל עִם יִשְׂרָאֵל אֵינָנוּ יְכוּלִים לְשַׁנוֹת, אֶף לְכָל הַפְּחוֹת אֶת קִהְלָתָנוּ אֲנוּ יְכוּלִים לְתַקֵּן. אִם נִתְאַחַד יַחַד, שׁוּם גּוֹרֵם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתָנוּ כָּלֵל וּכְלָל.

אַבְקֵשׁ אֶתְכֶם מְאֹד, רְאוּ לְהַתְּפַלֵּל עָלַי בְּכָל יוֹם, שְׂאֲזַכֶּה לְצֵאת מִהַפֶּח יְקוֹשׁ שְׁנַפְלָתִי בּוֹ, שְׁהַסֵּמ"ךְ-מ"ם רוֹצֶה לְהַפִּילֵנִי וְכוּ'. הַעֲקֹר זְכָרוֹ "וַיִּקְרָא" — כָּל מֵאֲרַע וּמֵאֲרַע יֵשׁ בּוֹ א' — אֵלוֹפוֹ שֶׁל עוֹלָם. רְאוּ לְהִיּוֹת בְּשָׁלוֹם וּבְאַהֲבָה. וְעַל-יְדֵי שְׁתַּחֲזִיקוּ עֲצָמְכֶם בְּיַחַד נִזְכָּה לִישׁוּעָה גְּדוֹלָה.

נָא וְנָא הַתְּפַלְלוּ בְּכָל יוֹם בְּעִבּוּרֵי, שְׂאֲזַכֶּה לִישׁוּעוֹת גְּדוֹלוֹת מְאֹד. הַתְּפַלְלוּ לְרַפּוּאָתִי כִּי אֲנִי זְקוּק לְרַפּוּאָה גְּדוֹלָה, בְּאֲשֶׁר אֵינִי חָשׁ בְּטוֹב, וְאֵינִי בְּקוֹ הַבְּרִיאוֹת, וְלִכֵּן אֵינִי יְכוּל לְדַבֵּר בְּאַרְיִכוֹת.

הַמְּאַחַל לָכֶם בְּרַכָּה וְהַצְּלַחַה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֹד תְּקַלֵּד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר וַיִּקְרָא, ו' אֲדַרְבֵּי ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יָאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

בְּשׁוֹם פָּנִים וְאִפֵּן אֵל תְּשִׁים שְׁלֵחָנוֹת בַּחוּץ, אֶת זֶה עוֹד חָסֵר לְנוּ, בְּדִיוֹק עֲכָשׁוּ פְּשִׁישׁ עָלֵינוּ כָּל-כָּף הַרְבֵּה דֵינִים וּמְסִירוֹת וְכוּ', וְלִכֵּן בְּשׁוֹם פָּנִים וְאִפֵּן אֲפֵלוּ לֹא לִחְשֹׁב מְזָה, וְאִם הוּא לֹא רוֹצֶה, שְׂיַעֲשֶׂה אֶת הַחֲתָנָה בְּמָקוֹם אַחֵר, וּבְכֻלָּל הֵייתִי אוֹמֵר, שְׁלֹא כִּדְאִי לַעֲשׂוֹת חֲתָנוֹת שְׂמָה עַד יַעֲבֹר זַעַם, וְתִקַּח אֶת זֶה מְאֹד בְּרָצִינּוֹת, וְעַדִּין רָצִיתִי שְׂיִישְׁנוּ שֵׁם בַּחוּרִים בְּלִילָה.

אוֹדוֹת לַעֲשׂוֹת מְחִיצָה בְּמִנְיָן הַתִּימָנִים בְּעֵבֹר עֶזְרַת נְשִׁים, זֶה דְּבַר גְּדוֹל מְאֹד.

ואוֹדוֹת הַנְּקִיּוֹן, אֲנִי אֲדַבֵּר עִם כּוֹלֵל "גַּס", שֶׁהֵם יִנְקוּ אֶת זֶה.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֹד תְּקַלָּה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר וַיִּקְרָא, ו' אֲדַרְבֵּי ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל פְּלִלְיוֹת אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב", הַגֵּרִים בְּיִבְנָאֵל "עִיר בְּרֶסֶלֶב", הַיְוִנִ"ה עָלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד.

בְּאִתִּי לְבַקֵּשׁ אֶת אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, עֲכָשׁוּ הוּא הַזְּמַן שֶׁל גַּסִּים וְנִפְלְאוֹת, כִּי בַּחֲדָשׁ הַזֶּה חֲדָשׁ אֲדָר, הוּא דְּבִרְיָא מְזִלְיָה (תַּעֲנִית כּט.), וְלִכֵּן כָּל צְדִיק שְׂיִישׁ לוֹ מִשְׁפָּט עִם רִשְׁעַת בַּחֲדָשׁ אֲדָר רַק מְנַצַּח, יַעֲזֹר הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂכָל הַקָּמִים עָלֵינוּ יִפְלוּ תַּחַת רִגְלֵינוּ נְפִילָה

אחר נפילה. ולכן אני מבקש את כלכם, לרקד בכל יום אחר התפלה עם כלי זמר, ותהיו רק בשמחה, כי מוהרנ"ת ז"ל אמר פעם בעת שעברו עליו המסירות בשנות תקצ"ה צ"ו, צ"ז, "אז עס איז גאר שילעכט מיז שוין ווערין גאר גוט" (פֶּשֶׁכְּבָר רַע מְאֹד, מְכַרְח כְּבָר לְהִיּוֹת רַק טוֹב), בן גזפה לראות בקרוב רק את הטוב הגנוז, שהקדוש-ברוך-הוא רוצה להראות לנו. ולכן תשמרו את עצמכם מעצבות ומעצלות ומרה שחורה וכו', אדרבה, תשתדלו להיות בשמחה עצומה עד מאד, "משונה פרייליך", כי פורים הולך ובא, ולכן עלינו להמשיך על עצמנו שמחת פורים, שהוא היום שנתקים (אספר ט'): "ונחפך הוא, אשר ישלטי היהודים המה בשונאיהם"; ולכן גם אנחנו מקוים לראות במפלת כל שונאינו ומתנגדינו, ויתרבה הקבוץ שלנו אלף פעמים פכה, העקר מה שעליכם לעשות עכשו — רק להיות בשמחה, ולרקד מרב שמחה בכל יום ויום, כי תהלה לאל, יש לנו במה לשמח, ואלמלא לא באנו לזה העולם רק להתקרב אל רבנו ז"ל ולהקים קהלה קדושה פזו, ולשמר על ילדינו שיהיו קדושים וטהורים בקדשת הברית, כבר הנה פדאי, ולא בחנם שהסמ"ך-מ"ם רוצה לשבר אותנו, ולכן אני מאד מבקש אתכם רק לרקד בכל יום אחר כל תפלה ותפלה, ובכלל שירגישו כבר בקהלה שלנו את אור הפורים, אשר אז יורד אור נורא ונפלא מאד מכל העולמות.

היום בלילה בשעה תשע וחצי בדיוק יהיה שעור לאנשי שלומנו ביבנאל, ויש לי, תהלה לאל, לבשר לכם הרבה בשורות טובות, ולכן רצוני שיבואו כל אנשי שלומנו.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדכם, שתצליחו את דרככם תמיד.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

לד תקלו.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר ויקרא, ו' אדר-ב' ה'תשס"ג.

שלום וברכה וְכֵן טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל כָּל־לֵיזֵוֹת אֲנָשֵׁי
שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים "חֲסִידֵי בְרֶסֶלֶב", הַגָּרִים בְּיִבְנָאֵל "עִיר בְּרֶסֶלֶב",
הַיְוִ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד.

הַשְּׁבוּעַ קוֹרְאִים פְּרֻשֵׁת זְכוֹר, זוֹ מְצֻוֹת עֲשֵׂה מְדַאֲוִרֵיָא, שְׁכָל
אֶחָד וְאֶחָד יִשְׁמַע פְּרֻשֵׁת זְכוֹר, "זְכוֹר אֶת אֲשֶׁר עֲשֵׂה לְךָ עֲמָלֶק
בְּדֶרֶךְ" (דְּבָרִים כה, יז). חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים אוֹמְרִים, שְׁמַצְרִים הִיָּה מַחְנֶה
הַסֵּגֶר, וְאִף אֶחָד לֹא הִיָּה יְכוֹל לְצַאֵת מִשָּׁם, מִשֶּׁה רַבְּנוּ הַחֲדִיר בְּעַם
יִשְׂרָאֵל אֲמוּנָה בְּרוּרָה וּמְזַכֶּכֶת, עַד שֶׁלֹּא פָּחְדוּ מִשׁוּם דְּבַר שְׁבַע־עוֹלָם,
עַד שֶׁיִּצְאוּ מִמִּצְרַיִם בְּכַח אֱלֹקֵי, וְעַל-כֵּן נִפְל פָּחַד עַל אַמּוֹת הָעוֹלָם
מִעַם יִשְׂרָאֵל. בָּא עֲמָלֶק וְהִרְאָה שְׂאִין צְרִיכִים לִפְחַד מִעַם יִשְׂרָאֵל,
וּמֵאֵז כָּל אַמּוֹת הָעוֹלָם מְעוֹזִים לְהַצִּיק לָהֶם לִישְׂרָאֵל. וְאוֹמְרִים
חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (רש"י דְּבָרִים כה, יח), שְׁזָה כְּדָגְמַת אִמְבִּטְיָה חֲמָה
מְאֹד, שְׂאִין יְכוֹלִים לְהַכְּנֵס לְתוֹכָהּ, וְהִנֵּה בָּא אָדָם וְנִכְנַס לְתוֹכָהּ, כְּכֹר
קַרְרָה, וְאִין נִרְתַּעִים אַחֲרֵים לְהַכְּנֵס. עֲמָלֶק זוֹ קִלְפָּה עֲצוּמָה, שְׂאִף
אֶחָד אֵינּוּ יְכוֹל לָהּ — רַק הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּעֲצָמוֹ!

וְאוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (פְּנִחוּמָא פִי תְצֵא, פֶּרֶק ד'): אֲמָרוּ לָהֶם
יִשְׂרָאֵל לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אִי אֶפְשָׁר לָנוּ לְהִלָּחֵם עִם עֲמָלֶק, אֲמַר
הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא: אַתֶּם זְכָרוּ אוֹתוֹ מִלְמַטָּה, וְאֲנִי אֲבִטֵּל אוֹתוֹ
מִלְמַעְלָה. וּמָה הַפְּרוּשׁ בְּזָה? אֵלֹא עֲמָלֶק גִּימְטְרִיָּה סִפִּ"ק, שְׁמַכְנִיס
בְּאָדָם סִפְקוֹת (שְׁמוֹת יז): "הַיֵּשׁ הַיְוִ"ה בְּקַרְבְּנוּ אִם אֵינִן". הֲלֹא
הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְמַלֵּא כָּל עַלְמִין וְסוֹבֵב כָּל עַלְמִין, וְאִין שׁוּם
מְצִיאוֹת בְּלַעֲדֵיו יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, עֲלֵינוּ לִידַע שֶׁהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְנַהֵג
עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים בְּצַדִּיק וּבְמִשְׁפָּט, וְהַכֵּל זֶה אֱלֹקוֹת וְאֱלֹקוֹת
זֶה הַכֵּל, עֲמָלֶק מְכַנִּיס בְּנוֹ סִפְקוֹת, קַרִירוֹת. קַבְּלָנוּ מִטְעֵן חֲזָק מִמֶּשֶׁה
רַבְּנוּ, שֶׁהַחֲדִיר בְּנוֹ אֲמוּנָה, עַד שֶׁבְּכַח הָאֲמוּנָה הַזֶּה יִצְאָנוּ מִמִּצְרַיִם.
וְהִנֵּה זְכִינוּ לְרִאוֹת נִסִּים נִגְלִים, שְׁעֲשֵׂה הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עִם

יִשְׂרָאֵל, קְרִיעַת יַם סוּף, אַחֲר־כֵּף בַּא עֲמֶלֶק וְהַחֲלִישׁ אוֹתָנוּ, וְלִכְן אוֹמֵר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא: אַתֶּם תִּזְכְּרוּ לְעַצְמְכֶם מִי הַחֲלִישׁ אֶתְכֶם, כְּדֵי שְׁאֲנִי אֲבַטֵּל אוֹתוֹ מִלְמַעְלָה. דְּבַר זֶה קוֹרֵה בְּכֹל דוֹר וְדוֹר, כְּדַכְתִּיב (אֶסְתֵּר ט, כח): "וְהַיָּמִים הָאֵלֶּה גִזְכָּרִים וְנַעֲשִׂים בְּכֹל דוֹר וְדוֹר". וְאוֹמֵר רַבְּנוּ ז"ל: כָּל הַיְּסוּרִים שְׁעוֹבְרִים עַל הָאָדָם זֶה בְּחִינַת יְצִיאַת מִצְרַיִם, וְהַסֵּמ"ךְ-מ"ם הוּא שָׂרוּ שֶׁל עֲמֶלֶק.

וְזֶה מֵה שְׁקוֹרֵה בְּקַהֲלָה שְׁלָנוּ, שְׁעַמֶּלֶק מִתְנַכֵּל לָנוּ בְּכֹל דְּרוֹךְ אֶפְשָׁרִית. בְּנִינוּ קָהֵלָה לְתַפְאָרָה, שֶׁהֵילְדִים מִתְחַנְּכִים בָּהּ רַק לְאַמוּנָה בְּרוּרָה וּמְזַכֶּכֶת, מְגִיל פְּעוּטוֹן הַיְּלָדִים שׁוֹמְעִים: הִנֵּה ה', הִנֵּה הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. בְּתַלְמוּד תוֹרָה וּבְבֵית-סֵפֶר מְדַבְּרִים רַק מִהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, דְּבַר אֲשֶׁר אֵינָנו קוֹיִם בְּשׁוּם מְקוֹם בְּעוֹלָם, וְלִכְן לֹא בְּחִנָּם שְׁהַסֵּמ"ךְ-מ"ם מִשְׁתוֹלֵל. וְהִנֵּה, בְּרוּךְ הַשֵּׁם, זְכִינוּ שֶׁהֵילְדִים שְׁלָנוּ קְדוּשִׁים וְטְהוּרִים, לֹא הִצְרָכּוּ לְבּוֹא לַחֲטָאִים, וְלֹא בְּחִנָּם שְׁהַסֵּמ"ךְ-מ"ם פְּשׁוּט מִשְׁתַּגַּע. הֵן אָמַת שְׁיַצֵּא מִבֵּינֵינוּ חוֹת, וְאוֹתוֹ צְרִיכִים לְהוֹקִיעַ וּלְשַׁרֵּשׁ, וְאֵין לוֹ שׁוּם מְקוֹם בֵּינֵינוּ. בְּרוּךְ הַשֵּׁם, בְּאֵנוּ לְכָאן רַק לְלַמֵּד תוֹרָה, רַק לְהַפִּיר אֶת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְלִשְׁיֵר לְפָנָיו יִתְבַּרֵּךְ שִׁירוֹת וְתִשְׁבָּחוֹת וּלְחַנּוּךְ יְלָדֵינוּ לְקַדְשָׁה וְטְהָרָה, וְאֵין לָנוּ שׁוּם חֵלֶק בְּמַחְלָקַת וּבְקַטְטוֹת. וְאַף אַחַד לֹא יִצְלִיחַ לְשׁוֹבֵר אוֹתָנוּ, כִּי אָנוּ מְאַמְיָנִים בְּהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וּכְמֵאמָרָם ז"ל (בְּרֻכּוֹת נח.): לֵךְ הַיְּהוּדִי הַמְּמַלְכָה — זו מִלְחַמַת עֲמֶלֶק, בְּרַגַע שְׁמַפְרֹסְמִים אֶת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, בְּזֶה מְכַלִּים אֶת עֲמֶלֶק. וְלֹא יַעֲזוֹר לְשׁוּם מְסִית וּמְדִיחַ וְנוֹכַח, לְשׁוּם סֵמ"ךְ-מ"ם לְהַכְפִּישׁ אֶת שְׁמֵנוּ.

הִנֵּה קָרְבִים וּבָאִים יְמֵי הַפּוּרִים, וְעַקֵּר הַמְּצוּנָה לְשִׁמַּח וּלְשִׁמַּח אַחֲרֵיכֶם, וְלִצְאֵת מִן הַעֲצָבוֹת וְהַמְרִירוֹת, וְלְהַגִּיעַ לְמַדְרָגָה כְּזוֹ, עַד דְּלֹא יֵדַע בֵּין אָרוּר הַמֶּן לְבְרוּךְ מְרַדְּכִי, כִּי הַגְּחוּף הוּא שְׁהֵמָן אוֹמֵר, שֶׁהוּא בְּרוּךְ וּמְרַדְּכִי אָרוּר, וְזוֹ הַצְּגַת הַסֵּמ"ךְ-מ"ם: אָנִי צְדִיק, אָנִי הַבְּאֵתִי אֶת חֲסִידֵי בְרֶסֶלֶב לִיבְנֵאֵל, וּבְנִיתִי לָהֶם תַּלְמוּד תוֹרָה לְתַפְאָרַת וְכוּ' וְכוּ', וּמִהַפֵּךְ אֶת הַקְּעָרָה עַל פִּיהָ, בְּשַׁעַה שְׁכָל מְגַמְתוֹ רַק לְגַרְשָׁנוּ מִכָּאן, וְלֹא עֲשֵׂה מְאוּמָה בְּעַבּוֹר שׁוּם דְּבַר שְׁבַקְדָּשָׁה

ובְהִלָּכָה, אֶלֹא לְהַפִּיךְ הַכְשִׁיל אֶת הַתּוֹשָׁבִים בְּחִלּוֹל שְׁבֵת, וּבְאֶסוּר
כְּרִיתוֹת וּסְקִילָה וּבְאֶכִילֵת טְרֵפוֹת וּנְבִלוֹת.

לְכֵן רְצוֹנִי לְעוֹרֵר אֶת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנו הַיְקָרִים! לְמָה תִּהְיֶה
בְּעֶצְבוֹת וּבְמַרְהָ שְׁחוּרָה, לְמָה לֹא תִהְיֶה בְּשִׂמְחָה, תִּרְאוּ בְּמִשְׁךְ
הַשָּׁנִים שְׂאֵתֶם גָּרִים פֹּה בִּיבְנֵאֵל — לְמָה זְכִיתֶם, הַתְּבוֹנְנוּ עַל
יְלָדֵיכֶם, עַל צְאֲצְאֵיכֶם, דּוֹרוֹת יִשְׂרָאֵל יְבוֹרְכוּ, תְּתַבּוֹנְנוּ מִה נַעֲשֶׂה
בַּחוּץ — נוֹרָא וְאִים. וְגַם בְּגַשְׁמִיּוֹת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשְּׁפִיעַ
עֲלֵיכֶם שְׁפַע גָּדוֹל מְאֹד.

וְהַסְמ"ך-מ"ם אֵינוֹ יָכוֹל לְסַבֵּל בְּרֵאוֹתוֹ בְּגִדְלַת מְרֻדְכִי
וּבְהֶצְלָחָתוֹ, וְלָכֵן טוֹפֵל עָלָיו כָּל מִינֵי שְׁקָרִים, וּבָא וּמַעְלִיל עֲלֵילוֹת
שׂוֹא וְשָׁקֵר, וּמְכַפֵּישׁ אֶת שְׁמֵנו, וּמְכִיֵּן עֵץ גְּבוּהַ חֲמָשִׁים אַמָּה לְתַלוֹת
עָלָיו אֶת הַצְּדִיק וְאֲנָשָׁיו. וְהַסְמ"ך-מ"ם זֶרַע הַמֶּן-עַמְלָק חוֹבֵר יָד
אֶחָת עִם אַחֲשׁוּרוֹשׁ מְלֶךְ טַפֵּשׁ, וּמְקַבֵּל מִמֶּנּוּ עוֹד וְעוֹד תְּקַצִּיבִים,
כְּדִי לְמַמַּשׁ אֶת זְמָמוֹ וְכו'.

וַיִּשְׁנֶם תְּלַמִּידִים קְטַנִּים שׁוֹטִים, הַנּוֹבְהִים מִהֶמֶן הַרְשָׁע, וְאִינֶם
שָׂמִים עַל לֵב מִי הוּא זֶה הַצְּדִיק הָאֵמֶת שְׁמִסִּיעַ לְגֵאֲלָה, מִי עוֹזֵר
לְמַשִּׁיחַ צְדָקְנוֹ לְהַתְּגַלוֹת וְכו'.

וְעַל-כֵּן רְאוּ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה, כִּי אֵין מַעְלָה גְּדוּלָה
הַיְמָנָה. רְאוּ לְהִיּוֹת בְּאַחֲדוּת נִפְלְאָה, וּבְאַחְוָה וְרַעוּת, וְרַק בְּזִכּוֹת
הָאַחֲדוּת וְאַהֲבַת הַבְּרִיּוֹת תְּצַלִּיחוּ בְּכֹל אֲשֶׁר תִּפְּנוּ.

יְבַנְאֵל אֶתֶר גְּלִיל הַתְּחַתּוֹן, מִפֹּה תִּהְיֶה הַגְּאֲלָה לְכֹל עִם יִשְׂרָאֵל,
זְכְרוּ זֹאת הַיֵּטֵב, מִי שֶׁרַק יְגוּר בִּיבְנֵאֵל — יִהְיֶה לוֹ חֶלֶק בְּגֵאֲלָה,
וְלָכֵן לֹא בְּחֵנֶם שֵׁישׁ פֹּה הֶמֶן — הַסְמ"ך-מ"ם, וְלֹא בְּחֵנֶם שֵׁישׁ כָּאֵן
אַחֲשׁוּרוֹשׁ מְלֶךְ טַפֵּשׁ, עִם חֶבֶר שְׁרִיו וְעַבְדּוֹ שֶׁבְקָשִׁי יוֹדְעִים קְרוֹא
וּכְתֹב וְכו'. אֲבָל נָא וְנָא אֵל תִּפְּלוּ בְּעֶצְבוֹת וּבְמַרְיּוֹת, רְאוּ לְהִיּוֹת
בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה, וְאִף שֶׁהַסְמ"ך-מ"ם מְנַסֶּה לְהַתְּנַפֵּל לָנוּ בְּכֹל מִינֵי
תְּחַבּוּלוֹת, וּמָה עוֹן מְצָא בָנוּ? שְׂאֵנוּ מְגִדְלִים אֶת יְלָדֵינוּ בְּקִדְשָׁה
וּבְטְהָרָה, וְזוֹכִים לְהַקִּים דּוֹרוֹת יִשְׂרָאֵל יְבוֹרְכוּ, הִנֵּה כִּיּוֹם הַנַּעֲר

הנדרדר אצל פורקי העל כל-כף, עד שילדים בני שמונה מחזיקים ספינים, ומכים את המורים והמורות וכו' וכו', את זאת אין חוקרים, בזה אין מטפלים, אבל שאנו זוכים להקים קהלה נפלאה המשפתת על יסודות ישר וטהר, את זאת אינם יכולים לסבל, ומנסים לעקרה בכל מחיר.

אבל יושב בשמים ישחק, הקדוש-ברוך-הוא צוחק. המן ואחשגרוש מכניסים אותנו בלחץ, והקדוש-ברוך-הוא רוצה לראות מה נעשה, ולמי נברח וכו' וכו'.

אבקש אתכם ואתחנן אליכם, עשו את מה שאמרה אסתר: "לך נס את כל היהודים", אם אנו רוצים לזכות לגאולה, ראו להיות באחדות ובאהבה. אין צריכים להתבלבל מאף אחד, יבגאל תהיה "עיר ברסלב", יש הרבה מאד משפחות שרוצות להפגס לגור, והנה בונים בנינים חדשים וכו', עוד תוכו ותראו שהמקום יתפתח כל-כף, ותהיה פה עיר גדולה מאד. וזה לצנינים בעיני הסמ"ך-מ"ם, ולכן מכפיש את שמנו בדברי לעז ושקר. בדברים שלא היו ולא נעשו, ואומר רבנו ז"ל, שלדבור יש כח, וכלי התקשרת קונים את כל השקר ומפרסמים דברי שקרים שלא היו ולא נבראו. אבל לבסוף האמת תתגלה לעין כל, וסוף גנב לתליה.

ולכן ראו להתחזק ולהתעודד ואל תתפחדו כלל, הנה קרבים ימי הפורים, ראו לרקוד ולשמח, ולשמח אחרים, ולחזק ולעודד זה את זה, כי יש לכם במה לשמח בשמחה אין סופית, שזכיתם לידע מרבי אמת כזה, רבי נורא ונפלא כזה, נא ונא ראו לקים את עצותיו הקדושות, ולהתמיד בתורה ובתפלה ובכהתבודדות בעבודת ה' וביראת שמים.

אל תתנו שיסיתו וידיחו אתכם, כי כל מסית ומדיח הוא הוא הסמ"ך-מ"ם שרוצה לשבר אותנו מבפנים, אבל אף אחד לא יצליח! כתוב על ארץ ישראל: "ותקיא הארץ אתכם", מי שחוטא ופושע, ארץ ישראל מקיאה אותו. כמו-כן יבגאל — פה השכינה, פה תהיה הגאולה, מי שרק יעזר שהקהלה שלנו תתפתח ותתרחב

— הוא מקרב את הגאולה, ולכן אני מבקש אתכם מאד, השבת פרשת זכור, זכור את אשר עשה לך עמלק בדרך צאתכם ממצרים, אשר קרף בדרך. מקררים את האנשים — למה לגור כאן, הלא בעמנואל יותר בטוח?! רחמנא לצלן, כמה פגועים היו בעמנואל וכו'. באו תראו, ברוך השם, כל אלו הגרים ביבנאל זכו לרוחניות ולגשמיות גם יחד, יש להם דירה ורכב, וילדים נפלאים שרווים נחת מהם, ילדי חמד קדושים וטהורים וכו' וכו'.

ראו לקנות צרכי מזון במכולות של אנשי שלומנו, וכן בשר תקנו אצל אנשי שלומנו. ואל תחפשו מקורות זרים, יש לנו שחיטה מהדרת וכו'. כמה צריך להקפיד על פשרות המאכלים, ובפרט פשרות הבשר. הנה עקר עונם של דור מרדכי ואסתר, שבאה עליהם צרת המן, אומרים חכמינו הקדושים (עין שפתי פהן על במדבר כב, כז), מחמת שגהנו מסעדתו של אחשורוש, ואכלו טרפות ונבלות.

נא ונא זכרו היטב היטב, אנו עומדים לפני פורים, ראו להיות בשמחה עצומה, לא יארע לכם מאומה, עוד מעט יקרו דברים נוראים בעולם שישכחו מאתנו לגמרי. למה לא תתחזקו במדת השמחה ותשמעו כלי זמר, ולא תפלו במרה שחורה וכו', ואל תשימו לב לצעקותיו של המן שזועק: ראו את היהודים בטלנים, אינם עושים מאומה וצועקים: שה"י פה"י וכו' וכו', ברוך הוא וברוך שמו, לאנשי שלומנו יש שכל נפלא, ויש לנו סדר יום רוחני נפלא מאד, קמים בבקר, הולכים למקנה, ולתפלה, אחר-כך אוכלים בקדשה ובטהרה, והולכים לכולל, אשר יש לנו כולל נפלא, ולומדים שמה תורה הקדושה, ואחר-כך מתפללים מנחה, ושוב לומדים, וכן יוצאים לזכות את עם ישראל באמונה, ומקרבים נשמות קדושות לאביהם שבשמים. וכן מתבודדים ומתחזקים ביראת שמים טהורה. הקדוש-ברוך-הוא עוזר ומי שיש לו שכל, יש לו רכב ואינו חסר דבר. זאת הסמ"ך-מ"ם אינו יכול לסבל, איך תכן שלמרדכי הצדיק ואנשיו יש כל טוב וכו'.

ולכן אבקש מאד את אנשי שלומנו, הנה מגיע פורים, מוהרנ"ת ז"ל עורר מאד את תלמידיו בפורים לשמח ולשמח את הזולת, לא לילך במרירות ובדכאון, את הצרות לתלות על העץ, עליכם להיות רק שמחים ועליזים, מה הפסדתם פה ביבנאל? אם יש אחד או שנים או שלשה שנכנסה בהם קרירות, שיצאו מיבנאל וכו'. ולכן כל אלו שיושבים ומתכננים ומסיתים ומדיחים את אחרים, ומדברים לשון הרע על אחרים, ומוציאים שם רע, צריכים לברח מהם כמו שבורחים מאש שורף וכו', כי האויר שבקרבתם טמא.

נא ונא ראו להקפיד לשלם חובותיכם, לשלם שכר למוד למוסדות הלמוד, כי אין להלין שכר שכיר, והמלמדים והמורות משקיעים הרבה וכו'.

ולבסוף אמר לכם מה שאמר רבנו ז"ל לאנשי שלומנו: אם לא תהיו בשמחה, איני יודע מה יהיה אתכם, אחר כל זאת שאני מגלה לכם פל-כף הרבה, עדן אינכם שמחים, אז איני יודע מה יהיה אתכם. והבטיח מוהרנ"ת ז"ל לאחד, שאם יהיה בשמחה, לא יראה פני גיהנום. נא ונא ראו להיות בשמחה ובסבר פנים יפות.

מה הנה פגם המרגלים? משה רבנו אמר: הארץ טובה מאד מאד. והמרגלים הוציאו דבת הארץ, ואמרו: שם ראינו הנפילים בני ענק וכו', ויהיו בעיניהם כחגבים, הרגישו עצמם כלא כלום במקום להיות בשמחה אין סופית. על-כן אבקשכם, אנשי שלומנו היקרים! ראו להיות בשמחה רבה ולא לפל בחלישות הדעת, יש בכם טוב הרבה מאד מאד. והזהרו שלא לגרם שום גזק לזולת, כי התורה מקפידה על כף במאד מאד, ושלם ישלם המבעיר את הבערה. אם לויחם פסוף מזולתכם, ראו לפרע חובכם, אחרת לא יאבה ה' סלח לכם. ראו לתקן מצוות שבין אדם לחברו, ראו לתקן את מדותיכם, ולקנות מדות טובות ונעלות.

פורים קרב ובה, ראו להיות בשמחה על החלק טוב שיש בכם, שזכיתם לגור פה ביבנאל, ברוך השם, מה אני לומד עצמכם? רק

אָמוּנָה וְתוֹרָה וְתַפְלָה וְיִרְאַת שָׁמַיִם, וְהַעֲקָר לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה וּבְאַהֲבָה,
וּמִי שֶׁחֵיב כֶּסֶף לְזוּלָתוֹ שִׁיפְרַע חוּבוֹ וְכוּ' וְכוּ'.

אֲבָקֵשׁ לְכָל אֲנָשִׁי שְׁלוֹמְנוֹ, שִׁיִּצְאוּ לְהַפְצֵה מְרֻכּוֹת בְּעֵבוֹר
הַמוֹסְדוֹת שְׁלֵנוֹ שְׁנִמְצָאִים בְּמִצּוּקָה גְדוֹלָה מְאֹד, וּבִקְשֵׁי יֵשׁ לְשֵׁלֵם
לְמַלְמָדִים, לְמִוּרוֹת וְלְמַטְפְּלוֹת וְכוּ' וְכוּ', וְעַל-יְדֵי שֶׁתִּצְאוּ לְהַפְצֵה
מְרֻכּוֹת תִּצְלִילוּ אֶת כְּבוֹד הַתּוֹרָה, וּבְיָדָאֵי לֹא תִפְסְדוּ בְּעֵבוֹר זֶה, וְרַק
יִשׁוּעוֹת תִּרְאוּ.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שֶׁכָּל מִי שֶׁאֵין לוֹ יְלָדִים — יִפְקֹד
בְּזֶרַע שֶׁל קִימָא. אִם יֵשׁ אָמוּנַת חֻכְמִים תִּרְאוּ נְסִים וְנִפְלְאוֹת, אֵין
מִשָּׁג בְּזֶה לְהַתִּיָּאֵשׁ, הַעֲקָר רַק אָמוּנַת חֻכְמִים.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם, נִזְכָּה לְרְאוֹת בְּקִרְוֹב בְּמִפְלְתֵם שֶׁל רְשָׁעִים, וּכְלָנוּ
נְשִׁיר: "וְנִהַפֵּךְ הוּא אֲשֶׁר יִשְׁלֹטוּ הַיְּהוּדִים הַמָּה בְּשׁוֹנְאֵיהֶם", וְנִזְכָּה
לְפוּרִים שְׂמֵחַ, וְאֲבָקֵשׁ אֶתְכֶם הַתְּחִילוּ לְרַקֵּד בְּכָל יוֹם וּבְזִכּוֹת
הַרְקוּדִים וְהַמְחַצֵּאת כֶּף שְׁלַכְכֶם, יִמְתְּקוּ מֵאִתְּנוּ כָּל הַדֵּינִים, וְנִזְכָּה
לְגַאֲלָה שְׁלֵמָה וְכוּ'.

נָא וְנָא הַתְּפַלְלוּ עָלַי אֲנִי זְקוּק לְרַפּוּאָה שְׁלֵמָה, וְשִׁאֲזַכָּה לְבוֹא
בְּקִרְוֹב לְאַרְץ יִשְׂרָאֵל, וְיַעֲזֹר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שִׁאֲזַכָּה לְהִיּוֹת תְּמִיד
בְּשִׁמְחוֹת שְׁלַכְכֶם, כִּי כָּל אֶחָד וְאֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוֹ שֶׁמְחַתֵּן אֶת בְּנוֹ
אוֹ בַתּוֹ זֶה כְּמוֹ שֶׁאֵנִי מְחַתֵּן אֶת בְּנֵי וְכוּ', וְזוֹ הַשִּׁמְחָה שְׁלִי מִמֶּשׁ.
וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲדֵד עָלַי כְּזֹאת. כִּי בְּשֶׁר נָדָם אֵינִי יָכוֹל לְהַעֲדֵד,
בְּאֲשֶׁר הַיּוֹם מְאִיר לוֹ, מְחַר חֲשֵׁף לוֹ, הַיּוֹם עוֹשִׂים לוֹ טוֹבָה, וְלִמְחַר
מְשַׁלֵּם רָעָה בְּעֵבוֹר זֶה, בְּשֶׁר נָדָם הַיּוֹם כָּאֵן וְלִמְחַר שָׁם, הַיּוֹם אוֹמֵר
כֶּף, וְלִמְחַר אַחֲרָת. וְכָל מִי שֶׁמְשַׁלֵּם רָעָה תַּחַת טוֹבָה, לֹא תִמְיֵשׁ רָעָה
מִבֵּיתוֹ.

הַמְּאַחַל לְכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לד תקלוז.

בַּעֲזֹרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר וַיִּקְרָא, ח' אֲדָר־ב' ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל כָּל־לִיּוֹת אֲנָשֵׁי
שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב", הַגָּרִים בְּיִבְנָאֵל "עִיר בְּרֶסֶלֶב",
הַזֶּה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד.

אֲנִי חָשׂ מְאֹד בְּרַע, וְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יַעֲזֹר, שֶׁתִּפְּלָלוּ וְתִהְיֶה
לִי רְפוּאָה שְׁלָמָה.

אֲנִי עוֹמְדִים עִכְשָׁו לִפְנֵי פְּרִשַׁת זְכוֹר, שְׂזוֹ מִצּוֹת עֲשֵׂה מִן
הַתּוֹרָה (דְּבָרִים כה, יז): "זְכוֹר אֶת אֲשֶׁר עָשָׂה לְךָ עֲמָלֶךָ בְּדֶרֶךְ בְּצֵאתְכֶם
מִמִּצְרַיִם אֲשֶׁר קָרָךְ בְּדֶרֶךְ" וְגו'. אוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (שְׁמוֹת
רבה, פְּרָשָׁה כז, סִימָן ו'), שֶׁעֲמָלֶךָ הוּא עַז פָּנִים, אֲשֶׁר קָפֵץ הָרָאוֹן
לְאִמְבִּטְיָה חֲמָה, וּבָזָה פִּתְּהָ אֶת כָּל הָאֲמוֹת לְהִתְחִיל עִם יִשְׂרָאֵל.

כְּשֶׁעָם יִשְׂרָאֵל הָיוּ בְּמִצְרַיִם, הָיוּ תַּחַת יַד פְּרַעֲה. מַה זֶה מִצְרַיִם?
מִצְרַיִם. יָם — יָם הַחֲכָמָה, הַמַּחֲ שֶׁל הָאָדָם יְכוּל לְהַשִּׁיג עַד בְּלִי
גְבוּל, כְּמוֹ שֶׁאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (שִׁיחוֹת־הַר"ן, סִימָן מו), עִם הַרְגָּל יְכוּלִים
לְבַעֵט וּלְהַעֲיֵף פְּדוּר עַד מְרַחֵק מִסִּים, לֵיד יֵשׁ כַּח חֲזַק יוֹתֵר, וְיְכוּלִים
לְהַשְׁלִיךְ בָּהּ עַד מְרַחֵק גְּדוֹל יוֹתֵר. הַקּוֹל שֶׁל הָאָדָם יְכוּלִים לְשַׁמְעוֹ
עוֹד יוֹתֵר לְמֶרְחוֹק, הָאֲזִנִּים כְּבָר שׁוֹמְעוֹת עוֹד יוֹתֵר לְמֶרְחוֹק. הַעֵינַיִם
רוֹאוֹת לְמֶרְחוֹק עוֹד יוֹתֵר. וְהַמַּחֲ שֶׁל הָאָדָם יְכוּל לְעֲלוֹת עַד אֵין סוּף
לְהַשִּׁיג דְּבָרִים בְּלִתי מַגְבָּלִים, וְלִכֵּן הַמַּחֲ נִקְרָא יָם הַחֲכָמָה, כָּל אֶחָד
כְּפִי שֶׁמִּזְבֵּךְ אֶת מַחוֹ יְכוּל לְעֲלוֹת עַד מַעְלָה מַעְלָה, אִם אָדָם מֵיחָד
יְחוּדִים וְכוּ' וְכוּ', בְּשִׂאָדָם, רַחֲמָנָא לְצַלָן, בְּקִטְנוֹת הַמַּחֲזִין, מְסַבֵּן,
הוּא בְּמִצְרַיִם, הַמַּחֲ שֶׁלוֹ בְּמִצְרַיִם, הוּא בְּצִמְצוּם וּבְקִטְנוֹת, וְאֵינוֹ יוֹדֵעַ
מַה יְהִיָּה, הוּא סָגוּר סְבִיב, וַיִּמְהִיכֵן זֶה בָּא? מִפְּרַעֲה, מִפְּה־רַע, אָדָם
שֶׁרָגִיל לְדַבֵּר רַק רַע, וַיִּמְפַּחִיד בְּגִי־אָדָם, וְאוֹמֵר: עוֹד מַעֲט תִּהְיֶה
מִלְחָמָה, אוֹי מַה יְהִיָּה לָנוּ וְכוּ', וְכֵךְ מוֹשֵׁף אֶת עֲצָבֵי בְּגִי־אָדָם,
וַיִּמְהִיכֵן זֶה בָּא? מִתְּפָה, פְּה־רַע הוּא מְלַךְ עַל הַמִּצְרַיִם.

הנה כהיום כלם בלחץ, כל אחד מפחיד את זולתו קבלו מידע ונכנסים בפחדים ובאימה, ואין יודעים מה יהיה ואיך יהיה. בא משה רבנו לעם ישראל במצרים, והחדיר בהם דעת, "אתה הראת לדעת כי הו' אלקים, אין עוד מלבדו" (דברים יד), אין מה לפחד הקדוש-ברוך הוא מלא כל הארץ כבודו. ומשהחדיר בהם דעת, החלו לחשב: למה לנו להיות עבדי פרעה, והיו מוכנים כלם לשמע בקול משה ולצאת אתו ממצרים, זו היתה גאלת מצרים, שמשה הכניס דעת בעם ישראל, למה להכניס את הדעת בקטנות ובלחץ, מפני שזה אמר וזה אמר, הבה נצא מזה וכו'. ולכן משבח הנביא את עם ישראל: "לכתף אחרי במדבר בארץ לא זרועה". זה השבח של ישראל, שהיתה להם אמונת חכמים במשה, והלכו אחריו והאמינו לו. וברוך הוא וברוך שמו אין מפסידים בזה שמקרבים לצדיק, כי מקבלים מהצדיק דעת ושכל, ואז כל מחו הולך כבר בצורה אחרת לגמרי, וכבר איננו בקטנות המחין, ואין יכולים לעבד עליו וכו', וכל הברכות באות רק מהדעת והשכל, פמובא (לקויטי מוהר"ן, חלק א', סימן כא): היכן שאדם חושב שם כל האדם.

ואומרים חכמינו הקדושים (מכילתא בשלח) על הפסוק (שמות יד): "ויאמינו בה' ובמשה עבדו", הלא אם בה' האמינו במשה לא כל שפן? אלא שאי אפשר להאמין בהקדוש-ברוך-הוא, אלא על-ידי משה הצדיק האמת, כי פנגד משה היה בלעם, וגם-פן עבד על הבריות, הלך לבלק ואמר לו: תמורת בצע כסף אוכל לכלות את ישראל בקלותי וכו', זה פח בלעם לקלל ולעבד על הבריות וכו', והלך בלעם — ולא הצליח, ואמר לבלק שלא הביא לו אנשים מכפדים, ושלח לו בלק אנשים אחרים וגם לא הצליח, והלכו שניהם יחד, ועבדו אחד על זולתו, ומה יצא משניהם? אומר הזהר (חלק א' כה): מבלעם ובלק יוצא עמלק, שמקלל בדבורים שיעשה רע, משם יוצא עמלק.

כשיצאו עם ישראל ממצרים, כל האמות חששו להתחיל עמם, כי ראו שזו אמה חזקה ברת דעת ושכל. בא עמלק וקרר את כלם והתחיל עם ישראל, וכוזה רצה להראות שאין מה להתפחד

מֵהֶם, וְגַרְר אַחֲרָיו אֶת שְׂאֵר הָאֲמוֹת. וְלָכֵן עֲמַלְק הִיא הַקְּלָפָה הַקְּשָׁה בְּיֹתֵר, שְׂמִכְנִיסָה סִפְקוֹת בְּאָדָם (שְׁמוֹת יז): "הִישׁ הַיְיָ" בְּקִרְבָּנוּ אִם אֵין", כִּי אִם אָדָם בְּטוֹחַ שֶׁהִנֵּה יֵשׁ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֵינְנוּ מִפְּחַד מְשׁוּם בְּרִיָּה שְׂבַעֲעוֹלָם, מֵהַ יְכוּל לְקָרוֹת אֶתִּי? שְׂאֲמוֹת, נוֹ, וּמֵה בְּכַף?! אוֹמֵר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטִי-מוֹהֲר"ן, חֵלֶק א', סִימָן כ"א), שְׂבִינְ חַיִּים לְמִיתָה — אֵין הַפְּרֵשׁ, רַק ד' אֲמוֹת, עַכְשָׁו הַגּוֹף פֹּה, וְאַחֲר־כֵּן יִהְיֶה בְּכַבֵּר, כְּדַגְמַת אֶחָד שְׂמִסִּיר מְעִילוֹ, וְתוֹלֵה אוֹתוֹ בְּאָרוֹן. הַנְּשֻׁמָּה זֶה חֵלֶק אֱלוֹךְ מִמַּעַל, וְאֵף פַּעַם לֹא תָמוֹת, אֲלֹא תִחְזַר לְשִׁרְשָׁה. לְמוֹת — מִתִּים פַּעַם אַחַת, וְאֵין מֵה לְחַשֵּׁשׁ. וּמִי שְׂחֹשֵׁב כֵּן, הוּא הָאֲמִיץ הַגְּדוֹל בְּיֹתֵר. וְעַל-כֵּן מִי שְׂזוֹכֶה לְהִיּוֹת דְּבוּק בְּהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֵין הַפְּרֵשׁ אֲצִלוֹ בֵּין חַיִּים לְמִיתָה, אֲנִי צְרִיךְ אֶת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לֹא אֲכַפֵּת לִי עוֹלָם הַזֶּה לֹא אֲכַפֵּת לִי עוֹלָם הַבָּא.

מִסְפָּרִים עַל 'בַּעַל הַתְּנָא', שְׂפָגְשׁוּ אוֹתוֹ פַּעַם בְּחִדְרוֹ בְּדְבָקוֹת בְּהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא וְשֵׁר: אֵינִי צְרִיךְ עוֹלָם הַזֶּה, אֵינִי צְרִיךְ עוֹלָם הַבָּא, אֵינִי צְרִיךְ אוֹתָךְ לְבַד. זֶה הַמְּדַרְגָּה הָעֲלִיוֹנָה בְּיֹתֵר שְׂצַדִּיק יְכוּל לְזָכוֹת, לֹא מְעַנֵּין אוֹתוֹ שׁוּם דְּבַר, לֹא כְבוֹד, לֹא שֵׁם, רוּצָה רַק אֶת הַבוֹרָא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ, לֹא מְעַנֵּין אוֹתוֹ עוֹלָם הַבָּא, תִּתֵּן לִי גִיּוֹנוֹם לֹא מְשֻׁנָּה לִי, אֲנִי רַק רוּצָה לְפָרְסָם אֶת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, יִתְּנוּ לִי גִיּוֹנוֹם, גַּם שֵׁם אֲגַלֶּה וְאֶפְרָסָם אֶת הַבוֹרָא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ.

שְׂאֵלוֹ פַּעַם הַמְּתַנַּגִּדִים אֶת מוֹהֲרַנ"ת ז"ל: אַתֶּם מְפָרְסָמִים אֶת רַבְּנוּ ז"ל, מִי אֲמַר שְׂיִתְּנוּ לָכֶם גַּן-עֵדֶן? עֲנֵה וְאָמַר: אֲנִי לֹא אֲמַרְתִּי שְׂיִהְיֶה לִי גַן-עֵדֶן, אֲבָל אִם אֶהְיֶה בְּגִיּוֹנוֹם אֶקַּח "לְקוּטִי-מוֹהֲר"ן", וְאֶקְרַב שֵׁם יְהוּדִים לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וּמִמִּילָא אֶעֱשֶׂה מֵהַגִּיּוֹנוֹם גַּן-עֵדֶן. וּפַעַם הַמְּשַׁטְרָה הַתְּנַכְלָה לוֹ וְנִתְּנָה לוֹ צוֹ הַרְחָקָה מֵעִירוֹ, וְאָמַר: מֵה בְּכַף? אֶקְרַב יְהוּדִים בְּמָקוֹם שְׂאֵנִי נִמְצָא אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. זֶה מְעַלֵּת הָאָדָם הַדְּבוּק בְּבוֹרָא יִתְבָּרַךְ, שְׂהֵיכֵן שְׂנִמְצָא — בְּמִזְרַח מְעַרְב, צְפוֹן דְרוֹם, מְעַלָּה מְטָה, תְּמִיד מְפָרְסָם אֶת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְזוֹ הַמְּדַרְגָּה הַגְּבוּהָה בְּיֹתֵר, וּמֵה שְׂלֹא תַעֲשֶׂה לוֹ יְבִרַח אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאֵין יְכוּלִים לוֹ כָּלֵל וּכְלָל. וְזוֹ הַמְּדַרְגָּה הַגְּבוּהָה שְׂמַשֶּׁה רַבְּנוּ הִבִּיא אֶת יִשְׂרָאֵל אֵלֶיהָ, גְּלוּי אֱלָקוֹת

פְּזוּה, שְׁעוֹלָלִים וַיִּנָּקִים שְׁמֵטוֹ דְּדִיָּהֶם מִפִּיָּהֶם, וַרְאוּ אֶת הַקְּדוֹשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא.

עַמְל"ק זוֹ טְמֵאָה עֲצוּמָה, עַמְל"ק גִּימְטְרִיָּה סֶפֶק, הַיֵּשׁ הַיּוֹי"ה
בְּקַרְבָּנוּ אִם אֵין. "תֹּאמֶר לִי זֶה נִכּוֹן" וְכוּ', וּמְקַרֵּר אֶת הָאָדָם
מֵאֲמוֹנַת חֲכָמִים. וּבִפְרָט אֲנָשִׁים שְׁחָטָאוּ, יְכוּל בְּנִקְל לְקַרְרֵם, שְׁכַתוּב
(דְּבָרִים כה, יח): "וַיִּזְנֵב בָּךְ כָּל הַנְּחָשָׁלִים אַחֲרֶיךָ, וְאַתָּה עֵיף וַיִּגַע וְלֹא
יָרָא אֱלֹקִים". כְּלָנוּ חָטָאוּ, עָשִׂינוּ שְׁטוּת בַּחַיִּים, אָבָל יְכוּלִים לָשׁוּב
בְּתִשׁוּבָה, כִּי אֵין לָךְ דְּבַר הַעוֹמֵד בְּפִנֵּי הַתְּשׁוּבָה, וּבִמְקוֹם שְׁבַעֲלִי
תְּשׁוּבָה עוֹמְדִים אֶפְלוּ צְדִיקִים גְּמוּרִים אֵינָם עוֹמְדִים, אָבָל הִנֵּה בָּא
עַמְלָק, וּמְקַרֵּר אֶת הָאָדָם: "רְאֵה, אֵין לָךְ תְּקוּהָ כָּלֵל וְכָלֵל", וּמְבִיא
לְאָדָם מֵאֲמָרֵי חו"ל וּפְסוּקִים: "עַל חָטָא וְעוֹן זֶה יִהְיֶה לָךְ גִּיהֲנוּם,
אֲתָה תִשְׁרַף בְּאֵשׁ שְׁחוּרָה, עַל חָטָא אַחַר בְּאֵשׁ יִרְקָה וְכוּ', עַל זֶה
תִּסְבַּל חַמְשִׁים שָׁנָה, עַל זֶה אַרְבָּעִים שָׁנָה" וְכוּ', וְאָדָם שׁוֹמֵעַ וּבוֹרַח.
וְאֵין אִישׁ שֵׁם עַל לֵב שֶׁזֶה בְּעֲצָמוֹ עַמְלָק, שְׂרוּצָה לְשָׁבְרוֹ וְלִהְפָּחִידוֹ
וְכוּ', וּבּוֹדָאֵי בְּאֲמַת יֵשׁ עֲנָשִׁים, שְׁהָרִי יֵשׁ שְׂכָר וְעֶנֶשׁ, אֵךְ זֶה כְּשֶׁאָדָם
חוֹזֵר בְּתִשׁוּבָה וְרוּצָה שְׂכָר, אֲזִי אוֹמְרִים לוֹ: תִּקְבַּל שְׂכָר וְכוּ', אֵךְ
קָדָם תּוֹכַף עֲצָמָךְ בְּעֲנָשִׁים קָשִׁים וּמְרִים וּלְבִסוּף תִּקְבַּל שְׂכָר, אָדָם
שׁוֹמֵעַ כְּזֹאת, אֲזִי אֵינוֹ חַפֵּץ כָּלֵל לָשׁוּב בְּתִשׁוּבָה. אָבָל רַבְּנוּ ז"ל
מְגַלֶּה לָנוּ סוֹד הַתְּשׁוּבָה, כְּשֶׁאֵנִי עוֹשֶׂה תְּשׁוּבָה, אֵינְנִי רוּצָה שְׂכָר
וְעֶנֶשׁ, אֵנִי רוּצָה רַק אֶת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא! יִהְיֶה לִי עֶנֶשׁ — אֵין
מְעַנֵּן אוֹתִי, יִהְיֶה לִי שְׂכָר — אֵין מְשַׁנֶּה לִי, אֵנִי רוּצָה רַק אֶת
הַבוֹרָא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ, כְּשֶׁאָדָם מַגִּיעַ לְמִדְרָגָה כְּזוֹ, זוֹ תְּשׁוּבָה מֵאַהֲבָה,
שְׂאוּבָה אֶת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הָאוֹר הַזֶּה מְקַבְּלִים בְּפוּרִים, פַּעַם אַחַת בַּשָּׁנָה מְצוּה לְשִׁתּוֹת,
וּכְשֶׁאָדָם שׁוֹתֵה, הוּא יוֹצֵא מִכָּל מִינֵי הַגְּבֻלוֹת. כְּשֶׁאָדָם שׁוֹתֵה, אֵינוֹ
מְבַחֵין בֵּין אֲרוּר הֶמֶן לְבְּרוּךְ מְרַדְּכִי, מַה זֹאת אוֹמְרַת? אוֹמֵר רַבְּנוּ
ז"ל (לְקוּשֵׁי מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן לג), שְׁאָדָם בָּא לְבִטּוּל כְּזֶה, שֶׁהוּא
לְמַעַלָּה מֵהַגְּבֻלוֹת, לְמַעַלָּה מֵהַשְּׂכָל וְכוּ', שֵׁם אֵין הִפְרָשׁ בֵּין אֲרוּר
הֶמֶן לְבְּרוּךְ מְרַדְּכִי, הוּא יוֹדֵעַ שְׁגָם הָאֲרוּר זֶה בְּרוּךְ, וְגַם הַבְּרוּךְ זֶה
אֲרוּר, יוֹדֵעַ שֶׁהַכָּל זֶה אֱלֻקוֹת, וְאֵינוֹ מְפַחַד מִשׁוּם דְּבַר, וְזוֹ הַגְּבוּרָה

הַגְּדוּלָה בְּיוֹתֵר, וְלִכֵּן אוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּרִכּוֹת נח.): "לֵךְ הַיְיָ הַמְּמַלְכָה" — זו מְלַחֶמֶת עִמָּלֶךְ, כִּי עִמָּלֶךְ רוֹצֵה רַק לְהַסְתִּיר אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וּלְהַחֲדִיר בְּאָדָם סִפְקוֹת, שְׂאִינוּ יְכוּל לְחַזֵּר בְּתִשׁוּבָה.

וְהִנֵּה מְצִינוּ, שְׂגֵדוּלֵי עוֹלָם מְדַבְּרִים מֵעַנְשֵׁי עֲבֵרוֹת וְכוּ', אוֹמֵר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטִי-מוֹהֲרָן, חֶלֶק א', סִימָן סד), שְׁרַשְׁ"י אוֹמֵר: עַד כָּאן רַחֲמֵי הָאֵב עַל הַבֵּן. הֵינּוּ לְאָדָם יֵשׁ צִמְצוּם, אוֹהֵב אֶת בְּנוֹ, אֶת נֶכְדוֹ אוֹהֵב כִּי זֶה עֲדִין נֶכְדוֹ. הֵינִין — זֶה כָּבֵר רַחוּק יוֹתֵר, הוּא הַנֶּכֶד שֶׁל הַבֵּן וְכוּ' וְכוּ', וְהָאֵב כָּבֵר אֵינוּ מִבֵּין בְּנֵה, מַחוּ מְצַמְצָם. כִּי בֵּן מְאֵה עֵבֵר וּבָטֵל מִן הָעוֹלָם, וְכֵן אוֹמֵר רַבֵּנוּ ז"ל בְּעֵנֵן חֶלֶל הַפְּנוּי, יֵשׁ חֶלֶל שְׂשֵׁם אֵין יְכוּלִים לְמַצֵּא אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אֲבָל לֹא יִתְכַן שְׂיֵשׁ מְקוֹם שְׂאִין הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וּמְכַרְחִים לוֹמֵר שְׂיֵשׁ הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאֵם יֵשׁ הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אִזּוּ הֵיכֵן הַבְּרִיאָה, אוֹמֵר רַבֵּנוּ ז"ל, שְׂזֵה הַצִּמְצוּם שֶׁל הָאָדָם, שְׂאִינוּ יְכוּל לְהַבְּיִנוּ, זֶה נִשְׁגָּב מִהֶבְנֵתוֹ שֶׁהוּא אוֹכֵל אֱלֻקוֹת, רוֹאֵה אֱלֻקוֹת, שׁוֹמֵעַ אֱלֻקוֹת. וְלִכֵּן מִי שְׂמַעַל הַהֶגְבְּלוֹת, מִבֵּין רַחֲמֵי יִתְבַּרֵךְ, שְׂזֵה עַד אֵין סוּף, אֲבָל מִי שְׂמַגְבֵּל, מִבֵּין שְׂכַפִּי שְׂחַטָּא יִקְבַּל עֲנֵשׁ כְּפֹ וְכוּ', עֲשִׂיתָ עֲבָרָה כְּזוֹ, תִּקְבַּל עֲנֵשׁ כְּזֵה וְכוּה וְכוּ', מִי אוֹמֵר כֵּן? יְהוּדֵי טוֹב, אֲבָל הוּא מַגְבֵּל, מִבֵּין רַחֲמֵי הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עַד הַנֶּכֶד, אֲבָל אֶת הֵינִין כָּבֵר אֵינוּ מִבֵּין. אֲבָל הַצַּדִּיק הַגְּדוֹל בְּמַעֲלֵה נוֹרָאָה, זוֹכֵה לְהַגִּיעַ עַד אֵין סוּף, אִזּוּ יְכוּל לְהַבִּין רַחֲמֵנוֹתוֹ יִתְבַּרֵךְ לְבָלִי גְבוּל, הֵינּוּ שְׂפָל זְמַן שְׂאָדָם חֵי יְכוּל לְתַקֵּן, כִּי אִם לֹא הָיָה יְכוּל לְתַקֵּן, לֹא הָיָה חֵי. מַה זֶה פֶּרֶת? גִּכְרַת מִן הָעוֹלָם. אָדָם שְׂעֵבֵר, רַחֲמָנָא לְצַלֵּן, עַל אֶסוּרֵי פֶרֶת, אֲבָל עֲדִין הוּא חֵי, סִימָן שֶׁהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְחַפֵּה עֲדִין שְׂיַחֲזֹר בְּתִשׁוּבָה, אֲכַל חֲמֵץ, כִּי מְסַפֵּן לֹא קִבַּל חֲנוּף שְׂחַמֵּץ זֶה פֶּרֶת, וְכֵן מִי שְׂאֲכַל בְּיוֹם כַּפּוֹר וְכוּ' וְכוּ', וְהִנֵּה הוּא עֲדִין חֵי, סִימָן שֶׁהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא רוֹצֵה שְׂיִשׁוּב בְּתִשׁוּבָה. הַרְחַמְנוּת הַזֶּה, מְסַבִּיר רַבֵּנוּ ז"ל, זֹכֵה לָהּ רַק מִשֵּׁה רַבֵּנוּ, בְּשַׁעֲה שְׂיִהוּשַׁע הַתְּלִמִּיד לֹא הִבִּין זֹאת, וְחָשַׁב שְׂאִין תִּקְוָה. אֲבָל מִשֵּׁה רַבֵּנוּ אָמַר: לֹא וְלֹא! יֵשׁ תִּקְוָה, וְתִמִּיד יְכוּלִים לְתַקֵּן הַכֹּל, אוֹמֵר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטִי-מוֹהֲרָן, חֶלֶק ב', סִימָן

ו), שְׁמֹשֶׁה רַבְּנוּ הִיָּה רַחֲמָן אֲמַתִּי, וּמַהִי רַחֲמָנוּתוֹ? לְהוֹצִיא אֶת עַם יִשְׂרָאֵל מֵעֲבָרוֹת, וְזוֹ הִרְחַמְנוֹת הַגְּדוּלָּה בְּיוֹתֵר, וְזוֹ הַשְׁמָחָה הַגְּדוּלָּה בְּיוֹתֵר, שְׂיִכּוּלִים לְהוֹצִיא אֶדָם מֵעֲבָרוֹת. וְאִם-כֵּן בְּאַמַּת יֵשׁ שְׂכָר וְיֵשׁ עֲנָשׁ, עֲשִׂיתָ חֲטָאִים — תִּקְבַּל עֲנָשׁ, קִימַתָּ מִצְוָה — תִּקְבַּל שְׂכָר, אֲבָל יֵשׁ הַשְּׂגָה גְבוּהָה כְּזוֹ, שְׂאִינִי רוֹצֶה לֹא שְׂכָר וְלֹא כְּלוּם, אֲנִי רוֹצֶה רַק אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְזוֹ תְּשׁוּבָה מֵאַהֲבָה. בְּנוֹדָי צְרִיכִים לְהִזְהָר שְׁלֹא לֹמַר: 'אֲחֻטָּא וְאֲשׁוּב', שְׂאֹז אֵין מְסַפִּיקִין בְּיָדוֹ לַעֲשׂוֹת תְּשׁוּבָה. וּבְנוֹדָי עִם יִשְׂרָאֵל אֵינָם מְזִידִים, אוֹ שְׂיִצְרוּ מִתְּגַבֵּר עָלֵינוּ, אוֹ שְׂאִינוּ יוֹדֵעַ חֲמַר הָעוֹן וְכוּ', וְאִם מְסַבִּירִים לוֹ שֶׁהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא צְוָה לֹא לַעֲשׂוֹת כֶּךָ וְכָךְ, לְבִסוּף יְבִין גַּם-כֵּן. מְסַבִּירִים לְאָדָם — הִנֵּה הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא צְוָה לֹא לֶאֱכֹל טְרֵפוֹת וּנְבֵלוֹת, בּוֹא עִמִּי וְאַרְאֶה לָךְ וְכוּ' וְכוּ', הִנֵּה הַגּוֹיִים אוֹכְלִים סְרֻטָּנִים וְחֲתוּלִים וְכוּ', הֲלֹא זֶה מְעוֹרֵר שְׂאֵט נָפֶשׁ, אֵל תְּשַׁקְּצוּ נַפְשׁוֹתֵיכֶם בְּכָל אֵלּוֹ אֲמַר הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. וְכָךְ אֵט אֵט מְבִין אֶת חֲמַר הָעוֹן. וְכֵן בְּכָל מִצְוָה וּמִצְוָה וּמְסַבִּירִים לְאָדָם חֲשִׁיבוֹת וּמִצְוָה, וְכָל עֲבָרָה וְעֲבָרָה מְסַבִּירִים לוֹ לְמַה לֹא כְּדָאי לַעֲשׂוֹתָהּ, לְבִסוּף אֶדָם מִתְּחִיל לְהִבִּין. וְאִם-כֵּן הַצְּדִיק מִחְדִּיר בְּאָדָם שְׂכָל כְּזֶה, שְׂכָבָר אֵינוֹ רוֹצֶה כְּלוּם רַק אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאֶדָם יוֹצֵא מְכָל הַהִגְבָּלוֹת.

וְהָאוֹר הַזֶּה זֹכִים בְּפוֹרִים, וְלִכֵּן אוֹמֵר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן ע"ד), בְּתַחֲלָה הָיוּ כָל הַגְּאֻלוֹת בְּפִסְחָה, הֵינּוּ שְׂפָל הַמִּצְוֹת זָכָר לְיִצְיַאת מִצְרַיִם, קְדוּשׁ, תְּפִלָּה זָכָר לְיִצְיַאת מִצְרַיִם, כִּי זֶה הִיָּה הַחֲדוּשׁ הַכִּי גְדוֹל שֶׁהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הוֹצִיא עִם מִתּוֹךְ הָעַמִּים. וְסִיִּים רַבְּנוּ ז"ל: וְעַכְשָׁו כָּל הַתְּחִלּוֹת מְפוֹרִים וְכוּ'.

בְּהַתְּחִלַּת הַלְּקוּטֵי-מוֹהֲר"ן, רַבְּנוּ ז"ל מְגַלֵּה סוֹד רַבִּי שְׂמֵעוֹן בֵּר יוֹחָאי, שֶׁהוּא הִבְטִיחַ שְׁלֹא תִשְׁתַּכַּח תּוֹרַה מִיִּשְׂרָאֵל, כִּי יִשְׁאִיר זֶהֱר וְתִקְוֹנִים שְׂזָהוּ אוֹר גְּדוֹל מְאֹד, וּמִי שְׂיִלְמַד בְּהֵם לֹא יִשְׁכַּח אֶת הַתּוֹרָה, וְעַכְשָׁו יֵשׁ לָנוּ אֶת תּוֹרוֹתָיו שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל, שֶׁהֵן מְפִיחוֹת גְּשֵׁמַת חַיִּים בְּאָדָם. וּמַה זֹּאת אוֹמַרְתָּ? כִּי כִּיּוֹם כְּפִי שְׂעוֹבָר עַל בְּנֵי אֶדָם צְרוֹת וְיִסוּרִים וְדְכָאוֹן, אֲזִי אֶפְלוֹ אֶת הַזֶּהֱר וְהַתְּקוּנִים אֵין יְכוּלִים לְהִבִּין. אֲבָל רַבְּנוּ ז"ל הוֹרִיד אֶת הַזֶּהֱר וְהַתְּקוּנִים, שְׂגַם

אנשים פשוטים יותר יבינו אותם, וזהו: 'ועכשו יש נחל נובע מקור חכמה שאפלו עיר וקדיש גם כן מן שמיא נחית וכו', וזהו 'שבתחלה כל ההתחלות היו מפסח, ועכשו כל ההתחלות מפורים', עכשו שיש רבנו ז"ל בעולם, כל ההתחלות הן מפורים, פורים זה זמן של שמחה, שאז מכניעים את הספקות. רבנו ז"ל מוציא מהאדם את כל הספקות, ומחדיר בו רק שמחה. רבנו ז"ל אומר (לקוטי מוהר"ן, חלק ב', סימן ב'), שהצדיק מנחם הכל ומשמח הכל; ולכן נקרא רבנו ז"ל נחמן בן שמחה. ועליו נאמר הפסוק: "זה ינחמנו ממעשינו ומעצבון ידינו", פעם אחת שכתוב בתורה שמו של רבנו ז"ל, אשר רבנו ז"ל הוא אשר מנחם ומשמח את נשמות ישראל, ואמר רבנו ז"ל, שאפלו את אמות העולם יביא קרוב לדת ישראל, כי גם על הגויים עובר מה שעובר, וצריכים חזוק ועדות וכו' וכו' והם מלאי דמיונות וכו'. וכדגמת המחבלים המתאבדים, שעושים להם שטיפת מח, ומאבדים את שכלם ושומעים לקול המסיתים, והולכים ומתאבדים וכו' וכו'. אבל אם היה להם מעט שכל ודעת, היו אומרים לשולחיהם: תעשו אתם כן, ואחר-כך גלף ונתאבד. וזהו שאומרים חכמינו הקדושים (יבמות סב.): הגויים עם הדומה לחמור. למה דיקא חמור ולא תיה אחרת? אלא חמור עומד, מניחים לו שק על פיו ואוכל תבן, ומעמיסים עליו משא, ונוטלים מקל ומפים עליו — מתחיל ללכת, צועקים לו: עצר וכו' ועוצר, הניחו עליו יותר מדאי — נופל תחתיו, זהו חמור — בלי דעת, בלי שכל. אבל עם ישראל יש להם נשמה, אדם אתם, אתם נקראים אדם, ולא אמות העולם (שם עט.), אדם — "אדמה לעליון" (ישעיה יד, יד), יהודי הוא רוחניות אלקות, דבוק בהקדוש-ברוך-הוא, ואז אין יכולים לעבד עליו, וזהו שאומרים על אנשי ירושלים שהיו חכמים גדולים, וכשיצאו למלחמה היו הולכים אחרונים, כי חשבו אם יצרכו לברח, יהיו הראשונים לבריחה. וכך אומר רבנו ז"ל: ירושלים — ירא שלם, מי שיש לו יראה בהקדוש-ברוך-הוא, אין יכולים לעבד עליו. אבל מי שיש בו יותר יראה וקדושה, עליו מדברים כל דבר אסור. ואומר רבנו ז"ל, ישנם ההולכים בטלית ותפלין כל היום, והבריות חושבים: איזה אדם גדול וכו', אומר

רַבְּנוּ ו'ל: זו גְּדֻלוֹת?! הֲלֹא כָּל אֶחָד יְכוּל לִילֵךְ כְּךָ. אַף מְהִי
הַגְּדֻלוֹת הָאֲמֵתִית? שְׁעוּבֵר עַל הָאָדָם צְרוֹת וְיִסּוּרִים, צְרוֹת צְרוּרוֹת,
וְאֶף-עַל-פִּי-כֵן מִחֲזִיק מַעֲמֵד בְּבוֹרָא יִתְבַּרֵךְ, זו גְּדֻלְתוֹ שֶׁל אָדָם. וְכֹף
הַתְּקַרֵּב יִתְרוֹ, אוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (בְּרֵאשִׁית רַבָּה, פְּרָשָׁה מֵד, סִימָן
כ"א), שְׂרָאָה שְׁנֵי דְבָרִים: קָרִיעַת יָם סוּף וּמְלַחְמַת עֲמֶלֶק. רָאָה שְׁעַם
יִשְׂרָאֵל הֵיטָה לָהֶם אָמוֹנֹת חֲכָמִים חֲזָקָה כָּל-כְּף בְּמִשָּׁה, שְׁנִכְנָסוּ
בְּתוֹךְ הַיָּם, לֹא אֶכְפַּת לִי, אֲנִי נִכְנָס, וּמָה רְאִיתִי בַיָּם? אֵת
הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְעַל-יְדֵי-זֶה הִכְנִיעוּ אֶת עֲמֶלֶק.

אוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (פְּסָחִים קִיח.), שְׁשֵׁנֵי דְבָרִים קָשִׁים
לְאָדָם כְּקָרִיעַת יָם סוּף: מְצִיאַת הַזּוּוּג וּפְרִנְסָה, כִּי אֵין עוֹד דְּבָר
שְׁשׁוּבֵר אֶת הָאָדָם כְּעֵנִיּוֹת, וְאוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (שְׁמוֹת רַבָּה,
פְּרָשָׁה ל"א, סִימָן י"ב): אִם נִתְקַבְּצוּ כָּל הַיִּסּוּרִים בְּצַד אֶחָד וְהֵעֲנִיּוֹת בְּצַד
אֶחָד, הֵעֲנִיּוֹת מְכַרְעַת לְכָלֶם, וּמֵדוּעַ? כִּי כָּל צָרָה אָדָם יְכוּל לְסַבֵּל,
לְהִתְחַזֵּק וּלְהִתְעוֹדֵד, אֲבָל בְּרַגַע שְׂרוּאָה שְׂאֲשַׁתּוּ וּבְנֵיו רַעֲבִים לְלֶחֶם,
וְאֵין לוֹ בְּמָה לְהִשְׁבִּיעַ רַעֲבוֹנָם, הוּא יוֹצֵא מִדַּעְתּוֹ לְגַמְרֵי. וְכֵן מְצִיאַת
הַזּוּוּג זֶה קָרִיעַת יָם סוּף, אָדָם שׁוֹאֵל אֶת עֲצָמוֹ: לְמָה אֲנִי לֹא מְצַלִּיחַ
לְמִצָּא זּוּוּגִי? הֲלֹא אֲנִי מְצַלַּח, עֲשִׂיר, נְאֻה וְכו', וּבַחֲזוֹרִים הִרְבֵּה יוֹתֵר
בְּטָלָנִים מִמֶּנִּי הִצַּלִּיחוּ, וּמָה קוֹרָה אֵתִי?! וְאִם-כֵּן שְׁנֵי דְבָרִים אֵלוֹ
שׁוּבֵרִים אֶת הָאָדָם בְּמָאֵד מְאֵד: זּוּוּג וּפְרִנְסָה. וְזֶה קָשָׁה מְאֹד
כְּקָרִיעַת יָם סוּף, כִּי רוֹאִים שְׂאֵין לָהֶם עֲצָה אַחֲרַת כְּקָרִיעַת יָם סוּף,
שְׁלֹא הֵיטָה אִזּוֹ שׁוּם דְּרָךְ לְהַמְלִיט — מֵאַחֲזוּרֵיהֶם פְּרַעָה, מִצְדָּדֵיהֶם
הַמְדַבֵּר, וְהֵיךְ לִפְנֵיהֶם, וְנִכְנָסוּ בְּתוֹךְ הַיָּם. וּבְאֲמַת כִּשְׂאָדָם קוֹפֵץ
לְתוֹךְ הַיָּם — לְבִסּוּף מְצַלִּיחַ, כִּי כֵן הוּא בְּפְרִנְסָה, אִם אָדָם גּוֹמֵר
אֲמֹר בְּדַעְתּוֹ, שְׁכָּל פְּרִנְסָה מְכַבֶּדֶת אֶת בְּעַלְיָהּ, וְלֹא יִבְחַל בְּשׁוּם
פְּרִנְסָה וּמְלֶאכָה — וּבּוֹחֵר מָה שְׁנוֹתְנִים לוֹ, הוּא תְּמִיד שְׂמַח, וַיֵּשׁ
לוֹ כָּל יוֹם וַיּוֹם מָה לְאָכֹל, וְאֵינוֹ דּוֹאֵג מָה יִהְיֶה לְמַחֵר. כִּי לְמָה אָדָם
אֵינוֹ מוֹצֵא פְּרִנְסָה? מִחֲמַת שְׁבוּרֵר — זֶה לֹא מְתָאִים לִי, זֶה לֹא
בְּעִבוּרִי, וְכִי אֲנִי אֵלֶיךָ לְעַבֵּד בְּנִגְרָה? ! אֲנִי אֶהְיֶה סֶבֶל אוֹ פּוֹעֵל
וְכו'? ! אֲנִי רוֹצֵה לְהִיּוֹת מְנַהֵל בְּנֵק וְכְדוּמָה וְכְדוּמָה. וּבְאֲמַת עִם
קָצַת יְשׁוּב הַדַּעַת אָדָם יִגִּיעַ לְמִסְקָנָה, שְׂיִוְתֵר טוֹב לְהִיּוֹת פּוֹעֵל

פשוט, מאֲשֶׁר אִישׁ אָמִיד בַּעַל מִשְׁרָה מְכַבֶּדֶת, שֵׁשׁ עָלָיו אַחֲרֵי־וּת גְּדוּלָה מְאֹד, וְהוּא מְלֹא דְאָגוֹת, שְׂמָא נַעֲשֶׂתָה אִיזוּ מְעִילָה וְכַדוּמָה וְכַדוּמָה. וְאִם-כֵּן לָמָּה אֵין לְאָדָם פְּרִנְסָה? מִחֲמַת גְּאוּת וְיִשׁוּת, וְכִי אֲנִי אֶעֱבֹד בְּזָה אוּ בְזָה וְכוּ? ! אָבֵל מִי שְׂאִינוּ בּוֹחַל בְּשׁוּם עֲבוּדָה, זוֹכָה לְהַרְוִיחַ מִיּוֹם לְיוֹם, וְיֵשׁ לוֹ בְּמָה לְפָרְנֵס אֶת אֲנָשֵׁי בֵּיתוֹ, וְהוּא מְאֲשֶׁר מְאֹד. וְכֵן לְגַבִּי מְצִיאַת הַזְּוִיג, שְׁזָה בְּקָרִיעַת יַם סוּף, אָדָם קָשָׁה לוֹ לְמַצָּא זְוִיגוֹ, וְאוֹמֵר: זֶה לֹא מִתְאַים לִי, אֲנִי מְצָלַח וְכוּ, וְאִינִי מוֹצֵא וְכוּ וְכוּ, וּמַגִּיעַ לְגִיל שְׁלֹשִׁים שְׁלֹשִׁים וְחָמֵשׁ וְכוּ, וּבֵין כֶּף עוֹבְרִים כְּמָה וְכְמָה שְׁנַיִם. אָבֵל אִם לֹא יִהְיֶה בְּרָרָן, יִמְצָא זְוִיגוֹ עַל נִקְלָה וְכוּ, וְאִם-כֵּן שְׁנֵי דְבָרִים אֵלּוּ הֵם בְּקָרִיעַת יַם סוּף, שֶׁהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אָמַר לְמֹשֶׁה: דַּבֵּר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְיִסְעוּ, אֵין נִסְיָה אַחֲרֵינִי, מַגִּיעַ הַזְּמַן צָרִיךְ לְהִתְחַתֵּן, אֵל תִּהְיֶה חָכָם, אֲזוּ בְּרוּךְ הַשֵּׁם, יֵשׁ לוֹ אִשָּׁה וְיִלְדִים וּמְאֲשָׁרִים, וְכֵן בְּפְרִנְסָה — כָּל עֲבוּדָה מְכַבֶּדֶת בְּעִלְיָה, וְלֹא צָרִיךְ לְבַחַל בְּשׁוּם פְּרִנְסָה, וְאֲזוּ מְצָלִיחַ. וְזוֹ הַרְחַבַת הַדַּעַת, הַמֹּחַ אֵינוֹ מְצַמְצֵם וְכוּ. אִם יֵשׁ לְאָדָם דַּעַת — יֵשׁ לוֹ הַכֵּל, וּמְצָלִיחַ בְּכָל אֲשֶׁר יִפְנֶה.

הַעֲקָר תִּתְחַזְּקוּ, אִף שְׁעוֹבֵר מֵה שְׁעוֹבֵר, וְאֵל תִּשְׁבְּרוּ מִשׁוּם הַמֶּן הַרְשָׁע הַמְּנֹסָה לְהִתְנַפֵּל לְכֶם בְּנִכְלֵי עַרְמְמִיּוּתוֹ, וּבֹא אֶל מְלֶךְ טַפֵּשׁ וּמְעַלְלֵי עֲלִילוֹת רָשָׁע, בְּאִמְרוֹ: רְאֵה אֶת תְּלַמִּידֵי הַצַּדִּיק, קָמִים בְּקָר בְּקָר בְּנַחַת וְהוֹלְכִים לְמִקְנֶה, אַחֲרֵי-כֵן הוֹלְכִים לְתַפְלָה בְּבֵית הַכְּנֻסֶת, יִשְׁנֵם מְנַיִנִים אַחַר מְנַיִנִים, אַחֲרֵי-כֵן לּוֹמְדִים תּוֹרָה בְּכוֹלֵל, אַחֲרֵי-כֵן מִתְפַּלְלִים מְנַחָה מְנַיִן אַחַר מְנַיִן וְכוּ, אַחֲרֵי-כֵן מְמַשִּׁיכִים לְלַמֵּד וּמְזַכִּים אֶת עַם יִשְׂרָאֵל בְּמַצּוֹת, וּמִתְפַּלְלִים עַרְבִית וְכוּ וְכוּ, וְאֵלּוּ אֲנִי וְחֻבְרֵי אֲנָשִׁים פְּשׁוּטִים, אַכְרִים, אֵינְנוּ מְצָלִיחִים, אֵינְנוּ רוֹאִים בְּרָכָה בְּכֶסֶף וְכוּ, וְאֵנוּ אֲבֵלִים וְחַפְזֵי רֹאשׁ וְכוּ, וּבְכֵן מֵה הַעֲצָה כְּנֶגֶד מְרַדְכֵי הַצַּדִּיק וְתַלְמִידָיו הַיְרֵאִים וְהַשְּׁלֵמִים? אָמַר הַמֶּן: "אֲעֲשֶׂה עֵץ גְּבוּהַ חֲמֵשִׁים אַמָּה וְנִתְלָה אֶת מְרַדְכֵי עָלְיוֹ" וְכוּ, וְהִלָּךְ וְאָסַף אֶת עַשְׂרֵת יְלָדָיו וְאָמַר לָהֶם: בֹּאוּ נְטַבֵּס עֲצָה פִּיצֵד לְהַכִּין אֶת הָעֵץ הַזֶּה; "וַיֵּצֵא הַמֶּן בַּיּוֹם הַהוּא שְׂמֵחַ וְטוֹב לֵב". וְהַחֲלוּ הוּא וּבְנָיו בְּהַכְנַת מְזִמָּתוֹ הַשְּׁפֵלָה. פְּרַשְׁנֵדְתָא הַגְּבוּהַ סָחַב עֲצִים הַרְבֵּה, וַיִּזְתָּא

נותן עצות מה ומי וכיצד לעשות וכו', ודלפון אחריו, והנה הנה סימו את מלאכת העץ גבה חמשים אמה, ויצאו שמחים ומאשרים, ולא תארו וסערו כלל, שעל אותו עץ יתלו אותם ואת אביהם גם יחד. וכן נעשה בכל דור ודור, שהרשעים מתכננים עצות על הצדיקים, וכורים בורות ללכדם, ואין עולה על דעתם כלל שהם יפלו בבור שפכו לצדיקים, שיתלו אותם על העץ אשר הכינו. שעל זה אומר התנא (אבות א, יז): "אל תתיאש מן הפורענות", אין אדם יודע מה יהיה, ולבסוף מי שהציק לצדיק — יפל בנפילה גדולה מאד. וזהו גם פורים.

מהו אור הפורים? הקדוש-ברוך-הוא רוצה להראותנו, שבתוף הגלות, בתוף הצרות יכולים לשמח, זה סוד הפורים. שואלת הגמרא: למה אין אומרים הלל בפורים, הלא בחנכה היה גם גדול, ואומרים שמונה ימים הלל שלם (בלי דלוגים)? פי עדין עבדי אחשוורוש אנחנו. ואם-כן כיצד אנו שמחים? אלא הקדוש-ברוך-הוא רוצה להראותנו, שאף שישנן צרות רבות, העוברות על כל יהודי ויהודי, והמן מפחיד את הכשרים והטובים, ובונה עץ גבה לתלותם וכו', עם כל זאת צריכים להתחזק באמונה בהקדוש-ברוך-הוא, ולהאמין באמונת חכמים שלמה, ובודאי יקים (ישעיה ט, י): "עוצו עצה ותופר, דברו דבר ולא יקום כי עמנו קל".

ואמרו חכמינו הקדושים (עין פסיקתא רבתי ג), אמרו ישראל להקדוש-ברוך-הוא: אין אנו יכולים לעמלק, אמר הקדוש-ברוך-הוא: אתם תזכירו אותו מלמטה, ואני אמחה אותו מלמעלה. מה פרוש בזה? אלא שעם ישראל יזכירו את רעת עמלק ורשעתו, והקדוש-ברוך-הוא כבר יטפל בו מלמעלה, יושב בשמים ישחק.

רבנו ז"ל נתן לנו מפתח נפלא. ראשי תבות: תפלה, מלכות, חטם, פיה, וכמו שאמר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א, סימן ב'): חרבו של משיח תהיה תפלה, התפלה זה הפה שעל ידו ממליכים את הקדוש-ברוך-הוא, אבל צריך את החטם — אריכות אפים,

סבלנות, פי צריכים בתפלה הרבה סבלנות, וזה מפתח התפלה שמסרו בידינו. ואסור לנו בשום פנים ואפן להשבר. אנו שומרים על החק, דינא דמלכותא דינא, ואוי לו למי שעובר על חקי המדינה. יש הלכה בשלחן ערוך, שאסור להזיק לשום אדם, ואפלו בשוגג אסור להזיק, וישנה הלכה מיחדת למי שהזיק לזולתו מתוך שכרות וכו' וכו'. התורה דרביה דרבי נעם, אנו קבלנו מרבנו ו"ל את כח התפלה, ורק זה נשקנו, להרבות בתפלה והתבודדות, כי אין כחנו אלא בפה, ויקים בנו (שמות יד): "ה' ילחם לכם ואתם תחישון".

ראו להיות בשמחה עצומה, ועל-ידי שנתדיר בעצמנו את הקדוש-ברוך-הוא, זו תהיה השמחה הכי גדולה, "אז יפלא שחוק פינו ולשוננו רנה, אז יאמרו בגויים הגדיל ה' לעשות עמנו היינו שמחים" (תהלים קכו, ג), זו השמחה הגדולה ביותר.

ראו לשמח מאד, ולא לפחד משום בחינת המן, שבאים בכל דור ודור בדגמת: דלפון ויזתא ופרשנדתא וכו', וזרש אשתו וכו', ובגתן ותרש, הכל שחוק אחד גדול מאד, העקר להתחזק במדת השמחה ולהרחיב את הדעת, צאו מקטנות הדעת שלכם, צאו מן העצבות והדכאון שאתם שרויים בו, ראו לשמח בבורא ותברך שמו, אשר זו כל מגמתנו: להתקרב אל הקדוש-ברוך-הוא, לקיים את המצוות, ללמד תורה, ולעזר לכל בר ישראל, ולשמחו ולעודדו שיצא מן הקטנות והמרירות שלו. איננו רוצים מאומה, רק את ה' ותורתו, שאצלו יתברך השמחה השלמה. וזה מה שרבנו ו"ל רוצה מאתנו — לשכח מהכל, ולהתחזק יותר ויותר בהקדוש-ברוך-הוא.

יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שכל שונאי ישראל יפלו תחתם בנפילה אחר נפילה, ויהיה לנו פורים שמח.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

לַד תְּקַלַּח.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֵר וַיִּקְרָא, ח' אָדָר־ב' ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל ... גֵּרוֹ זְאִיר,
תְּלִמִיד "דְּמִשְׁק אֱלִיעֶזֶר".

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֲתָה לֹא צָרִיךְ לְסַפֵּר לְאָף אֶחָד אֶת הָעֵבֶר שֶׁלְּךָ וְאֶת הַיְחִוּס
וְכוּ, וְדִי לְמִבִּין.

הַעֲקֵר תִּקַּח אֶת עֲצֻמָּךְ בַּיָּדִים, וְתִשְׁתַּדֵּל מְאֹד מְאֹד לִהְיוֹת רַק
בְּשִׂמְחָה, כִּי הַשִּׂמְחָה רְפוּאָה לְכָל — בֵּין בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבֵין בְּרוּחָנִיּוֹת,
וְלִכְּנֹן זֶה הַסּוּד אֲצַלְּךָ — "רַק לְשִׂמְחָה", וּבְאַמַּת לְמָה עֲלִיךָ לִהְיוֹת
בְּעֲצָבוֹת, מַה הַפְּסֻדָּת?! אֲתָה מְנִיחַ תְּפִלִּין בְּכָל יוֹם, שׁוֹמֵר שַׁבָּת,
אוֹכֵל בְּשֵׁרוֹת, לוֹמֵד תּוֹרָה, אֲשֶׁר אֵין עֶרְךָ לְדַבֵּר אֶחָד שֶׁל תּוֹרָה,
וְאֲתָה עוֹסֵק בַּתְּפִלָּה, מַה הַפְּסֻדָּת בְּזֶה הָעוֹלָם? וְכִמוֹ שֶׁגָּלָה לָנוּ רַבְּנוּ
ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהָרֵן, חֵלֶק ב', סִימָן נה): רַחַח הָעוֹלָם הַזֶּה אֵין לְתֹאֵר
וּלְשַׁעַר כָּלָל.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַד תְּקַלֵּט.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשִׁי עֶרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֵדֵר וַיִּקְרָא, י' אָדָר־ב' ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל כָּלִלִיּוֹת אֲנָשִׁי
שְׁלוֹמִנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְרֶסֶלֶב", הַגְּרוּיִם בְּיַבְנָאֵל "עִיר בְּרֶסֶלֶב",
הַיְיִ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׂכִינְתוֹ תְּמִיד.

בְּאֲתִי לְבַקֵּשׁ אֶת כָּל אֲנָשִׁי שְׁלוֹמִנוּ הַיְקָרִים בְּלִי יוֹצְאֵי מִן הַכָּלָל,

שֶׁהִנֵּה אֲנַחְנוּ אוֹחֲזִים כְּכֹר בַּפְּרֶשֶׁת "זְכוּר", שְׁצַרְיָכִים לְזִכֹּר הַיֵּטֵב מֵהַ שְׁעוֹשֶׂה לָנוּ עֲמָלֶק, שְׁמַכְנִים בָּנוּ סַפְקוֹת בְּאִמוּנָה, רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן, וְלִכְן עֲלִינוּ לְמִסֵּר אֶת נַפְשֵׁנוּ לְמַחֲקָא אֶת עֲמָלֶק מִקְרַבְנוּ, וְלָבוֹא אֶל אִמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבַּרֵךְ, אֲשֶׁר אֶצֶל רַבְּנּוּ ז"ל זֶה הָיָה הָעֵקֶר, כִּי בְּלִי אִמוּנָה אֵין לְאָדָם כְּלוּם, וְרַבְּנּוּ ז"ל רָצָה מְאֹד, שְׁתַּמִּיד נִדְבֵר מֵאִמוּנָה, וְאָמַר (לְקוּטִי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן מו): הָאִמוּנָה תּוֹלָה בַּפֶּה שֶׁל אָדָם, כְּמוֹ שְׁפָתוֹב (תְּהִלִּים פט): "אוֹדִיעַ אִמוּנָתְךָ בְּפִי", עַל-יְדֵי שְׁמִדְבָרִים אִמוּנָה בַּפֶּה, זֶה בְּעֶצְמוֹ אִמוּנָה, וְגַם עַל-יְדֵי-זֶה בָּאִים לְאִמוּנָה, וּבִאֲמַת זֶה בְּעֶצְמוֹ מְלַחֲמַת עֲמָלֶק, כְּמֵאֲמַרם ז"ל (בְּרֻכּוֹת נח.): "לֵךְ הַנְּי"ה הַמְּמַלְכָה" — זֶה מְלַחֲמַת עֲמָלֶק; בְּזֶה שְׁמַגְלִים לְכֻלָּם אֲשֶׁר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְנַהֵיג אֶת הָעוֹלָם בְּהַשְׁגָּחָה פְּרָטִית, וְדָבָר גְּדוֹל וְדָבָר קָטָן אֵינוֹ נַעֲשֶׂה מַעֲצָמוֹ, אֶלָּא בְּהַשְׁגָּחַת הַבּוֹרָא יִתְבַּרֵךְ שְׁמוֹ, בְּזֶה בְּעֶצְמוֹ מוֹחֲקִים אֶת עֲמָלֶק, כִּי הָרִי הוּא רוֹצֵה לְהַכְנִים סַפְקוֹת בְּאָדָם (שְׁמוֹת יז): "הַיֵּשׁ הַנְּי"ה בְּקְרַבְנוּ אִם אֵין" וְגו', וְעַל-יְדֵי שְׁמַגְלִים אֶת אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבַּרֵךְ, בְּזֶה מוֹחֲקִים אֶת עֲמָלֶק, וְלִכְן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם, שְׁתַּעֲשׂוּ כָּל מִינֵי הַשְׁתַּדְּלוּת בְּעוֹלָם רַק לְדַבֵּר מִמֶּנּוּ יִתְבַּרֵךְ, וְכֵן שְׁכָל אֶחָד וְאֶחָד מִכֶּם יִהְיֶה פֶקֶח, וַיִּדְבֵר בְּכָל יוֹם עִמּוֹ יִתְבַּרֵךְ, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שְׁמִדְבָרִים עִמּוֹ יִתְבַּרֵךְ, זֶה הַצְּלָחָה נְצַחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ, שְׂאִין לְתֵאָר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלָל, כִּי כָּל דְּבוּר וְדְבוּר, זֶה כְּלִי לְהַמְשִׁיךְ בּוֹ אֶת שְׂכִינַת עִזּוֹ יִתְבַּרֵךְ, כִּי הַדְּבוּר הוּא כְּלִי הַשְּׁפַע, כְּמוֹכָא בְּדְבָרֵי רַבְּנּוּ ז"ל (לְקוּטִי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק א', סִימָן לד): כְּפִי הַדְּבוּר כֵּן גִּמְשֵׁךְ הַשְּׁפַע; וְלִכְן צְרִיכִים תְּמִיד רַק לְדַבֵּר מִמֶּנּוּ יִתְבַּרֵךְ, וְלַחֲזֹק אִישׁ אֶת רַעְהוּ, כִּי בְּזֶה הָעוֹלָם צְרִיכִים הַרְבֵּה הַתְּחַזְּקוֹת, כְּפִי הַתְּגַבְּרוֹת הַיֵּצֵר עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד.

נָא וְנָא תִשְׁתַּדְּלוּ לְחַפֵּשׁ רַק אֶת הַטוֹב אֶצֶל כָּל אֶחָד וְאֶחָד, וּבְזֶה מְכַנְיַעִים אֶת קְלַפַּת עֲמָלֶק, כִּי הוּא רַק מְחַפֵּשׁ אֶת הָרַע אֶצֶל כָּל אֶחָד, וּבְפֶרֶט בְּאֵלוֹ שְׁנֹכְשָׁלוֹ, בְּבַחֲבִינַת (דְּבָרִים כה): "וַיִּזְנֹב בָּךְ כָּל הַנְּחָשָׁלִים אַחֲרֶיךָ", וְלִכְן עֲלִינוּ לְחַפֵּשׁ וּלְבַקֵּשׁ רַק אֶת הַטוֹב שְׂיֵשׁ בְּכָל אֶחָד וְאֶחָד.

זכרו היטב, בְּזֶה שְׁתַּחֲזִיקוּ אֶת עֲצֻמְכֶם בַּיַּחַד, תִּגְרְמוּ לִי נַחַת גָּדוֹל מְאֹד, וְדִיְקָא עַל-יְדֵי-זֶה יִתְבַטַּל הַסֵּם"ךְ-מ"ם הַרְשָׁע, שְׁפָל עֲנִינּוּ זֶה 'הַפֶּרֶד וּמְשַׁל', וְעַל-יְדֵי שְׁתֵּהִיָּה בִּינֵינוּ אֶהְבֶּה וְאַחֲדוּת, נִזְכֶּה לְפָרְנֶסָה בְּשִׁפְע, וְאָמַר הַרֵב הַקְדוּשׁ רַבִּי בְרוּךְ מִמְעַז'בוּז זי"ע: כְּשִׁשְׁנֵי יְהוּדִים מִתְחַבְּרִים יַחַד, וְאוֹמְרִים זֶה לְזֶה "לְחַיִּים", מִתְחַבְּרִים שְׁנֵי יו"דִים עִם "לְחֶם", הֵינּוּ בְּתִכּוֹת "לְחַיִּים" יֵשׁ בְּאֲמֻצֵּע שְׁנֵי יו"דִים, שְׁמֵרְמוּז עַל שְׁנֵי יְהוּדִים שְׁמִתְחַבְּרִים יַחַד, וְעַל-יְדֵי-זֶה יוֹצֵא "לְחֶם", נִמְצָא, כְּשִׁיְהוּדִים מִתְחַבְּרִים יַחַד יֵשׁ פְּרָנֶסָה בְּשִׁפְע, וְלִהְפֹךְ, כְּשִׁחֵס וְשָׁלוֹם, יֵשׁ פִּירוּדִים בִּינֵיהֶם, מִזֶּה נִתְהַיָּה עֲנִיּוֹת וְדַחְקוֹת. וְלָכֵן תַּחֲזִיקוּ אֶת עֲצֻמְכֶם בַּיַּחַד, וְאִישׁ אֶת רֵעֵהוּ יַחֲזֹק, שְׁוִיָּה כָּל עֲבוֹדַת אֲסֵתֶר הַמְּלָכָה, שְׁאֲמָרָה (אֲסֵתֶר ד): "לֵךְ כָּנַס אֶת כָּל הַיְהוּדִים" וְגו', וְדִיְקָא עַל-יְדֵי-זֶה נִתְּלָה הַמֶּן-עַמְלֶק.

מְאֹד מְאֹד אָנִי מִבְּקֵשׁ אֶת כָּל אֶחָד מֵאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שְׁתַּתְּפַלְלוּ בְּכָל יוֹם עָלַי, כִּי אָנִי זָקוּק לְרַחֲמֵי שָׁמַיִם מְרַבִּים, וְאַהֲיָה לָכֶם אֲסִיר תּוֹדָה, בְּעוֹלָם הַזֶּה וּמְכַל שְׁפָן בְּעוֹלָם הַבָּא.

בְּזֶה שְׁתַּתְּפַּנְסוּ בַּיַּחַד בְּסַעֲדָה שְׁלִישִׁית, וְתִדְבְּרוּ אֶז מִדְּבַרֵי רַבְּנוּ ו"ל, בְּזֶה תִמְשִׁיכוּ עַל עֲצֻמְכֶם אוֹר גָּדוֹל מְאֹד.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי שְׁאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שְׁתַּצְּלִיחוּ אֶת דְּרַכְכֶם תָּמִיד.

הַמֵּאחַל לָכֶם בְּרַכָּה וְהַצְּלַחַה מִן הַשָּׁמַיִם...

לד תקמ.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרַךְ, מוֹצֵאֵי-שְׁבֵת-קֹדֶשׁ לְסֵדֶר וִיקְרָא, י"א אֲדַרְבִּי ה'תשס"ג.

שָׁלוֹם וּבְרַכָּה אֶל אֶהוּבֵי תַלְמִידֵי, יְגִיָּק וְחַכִּים ... גִּרוּ יְאִיר.

מְאֹד מְאֹד אָנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ, שְׁלֵא תַחְבִּיא אֶת הַפְּאוֹת שְׁלֶךְ, כִּי עָקַר הַגְּאֹהֶה וְהַגְּאוֹן שֶׁל יְהוּדֵי, שְׁהוֹלֵךְ עִם הַפְּאוֹת בַּחוּץ, וְאִינוּ מִתְבַּיֵּשׁ עִם הַפְּאוֹת.

אַני מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שְׁתִּשְׁמֹר לֹא לְנִהַג בְּרִכְבּ וְכוּ', כִּי אֵין לְךָ רִשְׁיוֹן, וְלִבְסוּף יִתְפָּסוּ אוֹתְךָ, וְלֹא יִהְיֶה לְךָ אֵף פַּעַם בְּחַיִּים רִשְׁיוֹן, וְלָמָּה אַתָּה צְרִיךְ אֶת הַבְּעִיּוֹת הָאֵלוּ?! וּמְלַבֵּד זֹאת אַתָּה תִּקְנֶנָּה לְעֲצָמְךָ שֵׁם רַע וְכוּ'.

וְלָכֵן אַני מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, תַּעֲזֹב כָּבֵד אֶת הַשְּׂטִיּוֹת פַּעַם וְלִתְמִיד, וְתִשָּׁב בְּכוֹלֵל עַל-כָּל-פָּנִים לְשַׁעוֹר שֶׁל ... כִּי ר' ... גֵּרוֹ יְאִיר, עוֹמֵד לְהִתְחַלֵּל מִיּוֹם רֵאשׁוֹן לְלַמֵּד מִסְּכַת סֵפֶה, וְרִצִּיתִי מְאֹד מְאֹד, שְׁתִּשָּׁב שֵׁם וְתִשְׁמַע אֶת הַשַּׁעוֹר, כִּי חָבַל שְׁשַׁעָה אַחַת הוּא לֹוֹמֵד גְּמָרָא, וְהוּא מְסַבֵּיר אֶת זֶה טוֹב, וְלָמָּה שְׁלֹא תִצְטָרֵךְ.

מְלַבֵּד זֹאת רִצִּיתִי שְׁתַּהֲיֶה שְׁעֵתִים אוֹ שְׁלֹשׁ בְּכוֹלֵל, וְתִלְמֵד חֲמֵשׁ וְרִשְׁ"י מִפְּרִשַׁת הַשָּׁבוּעַ, מְשֻׁנְיּוֹת, וְהִלְכָה, כְּדֵי שְׁתִּקְבַּל שֵׁם טוֹב, וְלָמָּה אַתָּה צְרִיךְ לִפְלַל בְּדַעְתְּךָ?! כָּל-כֶּף הַרְבֵּה פְּעָמִים בְּקִשְׁתִּי אוֹתְךָ, וְלָמָּה לֹא תִצִּית?!

אַני מְאֹד מְקַנְהָ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַדְּבָרִים הָאֵלֶּה שְׁאַנִּי מְדַבֵּר אֵלֶיךָ, שְׁיִכְנָסוּ בְּתוֹךְ הַלֵּב שְׁלֹךְ.

רְאֵה לְהִיּוֹת אִתִּי בְּקִשְׁר, אוֹ תִכְתֵּב לִי מִכְתָּב.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ שָׁבוּעַ טוֹב...

לד תקמא

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, מוֹצְאֵי-שְׁבֵת-קִדְשׁ לְסֵדֵר וַיְקָרָא, י"א אֲדָר-ב' ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

בְּאִתִּי בְּשׁוּרוֹתִים אֵלוֹ לְהוֹדִיעַ לְךָ, שְׁתַּתְחַזֵּק וְלֹא תִשָּׁבֵר מִשׁוּם דְּבָר, וְאַתָּה לֹא צְרִיךְ לְהַגִּיד בְּכֹלֵל שְׁאַתָּה לֹוֹמֵד סְפָרֵי רַבְנֵנוּ ז"ל, וּמְכַל שְׁכֵן שְׁאַתָּה מְקַרֵּב אֵלֵינוּ, כִּי מֵה לְךָ וְלַצָּרָה הַזֹּאת, וְאֵין לְךָ יָפָה מִן הַצְּנִיעוּת. וְלָכֵן רְאֵה לְהַעֲלִים וְלְהַסְתִּיר אֶת הַכֹּל, וְרַבְנֵנוּ ז"ל אָמַר (סְפָר-הַמִּדּוֹת, אוֹת אָמַת, סִימָן ב'): מִתָּר לְשִׁנּוֹת בְּדַבֵּר הַשְּׁלוֹם; וְלָכֵן

תגיד שאתה לומד את כל ספרי החסידות, ואתה מקיים (תהלים קיט, סג): "חבר אני לכל אשר יראוך", והעקר תהיה חזק בזה.

אתה צריך להבין, שכל הענין של רבנו ז"ל, זה רק גלוי אלקות, את הקדוש-ברוך-הוא יכולים למצא בכל מקום, ותמיד יכולים להתבודד: הן על הרחוב, והן בפית פשאין אף אחד, וכן ללמד תורה זה בודאי יכולים לפני כלם, ולא צריכים להתבלבל משום ברירה שבעולם, ולכן תהיה חזק ואל תפחד, אם תדבר בודאות, אז אין לך מה לפחד כלל.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לד תקמב.

בעזרת השם יתברך, מוצאי-שבת-קדש לסדר ויקרא, י"א אדר-ב' ה'תשס"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... נרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד מאד שמחתי לשמע הטוב ממך, ובפרט שזכיתם לגמר את מסכת מגלה, ושאתם עושים סיום, זו השמחה הכי גדולה שלי, כי כל-כך השקעתי בקהלה, ועלה לי עם דם, פשוטו כמשמעו, וזה החיות שלי, שאני שומע שגמרתם בצותא מסכת, וכן אני אכתב מכתב כללי לכל אנשי הכולל, ואני אברך אותם, ובודאי אעשה כרצונך, שאני אדבר עם כל אנשי שלומנו, שישתתפו כבר בשעור החדש שאתם מתחילים מסכת סכה.

העקר תראה להתחזק, ואתה צריך למחל לי על התשלום של השמונה-אלף ש"ח, כי אתה יודע שנקלעתי בצרה גדולה מאד, אבל אני מקווה להקדוש-ברוך-הוא, שבקרוב יהיה כל הפסך, כדי לחלק לתלמידי הכולל.

מה אמר לך! עכשו בחדש הנסים, ובפרט שאנו סמוכים שלשה ימים לפני פורים, וכמו שהיו אז נסים, גם עכשו יעשה עמי

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא נָסִים וְנִפְלְאוֹת, וְאִזְכָּה לְצֵאת מֵהַצָּרָה הַגְּדוֹלָה
הַזֹּאת, וְכָל אוֹיְבֵי וְהַקָּמִים עָלַי יִפְלוּ תַחְתָּי, וְאֲנִי בְטוֹחַ בְּזֵה, וְקִדְּם אוֹ
אֲחֵר-כֶּן תִּהְיֶה לָּהֶם מִפְּלֵה גְדוֹלָה מְאֹד, אֲבָל לַעֲת עֲתָה אָנוּ צְרִיכִים
לְהִתְחַזֵּק, מְאֹד מְאֹד, אֲנִי מְאֹד מְקַנְהָ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַכֹּל
יִסְתַּדֵּר עַל הַצַּד הַכֵּי טוֹב.

רַק חֲזַק וְאַמֵץ, וְתַמְשִׁיךְ לְלַמֵּד בְּכוֹלְל, כִּי זֶה הַנַּחֲת-רוּחַ הַכֵּי
גְדוֹלָה שֶׁיֵּשׁ לִי מִכָּל הַקְּהָלָה, שֶׁיֵּשׁ לִי פְנֵה, "פְּנֵת יִקְרָת", שְׁלוֹמֵדִים
שֶׁם תּוֹרָה בְּהִתְמַדָּה, זֶה חֻלְקֵי מִכָּל עַמְלֵי.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ שָׁבוּעַ טוֹב...

לד תקמג.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֵר צו, "ב אֲדַרְבִּי ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם אֵל ... תַּחֲיֶיהָ.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

בְּוִדְאֵי יֵשׁ לִי צַעַר גְּדוֹל מְאֹלָה הַבְּחוּרִים, וְאֲנִי כְּתִבְתִּי לָהֶם כְּכֹר
כְּמָה פְּעָמִים, וְאֲנִי כּוֹתֵב לָהֶם עוֹד פַּעַם, וְאֲנִי מְאֹד מְקַנְהָ לְהַקְדוּשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁאֲנִי אוֹכֵל לְשָׁנוֹת אֶת הַמֵּצֵב, מֵה לַעֲשׂוֹת שְׁהַרְשַׁע
הַמְרָשָׁע הַזֶּה מְסַר אוֹתִי בְּמִסִּירוֹת וְכוּ' וְכוּ', וְאֲנִי לֹא יְכוֹל לְחַתֵּן אֶת
הַיְלָדִים, יַעֲזוֹר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתִּהְיֶה לוֹ מִפְּלֵה גְדוֹלָה מְאֹד,
וְתַעֲזָרְרֵי אֶת כָּל הַנְּשִׁים שֶׁמְחַר יְבוֹאוּ בְּשַׁעַת תְּשַׁע בְּעֶרְךָ, וְהַקְדוּשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא יִמְתִּיק מֵעֲלִינוֹ אֶת כָּל הַדִּינִים, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת
מְשֻׁמְחוֹת.

אֲנִי מְאֹד מְקַנְהָ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁבְּקָרוֹב מְאֹד נוֹכַל לְשַׁדֵּךְ
אֶת בְּנֶךָ ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרֻכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֹד תְּקַמַּד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר צוֹ, י"ב אָדָר־ב' ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ
הַיְקָרִים "חֲסִידֵי בְרֶסֶלֶב" הַגָּרִים בִּיבְנֵאֵל "עִיר בְּרֶסֶלֶב", הַלּוֹמְדִים
בְּכוֹלֵל "אוֹר הַמַּאִיר", הַיּוֹי"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד.

מָאד מָאד אָנִי שְׂמַח, שְׂזֻכִּיתֶם לְגַמֵּר מַסְכַּת מַגְלָה, אֲשֶׁר אֵין
לְמַעְלָה מְזָה, כְּשִׁזְזוּכִים לְלַמֵּד בְּצוֹתָא, וּמְסִימִים בְּיַחַד מַסְכַּת, זוֹ זְכוּת
גְּדוּלָה מָאד מָאד לְמַעְלָה בְּשָׂמִים, וְאֲשֶׁרִי מִי שֵׁישׁ לוֹ חֵלֶק בְּזָה.

אָנִי מָאד מָאד מְבַקֵּשׁ אֶת תְּלִמִּידֵי הַכוֹלֵל הַיְקָרִים, שְׂתַעֲשׂוּ
הַתְּעוּרוֹרוֹת בֵּין שְׂאָר אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שְׂיִבֹאוּ בְּכָל יוֹם מִשְׁעָה שְׂתִים
וְחִצִּי עַד שְׁעָה שְׁלֹשׁ וְחִצִּי לְהַצְטָרֵף לְלַמֵּד שְׁעוֹר גְּמָרָא, שְׁלוֹמֵד
בְּצוֹתָא ר' ... נְרוּ יְאִיר, אֲשֶׁר אֵין לְמַעְלָה מְזָה, וּכְבָר מִתְחִילִים לְלַמֵּד
מַסְכַּת סְכָה, אֵיזוֹ זְכוּת זוּ !

נָא וְנָא תַחֲזִיקוּ אֶת עֲצֻמְכֶם בְּיַחַד, וְאֵל תַּתְּפַעְלוּ מִשׁוּם בְּרִיָּה
שְׂבַעוּלָם, וּבְזְכוּת הַלְמוּד שְׂתִלְמְדוּ תוֹרָה, נְזֻפָה לְבַעַר אֶת פֶּל
הַקְּלָפוֹת וְהַסְטֵרָא אַחְרָא, וְשִׁלָּא תִהְיֶה לָהֶם שׁוּם שְׂלִיטָה עֲלֵינוּ, וְאָנִי
מָאד מְבַקֵּשׁ אֶת כְּלַכְּם, שְׂתַתְּפַלְלוּ עֲלֵי, שְׂאֲזַפָּה לְהַמְתַּקַּת הַדִּינִים.

הַמַּאחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֹד תְּקַמָּה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר צוֹ, י"ג אָדָר־ב' (תְּעֻנִּית אֶסְתֵּר) ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל כָּלִלְיוֹת אַנְשֵׁי
שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְרֶסֶלֶב", הַגָּרִים בִּיבְנֵאֵל "עִיר בְּרֶסֶלֶב",
הַיּוֹי"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד.

בִּאתִי לְבַקֵּשׁ אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנו הַיְקָרִים, תַּחֲזִיקוּ אֶת עַצְמְכֶם בַּיַּחַד, וְאֵל תַּתְּנוּ שְׁהֶסֶם"ךְ-מ"ם יִפְגַּס בַּיַּנִּיכֶם, וַיַּעֲשֶׂה בַּיַּנִּיכֶם פְּרוּדִים.

הַיּוֹם יֵשׁ מַצָּוָה שֶׁל מַחְצִית הַשָּׁקֶל, רְצִיתִי שְׁתַּחֲלֶקוּ אֶת זֶה לְשִׁלְשָׁה חֻלְקִים: ג' חֲצֵי שָׁקֶל, שְׁכָל אֶחָד וְאֶחָד מִכָּרַח לְתַת כְּדֵי לְקַיֵּם אֶת הַמַּצְוָה הַזֹּאת.

א. עֲבוּר הַכּוֹלָל "אוֹר הַמַּאִיר", לְמַסֵּר אֶת זֶה אֶל ר' ... גֵּרוֹ יְאִיר.

ב. עֲבוּר הַמוֹסְדוֹת שְׁלֵנוּ, לְמַסֵּר אֶת זֶה אֶל הָאֲבָרָה ... גֵּרוֹ יְאִיר.

ג. עֲבוּר צָרְכֵי בְּדֵק הַבַּיִת שֶׁל בֵּית-הַמִּדְרָשׁ, לְמַסֵּר אֶת זֶה אֶל הָאֲבָרָה ... גֵּרוֹ יְאִיר.

מָאָד מָאָד אָנִי מְבַקֵּשׁ אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנו הַיְקָרִים בְּעַת שְׁתִּית הַיַּיִן וְהַשְּׂכָרוֹת בְּפוּרִים, לְשָׁמֵר מָאָד לֹא לְהַזִּיק אֶחָד אֶת הַשְּׂנִי, כִּי בְּרַגַע שְׂאֵחָד מִזִּיק אֶת הַשְּׂנִי, הוּא מֵרָאָה שֶׁהוּא אֵינוֹ שְׂכוֹר, אֲלֹא עוֹז פָּנִים וְכוּ', וְלִכֵּן תִּשְׁמְרוּ מָאָד מִהֲזָקוֹת, אֶת הַסְּעֵדַת פּוּרִים אַתֶּם יְכוּלִים לַעֲשׂוֹת בִּישִׁיבַת "דְּמֶשֶׁק אֱלִיעֶזֶר", וְלְשָׁמֵר מָאָד עַל הַצִּיּוּד לֹא לַעֲשׂוֹת הֲזָקוֹת.

הַעֲקָר שֶׁבְּכָל הַעֲקָרִים לְהִיּוֹת מְשֻׁנָּה בְּשִׂמְחָה, וְלִרְקֹד עַל הַרְחוּבוֹת, וּבְכָל מְקוֹם שֶׁתִּגִּיעוּ רַק תִּרְקְדוּ וְתִשְׁמְחוּ מָאָד, כִּי אֵין לָכֶם מַה לְפַחֵד, כִּי הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הוּא אֶתְּנוּ, וּבְקָרוֹב מָאָד תִּרְאוּ גִסִּים נְגָלִים שֶׁיַּעֲשֶׂה עִמָּנוּ הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁכָל שׁוֹנְאֵינוּ וּמִתְנַגְּדֵינוּ תִּהְיֶה לָהֶם מִפְּלֵה כְּהֵמֵן בְּשַׁעֲתוֹ.

אָנִי מָאָד מָאָד מְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם, שֶׁהִיִּסוּד אֲצִלְנוּ זֶה רַק אֶהְבֶּה, לְאֶהֱב אֶחָד אֶת הַשְּׂנִי וְלַעֲזֹר אֶחָד לְשְׂנִי, וְזֶה סוּד הַצְּלַחְתְּנוּ, וּמִי שִׁיגְרֵם מִחֻלְקַת, תִּדְעוּ לָכֶם שֶׁהוּא גוֹרֵם לִי צַעַר גְּדוֹל מָאָד, וְאָנִי לֹא מוֹחֵל לוֹ, לֹא בְּזָה וְלֹא בְּבֹא, כִּי הַשְּׂקֵעֵתִי בְּקִהְלָה חֲלָבִי וְדָמִי, וְהַכִּנְסָתִי אֶת עַצְמִי בְּצָרוֹת גְּדוּלוֹת רַק לְמַעַן שְׁיִהְיֶה לָכֶם טוֹב, אֲנֵא

אֵל תִּשְׁלְמוּ לִי רָעָה תַּחַת טוֹבָה, כִּי כָבֵד אָמַר הַחֶכֶם מִכָּל הָאָדָם
(מְשָׁלִי יו, יג): "מְשִׁיב רָעָה תַּחַת טוֹבָה לֹא תִמּוּשׁ רָעָה מִבֵּיתוֹ".

תִּשְׁתַּדְּלוּ לְשַׁמַּח אֶת יַלְדֵיכֶם, וְתִשְׁמְרוּ עֲלֵיהֶם מְאֹד מְאֹד, כִּי
הַקְּלָפָה שֶׁל נְאוּף, שְׁקוּץ, תַּעוּב וְזוּהוּם וְכוּ', מִתְגַּבְּרֶת עֲכָשׁוּ עַל
נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְצָרִיכִים רַחֲמִים רַבִּים — הֵן בְּשָׂבִיל עֲצֹמוֹ וְהֵן
בְּשָׂבִיל הַיְלָדִים, וְתִזְכְּרוּ טוֹב מְאֹד, מִי שֵׁישׁ לוֹ רַק שְׂיָכוֹת עִם נְאוּף,
לְבִסּוּף יִתְגַּלֶּה קְלוּנוֹ בְּרַבִּים, וְאֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אֶתְכֶם, תִּרְחִיקוּ
מִמְחַנְנֵנוּ כָּל הַנּוֹאֲפִים וְלוֹקְחֵי סְמִים וְכוּ' וְכוּ', זְכְרוּ הֵיטֵב מֵה שֶׁפְּתוּב
(דְּבָרִים כג): "כִּי הִנֵּה אֱלֹהֶיךָ מִתְהַלֵּךְ בְּקֶרֶב מַחְנֶךָ לְהַצִּילְךָ וְלִתַּת
אִיִּבֶיךָ לְפָנֶיךָ וְהִזֵּה מִחְנֶךָ קְדוֹשׁ, וְלֹא יִרְאֶה בְּךָ עֲרוֹת דָּבָר, וְשָׁב
מֵאֲחֻרָיֶךָ".

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁפִיעַ עֲלֵיכֶם שְׂמֵחַת פּוּרִים.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם פּוּרִים שְׂמֵחַ...

לַד תִּקְמוּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר צוּ, פּוּרִים ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... נִרוּ יְאִיר.

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ, שֶׁתַּעֲשֶׂה לְמַעַנְךָ וּלְמַעְנֵי, וְהַעֲקֵר
לְמַעַן הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הַיּוֹת שְׁמֵרָנָיִם שֵׁישׁ בְּבֵיתְךָ אַחֲזֵן בְּגִיל
שְׂמוּנָה עֲשֶׂרֶה, שֵׁישׁן תָּמִיד אֶצְלָכֶם, וְזֶה אֲסוּר יְחוּד שֶׁהוּא
דְּאוּרֵייתָא, וְחֻכְמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים אָמְרוּ (פְּתוּבוֹת יג): אֵין אֲפוּטְרוֹפוּס
לְעֲרִיּוֹת; וְלִכֵּן אַתָּה מְכָרַח לְסַלֵּק אוֹתוֹ, וְאִף שֶׁאֲנִי יוֹדֵעַ שֶׁזֶּה כּוֹאֵב,
אָבֵל עִם כָּל זֹאת לְמָה אַתָּה צָרִיךְ לְהַכְּנִס בְּצָרוֹת, שֶׁאֲחַר-כֵּךְ מִי יוֹדֵעַ
לְאִיפָה הַכּוֹדוּר יִתְגַּלְגַּל, וְדִי לְחַכְמָא.

תֵּאֱמִין לִי, שֶׁאֲנִי מְאֹד מְאֹד אוֹהֵב אוֹתְךָ, וְאַתָּה חֲקוֹק בְּלִבִּי,
וְאֲנִי רוֹצֵה רַק אֶת הַטוֹב שְׁלֶךְ, וְלִכֵּן אֲנִי מִבְּקֵשׁ שֶׁתַּעֲשֶׂה אֶת רְצוֹנִי,
וְהוּא רְצוֹן הַתּוֹרָה הַקְּדוֹשָׁה, כִּי אֲסוּר יְחוּד זֶה דְּאוּרֵייתָא.

הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי
שְׁאֵנִי תָמִיד מִבְּקֶשׁ עֲבוּרֶךָ, שֶׁתִּזְכֶּה לְהִיּוֹת דְּבוּק בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְתָמִיד
תִּרְאֶה לְפָנַי עֵינֶיךָ אֲמַתַּת מְצִיאֹתָו יִתְבָּרֵךְ, וְאִזְכֶּה לְרְאוֹת בְּטוֹכְתֶךָ
הַנִּצְחִית תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ פּוּרִים שְׂמַח...

לַד תִּקְמוּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר צוּ, פּוּרִים ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

בְּאֵתִי לְבָרֶךְ אֶתְכֶם בְּבִרְכַּת "מִזֵּל טוֹב" תְּמָה וּלְכַבִּית, עַל הַלְדַּת
הַנֶּכֶד, וְשֶׁתִּזְכְּרוּ לְהַכְנִיסוּ בְּכִרְיִתּוֹ שֶׁל אֲבִרְהֶם אֲבִינוּ, וְיַעֲזֹר הַקְדוֹשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתִּרְוּ רַב נַחַת דְּקַדְשָׁה מִמֶּנּוּ וּמְכַל יוֹצְאֵי חַלְצִיכֶם,
הַעֲקָר תִּהְיוּ תָמִיד שְׂמֵחִים וְעֹלִיזִים, שֶׁהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עֶזֶר לְכֶם
לְבָנִים תְּלִמִּידֵי חֻכְמִים וְחֻתְנִים תְּלִמִּידֵי חֻכְמִים, מָה אַתֶּם צְרִיכִים
לְהִתּוֹפֵחַ תָּמִיד, בּוֹדְאֵי יֵשׁ עֲגָמַת נַפְשׁ, אֲבָל אַתֶּם צְרִיכִים לְרְאוֹת רַק
אֵת הַטוֹב שֶׁיֵּשׁ אֲצִלְכֶם.

הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שֶׁתָּמִיד יִהְיוּ שְׂמֵחוֹת בְּתוֹךְ הַבֵּית
שְׁלֹכֶם.

הַמֵּאֲחֵל לְכֶם פּוּרִים שְׂמַח...

לַד תִּקְמַח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר צוּ, פּוּרִים ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ, וּמֵאֵד מֵאֵד שְׂמֵחַתִּי לְשִׂמְעַת הַטוֹב
מִמֶּךָ.

אני מברך אותך, שהקדוש-ברוך-הוא יתן לך דירה רחבה מאד, ותזכה לעזר לי להביא מה שיותר משפחות, כֵּאֵן יִהְיֶה "יבנאל עיר ברסלב", כי אני רוצה לפתח את המקום, שתהיה עיר על שם של רבנו ז"ל — על אפס וחקמתם של מתנגדי, ואזכה כבר לראות במו עיני בגלוי שכינה שתשרה עליכם, כי זה חפצי ומאדי, ואני מאד מאד מקנה להקדוש-ברוך-הוא, שהכל יסתדר על הצד הכי טוב, ונזכה ונתבשר בשורות משמחות.

המאחל לך פורים שמח...

לד תקמט.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר צו, פורים ה'תשס"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... תחיה.

אין מלים להודות לך, שהנחת לבעלך לבוא לכאן, כי פשוט שניהם נחמו אותי, בנדאי מעקר הישועה עדין אני רחוק, כי אני צריך לרחמים רבים, רחמים מרבים, שימחקו ממני כל הדינים, ויפלו כל השונאים נפילה אחר נפילה, ועכשו זה הזמן של נפילת השונאים, וכמו שנתלה המן ביום הפורים, כן יתלו כל שונאי על עץ גבוה שהכינו לעצמם.

הקדוש-ברוך-הוא יעזר לך, שתזכי לראות נחת מכל יוצאי חלצריך, ובקרוב מאד תעשו שדוך טוב לבתכם ... תחיה, ותרוו רב נחת דקדשה ממנה, ומכל יוצאי חלציתכם, והקדוש-ברוך-הוא יעזר, שתזכו להדפיס עוד ספרים, ובפרט לגמר פרך אחר פרך שו"ת "אשר בנחל", אשר בזכות זה ישמר אתכם הקדוש-ברוך-הוא.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לד תקנ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֵר צו, פּוּרִים ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגְיֵעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל בּוֹצִינָא קְדִישָׁא
רַב הָאִי גָאֹן וְצַדִּיק, אִישׁ חַי רַב פְּעָלִים, אָשֶׁר אֹרֹו מְאִיר בְּאַרְץ
וּלְדָרִים עָלֶיהָ, רַבִּי ... שְׁלִיט"א.

בְּאִתֵּי לְקַיִם בְּזַה מְצוֹת מְשֻׁלַּח מְנוּת, וְאֲנִי מְבָרַךְ אֶתְכֶם "עוֹד
יִנוּכּוֹן בְּשִׁיבָה דְשָׁנִים וְרַעֲנָנִים יִהְיוּ", וְדַרְשׁוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (מְדַרְשׁ
תְּהִלִּים צב): מַה הַשִּׁיבָה הַזֹּאת הַדָּר וְכָבוֹד לְזַקְנִים, כִּן הֵם הַדָּר וְכָבוֹד
לְפָנֵי הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא; וְתִזְכּוּ לְקַבֵּל אֶת פְּנֵי הַשְּׂכִינָה, וְתִהְיֶה
הַשְּׂמִיחָה תָּמִיד בְּבֵיתְכֶם, וְנִזְכָּה לְרֵאוֹת בְּמוֹ עֵינֵינוּ בְּגֹאֲלֶתֶם וְיִשׁוּעַתֶּם
שֶׁל כָּלֵל יִשְׂרָאֵל.

קְבִלוּ נָא אֶת הַמַּתְנָה הַצְּנוּעָה הַזֹּאת, סְפָרֵי "גְּנֹזֵי הַמְּלֶךְ", פְּרוּשׁ
עַל מְגִלַת אֶסְתֵר, שְׂאֵךְ יֵצֵא לְאוּר.

הַמֵּאחֵל לְכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לד תקנא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֵר צו, פּוּרִים ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגְיֵעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל ... שְׁיִחְיוּ נְצַח.
לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מְכַתְּבְּכֶם.

הַעֲקֹר לֹא לְהַתְּבַלְּבֵל מִשׁוּם דְּבָר שְׁבַעוּלָם, צְרִיכִים לְהִיּוֹת רַק
בְּשִׂמְחָה, וְלִשְׂכַח אֶת הָעֶבֶר, וְלַעֲשׂוֹת בְּכָל פַּעַם הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה, וְאִז
טוֹב לְכֶם כָּל הַיָּמִים.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לְכֶם, שְׂתִהְיֶה לְכֶם פְּרָנְסָה בְּשַׁפַּע וְלֹא
תִצְטָרְכוּ לְבְרִיּוֹת, וְיִהְיֶה אִךְ טוֹב וְחָסֵד בְּבֵיתְכֶם, וְתַעֲשׂוּ צְדָקָה וְחָסֵד

לְעַנְיִים, אֲשֶׁר זֶה מָאָד מָאָד חָשׁוּב בְּעֵינֵינוּ יִתְבָּרֵךְ, וְאֲנִי מָאָד מְקַנְהָה
לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂיִהְיֶה לָכֶם טוֹב בְּחַיִּים.

וּתְשׂוּאוֹת חַן עַל הַעֲבֵרַת מִכְתָּבִים בְּכָל פֶּעַם, יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתַּמִּיד תִּבְשְׂרוּ לִי בְּשׂוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם פּוּרִים שְׂמֵחַ...

לַד תִּקְנֵב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֵר צוּ, פּוּרִים ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... נְרוּ יְאִיר.

לְנִכוּן קַבְלַתִּי אֶת כָּל מִכְתָּבֶיךָ.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יְבָרֵךְ אוֹתְךָ בְּכָל הַבְּרָכוֹת, וְיִמְשִׁיךְ עָלֶיךָ
שְׂמֵחַת פּוּרִים עַל כָּל הַשָּׁנָה, שְׂתִּהְיֶה תְּמִיד שְׂמֵחַ, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׂר
אֲצִלְכֶם רַק בְּשׂוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת, וְתִזְכֶּה לַעֲשׂוֹת צְדָקָה וְחֶסֶד תְּמִיד,
וְאֲנִי מָאָד מָאָד מְקַנְהָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, לְרְאוֹתְךָ בְּקִרְוֹב מָאָד,
וְנִרְאֶה רַק טוֹב בְּבִיתְכֶם.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יְבָרֵךְ אֶת כָּל אֵלוֹ הַשָּׁמוֹת שְׁנִתַּתְּ לִי, שְׂיִהְיֶה
לָהֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂי יְדֵיהֶם, בְּרִיאוֹת הַשְּׁלֵמָה, אַרְיִכוֹת
יָמִים וְשָׁנִים, וְשִׁנְזָפָה כָּבֵר כָּלֵל יִשְׂרָאֵל לְרְאוֹת בְּשִׂמְחָתְם וּבִישׁוּעָתָם.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ פּוּרִים שְׂמֵחַ...

לַד תִּקְנֵג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֵר צוּ, פּוּרִים ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... נְרוּ יְאִיר.

לִנְכוֹן קִבְלָתִי אֶת כָּל מִכְתָּבֶיךָ, וְאֲנִי מְאֹד מְאֹד שֶׁמַּח עַל כָּל מִכְתָּב וּמִכְתָּב בְּפִרְטוּיּוֹת, וְכָל מָה שֶׁאַתָּה מוֹדִיעַ לִי.

אֵל תְּהִיָּה כָּל־כֶּף רְגִישׁ, כִּי זֶה לֹא בְרִיא. אָדָם צָרִיךְ לִהְיוֹת דְּבוּק בְּהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, וְלִשְׁכַּח בְּכָל פַּעַם אֶת הָעֵבֶר, וְלַעֲשׂוֹת הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה, וְאִם תִּלְךָ בְּצוּרָה כְּזוֹ, תִּחְיֶה חַיִּים טוֹבִים וּנְעִימִים, וְלֹא יִחָסֵר לְךָ שׁוּם דְּבָר.

תִּרְאֶה לְהַתְּבוּדָד בְּכָל יוֹם חֶק וְלֹא יַעֲבֹר עִמוֹ יִתְּבַרְךָ, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שֶׁמְדַבְּרִים עִם הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, זֶה הַצְּלָחָה נְצַחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ, שֶׁאֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלָל.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ פּוּרִים שֶׁמַּח...

לד תקנד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְּבַרְךָ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֻדְר צו, פּוּרִים ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל אֶהוּבִי, יְקִירִי, תִּלְמִידִי ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שֶׁאַל תִּלְךָ עִם בְּלוּרִית בְּשׁוּם פְּנִים וְאִפְּן, כִּי לֹא הָלַכּוּ אֲבוֹתֵינוּ וְאֲבוֹת אֲבוֹתֵינוּ יוֹצְאֵי תִימָן, וּמִכָּל שֶׁפֶן כְּמִנְהַג הַגּוֹיִים עִם קוֹצִים וְכוּ', וְאַתָּה יוֹדֵעַ אֵיךְ שָׁזָה כּוֹאֵב לִי מְאֹד מְאֹד.

תוֹרִיד אֶת הַבְּלוּרִית וְתִגְלֶה אֶת הַפְּאוֹת שְׁלֶךְ, וְאַל תִּתְּבַשֵּׁשׁ, וּבִקְרוּב מְאֹד אֲנִי אֶחְתֵּן אוֹתְךָ, רַק תְּצִיַת אוֹתִי, וְלֹא תִפְסִיד — לֹא בְּגִשְׁמִיּוֹת וְלֹא בְּרוּחַנִיּוֹת.

אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שֶׁתְּבוֹא לְהַתְּפַלֵּל בְּמִנְיַן שַׁחְרִית, מִנְחָה, עַרְבִית, וְאַל תִּתְּחַבֵּר עִם חֲבָרִים רְעִים, לְמָה אַתָּה צָרִיךְ לְקַבֵּל שֵׁם רַע, אֲנִי מְאֹד מְאֹד אוֹהֵב אוֹתְךָ, וְאֲנִי מְאֹד מְצַרִיךְ אוֹתְךָ, וְאַתָּה יוֹדֵעַ אֵיךְ שֶׁמְסַרְתִּי אֶת נַפְשִׁי עֲבוּרְךָ, וְגַם עֲכָשׁוּ אֲנִי מוֹסֵר אֶת נַפְשִׁי

אָשֶׁר לֵד תִּקְנָה — לֵד תִּקְנִי בִּנְחָל עֵא

עֲבוּרָךְ, תַּעֲשֶׂה עִמִּי אֶת הַחֹסֶד הַזֶּה, שְׂאֻזְכָּה לְהִתְפָּאֵר שְׁיִשׁ לִי תִלְמִיד
כְּזֶה.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ פְּוִרִים שְׂמֵחַ...

לֵד תִּקְנָה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר צו, פְּוִרִים ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכֹל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל הָרֵב ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אַתָּה צְרִיף לְדַעַת, שְׂכָל אֵלֹי הַחֲקִירוֹת שְׂלַקְחוּ אֶת הַצְּעִירִים
לְחַקֵּרָה, הֵם לֹא הִתְפְּוִנוּ אֵלֶיךָ, הֵם רַק מְכֻוְּנִים אֵלַי, וְלִכֵּן אֵל
תִּתְּבַלְּבֵל מִשׁוֹם דְּבַר, וְאַפְלוּ חֵס וְשְׁלוֹם, יִקְחוּ אוֹתְךָ לְחַקֵּרָה,
תִּכְחִישׁ בְּכֹל מְכֹל כֹּל, אַתָּה לֹא קָשׁוּר לְכֹל זֶה, וְאִין לְךָ עֶסֶק עִם זֶה
[חֲסֵר]; וְהִרְבֵּה פְּרָטִים אַתָּה לֹא יוֹדַע, וּבְזֶה נִגְמַר כֹּל הַסְּפּוּר, וְאַתָּה
לֹא נִכְנָס יוֹתֵר בְּסְפּוּרִים, וְאַנִּי מְאֹד מְקַנָּה לְהִקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְדַבֵּר
אַתָּה מְזֵה, וְאַתָּה לֹא צְרִיף לְהַפְּנֵס בְּלַחֲץ, וְהִקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ
תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתִפְּלֹתִי שְׂאַנִּי מִבְּקֵשׁ וּמִתְּפַלֵּל בְּעַדְךָ, וְסוּף
כֹּל סוּף אַחֵר הֵרַע יְבוֹא הַטּוֹב, וְנִזְכָּה לְשִׁמְעַ רַק טוֹב תְּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ פְּוִרִים שְׂמֵחַ...

לֵד תִּקְנִי.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר צו, פְּוִרִים ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכֹל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אַנִּי מְאֹד מְקַנָּה לְהִקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂבַעֲוֹד כְּמָה יָמִים יִהְיֶה
לִי אֶת הַכֶּסֶף לְשִׁלֵּם לְךָ, וְאַזְכָּה לְבוֹא לְהַכְּנִסֵת סֵפֶר תּוֹרָה, כּוֹאֵב לִי

מֵאֵד מְאֵד עַל כָּל הַצַּעַר וְהַעֲגָמַת נַפְשׁוֹ וּמְרִירוֹת וְכוּ' וְכוּ', שְׁעוֹבֵר
עָלַי עֲכָשׁוּ בְשִׁבִיל מְסִירוֹת שְׁלֵרָשָׁעִים וְכוּ' וְכוּ', אֲבָל עֲכָשׁוּ זֶה
פּוֹרִים, שְׁנִפְתָּחִים כָּל הַשָּׁמַיִם, וְאֲנִי מֵאֲמִין בְּאַמוּנָה שְׁלֵמָה,
שֶׁהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲמֵד לִימִינִי, וְלֹא יַעֲזֹב אוֹתִי, וְכָל אֵלוֹ
הַשּׁוֹנְאִים שְׁעוֹמְדִים עָלַי, יִפְּלוּ נִפְּלָה אַחַר נִפְּלָה, עַד שֶׁלֹּא תִהְיֶה
לָהֶם תְּקוּמָה כָּלֵל.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי
שְׁאֲנִי מִבְּקָשׁוֹ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדִּי, שְׁיִהְיֶה לִּי רַק טוֹב כָּל הַיָּמִים, וְתִהְיֶה
רַק שְׂמֵחַ, וְתִחְזַק וְתַעֲזֹר אֶת אֲשֶׁתְּךָ וְאֶת יְלָדֶיךָ, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר
בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ פּוֹרִים שְׂמֵחַ...

לד תקנו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר צו, פּוֹרִים ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

כָּל הַשָּׁבוּעַ רְצִיתִי לְדַבֵּר אִתְּךָ, אֲבָל נִבְצַר מִמֶּנִּי כָּל הַזְּמַן מֵרַב
צַעַר שְׁעוֹבֵר עָלַי בְּעֵתִים הַלְלוּ, וַיֵּשׁ הַרְבֵּה דְבָרִים שְׁאֲנִי לֹא יְכוּל
לְכַתֵּב לְךָ, וּמִכָּל שֶׁכֵּן לֹא לְדַבֵּר בְּטֵלְפוֹן, אֲבָל הַמַּצֵּב דֵּי בְּכִי רַע,
וְאֲנִי מְקַוֶּה לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁעֲכָשׁוּ פּוֹרִים, זְמַן שְׁנוּפֵל וְנִתְבַּטַּל
כָּל הַדֵּינִים מֵעַל נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְנוֹפֵל עַל הַרְשָׁעִים, וְלִכְּן גַּם עַל
שׁוֹנְאֵי וּמִתְנַגְּדֵי יִפְּלוּ כָּל הַדֵּינִים, וְיִתְקַיֵּם "וְנִהַפְּךָ הוּא", וְאִזְכָּה
לְרְאוֹת בְּמוֹ עֵינַי בְּיִשׁוּעָה הַגְּדוּלָה שְׁיַעֲשֶׂה עִמָּנוּ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
הַעֲקֵר אֶתָּה תִתְחַזַּק, וְאֵל תִּפְחַד מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעֲוֹלָם, כִּי גְדוּל
אֲדוֹנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, אֲנִי מְאֵד מְאֵד רוֹצֵה שֶׁתִּשְׁמַר עַל הַמְּקוֹנָה, וְכֵן
תִּסְדֵּר לִי אֶת הַתְּנוּרָה בְּמִקּוֹם צְנוּעַ לֹא לְפָנַי הַבְּנִינָן, שְׁזֵה מְכַעַר אֶת
הַבְּנִינָן, וְאִם יֵצֵא לִי אֲדַבֵּר אִתְּךָ מְחַר, אֲבָל לְעַת עֵתָה אֲנִי צָרִיךְ

רַחֲמִים רַבִּים וַיִּשׁוּעוֹת גְּדוּלוֹת, כִּי הִרְשַׁע הַמְרַשָּׁע לְבֶן הָאָרָמִי מִסֵּר
 אוֹתִי, וּבָנָה עָלַי תִּיקִים וְכוּ', אֲכַל אָנִי מִקִּנְיָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
 כְּמוֹ שִׁתְּלוּ אֶת הָמֶן, כֵּן הוּא יִתְּלָה עַל הָעֵץ שֶׁהֵכִין לִי, וַיִּפֹּל נִפְּלָה
 אַחַר נִפְּלָה.

הַהֲכָרַח לְקַצֵּר מְרַב צַעַר וְעִגְמַת נֶפֶשׁ שְׂיֵשׁ לִי, שֶׁרַבִּים קָמוּ עָלַי,
 אֲכַל אָנִי מִקִּנְיָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂאֻזְפָּה לַעֲבֹר עַל הַכֹּל.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ פּוּרִים שְׂמַח...

לד תקנח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר צו, פּוּרִים ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... שְׂיַחֲזִיו נִצָּח.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְכֶם, יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂיִהְיֶה
 לָכֶם רַק טוֹב בַּחַיִּים, וַיְהִיֶּה לָכֶם שְׁפַע בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכֹל מַעֲשֵׂי
 יְדֵיכֶם, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר אֲצִלְכֶם בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמְחוֹת מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם.

אַתֶּם צְרִיכִים לְדַעַת, כִּי הַיּוֹם הַזֶּה הוּא יוֹם קְדוּשׁ וְנוֹרָא מְאֹד,
 וּמָה שְׂמִבְקָשִׁים מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ מְקַבְּלִים, וְלִכֵּן אֵל תִּהְיוּ בְּטֻלְגִים,
 תִּנְצְלוּ אֶת הַיּוֹם הַזֶּה בְּקִדְשָׁה וּבְטַהֲרָה, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר אֲצִלְכֶם
 בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמְחוֹת תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ פּוּרִים שְׂמַח...

לד תקנט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר צו, פּוּרִים ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוּ זְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

שְׁלַחְתִּי תַפְלָה אַחַת עִם אַרְבָּעָה מְזֻמְרֵי תְהִלִּים, וְרָצִיתִי שְׁרַק
אֶת הַתַּפְלָה הַזֹּאת וְאֶת הַמְזֻמְרִים הָאֵלֶּה תִּגִּידוּ, וְאֲנִי מְקַנֶּה לְהַקְדוּשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא, שְׂיִהְיֶה לְכָל שׁוֹנְאֵי מַפְלָה גְדוֹלָה מְאֹד, וּבִפְרָט עֲכָשׁוּ
בְּפוּרִים, שְׁמַאִיר אֹר גְּדוֹל מְאֹד.

מְלַבֵּד זֹאת אַתָּה תַתְּפַלֵּל בְּכָל יוֹם עִם הַכֶּתֶה שְׁלֶךְ עָלַי, כִּי אֲנִי
צָרִיךְ רַחֲמִים רַבִּים, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׁנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר
בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמְחוֹת תְּמִיד.

הַמְּאַחַל לָךְ פּוּרִים שְׂמַח...

לד תקס.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר צו, פּוּרִים ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלֹתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ, וּמְאֹד מְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַת הַטוֹב
מִמֶּךָ.

רְאֵה לְהַתְּבוֹרֵד בְּכָל יוֹם עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, כִּי זֶה הַבַּיִת מְנוּס שְׁלֵנוּ,
לְבָרַח אֵל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא תְּמִיד, וְאֵז לֹא נִצְטַרֵּךְ לְפַחַד מְשׁוּם
בְּרִיָּה שְׁבַעוּלָם.

בַּעַת שְׂאֵתָה מִתְּפַלֵּל עָלֶיךָ, תַתְּפַלֵּל גַּם עָלַי, כִּי אֲנִי צָרִיךְ הַרְבֵּה
יְשׁוּעוֹת, וְאֲנִי מְקַנֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂבִיּוֹם הַזֶּה נִזְכָּה לְהַמְשִׁיךְ
יְשׁוּעוֹת גְּדוֹלוֹת מִן הַשָּׁמַיִם.

הַמְּאַחַח לָךְ פּוּרִים שְׂמַח...

לד תקסא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר צו, פּוּרִים ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... שְׂיִחִיו נִצָּח.

מָאָד מָאָד רְצִיתִי, שְׁתַּגִּירוּ בְיַחַד בְּאַהֲבָה וְאַחֲוָה, וְתַעֲזְרוּ אִתְּךָ
לְהַשְׁנִי, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר תְּמִיד בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת.

נָא וְנָא אַל תְּרִיבוּ, וְתֵאָהָבוּ אִתְּךָ אֶת הַשְּׁנִי, וְאִז תֵּרְאוּ בְרִכָּה
וְהִצְלַחַה בְּכֹל מַעֲשֵׂי יְדֵיכֶם.

הַעֲקָר לֵהִיּוֹת צְנוּעִים בֵּין בְּדַבּוּר וּבֵין בְּמַעֲשֵׂה, וְלֹא לִקְנֹא אֶת
שׁוֹם בְּרִיָּה שְׁבַעוּלָם, כִּי גְדוֹל אֲדוּגְנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְעוֹד תִּזְכּוּ לְרֵאוֹת
הַרְבֵּה דְבָרִים יְפִים, אִם תִּתְחַזְּקוּ בְּאַמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ תִּתְבַּרְךְ, לִידַע
וְלִהְיוֹדִיעַ וְלִהְיוֹדַע, אֲשֶׁר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְנַהֵג אֶת עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד
וּבְרַחֲמִים, בְּצַדֵּק וּבְמִשְׁפָּט, וְאֲנִי מָאָד מְקַוֶּה לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
לְרֵאוֹתְכֶם בְּקִרְוֹב מָאָד, כִּי אַתֶּם חֲקוּקִים בְּפִנְיָמִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל
הַיָּמִים.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ פּוּרִים שְׂמַח...

לַד תְּקַסֵּב.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר צוּ, פּוּרִים ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרִכָּה וְכֹל טוֹב סָלָה נִגְיַעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... שְׂיַחֲזִיו נִצַּח.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתְּבְּכֶם.

רְאוּ לֵהִיּוֹת שְׂמַחִים, וְתִזְכְּרוּ שֶׁהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְנַהֵג אֶת
עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים, בְּצַדֵּק וּבְמִשְׁפָּט, וּבְהַשְׁגָּחָה פְּרָטִית, וְכֹל
בְּזִיוֹן שֵׁשׁ לִי, זֶה בְּחֶשְׁבוֹן צַדֵּק, שֶׁהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא רוֹצֵה לְהַמְתִּיק
מִמֶּנִּי כָּל הַדֵּינִים, וּבְיָדָאֵי כָּל מִי שְׂמִבְּזָה אוֹתִי, לְבִסוּף יִקְבַּל עָנֶשׁ
גְּדוֹל מָאָד, וְלִכְּן אֵל תִּשְׁכְּרוּ מִכָּל מַה שְׂמַדְבְּרִים עָלַי, כִּי גְדוֹל אֲדוּגְנוּ
וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְאֲנִי מָאָד מְקַוֶּה לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, לְרֵאוֹת כְּבֹר
בִּישׁוּעַתְכֶם, שֶׁתַּצְאוּ מִכָּל הַצָּרוֹת וּמִכָּל הַחַוּבוֹת, וְיִהְיֶה לְכֶם רַק טוֹב
בְּחַיִּים.

הַמֵּאֲחֵל לְכֶם פּוּרִים שְׂמַח...

לַד תְּקַסֵּג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר צו, פּוּרִים ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּכֶם, וּמְאֹד מְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַת הַטּוֹב
אֲצִלְכֶם, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׂאֲזַכֶּה לֵהיוֹת בְּשִׂמְחַתְכֶם.

הַעֲקֹר תֵּרְאוּ לֵהיוֹת בְּשִׂמְחָה וּבְאַהֲבָה, וְתִהְיוּ דְבוּקִים בְּהַקְדוּשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא, וְתִדְעוּ שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְנַהֵיג אֶת עוֹלָמוֹ, וְהַכֵּל לְכָל
בְּהַשְׁגָּחָה פְּרָטִית, דְּבַר גְּדוֹל וְדְבַר קָטָן אֵינוֹ נַעֲשֶׂה מַעֲצָמוֹ, אֶלֶּא
בְּהַשְׁגַּחַת הַמַּאֲצִיל הָעֲלִיוֹן, וְאֲנִי מְאֹד מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
שֶׁהַכֵּל יִתְהַפֵּךְ לְטוֹבָה.

הַמֵּאחֵל לָכֶם פּוּרִים שְׂמַח...

לַד תְּקַסֵּד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר צו, פּוּרִים ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּכֶם, וּמְאֹד מְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַת הַטּוֹב
מְכֶם.

הַעֲקֹר תִּשְׁתַּדְּלוּ מְאֹד מְאֹד לֵהיוֹת בְּשִׂמְחָה, כִּי הַשְׂמִיחָה זֶה
רְפוּאָה לְכָל, בֵּין בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבֵין בְּרוּחָנִיּוֹת, וְכָל מִי שְׂמַרְבֵּה בְּשִׂמְחָה,
הָרִי זֶה מְתַרְחֵב לוֹ הַכֵּל, הֵן בְּפִרְנֶסָה וְהֵן בְּבְרִיאוֹת וְהֵן בְּשְׁלוֹם-בַּיִת,
וְזֶה הַדְּבַר הַכִּי קָשָׁה לְאָדָם לְהַגִּיעַ אֶל מִדַּת הַשְׂמִיחָה, וְלָכֵן תִּמְסְרוּ
אֶת נַפְשְׁכֶם לֵהיוֹת רַק בְּשִׂמְחָה, וְאֲזוּ טוֹב לָכֶם כָּל הַיָּמִים.

הַיּוֹם זֶה יוֹם קְדוּשׁ וְנוֹרָא מְאֹד, יוֹם פּוּרִים, שְׁפָתוּחִים כָּל
הַשָּׁמַיִם וְשָׁמַי הַשָּׁמַיִם, וְלָכֵן אֲנִי מְבָרֵךְ אֶתְכֶם, שִׁיתְרַחֵב לָכֶם

אֲשֶׁר לֹד תִּקְסָה — לֹד תִּקְסוּ בִּנְחָל עַז

בְּפִרְנָסָה, וְלֹא יִהְיֶה לָכֶם עֵסֶק עִם שְׂכָנִים רְעִים, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
רַק יִרְחִיב לָכֶם, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנּוּ תִשְׁכִּילוּ וְתִצְלִיחוּ, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר
אֲצִלְכֶם תָּמִיד בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם פּוּרִים שְׂמֵחַ...

לֹד תִּקְסָה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר צו, פּוּרִים ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... שְׂיַחֲיוּ נֹצֵחַ.

פֶּה תִקְבְּלוּ מִמְּנֵי מִשְׁלוֹחַ מְנוֹת, הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָכֶם,
שִׁתְּרוּ רַב נַחַת דְּקִדְשָׁה מִכָּל יוֹצְאֵי חַלְצֵיכֶם, וְאֲנִי מִתְפַּלֵּל עֲלֵיכֶם,
שְׂיִהְיֶה לָכֶם אֵךְ טוֹב בְּחַיִּים, וְתִרְאוּ רַק אוֹר, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר אֲצִלְכֶם
רַק בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמְחוֹת, וּבִזְכוּת הַמִּצְוָה שְׂאַתֶּם עוֹשִׂים עִם זוֹלָתְכֶם,
יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁגִם לָכֶם יִהְיֶה טוֹב, וְתָמִיד נִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר
בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

קִבֵּל נָא מִמְּנֵי אֶת הַתְּשׁוּבָה סֵפֶר "גְּנוּזֵי הַמֶּלֶךְ", שְׂאַךְ יֵצֵא לְאוֹר.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם פּוּרִים שְׂמֵחַ...

לֹד תִּקְסוּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר צו, פּוּרִים ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... שְׂיַחֲיוּ נֹצֵחַ.

רְאוּ לְהִתְחַזֵּק שְׁנֵיכֶם, וְשׁוֹם דְּבַר בְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אֶתְכֶם,
אֵל תִּהְיוּ כָּל-כֶּף רְגִישִׁים, אֲלֹא תֵאָהָבוּ אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי, וְאֵז תִּרְאוּ אֶת
הַנְּסִים נִגְלִים שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּכֶם הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

כָּל דְּבַר שְׁלוֹקָחִים בְּקִלוֹת, הוֹלֵךְ וּבָא בְּקִלוֹת, וְאִם לוֹקָחִים כָּל
דְּבַר בְּפִחָדִים יִתְרִים, הַכָּל הוֹלֵךְ בְּפִחָדִים יִתְרִים, אֲנִי מְאֹד מְקַוֶּה

עח אָשׁר לַד תְּקַסֵּז — לַד תְּקַסַּח בְּנַחֵל

לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתַּבִּינוּ מֵה שְׁפַתְבְּתִי, וְתַתְּנֶהגוּ כְּמוֹ שְׁפַתְבְּתִי לְכֶם, שְׁתַּהִיו פְּתוּחִים אֶחָד לְשֵׁנִי, וְאִז תִּהְיֶה בְּרָכָה וְהִצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂי יְדֵיכֶם.

רַק תַּחֲזִיו בְּיַחַד בְּאַתְבָּה, וְאִז תִּרְאוּ דְבָרִים יְפִים בְּחַיִּים.

הַמֵּאחֵל לְכֶם פּוּרִים שְׂמַח...

לַד תְּקַסֵּז

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר צוּ, פּוּרִים ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ, וּמֵאֵד מֵאֵד שְׂמַחְתִּי לְשִׂמְעַ הַטּוֹב מִמֶּךָ.

רְאֵה לְדַבֵּק אֶת עֲצָמְךָ בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְתַמִּיד תַּחֲשׁב רַק מִמְּנוּ יִתְבָּרַךְ, וְתַתְּבוּדֵד בְּכָל יוֹם אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, כִּי כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שְׂמֵדְבָרִים אֵל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, זֶה הִצְלָחָה נְצַחִית, הִצְלָחָה כְּזוֹ, שְׂאִין לְתֹאֵר וְאִין לְשַׁעַר כָּלֵל, וְאִין לְנוּ בְּזֵה הָעוֹלָם רַק אֶת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאִשְׁרֵי מִי שֶׁלֹּא מִטְעָה אֶת עֲצָמוֹ בְּזֵה הָעוֹלָם, וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאחֵל לְךָ פּוּרִים שְׂמַח...

לַד תְּקַסַּח

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר צוּ, פּוּרִים ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... שְׂיַחֲזִיו נְצַח.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּכֶם.

ראו להתחזק יחד באהבה גדולה, ולעזר אחד להשני, ועל-ידי-
זה תראו ברכה והצלחה בכל מעשי ידיכם.

אני מאד מאד מבקש אתכם, שתמיד תהיו שמחים ועליזים,
ותדברו אל הקדוש-ברוך-הוא, כי רק זה הבית מנוס של בר ישראל,
כף גלה לנו רבנו ו"ל להנצל מפל הצרות זה רק לדבר אל
הקדוש-ברוך-הוא.

המאחל לכם פורים שמח...

לד תקסט.

בעזרת השם ותברך, יום שלישי לסדר צו, פורים ה'תשס"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... שיחיו נצח.

ראו להתחזק ביתר שאת וביתר עז להיות בשמחה, והקדוש-
ברוך-הוא ישפיע עליכם שפע ברכה והצלחה בכל מעשי ידיכם,
ויהיה לכם פרנסה וגדלות המחין, ולא תצטרכו לבריות, ותוכלו
לתת עוד הרבה צדקה, ותהיה לכם דירה משלכם, והרחבה גדולה
מאד.

נא ונא להיות דבוקים בו יתברך, להחדיר בכם אשר אין
בלעדיו יתברך כלל, והוא יתברך מחיה ומנהיה ומקיים את כל
הבריאה כלה, ודומם, צומח, חי, מדבר, הוא עצם עצמיות אלקותו
יתברך, וצריכים לבטל את עצמו לגמרי אל הקדוש-ברוך-הוא, וזה
נעשה היום בפורים, שמבטלים את עצמו אל הקדוש-ברוך-הוא,
על-ידי שתית יין.

נא ונא תחזיקו מעמד, ששום דבר בעולם לא יוכל לשבר
אתכם.

אָנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אֶתְכֶם, שְׂתֹאֲהֲבוּ אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי, וּתְכַבְּדוּ
אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי, וְאִזּוּ טוֹב לָכֶם כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאֲחַל לָכֶם פּוֹרִים שְׂמַח...

לד תקע.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר צוּ, פּוֹרִים ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כָּל־לִיּוֹת אֲנִשֵּׁי
שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב", הַגָּרִים בְּיִבְנָאֵל "עִיר בְּרֶסֶלֶב",
הַזֵּה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׂכִינְתּוֹ תָּמִיד.

בְּאֵתִי לְבַקֵּשׁ אֶת כָּל אֶחָד וְאֶחָד מֵאֲנִשֵּׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, זְכָרוּ
הַיֵּטֵב, אֲשֶׁר הַיּוֹם הוּא יוֹם קְדוֹשׁ וְנוֹרָא מְאֹד, וְעַל הַיּוֹם הַזֶּה אָמְרוּ
חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (ירושלמי מגלה א, ד), כָּל הַפּוֹשֵׁט יָד נוֹתֵנִים לוֹ,
וּפְרָשׁוּ הַצְּדִיקִים, שְׂבִיּוֹם הַפּוֹרִים מְאִיר אֹר גְּדוֹל וְנוֹרָא כְּזֶה, אֲשֶׁר
כָּל מִי שֶׁמִּבְּקֵשׁ אֶת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כָּל מֵה שֶׁהוּא רַק רוֹצֵה הוּא
יִקְבַּל, הֵן בְּגִשְׂמִיּוֹת וְהֵן בְּרוּחָנִיּוֹת, וּמוּבָא בְּשֵׁל"ה הַקְּדוֹשׁ (מִסְכַּת
מַגְלָה פֶּרֶק תּוֹרָה אור), כִּי בִימֵי הַפּוֹרִים נוֹתֵנִים לְכָל הַפּוֹשֵׁט יָדוֹ, הָעֹנֵן
הוּא כִּי הַגִּבְאֵי שֶׁל צְדָקָה הוּא הַיְסוּד, וּבִימֵי הַחַל שֶׁהוּא הַיְסוּד זְעִיר
אֲנַפִּין צְרִיף לְרֹאוֹת לְמִי נוֹתֵן צְדָקָה, אֲבָל עֵתָה שֶׁהוּא יְסוּד אֲבָא
הָאָרֶה גְּדוֹלָה, אֵין לְהַקְפִּיד, אֲלָא כָּל הַפּוֹשֵׁט יָדוֹ נוֹתֵנִים לוֹ.

וְלָכֵן אָנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אֶתְכֶם, אֵל תְּהִיּוּ בְּטֻלָּנִים! אֲלָא רְאוּ
לְנִצֵּל אֶת הַיּוֹם הַקְּדוֹשׁ הַזֶּה, הֵן לְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ אֶת כָּל מֵה
שֶׁאַתֶּם צְרִיכִים, בֵּין בְּגִשְׂמִיּוֹת וּבֵין בְּרוּחָנִיּוֹת, וְהֵן תְּקַיְמוּ אֶת מִצְוֹת
הַיּוֹם: מְשֻׁלּוּחַ מְנוֹת אִישׁ לְרֵעֵהוּ, וּמִתְנֻנֹת לְאֲבִיוֹנִים, וְלִשְׁתוֹת "עַד
דְּלֹא יָדַע", שֶׁתַּעֲלוּ לְמִדְרָגָה כְּזוֹ, שְׁלֹא יִהְיֶה הַפֶּרֶשׁ אֲצֻלְכֶם בֵּין טוֹב
לְרַע, תָּמִיד לְמִצָּא אֶת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וּמְאֹד מְאֹד אָנִי מִבְּקֵשׁ
אֶתְכֶם, שְׂאֵף אֶחָד לֹא יִזִּיק אֶת הַשְּׁנִי, וְלֹא לַעֲשׂוֹת מַעֲשֵׂי קִנְדָּס, וּמִכָּל
שֶׁכֵּן אֱלִימוֹת, כִּי אָנִי נִגְדָּה זֶה, וְזֶה לֹא דְרַכְּנוּ, דְּרַף הַתּוֹרָה, וְגַם רַבְּנוּ

ו"ל הקפיד על דברים אלו מאד מאד לא לגע בשני כלל, לא בממונו ולא בגופו.

הקדוש־ברוך־הוא, השומע תפלות ישראל, ישמע בתפלתה שיהיה לכם פורים שמח, וישפע עליכם היום הזה שפע ברכה והצלחה בכל מעשי ידיכם, והעקר שתמשיכו את שמחת הפורים על כל השנה.

מאד מאד אני מבקש אתכם, ראו להתפלל עבורי ביום הקדוש והנורא הזה, שיתקו ממני כל הדינים הקשים, ואזכה לבוא לגור אתכם ביחד.

נא ונא אל תשכחו ממני.

המאחל לכם פורים שמח...

לד תקעא.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר צו, ט"ו אדר"ב ה'תשס"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל כלליות אנשי שלומנו הקרים, "חסידי ברסלב", הגרים בניבנאל "עיר ברסלב", הוי"ה עליהם ישרה שכינתו תמיד.

היום זהו שושן פורים בכל העולם, ובירושלים זה פורים, ירושלים זו עיר הבירה, ירושלים מקדשת מכל מקום, שם היה מקום המקדש, ובמקום בית־המקדש נברא העולם, ולכן אומרים חכמינו הקדושים, שארץ ישראל למעלה מהפל, ובארץ ישראל ירושלים, ובירושלים המקום המקדש זה הר הבית. ולכן פורים האמתי זהו שושן פורים. רבנו ו"ל אמר פעם למוהרנ"ת ו"ל, כשלא הספיק להגיע אליו לפורים אלא לשושן פורים, ענה ואמר לו: שושן פורים גם־כן חג. ענה ואמר מוהרנ"ת ו"ל, שהבין מדברי רבנו ו"ל, שפורים זה בחינת משה, ושושן פורים זה בחינת יהושע. משה הוא הרבי, ויהושע זה התלמיד, נמצא, שעכשו שושן פורים

זו נגד התלמיד. ואם-כן עלינו להתבונן מהו שושן פורים? אומרים חכמינו הקדושים (מגלה ב.): כל עיר המקפת חומה מימות יהושע, קוראים גם-כן בשושן פורים. נשאלת השאלה, למה תלו זאת דיקא ביהושע? אלא יהושע זכה לכבש את ארץ ישראל. יהושע זכה להיות התלמיד של משה ושמשו. יש תלמיד ויש תלמיד, ישנו תלמיד הבא אל הרבי לשמע תורה, אשר זה גם-כן דבר גדול מאד, אבל יש תלמיד שעליו נאמר: "ולא מש מתוך האהל" — ביהושע. משה רבנו עלה לשמים לקבל את התורה, יהושע יושב בתוך האהל וממתין, ואינו עוזב את משה רבנו. אפלו שהסמ"ך-מ"ם הראה לכלם שמשה רבנו כבר נסתלק, ואף הראה את הלוי'תו של משה, אף-על-פי-כן יהושע לא האמין לו, וידע, שאם משה רבנו אמר שירד — בודאי ירד. יהושע היה התלמיד שהקדוש-ברוך-הוא קרא אותו: "משרת משה", הינו עוזר לרבו משה רבנו. זה נקרא תלמיד אמתי. למדים מפאן מהי גדלתו של הצדיק; שהלא הגס היה בט"ו אדר בשושן הבירה, ובירושלים חוגגים את הפורים בט"ו, ובשאר ערי הארץ חוגגים ב"ד. ואגב בטבריה ולרבות יבנאל היו קוראים בהם בט"ו אדר. פי הגמרא אומרת במגלה, שטבריה מקפת חומה מימות יהושע בן-נון משלש רוחות, וצד רביעי נמצאת הכנרת, ומוסיף על זה הירושלמי, שיבנאל שהוא על יד כפר קמא, זה גם-כן משדות טבריה. וטבריה, אומרים חכמינו הקדושים (מגלה ו.), נקראת כך על שם טבור הארץ. ושם יהיה קדם תחית המתים, ויבנאל היא מהשדות של טבריה, ומשם עתידים להגאל.

ועלינו להתבונן — מה הענין של יהושע ומהי גדלתו? אלא אומרים חכמינו הקדושים מהו כל ענין הפורים? למחק את עמלק, שהרי כתוב (שמות יז, יח): "ויבוא עמלק וילחם עם ישראל ברפידים", אומרים חכמינו הקדושים (בכורות ה:), שרפו ידיהם מלמוד התורה הקדושה. אין דבר חשוב יותר מלמוד התורה הקדושה, וכמה שנדבר עם בני-אדם מן התורה ומעלתה, לא יהיה די בזה. אכל גשמי לא קשה להסביר לאדם את נחיצותו וחיבותו, פי כל אחד יודע, שאם לא יאכל — ירעב, ולאחר כמה ימים יגוע

בְּרַעַב, אֲזִי אָדָם מְרַגֵּישׁ כָּל מִינֵי תַעֲנוּגִים בְּלֶחֶם, וּמְכַל שֶׁכֶן שְׁמֹרֶחַ חֲמָאָה אוֹ רַבָּה, שְׁיִהְיֶה לוֹ טַעֲמִים וְעָרֵב, וּמְכַל שֶׁכֶן כְּשֹׂאוֹכֵל דָּגִים, בְּשֹׁר וְכוּ', אֵין צָרָךְ לְשִׁכְנְעוֹ שְׂאָכֵל טַעֲמִים וְנַחֲוִץ, כִּי הַגּוֹף חָשׁ בְּעֲרֹבוֹת הַמֶּאֱכָל. אוֹמֵר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן ח'), שִׁישׁ מְזוֹנָא דְגוֹפָא, הַגּוֹף נִזּוֹן מִמֶּאֱכָל, אֲבָל יֵשׁ גַּם מְזוֹנָא דְנִשְׁמָתָא, הַנְּשָׁמָה נִזּוֹנָה מִן הַתּוֹרָה, וְזֹאת אֵף אַחַד אֵינוֹ מְרַגֵּישׁ. הֵנָּה בְּנֵי-אָדָם חָשִׁים עֲצָמָם רִיקָנִיִּים, חֲסֵרֵי סְפוּק, וְאֵינָם יוֹדְעִים מְדוּעָה, עַד שִׁישְׁנָם הַהוֹלְכִים בְּטֵל לְגַמְרֵי, וְזֶה מִצִּיק לָהֶם, יוֹצְאִים מִדַּעְתָּם מְרַב שְׁעָמוּם, וְאֵינָם מוֹצְאִים אֶת סְפוּקָם, אֵינָם יוֹדְעִים מַה לַּעֲשׂוֹת בְּזִמְנֵי הַיָּקָר. וְאֵין אִישׁ שֵׁם עַל לֵב, שֶׁכָּל דְּקָה וְשִׁנְיָה שְׁחוּלְפַת אֵינָה שְׁוֵה לַעֲוֹלָם, אָדָם מֵת כָּל רָגַע וְרָגַע, וּמַה שְׁעָבֵר — עָבֵר. בְּשָׁעָה שְׁיִכּוּלִים לְהַצְלִיחַ כָּל-כָּף כְּפֶאֱשֶׁר מִנְּצִלִים אֶת הַזִּמְנֵי הַיָּקָר, אֲבָל אֵין אָדָם שֵׁם עַל לֵב. וְאִם-כֵּן בְּגִשְׁמִיּוֹת אָדָם חָשׁ רַעְבוֹן, אֲבָל בְּרוּחָנִיּוֹת הַנְּשָׁמָה רַעְבָּה לְקִצַּת חֲמֵשׁ בְּכָל יוֹם, קִצַּת גְּמָרָא, קִצַּת הַלְכָּה, זֶה אָדָם אֵינוֹ מְרַגֵּישׁ.

וְלָכֵן אוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (אֶסְתֵּר ט, כז): "קִימוּ וְקַבְּלוּ" — קִימוּ מַה שְׁקַבְּלוּ כְּבָר (שְׁבַת פח'), יֵשׁ בְּפוּרִים קִבְּלַת הַתּוֹרָה מִחֲדָשׁ. בְּחֵג הַשְּׁבוּעוֹת קִבְּלוּ אֶת הַתּוֹרָה בְּכַפֵּיהָ, שְׁכַפְּהָ עֲלֵיהֶם הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הֵר כְּגִיגִית, אֲבָל בְּפוּרִים קִבְּלוּ אֶת הַתּוֹרָה מֵתוֹךְ רְצוֹן וְאַהֲבָה, הִרְגִישׁוּ אֶת נֵעַם הַתּוֹרָה. עֲלִינוּ לְהַבִּין מַהִי הַמְּשַׁמְעוֹת בְּכַפֵּיהָ, וּמַהִי הַמְּשַׁמְעוֹת מֵתוֹךְ רְצוֹן? אֲלֵא בַּעַת קִבְּלַת הַתּוֹרָה הִיָּה גְלוּי אֱלֻקוֹת בְּתַכְלִית הַמְּדַרְגָּה הַעֲלִיוֹנָה. אֲבָל זֶה הִיָּה רַק מְקִיפִים כְּעֹגוּל, הַקִּיף אֶת כָּל הָעוֹלָם, הַקִּיף אֶת הַמַּח, לֹא נִכְנָס בְּפָנָיִם. זֶה נִקְרָא בְּכַפֵּיהָ, לְשׁוֹן כּוֹפֶה עֲלֵיהֶם כָּלִי. קִבְּלַת הַתּוֹרָה הִיָּה עִם הָאָרֶז גְּדוּלָּה מְאֹד, מִבְּחוּץ יָדְעוּ כָּלֵם מַעֲלַת הַתּוֹרָה, אֵף בְּפוּרִים הִיָּה זֶה מְרַצוֹן, הִיָּה אוֹר פְּנִימִי, שְׂאָדָם הִחֵל לְהִרְגִישׁ אֶת גְּעִימוֹת הַתּוֹרָה, כְּמוֹכָא בְּדַבְּרֵי רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן עא), יֵשׁ גְּעִימוֹת הַתּוֹרָה, וְאֲשֶׁרֵי הַמְּרַגֵּישׁ בְּזֶה! כִּי הַמְּרַגֵּיל עֲצָמוֹ לְלַמַּד בְּכָל יוֹם חֲמֵשׁ וְרִש"י עִם הַתְּרַגּוּם, עַד שְׁמַסִּים 'שְׁנַיִם מְקָרָא וְאַחַד תְּרַגּוּם' עִם פְּרוּשׁ רִש"י, הוּא חָשׁ סְפוּק, שִׁיּוּדַע אֶת הַנְּאָמֵר בְּפִרְשַׁת הַשְּׁבוּעָה,

מִכָּל שָׁכֵן אִם אָדָם מִסְפִּיק מִדְּרָשׁ רַבָּה וְתַנְחוּמָא מִפְּרֶשֶׁת הַשְּׁבוּעַ, אִיזוּ נְעִימוֹת וְעִנְיָן הוּא זֶה?! וְאִם זֹכָה אָדָם לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם מִשְׁנֵיּוֹת פֶּרֶק, שְׁנַיִם וּשְׁלֹשָׁה וְכוּ', הוּא חָשׁ כְּאִלוֹ אֶכֶל סַעְדָּה טוֹבָה; וּבַמְדְרָשׁ רַבָּה, פְּרֶשֶׁת צוּ, כְּתוּב: אֵין הַגְּלִיּוֹת מִתְקַבְּצוֹת אֶלָּא בְּזִכּוֹת מִשְׁנֵיּוֹת; כָּל אֶחָד עַל-יְדֵי שְׁלוֹמֵד מִשְׁנֵיּוֹת, זֹכָה לְצֵאת מַגְלוֹתוֹ הַפְּרֻטִית, הֵיכֵן שְׁנֹלְכַד וְנִתְפָּס. וּמִכָּל שָׁכֵן כְּשֶׁזֹּכָה אָדָם לְלַמֵּד גְּמָרָא הַפְּלוּלָה מִשְׁלֹשָׁה לַמּוֹדִים: בְּבָבְלִי, יְרוּשְׁלָמִי תוֹסְפְתָא. כְּשֶׁאָדָם מְסִים ש"ס, הוּא בָּנָה לְעֶצְמוֹ בֵּי"ת. כְּמָה אָדָם מִשְׁקִיעַ בְּחִיּוֹ שִׁיְהִיָּה לוֹ בֵּית מִשְׁלוֹ, וְלֹא יִצְטָרֵךְ לְגוֹר בְּשִׁכִּירוֹת, כִּי בַעַת שֶׁהוּא שְׁכִיר יְכוּלִים מְחַר לְסַלְקוֹ מִבֵּיתוֹ, אֲבָל כְּשִׁישׁ לוֹ בֵּית מִשְׁלוֹ, אִישׁ אִינוּ יְכוּל לְגַרְשׁוֹ. וְכָךְ אוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (יְרוּשְׁלָמִי מוֹעֵד קָטָן ט:): שְׂמַחָה לְאָדָם בְּשַׁעַת שְׂדָר בְּתוֹךְ שְׁלוֹ, כָּל זֶה בְּגִשְׁמִיּוֹת. עַל אַחַת כְּמָה וְכְמָה בְּאֵין עֵרֶךְ, שְׁפָל אֶחָד יִבְנֶה לְעֶצְמוֹ בֵּית בְּרוּחָנִיּוֹת, וְיִקְבַּע לְעֶצְמוֹ שְׁעוֹר, וְיִלְמַד בְּכָל יוֹם דָּף אוֹ שְׁנַיִם אוֹ שְׁלֹשָׁה דְפִים בְּבָבְלִי, יְרוּשְׁלָמִי וְתוֹסְפְתָא, וְכִשְׂיֵצֵא מִזֶּה הָעוֹלָם, יְהִיָּה לוֹ הֵיכֵן לְהַפְּנֵס, יֵשׁ לוֹ בֵּית וְכוּ'.

אָדָם בָּא לְמַדִּינָה אַחֲרָת, אֵין לוֹ דִּירָה שְׁלוֹ, וְעָלָיו לְשַׁכַּר וְלְדָאג לְעֶצְמוֹ לְדִירָה שְׁיֻכַּל לְגוֹר בָּהּ. לָמָּה אֵינְכֶם שְׂמִים עַל לֵב, שֶׁהִנֵּה הִנֵּה נִשְׁמַת הָאָדָם יוֹצֵאת מִזֶּה הָעוֹלָם, וְעוֹלָה לְמַעְלָה לְשָׂמִים, וּמִחֲפָשֶׁת הֵיכֵן כְּתַבְתָּה וְכוּ', אֲבָל אִם זָכָה אָדָם לְסִים מְסַכַּת אַחַת גְּמָרָא, הַמְּסַכַּת הוֹלְכַת לְפָנָיו, וְהִיא מְקוּם מוֹשָׁבוֹ, וּמִכָּל שָׁכֵן שְׁזָכָה כְּמָה וְכְמָה מְסַכַּתוֹת.

וּמִסְפָּר עַל יְהוּדֵי, שְׁלַמֵּד בְּכָל יוֹם מְסַכַּת חֲגִיגָה, וְחֹזֵר עַל זֶה פַּעַם אַחַר פַּעַם בְּבָבְלִי, יְרוּשְׁלָמִי, תוֹסְפְתָא, חֲגִיגָה. וְכִשְׁנֹפְטֵר מִזֶּה הָעוֹלָם, הַמְּסַכַּתָּא הַתְּלַבְּשָׁה בְּדָמוֹת אִשָּׁה, וְקָרְאָה לוֹ — בּוֹא אִתִּי, וְאוּלֵיךְ אוֹתָךְ לְבִיתְךָ, וְהַכְּנִיסָה אוֹתוֹ לְמַכְנִים הַיְפִים, הָאֶרְמוֹן שְׁנֹבְנָה מִמְּסַכַּת חֲגִיגָה; כִּי מִכָּל מְסַכַּת שְׂאָדָם זֹכָה לְסִים, נַעֲשֶׂה מִזֶּה לְמַעְלָה עוֹלָם חֲדָשׁ עִם שְׂמֵשׁ, יְרַח וְכוּכָבִים, וּבְלִי בְּלִיּוֹנִים מְלֹאכִים, שְׂרָפִים וְאוּפָנִי הַקְּדָשׁ. וְהִנֵּה מִזְהִירִים אוֹתָנוּ וּמְבַקְּשִׁים אוֹתָנוּ: תִּזְכְּרוּ לְסִים מְסַכַּתָּא אַחַר מְסַכַּתָּא, הֲלֹא בְּנִיתֶם לְעֶצְמְכֶם הֵיכֵן לְהַפְּנֵס.

וּמִכָּל שְׁכֵן, שְׁתַּזְכּוּ וּתְסִימוּ פְעָמִים וְשָׁלֵשׁ — זֶה שְׁלֹכֶם! וְאַל תֵּאמְרוּ: כֵּן, אֲבָל פְּלוֹנֵי אָמַר לִי: "זֶה לֹא רַבְּנוּ", אֲלֹמוֹנֵי אָמַר: "זֶה לֹא נְכוֹן", פִּיבָל אָמַר: "אֲנִי צְרִיף לְחֶשֶׁב", זָרַח אָמַר: "לִמָּה לְלַמֵּד כְּסִדְרָן?! וְבָא מִיכָל וְאוֹמֵר: "בְּכָלֵל אֵין צְרִיכִים" וְכוּ' וְכוּ'. הִבָּה נִרְאָה בְּגִשְׁמִיּוֹת, אִם זֶה הִיָּה אוֹמֵר, שְׁזָה לֹא רַבְּנוּ, וְזֶה אוֹמֵר: אֲסוּר לֶאֱכֹל וְכוּ', הֵייתֶם שׁוֹמְעִים אוֹתוֹ?! אוֹ הֵייתֶם מְתַעֲלָמִים וְלֹא מְתִיחְסִים לְדַבְּרוֹ?! בּוֹדְאֵי הֵייתֶם מִמְּשִׁיכִים בְּשִׁלְכֶם, וְשֶׁהוּא יִדְבֵּר מִה שְׁרוּצָה וְכוּ'. וְלִמָּה בְּרוּחָנִיּוֹת יְכוּלִים כָּל-כָּף לְעַבֵּד עַל בְּנֵי אָדָם?! הֵהוּא אָמַר, זֶה אָמַר וְזֶה אָמַר וְכוּ' וְכוּ'. אֲלֹא זוֹ קָלַפְתָּ עִמָּלֵק, שֶׁהִיא בְּגִימְטְרִיָּה סֶפ"ק, "הַיֵּשׁ הַנּוֹי" הַבְּקָרְבָנוּ אִם אֵין" (שְׁמוֹת יז), וְלָכֵן אוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (בְּכוֹרוֹת ה:): "וַיִּבֵּא עִמָּלֵק וַיִּלְחָם בְּרַפְיָדִים — מִלְּמַד שָׂרְפוּ יְדֵיהֶם מִן הַתּוֹרָה.

אִם הִיָּה אָדָם יוֹדֵעַ מַעֲלַת לַמּוֹד חֲמֵשׁ וְרִשְׁ"י עִם הַתְּרַגּוּם, מַעֲלַת לַמּוֹד מִשְׁנָה, אֲשֶׁר זֶה הוֹרֵג אֶת הַיֵּצֵר הָרַע, מַעֲלַת לַמּוֹד גְּמָרָא כָּל יוֹם — הֵן בְּגִרְסָה, לְלַמֵּד מִסְּכָתָא אַחַר מִסְּכָתָא, וְהֵן בְּעִינֵי לַחֲזוֹר עַל הַדָּף פְּעָמִים רַבּוֹת, וְכֵן מְדַרְשׁ רַבָּה וְתַנְחוּמָא, רַמְבַּ"ם, טוֹר וְשִׁלְחַן עֲרוּף וְכוּ', וּמִכָּל שְׁכֵן שְׂאָדָם לוֹמֵד כָּל-כָּף הַרְבֵּה "לְקוּטֵי-מוֹהַר" וְ"לְקוּטֵי-הַלְכוֹת" עַד שְׁזָה בְּתוֹף הַגִּידִים שָׁלוּ, וְכֵן לוֹמֵד זֶהר וְתַקוּנֵי זֶהר, הוּא מְכַנִּים בְּעִצְמוֹ תְּשׁוּקָה לְלַמֵּד. וְלָכֵן מְלַחֶמֶת עִמָּלֵק הִיָּתָה עַל-יְדֵי שְׁקַרְרָם מִלְּמוֹד הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה. וַיִּמָּה אָמַר מִשֶּׁה רַבְּנוּ לִיהוֹשֻׁעַ: "לֵךְ הִלַּחֵם בְּעִמָּלֵק מִחֶר". מִשֶּׁה רַבְּנוּ לֹא יְכוּל הִיָּה לְהִלַּחֵם בְּעִמָּלֵק, אוֹמֵר מוֹהַרְנֵת ו"ל, כִּי הַצַּדִּיק אֵינּוּ יְכוּל לְפָרֶסֶם עִצְמוֹ, אֵינּוּ יְכוּל לְדַבֵּר מִגְדָּלְתוֹ, רַק הַתְּלָמִיד יְכוּל לְדַבֵּר מִשְּׁבַח הַצַּדִּיק, מִה זְכִיתִי עַל-יְדֵי הַרְבֵּי הַזֶּה, מִה הַרְבֵּי נִתַּן לִי וְלַמּוֹד אוֹתִי, לֹאֵל הַרְבֵּי הַזֶּה לֹא שְׁעָרְתִּי כָּלֵל שְׂאֲזֹכָה לְסִים שְׁשֵׁה סְדְרֵי מִשְׁנָה, שְׂאֲזֹכָה לְסִים מִסְּכַת אַחַת, וּמִכָּל שְׁכֵן ש"ס וְכוּ', זֹאת רַק הַתְּלָמִיד יְכוּל לְהַתְּפָאר: "הַיּוֹדְעִים אִתָּם לְאִיזָה רַבִּי אֲנִי מְקַרְבִּי?! תִּרְאוּ לָמָּה זָכָה אוֹתִי!" וְעַכְשָׁו יְבוֹאוּ כָּל מֵינֵי טְפוּסֵי אֲנָשִׁים וַיֵּאמְרוּ: "תַּעֲזֹב אֶת הַרְבֵּי הַזֶּה, אֵין זֶה רַבִּי אֲמַתִּי", רַחֲמָנָא לְצַלֵּן וְכוּ', הֵלֵא תִלְעַג לָהֶם, "וְכִי אִתָּה אוֹמֵר לִי שְׁזָה לֹא רַבִּי, הֵלֵא אֲנִי

רוֹאָה מֵה שְׁיִישׁ לִי בִיד עַל יָדוֹ, וּמֵה שְׁבִיד בְּטוֹחַ, עַד כֹּה לֹא חָלַמְתִּי, שְׁגַם אָנִי יְכוּל לְלַמֵּד וּלְטַיֵּל בְּכָל חֲלָקֵי הַתּוֹרָה כְּלָה, וְהִנֵּה עַל-יַדִּי הַרְבֵּי הִזָּה זְכִיתִי לְהִיּוֹת בְּכָל מַכְמָנֵי הַתּוֹרָה, וּמִלְבַּד זֹאת שְׁאַנִּי זֹכֶה לְהַתְבוּדָה, וּלְזָכוֹת לְעִבּוּדַת הַשֵּׁם" וְכוּ'.

מִשֶּׁה רַבְּנוֹ אָמַר לִיהוֹשֻׁעַ: "לֵךְ הִלַּחֵם בְּעַמְלָק", תְּסַפֵּר לְעַם יִשְׂרָאֵל מִיְהוּ מִשֶּׁה רַבְּנוֹ, מֵה זֶה "זָכְרוּ תּוֹרַת מִשֶּׁה". וּמֵה כְּתוּב בְּפִסּוּק: "צֵא הִלַּחֵם בְּעַמְלָק מִחָר", כִּי יֵשׁ קִלְפָה שְׁמַחְדִּיר עַמְלָק הָאוֹמֵר לְאָדָם: 'מִחָר'. 'מִחָר' תִּלְמַד גַּמְרָא, 'מִחָר' תִּלְמַד מִשְׁנָה וְכוּ', לְכֵן עָקַר מִלְחַמַת עַמְלָק לְדַחוֹת אֶת הַקִּלְפָה הַזֹּאת הָאוֹמֵר לְאָדָם 'מִחָר' תַּעֲשֶׂה וְכוּ', אֲלֵא 'עַכְשָׁו' תַּעֲשֶׂה. וְיִהְיוּשֻׁעַ הַחֲלִישׁ אֶת עַמְלָק "לְפִי חָרַב", פִּיּו נַעֲשֶׂה חָרַב. וְאוֹמֵר רַבְּנוֹ ז"ל, שְׁפִיּו שֶׁל הָאָדָם זֶה חָרַב, חָרְבוֹ שֶׁל מְשִׁיחַ — תְּפִלָּה.

וְלָכֵן שׁוֹשֵׁן פּוּרִים זֶהוּ חַג גְּדוֹל מְאֹד, זֶהוּ פּוּרִים בִּירוּשָׁלַיִם, בִּירוּשָׁלַיִם הִיָּה הַמְקַדֵּשׁ, שְׁמִשָּׁם יֵצֵא הָאוֹר לְכָל הָעוֹלָם כְּלוּ, שְׁזֶה כְּנֶגֶד עַמְלָק, אֲשֶׁר כָּל מַגְמַתוֹ לְהַחֲשִׁיךְ עֵינֵיהֶם שֶׁל יִשְׂרָאֵל, וְלְהַחְדִּיר דְּכָאוֹן בְּאָדָם. וְלָכֵן שׁוֹשֵׁן פּוּרִים זֶהוּ חַג גְּדוֹל מְאֹד, וְכָל עִיר הַמְקַפֵּת חוֹמָה מִיְמוֹת יְהוֹשֻׁעַ, צְרִיכִים לְקִרּוֹת הַמְגִלָּה בְּשׁוֹשֵׁן פּוּרִים, כִּי יְהוֹשֻׁעַ הִרְאָה לָנוּ אֵיךְ צְרִיךְ לְדַבֵּר בְּשִׁבְחַת הַצְּדִיקִים, וְאֵז נִתְרַחַב מִחַ הָאָדָם.

וְלָכֵן עַל כָּל אַחַד וְאַחַד מֵאַתְּנוֹ לְסַפֵּר בְּשִׁבְחַת הַצְּדִיק, כָּל מִי שְׁקִבֵּל טוֹבָה מֵהַצְּדִיק, צְרִיךְ לְפָרְסָם וּלְסַפֵּר אֶת הַטוֹבָה שֶׁעָשָׂה לוֹ הַצְּדִיק.

וְעַתָּה אֵלֶיךָ רָכִיל עַל עֲצָמֵי וְאַגְלָה סוּד. זְכִיתִי לְהַתְקַרֵּב לְרַבְּנוֹ ז"ל לְפָנָי אַרְבָּעִים וְשִׁבְעַת וְחֲצֵי שָׁנִים. הַחִילוֹתִי לְקָרֵב אֲנָשִׁים אֶל דַּעַת רַבְּנוֹ ז"ל רַק אַחַר הַחֲתָנָה. אַף שֶׁהִיְתִי בְּחוּר, בְּהַצְנַע הַפְּצָתִי, כִּי לֹא רָצִיתִי לְהַתְפַּס בִּישִׁיבָה וְכוּ', אֲבָל לְצֵאת בְּכַח גְּדוֹל בְּכָל הָעוֹלָם — זֶה עָשִׂיתִי רַק אַחַר הַחֲתָנָה, וְלֹא תִכְףּ-וּמִידָה, אֲלֵא שְׁלֹשׁ שָׁנִים אַחַר נִשׁוּאֵי. מִשְׁנַת תִּשְׁכַּח"ד יֵצֵאתִי בְּכַח אֲדִיר, הִיָּנוּ כְּאַרְבָּעִים שָׁנָה שְׁאַנִּי מְפִיץ אֶת אוֹר רַבְּנוֹ ז"ל בְּמִסִּירוֹת נֶפֶשׁ הַכִּי גְדוֹלָה. וּמֵה זֹאת

אומרת? לא הִיָּה לי חתיכת לחם בבית, פשוטו כמשמעו, לא הִיָּה לי חלב לילדים, ואף-על-פי-כן הדפסתי והפצתי את ספרי רבנו ז"ל. ולבסוף הקדוש-ברוך-הוא עזרני בשפע, ברוך השם. אם יוצאים להפצה זוכים לשפע גדול. אף אם אדם שוכב בטל בעצבות ובדפאון, לבסוף נותר בלא כלום, אז מפויל איז נשטו אין מויל, אדם עצל אין לו מה להכניס לפיו. וזכיתי להפיץ ולהדפיס את ספרי רבנו ז"ל, ופעם אחר פעם הדפסתי את הספרים. ובודאי הסמ"ך-מ"ם קם עלי מבפנים ומבחוץ ומבחוץ ומבפנים וכו' וכו', העקר למנע אותי מלפרסם את רבנו ז"ל בכל העולם כלו. ואני רוצה לומר לכם, אף אחד, בעזרתו יתברך, לא יצליח לשבר אותי בשום אפן. ואפלו שארצה להתיאש, ואפלו שארצה להפסיק וכו' — לא אצליח להתיאש. כי מאז שהייתי בגיל שש-עשרה וחצי, נכנסה בי תשוקה כזו ללמד תורה, שמים רבים לא יוכלו לכבות את האהבה, ונהרות לא ישטפוה.

בהיותי צעיר לימים, הייתי ילד שוכב מאד, ועשיתי דברים למעלה משכל אנושי, במלחמת השחרור הלכתי לראות איך החילים יורים וכו', וצעקו עלי, והשליכו עלי אבנים, שאלו מן המקום, ולא זזתי. וטפסתי על גגות, על עצים, כי הייתי ילד שוכב. אבל בו ברגע שמצאתי ספר מספרי רבנו ז"ל, והתקרבותי על-ידי-זה לרבנו ז"ל, נתהפכתי מן הקצה אל הקצה, אז קבלתי על עצמי, שהקדוש-ברוך-הוא יזכני כשאתחנן אפיץ בכח כזה, שכל העולם כלו ידע מי זה רבנו ז"ל. ומאז ועד עכשו אני מדפיס, ולא בחנם שהסמ"ך-מ"ם רוצה לבלע אותי, ואם לא די בזה, אז עושה מחלקת ופרודים אפלו בין אלו שזכו להתקרב על ידי. וזה הכי כואב, לא שאני נשבר או מתיאש, אלא כואב לי, איך יכולים לעבד על בני אדם?! ההוא מוכר לך לוקשן, אכלת צלחת אטריות, ואזל וכו', ופה מוכרים לך מקרא, משנה, גמרא, ברייתות ותוספתות וכו', והנה בא ההוא ואומר: "אינכם צודקים, רבנו לא התפנן" וכו'. ואתם יודעים מי זה ההוא? עבר על נשג"ז, עבר על טרפות ונבלות, עבר על חלול שבת, ומי יודע אם הוא יהודי, והוא בודאי ספק ממזר,

כי נולד היכן שנולד, ולכן קדם כל לפני ששומעים דבריו, צריכים לבדק אם ראוי לבוא בקהל, ואחר-כך צריכים לראות מיהו בכלל?!

ואם-כן עכשו פורים בירושלים, ושושן פורים בכל העולם פלו. אל תהיו בטלנים, יהושע גלה ופרסם את משה רבנו, רק יהושע היתה לו מלחמה של ל"א מלכים, והיה צריך ללחם מלחמת ה', וכל המלכים רצו להרגו. ולכן שושן פורים היה חג גדול מאד. אם פורים גדול, אזי שושן פורים יותר גדול, כי שושן פורים זה בחינת יהושע, שלו יש הכח לפרסם את הרבי.

ולכן עלינו לקבל על עצמנו עכשו בקבלה חזקה, שלא ננוח ולא נשקט, עד שנמלא את כל ארץ ישראל וכל העולם פלו עם ספרי רבנו ז"ל.

הנה צריכה להתחיל עכשו מלחמה גדולה, ובארץ ישראל יושבים כלם בפחד רב, וכן בחוץ-לארץ יושבים כלם מפחדים ובמתח רב, ובמשך חמשים שנה לא ראינו מטוסי קרב פאלו כעתה, לא ראינו צבא וטנקים ומחסומים כפי שאנו רואים היום.

אבל כל מי שמקבל על עצמו להפיץ ספרי רבנו ז"ל, אינו צריך לחשש משום דבר. וכן הבטחתי, שמי שיהיה לו קמיע — אינו צריך לפחד כלל, אין צורך במסכות ולא בחדר אטום וכיו. כי זה במילא לא יועיל, ולכן למה להכנס בחדרות שוא?! דבר אחד בטוח — שהקדוש-ברוך-הוא יעשה נסים לעם ישראל. רק אם יהיה בית-הכנסת אחד, קבוצה אחת של יהודים שיחזיקו עצמם ביחד, בזה ננצל ממלחמת גוג ומגוג. ולכן אבקש את כל אנשי שלומנו, היכן שיש בית-הכנסת "היכל-הקדש", שיזוהרו שלא תהיה שם מחלוקת. כי הנה רבי יוסי בן קסמא אמר על בית-הכנסת בטבריה, שר' אליעזר ורבי יהושע חלקו שם ביניהם, וזה משך לכאן וזה לכאן, ונקרע ספר תורה, ואמר רבי יוסי: תמה אני אם לא יהיה המקום לעבודה זרה, וכן היה. על אחת כמה וכמה שאיננו פרבי אליעזר ורבי יהושע, ראו שלא יהיו ופוחים ומריבות. ובנאל הוא המקום היחידי שמתפללים יחד באותו בית-הכנסת אשכנזים

וספרדים, וכל המוצאים בצותא. אבקש שתמשיכו הלאה לחיות באחדות אחת. ומי שאינו יכול להתאחד עם כלליות אנשי שלומנו שיעזב את המקום. אצלנו היסוד אחדות ואהבה! וכן בכל מקום שהוקם "היכל הקדש", ראו להיות באהבה ובאחדות. רבנו ז"ל אמר לא לשתות משקה המשכר — לא שותים! רבנו ז"ל אמר לא לעשן — אין מעשנים! אינני רוצה שימצא בינינו אחד שמעשן או שותה (מלבד פורים, שאז שותים), אף כל השנה אין שותים כלל, יין לקדוש ולתבדלה שותים, אף מלבד זאת אין שותים משקה המשכר, פי רבנו ז"ל כף אמר — זהו זה! אין להתנפח כלל וכלל.

אבקש אתכם מאד מאד, החזיקו עצמכם ביחד, ואז נצליח במאד מאד. והעקר ללמד תורה, ולקבץ לעצמו שעור במשנה, בגמרא, בבבלי, ירושלמי, תוספתא, רמב"ם, טור ושלחן ערוך, זהר ותקונים, כל יום קצת, דף או שנים או שלשה, כמה שתוכלו, איש אינו מכריח אתכם, אבל תדעו, מה שאתם לומדים — זה שלכם! זה נכנס בחשבון הפרטי שלכם, וכשיגיע הזמן שתצאו מזה העולם — זה יחזר לכם. ואף שלומדים ושוכחים — מה בכך?! זה נשאר לכם נצחי. ולכן ראו ללמד בכל יום תורה הקדושה, פי כל ענין רבנו ז"ל, זה תפלה ולמוד התורה, ובזכות זה ננצל ממלחמת גוג ומגוג.

וכן ראו להתבודד בכל יום, ואינכם יודעים מה אתם פועלים בשמים בעת ההתבודדות שלכם. ואבקש אתכם, בעת שאתם מתבודדים, ראו להזכיר אותי, אין זה הזמן לספר לכם באילו צרות ובעיות נקלעתי, ובודאי לא בעבורי נפילתי בפח, אלא בשביל עזרה לזולת, בעבור שמסרתי נפשי לעזר לזולת, והנורא מכל, שאותם אלו האנשים שעזרתי להם כל השנים, הם אשר מפילים אותי בפח, הם אשר מוסרים אותי, ומעלילים עלי עלילות שוא ושקר, ומוציאים שם רע בדברים שלא היו ולא נבראו, רחמנא לצלן, אני לא זוכר שהיה לי יום אחד טוב בחיים כלל וכלל.

אבל אתם אל תהיו בטלנים, תקחו עצמכם בידיכם, ותעשו כל

מיני פעלות שפעולם להיות בשמחה. הסמ"ך-מ"ם חושב שנצח אותי, אני מכרח לומר לכם הוא לא נצח ולא ינצח אותי, ויתבטל קדם זאת.

מה שאני מבקש, עתה זה שושן פורים, אזי תצאו ברכוידים, וישנה קלטת של אחד מאנשי שלומנו שחבר, שאני אמרתי לו לחבר שיר זה, והוא הוסיף כמה מלים שלא אמרתי לו, אבל השיר זהו שיר, ואני רוצה שתשמעו את השיר הזה פעם אחר פעם, פעם אחר פעם שעות על גבי שעות ובפרט ביבנאל, ונזכה ביחד לקבל פני משיח צדקנו. ואבקש אתכם, שברגע שרק תתחיל מלחמה אל תפחדו, אלא תקימו (ישעיה כו, כ): "לך עמי בא בחדריך וגו' חבי כמעט רגע עד יעבר זעם"; לכו להתבודד, ותדברו רק דבורי אמונה, ואל תחששו כלל, והשיר הזה יהיה לפניכם תמיד.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

לד תקעב.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת-קדש לסדר צו, י"ז אדר-ב' ה'תשס"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... שיחיו נצח.

לנכון קבלתי את מכתבכם, וגדל הצער ועגמת נפש שיש לי, אני לא יכול אפלו לספר לכם את זה בעל-פה, ומפל שפן בכתב, כי אני עדין לא זוכר בימי חיי, שהיה לי פורים כל-כף מר וכו', עם כל זאת במוצאי פורים התחזקתי, והייתי, תהלה לאל, שמח, אני מאד מקוה להקדוש-ברוך-הוא, בזכות השמחה והרקוידים, שימתקו ממני כל הדינים, על-ידי פלא עליון.

המצב בכי רע מאד, כי אם הרשעים לקחו את נפשם למסר אותי, ועד כדי כף, שאפלו לדבר מדבר כזה, להיות עד מדינה וכו', רחמנא לישזבן, זה מה שפואב לי מאד מאד, אדם שעשיתי לו כל-כף הרבה טובות, ועזרתי לו, והוא גנב אותי בכל מיני

עֲרֹמוּמִיּוֹת, וְכֵן גָּנַב מֵאַנְשִׁים עֲנִיִּים סְכוּמִים אֲדִירִים, וְהוּא עוֹד יִהְיֶה הַחֲצוּף לְמִסַּר אוֹתִי, זֶה מֵה שְׂכוּאֵב לִי מְאֹד מְאֹד, וְעַל זֶה אֲנִי לֹא יְכוּל לְהִרְגֵעַ לְרַגַע מְרַב צֶעַר.

וְהִנֵּה הַקְּמָתִי קָהְלָה קְדוּשָׁה, שְׁגָרִים בָּהּ כָּבֵד יוֹתֵר מִמָּאתַיִם מְשֻׁפָּחוֹת, וְיֵשׁ פְּעוּטוֹן, גְּנִים, תְּלֻמוּד-תּוֹרָה לְבָנִים, בֵּית-סֵפֶר לְבָנוֹת, יְשִׁיבָה קְטָנָה לְבַחוּרֵי חֻמֵּד, יְשִׁיבָה גְדוֹלָה, וְכוּלָּל נִפְלָא, וּמְקַנְאוֹת, וְכָל זֶה בְּנִיתִי בְּדָם וּבְזֵיעַ וּבְכִינֵעַ וְכוּ', וְעַכְשָׁו אֲנִי לֹא יְכוּל לְבֹא שָׁמָּה, מִפְּנֵי מְסִירוֹת הַרָשָׁע וְכוּ', וְהָעוֹלָה עַל הַכֹּל, הַצֶּעַר שְׁלִי גְדוֹל מְאֹד, שֶׁקְּבַלְתִּי עַל עֲצָמֵי לְהִיּוֹת בְּכָל חֲדָשׁ אֶצֶל צִיּוֹן אָבִי מוֹרֵי, זְכוּתוֹ תִּגָּן עָלֵינוּ, וְיִכְלָתִי לְקַיֵּם אֶת זֶה חֲמִשָּׁה חֲדָשִׁים רְצוּפִים, וְעַכְשָׁו זֶה כָּבֵד חֲדָשִׁים: אֲדַרְא' וְאֲדַרְב', שְׁאַנִּי לֹא יְכוּל לְלַכֵּת, וְזֶה כּוֹאֵב לִי מְאֹד מְאֹד.

וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם, כָּל מֵה שֶׁתּוּכְלוּ לְנַרְזוֹ אֶת ... גֵּרוֹ יְאִיר, שְׁיִהְיֶה שְׁלִיחַ טוֹב עֲבוּרֵי, מֵה טוֹב וּמֵה נְעִים.

נְסִיתִי לְהִתְקַשֵּׁר אֵלָיו הַבֶּקֶר, וְלֹא יְכַלְתִּי לְתַפֵּס אוֹתוֹ. וְהַקְּדוּשָׁ-בְרוּךְ-הוּא, שְׁאַמֵּר לְעוֹלָמוֹ דֵּי, יֹאמֵר לְצָרוֹתַי דֵּי, וְאֲנִי מְקַוֶּה לְהַקְּדוּשָׁ-בְרוּךְ-הוּא, שְׁאַחַר הַרַע יְבֹא הַטּוֹב, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת תְּמִיד.

קְבַלְתִּי מִכְּתָב מִהַבְּחוּר ... גֵּרוֹ יְאִיר, שְׁמֹסֵר ... גֵּרוֹ יְאִיר, כָּבֵד אֶת הַרְשִׁימָה הַמְעַדְפֶּנֶת שֶׁל הָאֲנָשִׁים שֶׁתְּרַמוּ בְּשִׁבִיל הַדְּפֶסֶת "עֲלִים לְתִרּוּפָה", וְכֵן הַפְּסֵף, וְכֵן מְסַר לוֹ אֶלְף דּוֹלָר, שֶׁקְּבַל תְּרומָה עֲבוּר הַדְּפֶסֶת שׁו"ת "אַשֶׁר בְּנַחַל" חֵלֶק ל"ז, וְכֵן עַל חֵלֶק "לְקוּטֵי-הַלְכוֹת", וְלִכֵּן תִּבְרַר אֶצֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר, אִם הוּא קִבֵּל אֶת הַפְּסֵף וְאֶת הַרְשִׁימָה, וְהִלְוִאי שֶׁתּוּכַל לְהַדְּפִיס אֶת סֵפֶר "עֲלִים לְתִרּוּפָה", בְּמִתְכַנֵּת כְּפִי סִדְרַת הַסְּפָרִים שְׁלֵנוּ.

הַמְּאַחַל לְכֶם שֶׁבֶת שְׁלוֹם...

לד תקעג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֵדֶר צו, י"ז אָדָר־ב' ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מִצָּאתִי אֶת הַמַּעֲטָפָה, וּכְבָר שְׁלֵמָתִי כַּמָּה חוֹבוֹת עִם זֶה, וּתְשׁוּאוֹת חֵן עַל זֶה.

אִם תּוּכַל לְהַשִּׁיג לִי עֶשֶׂר אֶלֶף ש"ח לְמִסֵּר לְ... גֵּרוֹ יְאִיר, מִקְדָּמָה, בְּעֵבּוֹר הַתְּנוּרָה שֶׁל הַמְּקוּוֹה שֶׁל הַגְּבָרִים, אֶהְיֶה לְךָ אֶסִיר תּוֹדָה, כִּי זֶה יַעֲלֶה לִי שְׁלֵשִׁים וּשְׁנַיִם אֶלֶף ש"ח, וְעַכְשָׁו צְרִיכִים לְסֵדֶר אֶת זֶה בְּאִפְסָן תְּמִידִי, וְלִכֵּן הוּא צְרִיף לְכֹל הַפְּחוֹת מִקְדָּמָה, כִּי אַחֲרַת הוּא לֹא יִרְצָה לְעֵבֹד, גַּם הַזְּמַנִּי מַחִיצוֹת בֵּין הַמְּקַלְחוֹת, בְּשָׂבִיל הַצְּנִיעוּת וְכו', וְתַכְתֵּב לִי עוֹד מֵה צְרִיכִים לְסֵדֶר וּלְתַקֵּן ב"הִיכַל־הַקֹּדֶשׁ".

רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ בְּיָתֶר שְׂאֵת וּבְיָתֶר עֵז, וְאֵל תִּירָא וְאֵל תִּפְחַד מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבָעוּלָם, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְתִדַּע, שֶׁהַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא מְנַהֵיג אֶת עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים, בְּצַדִּיק וּבְמִשְׁפָּט, וּבּוֹדָאי סוּף כֹּל סוּף אַחַר הִרְע גִּזְפָּה לְרְאוֹת אֶת הַטּוֹב הַגָּנוּז, כִּי בְּאֵמֶת אֵין רַע יוֹרֵד מִן הַשָּׁמַיִם, וּמֵה שְׁאֲנַחְנוּ רוֹאִים רַע, זֶה רַק מִצַּדְנוּ, וְזֶה כֹּל הַסּוּד מֵה שְׁאֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים: "חֵיב אָדָם לְבִסוּמֵי בְּפוּרְיָא, עַד לֹא יָדַע בֵּין אַרְוֵר הַמֶּן לְבְרוּף מְרַדְכִי", שְׁצְרִיכִים לְהַגִּיעַ לְמִדְרָגָה כְּזוֹ, שְׁלֹא יוֹדְעִים מֵה זֶה טוֹב וּמֵה זֶה רַע, כַּמּוּבָא כֹּל זֶה בְּדַבְרֵי רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי־מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן לג); מֵה אָמַר לְךָ! צְרִיכִים לְשַׂמַּח שְׂיֵשׁ לָנוּ רַבִּי כְּזֶה, כַּמוֹ שְׁאֲמַר רַבְּנוּ ז"ל (שִׁיחוֹת־הַר"ן, סִימָן קעז), שְׁרְאוּי לָנוּ לְשַׂמַּח, שְׂיֵשׁ לָנוּ רַבִּי כְּזֶה, עוֹד יוֹם יָבוֹא וְנִשְׂמַח כְּלָנוּ יַחַד.

הַכֶּפֶל הַדְּבָר, אִם תּוּכַל לְהַשִּׁיג לִי אֶת הָעֶשֶׂר אֶלֶף ש"ח.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ שַׁבַּת שְׁלוֹם...

לֹד תְּקַעַד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֵדֶר צוֹ, "י"ז אֲדָר־ב' ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגְיַעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, אִפְּ לֹא הָיָה בְּכַחֵי לַעֲנוֹת לְךָ
תִּכְרַף־וּמִיד.

רְאֵה לְהִתְחַזֵּק בְּיָתֶר שְׂאֵת וּבְיָתֶר עוֹז, וְאֵל תִּתְבַּלְבֵּל מִשׁוֹם בְּרִיָּה
שְׁבַע־עוֹלָם, כִּי גָדוֹל אֲדוֹנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְאֲנִי מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־
הוּא, שְׁהַכֵּל יִתְהַפֵּף לְטוֹבָה, וְכִמוֹ שְׂאֵמֶר רַבְּנוּ ז"ל: "יֵשׁ עֲנִיִן שְׁהַכֵּל
יִתְהַפֵּף לְטוֹבָה", וּמָה הוּא הָעֲנִיִן? אֲלֵא שְׂאֵדָם צָרִיךְ לְבַטֵּל אֶת עֲצָמוֹ
לְגַמְרֵי אֵל הָאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְשֵׁם הַכֵּל מִתְהַפֵּף לְטוֹבָה.

אֲנִי מְאֹד מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שְׁתִּהְיֶה לְךָ דִּירָה מְשֻׁלָּף,
וְלֹא תִצְטָרֵךְ לְגוֹר בְּשִׁכְנוֹת וּבְשִׁכִּירוֹת.

הַבְּחוּר ... גֵּרוֹ יֵאִיר, אֲנִי שׁוֹמֵעַ שֶׁהוּא הַשְּׁתַּנָּה מְאֹד מְאֹד
לְטוֹבָה, וְהוּא כָּבֵר נַעֲשֶׂה בְּחוּר רְצִינִי, וְלִכְּן אוֹלֵי יְכוּלִים לְחַדֵּשׁ אֶת
הַשְּׂדוּף עִם ... תִּחְיֶה, כִּי חָבַל עָלֶיהָ וְחָבַל עָלָיו, וְאֲנִי מְאֹד מְקַוֶּה
לְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שְׁזֶה יִסְתַּדֵּר, כִּי הוּא נַעֲשֶׂה מְאֹד מְאֹד רְצִינִי.

הַעֲקֵר תִּהְיֶה בְּשִׁמְחָה, וְתִתְחַזֵּק אֶת אִשְׁתְּךָ וְאֶת הַיְלָדִים שְׁלָךְ,
וְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יַעֲזֹר, שְׁיִהְיֶה לְכֶם רַק טוֹב בְּחַיִּים, וְנִשְׁמַע
וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ שַׁבַּת שְׁלוֹם...

לֹד תְּקַעָה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֵדֶר צוֹ, "י"ז אֲדָר־ב' ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגְיַעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמִמֶּשׁ שְׂמֵחַתִּי מְאֹד מְאֹד, עַל שְׂזִיכִיתָ לְהִשְׁתַּנּוֹת לְטוֹבָה, זֶה כָּל הַנַּחַת שְׁלִי, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׂתַמִּיד תִּבְשֹׂר לִי בְּשׂוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת, וְאַזְכֶּה כָּבֵר לְרֵאוֹת אֲצִלְךָ שְׂמֵחוֹת.

נָא וְנָא רְאֵה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם מְשֻׁנּוֹת, אֲשֶׁר אֵין לְמַעְלָה מִזֶּה בְּשִׁבִיל תְּקוּן הַנֶּשְׁמָה.

וְכֵן תִּתְפַּלֵּל בְּכָל יוֹם בְּמַגִּין דִּיקָא, כָּל הַשְּׁלֵשׁ תְּפִלוֹת, וְתִשְׁמַר מְאֹד לֹא לְעֵשֶׂן סְגָרִיוֹת, וְאַל תִּתְחַבֵּר עִם הוֹלְכֵי בְטֵל.

הַמְּאַחַל לְךָ שֶׁבַת שְׁלוֹם...

לד תקעו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְכֵי-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסִדְרָא צוּ, י"ז אֲדָר־ב' ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלַח נִגְיַעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד מְאֹד שְׂמֵחַתִּי לְשִׂמְעַת הַטוֹב מִמֶּךָ.

מָה אִמַּר לְךָ! אִם אַתָּה צְרִיף הַתְּחִזְקוֹת, תִּכְנִיס אֶת עֲצֻמְךָ בְּתוֹךְ שְׂאֵלוֹת וּתְשׁוּבוֹת "אֲשֶׁר בַּנְחַל", וְשֵׁם תִּמְצָא מְרַגּוֹעַ לְנַפְשְׁךָ, כִּי כָּל הַמִּכְתָּבִים נִכְתְּבוּ רַק עֲבוּרָךְ, כְּדֵי שְׂתִתְחַזֵּק, וְאַנִּי מְאֹד מְאֹד מְקַנָּא בְּךָ, שְׂאַתָּה זוֹכֶה לְעֹזֵר לְהַדְפִּיס כְּרֵךְ אַחֵר כְּרֵךְ, יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂתַמִּיד תִּהְיֶה לִי לְעֹזֵר, וְנִשְׁמַע וְנִתְבְּשֹׂר בְּשׂוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת תַּמִּיד.

הַעֲקֵר תִּתְחַזֵּק בְּאַמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, מָה אַתָּה יוֹדֵעַ, לְמָה נִתְעַכֵּב הַשְּׂדוּף שְׁלֵךְ, אוֹלֵי הִיא עֲדִין צְעִירָה וְכוּ', וְאַנִּי מְאֹד מְקַנָּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂבְּקָרוֹב מְאֹד תִּמְצָא בַת זוּג, וְתוּכַל לְהִתְחַזֵּק,

הַעֲקֹר תִּרְאֶה לֹא לְהִיּוֹת בְּרֶרֶן, וְהַשְׁדּוּף הָרֵאשׁוֹן שֶׁיִּצְיֵעוּ לָךְ תִּקַּח לְשֵׁם שָׁמַיִם.

הַמֵּאחֵל לָךְ שֶׁבַת שְׁלוֹם...

לד תקעו.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שֵׁשִׁי עֶרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסִדְרֵי צוּ, "יז אֲדַרְבִּי ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלַח יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל כָּל־לִיּוֹת אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנו הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב", הַגָּרִים בִּיבְנֵי־אֵל "עִיר בְּרֶסֶלֶב", הַיְוִ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד.

בִּאתִי לְבַקֵּשׁ אֶת כָּל אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנו הַיְקָרִים, שֶׁתִּקְבְּלוּ אֶת הַשַּׁבָּת הַזֶּה בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה, וְתִדְעוּ שֶׁגְּדוֹל אֲדוֹנֵנו וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְעוֹד יָבוֹא יוֹם וְנִשְׁמַח בְּלֵנו יַחַד, וְאִנְחָנו צְרִיכִים לְהִתְחַזֵּק בְּיָתֵר שְׂאֵת וּבְיָתֵר עוֹ, וְאֲנִי מְאֹד מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שֶׁהַכֹּל יִתְהַפֵּף לְטוֹבָה.

נָא וְנָא תִּמְשִׁיכוּ לְהִתְפַּלֵּל עָלַי, שֶׁיִּמְתְּקוּ מִמְּנִי כָּל הַדִּינִים, עַל־יְדֵי פֶלֶא עֲלִיּוֹן, וְאֲנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם שֶׁתִּחְזִיקוּ אֶת עֲצֻמְכֶם בְּיַחַד, כִּי כָּל הַתְּפָאֲרוֹת שֶׁל הַסְּמ"ך־מ"ם, יִמַּח שְׁמוֹ, שֶׁיַּעֲשֶׂה פְּרוּדִים בְּתוֹךְ הַקְּהֵלָה, וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם שֶׁתִּתְחַזְּקוּ יַחַד, וְתִאָּהָבוּ אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי, וְתִכְבְּדוּ אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי, וְתַעֲזְרוּ אֶחָד לַשְּׁנִי, וּבְזֶה תִּגְרָמוּ לִי נַחֲת־רוּחַ גְּדוֹל מְאֹד, כִּי כָּל זְמַן שֶׁתִּהְיוּ מְאַחְדִּים יַחַד, שׁוֹם בְּרִיָּה בְּעוֹלָם לֹא תוּכַל לְכֶם.

אֲנִי מְאֹד מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שֶׁתַּעֲשׂוּ אֶת רְצוֹנִי לְהִיּוֹת בְּאַחֲדוּת אַחַת, וְאֲזוּ טוֹב לְכֶם כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאחֵל לְכֶם שֶׁבַת שְׁלוֹם...

לד תקעה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב־שַׁבְּת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר צוּ, י"ז אָדָר־ב' ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

רְאֵי לְהִתְחַזֵּק בְּיָתֶר שְׂאֵת וּבְיָתֶר עוֹ, לֹא צְרִיכִים לְהַפְגִּס בְּלַחֲץ.
 הֵן אָמַת, מְאֹד מְאֹד כּוֹאֵב לִי, שְׂאִין בֵּינֵיכֶם שְׁפָה מְשִׁתְּפֶת וְכוּ', עַד
 כְּדֵי כֵּן, שְׁנִמְאָס לָךְ הַחַיִּים וְכוּ', עִם כָּל זֹאת אֲנִי מִכְרָח לְהַגִּיד לָךְ,
 שְׂזוֹ לֹא דָרָךְ לְחַיּוֹת כָּכָה בְּמִרְיוֹת, וּבְעֶצְבוֹת, וּבְמֶרְהָ שְׁחוּרָה,
 וּבְיֵאוּשׁ, וּבְדַכְאוֹן עֲצוּם. אֲדַרְבֶּה, הָאָדָם צְרִיף לְרְאוֹת לְמַצֵּא אֶת
 הַטּוֹב בְּעֲצָמוֹ וּבְאַחֲרִים, כַּמּוּבָא בְּדַבְרֵי רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּשִׁי מוֹהַר"ן, חֶלֶק
 א', סִימָן רפב), וְלִכֵּן רְאֵי לְהִתְחַזֵּק בְּיָתֶר שְׂאֵת וּבְיָתֶר עוֹ, וּבּוֹדָאֵי אַכְתָּב
 לְבַעֲלֶךָ שִׁישְׁנָה אֶת דְּרָכּוֹ. וְאֲנִי מְאֹד מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא,
 שְׁהַפֵּל יִתְהַפֵּךְ לְטוֹבָה.

רַק תִּרְאֵי לְהִתְחַזֵּק מֵעַמָּד, וְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא בּוֹדָאֵי לֹא יַעֲזֹב
 אוֹתְךָ.

אֶת צְרִיכָה לְדַעַת, שְׁהַחַיִּים מְלֵאִים גְּסִיווּת קָשִׁים וּמְרִים,
 וְאַשְׁרֵי מִי שֶׁמְחַזֵּק מֵעַמָּד בְּזֶה הָעוֹלָם וְאֵינוֹ נִשְׁפָּר, וְזֶה עַקֵּר גְּדֻלַּת
 בַּר יִשְׂרָאֵל. וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שְׁלֹא יוּכַל שׁוּם דְּבָר
 בְּעוֹלָם לְשִׁפּוֹר אוֹתְךָ, חֲזָקִי וְאַמְצִי, וְאִז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַמְּאַחַל לָךְ שַׁבַּת שְׁלוֹם...

רְאֵי שְׁבַעֲלֶךָ יִכְתָּב לִי מַכְתָּב, וְאִז אֶעֱנֶה לוֹ בְּאַרְיִכוֹת.

לד תקעט.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב־שבת־קדש לסדר צו, "זו אדר־ב' ה'תשס"ג.

שלום וברכה וְכֵן טוֹב סֵלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת הַהוֹדָעָה שְׁחַפְּשֵׁת אוֹתִי וְכוּ'.

רק חזק ואמץ, וראה ששיום דְּבַר בְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתָךְ, אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ, שֶׁתִּתְחַשֵּׁב עִם כְּבוֹד הַזּוּלָּת, וּבִפְרֹט בַּחוּרִים שֶׁהֵם שְׂבוּרִים מְאֹד, כִּי אַתָּה בְּעֶצְמָךְ יוֹדֵעַ מַה שְׁעוֹבֵר עַל בַּחוּרִים וְכוּ', וְצָרִיכִים לְדוֹן אוֹתָם לְכַף זְכוּת, וְאֲנִי מְאֹד מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁנוּכַל לְחַתֵּן אֶת כָּלֵם, וְאֵף שִׁישׁ לָנוּ עֲכָשׁוּ גְזֵרַת הַמֶּן הַרְשָׁע, אֶף-עַל-פִּי-כֵן לְבִסוּף תִּלּוּ אוֹתוֹ עַל עֵץ, כְּמוֹ-כֵן יִקְרָה אֲצִלְנוּ, שְׁכָל הַמוֹסְרִים יְמוֹתוֹ מִיְתָה מִשְׁנָה.

נָא וְנָא לְקָרֵב אֶת הַבְּחוּר ... גֵּרוּ יְאִיר, כִּי מִסְפֵּן עֵבֶר כְּבֹר בְּחַיִּים כָּל מִינֵי מְשֻׁבְּרִים וְגַלִּים, וְרַחֲמָנוּת גְּדוּלָּה עֲלֵיו, וּבִפְרֹט שֶׁהוּא קִבֵּל מַכּוֹת רִצַּח עַל לֹא דְבָר וְכוּ', וְלָכֵן תִּרְחַם עֲלָיו, כִּי הוּא לוֹמֵד וְרוֹצֵה לְלַמֵּד, הָעֵקֶר תַּחֲזִיק אֶת הַיְשִׁיבָה כְּמוֹ שְׂאֵתָה מַחֲזִיק אֶת זֶה עַד עֲכָשׁוּ, וְאֲנִי מְאֹד מְאֹד נִהְיֶנָּה מְזֵה, כִּי כֹף יֵשׁ סֵדֶר, וְהָעֵקֶר שִׁיְהִיָּה נִקְיִוֵן, וְעַל זֶה אֲנִי עוֹמֵד מְאֹד מְאֹד חֲזָק, וְאֲנִי מְעִרֶיךָ אוֹתָךְ מְאֹד מְאֹד, כִּי מְאֹז שְׁנִכְנַסְתָּ לַיְשִׁיבָה, כָּל הַיְשִׁיבָה הוֹלֶכֶת כְּבֹר בְּצוּרָה אַחֲרַת לְגַמְרִי.

נָא וְנָא הַדְּבִק אֶת עֶצְמָךְ בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְתִדַּע שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְנַהֵג אֶת עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים, בְּצִדֵּק וּבִמְשֻׁפֵּט, וְדָבָר גְּדוּל וְדָבָר קִטְן אֵינּוּ נִעְשֶׂה מִעֶצְמוֹ, אֲלֵא בְּהַשְׁגַּחַת הַמַּאֲצִיל הָעֲלִיוֵן, וְאֲשֶׁרִי מִי שְׁבָא לִיְדֵי הַכֶּרֶה זו, וְאֵז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

בְּשׂוּם פָּנִים וְאִפֵּן אֵל תִּתֵּן לִישָׁן בְּפִנְיָמִיָּה לְבַחוּרִים שְׂאִינָם שִׁיכִים לַיְשִׁיבָה, וְתִשְׁמֹר מְאֹד עַל הַנִּקְיִוֵן וְעַל הַסֵּדֶר, כִּי זֶה הִיסוּד.

הַמַּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַד תִּקַּפּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֵדֶר צוּ, י"ז אָדָר־ב' ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.
לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מָאָד מָאָד אֲנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שְׁתַּצִּיחַ אֶת הַמְשָׁגִיחַ, כִּי יִשִּׁיבָה
לֹא יְכוּלִים לְהִנְהִיג בְּלִי מְשָׁגִיחַ, אֶת הַמְשָׁגִיחַ צְרִיכִים לְצִיחַ, וְהוּא
לֹא מְבַקֵּשׁ מִמֶּךָ דְּבָרִים גְּדוּלִים, אֲלֵא שְׁתַּקּוּם בְּזִמְנָן, וְתַחֲזִיק סֵדֶר,
וְזֶה לֹא נוֹרָא, בְּחוּר צְרִיף לְדַעַת, שְׁהִיִּסוּד הוּא סֵדֶר, כִּי בְּלִי סֵדֶר,
רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן, גְּדֻלִים כְּמוֹ פֶּרָא אָדָם, וְלִכְן תִּשְׁמַר עַל הַסֵּדֶר, וְתַצִּיחַ
אֶת הַמְשָׁגִיחַ וְאֶת הָרֵאשׁ יִשִּׁיבָה, וְעַל־יְדִי־זֶה תַצְלִיחַ בְּרַכְּךָ.

רְאֵה לְלַמֵּד בְּכֹל יוֹם ח"י פְּרָקִים מְשֻׁנָּיוֹת חֵק וְלֹא יַעֲבֹר, וְזֶה
יִזְכֶּךָ אוֹתְךָ, וְתִהְיֶה צְדִיק גְּדוּל מָאָד, כִּי לְמוֹד מְשֻׁנָּיוֹת מְזַכֶּכֶּךָ אֶת
הַמּוֹחַ וְאֶת הַדַּעַת.

תִּתְפַּלֵּל אֶת הַתְּפִלוֹת מֵתוֹף הַסְּדוּר דִּיקָא, הֵן שְׁחִרְיִית, הֵן מְנַחֶה,
הֵן עֲרַבִּית, וּמִכָּל שְׁכַן בְּרַכְת־הַמְּזוּן, תִּבְרַךְ דִּיקָא מֵתוֹף הַסְּדוּר, כִּי
הוּא מְצוּת עֲשֵׂה דְאוּרִיתָא.

גַּא וְנָא רַק תִּשְׁמַר עַל הַבְּרִיאוֹת שְׁלָךְ, וְתִישֵׁן טוֹב וְתֹאכַל טוֹב,
וְכָךְ יִהְיֶה לְךָ כֹּחַ לְלַמֵּד תּוֹרָה, כִּי בְּחוּר אָסוּר לוֹ לְסַגֵּף אֶת עֲצָמוֹ
בְּאֲכִילָה.

הַמְּאַחַל לְךָ שַׁבַּת שְׁלוֹם...

לַד תִּקַּפּא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֵדֶר צוּ, י"ז אָדָר־ב' ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... תַּחֲיֶה.

לְנִכּוֹן קִבְלֹתַי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמָאֵד מָאֵד אֲנִי מְצִטְעֵר בְּצַעֲרֶךָ
הַקָּשָׁה, וּבְיֹדָאֵי אֲכַתֵּב לְבַעֲלֶךָ מִכְתָּב.

רְאֵי לְדוֹן אוֹתוֹ לְכַף זְכוּת, כִּי אֵין זוֹ עֲצָה לְשֹׁכֵר אוֹתוֹ, וְלִשְׁכַּר
אֶת עֲצָמְךָ, כִּי הַחַיִּים מְלֵאִים נְסִיוֹנוֹת קָשִׁים וּמְרִים, וְאֲשֶׁרִי מִי שְׁזוּכָה
לְהַחְזִיק מֵעַמֵּד וְלֹא לְהִשָּׁכֵר.

תִּשְׁתַּדְּלִי לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וְלִהְיוֹת שִׁמְחָה בְּחַיִּים, וְהִשְׁמַחָה
רְפוּאָה לְכָל — בֵּין בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבֵין בְּרוּחָנִיּוֹת. וְרַבְּנוּ ז"ל אָמַר
(לְקוּשֵׁי־מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן כו), שְׁחַכְמֵי הָרוּפְאִים אוֹמְרִים, שְׁפָל
הַמַּחְלוֹת וְהַחֲלָאִים רְעִים שְׁבָאִים לְאָדָם, זֶה רַק מַחֲמַת הָעֲצָבוֹת
וְהָעֲצָלוֹת וְהַמְרָה שְׁחוּרָה שְׁמַתְקַפֶּת אֶת הָאָדָם.

הַמְאֲחֵל לָךְ שֶׁבַת שְׁלוֹם...

לֹד תִּקְפֹּב.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר צו, י"ז אֲדַרְבֵּי ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלֹתַי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמָאֵד מָאֵד שְׁמַחֲתִי לְשִׁמְעַע הַטּוֹב
מְמָךְ, וּבִפְרֹט שְׁהִסְפֵּר תּוֹרָה הוֹלֵךְ לְהַגְמֵר, וְאֲנִי מָאֵד מְקַוֶּה
לְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, לְעֲשׂוֹת הַכְּנָסֶת סֵפֶר תּוֹרָה בְּרֵאש־חֹדֶשׁ נִיסָן,
וּסְעֵדַת הוֹדָאָה גְדוּלָה מָאֵד מָאֵד, וְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יִרְחִיב לָנוּ בֵּין
בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבֵין בְּרוּחָנִיּוֹת.

אֲנִי מָאֵד מָאֵד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שְׁתִּרְאֶה שְׁהִסְפֵּר תּוֹרָה שְׁפוֹתֵב ר'
... גֵּרוֹ יְאִיר, שְׁיֵצֵא יָפֵה וְיִשֹּׁר, וְאֲנִי מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא,
שְׁהַכֵּל יִסְתַּדֵּר עַל צֶד הַכִּי טוֹב.

גַּא וְנָא הַדְּבַק אֶת עֲצָמְךָ אֵל הָאֵין סוֹף בְּרוּךְ הוּא, כִּי אֵין לָנוּ
עַל מִי לְהִשְׁעֵן אֲלֵא עַל אֲבִינוּ שְׁבִשְׁמַיִם, וְצִרִיכִים לְהַרְגִּיל אֶת עֲצָמָנוּ
לְדַבֵּר אֵל הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֵל רַעְהוּ וְהִבֵּן אֵל

אָביו, וְזֶה עֵקֶר הַבַּיִת מְנוּס שְׁלֵנוּ, כִּי בְּלִי זֶה אֵין לָנוּ אִיפֹה לְהִתְחַבֵּא, וְאֵנִי מְאֹד מְקוּוֹה לְהִקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַכֹּל יִסְתַּדֵּר וְיִתְהַפֵּךְ לְטוֹבָה, וְכָל מֵה שֶׁעוֹבֵר עָלֵינוּ עֲכָשׁוּ, זֶה רַק גְּסִיּוֹנוֹת מִהַשָּׁמַיִם, שְׁרוּצִים לְנִסּוֹת אוֹתָנוּ לְהִיכֵן גְּבֻרָה בְּעַת צָרָה.

הַמֵּאחֵל לָךְ שֶׁבַת שְׁלוֹם...

לד תקפג.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסִדְרֵ צוּ, י"ז אָדָר־ב' ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ, וּמְאֹד מְאֹד שָׁמַחְתִּי לְשִׁמְעַע הַטוֹב מִמֶּךָ.

רְאֵה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם חֵק וְלֹא יַעֲבֹר חֲמֵשׁ וְרִשְׁ"י עִם הַתְּרַגּוּם, כְּדֵי שֶׁתִּסְיֵם בְּכָל שָׁבוּעַ 'שְׁנַיִם מְקַרְא וְאַחַד תְּרַגּוּם'.

אֲשֶׁרִי מִי שְׁזוּכָה לְגַרְסַ בְּכָל יוֹם ח"י פְּרָקִים מְשֻׁנִּיּוֹת, שְׁעַל-יְדֵי-זֶה הוּא מְזוּכָר אֶת הַנְּשֻׁמָּה שְׁלוֹ, וּבְאַמַּת זֶה לֹא כָל-כֶּף קָשָׁה, אִם אָדָם מְרַגֵּיל אֶת עֲצָמוֹ לְלַמֵּד שְׁשָׁה פְּרָקִים לְפָנֵי הַצְּהָרִים, וְשְׁשָׁה פְּרָקִים אַחַר הַצְּהָרִים, וְשְׁשָׁה פְּרָקִים בְּלִילָה, וְעַל-יְדֵי-זֶה הוּא מַצְּלִיחַ. וְעַל כָּלֵם — רְאֵה לְלַמֵּד הַלְכָה, כִּי רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (שִׁיחוֹת-הַר"ן, סִימָן כט), שֶׁכָּל בֵּר יִשְׂרָאֵל מְחַיֵּב לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם הַלְכָה חֵק וְלֹא יַעֲבֹר, וְלִכֵּן תִּלְמַד בְּכָל יוֹם הַלְכָה, וְהִקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַצְּלִיחַ אֶת דְּרָכְךָ תָּמִיד.

אֲקוּוֹה מְאֹד מְאֹד, שֶׁתִּשְׁמַר עַל עֲצָמְךָ בֵּין בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבֵין בְּרוּחָנִיּוֹת, כִּי הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא צוֹפֵה וּמְבִיט בְּכָל אֶחָד וְאַחַד מֵה הוּא עוֹשֶׂה וְכוּ', וְאֲשֶׁרִי מִי שֶׁמְּפַחַד תָּמִיד מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, וְאִז טוֹב לוֹ לְנַצַּח נְצָחִים.

הַמֵּאחֵל לָךְ שֶׁבַת שְׁלוֹם...

לד תקפד.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת-קדוש לסדר צו, י"ז אדר-ב' ה'תשס"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, וגדל שמחתי לשמע הטוב ממך — אין לתאר ואין לשער כלל, כי אמה חקוק בפנימיות לבכי לטוב כל הימים, וזה זמן רב שלא שמעתי ממך, וממש החיית אותי במכתבך.

נא ונא ראה להחזיר בעצמך, שהקדוש-ברוך-הוא מנהיג את עולמו בחסד וברחמים, בצדק ובמשפט, והכל לכל אלקות גמור הוא, ואם תהיה חזק בזה, אז החיים שלך יהיו חיים אחרים לגמרי. אני מאד מאד מבקש אותך, שתהיה תמיד בשמחה, כי גדול אדוננו ורב להושיע, ואמה צריך לדעת, כי השמחה מרחבת את הדעת בין בגשמיות ובין ברוחניות, ואשרי מי שזוכה לשמח תמיד.

ראה להתבודד בכל יום אליו יתברך, אשר רבנו ז"ל אמר (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן כה), אשר התבודדות היא מעלה עליונה מהכל, הינו שאדם מרגיל את עצמו ללכת בחדר מיוחד, או הולך בשדה, ומדבר אל הקדוש-ברוך-הוא, זה מעלה שעשועים גדולים למעלה, שלא ראו שעשועים כאלה מימות עולם. ולכן ראה להתחזק באתר וביתר עז, ותראה מה שיעשה עמך הקדוש-ברוך-הוא.

נא ונא תתפלל את השלש תפלות במגן דיקא.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לד תקפה.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב־שבת־קדש לסדר צו, י"ז אדר־ב' ה'תשס"ג.

שלום וברכה וְכֵל טוֹב סֵלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵרוּ יְאִיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

ראה להיות בשמחה, ואל תפחד משום דבר שפעולם, כי אדם שהוא בשמחה, גתרחב לו המוח, ואינו מתבלבל ומתפעל משום בריה.

נא ונא הדבק את עצמך באין סוף ברוך הוא, וזה תזכה על־ידי שתדבר אל הקדוש־ברוך־הוא, כי כל דבור ודבור שמדברים עמו יתברך, זו הצלחה נצחית, הצלחה כזו, שאין לתאר ואין לשער כלל.

ראה למסור את נפשך לבוא להתפלל את השלש תפלות במגן דיקא, כי אין עוד דבר יותר גדול מלהתפלל בצבור, כי חכמינו הקדושים אמרו (ברכות ח.): אימתי עת רצון? בשעה שהצבור מתפללים, ולכן תשמור להתפלל בצבור דיקא.

תחזק את החברים שלך, וכזה שתדבר אתם, יהיו לך דבורים גם בשבילך, כי כשמדברים עם הזולת, אז הדבורים חוזרים גם אליו.

הקדוש־ברוך־הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך, שתצליח דרכך תמיד.

המאחל לך שבת שלום...

לד תקפו.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב־שבת־קדש לסדר צו, י"ז אדר־ב' ה'תשס"ג.

שלום וברכה וְכֵל טוֹב סֵלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלֹתַי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמֵאֵד מֵאֵד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַת הַטּוֹב
מִמֶּךָ, וּבִפְרָט שְׂאֵתָה לּוֹמֵד עִם הַבֵּן שְׁלֹךְ, אֲנִי מֵאֵד מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא, שְׂתִזְכּוּ לַחֲתוּן אוֹתוֹ בְּהִצְנַע, כִּי עֲכָשׁוּ הִיא גְזֵרַת הַמְּלָכוֹת
מִהֲרָשָׁעִים אֲרוּרִים שְׂמֻסְרוּ וְכוּ', מֵה לַעֲשׂוֹת, כְּמוֹ שֶׁהִנֵּה לִפְנֵי אֲלֹפִים
שְׁנֵה גְזֵרוֹת הַיְּנוּנִים, גַּם עֲכָשׁוּ יֵשׁ גְזֵרוֹת וְכוּ'.

הַדְּבָק אֶת עֲצֻמָּךְ בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְתִדַּע שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא מְנַהֵג אֶת עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים, בְּצַדִּיק וּבִמְשֻׁפֵּט, וְכֹל דְּבָר
מֵה שְׂקוּרָה בְּעוֹלָם, זֶה רַק מִמְּנוֹ יִתְבָּרַךְ, וְדָבָר גָּדוֹל וְדָבָר קָטָן לֹא
נַעֲשֶׂה מֵעֲצָמוֹ, אֲלֵא בְּהַשְׁגַּחַת הַמְּאֲצִיל הַעֲלִיּוֹן, וְאָדָם צָרִיךְ לְהִגִּיעַ
לְמִדְרָגָה כְּזוֹ, לְהִיּוֹת בְּטֵל וּמְבֹטֵל לַעֲצָם עֲצָמִיּוֹת חַיּוֹת אֲלֵקוּתוֹ
יִתְבָּרַךְ, עַד שֶׁלֹּא יִרְאֶה וְלֹא יִשְׁמַע וְלֹא יִרְגִישׁ שׁוֹם דְּבָר, רַק אֲלֵקוּתוֹ
יִתְבָּרַךְ, וְזוֹ הַמִּדְרָגָה הַכִּי עֲלִיּוֹנָה שְׂאָדָם צָרִיךְ לְהִגִּיעַ אֶל זֶה, וְכֹל זֶה
יְכוּלִים לְהִגִּיעַ רַק עַל-יְדֵי תַפְלָה וְהַתְּבוּדָדוּת, שְׂצָרִיכִים לְדַבֵּר הַרְבֵּה
אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, לְמַעַט לְדַבֵּר עִם בְּנֵי-אָדָם כֹּל הָעוֹלָה עַל
רוּחוֹ, אֲשֶׁר דְּבָר זֶה לֹא מְבִיא אֶל שׁוֹם תּוֹעֵלַת, רַק לְדַבֵּר אֶל
הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁזוֹ הַצְּלָחָה נְצַחִית, כִּי כָל דְּבוּר וְדְבוּר מִמְּשִׁיךְ
עַל עֲצָמוֹ אוֹר וְזִיו וְחַיּוֹת וְדְבָקוֹת הַבוֹרָא יִתְבָּרַךְ שְׂמוֹ, וְאִם תִּהְיֶה
חִזֵּק בְּזֶה, אֲזוֹ תִרְאֶה נִסִּים נְגִלִים שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.
אֲנִי מֵאֵד מֵאֵד מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ, שְׂתַחֲזִיק מֵעַמְד, וְאֲזוֹ תִרְאֶה יְשׁוּעָה
גְּדוֹלָה מִן הַשָּׁמַיִם.

הַמְּאֲחֵל לְךָ שְׂבֵת שְׁלוֹם...

לד תקפו.

בְּעֵזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׂשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסִדְרֵי צוֹ, י"ז אָדָר-ב' ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלֹתַי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֲנִי מֵאֵד מֵאֵד מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ, שְׂתַעֲשֶׂה כֹּל מִיְּנֵי מְאֲמָצִים בְּעוֹלָם,

שְׁיֵהִיָּה לְךָ וּלְאִשְׁתְּךָ שְׁלוֹם-בַּיִת אָמְתִּי, כִּי הַסֵּמ"ף-מ"ם אֹרֵב מְאֹד מְאֹד עֲלֶיךָ, שְׁתֵּהִיָּה מַחְלָקַת וּמְרִיבוֹת בֵּינֶךָ וּבֵין אִשְׁתְּךָ, וְכָךְ אָמַר רַבְנּוּ ז"ל (שיחות-הַר"ן, סימן רסג, רסד), שֶׁהַסֵּמ"ף-מ"ם עוֹשֶׂה כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבָעוּלָם לְשֹׁבֵר אֶת הַשְּׁלוֹם-בַּיִת אֲצֵל בְּנֵי הַנְּעוּרִים, וְלִכְן מְאֹד צְרִיכִים לְכַבֵּד וּלְיַקֵּר אֶת הָאִשָּׁה, וְזוֹ דַעַת רַבְנּוּ ז"ל, וְאִף אֶחָד לֹא יֹאמֶר אַחֲרַת, כִּי כָּל מֵה שֶׁמְדַפֵּס בְּסֵפֶר "שיחות-הַר"ן", וּבְסֵפֶר "חיי מוהר"ן", אֱלוֹ הַשִּׁיחוֹת שֶׁמַּע מוהר"ן ז"ל מִפִּי רַבְנּוּ ז"ל, וְזוֹ הַנְּהִיגָה לְכָל עַם יִשְׂרָאֵל, כִּי מֵה שֶׁפָּתַח מוהר"ן ז"ל וְהִדְפִּיסָם, זֶה הַנְּהִיגָה לְכָל אֶחָד וְאֶחָד הַנְּהִיגָה כְּלָלִית.

רְאֵה מֵה שֶׁעָבַר עֲלֶיךָ בְּשָׁנִים הַקּוֹדְמוֹת, כַּמָּה נָשִׁים גִּרְשָׁתָּ וְכוּ', וְלִכְן לְמָה אִתָּה צְרִיף עֲכָשׁוּ לְהַצִּיק לְאִשְׁתְּךָ וְכוּ', אַדְרָבָה, תְּדוּן אוֹתָהּ לְכַף זְכוּת, כִּי בְּנֹדָאֵי אֵין דְּבַר יוֹתֵר חָשׁוּב מִזֶּה, וְאִשְׁרֵי מִי שֶׁיְכוּל לְהַחְזִיק מֵעַמֵּד וְלֹא לְהִשָּׁבֵר, וְהַשְּׁלֵמוֹת הֵיא לְהִיּוֹת סִבְלָן בְּבַיִת, וְלֹא לְצֵאת בְּכַעַס וּבְרָצִיחָה נֶגֶד הָאִשָּׁה וְהִלְדִּים.

אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ, שֶׁתִּתְּבוֹדֵד בְּכָל יוֹם אֲלֵיו יִתְּבַרְךָ, וְתִצְעַק הַרְבֵּה לְפָנָיו יִתְּבַרְךָ, כִּי כְּשֶׁאֲדָם צוֹעֵק לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, נִטְהָר הַמַּחַ שְׁלוֹ, וְזוֹכָה לְמַחֲזִין נִקְיִים, וְלִהְיוֹת נִכְלָל בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא. הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדֶךָ, שֶׁתְּצַלִּיחַ דְּרַכָּךָ תָּמִיד.

הַמֵּאֲחִיל לְךָ שְׁבַת שְׁלוֹם...

לד תקפח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְּבַרְךָ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסִדְרָה צוֹ, י"ז אֲדַרְבֵּי ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוּ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קְבִלְתִּי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

כָּל אֶחָד צְרִיף לְשִׁמְעַ, מֵה שֶׁהוּא צְרִיף לְשִׁמְעַ וְכוּ'. אֲבָל אִתָּה

אל תבלבל את עצמך משום בריה שבעולם, אלא תדביק את עצמך באין סוף ברוך הוא, ותמיד תמצא את הקדוש-ברוך-הוא בכל מארע שרק קורה בזה העולם, ואם תהיה חזק בזה, אז תנצח את המלחמה.

אני מאד מאד מבקש אותך, שתהיה תמיד בשמחה, ואל תענה לאשתיך וכו', לא כל פעם צריכים להיות צודקים, תן לה את הצדק, ואז יהיה לך שלום-בית אמתי.

תרבה בשיחות וספורים וכו', כי יבוא הזמן, שנצטרך כל ספור וספור, מה טוב מאד, שתפרסם את הספורים בין הילדים, לחזקם ולאמץם באמונת חכמים, עכשו אנחנו נמצאים בעת גזרה וכו', ואני מקווה להקדוש-ברוך-הוא, שנעבר גם על זה, הקדוש-ברוך-הוא כבר עזר לנו, ועוד יעזר לנו, העקר רק להתחזק, ולא להתבהל משום בריה שבעולם.

הקדוש-ברוך-הוא יעזר, שנשמע ונתבשר בשורות משמחות.

המאחל לך שבת שלום...

לד תקפט.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת-קדש לסדר צו, י"ז אדר-ב' ה'תשס"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ידידי הנקר לי מאד מאז ומקדם ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך. וגדל שמחתי לשמע הטוב ממך, אין לתאר ואין לשער כלל, כי אתה חקוק בפנימיות לבכי לטוב כל הימים.

ראה להיות דבוק בו יתברך, ותדע שהקדוש-ברוך-הוא מנהיג את עולמו בחסד וברחמים, בצדק ובמשפט, ושום דבר לא יוכל

לְשֹׁבֵר אוֹתְךָ, וְאִם תִּהְיֶה חֲזוֹק בְּאַמוּנָה, אֲזוּ תִרְאֶה מֶה שִׁיעֲשֶׂה עִמָּךְ
הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ, שֶׁתְּחַזֵּק אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ בְּאַמוּנָה
פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, כִּי רַק זֶה מֶה שִׁישׁ לָנוּ, רַק לְהִדְבִּק בְּאֵין סוּף
בְּרוּךְ הוּא, אֲנִי מְאֹד מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, לְהִתְרַאוֹת עִמָּכֶם
בְּקִרְוֵב מְאֹד, רַק תִּתְפַּלֵּל עָלַי, וְאֲזוּ תִזְכֶּה לִרְאוֹת אוֹתִי.

הַמְּאַחַל לְךָ שֶׁבֶת שְׁלוֹם...

לד תקצ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שֵׁשִׁי עֶרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֵדֵר צוּ, י"ז אֲדָר־ב' ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סָלַח יִגְיֵעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גִּרוּ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכָּתְבְּךָ.

מֶה אָמַר לְךָ! נִתְּתָ שְׂמִיחָה בְּלִבִּי, שְׂאֵתָה מִתְקַדֵּם בְּכַתִּיבַת הַסֵּפֶר
תּוֹרָה, וְאֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ, שֶׁתִּשְׁמַר מְאֹד לֹא לְצֵאת מִהַשּׁוּרוֹת,
וְשִׁיחֶיהָ כְּתֹב נָאָה וּמִשְׁבַּח, כִּי חָבַל לִי מְאֹד, כִּי הִשְׁקַעְתִּי כָּל-כָּף
הַרְבֵּה כֶּסֶף, אֲזוּי רְצִיתִי שִׁיחֶיהָ סֵפֶר תּוֹרָה מְאֹד מְאֹד יָפָה.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ, שֶׁאֵל תִּפֹּל בְּדַעְתְּךָ כָּלֵל, כִּי כָּל
הַחֲלִישוֹת הַדַּעַת שְׁעוֹבֶרֶת עָלֶיךָ בְּבֵית וּבְחוּץ, זֶה רַק הַסֵּמ"ך-מ"ם
שְׂרוּצָה לְשֹׁבֵר אוֹתְךָ, וְלִכֵּן אֵל תִּשִּׁים לֵב לְכֹל זֶה, אֲלֵא תִמִּיד תִּזְכֹּר
אֶת הַחֹסֵד נִפְלָא שֶׁעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, יֵשׁ לְךָ שְׁנֵי חֲתָנִים
מִמֶּשׁ יָפִי וּפְאָר, בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת, עִם מִדּוֹת טוֹבוֹת, שֶׁלֹּא
מוֹצְאִים בְּשׁוּם מְקוֹם, וְתִגִּיד לְאִשְׁתְּךָ תַּחֲהֶיהָ, שֶׁהִרְבֵּה אֲנָשִׁים הָיוּ
מֵאֲחֵלִים לְעֲצָמָם חֲתָנִים כְּאֵלוּ, וְלִכֵּן תִּהְיֶה בְּשִׂמְחָה, וְתִרְאוּ גִסִּים
נְגָלִים שִׁיעֲשֶׂה עִמָּכֶם הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הַעֲקֹר לֹא לְהִתְבַּלְבֵּל מִשׁוּם
דְּבַר שְׁבַעֲוֹלָם, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָכֶם, שֶׁתִּזְכּוּ לְעֵבֵר עַל הַכֹּל.

נָא וְנָא תַתְּחִזְקוּ, וְאִז תִּרְאוּ נִסִּים נְגִלִים, שִׁיעֶשֶׂה עִמָּכֶם
הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַמֵּאחֵל לָךְ שְׁבַת שְׁלוֹם...

לד תקצא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֵדֶר צוּ, "יז אֲדַרְב־ ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

וְגִדְל שְׁמִחְתִּי לְשִׁמְעַ הַטּוֹב מִמֶּךָ, אֵין לְתֵאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל
וְכָלֵל, אַתָּה חֲקוּק בְּפִנְיֵימִיּוֹת לְבִי, לְטוֹב כָּל הַיָּמִים, אֵין לְתֵאֵר וְאֵין
לְשַׁעַר אֶת גִּדְל הָאֵהָבָה שִׁישׁ לִי אֵלֶיךָ, וּבִפְרֵט אַחַר שְׁקִבְלָתָּ מִכּוֹת
רִצַּח מִן הַרְשָׁעִים הָאֲרוּרִים, וּמֵאִז אֲנִי יוֹתֵר נִמְשָׁךְ אֵלֶיךָ, כִּי אֲנִי יוֹדֵעַ
שֶׁהֵייתָ חַף מִפְּשָׁע, וּסְתֵם הַרְבִּיצוּ לָךְ, וּבּוֹדָאִי זֶה מִצַּד סוּדוֹת הַנְּשֻׁמָּה
וְכוֹי, וּמִי יוֹדֵעַ מַה וּמִי וְכוֹי, הָעֵקֶר רְאֵה לְהִתְחַזֵּק בְּאַמוּנָה פְּשוּטָה
בּו יִתְבָּרַךְ, לִידַע אֶת הַיְדִיעָה שְׁלֵא יוֹדְעִים כָּלֵל, וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
בּוֹדָאִי לֹא יַעֲזֹב אֶתְכֶם.

בְּעֵנֵן הַשְּׂדוּף עִם אַחֲוֹתָי שֶׁל ... גְּרוּ יְאִיר, לְדַעְתִּי, זֶה שְׂדוּף
טוֹב מְאֹד, וְהִיָּה רְאוּי שֶׁתִּפְגְּשוּ יַחַד.

אֲנִי אֶכְתֹּב מִכְתָּב לְ... גְּרוּ יְאִיר, אֲבָל תִּלָּךְ אֶתוֹ בְּעֵדִינּוֹת, כִּי
סוּף כָּל סוּף הוּא עוֹזֵר לִי מְאֹד מְאֹד בִּישִׁיבָה, וְלִכֵּן אֵל תִּצָּא לְרִיב
עִמוֹ, וּבּוֹדָאִי מַה שְׂאֵתָה צְרִיךְ, נְעֹזֵר לָךְ, וְעוֹד מְעַט מִמִּילָא תַתְּחַתֵּן,
אִז מַה אַתָּה צְרִיךְ לְהִתְבַּלְבֵּל. אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְקַנְהָ לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא לְהַשְׁתַּתֵּף בְּשִׁמְחָתְךָ.

הַמֵּאחֵל לָךְ שְׁבַת שְׁלוֹם...

לד תקצב.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת-קדש לסדר צו, י"ז אדר-ב' ה'תשס"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל אהובי ... גרו
יאיר, תלמיד "דמשק אליעזר".

לנכון קבלתי את מכתבך, וגדל שמחתי לשמע הטוב ממך —
אין לתאר ואין לשער כלל.

תשואות חן לה על כל הספרים שקניתי לי, ואני מאד מקנה
להקדוש-ברוך-הוא לעין וללמד בכלם. אם תוכל לכתב לי רשימה,
מה טוב ומה נעים, כי יש לי המון ספרים, ואני לא צריך שיהיה
לי כפול.

אני מאד מקנה להקדוש-ברוך-הוא, שבקרוב מאד תתחתן, כי
אצל רבנו ו"ל, היה הדבר הראשון להתחתן, ולא להיות ריק, אני
מאד מקנה להקדוש-ברוך-הוא, שנמצא לה שדוה טוב, העקר תהיה
בשמחה, ותלמד בהתמדה גדולה, כי סוף כל סוף, אחר הרע יבוא
הטוב, והרע זה פגם הברית, ולכן צריך לקדש ולטהר את עצמו,
בכל מיני קדשות וטהרות, והקדוש-ברוך-הוא יעזר לה, שנשמע
ונתפטר בשורות משמחות.

ראה לכתב לי מכתב אחד בכל שבוע, וממש תחיה אותי.

המאחל לה שבת שלום...

לד תקצג.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת-קדש לסדר צו, י"ז אדר-ב' ה'תשס"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל כלליות אנשי
שלומנו היקרים, "חסידי ברסלב", הגרים ביבנאל "עיר ברסלב",
הוי"ה עליהם ישרה שכינתו תמיד.

בְּאֵתִי לְבַקֵּשׁ אֶת כָּל אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, שֶׁתִּקְבְּלוּ אֶת הַשִּׁבְתָּה
 הַזֹּאת בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה, וְתִדְעוּ שֶׁגְּדוֹל אֲדוֹנֵינוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְעוֹד יָבוֹא
 יוֹם וְנִשְׁמַח בְּכָלנוּ יַחַד, וְנִאֲחֲזֵנוּ צְרִיכִים לְהִתְחַזֵּק בְּיָתֶר שְׂאֵת וּבְיָתֶר
 עֵז, וְאֲנִי מְאֹד מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַכֹּל יִתְהַפֵּף לְטוֹבָה.

נָא וְנָא תִמְשִׁיכוּ לְהִתְפַּלֵּל עָלַי, שֶׁיִּמְתְּקוּ מִמֶּנִּי כָּל הַדֵּינִים,
 עַל-יְדֵי פֶלֶא עֲלִיּוֹן, וְאֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אֶתְכֶם, שֶׁתִּחְזִיקוּ אֶת
 עֲצֻמְכֶם בְּיַחַד, כִּי כָּל הַתְּפָאֲרוֹת שֶׁל הַסֵּמ"ך-מ"ם, יִמַּח שְׁמוֹ,
 שֶׁיַּעֲשֶׂה פְּרוּדִים בְּתוֹךְ הַקְהֵלָה, וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אֶתְכֶם,
 שֶׁתִּתְחַזְּקוּ יַחַד, וְתִאֲהָבוּ אֶחָד אֶת הַשְּׂנִי, וְתִכְבְּדוּ אֶחָד אֶת הַשְּׂנִי,
 וְתַעֲזְרוּ אֶחָד לַשְּׂנִי, וּבְזֶה תִּגְרָמוּ לִי נִחַת רוּחַ גְּדוֹל מְאֹד, כִּי כָּל זְמַן
 שֶׁתִּהְיוּ מְאֻחָדִים יַחַד, שׁוֹם בְּרִיָּה בְּעוֹלָם לֹא תוּכַל לָכֶם.

אֲנִי מְאֹד מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתַּעֲשׂוּ אֶת רְצוֹנִי לְהִיּוֹת
 בְּאַחֲדוּת אַחַת, וְאֵז טוֹב לָכֶם כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם שִׁבְתָּ שְׁלוֹם...

לד תקצד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קִדְשׁ לְסִדְרָא צו, י"ז אֲדָר־ב' ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

מְאֹד מְאֹד אֲנִי רוֹצֶה, שֶׁתִּמְשִׁיף לְלַמֵּד עִם הָאָבָא, גֵּרוֹ יְאִיר, וְאֲנִי
 מְאֹד שְׂמֵחַ עִם זֶה, וְכֵן תִּקְבַּע לָךְ שְׂפִי חֲבֵרוֹתוֹת, לְלַמֵּד עִם כָּל אֶחָד
 שְׁעוֹר אַחֵר, וְזֶה יוֹסִיף לָךְ וְגַם לְקַהֲלָה, וְיִמָּה גַם תִּקְנֶה לְעֲצֻמְךָ שֵׁם
 טוֹב.

רְצִיתִי מְאֹד מְאֹד לְחַתֵּן אוֹתְךָ, וְלִכֵּן אִם יֵשׁ לָכֶם אִיזוֹ הַצָּעָה
 בְּיַבְנָאֵל, תִּכְתְּבוּ לִי מָה שִׁיּוֹתֵר מִהֵר, וְאֲנִי אֶרְאֶה לְסִדְרָא אֶת זֶה עַל
 הַצֵּד הַכִּי טוֹב.

הַעֲקָר תִּהְיֶה חֲזָק בְּלִמּוּד חֲמֵשׁ וְרִשְׁ"י עִם הַתְּרַגּוּם כָּל יוֹם וַיּוֹם,

כְּדֵי שְׁתִּזְכֶּה לְסִיּים בְּכָל יוֹם 'שְׁנַיִם מִקְרָא וְאֶחָד תְּרַגְוּם' עִם פְּרוּשׁ רַש"י, אִם תּוּכַל גַּם עִם מְפָרְשֵׁי הַתּוֹרָה, כְּגוֹן: 'אוֹר הַחַיִּים' הַקְּדוּשׁ וְרַמְבַּ"ן הַקְּדוּשׁ, כָּל יוֹם קָטַע אֶחָד, אֲנִי טוֹב וְנִכּוֹן לְךָ הַדְּבָר הַזֶּה, וְתוֹךְ שְׁנַתִּים שְׁלֹשׁ תִּזְכֶּה לְסִיּים אֶת זֶה, כִּי אִם לוֹמְדִים בְּכָל יוֹם קָטַע, לְבִסוּף זוֹכִים לְסִיּים אוֹתָם.

אֵל תְּבַלְבַּל עֲצָמְךָ מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבָעוּלָם, וְאִם תּוּכַל לְדַבֵּר עִם הַבַּחֲוֵרִים שְׁלֹמֹדוֹ פֹּה, וּבִפְרָט עִם ... גֵּרוֹ יְאִיר, וְ... גֵּרוֹ יְאִיר, תַּעֲשֶׂה לִּי נַחֲת־רוּחַ גְּדוֹל מְאֹד, כִּי אֲנִי מְאֹד אוֹהֵב אוֹתָם, וְחָבַל לִי שְׁיִלְכוּ לְאִבוֹד, כִּי אֲנִי רוֹצֵה לְחַתֵּן אוֹתָם, אֲכַל הֵם צְרִיכִים לְקִנּוּת לְעֲצָמָם שֵׁם טוֹב, וּבְקִרּוֹב אֲחַתֵּן אֶת כְּלִכְם, וְקַל לֹא לְפַל בְּיִאוּשׁ.

הַמְּאַחַל לְךָ שֶׁבַת שְׁלוֹם...

לַד תַּקְצָה.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסִדְרֵי צוּ, י"ז אֲדַרְבֵּי ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

תִּשְׁתַּדֵּל לְהִיּוֹת אִתִּי בְּקֶשֶׁר בְּיוֹם רֵאשׁוֹן בְּבִקְרָה, כִּי אֲנִי לֹא יָכוֹל לְכַתֵּב אֶת זֶה עַל הַפֶּתַח וְכו'.

בְּעִנְיַן הַשְּׂדוּף וְכו', זֶה מְאֹד מְאֹד נִרְאֶה לִי וְכו', וְהִיא טוֹב שְׁהַחֲוֵרִים יִגְמְרוּ אֶת זֶה בְּכִי טוֹב, וְאֲנִי מְאֹד מְאֹד רוֹצֵה שְׁתַּחַתֵּן, כִּי מָה אֶתָּה צְרִיךְ סֵתָם לְהִסְתַּכֵּב וְלִפְּלַע בְּעִבְרוֹת וְחֻטְאִים, רַחֲמָנָא לְצַלֵּן, כִּי פָּגַם אֶחָד זֶה מְאֹד מְאֹד חֲמוּר, וְלָכֵן תַּעֲשֶׂה כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבָעוּלָם, לְהַתְּנֶהג בְּסִדְרֵי וּבְדַרְךְ אַרְץ, וְהַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יְצַלִּיחַ אֶת דְּרָכְךָ תָּמִיד.

הַמְּאַחַל לְךָ שֶׁבַת שְׁלוֹם...

לַד תִּקְצוּ.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסִדְר צו, י"ז אָדָר־ב' ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיִיה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

מְאֹד מְאֹד נִהְיִיתִי מֵהַצָּעַת הַשְּׂדוּף, וּבּוֹדָאִי שֶׁיְהִיָּה בְּסִימָן טוֹב וּבְמִזְל טוֹב, וְאִם הַכַּל הוֹלֵךְ בְּקִלּוֹת, וְיֵשׁ מְשִׁיכָה וְכו', תִּרְאוּ לְגַמֵּר אֶת זֶה בְּכִי טוֹב.

הַמֵּאֲחִיל לָךְ שַׁבַּת שְׁלוֹם...

לַד תִּקְצוּ.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסִדְר צו, י"ז אָדָר־ב' ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ, וּגְדַל שְׂמֵחָתִי לְשִׁמְעַת הַטוֹב מִמֶּךָ — אֵין לְתֵאָר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל.

אֲתָה צָרִיף לְדַעַת, שֶׁהַבְּעִיָּה הִיא בְּעִיָּה יוֹתֵר פְּסִיכוֹלוֹגִית מִבְּעִיָּה רַפּוּאִית, וְאֵנִי מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שֶׁתַּעֲבֹר גַּם עַל זֶה, אִם תִּהְיֶה יוֹתֵר פְּתוּחִים אַחַד לְהַשְׁנִי וְכו', וְתִרְאוּ לְהִיּוֹת אִתִּי בְּקִשָּׁר, כִּי זֶה דְּבָרִים שְׁלֵא יְכוּלִים לְכַתֵּב עַל הַכְּתָב וְכו'.

הַעֲקָר רְאֵה לְהִיּוֹת דְּבוּק בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְתִדַּע שֶׁהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא מְנַהֵג אֶת עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים, בְּצַדֵּק וּבְמִשְׁפָּט, וְתִהְיֶה סִבְּלָן גְּדוֹל, כִּי בְּזֶה הָעוֹלָם צְרִיכִים הַרְּבֵה סִבְּלָנוֹת, כִּפִּי כָּל הַצְּרוֹת שֶׁעוֹבֵר עַל בְּנֵי אָדָם, כִּי אֵי אֶפְשָׁר לַעֲבֹר אֶת זֶה הָעוֹלָם, רַק עַל־יְדֵי מַדַּת הַסִּבְּלָנוֹת, אֲשֶׁר אֵין עֲרוּף עָלֶיהָ.

רַבְּנוּ ו' ל' אָמַר (לְקוּשֵׁי מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן קנ"ה), שְׁעַל-יְדֵי אַמּוֹנָה, זוֹכִים לְאֲרִיכוֹת אַפִּים וּלְסִבְלָנוֹת גְּדוֹלָה מְאֹד, וְלִכְן תַּכְנִים אֶת עֲצֻמָּךְ בְּסִבְלָנוֹת, עַל-יְדֵי אַמּוֹנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבַּרְךָ, וְאִז תִּרְאֶה נְסִים נְגִלִים, שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

תִּדְבֵר עִם הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עַל-כָּל-פְּנִים חֲמֵשׁ דְּקוֹת, וְתִרְאֶה אֶת גְּדֹל הַיְשׁוּעוֹת שֶׁיְהִיָּה לָךְ עַל-יְדֵי-זֶה, כִּי מִי שֶׁמְרַגֵּל אֶת עֲצֻמוֹ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הוּא הֵכִי מְאֹשֶׁר בְּחַיִּים.

הַמֵּאחַל לָךְ שֶׁבֶת שְׁלוֹם...

לד תקצח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב-שֶׁבֶת-קִדְשׁ לְסֵדֶר צוּ, י"ז אָדָר-ב' ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... שְׂיַחֲיוּ לְנִצָּחַת.

רְאוּ לְהִתְחַזֵּק יַחַד, וְלֵאמֹר אֶחָד אֶת הַשָּׁנִי, וּלְכַבֵּד אֶחָד אֶת הַשָּׁנִי, וְתִשְׁמְרוּ מִשְׁטִיּוֹת וְכוּ', וְלֹא לָרִיב בֵּינֵיכֶם, כִּי הַסֵּמ"ך-מ"ם אֹרֵב עֲלֵיכֶם מְאֹד מְאֹד, לְשִׁבּוֹר אֶתְכֶם, חֵס וְחִלְיָה, וְלַעֲשׂוֹת בֵּינֵיכֶם פְּרוּדִים, לִכְן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם, שֶׁתִּתְחַזְּקוּ מְאֹד, וְהַעֲקֹר לְהִסְתַּכֵּל עַל הַנְּקֻדוֹת טוֹבוֹת שֶׁיֵּשׁ בֵּינֵיכֶם, וְאֵל תִּרְיִבוּ בְּשׁוּם פְּנִים וְאַפִּן.

גַּא וְנָא תִשְׁתַּדְּלוּ בְּכֹל יוֹם לוֹמַר "יוֹם תְּהִלִּים", כִּי הַתְּהִלִּים נִחְלָק לְשִׁבְעָה חֲלָקִים כְּפִי יְמֵי הַשָּׁבוּעַ, וְלִכְן אֲשַׁרֵּי מִי שֶׁזוֹכֶה לְסִים בְּכֹל יוֹם "יוֹם תְּהִלִּים", כְּדֵי שֶׁיִּסִּים בְּכֹל שָׁבוּעַ אֶת כָּל סֵפֶר תְּהִלִּים, וְזֶה מִמְּשִׁיךְ יְשׁוּעוֹת בְּבֵית.

... גֵּרוּ יְאִיר! אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ, שֶׁתִּלְמַד בְּכֹל יוֹם חֲמֵשׁ וְרִש"י, עִם הַתְּרַגּוּם, כְּדֵי שֶׁתִּסִּים 'שָׁנִים מְקַרָּא וְאֶחָד תְּרַגּוּם' עִם פְּרוּשׁ רִש"י בְּכֹל שָׁבוּעַ, וְכֵן תִּגְרַס הַרְבֵּה פְּרָקִים מִשְׁנִיּוֹת, שֶׁזֶה מְטַהֵר אֶת הַנְּשָׁמָה, וְעַל כֵּלָּם תִּלְמַד הַרְבֵּה הֶלְכָה.

... תַּחֲזִיחַ! רְצִיתִי מְאֹד מְאֹד שֶׁתִּגְלַחֵי אֶת שְׁעָרוֹת רֵאשֶׁךְ, כִּי זֶה עוֹן חֲמוּר לְרֵאוֹת אֶת הַשְּׁעָרוֹת, וּמִתֵּר לְלַכֵּת עִם פֶּאֶה, וַיֵּשׁ יוֹתֵר פּוֹסְקִים שְׁמִתִּירִים פֶּאֶה מֵאֲשֶׁר פּוֹסְקִים שְׁאוּסְרִים, וְאֶפְשָׁר גַּם לְנָשִׁים מַעֲדוֹת הַמְזַרְח לְלַכֵּת עִם פֶּאֶה, וּיְכַבֵּר הָאָרִיךְ בְּזֶה בְּשׁוֹ"ת "שְׁמֵשׁ וּמִגֵּן" (חֵלֶק ב', אָבוֹן הַעֲזָר, סִימָן טו, טז, יז); אֶת לֹא יְכוּלָה לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֵל הַמַּעֲלָה שֶׁל הָאִשָּׁה שֶׁהוֹלֵכֶת עִם קְרַחַת, שֶׁלֹּא רוֹאִים בְּכֻלָּל אֶת הַשְּׁעָרוֹת שְׁלָה, וְזֶה מְבִיא הַרְבֵּה יְשׁוּעוֹת בְּבֵית, מְלַבֵּד זֹאת תַּהֲיִ צְנוּעָה בְּדַבּוּר, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בּוֹדֵאֵי לֹא יַעֲזֹב אוֹתָךְ.

תַּתְחַזְקוּ יַחַד, וְאִז תִּרְאוּ נְסִים נִגְלִים שֶׁיַּעֲשֶׂה עִמָּכֶם הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ שֶׁבֶת שְׁלוֹם...

לַד תִּקְצַט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסִדְרֵי צוּ, י"ז אֲדַרְבֵּי ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכוּן קַבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מִבְקֵשׁ אוֹתָךְ לְשָׁמֵר עַל כִּסְפֵי צְדָקָה, כִּי כָּל אֲגוּרָה בָּאָה לִי מִמֶּשׁ בְּמַסִּירוֹת נֶפֶשׁ, וּבִנְס גְּדוֹל מְאֹד.

הַרְגַע שִׁיְהִיָּה לָךְ אֶלְךָ ש"ח, תֵּן אֶת זֶה לְ ... גֵּרוֹ יְאִיר, עֲבוּר גְּרַתִּיק הַסֵּפֶר תּוֹרָה, כִּי אֲנִי רוֹצֶה לַעֲשׂוֹת הַכְּנֶסֶת סֵפֶר תּוֹרָה בְּרֵאשׁ-חֵדֶשׁ נִיסָן, וְגַם סַעֲדַת הַוְדָאָה גְּדוֹלָה, וְאֲנִי חִיָּב לוֹ עֲדִין אֶלְךָ שְׁקָל עַל הַנְּרַתְבִּיק, וְלִכֵּן אִם אַתָּה יְכוּל לְתַת לוֹ אֲשַׁמַּח מְאֹד.

רַק תִּרְשֹׁם כָּל הַכְּנֶסָה וְכָל הוֹצָאָה, כְּדֵי שִׁיְהִיָּה לִי חֲשָׁבוֹן עַל כָּל פֶּרֶט וּפֶרֶט.

חִזֵּק וְאַמֵּץ, וְתִלְמַד בְּכָל יוֹם חֲמֵשׁ וְרִשְׁ"י עִם הַתְּרַגּוּם, שְׁזֶה מוֹסִיף יְרֵאת שָׁמַיִם לְאָדָם, וְכֵן תִּלְמַד בְּכָל יוֹם הַרְבֵּה פְּרָקִים

משניות, ואם תזכה לסיים בכל יום ח"י פרקים משניות, אין למעלה מזה, ותאמין לי, שזה לא קשה, אם מרגילים את עצמו, ללמד ששה פרקים לפני הצהרים, וששה אחר הצהרים, וששה בלילה, אז לא מרגישים אפילו שלמדו את הח"י פרקים, וזה נותן ספוק נפשי.

וכן תראה להתבודד אליו יתברך בכל יום על-כל-פנים חמש דקות, אשר אין ערך אליה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לד תר.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת-קדש לסדר צו, "זו אדרב' ה'תשס"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד מאד שמחתי לשמע הטוב ממך.

מה אמר לך! אם אתה צריך התחזקות, תכניס את עצמך בתוך שאלות ותשובות "אשר בנחל", ושם תמצא מרגוע לנפשך, כי כל המכתבים נכתבו רק בעבורך, כדי שתתחזק, ואני מאד מאד מקנא בך, שאתה זוכה להדפיס כרך אחר כרך, יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שתמיד תהיה לי לעזר, ונשמע ונתבשר בשורות משמחות תמיד.

העקר תתחזק באמונה פשוטה בו יתברך. מה אתה יודע, למה נתעכב השדוף שלך, אולי היא עדין צעירה וכו', ואני מאד מקנה להקדוש-ברוך-הוא, שבקרוב מאד תמצא בת זוג, ותוכל להתחתן, העקר תראה לא להיות בדרך, והשדוף הראשון שיציעו לך תקח לשם שמים.

המאחל לך שבת שלום...

לד תרא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר שְׁמִינִי, י"ט אֲדַרְכֵּב ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד, צְמוּד בְּפָנִימִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

הִנֵּה כְּפִי שֶׁהִבְנֵתִי מִמֶּךָ, שֶׁגִּמַּר הַמְּשַׁפֵּט שֶׁלָּךְ יִהְיֶה הַיּוֹם. מָה
אָמַר לָךְ! אֲנִי מִתְפַּלֵּל אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁיֵּצֵא מִשְׁפָּטָךְ לְאוֹר,
וְתִצְלִיחַ בְּכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה, וְתִשָּׂא חֵן בְּעֵינַי כָּל רוּאֶיךָ.

אֵין אַתָּה יְכוּל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַכֶּרֶת הַטוֹב שֶׁיֵּשׁ לִי
אֵלֶיךָ, כִּי מֵאֵז שֶׁקָּרָה הַמְקָרָה הַזֶּה, שֶׁגָּנַב אוֹתִי וְאֵת הַקְּהֵלָה
בְּסֻכּוּמִים אֲדִירִים, וְעִכְשָׁו אֵינוֹ מִתְבַּיֵּשׁ אֶפְלוֹ לַחֲשׁוֹב, וּמִכָּל שֶׁפֶן
לְבַצֵּעַ נִגְדֵי לְהִיּוֹת עַד מְדִינָה, זֶה מֵה שֶׁשָּׂבַר אוֹתִי לְגַמְרִי, עַד כְּדֵי
כָּךְ, שֶׁבְּנֵי אָדָם יִהְיוּ רִשְׁעִים כְּאֵלוֹ, אַחֲרַי שֶׁעֲשִׂיתִי לָהֶם כָּל-כָּף הַרְבֵּה
טוֹבוֹת, וּמִסֵּרְתִי אֶת נַפְשִׁי בְּעֵבוּרָם, וְזֶה מֵה שֶׁמְשַׁלְּמִים לִי חֲזָרָה?!
דָּבָר כְּזֶה הָרַס אוֹתִי לְגַמְרִי, עַד שֶׁאֲנִי לֹא מֵאֲמִין מֵהַיּוֹם בְּשׁוֹם בְּרִיָּה,
כִּי אֲנִי רוּאָה שֶׁסְּבִיבֵי מִסְתּוֹבְכִים אֲנָשִׁים נוֹכְלִים.

עַל-כָּל-פָּנִים מֵה שֶׁאַתָּה עוֹשֶׂה בְּשִׁבְלִי אֵין מְלִים לְהוֹדוֹת לָךְ,
וּבְיִוְדָאֵי בְּזֻכוֹת הַמְצוּוֹה הַגְּדוּלָה הַזֶּה, יַעֲזוֹר לָךְ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
שֶׁתִּזְכֶּה לְרֵאוֹת בְּשִׁמְחוֹת שֶׁל כָּל הַיְלָדִים שֶׁלָּךְ.

אֵין מְלִים לְהִסְבִּיר לָךְ אֶת גְּדֹל הַצָּעַר שֶׁיֵּשׁ לִי, שֶׁאֲנִי לֹא יְכוּל
לְהַכְנִס לְאַרְץ יִשְׂרָאֵל, כִּי מֵאֵז שֶׁאָבִי מוֹרֵי זְצוּק"ל נִפְטַר, לֹא
הִתְחַסְרְתִי לְהִיּוֹת בְּקִבְרוֹ פַּעַם בְּחַדָּשׁ, וְעִכְשָׁו כָּבַר חֲדָשִׁים אֲנִי לֹא
יְכוּל לְהַכְנִס, וְזֶה כּוֹאֵב לִי מְאֹד מְאֹד, אֲנִי מְאֹד מְקַנֶּה לְהַקְּדוֹשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתּוּכַל לְסֵדֶר אֶת הַכָּל עַל צַד הַכֵּי טוֹב.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לד תרב.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר שמיני, כ' אדר"ב ה'תשס"ג.

שלום וברכה וְכַל טוֹב סָלַח יִגְיֵעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל כָּל־לִיּוֹת אַנְשֵׁי
שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְרֶסֶלֶב", הַגְּרִים בֵּיבְנָאֵל "עִיר בְּרֶסֶלֶב",
הַיְ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׂכִינְתוֹ תָּמִיד.

דוד המלך אומר (תהלים נא, יב): "לב טהור ברא לי אלקים ורוח
נכון חדש בקרבי", אומר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן קנו):
דוד המלך זכה לרוח-הקדש, ומהרוח-הקדש הזה חבר את ספר
התהלים, מה רבנו ז"ל רוצה לספר לנו, גדלתו של דוד המלך,
שהיתה לו רוח-הקדש, וחבר מזה את התהלים? אלא עלינו לזכור
אל מי אנו מקרבים. אנהנו מקרבים אל רבי פזה, שרוצה להביא
אותנו אל המדרגה של דוד המלך! אומר רבנו ז"ל: כל אחד לפי
בחינתו, הוא בחינת רוח-הקדש, הינו כל יהודי יכול לזכות
לרוח-הקדש, וברוח-הקדש הזה הוא יכול לדבר אל הקדוש-ברוך-
הוא. תתארו לעצמכם אל מי אנו מקרבים, אל רבי הרוצה להביאנו
אל המדרגה של דוד המלך!

מה היה דוד המלך? מהרגע שיצא לאויר העולם כבר נטפל
אליו מלאך המות, ורצה להרגו, וכך אומרים חכמינו הקדושים (זהר
חלק א' קסח): ראוי היה דוד להיות נפל, וכתוב בזהר, שדמא מלאך
המות, הממנה על נשמות ישראל ועל נשמות קדושות שממיתן,
נטפל אליו ורצה להרגו, לולא שאדם הראשון נתן לו שבעים שנה
משנותיו. ואחר-כך אחיו גרשוהו, ואחר-כך חמיו גרשו, ואחר-כך
אשתו מיכל בזתה אותו, ואחר-כך בנו אבשלום גרשו. לדוד המלך
היו שונאים ששנאו אותו בתכלית השנאה, ורק רצו לעקרו מזה
העולם, דוד המלך מאז שנולד עד שנפטר, היה סבל אחד גדול,
ולא ראה יום אחד טוב בחיים, אבל מכל הצרות שעברו עליו, לא
אבד עשתונותו, אלא בא אל הקדוש-ברוך-הוא, ודבר אליו יתברך
בשפת האם שלו, ומזה נעשה ספר התהלים שכלו רוח הקדש.
מגלה לנו רבנו ז"ל סוד נפלא מאד, שכל יהודי שעוברת עליו איזו

צָרָה, אִיזוּ מַחְלָה, אִיזָה בְּלָבוּל, אִיזָה שְׁכֵרוֹן לֵב, אִיזוּ עֲגָמַת נֶפֶשׁ, אִילוּ הַלְשָׁנוֹת שְׁמַלְשִׁינִים עָלָיו, שְׁלֹא יִשְׁבֵּר, אֲלֹא יָבוֹא בְּלֵב נִשְׁבֵּר אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וַיִּסְפֹּר לְפָנָיו יִתְבַּרֵךְ כָּל הָעוֹבֵר עָלָיו, וְעַל-יְדֵי-זֶה נִטְהַר לְבָבוֹ, כִּי כְּשִׂיהוּדֵי בָא אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא וּמְדַבֵּר אֵלָיו, אִזִּי מְדַבֵּר עִם כָּל לְבוֹ, וּכְכֹל שְׁמַתְלֵהָב בְּלָבוֹ וּמְדַבֵּר אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, עַל-יְדֵי-זֶה נִטְהַר לְבוֹ, וּבִרְגַע שְׁלָבוֹ טָהוֹר, גַּם הוּא יָכוֹל לְזַכּוֹת לְרוּחַ-הַקֹּדֶשׁ.

תִּתְאָרוּ לְעֲצַמְכֶם לְאִיזָה רַבִּי אָנוּ מְקַרְבִּים! הֲלֹא אָנוּ כְּלָנוּ פְּגוּמִים, עַל מִי נַעֲבֹד, אֶת מִי נִרְמָה, רַק הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יוֹדֵעַ מִי אָנִי, וּמִי כְּמוֹנִי, רַבְּנוּ ז"ל אָמַר לְמוֹהֲרַנְ"ת ז"ל: רְצִיתִי שְׁתַּעֲשֶׂה מִהַתּוֹרוֹת שְׁלִי תַפְלוֹת, הֵינּוּ מִכָּל תּוֹרָה שְׂיַעֲשֶׂה תַפְלָה. הֲלֹף מוֹהֲרַנְ"ת ז"ל, וְכָתַב אֶת הַ"לְקוּטֵי-תַפְלוֹת", וּמִכָּל תּוֹרָה עָשָׂה תַפְלָה, וּמָהוּ הַ"לְקוּטֵי-תַפְלוֹת"? הֲאֵמַת שְׁלָנוּ. וְלִכְן מוֹהֲרַנְ"ת ז"ל אָמַר: שְׁהִרְבֵּה אֲנָשִׁים זָכוּ לְגֹן-עֵדֶן עַל-יְדֵי הַ"לְקוּטֵי-תַפְלוֹת" שְׁלוֹ, וְאִיךָ? כִּי הַ"לְקוּטֵי-תַפְלוֹת" שֶׁל מוֹהֲרַנְ"ת ז"ל הֵם לְמַעַלָּה מְרוּחַ-הַקֹּדֶשׁ, לְמַעַלָּה מִשְׁעַר נ', וּמִדּוּעַ? כִּי הַדְּבוּרִים שְׁכַתוּבִים שָׁם, כְּתוּבִים עִם אֱמֶת, אֲשֶׁר אֲצִלוּ יִתְבַּרֵךְ מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב אֱמֶת, כְּשִׂיהוּדֵי לוֹקַח אֶת הַ"לְקוּטֵי-תַפְלוֹת" וְאוֹמֵר: "אֵין לָךְ עוֹד פְּגוּם כְּמוֹנִי, אֵין לָךְ עוֹד חוּטָא וּפּוֹשַׁע כְּמוֹנִי, הֲצִילְנִי נָא, עֲזְרֵנִי נָא, הוֹשִׁיעֵנִי נָא", אָדָם אוֹמֵר זֹאת עִם אֱמֶת, זֶה עוֹשֶׂה רֶשֶׁם גְּדוֹל בְּשָׂמַיִם. לָמָּה בְּנֵי-אָדָם אֵינָם יְכוֹלִים לְסַבֵּל אֶת רַבְּנוּ ז"ל וְאֶת מִי שְׁמַפְרָסֵם אֶת רַבְּנוּ ז"ל? כִּי הֲאֵמַת שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל אֵין בְּשׁוּם מְקוֹם, רַבְּנוּ ז"ל מְדַבֵּר אֵלָינוּ, רַבְּנוּ ז"ל מִבֵּין אוֹתָנוּ וּבְעִיּוֹתֵינוּ, בְּשָׁעָה שְׁצַדִּיקִים אַחֲרִים לֹא נוֹגְעִים בְּנִקְדוּת אֵלָיו, אִף אֶחָד אֵינוּ מְדַבֵּר מִנְקֻדַת הָאֱמֶת, וּמָה? לִידַע מִי אָנִי, שְׂאֲנִי פְּגוּם, מְלַכְלָךְ. וְרַבְּנוּ ז"ל מְגַלֵּה לָנוּ מִי אָנוּ. אֲבָל תִּכְף-וּמִיד רַבְּנוּ ז"ל מִחֻזַּק וּמְעוֹדֵד אוֹתָנוּ, וְאוֹמֵר לָנוּ: "תִּדַע הָאֱמֶת — מִי אַתָּה, שְׁחָטָאתָ, עֲוִיתָ, פָּשַׁעְתָּ, חָלַלְתָּ שִׁבְתָּ, אֲכַלְתָּ טְרֵפוֹת וּנְבֵלוֹת, עֲבַרְתָּ עַל גְּלוּי עֲרִיּוֹת, פָּגַם הַבְּרִית זָכוֹ וְכוּ', אֲבָל תִּדַע לָךְ שִׂישׁ תִּקּוּן, יֵשׁ לָךְ תִּקּוּהָ לְתַקֵּן הַכֹּל"; כְּשֶׁהוֹלְכִים לְרוּפָא אֵין צָרִיף לְהַתְבַּיֵּשׁ מִהָרוּפָא, אֲלֹא לוֹמֵר

האמת מה כואב לי והיכן, כי אם תסתיר מהרופא את כאבך, את מי אתה מטעה? את עצמך אף לא את הרופא. אצל רבנו ז"ל, זו נקדת האמת, כלנו פגומים בפגם הברית, אומר מוהרנ"ת ז"ל ב"לקוטי-תפלות", אפלו מחשבה אחת אם אדם מהרהר — זה פגם הברית, מחשבה אחת זרה שאיננו מכניסים את הקדוש-ברוך-הוא — זה כבר פגם הברית, מכל שפן מחשבה רעה, מכל שפן דבור רע, מכל שפן מעשה רע וכו'. רבנו ז"ל רוצה את נקדת האמת שלנו. ולכן אומר (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ד'), כשאדם בא אל הצדיק ומתודה, אזי יוצאים העוונות מעצמותיו, וזוכה שהאור אין סוף מאיר בו, איזה תענוג שאדם ירגיש את הקדוש-ברוך-הוא, איזו נעימות שאדם אינו רואה עולם, אלא רק את הקדוש-ברוך-הוא, כשהיודי בא עם אמת, "לב טהור ברא לי אלקים ורוח נכון חדש בקרבנו" (תהלים נא, יב), כשאדם בא עם לב אמת אל הבורא יתברך שמו, הקדוש-ברוך-הוא בורא בו לב טהור, ונכנס בו רוח נכון, וזאת מבקש דוד המלך מאתו יתברך, על-ידי שאדם מתלהב אל הקדוש-ברוך-הוא, ומתחיל לדבר רק אליו יתברך, ומפרסם אותו יתברך, על-ידי-זה לבו מתחיל להיות טהור, ומדוע? פי יודע האמת שהוא פגום, אני מלכלך ומגשם, אין זו בוששה לומר את האמת, כל זמן שאדם בזה העולם, יכול לתקן הכל, פה בזה העולם הקדוש-ברוך-הוא רוצה את האמת, שנאמר לו את האמת. חכמינו הקדושים אומרים (מדרש אגדה): מדת בשר ודם כשפא אל בית-דין ומשקר על חברו, והוא מרמה את השני, והשני מרמה אותו, ושניהם עובדים על בית-דין, יכולים להטעות את הבית-דין, אף לא-כן מדת בית-דין העליון, שם חשובה האמת. פה בבית-דין אם תאמר: חטאתי, עויתי, פשעתי, בית-דין יאמר: תשלם. אז ממילא משקרים. אבל שם בבית-דין העליון, אם אומרים את האמת — מוחלים לה. אומר רבנו ז"ל, שצריך להיות פה כדגמת דלעילא, לומר להקדוש-ברוך-הוא את האמת, וזו נקראת התבודדות, שאדם יבוא להקדוש-ברוך-הוא ויאמר לפניו: חטאתי, עויתי, פשעתי, כזאת וכזאת עשיתי, כשבאים להקדוש-ברוך-הוא עם אמת, אומר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ט'), אז מתחיל להאיר לנו

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. וְאוֹמֵר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן קיב): כְּשֶׁאָדָם צוֹעֵק לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא: "ה' הוֹשִׁיעַ הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם קוֹרְאָנוּ", אִם זֶה עִם אַמֶּת, בּוֹקֵעַ אֶת כָּל הַרְקִיעִים, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָךְ, מִסְּבִיר פֶּה רַבְּנוּ ז"ל, שְׁעַל-יְדֵי שְׂאָדָם מִתְּלַהֵב אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאֵינּוּ רוֹצֵה שׁוּם דְּבָר רַק אֶת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא — נִפְרָ לְכַבּוֹ. אִם-כֵּן זֶה הַרְבֵּי שָׂיֵשׁ לָנוּ, שְׂרוּצָה לְהִבְיָאֵנוּ לְדַרְגָּה שֶׁל דְּוֹד הַמֶּלֶךְ, שְׁהִיָּה גִרְדָּף פֶּל יָמֵי חַיּוֹ, רַדְפוּהוּ, עֲשׂוּ מִמֶּנּוּ לַיְצָנוֹת, כְּמוֹ שְׂאוּמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (מִדְּרַשׁ תְּהִלִּים קכב): אֵין לָךְ דוֹר שְׂאֵין בוֹ לַיְצָנִים, אֲבָל אֵין לָךְ דוֹר שְׁהִיּוּ בוֹ לַיְצָנִים פְּדוּרוֹ שֶׁל דְּוֹד; בְּכָל דוֹר וְדוֹר יִשְׁנֵם לַיְצָנִים הַמִּתְּלוֹצְצִים מִצְדִּיקִים, אֲבָל לַיְצָנִים כְּבִדּוּרוֹ שֶׁל דְּוֹד הַמֶּלֶךְ לֹא הִיָּה כְּזוֹת, כִּי הִיָּה גִרְדָּף פֶּל יָמֵי חַיּוֹ הֵן מֵאֲחִיו, הֵן מֵאֲשֶׁתּוֹ, הֵן מִיְלָדָיו, וּמִשְׂאֵר בְּנֵי אָדָם, שְׂמַעֲי בֶן גֵּרָא מְקַלְלוֹ קָלְלָה גְמֻרָצָת; אֲדוּמִי, מִמְּזֹר וְכוּ', וְדוֹד הַמֶּלֶךְ בּוֹרַח אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כָּל פַּעַם שְׁעֹבֵר עָלָיו אֵיזָה מִשְׂבַּר בְּרַח אֱלֹו יִתְבָּרַךְ. וְלִכֵּן זָכָה לְהִשְׁאִיר לָנוּ סֵפֶר כְּזֶה שֶׁכָּלוּ רוּחַ-הַקְדֹּשׁ, סֵפֶר הַתְּהִלִּים. נִמְצָא לְפִי זֶה, אִם יֵשׁ לְאָדָם טֵהַר לֵב, שְׂאֵינְנוּ רוֹצֵה כְּלוּם רַק אֶת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֲזִי זוֹכָה גַם-כֵּן לְרוּחַ-הַקְדֹּשׁ, וְזוֹכָה לְהִשְׁאִיר סֵפֶר שֶׁכָּל אֶחָד מֵרַגִּישׁ, שְׁהֵנָּה הַסֵּפֶר הִזֶּה מְדַבֵּר אֵלָיו, וְגִדְּלַק גַם-כֵּן אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, זֹו גִּדְּלָתוֹ שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל, וְזוֹת רוֹצֵה לְהַחֲדִיר בְּנוֹ, וְלִכֵּן עָלֵינוּ לְשַׂמַּח מְאֹד מְאֹד שְׂיֵשׁ לָנוּ רַבִּי כְּזֶה. וְאוֹמֵר רַבְּנוּ ז"ל (שִׁיחוֹת-הַר"ן, סִימָן קעז), שְׁעָלֵינוּ לְשַׂמַּח מְאֹד מְאֹד עִם הַרְבֵּי שְׁלָנוּ, כִּי יֵשׁ לָנוּ רַבִּי כְּזֶה שְׂרוּצָה לְהִבְיָאֵנוּ לַתְּכִלִּית עוֹד כְּזֶה הָעוֹלָם, שְׂנִכְפִּיר אֶת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עוֹד בְּזֶה הָעוֹלָם.

פַּעַם שְׂמַעֲנוּ אֶת 'בַּעַל הַתְּנַיָּא' מִתְּפִלָּל, וְיָדוּעַ שְׁהִיָּה מִתְּפִלָּל עִם גִּבּוֹן, עָלָה בַּכְּבֹּשׁ — לְשׁוֹן לְכַבֵּשׁ עוֹנוֹתֵי, עָלָה בַּכְּבֹּשׁ, אִם כּוֹתְשִׁים אֶת הָאָדָם הַיֵּטֵב הַיֵּטֵב, רוֹצִים לַעֲשׂוֹת מִמֶּנּוּ כְּלִיזוֹן, אֲזִי פָּנָה לְסוּבֵב כָּל עֲלָמִין, עָלָה לְכַבֵּשׁ — כְּשִׁיְהוּדֵי עוֹבֵר עָלָיו צְרוֹת וְיִסּוּרִים וְכוֹתְשִׁים אוֹתוֹ, וְגִדְּמָה שְׁזֶה סוּף הָעוֹלָם וְהֵנָּה הוּא אֲבוּד, אֲזִי יִפְנָה לְסוּבֵב כָּל עֲלָמִין. אָנוּ נִמְצָאִים עִתָּה בְּמַצְבַּ קָשָׁה, מֵהוּ הַקְּשִׁי? הִסְתַּר פָּנִים, חוֹשְׁבִים כְּאֵלוֹ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עוֹבֵר אוֹתָנוּ, "מוֹהֲרָא" שְׁ

הַבְּטַחַת שֶׁהִנֵּה יִבְנֶאֱל תְּהִיָּה עִיר בְּרִסְלָב, וְהִנֵּה בָּאִים אִינְשֵׁי דְלֵא מַעְלֵי וּמִתְנַפְּלִים לָנוּ" וְכוּ', וּלְכֻלָּם יִשְׁנֶן טְעָנוֹת, "מוֹהֲרָא" שׁ הַבְּטַחַת שְׁפִיָּה יְהִיָּה כָּל טוֹב, וּלְכֻלָּם יְהִיָּה בֵּית, וּלְכֻלָּם יְהִיוּ יְלָדִים, נְכָדִים קְדוּשִׁים וּטְהוּרִים, וְתִרְאֶה מַה שְׁקוּרָה לָנוּ, אֲנִשֵׁי הַסֵּמ"ךְ-מ"ם בָּאִים מִגְּלַחֵי רֹאשׁ וּמִתְנַפְּלִים, וּמַר מְאֹד לָנוּ"; אַזֵּי הַהֲכָרַח לֹמַר לָכֶם, זֶה מַה שְׁדוּד הַמְּלֶךְ אֹמֵר: "הַסְּתַרְתָּ פְּנִיךָ הֵייתִי נְבִהָל", כְּשֵׁי שׁ הַסְּתַרְתָּ פָּנִים, שְׂאִין רוֹאִים אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אַזֵּי כָּלָם מִפְּחָדִים, וּמַה דוּד הַמְּלֶךְ מִבְּקֶשׁ? "פְּנֵה אֵלַי וְחַנּוּנִי", אֲנִי רוֹצֶה לְרְאוֹת אֶת פְּנִיךָ, אֹמֵר רַבְּנוּ וְ"ל (לְקוּטֵי-מוֹהֲרָן, חֶלֶק א', סִימָן ב'), עֲכָשׁוּ שְׂאֲנוּ בְּגִלוּת, עִם יִשְׂרָאֵל חוֹשְׁבִים שֵׁישׁ הַסְּתַר פָּנִים, הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אֵינוֹ פֹּה, חֶסֶד וְשָׁלוֹם, וּמִסְתַּתֵּר בְּאִיזָה מְקוֹם בְּשָׁמַיִם, אַזֵּי אֲנוּ מִבְּקֶשִׁים: "פְּנֵה אֵלַי וְחַנּוּנִי", בּוֹא אֵלַי הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא וְתִתְגַּלֶּה אֵלַינוּ. הִנֵּה זְכִינוּ לְרְאוֹת כְּבָר כָּל-כָּף הַרְבֵּה גָּסִים, כָּל אֶחָד מֵאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ יִכּוֹל לַעֲשׂוֹת סֵפֶר גָּסִים מַה שְׂאַרְע עִמּוֹ וְכוּ' וְכוּ', יוֹצֵא צָבָא שְׁלָם לְכַבֵּשׁ עִיר, וְהִנֵּה יֵשׁ שְׁלֹשׁ כְּתוּבֹת חִילִים, כְּתוּבָה חֲלָשָׁה תְּכַף-וּמִיד בּוֹרְחִים אֹמְרִים עַל זֶה חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (סוּטָה מֵד.) תְּחַלֵּת מִפְּלֵה — גָּסָה. יֵשׁ סוּג נוֹסֵף שֶׁל חִילִים, שְׂבָאֵמְצַע הַדְּרֵךְ גִּפְצָעִים, וְיִשְׁנֵם שְׁנֵהֲרָגִים גַּם-כֵּן. אָבֵל יֵשׁ כְּתוּבָה שְׁלִישִׁית שְׁנִלְחָמִים וּמְחַלִּיטִים: זֶהוּ זֶה אָנוּ הוֹלְכִים עַד הַסוּף, כְּמוֹ שְׂסַפֵּר לָנוּ רַבְּנוּ וְ"ל בְּסִפּוּרֵי מַעֲשֵׂיוֹת מֵאַבְדַּת בֵּית מֶלֶךְ, שֶׁהִשְׁנִי לְמֶלֶךְ לֹא יִכּוֹל הָיָה לְרְאוֹת אֶת צַעַר הַמְּלֶךְ, וְאָמַר שֶׁהוּלֵךְ לְמַצָּא אֶת הַבֵּית מֶלֶךְ, וּכְכֹל שֶׁרַחֲקוּהוּ אָמַר: בּוֹדָאֵי יֵשׁ דְּבָר כְּזֶה. וְאָמְרוּ לוֹ: אַתָּה בְּעַל דְּמִיּוֹן וְלֹא תִנְצַח, וְאָמַר: לֹא, לֹא! בּוֹדָאֵי יֵשׁ דְּבָר כְּזֶה, וּלְבַסוּף, כָּל הַמְּנִיעוּ"ת הַתְּהַפְּכוּ לוֹ לְנַעֲימוּ"ת, וְכֹל אֵלּוּ שֶׁרַחֲקוּהוּ הֵם קְרִבּוּהוּ, עַד שְׂמַצָּא אֶת הַבֵּית מֶלֶךְ.

כְּמוֹ-כֵּן אֲנוּ גַּמְצָאִים בְּאוֹתוֹ מַצָּב, הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲיֵד, שְׁלֹא הֵייתָ לִי שׁוּם כְּוָנָה כְּאֵן לְהוֹצִיאֲכֶם לְמִדְבַּר בְּאַרְצָן לֹא זְרוּעָה, כְּשֵׁאֲנִי בְּעַצְמִי אִינִי זֹכֶה עֲדִין לְהִיּוֹת עִמָּכֶם, כְּמָה כּוֹאֵב לִי, מַה הֵייתָ כְּוָנָתִי? שְׂתַדְּעוּ שְׁלַכְל אֶחָד מִכֶּם יֵשׁ בֵּית, וְסָבִיב הַבֵּית יֵשׁ גָּנָה, וּמַצָּד אֶחָד יְהִיוּ לוֹ תְּרַנְגוּלִים וּפְרָה לְחֻלָּב, וּמַצָּד שְׁנֵי מִינֵי יַרְקוֹת וּפְרוֹת, הֲרִי לָכֶם בְּגַשְׁמִיּוֹת שְׂאִינְכֶם חֲסָרִים דְּבָר, וְתִשְׁבּוּ

ותלמדו תורה, והקדוש-ברוך-הוא יעזר, שנוזכה לחתן ילדינו קדושים וטהורים ללא רבב חטא, בנותינו נקיות, בנינו זכים, זו היתה פונתי. לא היה לי פה שום חשבון של שקר ופוליטיקה. ברגע שבאתי ליבנאל, מי שזוכר מי לזה אותי בפעם הראשונה כשבאתי לכאן, היה זה הסמ"ך-מ"ם שנטפל אלי ואמר: השטחים הללו תפוסים, אין מקום וכו', וסירתי במקום, ואחר-כך אמרתי לו שאני רוצה לעלות לבית העלמין, ונסה למנעני: מה יש לכם, מה אתם צריכים וכו', ושחק וכו', חשב שיש לו פה עסק עם איזה שוטה ובטלן. ועליתי לבית העלמין, ועשיתי שם מה שעשיתי, ונספם בדעתי: פה אשב כי אויתי, ולא יועיל לאף אחד מאומה, וחרזנו מבית העלמין ועברנו דרך הכביש הזה שנקרא היום: רבי נחמן מברסלב. ואמרתי לו: אני רוצה את השטח הזה, ואמר: לא, זה אין יכולים, והתעקשתי וענה: אראה מה אני יכול לעשות וכו', ואמרתי לו אשלם וכו', ורכשתי את הקרקע וכו', ואם אתם חושבים שבוזה נגמר הספור, אין לכם משג מה עבר עלי וכו', כמה מניעות וקששים עד שהגענו למה שהגענו.

הנה, ברוך השם, אנו עתה יותר ממאתים ארבעים משפחות, ברוך השם, יש לנו פּעוטון, גנים, תלמוד-תורה, בית-ספר, ישיבה קטנה, ישיבה גדולה, כולל נפלא שלומדים בו תורה, מי האמין כזאת?! מנין אחר מנין, היכן? ביבנאל! במקום שאיש אינו יודע המצאו, מקום שהרוח לא אומר שם בקר טוב. אבל "ויבוא גם השטן באמצע". בא הסמ"ך-מ"ם וראה שזה לא בסדר, הנה הגענו למקום שלו, כמובא בספורי-מעשיות, מעשה ג', מהחכם שהניח צנאה לילדיו, שישקו אילנות, ואמר: מתר לכם לעסק בפרנסות אחרות גם-כּן, אבל תראו להשקות אילנות, ומספר שם, שלקח החכם אנשיו חוץ לישוב ועשה עגול, ובא הסמ"ך-מ"ם, ואמר: "מה אתה עושה במקום שלי?" אמר לו החכם: "מי אמר שזה המקום שלך?" ואמר לו השד: "אפתח פי ואכלע אותך". וענה החכם: "איני מפחד ממך, אם אתה רוצה אעשה דבר שאתה תפחד ממני", והתפלל, ובאו רעמים, והשדים מפחדים מזה וכו'. הנה אנו

בשֶׁלֶב הַזֶּה, הַסֵּמ"ךְ-מ"ם רוֹצֵה לְשַׁבֵּר אֶת הָעִגּוּל שְׁלֵנוּ, מֵהוּ
הָעִגּוּל? אַחֲדוּת, אִם נִהְיֶה חֲזָקִים בְּאַמוּנָה "וְאַמוּנַתְךָ סְבִיבוֹתֶיךָ",
לֹא נִפְחַד מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעוּלָם — רַק מִהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְנִתְאַחַד
יַחַד, אֲזַי אֵין לָנוּ מַה לְפַחַד, יֵשׁ לָנוּ עִגּוּל, וְהַסֵּמ"ךְ-מ"ם אֵינוֹ יָכוֹל
לְהִפְנֵס, הוּא יָכוֹל לְפַתַּח פִּיו עַד הַשָּׁמַיִם וְלֹא יוֹעִיל לוֹ, וְאַף שִׁיאִמַּר:
הִנֵּה אָנִי בּוֹלֵעַ אֶתְכֶם, וְלֹא יַעֲלֶה בְּיָדוֹ, אֲדַרְבֶּה אָנוּ נִתְפַלֵּל וְנִגְרַם
לְרַעְמִים, שֶׁהוּא יִפְחַד מֵאַתָּנוּ. וְלִכֵּן אוֹמֵר רַבְּנוּ ז"ל: בְּרַגְעַ שִׁישׁ
לְאַדָּם לֵב טָהוֹר, אֵינָנוּ מִפְּחַד מְכֻלּוּם רַק מִהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
וּמִדְּבַר אֱלֹוֵי יִתְבָּרַךְ.

וְזֶה הִיָּה דְוִד הַמֶּלֶךְ בְּכָל פַּעַם שֶׁעָבַר עָלָיו אֵיזָה מִשְׁבָּר אוֹ צַעַר,
לֹא בָּא אֶל פְּלוּנֵי אוֹ אֶלְמוּנֵי, אֲלֵא אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְבַד,
וּכְמֵאַמְרָם ז"ל (ירוּשְׁלַי בְּרִכּוֹת סג.): אִם בָּאָה עַל הָאָדָם צָרָה לֹא יִפְנֶה
לֹא לְמִיכָאֵל וְלֹא לְגַבְרִיאֵל אֲלֵא לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּעַצְמוֹ, לֹא רַק
שֶׁלֹּא נִבּוֹא אֶל בְּנֵי אָדָם בְּעַת צָרָה, אֲלֵא אֶפְלוּ לֹא אֶל מְלֹאכִים, אֲלֵא
אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

וְלִכֵּן זָכְרוּ הֵיטֵב אֶל מִי אָנוּ מְקַרְבִּים — אֶל רַבְּנוּ ז"ל, שֶׁאָמַר:
"נִצְחָתִי וְאַנְצַחַת, פִּי מִדְּתוֹ נִצַּח", וְאָמַר: "גְּמַרְתִּי וְאַגְמַר", וְאָמַר
לְאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ קֹדֶם הַהִסְתַּלְקוּת: מַה לָּכֶם לְהִתְפַּחַד כְּשֶׁאֲנִי הוֹלֵךְ
לְפָנֶיכֶם. רַבְּנוּ ז"ל אֵינוֹ אוֹהֵב אֶת הַמֶּלֶה 'אַנִּי', וְאוֹמֵר (לְקוּטֵי-מוֹהֲרָן,
חֶלֶק ב', סִימָן פב), כְּשֶׁאָדָם אוֹמֵר 'אַנִּי', אֲזַי אֵין הוֹלֵךְ לוֹ כְּסֻדְרָה, וְכָל
אֲשֶׁר הוּא עוֹשֶׂה הוֹלֵךְ לוֹ הַפּוֹף שֶׁלֹּא כְּסֻדְרָה, אוֹמֵר רַבְּנוּ ז"ל: אָנִי
זוֹ הַנְּשֻׁמָּה, אֵין מִשְׁגַּ 'אַנִּי', אָנִי זֶה הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אָנִי רֵאשׁוֹן
וְאַנִּי אַחֲרוֹן, וּמִבְּלַעֲדֵי אֵין אֱלֹקִים. כְּשֶׁאָדָם אֵינוֹ רוֹצֵה מֵאוּמָה, רַק
אֶת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֲזַי הוּא יִנְצַח עַד הַסּוֹף. בְּנִדְאֵי יְנַסּוּ אוֹתוֹ
בְּכָל מֵינֵי נְסִיווֹת קָשִׁים וּמְרִים כְּמוֹ שֶׁנִּסּוּ אֶת דְּוִד הַמֶּלֶךְ, אָבֵל אִם
יַעֲשֶׂה מַה שֶׁעָשָׂה דְּוִד הַמֶּלֶךְ, שֶׁפָּרַח אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
עַל-יְדֵי-זֶה אוֹמֵר רַבְּנוּ ז"ל, כָּל דְּבַר אֲשֶׁר יָבּוֹא בְּאֵשׁ — תַּעֲבִירוּ
בְּאֵשׁ. בּוֹעֵר בִּי הַיֵּצֵר הָרָע, הַפְּעֵס וְהַרְצִיחָה, אָנִי רוֹצֵה לְנַקֵּם אֶת
נַקְמָתִי, אוֹמֵר רַבְּנוּ ז"ל: לֹא וְלֹא! כָּל דְּבַר אֲשֶׁר יָבּוֹא בְּאֵשׁ תַּעֲבִירוּ
בְּאֵשׁ, בּוֹעֵר בְּךָ הַפְּעֵס וְהַנְּקָמָה לְנַקֵּם בְּסֵמ"ךְ-מ"ם שְׁמוֹסֵר וּמְלִשִׁין

וְכוּי, אֹמֵר רַבְּנוּ ז"ל: לֹא וְלֹא! אֲנִי רוֹצֶה שְׁתַּבְּעַר בְּךָ אֵשׁ
הַהִתְלַהְבוֹת אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, תַּעֲזֹב אֶת הַסֵּמ"ךְ-מ"ם הוּא
יִתְבַטֵּל כְּכֹר, תַּעֲזֹב אֶת הַמוֹסֵר, הוּא יִפֹּל בְּעֵצְמוֹ, וְכַמְאַמְרֵם ז"ל:
כְּשֵׁאתָה רוֹאֶה שְׂכוֹר — תֵּן לוֹ לְלַכֵּת הוּא בְּמִילָא יִפֹּל, אֵל תִּדְחַף
אוֹתוֹ. וְזֶהוּ שְׂאוּמֵר רַבְּנוּ ז"ל: כֹּל דְּבַר שְׂיָבוֹא בְּאֵשׁ תַּעֲבִיר בְּאֵשׁ,
אִיזוֹ אֵשׁ? אֵשׁ הַהִתְלַהְבוֹת אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְלִכְּן הִבֵּה נַעֲשֶׂה
הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה, מֵהַיּוֹם וְהַלָּאָה אָנוּ מִתְחִילִים לְדַבֵּר רַק אֶל
הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אִין לָנוּ עֶסֶק עִם שׁוּם בְּרִיָּה וְכוּי וְכוּי. עִם שׁוּם
מוֹסֵר וְנוֹכֵל. וּמָה עֲלִינוּ לַעֲשׂוֹת? לְהַתְּפַלֵּל לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׁלֹשׁ
פְּעָמִים בַּיּוֹם: "וְלַמְּלָשִׁינִים אֵל תְּהִי תַקְוָה", כֹּל מִי שְׁמַלְשִׁין אוֹתָנוּ
לֹא תִהְיֶה לוֹ תַקְוָה לַחַיּוֹת, וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִלְחֵם לָנוּ, יִלְחֵם
מִלְחַמָּתָנוּ, בּוֹעֵר בָּנוּ אֵשׁ הַכַּעַס וְהַנִּקְמָה, שְׁעֵדִין אָנוּ מְלֵאִים חֲטָאִים
וְעוֹנוֹת, עֲדִין אָנוּ מְרַגְּשִׁים אֶת הַצַּעַר וְהַכָּאֵב שְׁעוֹשִׂים לָנוּ, אָבֵל
אִם נַעֲבִיר הַכֹּל בְּאֵשׁ, וּמִיָּהוּ אֵשׁ? הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אֵשׁ אֲכֹלָה אֵשׁ,
מִי שְׂדָבוֹק בְּהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כְּבִיכּוֹל, נִכְנָס לְמִקְוֵה רוּתָהּ, כְּלָנוּ
מְצַנְנִים, כְּלָנוּ בְּקִרְיוֹת, כִּי כֵּן כָּתוּב אֲצֵל עֲמֶלֶק: "אֲשֶׁר קָרַךְ
בְּדֶרֶךְ", קָרַר אוֹתָנוּ, כְּלָנוּ מִפְּחָדִים, כְּלָנוּ מִבְּהָלִים, כִּי הִגִּיעוּ אֲנָשֵׁי
הַסֵּמ"ךְ-מ"ם אֲנָשֵׁי בְּלִיעַל לְהַפְחִידָנוּ, וְהִנֵּה אָנוּ בּוֹרְחִים אֶל
הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא וְנִדְבָקִים בּוֹ, אֲזִי אָנוּ חֲשִׁים הֵיטֵב אֶת חַם אִשׁוֹ
יִתְבָּרַךְ.

אֲבָקֵשׁ מֵאֵד אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ הַיְקָרִים! הַתְּחַזְּקוּ מְאֹד, מֵהַיּוֹם
וְהַלָּאָה מִתְחִילִים מִחֲדָשׁ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, לְהַתְּבוֹדֵד
אֵלָיו יִתְבָּרַךְ. וְאָמַר ר' אֲבָרְהָם בְּר' נַחֲמָן: אִם אָדָם אִינוּ מִתְּבוֹדֵד
לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֲזִי הַסֵּמ"ךְ-מ"ם לוֹמֵד עִמּוֹ סִפְרֵי חֲקִירוֹת. כֹּל
הַחֲקִירוֹת שְׂחוֹקִים אוֹתָנוּ, זֶה כְּדִי לְהַפְחִידָנוּ וּלְנַתְּקָנוּ מִהַקְּדוֹשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא, וּמָה עֲלִינוּ לַעֲנוֹת? רַק דְּבַר אַחַד: אֶת אֱלֹקִים אֲנִי יָרָא.
מָה חֲטָאתִי, מָה עֲוִיתִי, מָה פִּשְׁעֵתִי תֹאמַר לִי אַתָּה, וְאֲנִי רוֹצֶה לַחֲזוֹר
בְּתִשׁוּבָה, יֵשׁ לִי כְּסוּפִים אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֲנִי לוֹמֵד תּוֹרָה,
אֲנִי רוֹצֶה לְקַרֵּב אֶת כָּל עַם יִשְׂרָאֵל אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וּלְהַפִּיץ לוֹ סִפְרִים
הַמְּגַלִּים אֱלֹקוֹת. אֵל תֹּאמְרוּ בְּשֵׁם מוֹהְרָא"שׁ, מוֹהְרָא"שׁ מְדַבֵּר

אֲלֵיכֶם, אַתֶּם יוֹדְעִים מֵהֵיכָן? מֵעוֹלָם הֵבֵא, מוֹהֲרָא"ש נִפְטֵר, מְנַסִּים אַתְּכֶם לְרֹאוֹת מַה תַּעֲשׂוּ; פְּתֹאֵם שְׁמַעְתֶּם שְׁמוּעָה: מוֹהֲרָא"ש נִפְטֵר וְכוּ', אֲבָל מוֹהֲרָא"ש אַתְּכֶם עֲדִין, מִי שְׁיַגִּיר בִּיבְנֵאֵל, הַגּוֹף שְׁלִי תָמִיד שָׁם וְאֶהְיֶה אַתְּכֶם, מִי שֶׁרַק יָגוּר שָׁם, תִּהְיֶה לוֹ יְשׁוּעָה, רַק תִּתְפַּלְלוּ שֶׁתִּהְיֶה לִי אַרְיכוֹת יָמִים וְשָׁנִים, שְׁאַזְכֶּה לְבוֹא בְּגוּפֵי אֲלֵיכֶם, וְכִמוֹ שְׁאֲבִי זַע"ל אָמַר: וְתוֹלִיכֵנוּ קוֹמָמִיּוֹת לְאַרְצֵנוּ, שְׁאַבּוּא לְאַרְץ יִשְׂרָאֵל בְּקוֹמָה זְקוּפָה, בְּשַׁעֲהַ שְׁעָצְרוּ אֶת מוֹהֲרַנְתָּ ז"ל בְּאַזְיָקִים, וְשֶׁאֱלוֹהוּ הִתְלַמְּדִים: מַה נַּעֲשֶׂה בְּעִבּוּרְכֶם? עֲנֵה וְאָמַר: יִפּוּצוּ מַעֲיִנוֹתֶיךָ חוּצָה, וְכֵן אָנִי אוֹמֵר: מִי שְׁיַפְיֵן אֶת סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל, תִּהְיֶה לוֹ פְּרִנְסָה בְּשַׁפַּע, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִמְחַל לוֹ כָּל עֲוֹנוֹתָיו. הֶעָקֵר בְּקִהְלָתֵנוּ נִפְסְקָה הַשְּׁנֵאָה וְהַקְּנָאָה, נִפְסַק הַלְשׁוֹן-הָרַע, אָנוּ מִתְחִילִים הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה לְדַבֵּר אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אָנוּ יְהוּדִים וְכוֹסְפִים אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְחַפְצִים לְגַדֵּל דוֹר שֶׁל יִרְאִים וְשְׁלֵמִים, שְׁיִלְדֵינוּ יִהְיוּ קְדוֹשִׁים וְטְהוֹרִים, אֵין יוֹתֵר דְּבוּרִים אַחֲרֵים, אִף אֲבַקֵּשׁ אַתְּכֶם, מִי שְׁאֵינוּ יָכוֹל לַעֲצוֹר עֲצָמוֹ מִלְּדַבֵּר לְשׁוֹן-הָרַע, שְׁלֵא יִתְגַּוְרֵר בֵּינֵינוּ וְכוּ' וְכוּ'. חֲדָלוּ עִם קִטְנוּת הַמַּחֲזִין שְׁלָכֶם, הִבֵּה נִתְחִיל שְׁלִבְנוּ יִבְעַר רַק אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, נִשְׁרַף עַל קְדוּשָׁה, אֵינְנוּ רוֹצִים רַק אֶת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֲבָל זֶה תְּלוּי כְּפֵי הָאֲהָבָה שֶׁתִּהְיֶה בֵּינֵינוּ.

עֲלֵינוּ לְהַחְלִיט הַלְלִיָּה אַחַת וּלְתָמִיד, מִי אָנוּ וּמַה תְּכַלִּיתֵנוּ, מַה אָנוּ עוֹשִׂים פֹּה בִּיבְנֵאֵל? רְצוֹנֵנוּ שִׁיְהִיָּה לְכָל אֶחָד בֵּית בְּגִשְׁמִיּוֹת וְגַנְה סְבִיב, תְּרַנְגוּלִים וּבִיּוֹצִים, פָּרָה חוֹלְבַת וְכוּ' וְכוּ', כָּאֵן יֵשׁ שְׁמִירָה עַל יִלְדֵינוּ שְׁלֵא יִדְעוּ שׁוּם זָבָל וְלִכְלוּף וְכוּ' וְכוּ', רַבְּנוּ ז"ל הַקַּפִּיד מְאֹד שְׁלֵא לַעֲשׂוֹן, מִי שְׁאֵינוּ יָכוֹל לַעֲמֹד בְּזָה, שְׁלֵא יָגוּר עִמָּנוּ בְּקִהְלָתֵנוּ, וְכֵן מִי שְׁאֵינוּ מְקַפִּיד עַל כְּסָפֵי הַזּוּלַת וְגוֹנֵב וְגוֹזֵל מִזּוּלַתוֹ — אֵין לוֹ מַה לַעֲשׂוֹת אֲצֻלְנוּ. אִם תּוֹכְלוּ לַצִּיַּת אוֹתִי — זוֹ קִהְלָה קְדוּשָׁה, זוֹ קִהְלָה, שֶׁהֵלֵב שְׁלָה בּוֹעֵר רַק אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

לְזֹאת אֲבַקֵּשְׁכֶם — הַלְלִיָּה תְּקַבְּלוּ עַל עֲצָמְכֶם לְדַעַת מַה אַתֶּם רוֹצִים, אִם תְּקַבְּלוּ דְּבָרֵי אֱלוֹ — הַכֹּל יִתְהַפֵּף לְטוֹבָה, וְלֵא יִקְרָה מְאוּמָה, וְעוֹד יִשְׁלַחוּ לָכֶם מִכְתָּבֵי סְלִיחָה עַל הַטְּעוֹת שֶׁקְרַתְּהָ,

ותקבלו מכתבי התנצלות. ואף לעת עתה אין רואים כלום אלא
 ההפוך, אבל תקבלו על עצמכם שאינכם רוצים מאומה, ומיהיום
 והלאה אתם רוצים רק לדבר אל הקדוש-ברוך-הוא, אתם חפצים
 להיות באחדות אחת, ולאהב את כל בר ישראל, ברגע שאדם
 מתלהב אל הקדוש-ברוך-הוא, נשרף לו כל הרע, ואינו רוצה
 מאומה, כשעוה הנמסה מהחם.

לכן הגיע הזמן שנעזב את השטיות והדמיונות שלנו, ואנו
 מכינים עתה מקום להקדוש-ברוך-הוא בד' אמות שלנו ודיקא
 ביבנאל, וכל אחד מאנשי שלומנו אני מבטיח לו שיהיה לו דירה
 ורכב משלו, ולא יצטרך טובות משום בריה, רק אל תפחדו מאיש,
 אלא מהקדוש-ברוך-הוא, אף עקר הצלחתנו שנעשה עגול סביבנו,
 ואיזה עגול? "אמונתך סביבותיך", אנו מסבבים עם אמונה, אל
 תתגרו עם שום בריה שבעולם, כל עניננו רק תפלה, לבקשו יתברך:
 "רבנו של עולם, חטאתי, עויתי ופשעתי בהוצאת זרע לבטלה,
 שאומר רבנו ו"ל, שעל-ידי כל טפה וטפה בורא קלפות ומשחיתים,
 שהם מצערים אותי, ולכן אם יש לי צער ועגמת נפש מאיזה אדם,
 צריך לדעת שזה מחטאי שעויתי ופשעתי, ועלי לשוב בתשובה
 שלמה".

הלילה זה הלוא קדישא של הרבי רבי אלימלך מליז'עסק
 זי"ע, אשר זכותו גדולה מאד מאד, ובודאי יגן עלינו. כבר ארבעים
 שנה שאיני מחסר מלסים את "נעם אלימלך" מפרשת השבוע, רבנו
 ו"ל מאד הפליג במעלת הצדיק רבי אלימלך, ואמר שהוא הרבה
 יותר גדול מספרו. ומה היה כחו? שאלו פעם אחיו הרבי רבי זושא:
 אחי הקדוש, תאמר לי, למה יש אצלך כל-כך הרבה נסים? וענה
 ואמר: החדותי באנשי שפל-כף יאהבו זה את זה, ובזכות זו הם
 רואים נסים. לכן אבקש אתכם תהיו מאחדים, ישנם כמה עשבים
 שוטים אשר צריך לעקרם, אך ראו לשמח בשמחה אין סופית,
 שאנו יודעים מהקדוש-ברוך-הוא, יש לנו במה לשמח, רק ראו
 לצית ותצליחו. ולבסוף כל שונאינו מתנגדינו יפלו תחתנו, אף לעת

עֲתָה רְאוּ לְשִׁיר בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה, וּבְיַחַד נִתְחִיל לְרַקֵּד, וּבְיַדָּאֵי לְבַסּוֹף
נַעֲלָה מַעֲלָה מַעֲלָה.

בְּזִכּוֹת הַתְּפִלוֹת שֶׁתְּתַפְּלוּ בְּשִׁבְלֵי וּבְשִׁבְלֵיכֶם וּבְשִׁבְלֵי כָּל
יִשְׂרָאֵל, נִזְכָּה שְׂמֵפָה תֵצֵא הַגְּאֻלָּה. אֲנִי רוֹצֵה לְזַכּוֹת לְהַתְּפָאֵר לְפָנָיו
יְתִבְרַךְ אִיזוֹ קַהֲלָה יָפָה יֵשׁ לָנוּ, שֶׁבִקְהֵלָה שְׁלָנוּ אֵין מְדַבְּרִים
לְשׁוֹן-הֶרֶע, אֵין שׁוֹנְאִים זֶה אֶת זֶה, אֵין רְבִים זֶה עִם זֶה.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרִכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לד תרג.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יְתִבְרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר שְׁמִינִי, כ' אֲדָרִיב' ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרִכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... נְרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

תֵּאֱמִין לִי, שֶׁהַנְּסִיּוֹן שְׁלִי יוֹתֵר גָּדוֹל מִכָּל הַנְּסִיּוֹנוֹת שְׁלָכֶם, כִּי
זֶה לִי אַרְבָּעִים שָׁנָה רְצוּפוֹת, שְׁאֵינִי רוֹצֵה שׁוּם דְּבָר, רַק לַעֲשׂוֹת אֶת
רְצוֹנוֹ יְתִבְרַךְ, וְלִהְפָּלֵל בְּאֵין סוֹף בְּרוּךְ הוּא, וּבְכָל פַּעַם מְנַסִּים לְגַרֵּשׁ
אוֹתִי וְכוּ', וְלִהְפִּיל אוֹתִי וְכוּ', וְלִהְחַלִּישׁ אוֹתִי וְכוּ', וְתֵאֱמִין לִי שְׁלֵא
מַצְלִיחִים, כִּי אֲנִי עַקְשָׁן גָּדוֹל מְאֹד, וּכְבָר נָסוּ כָּל-כֹּף הַרְבֵּה אֲנָשִׁים
גְּדוֹלִים וְקִטְנִים וְכוּ', שְׁחוֹרִים וְלִבְנִים, חוּמִים וְאֲדָמִים, צְהָבִים
וִירְקִים וְכוּ' וְכוּ', שְׂדִים יְהוּדָאִין, מוֹסְרִים וּמְלִשְׁנִים, קְרוֹבִים
וְרַחוּקִים וְכוּ' וְכוּ', וּבְכָל פַּעַם חָשְׁבוּ שֶׁהִנֵּה כָּבֵר תִּפְסוּ אֶת הַדָּג,
וּמִבֵּין הָאֲצָבָעוֹת שְׁלָהֶם הַתַּחֲמַקְתִּי.

תֵּאֱמִין לִי, שֶׁצְּרִיכִים לָמוֹת רַק פַּעַם אַחַת, אֲזִי מֵה יְכוּלִים
לַעֲשׂוֹת לִי כְּבָר, עָלֵי לֹא צְרִיכִים לָרַחֵם, כִּי מִמִּילָא אֲנִי יוֹתֵר לְמַעֲלָה
מִלְמַטָּה, אֲבָל הַרְחַמְנוֹת הִיא עַל קַבּוּץ כָּל-כֹּף יָפָה לְמַעֲלָה מִמְּאֲתִים
וְאַרְבָּעִים מִשְׁפָּחוֹת, עָלֵיהֶם רַחֲמָנוֹת גְּדוֹלָה מְאֹד. וְלָכֵן אֲנִי מְכַרַח
לְדַבֵּר אִתְּם, וְלַחְזֹק אוֹתְם, וְלָכֵן אֲנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שֶׁהַלִּילָה תְּבֹא
בְּדִיוֹק בְּשַׁעַת תְּשַׁע וָרִבַּע, וְכֹף נוֹכַל כְּבָר לְהַתְּחִיל אֶת הַשַּׁעַת לְחֻצֵי

שְׁעָה, וְאֲנִי מְקוּהָ לַעֲשׂוֹת אֶת זֶה כָּל הַשְּׁבוּעַ, כִּי פִּשׁוּט אֲנִשִּׁי שְׁלוֹמֵנוּ מִפְּתָדִים, וְאֲנִי צָרִיךְ לְשַׁמַּח אוֹתָם וּלְחַזֵּק אוֹתָם. וְלִכֵּן רְאֵה לְהִיּוֹת בְּזִמְנִי, כִּדְרִי שֶׁכָּבֵר יִהְיֶה הַכֹּל מוֹכֵן, וְלֹא נִצְטָרֵךְ לְחַכּוֹת עַד אַחַת-עֶשְׂרֵה בְּלֵילָה.

הַמֵּאַחַל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לד תרד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֻדְרֵי שְׁמִינִי, כ' אֲדָר־ב' ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל כָּל־לֵיּוֹת אֲנִשִּׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב", הַגְּרוּיִם בְּיַבְנָאֵל "עִיר בְּרֶסֶלֶב", הַיְוִ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד.

בְּאִתִּי לְבַקֵּשׁ אֶת אֲנִשִּׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, שֶׁתִּרְאוּ לְהִתְחַזֵּק בְּיַתֵּר שְׂאֵת וּבְיַתֵּר עֵז, וְשׁוּם דְּבָר לֹא יִפְחִיד אֶתְכֶם, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנֵנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ. וְרַבְנוּ ז"ל פִּעַם צָעַק בְּקוֹל עֶמֶק בְּזוֹ הַלְּשׁוֹן: "גָּאֹט אִיז גְּרוֹיִס, מְעַן וּוְיִיסֵט גָּאֹר נִישְׁט" (הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, גְּדוֹל מְאֹד, אֲשֶׁר לֹא יוֹדְעִים כָּלֵל, וְדַחַק בְּתַבּוֹת: "אֵין יוֹדְעִים כָּלֵל"; כְּאֹמֵר שֶׁלְגַדְלָתוֹ אֵין חֶקֶר, וְלֹא יוֹדְעִים מֵהַ קְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא רוֹצֵה). וְלִכֵּן עֲלֵינוּ לְהִתְחַזֵּק וְלֹא לְהִתְפַּחַד מִשׁוּם דְּבָר, כִּי עֲכָשׁוּ זֶה הַנְּסִיּוֹן שֶׁלָּנוּ, שְׂרוּצִים לְשִׁבֵר אוֹתָנוּ, אֲבָל לֹא יוֹעִיל כָּלוּם, כִּי הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא גְדוֹל מְאֹד, וְזָכְרוּ הֵיטֵב אֶת מֵאֲמָרָם ז"ל (סוֹטָה מ.ב.), עַל הַפְּסוּק (דְּבָרִים כ'): "אֵל יִרְךָ לְבַבְכֶם אֵל תִּירָאוּ וְאֵל תַּחֲפוּזוּ" וְגו', אֵל יִרְךָ לְבַבְכֶם מִפְּנֵי צְהִלַת סוֹסִים וְצַחְצוּחַ חֲרָבוֹת, אֵל תִּירָאוּ מִפְּנֵי הַגַּפְת תַּרְסִין וְשִׁפְעַת הַקְּלָגְסִין, אֵל תַּחֲפוּזוּ מִקוֹל קַרְנֹת, אֵל תַּעֲרִצוּ מִפְּנֵי קוֹל צְנוּחוֹת, (דְּבָרִים כ'): "כִּי הַיְוִ"ה אֱלֹהֵיכֶם הֵהוּלֵךְ עִמָּכֶם", הֵם בְּאֵין בְּנִצְחוֹנוֹ שֶׁל בֶּשֶׁר וְדָם, וְאַתֶּם בָּאִים בְּנִצְחוֹנוֹ שֶׁל מְקוֹם, עוֹד תִּירָאוּ אֶת הַנְּסִים נִגְלִים שֶׁיַּעֲשֶׂה עִמָּנוּ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי הָרִי לֹא עֲשִׂינוּ שׁוּם דְּבָר, וְאֲנַחְנוּ לֹא נִגַּד הַחֶק, סֵתָם יֵשׁ רֶשַׁע מְרַשַׁע מְלִשִׁין וּמוֹסֵר, שְׁבוּדָאֵי הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִטְפֵּל בּוֹ, וְאֲנַחְנוּ צָרִיכִים לְהִזְכִּיר אֶת

שָׁמַם שֶׁל הַרְשָׁעִים, בָּעֵת שֶׁאֲנַחְנוּ אוֹמְרִים שֶׁלֹּשׁ פְּעָמִים בַּיּוֹם:
 "וְלִמְלַשְׁיָנַיִם אֵל תְּהִי תִקְוָה", שֶׁלֹּא תִהְיֶה תִקְוַת חַיִּים לְאֵלוֹ הַמוֹסְרִים
 וְהַמְלַשְׁיָנַיִם, וְתִדְעוּ לָכֵם, שֶׁתִּפְלוֹת פּוֹעֲלוֹת הַרְבֵּה בַשָּׁמַיִם, וְהַקְדוּשׁ-
 בְּרוּךְ-הוּא לֹא יַעֲזֹב אוֹתָנוּ, רַק מֵה שֶׁאֲנִי מִבְּקֵשׁ אֶתְכֶם לֹא לְהַפִּיר
 אֶת הַחֵק, אֲנַחְנוּ אֲנָשִׁים שֶׁלֹּא מְפָרִים אֶת הַחֵק, וְלֹא יוֹעִיל לְאַף אֶחָד
 לְהוֹצִיא אוֹתָנוּ מִהַשְּׁפִיזוֹת וְכוּ', וְלִכְן תִּהְיוּ רְגוּעִים, גַּם זֶה יַעֲבֹר.

הַיּוֹם בְּלִילָה בְּדִיוֹק בְּשָׁעָה תִשַׁע וָרִבְעֵי יְהִיָּה שְׁעוֹר, וְרִצִּיתִי מְאֹד
 שֶׁתָּבוֹאוּ כְּלָכֶם, וְיֻכְלוּ לְרַאוֹת אוֹתִי עַל הַמָּסֶךְ.

הַמֵּאחַל לָכֶם בְּרֻכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לד תרה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר שְׁמִינִי, כ"א אָדָר-ב' ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרֻכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל כְּלָלִיּוֹת אֲנָשִׁי
 שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב" הַגָּרִים בְּיִבְנָאֵל "עִיר בְּרֶסֶלֶב",
 הַיְוִ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד.

בְּאִתִּי לְבַקֵּשׁ אֶת כָּל אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי
 פְּעֻלוֹת שְׁבָעוּלָם לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, כִּי אֵין עוֹד דְּבַר הַמְצִיל אֶת הָאָדָם
 מִכָּל מִינֵי צָרוֹת וְיִסוּרִים כְּמוֹ מִדַּת הַשְּׁמִחָה, לִכְן צָרִיכִים לְהִיּוֹת
 בְּשִׁמְחָה, כִּי הַשְּׁמִחָה מְמַשְׁכֶּת עַל הָאָדָם שְׁפַע הַדַּעַת.

זְכָרוּ הַיֵּטֵב, אֲשֶׁר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא נִמְצָא אֶתָּנוּ, עִמָּנוּ וְאֶצְלָנוּ,
 וְתָרְאוּ לְהִיּוֹת רְגִילִים לְלָקֶת בְּכָל יוֹם לְמִקְוֵה, אֲשֶׁר רִבְּנוּ ז"ל אָמַר
 (סִפְרֵי-הַמִּדּוֹת, אוֹת הַמִּתְקַת הַדִּין, סִימָן כב): עַל-יְדֵי טְבִילַת מִקְוֵה נִתְבַּטַּל
 הַצָּרוֹת וְיִשׁוּעָה בָּאָה; וְלִכְן תַּעֲשׂוּ כָּל מִינֵי פְּעֻלוֹת שְׁבָעוּלָם הָעֶקֶר
 לֹא לִפְלֵי בְּקִטְנוּת וְחִלְשׁוֹת הַדַּעַת מִשׁוּם דְּבַר שְׁבָעוּלָם, כִּי כִּךָ אָמַר
 רִבְּנוּ ז"ל (שֵׁם סִימָן ב'): חִלְשׁוֹת הַדַּעַת הֵינּוּ עֲצָבוֹת, עַל-יְדֵי-זֶה בָּא
 רַע מְזֵל, וְעַל-יְדֵי רַע מְזֵל מִדַּת הַדִּין שׁוֹלֵט; וְלִכְן תָּרְאוּ לְהִזְהַר בְּכָל
 יוֹם בְּטְבִילַת מִקְוֵה וּבְשִׁמְחָה וְרִקּוּדִים, וְעַל-יְדֵי-זֶה נִתְפָּטֵר מִכָּל

הדינים ששורים עכשו עלינו. ויש לומר: ואותנו ק'דשת מ'כל העמים, ראשי תבות מקוה; כי באמת עלינו לשמח, שזכינו להבראות מזרע ישראל, ולא עשנו כגויי הארצות, וזו השמחה הכי גדולה שיש לנו על מה לשמח.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

לד תרו.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר שמיני, כ"ב אדר-ב' ה'תשס"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל בחורי חמד הלומדים בישיבת "דמשק אליעזר", הוי"ה עליהם ישרה שכינתו תמיד.

מאד מאד אני מבקש אתכם, שפתחילו להתמיד בלמוד התורה הקדושה, ביתר שאת וביתר עז, כי לא ישאר מאתנו רק את התורה והתפלה שאנחנו מתפללים ולומדים בכל יום, זה חלקנו לנצח.

אל תתנו להיצר הרע של בטול זמן שיפגס בכם, תזכרו שאצלנו אין "בין הזמנים", כי כל זמן שאדם חי, הוא צריך לדבר אל הקדוש-ברוך-הוא, ולהתפלל את ה' תפלות בכל יום: שחרית, מנחה, ערבית, חצות, וכן ללמד בכל יום מקרא, משנה, גמרא, מדרש, ועל כלם — ללמד הלכה.

נא ונא תשמרו על הנקיות, כי הנקיות היא היסוד של כל בר ישראל, ואשרי מי שהוא נקי במחשבתו, שרק חושב ממנו יתברך, ואינו מהרהר הרהורים רעים, חס ושלום.

אני מאד מאד מבקש אתכם, שתראו לנקות סביב הישיבה, שתהיה גישה נוחה ונקיה, ותשמרו מאד מאד שלא יהיה שם ריח רע, חס ושלום, לא בגשמיות ולא ברוחניות. אני מאד מבקש אתכם, להקפיד על הנקיון בפנים בית-הכנסת, ובחדר האכל, ובחדר השנה, כי במקום נקי שם השכינה שורה.

הַעֲקָר תִּהְיוּ שְׂמֵחִים וְעֲלִיזִים, וְתִרְקְדוּ אַחֲרַי כָּל תַּפְּלָה וְתַפְּלָה,
וְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא בּוֹדְאֵי לֹא יַעֲזֹב אֶתְכֶם.

זְכְרוּ הַיֵּטֵב, אֲשֶׁר אֵין תַּחֲלִיף לִימֵי הַנְּעוּרִים, וּמָה שְׁלוֹמֵדִים
בִּימֵי הַנְּעוּרִים, זֶה מָה שְׁנֹשָׁאָר עַל כָּל הַחַיִּים.

רְצִיתִי שֶׁכָּל בַּחּוּר יִקְבַּע לְעַצְמוֹ שְׁעוֹר כְּסֻדְרָן בְּשׁוֹ"ת "אֲשֶׁר
בַּנְחַל", שֶׁכָּל מִכְתָּב וּמִכְתָּב נִכְתָּב לְכָל בַּחּוּר בְּפָנָי עַצְמוֹ, וְכֵן לֹא
אֶצְטַרֵּף לְכַתֵּב לְכָל בַּחּוּר בְּנִפְרָד, כִּי בְּסִפְרֵי "אֲשֶׁר בַּנְחַל", יֵשׁ שֵׁם
טוֹב אֲמֵתִי וְנִצְחִי לְכָל בַּחּוּר בְּכָל הַמַּצְבִּים שֶׁרַק עוֹבְרִים עָלָיו, וְאִם
תִּהְיוּ חֲזָקִים בְּלִמּוּד "אֲשֶׁר בַּנְחַל", לֹא תִצְטַרְכוּ כְּבָר שׁוּם סֵפֶר
הַמְדַבֵּר מִמוּסָר וְהַתְחַזְקוֹת, וּמָה גַם שְׁנֵה מִפְתַּח לְכָל סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל.

אֲשֶׁרִי מִי שְׂזוּכָה לְסִים בְּכָל חֹדֶשׁ שֶׁשָׁה סֻדְרֵי מְשֻׁנָּה וְ"לְקוּטֵי־
מוֹהַר"ן", אֲשֶׁר עַל־יְדֵי הַלְמוּדִים הָאֵלּוּ יִזְכָּה לְזַכּוֹת אֶת נַפְשׁוֹ.

הַמֵּאחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לד תרוז.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֻדְרֵי שְׁמִינִי, כ"ב אֲדָר־ב' ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

מָאד מָאד אָנִי מִקְפִּיד עָלֶיךָ, לְמָה אַתָּה צָרִיף לְגֵרָם לִי בְּכָל פַּעַם
שְׂפִיכַת דְּמַיִם וְעִגְמַת נַפְשׁ, הֲרֵי כַּמָּה פַּעַמִּים הִזְהַרְתִּי אֶת אֲנָשִׁי
שְׁלוֹמְנוּ הַיְקָרִים, שֶׁלֹּא יִתְרַאֲנוּ עִם שׁוּם פֶּתַח זֶר, כִּי הֵם כְּלָם רְשָׁעִים
בְּלִי יוֹצֵא מִן הַכֶּלֶל, כִּי אַתָּה צָרִיף לְדַעַת, שֶׁבְּרַגַע שְׂאָדָם מְחַלֵּל שְׁבֵת
וְאוֹכֵל טְרֵפוֹת וְנִבְלוֹת, וְהוּא בּוֹעֵל גְּדוּת, וְהוּא עוֹבֵר עַל כָּל הַתּוֹרָה
כְּלָה, אֲזַי הוּא יוֹתֵר גְּרוּעַ מֵעֶרֶל גּוֹי טָמֵא, וְאִף שְׁנֵה כּוֹאֵב לְהֵם
לְשִׁמְעַ דְּבָרִים כְּאֵלוֹ, אֲבָל זֹו מְצִיאֹת. וְלִכֵּן מָה יֵשׁ לָנוּ אַתָּם? ! וְהֵלֵא
כְּתִיב (וַיִּקְרָא כ, כו): "וְאַבְדִּיל אֶתְכֶם מִן הָעַמִּים", אֲנַחְנוּ צְרִיכִים
לְהַבְדִּיל לְגַמְרֵי מִהַזְּבִל הַזֶּה, שְׁנִקְרָאִים כְּלִי תַקְשָׁרֵת, כְּלִי תַשְׁקָרֵת,
כְּלִי שׁוֹפְכִים וְכוּ', וְכוּ', וְלִכֵּן אָנִי מָאד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, לֹא רַק שְׂאֵתָה

תִּזְהַר בְּזֶה, אֲלֵא הַתְּקוּן שֶׁלְךָ הוּא — לְהִזְהִיר גַּם אַחֲרַיִם בְּשָׁמַי, וְאֵל תִּדְפִּיס שׁוֹם דְּבַר וְכוּ', כִּי גַם זֶה טַפְשׁוֹת גְּדוּלָה מְאֹד, כִּי הִרְשָׁעִים מִה שֵׁיִשׁ לָהֶם בְּכֶתֶב, הֵם לֹחֲמִים אַחֲרֶיךָ נִגְדָנוּ, וְתִהְיֶה לְאֵל, אֵינן לִי שׁוֹם עֶסֶק עִם אֶף אֶחָד, אֲנִי עוֹסֵק רַק לְגִלּוֹת וּלְפָרְסָם אֶת רִבְנוּ ז"ל בְּעוֹלָם, שֶׁהוּא מְגַלֶּה וּמְפָרְסָם אֶת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְכָל הָעוֹלָמוֹת, אֲנִי מְאֹד מְקוּהָ שְׁתַּעֲשֶׂה אֶת רְצוֹנִי.

הַמֵּאחַל לְךָ תְּשׁוּבָה שְׁלֵמָה...

לַד תּרַח.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר שְׁמִינִי, כ"ב אָדָר-ב' ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... נִרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מַכְתְּבְךָ.

עָלִי לֹמֵר לְךָ, כִּי אֲנִי מְאֹד מְאֹד בְּצַעַר, וַיֵּשׁ בְּלִבִּי כָּאֵב גְּדוֹל עֲלֶיךָ, עַל הַבְּטוּיִים הַחֲרִיפִים, וְעַל הַדְּבָרִי בְּלַע וּגְנָאִי, שֶׁדְּבַרְתָּ אֵלַי וְכוּ', וְכוּ', וְאֲנִי מְקַבֵּל אֶת זֶה לְכַפֶּרֶת עוֹנוֹת, אֲשֶׁר לְצַעְרֵי הָרַב, עוֹנוֹתַי עָבְרוּ רֵאשִׁי וְכוּ', אֲבָל כְּמוֹ שֶׁלֹּא חָלַמְתִּי הִרְבֵּה דְבָרִים שִׁיקְרָה לִי וְכוּ', גַּם מִמֶּךָ לֹא צִפִּיתִי וְקוּיֵתִי לְשִׁמְעַ מְלִים גְּסוֹת כְּאֵלוֹ וְכוּ'. וְלִכֵּן אֵינן לִי מִה לְדַבֵּר אִתְּךָ. רַק תִּתְחִיל לְקַחֵת אֶת עֲצֻמְךָ בְּיַדְךָ, וְתִלְמַד בְּכָל יוֹם חֲמֵשׁ וְרִשְׁ"י עִם הַתְּרַגּוּם, כְּדִי שֶׁתִּסְיֵם בְּכָל שָׁבוּעַ שְׁנַיִם מְקַרְא וְאֶחָד תְּרַגּוּם, וְכֵן תִּלְמַד בְּכָל יוֹם כְּפֶה פְּרָקִים מִשְׁנִיּוֹת, וְאִם תּוּכַל לְגַנֵּב בְּכָל יוֹם ח"י פְּרָקִים מִשְׁנִיּוֹת — אֵינן לְמַעַלָּה מְזֵה, כִּי עַל זֶה אֶמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (מְכִילֵתָא מִשְׁפָּטִים): הַמִּתְגַּנֵּב מִחֲבֵרוֹ אֶף-עַל-פִּי שֶׁנִּקְרָא גֵנֵב, גֵּנֵב לְעַצְמוֹ (הֵינּוּ שֶׁאֶחָד גּוֹנֵב דַּעַת חֲבֵרוֹ, וְאוֹמֵר לוֹ שֶׁהוּא צָרִיךְ לְלַכֵּת אֵל אֵיזֶה מְקוֹם, וּבֵינן כֶּף בּוֹרַח אֵל מְקוֹם סֵתֵר וְלוֹמֵד תּוֹרָה, אֶף-עַל-פִּי שֶׁהוּא בְּכָלֵל גּוֹנֵב דַּעַת, אֲבָל גֵּנֵב לְעַצְמוֹ, כִּי מִה יִשְׁאַר לוֹ מִימֵי חַיָּיו? רַק מִה שְׁזוֹכָה לְלַמַּד וּלְהִרְבּוֹת בַּתּוֹרָה), כִּי יָבוֹא הַיּוֹם, וְתִצְטָרֵךְ אֶת כָּל הַחַ"י

קלב אָשׁר לד תרט – לד תרי בַּנְחַל

פְּרָקִים מְשֻׁנִּיּוֹת הָאֵלוֹ, וְאֵל תַּחֲשׁוּב שְׂתַחֲיָה לְנִצְחָה, יִגִּיעַ יוֹם, שְׁפֹל דָּךְ
גְּמָרָא יֵאִיר לָךְ בְּכֹל הָעוֹלָמוֹת.

תַּתְּפַלֵּל בְּמִנְיַן דִּיקָא: שְׁחֲרִית, מְנַחָה, מַעְרִיב, כִּי כָּל הַצָּרוֹת
שְׁלָךְ זֶה מִפְּנֵי שְׂאֵתָה לֹא נִזְהָר לְהַתְּפַלֵּל, שֶׁהַמּוֹלִזֵּל בְּתַפְלָה מּוֹלִזְלִים
בְּפִרְנֶסְתוֹ.

תְּרַבָּה בְּהַתְּבוֹדָדוֹת, וְתִשְׁיַח וְתִסְפֹּר אֶת לְבַבְךָ אֵלָיו יְתַבְּרָךְ.

הַמֵּאחַל לָךְ תְּשׁוּבָה שְׁלָמָה...

לד תרט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יְתַבְּרָךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֵר שְׁמִינִי, כ"ב אָדָר-ב' ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ בֵּיתֵךְ שְׂאֵת וּבֵיתֵךְ עוֹז, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
יִמְשִׁיךָ עֲלֶיךָ אוֹר וְזִיו וְחַיִּוֹת וְדַבְּקוֹת אֲמִתִּית בּוֹ יְתַבְּרָךְ שְׁמוֹ.

מָה אִמַּר לָךְ! בְּזֶה הָעוֹלָם צְרִיכִים הַרְבֵּה הַתְּחִזּוֹקוֹת, בְּפִרְט
בְּעֵתִים הַלְלוּ, שְׁעוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד מִשְׁבְּרִים וְגִלִּים, אֲשֶׁרֵי מִי שְׂזוֹכָה
לְהַחֲזִיק מֵעַמֵּד, וְאִז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לד תרי.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יְתַבְּרָךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֵר שְׁמִינִי, כ"ב אָדָר-ב' ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל הַיָּקָר לִי מְאֹד ...

גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ, וְאֶת מַכְתְּבֵי זִוְגָתְךָ תַּחֲיָה.

בענין השדוכים כְּבָר כְּתוּב (בראשית כד): "וַיִּנְשְׂאָלָה אֶת פִּיָּה וְאָמְרָה הֵן", וְלִכֵּן אֵיזָה שְׂדוּךְ מֵהַשְּׂתִים שֶׁהֵבֵת תְּרָצָה, תִּגְמְרוּ בְכִי טוֹב בְּסִימָן טוֹב וּבְמִזְל טוֹב מֵה שְׂיֹתֵר מֵהַר, וְיָפָה הִיא הַצְּנִיעוּת.

רְאֵה לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וְשׁוּם דְּבָר בְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשִׁבֵר אוֹתָךְ, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְאֲנַחְנוּ צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְהִתְחַזֵּק וְלִשְׂמַח עַל כָּל מֵה שְׁעוֹבֵר עֲלֵינוּ בֵּין בְּגַשְׁמִיּוֹת וּבֵין בְּרוּחָנִיּוֹת, כִּי סוּף כָּל סוּף יֵשׁ לָנוּ רַק אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאֲנַחְנוּ צְרִיכִים רַחֲמֵי שְׁמַיִם עַל כָּל שְׁעַל וְשְׁעַל וְעַל כָּל פְּסִיעָה וּפְסִיעָה.

חֲזוּק וְאַמֵץ, וְתִתְבַּוְּד בְּכָל יוֹם אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, כִּי רַק זֶה הַבַּיִת מְנוּס שְׁלָנוּ הַיְחִידִי, לְבָרַח אֶל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָנוּ, שְׁנִזְכֶּה לְשִׁמְעַ כְּבָר בְּשׁוֹרֹת מְשֻׁמְחוֹת תָּמִיד.

רְאֵה לְכַתֵּב לִי מִכְתָּב, וּמִמֶּשׁ תַּחֲיִינִי.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לד תריא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֵר שְׁמִינִי, כ"ב אָדָר-ב' ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל אֱהוֹבֵי, יְדִידֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֲנִי מְסֻרָתִי אֶת הַיְשִׁיבָה בְּיַדֶּיךָ, וְאֲנִי בְּטוֹחַ שְׂאֵתָה עוֹשֶׂה עֲבוּדָה קְדוּשָׁה, וְאֲנִי מְאֹד נִהְנֶה מְעַבְדְּתְךָ, עֲבוּדַת הַקְּדוּשׁ.

כָּל מִי שְׂאֵתָה מְרַגֵּישׁ שְׂאֵתָה צְרִיף לְרַחֵק, תִּרְחַק אוֹתוֹ וְכוּ', אֲבָל רַק כְּתַבְתִּי לָךְ, שְׂאֵתָה צְרִיף לְהִתְחַשֵּׁב עִם בַּחוּרִים, וְצְרִיכִים לְרַחֵם גַּם עֲלֵיהֶם, כִּי עוֹבֵר עֲלֵיהֶם מֵה שְׁעוֹבֵר צְרוּת וְיִסּוּרִים

קלד אָשֶׁר לַד תּוֹרֵי בְּנַחֲל

וּמְכַאוֹבִים, עֲנָשִׁים קָשִׁים וּמְרִים וְדִינִים וְכוּ' וְכוּ', וְלָכֵן תִּתְחַשֵּׁב אִתָּם.

מָאד מָאד אָנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שְׁתִּרְאֶה שְׁסָבִיב הַיְשִׁיבָה יְהִיֶה נְקִי, כִּי מְסַפְּרִים לִי שֶׁיֵּשׁ רֵיחַ רַע, וְהַרְבֵּה זָבָל, וְלָכֵן אָנִי מָאד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ שְׁיִהְיֶה נְקִי, בְּבֵית וּבְחוּץ, כִּי אָנִי רוֹצֵה יְשִׁיבָה מְסַדֶּרֶת, וְאָנִי מָאד מְקַנֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, לְבוֹא מֵה שְׁיִוֵּתֵר מֵהַר אֶצְלָכֶם, וְרַק תִּתְפַּלֵּל עָלַי אֶתְּה וְכָל הַיְשִׁיבָה, שְׁאַזְכֶּה לְבוֹא.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַד תּוֹרֵי.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֵר שְׁמִינִי, כ"ב אֲדָר-ב' ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכוּן קַבְלַתִּי אֶת מְכַתְּבְּךָ.

רָאָה לְהִתְחַזֵּק בֵּיתֵךְ שְׁאֵת וּבֵיתֵךְ עוֹז, וּתְכַבֵּד מָאד אֶת אֲשֶׁתְּךָ, וְאָנִי מָאד מְקַנֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁבַקְרוּב מָאד יְהִיֶה לָכֶם רַכָּב, וְאֵז תּוֹכְלוּ לְנִסֵּעַ לְבַקֵּר אֶת הַהוֹרִים מְתִי שְׁתַּרְצוּ.

אֵל תִּפְחָד, כָּל הַשׁוֹנְאִים שְׁלָנוּ תִּהְיֶה לָהֶם מְפֻלָּה גְדוֹלָה, מְקַדֵּם אוֹ אַחֲר־כֵּף, אֲבָל הַסּוֹף שְׁלָהֶם יְהִיֶה מֵר מָאד, כִּי גְדוֹל אֲדוּנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְנַהֵיג אֶת עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים, בְּצֶדֶק וּבְמִשְׁפָּט, וְאֲשֶׁרִי מִי שְׁמַחֲזִיק מֵעַמֵּד וְאִינוּ נִשְׁבֵּר, וְאֵז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

רָאָה לְהִתְבּוֹדֵד בְּכָל יוֹם אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְאֵז תִּרְאֶה נְסִים נְגִלִים שְׁיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַד תְּרִיג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר שְׁמִינִי, כ"ב אָדָר־ב' ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ עִם הַחֲשֻׁבוֹן שֵׁשׁ בְּקָפָה שֶׁל הַמְקָוָה.

רְצִיתִי שֶׁתּוֹרִיד מֵהַסֵּף הַזֶּה חֲמֵשׁ־מֵאוֹת ש"ח, וְלָתֵת אֶת זֶה לְ...
גֵּרוּ יְאִיר, וְלִקְבֹּל מִמֶּנּוּ קִבְלָה, כִּי הוּא צָרִיךְ לְכַנּוֹת כְּמֵה דְבָרִים עֲבוּר
הַמְקָוָה, וְאַתָּה יוֹדֵעַ שֶׁכָּל כֶּסְפֵי הַצְּדָקָה הוֹלְכִים לְטוֹבַת הָרַבִּים.

תִּגִּיד לְאַח שְׁלֹךְ ... גֵּרוּ יְאִיר, שֵׁשׁ־שָׁמֶר מְאֹד מְאֹד עַל שֵׁם טוֹב
שְׁלוֹ, וְאִזּוֹ אֲזַכֶּה לְחַתֵּן אוֹתוֹ בְּקִרּוֹב מְאֹד, כִּי יֵשׁ לִי שְׂדוּף טוֹב עֲבוּרוֹ,
רַק שְׁלֹא יַעֲשֶׂה שְׁטִיּוֹת, אֲלֵא יִלְמַד תּוֹרָה בְּהַתְמַדָּה, וְשִׁיחִיָּה מְסֻדָּר
וְנָקִי, וְאִזּוֹ יוּכַל לְקַדֵּשׁ שֵׁם שְׁמַיִם.

אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ, שֶׁתִּתְחַזֵּק וְתִשְׁמַח, וְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא
בְּיָדָי יוֹצִיא אוֹתְךָ מֵהַכַּח אֵל הַפְּעֵל.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשְּׁמַיִם...

לַד תְּרִיד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר שְׁמִינִי, כ"ב אָדָר־ב' ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל פְּלִלְיוֹת אֲנָשִׁי
שְׁלוֹמֵנו הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב", הַגְּרִים בִּיבְנֵאֵל "עִיר בְּרֶסֶלֶב",
הַיּוֹנִ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׁכִינְתוֹ תָּמִיד.

רַבְּנוּ ז"ל אוֹמֵר (לְקוּיט־מוֹהֲר"ן, חֵלֶק א', סִימָן רס): הַשֵּׁם הוּא
הַנֶּפֶשׁ; מִסְבִּיר רַבְּנוּ ז"ל שֶׁמֵּהֵי נֶפֶשׁ הָאָדָם? הַשֵּׁם שְׁלוֹ, נֶפֶשׁ חַיָּה
הוּא שְׁמוֹ, כָּל אֶחָד יֵשׁ לוֹ שֵׁם כְּפִי הַמְדַרְגָּה שְׁלוֹ וְכוּ', וְלִכְּן שֵׁם זֶהוּ
דְּבַר גְּדוֹל מְאֹד. וְצָרִיכִים לְהִשְׁמַר מְאֹד מְאֹד אִיךָ קוֹרְאִים אֶת הַיֶּלֶד.

והנה מה אנו רואים? שהערב-רב שנתלפדו מכל העולם כלו ובאו לארץ ישראל, הפסלת של אמות העולם באו לארצנו הקדושה, ורוצים לעקר את התורה והמצוות מנשמות ישראל. אחד מהדברים שהולך להם בחיים — לעקר את השם של יהודי. נותנים לו שם בדוי: טל, שחר, אילן, צפרדע וכו', כל מיני שמות של פרחים, של נהרות, מעינות וכו', אבנים וכו', אבני חן, כל מיני דמיונות, ואינם יודעים שבזה משחקים עם נשמות ישראל, כי השם זה נפש, ורחמנא לצלן, יש לנפש שם של דומם, חי, צומח, ואוי לה לנשמה הזו, ולכן צריכים להזהר מאד איזה שם נותנים לתינוק. הרבי רבי אלימלך זי"ע אומר, שהשם של הילד או הילדה קובע את עתידו, אם נותנים לילד שם ראובן, אזי כל מהות הילד תהיה של ראובן או של יעקב, ואף שלא כונו אחר ראובן בן יעקב, אבל פיון שנתנו לו שם זה, וכן אם נותנים שמות אחר צדיקים, הבן גם-כן נהיה אחר-כך צדיק, ולכן כל מי שיש לו שם בדוי מהאצבע, ראוי ונכון שיחליף שמו, כי שמות הם דברים גדולים מאד, זה נשמות, זה צורפי אותיות, זה לא סתם, אלא צורפי שמות של הקדוש-ברוך-הוא, כל שם של האדם, זה שם של הקדוש-ברוך-הוא, שמו יתברך משתף בשמנו, אומר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן, חלק ב', סימן סז), לכן צריכים להשמר מאד איזה שם נותנים לרף הנולד, שצריכים לתת או אחר צדיק או אחר צדקת, אחר נביאים ונביאות, תנאים ומונאים, אך לא לתת שמות בדויים מן האצבע, כי התינוק יסבל מזה מאד מאד, ומזלו לא יצלח וכו', וצריכים להשמר בדברים אלו מכל משמר. אם שם של אחד הוא אברהם, בשום פנים ואפן לא יבוא איזה שקרן רמאי וצבוע ויאמר: שמך אינו מתאים, צריכים להוסיף לה מתתיהו, אסור להתיחס לזה, היום ישנם כל מיני מקבלים, שמחליפים שמות בעבור בצע כסף. אומר רבנו ז"ל, שבכל דור ודור ישנם צדיקים המוסרים נפשם בעבורו יתברך. אנחנו מוצאים שאחי יוסף מכרו את יוסף, ולכן סבלו נשמות ישראל מה שסבלו, הצרכו לרדת למצרים ולסבל, ואחר-כך דורות אחר דורות הצרכו תנאים לשלם מחיר כבוד על מכירת יוסף, תנאים קדושים, שכל אחד היה אש כרבי יעקבא, רבי חנינא, רבי ישמעאל

וְכוּ' וְכוּ', וְהִצְרִיכוּ אַחֲרֵי-כֵן לְהַמְסֹר לַמַּלְכוּת וּלְמֹסֵר נַפְשָׁם עַל קְדוּשׁ
 שְׁמוֹ יִתְבָּרַךְ. וּמִזֶּה נַעֲשֶׂה יְחִוּד גָּדוֹל מְאֹד. כִּי פְתוּב בַּזֶּהר, שְׁפָל
 יְהוּדֵי שְׁנַפְטָר עַל קְדוּשׁ ה', נִכְנָס בְּהִיכָל כְּזֶה, שְׁשׁוּם מְלֶאֶךָ אֵינוֹ
 יְכוּל לְהִכְנֹס שָׁם, וְלִכֵּן כָּל הַמּוֹסֵר שְׁמוֹ עַל קְדוּשׁ ה', נִכְנָס בְּהִיכָלָא
 דְּמְלֶאכָא לְמַעְלָה לְמַעְלָה. מְגַלָּה לָנוּ רַבְּנוּ ו"ל עֲצָה אֵיךְ לְהַנְצִיל
 מִלְמוּת עַל קְדוּשׁ ה', אִם אַתָּה מוֹסֵר אֶת שְׁמֶךָ, שְׂיִדְבְּרוּ עָלֶיךָ כָּל
 דְּבַר אָסוּר, מִזֶּה אַתָּה נַפְטָר מִמְסִירוֹת נַפְשׁ עַל קְדוּשׁ ה', הֲלֹא יִשְׁנֶן
 עֲבֻרוֹת שְׂאֵדָם חַיֵּב מִיָּתֶה, וְאֵין מִתְכַּפֵּר לוֹ עַד שְׂיָמוּת, וּבְאֵמַת לְכָל
 אָדָם יֵשׁ עֲדִין הַרְבֵּה מֵה לְתַקֵּן בְּזֶה הָעוֹלָם, יֵשׁ לוֹ עֲדִין הַרְבֵּה מֵה
 לַעֲשׂוֹת, כִּי כָּל זְמַן שְׂאֵדָם חֵי, יְכוּל לְהַעֲלוֹת הַרְבֵּה נַחֲת־רוּחַ
 לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי זְמַן שְׂמַת, מְסַכֵּן — אֵין לוֹ כְּלוּם! כָּל זְמַן
 שְׂאֵדָם חֵי, יְכוּל לְזַכּוֹת אֶת נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל גַּם-כֵּן לְהִתְקַרֵּב אֶל
 הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְזֶהוּ הַתְּעֵנוּג הַגָּדוֹל בְּיֹתֵר בְּשָׂמִים, כְּשִׁזּוּכִים
 לְזַכּוֹת עוֹד יְהוּדֵי וּלְקַרְבוֹ יִתְבָּרַךְ, וְאִם הִיָּה יְהוּדֵי יוֹדֵעַ אֵיזֶה שַׁעֲשׂוּעַ
 עוֹשֶׂה בְּכָל הָעוֹלָמוֹת בַּעַת שְׂמִקְרַב יְהוּדֵי לְצוּר מַחְצַבְתּוֹ, הִיָּה רוֹקֵד
 מֵרַב שְׂמִחָה: "הַיּוֹם זָפִיתִי יְהוּדֵי, שְׂגַם-כֵּן יִדְבַר אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-
 הוּא", "הַיּוֹם זָפִיתִי יְהוּדֵי שְׂיִלְמַד ח"י פְּרָקִים מְשֻׁנִּיּוֹת, שְׂיִלְמַד דָּף
 גְּמָרָא" וְכוּ'. וְלִכֵּן אֲשַׁרֵּי מִי שַׁעוֹסֵק בְּזָכוּי הַרְבִּים. אָבֵל יֵשׁ עֲבֻרוֹת
 שְׂאֵין מִתְכַּפֵּר אֶלָּא עַל-יְדֵי מִיָּתֶה. וְיֵשׁ מִיָּתוֹת מְשֻׁנּוֹת רַחֲמָנָא לְצַלֵּן,
 אָדָם נוֹסֵעַ בְּרֶכֶב, וּבָא כְּנִגְדּוֹ רֶכֶב חֲזִיתִי, וְרַחֲמָנָא לְצַלֵּן, אוֹ נַחֲנֵק
 לְמָוֹת, אוֹ נִשְׂרַף לְמָוֹת, אוֹ נִמְחָץ לְמָוֹת וְכוּ'. אוֹ רֶכֶב מִתְהַפֵּף לְוַאֲדֵי
 וְכוּ', וְנִהְרָגִים בְּסִקְלָה, שְׂרַפָּה, הֶרֶג וְחֲנֵק וְכוּ' — אַרְבַּע מִיָּתוֹת
 בֵּית-דִּין. וְכֵן, רַחֲמָנָא לְצַלֵּן, יִשְׁנֶן כָּל מַחְלוֹת וְחֲלָאִים רָעִים, שְׂמִי
 יוֹדֵעַ מֵה נִגְזָר עָלָיו וְכוּ', וְהִנֵּה בְּזֶה שְׂמִדְבָּרִים עָלָיו כָּל דְּבַר אָסוּר,
 וְנַעֲשֶׂה שְׁמוֹ חֲלִין, עַל-יְדֵי-זֶה נַפְטָר מִמִּיָּתֶה, וְלִכֵּן אוֹמֵר רַבְּנוּ ו"ל,
 כִּי נַפְשׁ חַיָּה הוּא שְׁמוֹ, הָרִי שֵׁם הָאָדָם זֶה הַנְּפֶשׁ שְׁלוֹ, אִם מְדַבְּרִים
 עַל שְׁמוֹ, נִמְצָא, שְׂמִדְבָּרִים עַל הַנְּפֶשׁ שְׁלוֹ כְּאִלוֹ הֶרְגוּ אוֹתוֹ.

וְלִכֵּן אֵל תִּקְחוּ לְלֵב שְׂמִדְבָּרִים עָלֵי כָּל-כֵּן, וְהַיּוֹם הֵיוּ עָלֵי
 זְלוּלִים בְּכָלֵי שׁוֹפְכִין, בְּשִׁלּוּיִזְיָה, בְּרִדְיוֹ וְכוּ', אֶלָּא עוֹד לֹא הִיָּתֶה
 לִי שְׂמִחָה כְּזוֹ כְּאֲשֶׁר שְׂסַפְרוּ לִי, כִּי עַל-יְדֵי-זֶה, בְּרוּךְ הַשֵּׁם, אָנִי

נפטר מכל מיני צרות ויסורים, ומכל מיני מחלות וחסדים רעים, ומכל מיני עגמות נפש. ובאמת צריכים לדעת מיהו זה ואיזה הוא המדבר? איזה כלב שעמד ונבח, ונבח, ונבח. אז אנו צריכים להתפעל מכלב נובח?! זהו סתם כלב שהוציא מפיו הטמא ריר ודבר עלי, ולי גרם רק טובות. אומר רבנו ז"ל: על-ידי שכלם מדברים על עובד ה', על-ידי-זה מכפרים לו כל עוונות, ומה גם שגורם קדוש שם שמים כל-כך גדול, שהוא מציל המון נשמות ישראל מלמות, מי יודע על כמה נשמות קדושות היה נגזר שימותו בהרג ובחנק, על-ידי הרעל והגז שהאשמדאי מעירק רוצה לזרק, ועל-ידי שבזו אותי ברבים היום בכלי התקשורת, כלי שופכין, נצלו מאות ואלפי אנשים. ולכן אל תקחו את כל-כך קשה, אדרבה, תהיו בשמחה, אינני יודע למה הקדוש-ברוך-הוא בחר בי, שאני אהיה הקרוב, שעלי ידברו כל-כך הרבה זבל ולכלוך, וסתם דברי שקר וכזב, ועלילות שוא וכז, אלא בהכרח שעל-ידי-זה נצולים מאות ואלפי נשמות שלא יפחדו. ולכן אני מקבל את זאת באהבה, ואבקש שגם אתם תקבלו זאת באהבה.

אבל דבר זה אני מתחנן אליכם. אדם המחלל שבת, אומר הרמב"ם (הלכות שבת, סימן טו), יש לו דין של גוי, האם אדם היה מתנוכח עם גוי?! ראשית, אמרו חכמינו הקדושים: אסור להסתפל בפני אדם רשע, ברגע שמסתכלים על הטמאה של הרשע, הטמאה הזו עוברת עליך. ומכל שכן שיש לו לגוי צלב וכז, וכי תפגס עמו בוכוח, וכי תסתפל לעברו?! ולכן כל המחלל שבת, מה שיך בכלל לדבר עמו, הלא הוא נדמה כגוי ממש. ולכן זהו אחד מהטעמים שאני נגד הפגנות כלפי אלו שנוסעים בשבת, כי מספנים, הם מחללי שבת, בבחינת גוי, ומה צריך להתחיל עם גויים?! הלא זה פסק הרמב"ם, שכל המחלל שבת, יש לו דין של גוי, ומה שפסק הרמב"ם פה בארעא בן פוסקים במתיבתא דרקייעא; וכן אם אדם משקץ עצמו בטרפות ונבלות, בשר החמורים והגמלים והשפנים, בשר סרטנים ודגים טמאים, הלא הוא משקץ וכל מהותו משקצת, ומה לנו ולאנשים כגון דא?! לכן אבקש אתכם בשום פנים ואופן

לֹא לְהִתְרַאֵן לְשׁוֹם קַרְיָן וְכדוּמָה, אֵין לָנוּ שׁוֹם עֶסֶק אַתָּם, אֲנַחְנוּ אֵין לָנוּ רַק אֶת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא! אַל תַּחֲשׁבוּ שְׁתוּכְלוּ לְהַחְזוֹרֵם בְּתִשׁוּבָה, הֵם יִשְׁחָקוּ עִמָּכֶם מִשְׁחָק וְכוּ', וְלֹא תִשְׁימוּ לֵב שְׁעוֹבָדִים עֲלֵיכֶם וְכוּ', וְכָל אֲשֶׁר תֹּאמְרוּ — הֵם יִהְפְּכוּ לְרַעָה וְכוּ' וְכוּ', וְאֵל תִּאֲמִינוּ לְדַבְרֵיהֶם כָּלֵל, כִּי יִסְלְפוּ אֶת דְּבָרֵיכֶם וַיִּכְתְּבוּ הַהַפּוּךְ. הֲלֹא בְיָמֵים הָאֲחֵרוֹנִים גָּלוּ אֶת פְּרָצוּפָם, שְׁמִסְלָפִים וּמִשְׁקָרִים אֶת הָאֱמֶת הָאֱמֶתִית.

וְזֹאת תִּדְעוּ — מִי שְׁעוֹשֶׂה עוֹל לְזוּלָתוֹ, יִשְׁלַם עַל כֶּף מַחִיר כָּבֵד מְאֹד, אִף שְׁעֵתָה נִדְמָה כְּאֵלוּ מְאוּמָה לֹא נֶאֱרַע לוֹ וְכוּ', לְבִסּוּף יִקְבֹּל עָנְשׁוֹ מִשְׁלָם. וְלָכֵן אֲבַקֵּשׁ אֶתְכֶם אֵל תִּתְרַאֲנוּ לְאִף כְּלֵי שׁוֹפְכִין, וּבִפְרָט בְּדַבְרֵים הַשִּׁיכִים אֵלַי, אֲבַקֵּשׁ מְאֹד, שְׁלֵא יִדְבְּרוּ בְשְׁמֵי שׁוֹם דָּבָר, וְאֵל תַּעֲשׂוּ שׁוֹם דָּבָר לְהַכְחִישׁ אוֹ לְאֱמֶת אֶת דְּבָרֵיהֶם הַטְּמָאִים.

וְדָבָר שְׁנֵי אֲבַקֵּשׁ אֶתְכֶם, שְׁתַּתְּחִילוּ כְּבָר לְהִסְתַּפֵּל עַל הַשָּׁמַיִם. רַבְּנוּ ו"ל אָמַר פְּעַם לְאַחַד: תֹּאמַר לִי, הִסְתַּכַּלְתָּ הַיּוֹם עַל הַשָּׁמַיִם? וְעָנָה לוֹ בְּשִׁלְיָהּ, אָמַר לוֹ רַבְּנוּ ו"ל: אִזּוּ מָה אַתָּה רֵץ וְכוּ', וְהוֹלִיכוֹ לְחִלּוֹן, וּמַחְלוֹנוֹ שֶׁל רַבְּנוּ ו"ל רָאוּ אֶת הַשּׁוּק, וּשְׁאָלוּ רַבְּנוּ ו"ל: מָה אַתָּה רוֹאֶה פֹה? וְעָנָה: עֲגָלוֹת, סוּסִים, אֲנָשִׁים רְצִים וְכוּ'. אָמַר לוֹ רַבְּנוּ ו"ל: עוֹד חֲמָשִׁים שָׁנָה אָנִי וְאַתָּה לֹא נִהְיָה פֹה, וְלֹא אֵלוֹ הַסּוּסִים וְאֵלוֹ הַסְּחֹרוֹת, וְאֵלוֹ הָאֲנָשִׁים לֹא נִהְיָה פֹה, אֶלָּא סוּסִים וְאֲנָשִׁים אֲחֵרִים, וְהִנֵּה אֵין לָךְ זְמַן לְהִסְתַּפֵּל עַל הַשָּׁמַיִם?! נִמְצָא, שְׁבָכַל יוֹם צְרִיכִים לְהִסְתַּפֵּל עַל הַשָּׁמַיִם. רַבְּנוּ ו"ל אוֹמַר (לְקוּשִׁי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק א', סִימָן קמט): בְּבִקְרָתוֹ טוֹב לְהִסְתַּפֵּל עַל הַשָּׁמַיִם. כְּשֶׁאֲדָם קָם, הַדָּבָר הִרְאִישׁוֹן נוֹתֵן תּוֹדָה לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ: "מוֹדָה אָנִי לְפָנֶיךָ מֶלֶךְ חַי וְקַיִם שֶׁהַחֲזוֹרָתָ בִּי נִשְׁמָתִי בְּחִמְלָה רַבָּה אֶמּוֹנְתָךְ". וְטוֹב לְהִסְתַּפֵּל עַל הַשָּׁמַיִם, וְכֵן בְּמִשְׁךְ הַיּוֹם טוֹב לְהִסְתַּפֵּל עַל הַשָּׁמַיִם, וְזֶה מִמְשִׁיךְ עַל הָאָדָם קִדְשָׁה גְדוֹלָה, כִּי רוֹאִים, שְׁסוּף כָּל סוּף נִצְטָרֵךְ לְהִשְׁיב נִשְׁמַתָּנוּ, וְלֹא נִחְיָה לְנִצָּחַת. אֲבָל טוֹב גַּם לְהִסְתַּפֵּל עַל הָאֲדָמָה, לִידַע שֶׁהַנִּשְׁמָה לְבִסּוּף תַּעֲלֶה מְעַלָּה, וְהַגּוֹף יִקְבַּר בְּאֲדָמָה.

הַלֵּךְ פְּעַם מוֹהֲרַנְיָת ו"ל עִם אַחַד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוּמְנוּ בַּיַּעַר,

וּבְאֲמָצַע הַדֶּרֶךְ נַעֲצְרוּ, הַתְּבוּנוֹן עַל הָאֲדָמָה, וְהָהוּא לֹא הֵבִין פֶּשֶׁר
 הַדָּבָר, וְהַתְּבוּנוֹן מוֹהֲרֵנִי ת' ז"ל הֵיטֵב, וְאַחֲר־כֵּן הַמְּשִׁיף לְלַכְתָּ,
 הַתְּאֹרֵר הֵהוּא בַּעֲזוֹת דִּקְדָּשָׁה וְשָׂאֵל: מַה הַסְּתַפְּלֹתֶם כָּל-כֶּף שָׁם?
 וְעָנָה וְאָמַר: אֲנַחְנוּ פֹה בַּיַּעַר מִתְּבוּנוֹנִים לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְהִנֵּה
 נִכְנְסוּ לִי כַּמָּה מִחֻשְׁבוֹת, תְּכַנְיֹת בַּחַיִּים, אֲזִי נַעֲצַרְתִּי, כִּי רַבְנוּ ז"ל
 אוֹמַר, שָׂאֵם נִכְנַס בָּאָדָם אֵיזָה הִרְהוּר תְּשׁוּבָה, יַעֲמַד עַל הַמְּקוֹם
 הַזֶּה, וְשָׁם יַחֲשַׁב מִהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְשָׁם יִדְבַר אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-
 הוּא, כִּי אִם יֵלֶךְ, יִפְסַק מִמְּנוֹ הַהִרְהוּר תְּשׁוּבָה, וְהִנֵּה בַּמְּקוֹם הַנִּזְכָּר
 הַתְּעוֹרְרֵתִי בַתְּשׁוּבָה וְכוּ', וְעָשִׂיתִי לִי תְּכַנְיֹת — כֶּף וְכֶף יִהְיֶה וְכוּ',
 וְנִפְּל לִי רַעִיוֹן, כְּשֶׁאָדָם בּוֹנֶה בֵּית, מִתְּבוּנוֹן הֵיטֵב בִּיפִי הַבֵּית, חֲזָק
 הַבֵּית, וְעוֹרֵךְ תְּכַנְיֹת: זֶה יִהְיֶה חֲדָר אֹרְחִים, זֶה חֲדָר אֲכָל, זֶה חֲדָר
 שְׁנָה וְכוּ'. וְאֲנִי עָשִׂיתִי לְעַצְמִי חֻשְׁבוֹן, הִנֵּה כָּאֵן יִהְיֶה בֵּיתִי, יִחְפְּרוּ
 כָּאֵן בּוֹר, וַיִּכְסּוּ אוֹתִי עִם עֶפֶר, וַיִּמְהִי הַהִרְגָּשָׁה כְּשֶׁשׁוֹכְבִים לַמָּטָה,
 וְשִׁכְבָה שֶׁל מֶטֶר אֲדָמָה מִנַּחַת עָלַיָּךְ, מָה עוֹשִׂים לַמָּטָה, מַה
 חוֹשְׁבִים?! רוֹצִים לְבָרַח — אֵין יְכוּלִים, רוֹצִים לָקוּם — אֵין
 יְכוּלִים וְכוּ', מַה קוֹרָה וְכוּ'. וְהָהוּא הַתְּחִיל כָּל-כֶּף לַפְּחָד, שֶׁהַגְּבִיָּה
 רַגְלָיו וּבְרַח, כִּי בַשְּׁעָה שְׁמוֹהֲרֵנִי ת' ז"ל סִפֵּר זֹאת, הִרְגִישׁ בְּמוֹחֹשׁ
 שֶׁהִנֵּה הוֹלְכִים לָמוֹת, וְהִנֵּה חוֹפְרִים קָבֵר, וְהִנֵּה קוֹבְרִים אוֹתוֹ, וְהִנֵּה
 שׁוֹטָה וּבְרַח.

פַּעַם אַחַת אָמַר מוֹהֲרֵנִי ת' ז"ל: הַפֶּל אֲנִי יְכוּל לְצַיֵּר לְעַצְמִי,
 אֲבָל לֹא אֶת הַבְּרוּךְ הַבָּא הָרֵאשׁוֹן שְׂיִתְנוּ לִי בַּקָּבֵר, זֹאת אֵינִי יְכוּל
 לְתַאֵר וְכוּ', אֵיךְ יִהְיֶה, שְׂיִתְפְּרוּ בּוֹר, וַיִּכְסּוּ גוֹפְתִי וְכוּ', וַיִּכְסּוּ עִם
 עֶפֶר וְכוּ'. וַיְדוּעַ שְׁנִטְלוּ אֶת מוֹהֲרֵנִי ת' ז"ל לְבֵית-סֵהַר עִם אֲזִיקִים עַל
 יָדָיו, וַיִּמְהִי הִנֵּה חֲטָאוּ? לָכוֹ וְשָׂאֵלוּ אֶת הַמִּתְנַגְּדִים שְׁלוֹ. לְמוֹהֲרֵנִי ת'
 ז"ל הִנֵּה מִתְנַגֵּד, שֶׁהוּא מְפָרְסֵם בְּעוֹלָם לְצַדִּיק קְדוֹשׁ, וְלַחֲסִידָיו הִנֵּה
 זָקֵן וּפְאוֹת אֲרָפִים, וְלֹא הִנֵּה לוֹ מַה לְעֲשׂוֹת רַק לְהַכְנִיס יְהוּדֵי
 לְבֵית-סֵהַר, וְעַד הַיּוֹם מִחֲזִיקִים שְׁנֵה הִנֵּה צַדִּיק גְּדוֹל, בַּשְּׁעָה שְׂאֲנוּ
 יוֹדְעִים: מִי שְׁמַלְשִׁין עַל הַזּוּלָת לַמְּלָכוֹת, אֵין לוֹ תַּקְוָה לַחַיִּוֹת,
 מוֹרִידִים אוֹתוֹ וְלֹא מַעְלִין, וּמוֹבָא (שְׁלַחַן עָרוּף, הַלְכוֹת מוֹסֵר), שְׁמַגִּיעַ
 לוֹ מִיתָה.

יכולים בַּנְקַל להטעות את הבריות, אדם הולך עם לבוש של ירא וחרד, או לבוש חסידי וכובע ומלבוש תחש, וגרבים לבנים וכו', ונדמה כצדיק, ובאמת הוא מוסר ורשע גמור, ארוך וטמא, אדם המלשין על חברו הוא מוסר, והגיהנום יכלה והוא לא יכלה. ולכן אסור להתפעל משום בריה שבעולם.

חסדי השם יתברך, זכינו להתקרב אל רבנו ז"ל, אזי עלינו לציית את רבנו ז"ל. היסוד אצל רבנו ז"ל היתה שמחה, שנהיה תמיד שמחים ועליזים. לעשות כל מיני פעולות שבעולם להיות בשמחה, ולרקוד בכל יום, אמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן י'): על ידי רקודים והמחאת כף ממתיקים את הדינים, וכן מוכא בדבריו ז"ל (שם, סימן כד): מצוה גדולה להיות בשמחה תמיד, ותכף ומיד כשרוצים להיות עובד ה', עברה גדולה כשהוא בעצבות. צריכים לעבד קשה מאד על מדת השמחה. שמח"ה יש בזה ארבע אותיות המרמזות על יסודות רבנו ז"ל.

ש' — שלחן ערוך, רבנו ז"ל רצה שכל אחד מאנשי שלומנו ילמד בכל יום שלחן ערוך לידע את ההלכה, ואמר רבנו ז"ל (שיחות ה"ן, סימן כט), שכל יהודי מחיב ללמד בכל יום שלחן ערוך. כי בלי שלחן ערוך אדם אינו יכול להיות יהודי, ואינו יודע מה ומי ואיך להתנהג. ולכן אצל רבנו ז"ל היתה היסוד שלחן ערוך.

מ' — מקוה. רבנו ז"ל אמר (לקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן רה), שהתקון הראשון זה מקוה. ואמר (שם, סימן קכג), שמקוה אינה מזקת כלל, אדרבה, מקוה ממתקת את כל הדינים, ומקוה זה רפואה גם בגשמיות, ומכל שכן ברוחניות. רבנו ז"ל אמר (לקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן נו), שמקוה בא משער נו"ן ומסגל לפרנסה. ולכן הדבר הראשון בכל יום לילך למקוה.

ח' — חצות. ואומר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן קמט), שאמירת חצות זה כמו פדיון, ואז פתוחים השמים, בשעה שמים-עשרה בלילה הזמן הכי מסגל לחצות, בין בקיץ בין בחורף. ואמר רבנו ז"ל, שאם יש פוסק אחד שאומר כך יכולים לסמוך עליו,

וְאִף שָׂרְבָנוּ ו"ל אָמַר, שְׁחֻצוֹת זֶה שֵׁשׁ שָׁעוֹת אַחַר צֵאת הַכּוֹכָבִים וְכו', אֲזִי בַחֲרָף — קָל מְאֹד לְקַיֵּם עֵת חֻצוֹת, כִּי זֶה יוֹצֵא בְשָׁתַיִם-עֶשְׂרֵה וְכו', וּבְקִיץ זֶה יוֹצֵא מְאַחַר מְאֹד, אֲבָל יִשְׁנֶם פּוֹסְקִים שְׂאוּמְרִים, שְׂבִיב בְּקִיץ וּבִיב בַּחֲרָף זֶה בְשָׁתַיִם-עֶשְׂרֵה — יְכוּלִים לְסַמֵּךְ עֲלֵיהֶם. וְזֶה הַסִּימָן בְּשִׁלְחַן עָרוּף — שָׂרְאוּי לְכָל בֵּר יִשְׂרָאֵל לְהִיּוֹת מְצַר עַל חֲרַבַּן הַבַּיִת, וְכֵן אָמַר רַבְּנוּ ו"ל: הֶעֱבַר אֵינן, עֲתָה חָרַב בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ, וְרָאוּי לָנוּ שְׁלֹא נִהְיֶה אָנוּ מִמַּחְרִיבֵי הַמִּקְדָּשׁ, וּמֵאלוֹ הַגּוֹרְמִים לְאִי בְּנֵיתוֹ. וּמִדּוּעַ חָרַב הַמִּקְדָּשׁ? מִפְּנֵי שְׁנֵאת חֲנָם, וְאוּמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (יוֹמָא ט:): וְעֵדִין מְרַקֵּד בֵּינָן, אֲזִי צְרִיכִים בְּכָל לַיְלָה לְהִתְפַּלֵּל חֻצוֹת, וּלְבַקְשׁוֹ יִתְבַּרְךָ, שְׁעַל-כָּל-פָּנִים אֲנִי לֹא אֶהְיֶה מֵאלוֹ הַמַּעֲכָבִים בְּנִין בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ.

ה' — הַתְּבוּדוֹת. שְׂאָדָם יִדְבַּר אֶל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כְּמוֹכָא בְּדַבְרֵי רַבְּנוּ ו"ל (לְקוּשֵׁי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן ק'), שְׁכָל הַצְּדִיקִים לֹא הִגִּיעוּ לְמִדְרַגְתָּם אֲלֵא עַל-יְדֵי הַתְּבוּדוֹת, לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּשֵׁפֶת הָאֵם, בְּאִיזָה חֶדֶר לְבַד, אוֹ אִם הוֹלְכִים בְּדֶרֶךְ אוֹ בְּשָׂדֵה וְכו', לְדַבֵּר תָּמִיד אֶל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא כִּי כָּל דְּבוּר עוֹשֶׂה רֶשֶׁם בְּשָׂמַיִם, וְאִף שְׂאֵין רוֹאִים מֶה פְּעָלוֹ — צְרִיכִים לְהִיּוֹת חֲזָקִים בְּהַתְּבוּדוֹת.

וְכָל הַיְסוּדוֹת הִלְלוּ, זֶה רֵאשִׁי תְּבוּת שְׂמַח"ה; הַיְסוּד אֲצֵל רַבְּנוּ ו"ל לְשִׂמְחָה וּלְשִׂמְחָה אֶת עֲצָמוֹ, וְלִרְקַד מְרַב שְׂמַחָה, וְלֹא לְחַשֵּׁשׁ מִשּׁוֹם דְּבַר. אֲבָל שְׂמַחָה יֵשׁ בְּזֶה אַרְבַּע אוֹתִיוֹת שֶׁהֵן אַרְבַּע הַנְּהַגוֹת: ש' שְׁלְחַן עָרוּף, מ' מְקַנְהָ, ח' חֻצוֹת, ה' הַתְּבוּדוֹת. וְלִכֵּן אֵל תִּהְיֶה בְּטָלְגַּיִם, קָחוּ עֲצָמְכֶם בְּיַדְכֶם, וְתִתְחִילוּ לְחַזֵּר בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה וְלְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְאֵל תְּשִׂימוּ לֵב אֶל כָּל מֶה שֶׁהִרְשָׁעִים מִפְּחִידִים אוֹתָנוּ, סוּף כָּל סוּף אַחַר הָרַע יְבוֹא הַטּוֹב, אֵלּוֹ הִרְשָׁעִים וְקָלִי עוֹלָם הַמְּצִיקִים וּמְצָרִים אוֹתָנוּ, יִהְיֶה סוּפָם מֵר מְאֹד, אִף שְׂאֵין לָנוּ כַּח לְחֻכּוֹת וְלִמְתִּינֵי מְתִי יִגְמְרוּ עִם הִרְשָׁעוֹת שְׁלָהֶם, אֲבָל אֵל נָא נִתְיָאֵשׁ בְּרַגְעֵךְ, בְּמַצְבִּים הֵכִי קָשִׁים, עֲלִינוּ לְזַכֵּר שֶׁהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מִנְהִיג עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד וּבְמִשְׁפָּט, בְּצַדִּיק וּבִישׁוּר, אִף שְׂאֵינָנוּ מְבִינִים הַרְבֵּה דְּבָרִים, עִם כָּל זֹאת צְרִיכִים לִידַע שֶׁהַכֵּל בְּהַשְׁגָּחָה פְּרָטִית, וְדַבֵּר

גָּדוֹל וְדָבָר קָטָן אֵינוֹ נַעֲשֶׂה מַעֲצָמוֹ, אֲלֵא בְּהַשְׁגָּחַת הַמַּאֲצִיל הַעֲלִיּוֹן, מִי יוֹדֵעַ כַּמָּה חֲטָאֵתֵי עוֹיֵתִי, פִּשְׁעֵתִי, וְכַמָּה תַעֲנוּיֹת עָלֵינוּ לַעֲבֹר, וְכַמָּה סְגוּפִים צָרִיף לְסַגֵּף עֲצָמִי, וְאֵין לִי כַח לְזַה, כִּי אֲנִי שָׁבוּר כְּחָרֶס הַנִּשְׁפָּר, וְהִנֵּה שְׁלַחֹי כָּלֵב לְנִשְׁף אוֹתִי, וְהוּא נוֹשֵׁף בִּי בְּפִי הַטְּמֵא, הֲלֵא אוֹמֵר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן נ'), שְׂאֵלוֹ הַעֲזִי פָּנִים נִקְרָאִים כָּלָבִים, וְהַכָּלָבִים עֲזִי נֶפֶשׁ לֹא יָדְעוּ שִׁבְעָה. אָבֵל הַסּוּף שֶׁל כָּלֵב שֶׁמִּתְפָּאֵר כְּכָלֵב. וְלָכֵן אֵל תְּשִׁימוּ יָדְכֶם לְנִבְיָחוֹת הַכָּלָבִים, הַפְתִּיגָם הוֹלֵף: הַרְכַּבְתָּ נוֹסְעֵת וְהַכָּלָבִים נוֹבְחִים; וַיִּמָּה הַפְּרוֹשׁ בְּזֶה? אֲלֵא בְּכָל עֵירָה יִשְׁנֵם כָּלָבִים, וְהַכָּלָבִים מְשׁוֹטְטִים. וְהִנֵּה דֶרֶךְ הַכֶּפֶר, דֶּרֶךְ הַמּוֹשְׁבָה חוֹצִים פְּסִי רַכְבָּת, כָּל זְמַן שְׂאֵין עוֹבְרַת הַרְכַּבְתָּ — הַכָּלָבִים יוֹשְׁבִים בְּשִׁקָּט, בְּרָגַע שֶׁהִיא חוֹלְפֹת מְהִירָה וְנוֹסְעֵת בְּכַח אֲדִיר, הַכָּלָבִים מִשְׁתַּגְּעִים וְקוֹפְצִים מִמְּקוֹמָם, וְנוֹבְחִים בְּקוֹל עֵז וְרֹם, וְחוֹשְׁבִים שְׁעַל-יָדֵי נְבִיחָתָם יוֹכְלוּ לַעֲצֹר אֶת הַרְכַּבְתָּ, אָבֵל הַרְכַּבְתָּ מִמְּשִׁיכָה לְנוֹסֵעַ בְּמַהֲרָה, וְהַכָּלָבִים נוֹתְרִים לְנִבְחָתָם. וְלָכֵן אֵל תִּהְיוּ בְּטֹלְנִים! עָלֵי הַכָּלָבִים נוֹבְחִים כָּבֹד אַרְבָּעִים שָׁנָה, וְכַרְוֵף הַשֵּׁם, הַרְכַּבְתָּ נוֹסְעֵת וְהַכָּלָבִים מִמְּשִׁיכִים לְנִבְחָתָם.

לָכֵן תִּקְחוּ עֲצָמְכֶם בְּיַדְכֶם, וְתַפְּיִצוּ אֶת אוֹר רַבְּנוּ ז"ל, וְכָלֵב שֶׁהַכָּלָבִים נוֹבְחִים, עָלֵינוּ לְנוֹסֵעַ עִם הַרְכַּבְתָּ הַמְּהִירָה הַזֹּאת, רַכְבָּת רַבְּנוּ ז"ל — לְגַלוֹת וּלְפָרֶסֶם לְכֻלָּם אֶת אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יְתִבְרָךְ, לְהַחֲדִיר בְּעַם יִשְׂרָאֵל אֶהְבָּה, לְשֹׁרֵף אֶת הַקִּנְאָה וְהַשְׂנָאָה, שֶׁלֹּא תִהְיֶה בִּינֵינוּ גִזְעוֹת אַרוּרָה, שֶׁלֹּא נִשְׂנָא זֶה אֶת זֶה, וְרַק נֶאֱהָב זֶה אֶת זֶה, וּבִזְכוּת זֶה נִזְכָּה לְהַגְאֵלָה הַשְּׁלֵמָה, שְׁבוּא יָבוּא וְלֹא יֵאָחֵר.

אֲבָקֵשׁ אֶת כָּל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ דִּי בְּכָל אֶתֶר וְאֶתֶר, אָנוּ עֹדִין בְּסַכְנָה גְּדוֹלָה מְאֹד, אִף אֶחָד אֵינוֹ יוֹדֵעַ מַה יוֹלֵד יוֹם, הַאֲשַׁמְדָּאֵי הַעִירָקִי יָכוֹל, רַחֲמָנָא לְצַלָּן, לְזִרְק טִילִים כִּימִיִּים, וְרוֹאִים שְׂאֲנָשִׁים אֵין לָהֶם דְּאֵגוֹת אַחֲרוֹת בְּצַל צִלְמוֹת, וְהֵם עֹדִין עֲסוּקִים בְּשִׁטְיֹת, לְשׁוֹן-הָרַע וּרְכִילוֹת וְכוּ', וְחוֹשְׁבִים נִצְחָנוּ וְהַצְּלַחְנוּ וְכוּ', עַל זֶה אָנוּ אוֹמְרִים בְּסֵלִיחוֹת: אֵלוּ בְּנִצְחוֹנָם, וְאֲנַחְנוּ בְּשֵׁם ה' נִזְכָּר. אֵלוּ חוֹשְׁבִים שְׂרַצְחוּ אוֹתָנוּ, וְאֵלוּ חוֹשְׁבִים שְׂנִצְחוּ אוֹתָנוּ, אָבֵל אֲנַחְנוּ הוֹלְכִים בְּשֵׁם ה'. וְתַמִּיד תַּמִּיד תִּזְכְּרוּ אֶת הַשִּׁיר הַזֶּה: "לֹא תִנְצְחוּ

אותי", ומכל בית בכל ארץ ישראל תשמעו את השיר הזה: "לא תנצחו אותי ולא מנצחים אותי כל-כף מהר", ולא יועיל שום דבר, כל מיני פעולות שבעולם שהפלבים נובחים וחושבים שינצחו, טעות חמורה בידם, כי לא יצליחו כלל. אבל זה תלוי בכם: אם תהיה לכם עזות דקדושה, אזי יקים בנו: "נצחתי ואנצח, כי מדתו מדת נצח".

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

לד תרטו.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת קדש לסדר שמיני, כ"ד אדר-ב' ה'תשס"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל כלליות אנשי שלומנו היקרים, "חסידי ברסלב", הגרים ביבנאל "עיר ברסלב", הוי"ה עליהם ישרה שכנתו תמיד.

באתי לבקש את כל אנשי שלומנו היקרים, שהנה אנחנו נכנסים לחדש ניסן, חודש אשר בו הישועות מקיפות, ואמרו חכמינו הקדושים (ראש השנה יא): בניסן נגאלו ובניסן עתידים להגאל; ולכן עלינו להכין את עצמנו מאד מאד, במחשבה, דבור ומעשה, להיות כלים לקבל בהם את אור הגאולה.

עליכם לדעת, אשר באפן שנוזפה להיות כלים לקבל בהם את אור הגאולה, עלינו לשמר את עצמנו מהקלפה של ליצנות, ולא בחנם שאמרו חכמינו הקדושים (סוטה מב): ארבע פתות אין מקבלות פני שכינה: פת לצים, וכת חנפים, וכת שקרים, וכת מספרי לשון-הרע. ואמר האריז"ל, שאלו הד' פתות הם כנגד הד' עולמות, שכנגד כל עולם עומדת קלפה אחת מאלה הד' פתות, ומביא שפת לצים הם כנגד עולם האצילות, פי על-ידי קלפת הליצנות, אפלו שתראה לו גלוי אלקות בתכלית המדרגה העליונה, עצם אצילות, על-ידי ליצנות הפך את האור לחשך, ולכן בעת יציאת מצרים כתוב (שמות יג, יז): "ולא נחם אלקים דרוך ארץ פלשתים" וגו',

וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (עֲבוּדָה וְרָה יח.), שֶׁהַפְּלִישְׁתִּים הָיוּ לְצִים, וְאִם הָיוּ עוֹבְרִים דְרָכָם, עַל-יַד־יָזָה כָּל הַנְּסִים שָׂרְאוּ בְּמִצְרַיִם וּבִקְרִיעַת יַם סוּף וְכוּ' וְכוּ', הָיוּ מִתְלוֹצְצִים מִזֶּה, וְלֹא הָיָה מוֹעִיל שׁוּם תַּחֲבוּלָה כְּבָר לְמֹשֶׁה רַבְּנוּ לְהַאֲוִיר לְעַם יִשְׂרָאֵל אֶת אֲמַתַּת מִצְיָאוֹתוֹ יִתְבַּרֵּךְ. וְאָמַר הַצְּדִיק הַקְדוּשׁ רַבִּי מְנַחֵם מְעַנְדֵּל מְרִימְנוּב זי"ע, אֲשֶׁר עִם לִיצְנוּת יְכוּלִים לְהַכְחִישׁ אֶפְלוֹ שְׁמֵשׁ בַּצְּהָרִים, וְאָמַר, גַּם שְׁפָרְעָה לֹא הָיָה לָךְ, כִּי אַחֲרַת לֹא הָיָה מִפְּחָד מֵהַמְּכוֹת, כִּי הָיָה מִתְלוֹצֵץ מִזֶּה, וְעַל-יַד־יָזָה לֹא הָיוּ יוֹצְאִים אֶף פֶּעַם מִמִּצְרַיִם, וְרוֹאִים עַד הַיּוֹם, שֶׁכָּל הַכַּח שֶׁל הָעַרְב־רַב לְהַתְגַּבֵּר עַל נְשִׁמוֹת יִשְׂרָאֵל הוּא עַל-יַדִּי קִלְפַת הַלִּיצְנוּת, שֶׁמִּתְלוֹצְצִים מִכָּל דָּבָר שֶׁבִקְדוּשָׁה, וְאִינִם מֵאֲמִינִים בְּשִׁכָּר וְעֵנֶשׁ, עַד שְׁכוּפְרִים לְגַמְרִי, רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן, וּמִי מְנַהֵיג הַיּוֹם אֶת הַפָּלֵל, רַחֲמָנָא לְצִלָּן? לִיצְנִים, שֶׁהֵם מוֹלִיכִים אֶת הָעוֹלָם שׁוֹלֵל, וּמוֹבָא (זֶה־רַב כִּי תִצָּא רעט): רֵאשֵׁי עַרְב־רַב דְּאִתְמַר בְּהוֹן (אִיכָּה א'): "הָיוּ צָרִיחָה לְרֵאשׁ", מִי הַיּוֹם הַגּוֹרְמִים צָרוֹת לְיִשְׂרָאֵל? אֵלֹו הַרְבָּנִים, שֶׁהֵם תַּחַת שְׁעֵבוֹד הָעַרְב־רַב. וְלִכְּן לֹא בְּחָנֵם אָמַר רַבְּנוּ וי"ל (סִפְרֵי-הַמִּדּוֹת, אוֹת בּוֹשָׁה, סִימָן ב'): מִתָּר לְבִישׁ אֶת הַרְבָּנִים שְׁשׁוֹכְרִין אֶת הַרְבָּנוֹת לְשֵׁם גְּאוּהָ, וְרֵאוּי לְבִזּוּתָן וּלְהַקְל בְּכַבּוּדָן, וְאִין עוֹמְדִין בְּפְנֵיהֶם, וְאִין קוֹרִין אוֹתָן רַבִּי, וְהַטְּלִית שְׁעָלֵיו כְּמַרְדְּעַת שֶׁל חַמּוֹר. וְאָמַר הַרַב הַקְדוּשׁ מִמוֹנְקֵאטֵשׁ זי"ע (סִפְרֵי דְבָרֵי תוֹרָה מִהַדוּרָה ג', אוֹת נב), הַגַּם שְׁלִיצְנוּת הִיא קִלְפָה גְדוֹלָה מְאֹד, אֲבָל אֵלֹו הַרְבָּנִים שְׁנַתְּמֵנוּ עֲבוּר כְּסָף, מִצְוָה לַעֲשׂוֹת מֵהֶם לִיצְנוּת, כְּדִי שֶׁלֹּא יִמְשָׁכוּ אַחֲרֵיהֶם, וּלְצַעֲרֵנוּ הַרַב, רוֹאִים שֶׁכָּל אֵלֹו הָרַע-בָּנִים שְׁלִיחֵי הַסֵּמ"ךְ מ"ם, הֵם אֲשֶׁר עֲזָרוּ לְהַעֲבִיר עַל הַדַּת מְלִיוֹנִים מֵאֲחִינוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, בְּמִשְׁךְ הַמֵּאָה שָׁנִים הָאֲחֵרוֹנוֹת, כִּי הָרִיפוּרְמִים וְכוּ', לַעֲגוּ עַל דְּבָרֵי חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים, עַד שֶׁכִּפְרוּ בְּעַקֵּר, רַחֲמָנָא לְצִלָּן, הֵם נַעֲשׂוּ רֵאשֵׁי הָעַרְב־רַב, וְכָל אֵלֹו שָׂרַק יֵשׁ לָהֶם שְׂיִכוֹת עִמָּהֶם, הֵם סִתֵּם לִיצְנִים, וּמָה אֲנַחְנוּ רוֹאִים, אִיךָ תִּפְסוּ אֶת אֲחִינוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מֵעֵדוֹת הַמְזוּרָח לְהַעֲבִירָם עַל הַדַּת? כִּי לְמַדּוּ אוֹתָם, אֲשֶׁר עַל "כְּבוֹד הַרַב" אֲסוּר לְדַבֵּר, וּמִמִּילָא כָּלֵם נִמְשָׁכוּ אַחֲרֵי הָרַע-בָּנִים, הַמְקוּוֹה אִינָה כְּשֶׁרָה, וּמִמִּילָא אִין טְהַרַת הַמְשַׁפְּחָה וְכוּ', הַשׁוּחַט קַל וְרִיק וּפּוֹחַז, וּמִמִּילָא שְׁחִיטָתוֹ טְרַפָּה, הָעֲרוּב אִינוּ עֲרוּב, וּמִמִּילָא יֵשׁ חֲלוּל שְׁבֵת, וְכֵן כָּל

פָּרַט מִדְּבָרֵי חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים נַעֲשֶׂה קֵל בְּעֵינֵי הַמוֹן-עַם, וְהַפֵּל בְּכַח הַלִּיצָנִים הָאֵלוּ, "כְּבוֹד הַרְבִּי", עַד כְּדֵי כִּף שָׁגַם בֵּינֵינוּ כְּכֹר נִמְצָאִים אַנְשִׁים שְׁמַתְחִילִים לְהַפְגִּס בַּסְּפָקוֹת, לָמָּה לִקְרֹא אֶת הַיָּרֵעַ הַמְּקוּמִי סְמ"ךְ-מ"ם? בְּשַׁעַה שֶׁהוּא רוֹדֵף אוֹתָנוּ עַד חֲרָמָה, וּמוֹסֵר אוֹתָנוּ בְּכָל מִינֵי מְסִירוֹת, וְהִילָדִים שְׁלָנוּ נִרְדָּפִים, עַל-יְדֵי הַטָּמָא הַזֶּה, כִּי הֵם צָרִיכִים לְהִיּוֹת עַל הַהָר סְמוּךְ וְנִרְאָה אֶל בֵּית הָעֵלְמִין וְכוּ', בַּחֲרָף קָר מְאֹד, וּבְקִיץ חֵם מְאֹד, וְכָל מִינֵי רִשְׁעוֹת שֶׁהוּא רַק עוֹשֶׂה לָנוּ, לְבַסּוֹף נִמְצָאִים בֵּינֵינוּ בְּעֵלֵי עֲבָרָה, שְׁשׂוֹאֲלִים לָמָּה צָרִיכִים לִקְרֹא אוֹתוֹ סְמ"ךְ-מ"ם?! הָאֵם אַתֶּם לֹא יוֹדְעִים שְׁכָל מָה שְׁאַנְחָנוּ סוּבָלִים עֲכָשׁוּ זֶה רַק מִהֲרָשַׁע הַזֶּה?! שֶׁהוּא עוֹמֵד תַּחַת כָּל הַמְּסִירוֹת וְכָל הַהֶסְתוֹת! וְלָכֵן כָּל מִי שֵׁישׁ בּוֹ אֵיזָה סֶפֶק סְפִיקָא עָלָיו, צָרִיף שִׁיבְדֹק בְּעַצְמוֹ אִם לֹא נִגּוּעַ בְּאֵיזָה סְפָקוֹת וְאַפִּיקוֹרְסוֹת, כִּי לֹא יִמְלֹט מִי שְׁמַלְמֵד זְכוֹת עַל רִשְׁע כְּזֶה, שֶׁהוּא בְּעַצְמוֹ רִשָּׁע, כִּי הַרְשָׁע הַזֶּה מְעַכֵּב מִלְּהִתְקַרֵּב אֶל הַצְּדִיק, וְהוּא מִתְלוֹצֵץ מִהַצְּדִיק, וְעַל-יְדֵי-זֶה בְּנֵי אָדָם מִתְרַחֲקִים מִהַצְּדִיק, וְנִשְׁאַרִים בַּחֲשָׁף, וְכִמוֹ שְׁאָמַר רַבֵּנוּ ו"ל (סִפְרֵ-הַמִּדּוֹת, אוֹת צְדִיק, סִימָן קלד): הַלִּיצָנוֹת אֵינּוּ מְנִיחַ אֶת הָאָדָם לֵילֵךְ לְצְדִיקִים; רְאוּ מִי עוֹמֵד וּמִתְלוֹצֵץ וְעוֹשֶׂה צְחוּק מִהַצְּדִיק? אָדָם מְחַלֵּל שַׁבָּת, בּוֹעֵל גְּדָה, אוֹכֵל טְרֵפוֹת וְנִבְלוֹת, וְעוֹבֵר בְּשֵׂאֵט נִפְשׁ עַל כָּל הַתּוֹרָה כְּלָהּ, הוּא עוֹמֵד וּמִתְלוֹצֵץ מִהַצְּדִיק, בְּכָלֵי שׁוֹפְכִים, כְּלֵי הַתְּקַשְׁרֶת, וְנוֹבֵחַ כְּכֹלֵב, וּמְדַבֵּר כָּל מָה שֶׁהִכְתִּיב לוֹ הַסְּמ"ךְ-מ"ם, יִמַּח שְׁמוֹ, וְעַדִּין נִמְצָאִים בֵּינֵינוּ אַנְשִׁים שְׁאוּמְרִים בַּתְּמָם: מִי אוֹמֵר שֶׁהוּא סְמ"ךְ-מ"ם? מִי אוֹמֵר שֶׁהוּא טָמָא?! הוּי טְפָשִׁים, הָאֵם אַתֶּם לֹא קוֹלְטִים מָה קוֹרָה פֹּה, שְׁאַנְחָנוּ אוֹחֲזִים לְפָנֵי הַגְּאֻלָּה, וְהַעֲרִיב מִתְפַּשְׁטִים בְּאַרְצֵנוּ הַקְּדוּשָׁה, וּמִתְלוֹצְצִים מְכָל הַקְּדוּשׁ לְעַם יִשְׂרָאֵל, וְלָכֵן תִּזְהָרוּ מֵהֵם מְאֹד מְאֹד.

נָא וְנָא תִשְׁמְרוּ שְׁלֹא תַפְגִּס בְּבֵיתְכֶם שׁוּם קְלָטָת שֶׁל לִיצָנִים, אֲשֶׁר דָּבָר זֶה עוֹשֶׂה רַבֵּב עַל לְכַבּוֹת נְשֵׁמוֹת קְדוּשׁוֹת, שֶׁהֵם יִלְדִיכֶם הַיְקָרִים, מִהֵם צָרִיכִים לְרְאוֹת לִיצָנִים זְמָרִים בְּלֵי זָקֵן וּפְאוֹת?! וְאַפְלוּ שֵׁישׁ עֲלֵיהֶם הַכָּשֶׁר, תִּדְעוּ לָכֶם, שֶׁהַהֲכָשֶׁר הוּא מִהַעֲרִיב-רַב וְלֹא מִהַצְּדִיקִים הַפְּשָׁרִים, וְלָכֵן תִּרְחֲקוּ מִבֵּיתְכֶם כָּל מִינֵי קְלָטוֹת

וַיִּדְאוּ שֶׁל הַלִּיצָנִים שֶׁמְתְּלוֹצְצִים מִכָּל דָּבָר שֶׁבְקַדְשָׁהּ, כִּי בָּזָה שְׁהִילָדִים מִסְתַּפְּלִים עַל זֶה, נַעֲשֶׂה צְלָקָת עַל גִּשְׁמָתָם הַטְּהוֹרָה, וְלִכֵּן תִּרְחִיקוּ אֶת זֶה מִבֵּיתְכֶם.

תִּרְאוּ לְהַחְזִיק אֶת עֲצָמְכֶם בְּיַחַד, וְאִישׁ אֶת רֵעֵהוּ יֹאמֶר תְּזוּק, כִּי אִם יְכוּלִים לָקוּם מִתּוֹךְ תּוֹכְנֵנוּ אֲנָשִׁים קָלִים וְרִיקִים וּפְחוֹזִים, גִּנְבִים, וְלוֹקְחֵי סָמִים וְכוּ' וְכוּ', וַיִּדְבְּרוּ עַל הַצַּדִּיק בְּגֵאֲוָה וְכוּז, וַיִּשְׁתַּפּוּ פְּעֵלָה עִם הַסֵּמ"ךְ-מ"ם הַרְשָׁע, יִמַּח שְׁמוֹ וְזָכְרוּ, סִימָן שֶׁעֲלֵינוּ לַעֲשׂוֹת בְּדָק הַבֵּית הַיָּטֵב, מִי עוֹד נִגְוָע נִגְוָע הַצָּרַעַת הַזֹּאת שֶׁל הַסֵּמ"ךְ-מ"ם הַרְשָׁע.

הַעֲקָר שֶׁבְּכָל הַעֲקָרִים הוּא הָאֲחֻדוּת, וְלַעֲזוֹר אֶחָד לְהַשְׁנִי, וְלִרְקָד בְּכָל יוֹם אַחֵר כָּל תְּפִלָּה, וְרַק זֶה יִקְרַב אֶת גְּאֻלָּתְנוּ.

אַבְקָשׁ מִכָּל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שִׁיתְּפַלְלוּ עָלַי שֶׁאֲצַלִּיחַ אֶת דְּרָכַי.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם שֶׁבַת שְׁלוֹם...

לד תרטז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר שְׁמִינִי, כ"ד אֲדָר־ב' ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ, אֲשֶׁר בּוֹ אַתָּה שׁוֹפֵף אֶת לְבָבְךָ הַמֵּר מִכָּל מַה שֶׁעוֹבֵר עָלֶיךָ וְכוּ'.

רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ, בְּיַתֵּר שְׂאֵת וּבְיַתֵּר עֵז, וְלֹא לִפְלַ בְּדַעְתָּךְ כָּלֵל, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנֵנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְאַתָּה צָרִיךְ לְדַעַת, שֶׁהַקְּדוּשָׁה בְּרוּךְ-הוּא מְנַהֵיג אֶת עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים, בְּצַדִּיק וּבְמִשְׁפָּט, וְהַעֲקָר לְשִׁמּוֹר עַל הַמַּחְשְׁבָה, כִּי רַבְּנוּ ז"ל גָּלָה לָנוּ (לְקוּשֵׁי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן קִיד), שֶׁצָּרִיכִים לְשִׁמּוֹר אֶת עֲצָמוֹ מְאֹד מְאֹד מִהַרְהוּר רַע, כִּי זֶה פּוֹגֵם בְּכָל הָעוֹלָמוֹת, כִּי בְּאַמַּת אָדָם צָרִיךְ לְשִׁמּוֹר עַל הַמַּחְשְׁבָה שֶׁלּוֹ עַד מְאֹד, כִּי הַמַּחְשְׁבָה זֶה לְבוּשׁ שֶׁל הַנְּשֻׁמָה, כִּי בְּאַמַּת אִין

שום מציאות בלעדיו יתברך כָּלֵל, והקדוש-ברוך-הוא מנהיג את עולמו בחסד וברחמים, בצדק ובמשפט, והכל אלקות גמור, כי המחשבה של האדם, זה הלבוש של הנשמה שלו, וצריכים להיות כל-כף דבוקים בו יתברך, עד שתמיד יחשב רק ממנו יתברך, כי זה השלמות שהאדם צריך להגיע בזה העולם, רק לחשב ממנו יתברך, כי פשאדם חושב רק ממנו יתברך, על-ידי-זה נצל מהכל. ולכן ראה לחזק את עצמו ביתר שאת וביתר עז, רק לחשב מחשבות טובות, ורננו ז"ל אמר (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן מט), שהמחשבות זרות והרהורים רעים הם היצר הרע, ומחשבות טובות והרהורים טובים, זה היצר טוב, ולכן צריכים להגביר את היצר טוב על היצר הרע, דהינו לחשב רק מחשבות טובות.

ראה לדבר אל הקדוש-ברוך-הוא בכל יום על-כל-פנים חמש דקות, ושאתה מטיל בדרך, תדבר רק אל הקדוש-ברוך-הוא, ואז תהיה הכי מאשר בחיים, כי אין לנו בזה העולם רק את הקדוש-ברוך-הוא, ואת זה תזכר עד היום האחרון של ימי חייך בעולם הזה, כי לא נשאר מהאדם רק מה שהוא מדבר אל הקדוש-ברוך-הוא, וזה מה שמלווה אותו עד הקבר, ואם תהיה חזק בזה, אז תנצל מכל הצרות.

ראה להתמיד בלמוד משניות, כי משנ"ה אותיות נשמ"ה, ומי שלומד הרבה משניות, על-ידי-זה נטהר נשמתו.

ראה לנדב על הדפסת ספרי שו"ת "אשר בנחל", וזה יועיל לך מאד מאד.

המאחל לך שבוע טוב...

לד תריז.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת-קדש לסדר שמיני, כ"ד אדר-ב' ה'תשס"ג.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלֹתַי אֶת מִכְתָּבְכֶם.

אין מלים להסביר לְכֶם אֶת גְּדֹל הַצַּעַר וְעִגְמַת נַפְשׁ שִׁישׁ לִי, עד שֶׁאֵין לִי אֵיפֹה לְהִתְחַבֵּא מִרַב צַעַר וְיִסּוּרִים, אֲלֵא בְּסִתֵּר צֶל כְּנָפָיו יִתְבָּרֵךְ, מִי הָאֱמִין כְּזֹאת, אֲשֶׁר בְּנֵי אָדָם [שֶׁהֵם בְּאֵמַת חַיּוֹת בְּצוּרַת אָדָם, כְּמוּבָא בְּדִבְרֵי רַבְנּוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן ז'), אֲשֶׁר מִי שֶׁאֵינוֹ מְכִיר אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הוּא רַק חִיָּה בְּדַמוֹת אָדָם] יוּכְלוּ לְהַפִּיל אוֹתִי בְּפֶחַ יְקוּשׁ כְּזֶה. וְאֲנִי כְּשֶׁלְעֶצְמִי כָּבֵר חוֹשֵׁב זֶהוּ זֶה, מַה לַעֲשׂוֹת? הַיְנִי"ה נִתֵּן וְהַיְנִי"ה לְקַח, יְהִי שֵׁם הַיְנִי"ה מְבָרֵךְ, אֲבָל עַל זֶה דְּאָבָה נַפְשִׁי וְלִבִּי, שְׁאֲחָרֵי יִגְיעוֹת וּטְרָחוֹת, וְהַעוֹלָה עַל הַכֹּל בְּטוֹל תּוֹרָה וּתְפִלָּה, יִגְיעַ לִי מִשְׁבֵּר כָּל-כֶּף גְּדוֹל, עַל זֶה לֹא הָאֱמַנְתִּי.

וְהַעוֹלָה עַל הַכֹּל, אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְפַחַד, שֶׁהַמְדַּפִּיס יֵשׁ לוֹ רְצוֹנוֹת טוֹבִים לַעֲזוֹר לִי, אֲבָל מִי יוֹדַע אִם זֶה לֹא מְלַכְדָּת בְּשִׁבְלִי, סוּף כָּל סוּף עִם סְכוּם כְּזֶה אֶפְשָׁר לְקַנּוֹת דִּירָה וְכוּ', וְלִכֵּן אֲבַקֵּשׁ בְּכָל לְשׁוֹן שֶׁל בְּקֶשֶׁה, אִם כָּבֵר נִתְתַּם חֲמִשָּׁה-עֶשֶׂר "לְקוּטֵי-מוֹהֲר"ן", שֶׁאֵל תִּתְּנוּ לְהַמְדַּפִּיס עוֹד אֶפְלוּ סֵפֶר אֶחָד, עַד שֶׁלֹּא תִרְאוּ מַה שֶׁבִּיד בְּטוֹחַ, וְאֲנִי מְאֹד מְאֹד מִתְחַנֵּן אֲלֵיכֶם, עַל הַחֲמִשָּׁה-עֶשֶׂר "לְקוּטֵי-מוֹהֲר"ן" אֲנִי עָרַב שְׁנוּכַל לְפַדּוֹתֶם, אֲבָל לֹא יוֹתֵר.

אֲנִי מְאֹד מְאֻכָּזֵב, שֶׁאֲנִי לֹא יְכוּל לְבוֹא וְכוּ', אֲבָל מִי יוֹדַע מַה הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא רוֹצֵה מִמֶּנִּי וְכוּ', וּבּוֹדָאֵי בְּלִי שׁוּם סִפֵּק מִי שֶׁהַפִּיל אוֹתִי, הוּא יִשְׁלַם מְחִיר גְבוּהַ בְּנַפְשׁוֹת, שֶׁלֹּא חָלַם עַל זֶה.

אֲנִי חוֹשֵׁב שֶׁהַזְּהִירוֹת וְכוּ', זֶה קָצַת מְגוּזָם, וְצָרִיכִים לְבָרַח מִמִּחְלַת פְּאָרְנוּי (פַּחַד שְׂוֹא), לְפַחַד מֵהַצֵּל שֶׁל עֲצָמוֹ.

הַיִּיתִי מְאֹד רוֹצֵה שֶׁתִּכְתְּבוּ לִי בְּמוֹצָאֵי שַׁבָּת, וְאֵל תְּחַשְׁשׁוּ כָּלֵל.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְקוּוֶה, שֶׁהַכֹּל יִתְהַפֵּף לְטוֹבָה, אֲבָל צַעַר וּבִכּוּיֹת שִׁישׁ לִי עֲכָשׁוּ, אֵינִי זוֹכֵר מְתִי הִיָּה לִי.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצֵּלְתָּה מִן הַשָּׁמַיִם...

לד תריח.

בעזרת השם יתברך, מוצאי-שבת-קדש לסדר שמיני, כ"ה אדר-ב' ה'תשס"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ידי היקר לי
מאד ... גרו יאיר.

מאד מאד אני מבקש אותך בעתים הללו, שעובר עלינו מה
שעובר מבית ומחוץ, ראה להתחזק ביתר שאת וביתר עז, ועקר
ההתחזקות צריך להיות באהבה, לאהב אחד את השני, כי כל זמן
שיהיה אהבה בין אנשי שלומנו, שום שונא לא יוכל לנו, כי אם
יש אהבה אמיתית, על-ידי-זה לא יכולים להצליח להפיל אותנו,
אבל תכף-ומיד שיהיה, חס ושלום, איזו קנאה ושאנאה, או תחרות,
או כבוד בינינו, כבר, רחמנא לצלן, הפל! הפל! ולכן אני מבקש אותך
מאד, שתראה להתאחד עם אנשי שלומנו היקרים, ותחזק את מי
שצריכים לחזק, ואתה תתחזק, והעקר להיות בשמחה, ואני מאד
מקנה להקדוש-ברוך-הוא, שגם זה יעבר.

נא ונא הרגל את עצמך לדבר אל הקדוש-ברוך-הוא, אשר כל
דבור ודבור אשר בין-אדם מדבר אל הקדוש-ברוך-הוא, זו הצלחה
נצחית, הצלחה כזו, שאין לתאר ואין לשער כלל, ואני מאד מקנה
להקדוש-ברוך-הוא, שתצית אותי בדבר זה, ואז תראה נסים נגלים,
שיעשה עמך הקדוש-ברוך-הוא.

נא ונא תתפלל בכל יום במנין דיקא: שחרית, מנחה, מעריב,
כי חכמינו הקדושים אמרו (ברכות ח.): אימתי עת רצון? בשעה
שהצבור מתפללים; ולכן אשרי מי שמתפלל בכל יום במנין, ואשרי
מי שמחזק את הזולת. כי זו הצדקה הכי גדולה, לחזק יהודי שבור.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפלתך,
שאני מבקש ומתפלל בעדך, שתצליח דרכך תמיד.

המאחל לך שבוע טוב...

לַד תְּרִיט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי־שַׁבֵּת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר שְׁמִינִי, כ"ה אָדָר־ב' ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל ... נְרוֹ יֵאִיר.

אֵין אַתָּה יָכוֹל לְתָאֵר וּלְשַׁעַר, אֶת הַצֵּעַר וְהַעֲגָמַת נַפְשׁ שְׁיֵשׁ לִי, מִהַפְּלִיטַת פֶּה שְׁלָךְ, כִּי דְבַר זֶה מַעֲיֵק לִי מְאֹד מְאֹד, אֵיךְ אָדָם יָכוֹל לִפְלֹ לְנוֹקְבָא דְתַהוּמָא רַבָּה, אַחֲרֵי כָּל־כֶּף הַרְבֵּה שָׁנִים שְׁהֵייתָ אֶצְלֵי וְכוּ', אֵיךְ יָכוֹלִים לְהַפְּלִיט מַלְיָם כְּאֵלוּ!?

וְלָכֵן אָנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקָשׁ אוֹתָךְ, שְׁתַּלְּךְ לְהַתְּבוּדָד בְּכָל יוֹם עַל הָהָר, שְׁיִהְיֶה לָךְ טְהַרַת הַמַּחְשָׁבָה, וְתַתִּישֵׁב הַיֵּטֵב מֵה דְבַרְתָּ וְכוּ', וְאֵיךְ דְבַרְתָּ וְכוּ' וְכוּ', וְכֵן עַל־יְדֵי־זֶה יִפְגַּס בְּךָ יֵשׁוּב הַדַּעַת אֲמַתִּי.

לְטְהַרַת הַמַּחְשָׁבָה טוֹב מְאֹד לְלַמֵּד הַלְכָה, לְכֵן תִּהְיֶה מִתְּמִיד בְּלַמּוּד הַלְכָה, וְתַתְּחִיל לְלַמֵּד ד' חֻלְקֵי שְׁלֶחַן עָרוּף, מִהַתְּחִלַת "אוֹר הַחַיִּים" עַד סוּף "חֻשְׁן מִשְׁפָּט", וְתַלְמֵד רַק מִחֲבֵר וּרַמ"א, וְכֶךְ תִּהְיֶה בְּכָל מְקוֹמוֹת הַשְּׁלֶחַן עָרוּף, וְזֶה יַעֲזֹר לָךְ לְטְהַרַת הַמַּחְשָׁבָה, וְכֵן מִבְּיַא רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי־מוֹהֲר"ן, חֻלְק א', סִימָן סב), שְׁעַל־יְדֵי שְׁלוֹמְדִים שְׁלֶחַן עָרוּף וְהַלְכָה, זוֹכָה לְיִשְׁרוֹת לֵב, כְּשְׁלוֹמְדִים פְּסְקֵי הַלְכוֹת, זוֹכִים לְיִשׁוּר אֶת הַלֵּב, שְׁלֵא יִהְיֶה לוֹ שׁוּם קְשִׁיּוֹת וְכוּ'.

וְעַל כָּלֵם הַתְּבוּדָדוֹת, לְהַתְּבוּדָד הַרְבֵּה אֶל הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שְׁאִין לְמַעְלָה מְזֶה.

הַמְּאָחַל לָךְ שְׁבוּעַ טוֹב...

לַד תְּרַכ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֹדֵר תְּזַרִיעַ, כ"ו אָדָר־ב' ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל כָּל־לִיּוֹת אֲנָשִׁי

שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְרֶסֶלֶב", הַגֵּרִים בִּיבְנֵאֵל "עִיר בְּרֶסֶלֶב", הַיְיָ הָעֲלִיָּהֶם יִשְׂרָה שְׂכִינָתוֹ תְּמִיד.

בְּאֵתִי לְבַקֵּשׁ אֶת כָּל אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, שֶׁתְּחַזְּקוּ אֶת עֲצָמְכֶם בְּיַחַד, וְלֶאֱהֹב אֶחָד אֶת הַשְּׂנִי, וְזֶה יָבִיא לְכֶם שְׂמֻחָה עֲצוּמָה, וּבְאֵמֶת עֲלֵיכֶם לִזְכֹּר, שֶׁאַנְחֵנוּ עוֹבְרִים עֲכָשׁוּ מִצָּבִים קָשִׁים מְאֹד בְּקִהְלָה, אֲבָל נֶעֱבַר גַּם עַל זֶה, מֵה שֶׁאֲנִי מְבַקֵּשׁ מִכָּל אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שֶׁתְּתַפְּלוּ עָלַי, שֶׁאֲזַכֶּה לְצִאֵת מֵהַעֲלִילוֹת שֶׁאֵין שְׂמֻעָלִילִים עָלַי, וּבּוֹדָאִי תְּפִלוֹת רַבִּים תִּתְקַבְּלֶנָה בְּשָׂמִים, רַק תִּתְחַזְּקוּ לְרַקֵּד בְּכָל יוֹם אַחֵר כָּל תְּפִלָּה, שֶׁזֶה מִמַּתִּיק אֶת כָּל הַדֵּינִים, וְעוֹד תִּרְאוּ אֶת הַנְּסִים נִגְלִים שֶׁיַּעֲשֶׂה עִמָּכֶם הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַיּוֹם בְּלִילָה בְּשַׁעַת תְּשַׁע וַחֲצֵי יְהִיָּה שְׁעוֹר לְנָשִׁים, וְרִצִּיתִי שְׂכָלְכֶם יָבוֹאוּ.

הַמֵּאֲחֵל לְכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לד תרכא

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר תְּזַרְיעַ, כ"ו אָדָר-כ' ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל כָּלֵלִיּוֹת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְרֶסֶלֶב", הַגֵּרִים בִּיבְנֵאֵל "עִיר בְּרֶסֶלֶב", הַיְיָ הָעֲלִיָּהֶם יִשְׂרָה שְׂכִינָתוֹ תְּמִיד.

הַשְּׂבוּעַ זֶה הַשְּׂבוּעַ הַכִּי קָרִיטִי לְכָל עַם יִשְׂרָאֵל בְּכָלֵלִיּוֹת וּבְכַרְטִיּוֹת וּבְכַרְטִי פְּרֻטִיּוֹת, כִּי חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים אוֹמְרִים (ראש השנה יא.): בְּנִיסָן נִגְאָלוּ וּבְנִיסָן עֲתִידִים לְהִגָּאֵל. הַגִּיעַ כָּבֵד הַזְּמַן שֶׁנִּגְאָל, מִסְפִּיק עִם יִשְׂרָאֵל סָבְלוּ צָרוֹת, וְלָכֵן אֲנַחְנוּ שְׂבוּעַ לְפָנֵי רֵאשׁ-חֲדָשׁ נִיסָן. וְהִנֵּה חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים אוֹמְרִים (בְּרֵאשִׁית רַבָּה, פְּרָשָׁה מ"ב, סִימָן ד'): אִם רְאִיתָ אֲמוֹת מִתְגַּדְּרוֹת זֹו בְּזוֹ — צַפֵּה לְרַגְלֵי מְשִׁיחַ. אִם אֲנַחְנוּ רוֹאִים שְׂאֲמוֹת הָעוֹלָם רוֹצְחִים וּמִתְגַּדְּרִים אֶחָד עִם הַשְּׂנִי, סִימָן שֶׁאֲנַחְנוּ עוֹמְדִים לְהִגָּאֵל. תְּלַמִּידֵי הַבַּעַל-שֵׁם טוֹב הַקְּדוֹשׁ זִי"ע

אָמרו, שְׁלַפְנֵי בִיאַת הַמְּשִׁיחַ יִסְחָבוּ אֶת הָאָמוֹת בְּשַׁעְרוֹת רֵאשָׁן שְׂיִכְנָסוּ בַּמְּלַחְמָה, שְׂיִהְיֶה נֶגֶד רְצוֹנָן. וְאָנוּ רוֹאִים עִתָּה שֶׁהַכֹּל הַתְּקִים בְּשַׁלְמוֹת. שְׁאָמוֹת הָעוֹלָם נִסְחָבִים בְּעַל כְּרָחֵם לַמְּלַחְמָה, שְׂיֵשׁ הַרְבֵּה אָמוֹת שֶׁמִּתְנַגְדִים לָזֶה, אָבֵל כֹּלָם בְּתוֹכָהּ. מֵה שְׁאָנוּ מִבְּקָשִׁים אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂיִהְיֶה רַק לַחֲסֵד וּלְרַחֲמִים, וְעַם יִשְׂרָאֵל יִנְצֵלוּ, וְלֹא יֵאָרַע לָהֶם מְאוּמָה.

תְּמִיד אָנִי אוֹמֵר: מֵה שְׁקוֹרָה בִּיבְנֵאֵל קוֹרָה בְּכֹל אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, וּמֵה שְׁקוֹרָה בְּכֹל אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל קוֹרָה בְּכֹל הָעוֹלָם כְּלוּ. בִּיבְנֵאֵל בְּשָׁבוּעוֹת הָאֲחֵרוֹנִים אֲנַחְנוּ נִמְצָאִים בְּמִצָּב שֶׁל אָמוֹת מִתְנַגְרוֹת זֹו בְּזוֹ, הֵינּוּ מַעֲלִילִים עֲלֵילוֹת שְׁוֹא עַל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ. וְהֵיוּ כַּמָּה מַעֲצָרִים עַל אֲנָשִׁים חֲפִים מִפְּשַׁע, אֲבָרְכִים טְהוּרִים וְקְדוּשִׁים, שְׁרֵאשֵׁם וְרַבָּם רַק אֵיךְ לוֹמְדִים תּוֹרָה, אֵיךְ מְרַבִּים בְּתַפְלָה וְהַתְּבוּדוּת, וְאֵיךְ עוֹזְרִים לִיהוּדִים, וְאֵיךְ מְשַׁמְחִים יְהוּדִים וְכוּ' וְכוּ'. עֲלֵילוֹת רָשַׁע מַעֲלִילִים עַל אֲנָשֵׁי חֵיל וְכוּ'. וּבִבְקָר הֵיטָה עֲלֵילַת שְׁוֹא כְּאֵלוּ מִי יוֹדֵעַ מָה אָנוּ רוֹצִים, חֲמַשׁ-עֶשְׂרֵה שָׁנָה אָנוּ גְרָמִים פֹּה, וְלֹא עֲשִׂינוּ לְאֵף אֶחָד מְאוּמָה, וְלֹא נַעֲשֶׂה מְאוּמָה, כִּי אָנוּ מְאַמְיָנִים בְּהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְלֹא נַעֲשֶׂה דֵין בְּבִשָּׁר וְדָם, וְאֵין זֶה עֶסֶק שְׁלָנוּ, אֲפִלוּ מִי שֶׁמְצִיק לָנוּ וְרוֹדֵף אוֹתָנוּ שָׁנִים עַל גְּבֵי שָׁנִים, אֲנַחְנוּ בְּשַׁלְנוּ — לֹא נִגַע בְּאָדָם, חַס וְשָׁלוֹם. וְאֵנִי מִבְּקָשׁ אֶתְכֶם — תִּמְשִׁיכוּ בְּדֶרֶךְ הַזֶּה — מִי לֵה' אֵלֵי; כִּי אֲלִימוֹת אֵינְנָה הַדֶּרֶךְ שְׁלָנוּ, הַדֶּרֶךְ שְׁלָנוּ רַק אֲמוּנָה בְּהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, לְהֶאֱמִין שֶׁהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מִנְהִיג עוֹלָמוֹ בְּחֲסֵד וּבְרַחֲמִים, בְּצַדֵּק וּבְמִשְׁפָּט, מִי שֶׁצְרִיךְ לְקַבֵּל אֶת הָעֲנֵשׁ — יְקַבְּלוּ מִן הַשָּׁמַיִם, עַקֵּר הַחֹב הַמְטֹל עֲלֵינוּ — לְהַתְּפַלֵּל אֶל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהוּא יְדוֹן אֶת אֲנָשֵׁי בְּלִיעַל.

כֹּל הָעֲנֵזָן שֶׁל רַבֵּנוּ ז"ל זֶה תַּפְלָה וּבְקָשָׁה, וְאָמַר: לְמָה שׁוֹנְאִים אוֹתוֹ? כִּי כֹל עֲנֵינוּ תַּפְלָה, וְזֶה מֵהַדְּבָרִים שְׁאֲנָשִׁים דְּשִׁים בְּעַקֵּב.

וְלָכֵן אֲבָקְשְׁכֶם שְׁלֹשָׁה דְּבָרִים: א. אִם אַתֶּם אוֹהֲבִים אוֹתִי וְרוֹצִים לַעֲשׂוֹת רְצוֹנִי, שִׁתְּרָאוּ לְהַרְבוֹת בְּאַהֲבָה בֵּין אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שִׁתְּהִי אַחֲדוּת וְאַחֲוָה בֵּינֵיכֶם, וְלֹא תִצִּיקוּ זֶה לָזֶה, כֹּל שָׁנָה לִפְנֵי

תקיעת שופר אני מבקש ומתחנן: כל מי שיש לו איזו טינה על חברו שיצא מפה, כי במנן שלי אינני רוצה שיהיו יהודים ששונאים זה את זה, ואני חזק בזה, ואני מתפאר לפני הקדוש-ברוך-הוא בענין זה: אצלי אין גזענות, אין אשכנזים ספרדים, אין חסידים ליטאים וכו' וכו'. וכתוב המשמעות מה זה ברסלב: "והסירותי מכם לב האבן ונתתי לכם לב בשר" (ברס[ש]לב) — אל תקרי בשר אלא בסר, שיהא אחד מתבסר בלבו של חברו, זה חסיד ברסלב! אני מגלה לכם רק את הקדוש-ברוך-הוא, ואת זאת אגלה לכם עד הנשימה האחרונה, ולכן אבקשכם רק שיהיה בינכם אהבה לעזר זה לזה, ובפרט שבא פסח, שלחו את בנותיכם לעזר לזולתכם, ואם אני שומע שאתם מרבים בחסד, בזה אתם גורמים לי נחת-רוח. כי כך אמרו חכמינו הקדושים, בשעה שרצה הקדוש-ברוך-הוא לברא עולם — קטרגו המלאכים: למה תברא עולם שיהיו בו שקרנים, גנבים וכו', באה מדת החסד ואמרה: תברא את האדם, כי יעשה חסד. וזה סימן של יהודי — שעושה חסד עם זולתו. האמינו לי, מאז שאני מפיר את עצמי, הרביתי רק בחסד עם הזולת. בשעה שהייתי ילד קטן, ולא הייתי חסר דבר, אף שהייתה בבית עניות גדולה, אמי, עליה השלום, דאגה שלא יחסר לי כל טוב, וכשבאתי לתלמוד תורה הבאתי תפוח זהב, והילדים אפלו לא ידעו מה זה, וחלקתי מהתפוח לכל הילדים, העקר שפלם יקבלו וכו', וכן ממתקים שהיו לי, תמיד חלקתי בין חברי. ובודאי מאז שנכנסתי בעבודת הצבור, אני רק עושה טובות לכלם, אין לי שום פגנות, אף שאני מקבל רעות תחת טובות, איני מסתפל על זה, ואמשיך רק לעשות חסד וכו'. אני את שלי עושה, והקדוש-ברוך-הוא יעשה את שלו. ולכן אבקשכם, שתעשו חסד זה עם זה, ותמשיכו בעבודת החסד.

ב. שמרו עצמכם מאלימות, אין זו דרפי, ולא זאת למדתי אתכם, ובשום פנים ואפן אינני רוצה שיהיה בינינו איש אחד אלים. אני רוצה רק תפלה — זה הפח שלנו, זה הפלי גשק שלנו. לבקש הרבה את הקדוש-ברוך-הוא, ולכן אני מבקש מכם תתבודדו

להקדוש-ברוך-הוא — הן הגברים, הן הנשים, הן הילדים, ולבקש רחמים עלי, כי אני זקוק לרחמים רבים, אני מאמין באמונה שלמה שאנצל מהפל, הבור שחופרים לי — הם יפלו בו, "בור כרה ויחפרהו ויפל בשחת יפעל". בזה אני בטוח! ולזאת אבקש אתכם — רק תמשיכו להתפלל עלי ועל קהלתנו, שלא ינזק אפלו אחד מאנשי שלומנו, ותתבודדו אפלו דקה אחת בכל עת ורגע: "רבנו של עולם, תציל את מוהרא"ש שיצא מהסבך", "רבנו של עולם, תצילני" וכו' וכו', וכל תפלה עושה רשם מאד מאד למעלה, ולכל יהיה קל בעיניכם התפלות, כי הן גורמות שעשועים גדולים בשמים, אם היה יודע אדם מהי תפלה, תמיד היה מתבודד להקדוש-ברוך-הוא. ולכן אבקש אתכם מאד רק תפלה, זה הנשק שלנו, לא ללכת באלימות — אלא תפלה ושוב תפלה, ובשום פנים ואפן לא בתקף, אף פעם לא נהגנו בכח, ולא ננהג בכח, אם יש עלינו עלילת דם כאלו אנו נוהגים בכח, מה לעשות? זו הגלות, ועל זה נתפלל עוד ועוד. מה עשה מוהרנ"ת ז"ל כשהלשינו עליו רבנים גדולים עם מאות ואלפי חסידים וכו'? קם והרבה בתפלה רבה וכו'. כמה אנשים ישארו אצלי? אינני יודע, כפי שאני רואה מה שהמשטרה רוצה לפורר לנו את הקהלה וכו', וכן הסמ"ד-מ"ם וגנדא דליה והמוסר הידוע וכו'. ועל-כן אם תעסקו בתפלה, ואם תשמרו עצמכם מאלימות, בזה אתם עוזרים לי, ובזה אני בטוח שתשארו אצלי, אף אם לא תציתו אותי, לבסוף תברחו ממני. ואני כשלעצמי בורח רק להקדוש-ברוך-הוא.

הדבר השלישי — תהיו רק בשמחה, וישמעו אצלכם תמיד רק מוסיקה. והשיר הידוע: "מוהרא"ש הקדוש אמר, לא תנצחו אותי", ואני אומר לכם שוב: לא ינצחו אותי פלל וכלל! הקדוש-ברוך-הוא עומד לימיני, "כי יעמד לימין אביון", אז אני מאד מבקש אתכם, תראו להיות בשמחה, ובביתכם ישמע תמיד קול שמחה וששון. בבית-הכנסת ירקדו הגברים אחר פל תפלה מרב שמחה, והנשים בעת ליל שמחה תרקדנה מרב שמחה. אומר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן י'): על-ידי המחאת כף ורקודים

ממתיקים את הדינים, רק להיות בשמחה, ולא לפחד משום בריה שבעולם. הבעל-שם-טוב הקדוש זי"ע אמר: סגלה לא לפחד מרשעים — רק שמחה. רוצים להפחידנו, אין לנו מה לפחד. באנו לכאן לעבד את הקדוש-ברוך-הוא, לגדל את ילדינו בקדושה ובטהרה וכו'. אם תציתו אותי — תהיו עמי בעולם הזה ובעולם הבא. אני כשלעצמי מאד מאד מספק אם תזכו לזה. פי השמאה וכו', שעשיתם עד כה, מתגברת על כל אחד, ומי יודע אם אתם לא תדברו עלי מחר וכו'.

ולכן אבקשכם, תעשו כל מיני פעולות שבעולם לקיים שלשה דברים אלו: א. חסד — להרבות בצדקה וחסד, כי זה חשוב מאד אצלו יתברך, ותלמדו ממני איך סבלתי מבחורים עד שגדלתי אותם, ועד שחתנתי אותם, ואחר-כך החלו לדבר עלי כל דבר אסור, ואחר-כך העלילו עלי כל מיני עלילות וכו'. עם כל זאת לא פסקתי בחסד. ב. להרבות בתפלה, אשר זה הנשק שלנו, לבקש אותו יתברך, וזה מה שינצח. ג. להיות בשמחה, לעשות כל מיני פעולות שבעולם רק להיות בשמחה, ובזה תחיו אותי.

אני מאד מאד מקנה להקדוש-ברוך-הוא, שתשארו אצלי. חכמינו הקדושים אומרים (ספה נב.): בכל יום ויום יצרו של אדם מתגבר עליו ומבקש להמיתו. היצר הרע מתגבר על בני-אדם ורוצה להמיתם, ולולא הקדוש-ברוך-הוא עוזרו — לא יוכל לו. רבנו ז"ל אומר (ספר-המדות, אות צדיק): המקרבים לצדיק בעולם הזה, הם יהיו מקרבים לצדיק בעולם הבא. אני מאד מקנה להקדוש-ברוך-הוא, שברגע האחרון לא תברחו לי, אלא תהיו אתי עד הסוף, ואז גם שם למעלה נהיה ביחד.

אנחנו עומדים לקראת הגאולה. אוי לאדם שבורח לפני הגאולה. אנחנו עומדים לפני בנית עיר על שם רבנו ז"ל, מסכנים אנשים שבורחים בעת הגמר. אני מקנה להקדוש-ברוך-הוא שתחזיקו עצמכם ביחד, ותהיו בשמחה, ותעשו חסד זה עם זה, ותעסקו רק

אָשֶׁר לֵד תִּרְכַּב — לֵד תִּרְכַּב בְּנַחֵל קִנּוּ

בְּלִשְׁמַח אַחֲרֵימ, וְאִזְ נִהְיֶה בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא בְּיַחַד, וְאֲנִי
מְקַנֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂתַעֲזְרוּ לִי בְּעַת צָרָה.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֵד תִּרְכַּב.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר תְּזַרִיעַ, כ"ז אֲדַרְבֵּי ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְךָ.

אֵין אַתָּה יְכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל אֶת הַשְּׂמֵחָה שֵׁישׁ לִי,
שְׂאוּכַל לְשַׁדְּךָ אֶת בְּנֶךָ ... גֵּרוּ יְאִיר, אֲבָל הַכֹּל צָרִיךְ לִהְיוֹת כְּמוֹכֶן
בְּסוֹד, אֲנִי כְּשֶׁלְעֲצָמֵי מְדַבֵּק אֶת עֲצָמֵי בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְכֹל זְמַן שְׂאֲחִיָּה
אֲעֻסֵק רַק בְּטְהֵרְתֵן שֶׁל יִשְׂרָאֵל, וְאֲנִי יוֹדֵעַ שְׂרַק בְּשָׁבִיל זֶה
הַסְּמִיךְ-מ"ם רוֹצֵה לְתַפֵּס אוֹתִי, וְאֲנִי מְקַנֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
שְׁעוֹד מְעֻט יִרְאוּ אֶת מַפְלָתוֹ, וְיִתְגַּלֶּה קְלוֹנוֹ בְּרַבִּים לְדוֹרֵי דוֹרוֹת,
וְעוֹד יִהְיֶה לָנוּ פּוֹרִים בְּיִבְנָאֵל וְגַם מְגִלַת יִבְנָאֵל, שְׁבוּ יִהְיֶה כְּתוֹב כֹּל
מֵה שְׁעֵבְרָנוּ בְּמִשְׁךְ הַשָּׁנִים הָאֵלוֹ וּמֵה פְעַלְנוּ, וְאֶת הַמְּגִלָּה הַזֹּאת נִמְסַר
בְּיַדִּי מְשִׁיחַ צְדָקָנוּ.

רַק חֲזוּק וְאַמֶּץ, וְתִתְבּוֹדֵד בְּכֹל יוֹם אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנָנוּ
וְרַב לְהוֹשִׁיעַ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֵד תִּרְכַּב.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר תְּזַרִיעַ, כ"ז אֲדַרְבֵּי ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל אַהוּבֵי תְלַמִּידֵי ...

גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מָאד מָאד אָנִי מְרַצָּה מִהַשְׁדוּף, אֲבָל תַּעֲשׂוּ אֶת הַכֹּל בְּהִצְנֵעַ,
וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שֶׁהַכֹּל יִתְהַפֵּף לְטוֹבָה, וְתִתְפַּלֵּל בְּכָל יוֹם
בְּמִנְיַן דִּיקָא: שְׁחֲרִית, מְנַחָה, מְעֵרִיב, אֲשֶׁר אֵין עֲרֵף אֲלֵיהָ.

נָא וְנָא תִתְמִיד בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה, כִּי סוּף כָּל סוּף לֹא
יִשָּׂאֵר מֵאֲתָנּוּ רַק הַלְמוּדִים שְׁלוּמִדִים בְּכָל יוֹם: מִקְרָא, מְשָׁנָה, מִדְרָשׁ
וְהַלְכָה, וְאֲשֶׁרִי מִי שְׂאִינוּ מְטַעָה אֶת עֲצָמוֹ בְּזֵה הָעוֹלָם כָּלֵל.

תִּתְבוּרַד הַרְבֵּה אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְתִדַּע, שֶׁכָּל דְּבוּר וְדְבוּר
שְׂמִדְבָרִים אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, זֶה הַצְּלָחָה נְצַחִית, וְזֶה הַבֵּית מְנוּס
שְׁלָךְ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לד תרכד.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסִדְרַת תְּזִירָע, כ"ז אֲדָר-ב' ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל אֶהוּבֵי, תִלְמִידֵי
... נְרוּ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמָאד מָאד אָנִי שְׂמֵחַ בְּעִנְיַן הַשְׁדוּף,
וְאִמְרָתִי לָךְ, שְׁלֹא תִבְרַח מִפֶּה, שְׁפֵה תִהְיֶה לָךְ יְשׁוּעָה, אֲבָל זָכֹר
כִּמָּה הַשְׁקַעְתִּי בָּךְ, וְכִמָּה עֲגַמְתָּ נַפְשׁ עֲבָרָה עָלַי, עַד שֶׁרְאִיתִי אוֹתְךָ
עַד פֶּה, וְלָכֵן אָנִי מָאד מִבְּקָשׁ אוֹתְךָ, שְׂאֵל תִּהְיֶה בְּטוֹלָן, תְּבוּא
לְהִתְפַּלֵּל בְּכָל יוֹם שְׁחֲרִית, מְנַחָה, עֲרִבִית בְּמִנְיַן דִּיקָא, וְאֵל תִּתְפַּעֵל
מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעוֹלָם, וְכֵן תִּלְמַד בְּכָל יוֹם בְּהַתְמַדָּה רַבָּה חֲמֵשׁ
וְרִשׁוּי עִם הַתְּרַגּוּם, כְּדֵי שְׁתַּסִּים בְּכָל שְׁבוּעַת שְׁנָיִם מִקְרָא וְאֶחָד
תְּרַגּוּם, וְכֵן תִּלְמַד הַרְבֵּה מְשֻׁנּוּת, וְאֵם תִּזְכֶּה לְלַמַּד בְּכָל יוֹם ח"י
פְּרָקִים מְשֻׁנּוּת — אֵין לְמַעְלָה מִזֶּה, וְעַל כָּלֵם — תִּלְמַד הַרְבֵּה
הַלְכָה.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי
שְׂאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתַּפְלִיל בְּעֵדָךְ, שְׁתַּצְלִיחַ אֶת דְּרָכְךָ תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לד תּוֹרָה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר תּוֹרִיעַ, כִּי אֲדַרְבֵּי ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל כָּלֵלִיּוֹת אֲנָשִׁי
שְׁלוֹמֵנו הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְּרִסְלָב", הַגָּרִים בְּיַבְנָאֵל "עִיר בְּרִסְלָב",
הַיְוִ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד.

רַבְּנוּ ז"ל אוֹמֵר (לְקוּשֵׁי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן סא): הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ
לְמַעַלָּה מִהַזְּמַן, וְזֶה דָּבָר נִפְלָא מְאֹד, אִיךְ אֲנַחְנוּ יְכוּלִים לְהִבְיֵן דָּבָר
רוּחָנִי, שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אֵינוֹ מְצַמָּצֵם לֹא בְּמָקוֹם אֶחָד וְלֹא בְּזִמְן,
אֲלֹא הוּא לְמַעַלָּה מִהַמָּקוֹם וּלְמַעַלָּה מִהַזְּמַן. אוֹמֵר רַבְּנוּ ז"ל, שֶׁדָּבָר
זֶה אֵין יְכוּלִים לְהִבְיֵן. כָּל זְמַן שֶׁאָדָם חַי וּמְלַבֵּשׁ בְּגוּף גַּשְׁמִי וְחֲמָרִי,
אֵינוֹ יְכוּל לְדַעַת וּלְהִבְיֵן אִיךְ הוּא יִתְבָּרַךְ לְמַעַלָּה מִהַמָּקוֹם וּלְמַעַלָּה
מִהַזְּמַן בְּכָלֵל וּבַפְּרָט וּבַפְּרָטִי פְּרָטִיּוֹת, אָדָם אֵינוֹ מַשִּׁיג מַה זֶה
רוּחָנִיּוֹת אֱלֹקוֹת, אִיךְ נִרְאָה הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אִיךְ מְבִינִים אֶת
הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אִיךְ שׁוֹמְעִים אֶת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאִיךְ
מְדַבְּרִים אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא; כִּי דָּבָר רוּחָנִי, אֵין יְכוּלִים לְהִבְיֵן,
אוֹמֵר רַבְּנוּ ז"ל, בְּאוֹ נִרְאָה בְּגַשְׁמִיּוֹת, אָדָם יִשֵּׁן, עֵקֶב עֲיִפוֹת רַבָּה
שֶׁהַשְּׁתַּלְטָה עָלָיו, וְהֵנָּה הַנִּיחַ עֲצָמוֹ עַל הַסִּפָּה וְנִרְדָּם לְרַבַּע שָׁעָה.
וְהֵנָּה הוּא חוֹלֵם שֶׁהוּא נוֹלָד, וְהֵנָּה הַבְּרִית שְׁלוֹ, וְהֵנָּה נִכְנָס לְגֵן,
וְעוֹשִׂים לוֹ פְּאוֹת, וְהֵנָּה נִכְנָס לְכֶתֶה א' ב' וְג', וְהֵנָּה נַעֲשֶׂה בְּרִ-מִצְוָה,
וְלוֹמֵד בִּישִׁיבָה קְטַנָּה, וְהֵנָּה הוּא בְּחוּר בִּישִׁיבָה גְּדוּלָּה וּמִתְחַתֵּן,
אֵיזוֹ שְׂמִחָה הַתְּתַנָּה שְׁלוֹ, וְהֵנָּה עוֹזֵר לוֹ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וַיֵּשׁ לוֹ
יְלָדִים, וְהֵנָּה יְלָדָיו נַעֲשִׂים בְּרִ-מִצְוָה, וְהֵנָּה עוֹמֵד בְּחֻתְנַת יְלָדָיו, וְהֵנָּה
הוּא נִפְטָר, וּמֵרַב פְּחָד, הוּא קָם וְהִתְעוֹרֵר מִהַשְּׁנָה, וְרוֹאֶה שֶׁהִיָּה זֶה
אִךְ חִלוּם, שֶׁהֵנָּה שְׂכַבְתִּי פֹה עַל הַסִּפָּה וְכו'. אָדָם יְכוּל לְחַלֵּם חִלוּם,

וְרוֹאֵה הַכֹּל כְּבִסְרֵט נַע, וְאִינוּ מֵאֲמִין שְׁזֶה הִיָּה חֵלוֹם, מִסְתַּכֵּל עַל
 הַשְּׁעוֹן, וְנוֹכַח שְׁזֶה סֵף הַכֹּל הִיָּה חֲמֵשׁ-עֶשְׂרֵה דְקוֹת, אוֹמֵר רַבְּנוּ
 ו"ל: זֶה שֵׁשֶׁן חֲמֵשׁ-עֶשְׂרֵה דְקוֹת, וְעֵבֵר אֶת הַשְּׁבָעִים שָׁנָה בְּתוֹךְ
 הַחֵלוֹם, זֶה נֶכּוֹן מְאֹד, וּמִדּוּעַ? כִּי אָנוּ אֲנָשִׁים קִטְנִים וּמְצַמְצָמִים
 בְּזִמְן וּבְמָקוֹם, וְאֶצְלָנוּ שְׁבָעִים שָׁנָה זֶה שְׁבָעִים שָׁנָה, אִיזוֹ סַחֲבַת,
 אִילוּ צְרוֹת וְיִסּוּרִים עוֹבְרִים עָלֵינוּ. וְהִנֵּה הַשְּׁבָעִים שָׁנָה פּוֹרְחִים וְכוּ',
 אָבֵל הָיוּ שְׁבָעִים שָׁנָה קָשִׁים מְאֹד. אֵף מִי שֶׁדְּבוּק בְּהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-
 הוּא, וְאִין בְּמַחְשַׁבְתּוֹ רַק אֶת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הוּא רוֹאֵה, שְׁכָל
 הַשְּׁבָעִים שָׁנָה שְׁלָנוּ זֶה כְּרַבַּע שָׁעָה בְּלֵבָד, וּמִמִּילָא מַה יֵּשׁ לָנוּ
 לְהַצְטַעַר עַל רַבַּע שָׁעָה?! אוֹמֵר רַבְּנוּ ו"ל, הַדְּבָר הַזֶּה רַק מְשִׁיחַ
 יְכַנִּיס בְּעוֹלָם, כְּשֶׁמְשִׁיחַ יְבוֹא, מַה הוּא יְכַנִּיס בְּעוֹלָם? אֲמַתַּת
 מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, שְׁכָלְנוּ גִדַּע, שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְחִיָּה וּמְהִיָּה
 וּמְקַיֵּם אֶת כָּל הַבְּרִיאָה כְּלָה, וְדוֹמֵם, צוֹמֵחַ, חַי, מְדַבֵּר, זֶה לְבוֹשׁ
 לְגִבִּי אִין סוֹף בְּרוּךְ הוּא, אִין דְּבָר כְּזֶה גִשְׁמִיּוֹת, אִין דְּבָר כְּזֶה טַבַּע,
 מְקַרָּה וּמְזֵל, כָּל מַה שְׁעוֹבֵר עַל הָאָדָם — בֵּין בְּרוּחָנִי וּבֵין בְּגִשְׁמִי,
 הַכֹּל מִמְּנוּ יִתְבָּרַךְ, וְאֶת זֹאת מְשִׁיחַ יְכַנִּיס, שְׁעָלֵינוּ נֹאמֵר: "וְהוּא
 מְחוֹלֵל מִפְּשָׁעֵינוּ", מְשִׁיחַ צְרִיף לְסַבֵּל בְּשָׁל כָּלֵל נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל,
 מְשִׁיחַ יְכַנִּיס בְּנִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל אֶת הָעֲנָנִין שֶׁל לְמַעְלָה מִהַמָּקוֹם
 וּלְמַעְלָה מִהַזְּמַן, וְאוֹמֵר רַבְּנוּ ו"ל (סֵפֶר-הַמִּדּוֹת, אוֹת מְשִׁיחַ, סִימָן א'):
 עַל-יְדֵי סְפוּרֵי מַעֲשִׂיּוֹת שֶׁל צְדִיקִים, מִמְּשִׁיכִים אוֹר שֶׁל מְשִׁיחַ
 בְּעוֹלָם, וְדוּחָה הַרְבֵּה חֲשָׁף וְצְרוֹת מִן הָעוֹלָם. וְלִכֵּן עָלֵינוּ לְסַפֵּר
 סְפוּרֵי צְדִיקִים. תִּדְעוּ לָכֶם, שֶׁהַצְדִיקִים עָבְרוּ בְּזֶה הָעוֹלָם הַמוֹן צְרוֹת
 וְיִסּוּרִים. רַבְּנוּ ו"ל אוֹמֵר (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן עט), שְׁכָל צְדִיק
 וְצְדִיק יֵשׁ בּוֹ בְּחִינַת מְשִׁיחַ. מַה זֶה מְשִׁיחַ? נִשְׁמָה כְּזוֹ שֶׁתַּחֲדִיר אֶת
 הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּכָל הָעוֹלָם כְּלוּ, מְשִׁיחַ יִזְכֶּה לְמַדְרָגוֹת יִחִידָה
 דִּיחִידָה, שְׁיִהְיֶה בְּטוֹל אֵל הָאִין סוֹף בְּרוּךְ הוּא, שְׁלֵא גִדַּע שׁוּם דְּבָר
 רַק הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. כָּל צְדִיק וְצְדִיק בְּכָל דוֹר וְדוֹר כְּפִי בְּחִינַתּוֹ,
 מִמְּשִׁיחַ אֶת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּעוֹלָם, מְדַבֵּר אֵל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
 מְפָרְסֵם אֶת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁכָל אֶחָד וְאֶחָד מֵאֲתַנּוּ יִזְכֶּה לְדַבֵּר
 וּלְהַסְתַּכֵּל רַק אֵל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, זוֹ הַמְדְרָגָה שֶׁל הָאָדָם הַזּוֹכֶה
 לְהִיּוֹת מְקַרֵּב אֵל הַצְדִיק, כִּי בַעֲצָמוֹ אָדָם אִינוּ יוֹדַע כְּלוֹם, וְהוּא

בְּחֶשֶׁךְ, גְּדֵמָה לּוֹ שֶׁהַכֵּל מְקַרְהוּ, מִזֵּל וְטַבֵּעַ, וְעוֹבֵר עָלָיו הַרְבֵּה מִשְׁבָּרִים וְגַלִּים, כִּי אֵין אָדָם בְּזֶה הָעוֹלָם שֶׁלֹּא יַעֲבֹר עָלָיו אֵיזָה מִשְׁבָּר, כָּל אֶחָד וְאֶחָד מֵאַתְּנֹו סוּבֵל מִשְׁבָּרִים וְגַלִּים, אֵין אָדָם בְּזֶה הָעוֹלָם שֶׁלֹּא יִהְיֶה לוֹ צְרוּת וּבְעֵיוֹת, וְכֵל זֶה מִפְּנֵי שֶׁהוּא עֲדִין רְחוּק מִהִקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהוּא עֲדִין אֵינֹו יְכוֹל לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁעֲדִין יֵשׁ לוֹ חֲלִישוֹת הַדַּעַת, אַךְ אוֹי לוֹ לְאָדָם שֶׁיֵּשׁ לוֹ עֵסֶק עִם אַחֲרִים, וּמִצְעֵר אֶת אַחֲרִים. וּבִכְפָּרֵט אוֹי לוֹ לְאָדָם שֶׁמִּצְעֵר אֶת הַצַּדִּיק, וְגוֹרֵם לְצַדִּיק חֲלִישוֹת הַדַּעַת, שְׂאוּמֵר רַבְּנוּ ז"ל (סִפְרֵי-הַמִּדּוֹת, אוֹת צַדִּיק), אֲשֶׁר לְפַעְמִים אָדָם גּוֹרֵם חֲלִישוֹת הַדַּעַת לְצַדִּיק, וּמְקַבֵּל עֲנֹשׁ כְּזֶה, שֶׁלֹּא תֵאָר וְלֹא שֶׁעַר כָּלָל. וְכֵן אוּמֵר רַבְּנוּ ז"ל: לְפַעְמִים עַל-יְדֵי נַחַת-רוּחַ אֶחָד וּמַעֲט שְׁעוֹשִׁים לְצַדִּיק, עַל-יְדֵי-זֶה זוֹכִים לְעוֹלָם הַבָּא. וְלָכֵן אֲשֶׁרֵי אָדָם שֶׁמְחִזֵּק וּמַעוֹדֵד וּמְשַׂמַּח אֶת הַצַּדִּיק וּמְשַׂמַּח אַנְשִׁים — אֲשֶׁרֵי לוֹ וְאֲשֶׁרֵי חֵלְקוֹ! וְאוֹי לוֹ לְאָדָם הַמִּצְעֵר אֶת הַזּוֹלָת. שְׁלֵמָה הַמֶּלֶךְ אוֹמֵר: "לְשַׁחוּק אֶמְרָתִי מִהוֹלֵל וּלְשַׁמְחָה מִה זֹו עֲשֵׂה"; אוֹמְרִים עַל זֶה חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (קֵהֶלֶת ב, ב): "לְשַׁחוּק אֶמְרָתִי מִהוֹלֵל", סוּפוֹ שֶׁל הַמֶּלֶךְ לְגַלְגַּל עַל חֲבֵרוֹ, שֶׁיְקַבֵּל עֲנֹשׁוֹ. אָבֵל זֶה נֹאמֵר עַל כָּל אָדָם, עַל אַחַת כַּמָּה וְכַמָּה כְּשֶׁמִּצְעֵרִים אֶת הַצַּדִּיק, אֵיזָה עוֹן וְאֵיזָה עֲנֹשׁ יְקַבְּלוּ. וְלָכֵן מֵאַחַר שֶׁזָּכְנוּ הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְדַעַת מִהִצַּדִּיק הַמְּגַלֶּה לָנוּ אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, בָּאוּ נַחֲזִיק עֲצָמֵנוּ אֶתּוֹ בְּיַחַד, וּבְצוֹתָא יְגַלֶּה לָנוּ אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֵיךְ שֶׁהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְלֹא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ, וְכֵל צְרִכֵינוּ לְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, וְלֹא לִילֵךְ לְבִשֵׁר וְדָם. וּכְמֵאֲמָרָם ז"ל (ירושלמי בְּרִכּוֹת טו): אִם בָּאָה צָרָה עַל הָאָדָם, אֵינֹו צוֹנֵחַ לֹא לְמִיכָאֵל וְלֹא לְגַבְרִיאֵל, אֲלֵא לְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּעַצְמוֹ; כְּשֶׁבָּאָה צָרָה לְאָדָם שֶׁלֹּא יִצּוּחַ לְמַלְאָכִים, אֲלֵא לְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְבַד. הֵינֹו לֹא רַק שֶׁבִשֵׁר וְדָם אֵינָם יְכוֹלִים לְעֹזֵר לִי, אֲלֵא גַם מְלֹאכֵי מַעֲלָה אֵינָם יְכוֹלִים לְעֹזֵר לִי. וְזֹאת עָלֵינוּ לְהַחֲדִיר בְּנוֹ, שֶׁאֵין לָנוּ בְּזֶה הָעוֹלָם רַק אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, זְכָרוֹ הֵיטֵב מִה שְׂאֵנִי אוֹמֵר לָכֵם עַתָּה. אֵין לְאָדָם אוֹהֵב, אֵין לְאָדָם חֵבֵר וְרַע, מִי שִׂיאֵמֵר שֶׁהוּא הַחֵבֵר וְהָאוֹהֵב נֹאמֵן שְׁלָכֵם, הוּא מְשֻׁטָּה בָכֶם, כִּי אֵין לְאָדָם אִישׁ, אֲלֵא הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּלָבָד! מִה אָנוּ רוֹאִים בְּזֶה הָעוֹלָם? אָדָם

מסתובב שבועים שנה, יש לו אשה, יש לו ילדים, יש לו אחים ואחיות, גיסים וגיסות, יש לו קרובי משפחה, יש לו ידידים ושכנים, כיון שבא לצרה — כלם עוזבים אותו. אלו הרחוקים עוזבים אותו תכף ומיד, הקרובים כיון ששומעים עליו משהו, עוזבים אותו אחר-כך, וכשעובר עליו עוד ועוד, גם הילדים עוזבים אותו, פי מה רוצים מהאדם? כסף, כבוד וכו', אבל כשיוצא שם רע על האדם, גם אשתו עוזבת אותו. וכן מצינו אצל דוד המלך, שמכיל אשתו בזה לו בלבה, וקרצה לו שמות של גנאי. אדם אינו מסגל להבין את זאת, איך הוא נשאר לבד בלי אף אחד שיעזר לו, אף זו המציאות! ובאמת מי מלנה את האדם, מי הולך עם האדם תמיד? הצדיק, שמעורר ומחזק ומשמח אותנו, הוא הולך אתנו, זו השכינה, הצדיק מוריד את הקדושה ברוח-הוא בזה העולם, ולכן אומרים חכמינו הקדושים (תגיגה יב): כל העולם כלו עומד על עמוד אחד וצדיק שמו. ולכן אף צריכים להזהר מאד לא לצער אף אחד, ומכל שכן לא לצער את הצדיק, כמאמרם ז"ל (אבות ב, י): הוי זהיר בגחלתן שלא תכנה וכו', שלחישתן לחישת שועל, ועקיצתן עקיצת עקרב. מי שנוגע בצדיק, כמו שנוגע באישון עינו. כשאדם נוגע באישון העין — מתעורר, כן מי שנוגע בצדיק — לבסוף נענש. אבל אין לנו זמן לחכות, ועל-כן מה עלינו לעשות עתה? להתחזק יחד, ולספור ספורים מהצדיק, שרבנו ז"ל אומר, שעל-ידי-זה דוחים הרבה מהחשך, ומקרבים את משיח. וכן אומר רבנו ז"ל (ספר-המדות, אות משיח, סעיף ב'): על-ידי תשובה, הרוח של משיח מנשבת על גזרות המלכיות ומבטלן; עכשו אנו נמצאים בגזרת מלכות, הערב-רב שגוזרים גזרות על עם ישראל, ורוצים לעקר סופית את התורה והאמונה מעם ישראל. ותמיד אני אומר: מה שיקרה ביבנאל, זה יקרה בכל ארץ ישראל, ביבנאל לקחו עצמם הערב-רב עכשו לעקר את הקהלה שלנו לגמרי, לעקר את החנוף שלנו לגמרי, אומר רבנו ז"ל: על-ידי תשובה, אם חוזרים בתשובה, רוח משיח מנשבת על גזרות המלכיות ומבטלן. ולכן עלינו לחזור בתשובה שלמה, ראשית על אשר צערנו את הצדיק, וכל אחד יחשב, שמא יש לו חלק בצער הצדיק וכו'.

כִּמָּה מִסֵּרְתִי נִפְשִׁי שֶׁתְּהִיָּה לְנוּ קֵהֶלֶה קְדוֹשָׁה, שֶׁיִּחְזִיקוּ עֲצָמָם יחד, וַיַּעֲזְרוּ זֶה לָזֶה, וַיִּתְמִידוּ בְּכֹל חֻלְקֵי הַתּוֹרָה הַקְּדוֹשָׁה, וַיְמָה עוֹד מִחְזִיק אֶת הָאָדָם בְּיַחַד כְּמוֹ הַתּוֹרָה קְדוֹשָׁה. הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא זָכְנִי לְהִקָּים כּוֹלָל בְּשֵׁם "אוֹר הַמַּאִיר", אוֹר הַמַּאִיר בְּכֹל הָעוֹלָמוֹת, וּבְכֹל יוֹם וַיּוֹם לְוִמְדִים שֵׁם שַׁעוֹר גְּמָרָא, וַעֲכָשׁוּ נִתְחַדָּשׁ וּבְכֹל עָרַב יֵשׁ גַּם-כֵּן שַׁעוֹר בְּגִמְרָא, וְלָכֵן אָנִי מִבְּקֵשׁ אֶת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ הַיְקָרִים, תִּדְעוּ לָכֵם, שְׂאִין עוֹד דְּבַר הַמְּבַטֵּל אֶת הַקְּלָפוֹת כְּמוֹ לְמוֹד גְּמָרָא. וְלָכֵן מִי שֶׁיִּכּוֹל לְבוֹא בְּאִמְצַע הַיּוֹם שְׁעָה אַחַת לְלַמֵּד גְּמָרָא בְּכוֹלָל "אוֹר הַמַּאִיר" — אֲשֶׁרֵי לוֹ וְאֲשֶׁרֵי חֻלְקוֹ! מִי שְׂאִינוּ יָכוֹל לְבוֹא בַּיּוֹם, יְבוֹא בְּלִילָה שְׁעָה אַחַת לְלַמֵּד גְּמָרָא. גְּמָרָא רְאֵשִׁי תְּבוּת:

גְּבִרְיָאֵל, מִיכָאֵל, ר'פָּאֵל, א'וֹרִיאֵל. כְּשֶׁאָדָם לּוֹמֵד גְּמָרָא, מִמְּשִׁיךְ עַל עֲצָמוֹ הַד' מְלָאכִים שֶׁשׁוֹמְרִים אֶת הָאָדָם. הִנֵּה אָנוּ רוֹאִים שֶׁהַסְּמִ"ךְ-מ"ם יִתֵּן לְלַמֵּד הַכֹּל, אָבֵל לֹא גְמָרָא, אֲשֶׁר מְזַה הוּא מְפַחַד מְאֹד מְאֹד, כִּי הַשֵּׁם שְׁלוֹ: סְמָ"ל, רְאֵשִׁי תְּבוּת: ס'יוֹם מ'סִכְתָּא אִין ל'עֲשׂוֹת. וְלָכֵן אֲשֶׁרֵי הַזּוֹכֶה לְבוֹא וְלְלַמֵּד גְּמָרָא שְׁעָה אַחַת לְכֹל הַפְּחוֹת בַּיּוֹם וְשְׁעָה אַחַת בְּלִילָה. כִּמָּה שְׁעוֹת חוֹלְפוֹת לְנוּ לְרִיק, עַד שֶׁיִּשְׁנָם כְּאֵלוֹ שְׂאִינָם פּוֹתְחִים גְּמָרָא יוֹם אַחַר יוֹם, שְׁבוּעַ אַחַר שְׁבוּעַ, חֲדָשׁ אַחַר חֲדָשׁ וְכוּ'. וְלָכֵן אֲבַקֵּשׁ אֶת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ, רְאוּ לְבוֹא לְלַמֵּד לְכֹל הַפְּחוֹת שְׁעָה אַחַת לְלַמֵּד בְּכוֹלָל. הַכוֹלָל הַזֶּה הוּא הַפְּנֵת יְקָרְתָּ שְׁלִי. הַגְּמָרָא שְׁלוֹמְדִים אַז — זֶה יִשְׂרָף אֶת הַקְּלָפוֹת, אֵינְנוּ צְרִיכִים לְפַחַד מִשׁוּם דְּבַר, הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְנַהֵיג עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים, בְּצִדִּיק וּבְמִשְׁפָּט. וְאוֹי לוֹ לְאָדָם שֶׁיַּעֲמֹד בַּעֲת שֶׁהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִתְבַּע עֲלֵבּוֹן הַשְּׂכִינָה, בַּעֲת שֶׁהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִתְבַּע עֲלֵבּוֹן הַצְּדִיק. אוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים בְּמִכִּילְתָּא, שֶׁיֵּשׁ מִחֻלְקַת בֵּין רַבִּי יִשְׁמַעֵאל לְרַבִּי עֲקִיבָא, רַבִּי עֲקִיבָא אוֹמֵר שֶׁמִּדְּבַר רַק בְּאִלְמָנָה וִיתוּמִים, וְרַבִּי יִשְׁמַעֵאל אוֹמֵר שֶׁמִּדְּבַר גַּם עַל כָּל יְהוּדִי, אִם מִצְעָרִים אוֹתוֹ, אִם שׁוֹפְכִים אֶת דְּמֵיו, הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לֹא יִמְחַל לוֹ.

וְלָכֵן הִנֵּה אָנוּ חוֹזְרִים בְּתְשׁוּבָה שְׁלֵמָה, אֲבַקֵּשׁ אֶת כָּלְכֶם, בְּאוֹ נְשׁוּב בְּתְשׁוּבָה עַל דְּבַר אַחַד, שְׂאִנוּ מְלַגְלָגִים זֶה עַל זֶה, זוֹ הַטְּמָאָה

הגדולה, כדגמת הסמ"ך-מ"ם, שגדמה כחזיר, שמרים טלפיו וצוועק: הנה אני פֶּשֶׁר וכו'. כמו־כן הסמ"ך-מ"ם בעצמו רשע מרשע, מעליל עלילות על אנשי שלומנו, והוא נוכל גדול. איננו רוצים שום דבר, אנו רק רוצים לעבד את הקדוש־ברוך־הוא, אין לנו עסק עם הטמא מטמא הזה, רק הקדוש־ברוך־הוא יטפל בו. ולכן אבקש אתכם, באו תלמדו מה נקראת ליצנות: מתחברים חבורת רשעים, מחללי שבת, אוכלי נבלות וטרפות, בשר השפנים והגמלים, בועלי נדות, עוברים על כל התורה כלה, והם עושים מאתנו ליצנות. עושים ליצנות על אלו היושבים על מדין, אברכי כולל ולומדים תורה בדחקות ובעניות, בקדשה ובטהרה, הקדוש־ברוך־הוא יעזר לנו, הקדוש־ברוך־הוא יוציאנו מהפח יקוש הזה, אל תחשבו שהעולם הפקר, הקדוש־ברוך־הוא פה, הקדוש־ברוך־הוא מסתפל עלינו, יודע מי שמציק לנו ומצער אותנו, ולמה עושה את זאת? כי רוצה לבחן אותנו, אם אנו באמת רוצים אותו, או חס ושלום, כל הקבוץ וההתכנסות שלנו זה ליצנות אחת גדולה.

ולכן אבקש את אנשי שלומנו! באו נחזר בתשובה שלמה, ועקר התשובה, שפגענו זה בזה, ולזלנו זה בזה, זה העון הכי חמור, אומרים חכמינו הקדושים בעת שהוציאו את רבי שמואל ורבי שמעון להרג, אמר רבי שמעון לרבי שמואל: רבי, רבי, יוצא שאינני יודע על מה אני נהרג; הינו למה זה מגיע לי? וענה רבי שמואל: אולי בא אליך אדם לדין, ונתת לו לחפות, עד שתסיים לשתות, או עד שתשרף סנדליך וכו', כי פתוב: אם תענה אנשים אחרים וכו'. וענה רבי שמעון: כן, כן, אני עכשו מבין וכו'. שמו שמים, רבי שמעון לומד תורה, אין לו עסק עם איש, ובאמצע קם לשתות תה, ואדם נוקש על הדלת, ולא הניח את הכוס תכף־ומיד וכו', ובעבור זה צריך לשלם מחיר קשה כל־כך, כי הקדוש־ברוך־הוא מדרקק עם צדיקים כחוט השערה. תתארו לכם צדיק הדבוק בהקדוש־ברוך־הוא, צריך לשלם מחיר כבד, שהוא באמצע לנעל נעליו, ואינו פותח הדלת לזולת, עד כדי כך מדרקקים בצדיקים כחוט השערה. על אחת כמה וכמה שמדרקקים על אדם ששופך

דְּמוּ שֶׁל הַזּוּלָת, וְלִכְּנֵן אֲבָקֶשׁ אֶתְכֶם: עַל-יְדֵי תְּשׁוּבָה הָרוּחַ מְנַשְׁבֵּת עַל גְּזֵרַת הַמַּלְכִּיּוֹת וּמִבְטָלֵן. הִבֵּה נָשׁוּב בְּתְּשׁוּבָה שְׁלֵמָה עַל שְׁאֲנוּ מְצַעְרִים זֶה אֶת זֶה, רְצִיטֵי לְהִקְיִם קְהֵלָה קְדוּשָׁה כְּזוֹ, שְׁנוּכַל לְהִתְפָּאֵר לְהִקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא: בֹּא, רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, תִּרְאֶה אִיזוּ קְהֵלָה יָפָה יֵשׁ לָךְ! אִינן אֲצִלְנוּ קִנְיָה וְשִׁנְיָה... וְהִנֵּה בְּעִבּוּר כְּמָה רְשָׁעִים אֲרוּרִים, כְּלָנוּ צְרִיכִים עֲכָשׁוּ לְסָבַל. הִקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲיֵד, שְׁבֹאֲמַצֵּעַ הָאֵכָל, בְּאֲמַצֵּעַ הַשָּׁנָה, קִמְתִּי לְזוּלָת, וְעֲכָשׁוּ אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְסָבַל אֶת הַסָּבַל הַזֶּה, וְלִכְּנֵן אִינן עֲצָה אַחֲרֵת רַק לְשׁוּב בְּתְּשׁוּבָה שְׁלֵמָה, אוֹמֵר רְבוּנוּ ז'ל (לְקוּטִי-מִוֵּהֲר"ן, חֶלֶק א', סִימָן מַט), שְׁיָמִי נִיטָן הֵם יָמֵי תְּשׁוּבָה כִּימֵי תְּשׁוּרָה; וְלִכְּנֵן הִבֵּה נָשׁוּב בְּתְּשׁוּבָה שְׁלֵמָה, וְנִקְבַּל עַל עֲצָמָנוּ שְׁמֵהֵיּוֹם וְהִלָּאָה אָנוּ אוֹהֲבִים זֶה אֶת זֶה, אָנוּ עוֹזְרִים זֶה לְזֶה, וְנַעֲשֶׂה חֶסֶד אִישׁ לְרֵעֵהוּ, אֲבָל מְאֹד אֲבָקֶשׁ אֶתְכֶם, שְׁבִקְהֵלָה שְׁלָנוּ לֹא יִמָּצֵא אֶחָד שְׁלוֹקֵחַ סָמִים, אֶחָד שְׁעוֹסֵק עִם אֱלִימוֹת, אֶחָד שְׁמוּסֵר לְמַלְכוּת, אֲשֶׁר מוֹרִידִין אוֹתוֹ וְלֹא מְעַלִּין, וְעַל זֶה אָנוּ מְתַפְּלִלִים בְּכָל יוֹם שֶׁלֹּשׁ פְּעָמִים: "וְלִמְלַשְׁיָנִים אֵל תְּהִי תִקְוָה", שְׁלֹא תְּהִיָּה לָהֶם תִּקְוָה לְחַיּוֹת וְיִתְבַּטְּלוּ.

אֲבָקֶשׁ מְאֹד אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמָנוּ, יַעֲן שְׁאֲנוּ עוֹבְרִים עִתָּה שְׁלֵב קֶשֶׁה מְאֹד בְּקִהְלָתָנוּ, שְׁיֵשׁ מוּסָרִים, גְּנָבִים, נוֹאֲפִים, רְשָׁעִים אֲרוּרִים, שְׁקָבְלוּ מֵאֲתָנוּ כָּל-כָּף הַרְבֵּה טוֹבוֹת, וְעִתָּה מְלַשְׁיָנִים עֲלֵינוּ, הִבֵּה נִתְפַּלֵּל בְּכָל יוֹם: שְׁחֲרִית, מְנַחָה, עֲרִבִית, וּכְשֶׁנִּגְיַע לְבִרְכָה: "וְלִמְלַשְׁיָנִים אֵל תְּהִי תִקְוָה", שְׁנִזְכִּיר אֶת שְׁמוֹת הַמְּלַשְׁיָנִים, וְלֹא תְּהִיָּה לָהֶם תִּקְוָה לְחַיּוֹת. כִּי הַנֶּשֶׁק שְׁלָנוּ זֶה רַק תְּפִלָּה! וְלִכְּנֵן הַכְּפַל הַדָּבָר, בֹּאוּ נַחֲזֹר בְּתְּשׁוּבָה שְׁלֵמָה, אִם יֵשׁ בִּינֵינוּ עוֹל, קִנְיָה וְשִׁנְיָה, תְּחִירוֹת וְכָבוֹד, אִם אֶחָד רוֹצֵה לְהִשְׁתַּרֵּר עַל הַזּוּלָת, הִבֵּה נָשׁוּב בְּתְּשׁוּבָה שְׁלֵמָה, כְּלָנוּ אֵינָנוּ נִקְיִים מִזֶּה, אִם אָנוּ חַיְבִים כְּסָף, הִבֵּה נְשִׁיבָנוּ, כִּי צְרִיכִים לְשִׁמּוֹר מְאֹד לֹא לִגְעַ בְּכֶסֶף הַזּוּלָת, וְהַעֲקֹר לֹא לְצַעַר זֶה אֶת זֶה, וְאוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הִקְדוּשִׁים עַל הַפְּסוּק (קִהְלַת ב, ב): "וְלִשְׁחֹק אֲמַרְתִּי מֵהֲלָל וְלִשְׁמִחָה מֵהוּ עֲשֵׂה", רוֹאִים הַרְבֵּה פְּעָמִים שְׁבוּנֵי אָדָם עוֹשִׂים צְחֹק, שְׁמִחָה שֶׁל הוֹלָלוּת, עַל זֶה אוֹמֵר שְׁלֵמָה הַמְּלָךְ: "וְלִשְׁמִחָה מֵהוּ עֲשֵׂה", בְּזָמַן שֶׁהַשְׂכִּינָה בְּגִלוּתָא,

כְּשֶׁהִשְׁכִּינָה בְּגִלוּת, כְּשֶׁאֵינָנוּ יְכוּלִים לְהִתְקַרֵּב אֶל הַשְּׁכִינָה, אֵיזוֹ גְלוּת וְצָרָה הִיא זֶה, כְּשֶׁאֵינָנוּ יְכוּלִים לְהִתְקַרֵּב אֶל הַצַּדִּיק, אֵיזָה צַעַר וְיִסּוּרִים הוּא זֶה.

מְסַפֵּר עַל יְהוּדֵי אֶחָד שֶׁהָקִים מִשְׁפָּחָה, וְהָיָה בֶּן עֶשְׂרִים וּשְׁמוֹנָה כְּשֶׁנִּפְטָר, הוֹתִיר אֶלְמָנָה וְשִׁבְעָה יְתוּמִים, תִּתְאַרְוּ לָכֶם מֵה זֶה, וְאֵין מִי שְׁיַעֲזֹר לָהֶם וְכוּ', עֲזָרָה סוֹצִיָּאלִית רוֹצִים לְקַחַת אֶת הַיְלָדִים, וְהִיא צְרִיכָה לְהִיּוֹת אִמָּא חֲכָמָה שְׁלֵא יִטְלוּ מִמֶּנָּה אֶת הַיְלָדִים, אָשׁר לֹא דֵי שְׁנֹטְלוּ אֶת בַּעֲלָהּ, עוֹד צְרִיכָה לְהִלָּחֵם שְׁלֵא יִטְלוּ אֶת הַיְלָדִים מִמֶּנָּה וְכוּ'. וְכָל יוֹם יוֹם הֵיטָה צְרִיכָה לְטוֹבוֹת מְאַחֲרִים, לְפָרְנֶסֶת בְּנֵי בֵיתָהּ, שְׂזוֹ הַצָּרָה הִכִּי גְדוּלָה שְׁצְרִיכִים לְטוֹבוֹת הַזּוּלָת. בְּשַׁעַה שְׁאִמְרָתִי לָכֶם, וְאֲנִי אוֹמֵר לָכֶם: עַד הַיּוֹם הָאֲחֵרוֹן אֵין לְאָדָם חֲבָרִים, כִּי בַעֲת צָרָה מְשֻׁלִּיכִים אוֹתוֹ כְּכֹלֵב. מִי הַחֲבֵר הִכִּי טוֹב שֶׁל הָאָדָם? הַצַּדִּיק, שְׁמִגְלָה לָכֶם שְׁתִּבּוֹאוּ וּתְדַבְּרוּ אֵלָיו יִתְבָּרַךְ. וּבְרַגַע שִׁישׁ לָכֶם אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אַתֶּם הַמְּאֲשָׁרִים בְּיֹתֵר, וּבְרַגַע שְׁאֵין לָכֶם אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אַתֶּם הָאֲמָלְלִים הַגְּדוּלִים בְּיֹתֵר. וּבִכֵּן אֶלְמָנָה צְעִירָה עַד שְׁמִגְדֹּלָת אֶת הַיְלָדִים, וְהִנֵּה הַגִּיעָה הַבַּת לְפָרְקָהּ, וּמְצָאָה אֶת בֶּן זוּגָה, אֵיזוֹ שְׁמִחָה הִיא זֶה, הַגִּיעַ יוֹם הַחֲפָה, בָּאוּ כָּל בְּנֵי הָעִיר לְשִׂמְחָה וְלוֹמֵר בְּרָכָה: "שֶׁהַחַיִּינוּ וְקִיָּמְנוּ וְהַגִּיעְנוּ לְזִמְן הַזֶּה". כָּל הַשָּׁנִים לֹא רָאוּ אוֹתָם, לֹא בָאוּ לְאֶלְמָנָה לְעֲזָרָה, וְהִנֵּה עוֹמְדִים תַּחַת הַחֲפָה, וְהָאִמָּא אֵינָנָה שָׁם, וּמְחַפְּשִׁים אוֹתָהּ בְּכָל מְקוֹם, וְאֵין מוֹצְאִים אוֹתָהּ, וְגִמְרוּ אִמֵּר בְּדַעְתָּם, שְׁאֵין עוֹשִׂים אֶת הַחֲפָה עַד שְׁמוֹצְאִים אֶת הָאִמָּא. הַכֵּלָה יוֹצֵאת מִהַחֲפָה וּמְחַפְּשֶׁת אֶת הָאִמָּא, וּמוֹצֵאת אוֹתָהּ בּוֹכָה בְּקֶרֶן זְוִית, וְשֹׁאֵלָה אוֹתָהּ: מַה אַרַע לָךְ, אִמָּא? וְעֲנֵתָהּ הָאִמָּא: בֵּן, בֵּן, בִּתִּי הִקְרָה! חֲפִינוּ לַיּוֹם הַזֶּה, לְשִׁמְחָה הַזֶּה שְׁלָךְ, אֲבָל לְשִׁמְחָה מַה זֶה עָשָׂה? ! הָאִבָּא אֵינוֹ נִמְצָא; אִם אָנוּ נֹאמֵר בְּכָל לַיְלָה חֲצוֹת, שְׁהָאִבָּא לֹא נִמְצָא, אֲזִי הָאִבָּא יִתְגַּלֶּה אֵלֵינוּ. חֲצוֹת רָאשֵׁי תְבוֹת: תֵּאמֵר חֲצוֹת, וְיִתְגַּלֶּה צַדִּיק וְכוּ', "וְהוּא מְחוֹלֵל מִפְּשָׁעֵינוּ" — בְּשִׁבִּיל מִי סוֹבֵל הַצַּדִּיק? בְּעִבּוּרֵינוּ, כָּל מַה שְׁבָנָה זֶה בְּעִבּוּרֵינוּ, מְקוֹנָה לְגַבְרִים, לְנָשִׁים, אוּלַם שְׁמִחוֹת, תַּתֵּן אֶת יְלָדֵינוּ בְּנַעֲוִרֵיהֶם, כְּדֵי שְׁיַחֲיוּ בְּקִדְשָׁה וּבִטְהָרָה,

ובאים רשעים ארורים, תפח רוחם, ומוסרים אותו. ועל זה עלינו לבכות בחצות: "לשחוק אמרתי מהלל ולשמחה מה זו עשה".

לזאת אבקשכם, אנשי שלומנו היקרים! אל תפתחו מאף אחד, ואמר הבעל-שם טוב הקדוש זי"ע: סגלה לרשעים — לא לפחד מהם; הם רק רוצים לשבר אותנו, את הקהלה, אף לא יצליחו אם נהיה ביחד. ואבקש ואתחנן אליכם, אם יש אחד ששונא את זולתו, שיעזב את המקום, אין זה בעבורו, אם יש מי שמסית נגד הצדיק, שיצא מאתנו, איננו צריכים אותו, אנו אפלו מנין אחד נשאר דבוקים בצדיק, לא נעזב את הצדיק ואת הקדוש-ברוך-הוא, על אפם וחסמתם פה יבנאל תהיה "עיר ברסלב"! זכרו היטב, כשהיינו בפעם הראשונה עשרה אנשים, איש לא חלם שיהיו לנו יותר ממאתים וחמשים משפחות, עיר גדולה מאד, אבל איש לא חלם, שיקומו פאן רשעים פאלו. אבל "והוא מחולל מפשעינו", עלינו לבקש את הקדוש-ברוך-הוא: הן אמת, בתי היקרה, זו השמחה שלך, אבל היכן אביך?! אוי ואבוי שצריכים לחתן את הילדים בהצנע, ומדוע? מפני כמה רשעים ארורים, שהם נואפים פכלבים, גנבים, רמאים, צבועים, ומעלילים עלילות רשע. תדעו לכם, שהעולם לא הפקר, וישלמו מחיר פבד מאד, מי שצער את הצדיק, מי שגרם לו חלישות הדעת, לא ינקה, לא יצא נקי, מקדם או אחר-כך יעקר מן העולם במיתה משנה. ולכן באו נשוב בתשובה שלמה, ועקר התשובה — לשרף את השנאת חנם, מפני שנאת חנם אין לנו בית-המקדש, מפני שנאת חנם כל עם ישראל בגלות, והקהלה שלנו חייבים, אם לא נתאחד יחד, אנוחנו גרמנו את כל הצרות של עם ישראל, הבה לא נאשים איש, נאשים רק את עצמנו. את הקהלה שלנו הקמתי להראות להקדוש-ברוך-הוא, שיש לו קבוץ פזה, שאוהבים זה את זה, ורוצים לעזר זה לזה, והנה מחדירים לי מקלות בגלגלים, וכל אלו המונעים — קבלו מחיר פבד, ואם אומר רבנו ז"ל, שעל-ידי תשובה רוח משיח מנשבת על גזרות המלכות ומבטלן, אז הבה נשוב בתשובה. וכן אם אומר רבנו ז"ל, שעל-ידי ספורי צדיקים, על-ידי-זה נתרבה האור על

החֲשֵׁף, אָזי באו גְּגֵלָה תּוֹרַת הַצְּדִיק, באו גְּפִיץ אֶת אֹר רַבְּנוּ ז"ל
בְּמַסִּירוֹת גִּפְשׁ הַכִּי גְּדוּלָה, וְאָז תִּרְאוּ אֵילוּ יְשׁוּעוֹת יְהוּי אֶצְלָנוּ.
הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לֹא יִתֵּן לָנוּ לִפְל, וּבִפְרָט לַצְּדִיק, "לֹא יִתֵּן מוֹט
לַצְּדִיק" (מְשָׁלֵי יֵא, ח), צְדִיק מְצַרֵּה גְּחֻלֵּץ, וּיְבֹא אַחַר תַּחֲתוּי, מִיְהוּ
אַחַר? הַסֵּמֶ"ךְ-מ"ם שְׁיִהְיֶה הַכִּפְּרָה שֶׁל עִם יִשְׂרָאֵל, אֵל תִּפְחָדוּ
מִשׁוּם דְּבַר שְׁבַעוּלָם.

וּאֲבַקֵּשׁ אֶתְכֶם — תִּבְרַחוּ מֵאֲלִימוֹת, כָּל הַעֲנִיָּן שְׁלָנוּ רַק תִּפְלָה
וּבִקְשָׁה, לְהַתְּבוֹדֵד לְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וּלְבַקֵּשׁ רַחֲמִים עָלַי וְעַלְיְכֶם,
וְזָכְרוּ מְאֹד, שְׂאִין לְכֶם בְּזֶה הָעוֹלָם רַק אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
וּאֲבַקֵּשׁ אֶתְכֶם מִהַיּוֹם וְהַלָּאָה, באו לְהַתְּפַלֵּל שַׁחֲרִית, מְנַחָה, עֶרְבִית
בְּמַגִּיז דִּיקָא, אַחַד יָכוֹל לְקוּם וְתִיקִין — אֲשֶׁרֵי לוֹ! אַחַד יָכוֹל
לְהַתְּפַלֵּל יוֹתֵר מְאֹד — שְׁיִתְפַּלֵּל וְכוּ', וְכֵן מְנַחָה לְהַתְּפַלֵּל בְּמַגִּיז,
וְכֵן עֶרְבִית לְהַתְּפַלֵּל בְּמַגִּיז, וְלֹא לְהַחֲסִיר מְמַגִּיז, וְאָמַר רַבְּנוּ ז"ל
(לְקוּשֵׁי-מִוְהַר"ן, חֻלַּק א', סִימָן י'): כְּשֵׁיִשׁ דִּינִים לְעַם יִשְׂרָאֵל, עַל-יַדֵּי
הַמְּחַאֵת כֶּף מִמְּתִיקִים אֶת הַדִּינִים; וְלִכֵּן רָאוּ לַעֲשׂוֹת כָּל מִיְנֵי פְעֻלוֹת
שְׁבַעוּלָם לְרַקֵּד אַחַר כָּל תִּפְלָה וְתַפְלָה, וְלֹא לַחֲשֹׁב מַה יֵּשׁ כְּבָר
בְּרַקוּד! אֵךְ לֹא וְלֹא! רַקוּ"ד אוֹתִיּוֹת דְּקוּ"ר, עַל-יַדֵּי כָּל רַקוּד
שְׁרוּקְדִים עִם הַרְגָּלִים, וּמוֹחָאִים כֶּף אֶל כֶּף, מִמְּתִיקִים אֶת הַדִּינִים,
וּמְפֹרְרִים אֶת הַסְּטָרָא אַחֲרָא וְהַקְּלָפוֹת, מְפֹרְרִים אֶת הַטְּמָאָה. וְכֵן
בְּבֵית תְּרַקְדוּ, וְתִרְאוּ לַעֲשׂוֹת כָּל מִיְנֵי פְעֻלוֹת שְׁבַעוּלָם, שְׁבַבִּית
יִשְׁמְעוּ רַק כְּלֵי זָמֵר, וְתִשְׁמְעוּ אֶת הַקְּלִטָּה "לֹא תִנְצְחוּ אוֹתִי", לְמִשְׁפָּה
שְׁעָה אֲרַכָּה בְּבֵית וְכוּ' וְשׁוּב וְשׁוּב, שְׁרִשְׁעִים אֲרוּרִים יְרָאוּ, שְׂאִי
אֶפְשָׁר לְנַצַּח אוֹתָנוּ. יֵשׁ לָנוּ שְׂמִחָה גְּדוּלָה מְאֹד, שְׂאִינָנוּ מְצַעְרִים
אֶת הַזּוּלָת בְּכָלֵל, וְאֶת הַצְּדִיק בְּפִרְט.

וּאֲבַקֵּשׁ אֶת כְּלֶכֶם, שְׁתִּרְאוּ לְהַתְּפַלֵּל לְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא —
הֵיכֵן הָאָבָא?! וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בּוֹדֵאי יִמְתִּיק מֵאֲתָנוּ אֶת הַדִּינִים,
וְתִהְיֶה שְׂמִחִים וְעִלְיָזִים, אֵל תִּפְחָדוּ מִשׁוּם דְּבַר, זֶה פַּחַד שְׂוָא, לֹא
יֵאָרֵךְ זְמַן רַב, שֶׁהַכֹּל יִתְהַפֵּף לְטוֹבָה, וּנְסַפֵּר הַכֹּל בְּשְׂמִחָה עֲצוּמָה,
אֲבָל לַעֲת עֵתָה עֲלִינוּ לְהַחֲזִיק עֲצָמָנוּ בְּיַחַד, וְאַחַד יֵאָמַר לְשֵׁנֵי:

"אחי, חזק". ואמר רבנו ז"ל: אם היה אחד שאומר לו: אחי, חזק! היה רץ אלפי פרסאות, לזאת אבקשכם, תעשו כל מיני פעולות שבעולם לעזר זה לזה.

וכן אתחנן אליכם שוב ושוב, כפי שאני מתחנן קדם תקיעת שופר, ראו להוציא מכם את העשב מר כגידים המפירה רשע בקרבכם, את הקנאה והשנאה וכו'. הבה נעזר למלמדים ולמורות, ולא נתן שילד אחד מקלקל יהרס את כל הפתה, צריכים לרחם על ילדינו תחלה, והילדים שלכם הם הילדים שלי, הולך לי בחיים שיהיו לכם ילדים קדושים וטהורים, אינני מפחד לומר את האמת, אני רוצה שיהיו לכם ילדים קדושים וטהורים, לא עשיתי עול לשום אדם, בשעה שהסמ"ך-מ"ם משחת גדול מאד, והקדוש-ברוך-הוא יטפל בו, אנו לא ננהג בכח, חס ושלום, אנו הולכים בשלום, ואם יש אחד שאינו מדבר עם זולתו, שיעזב את הקהלה. אצלנו יש רק אהבה ואחוה. ואתחנן אליכם, אם אחד עושה חור באניה, כל האניה תטבע, ולכן אם יש אחד שמסתפק בצדיק, ויש לו קשיות וספקות — יצא מפה.

ואקנה להקדוש-ברוך-הוא, בזכות החזרה בתשובה, בזכות הרקודים שנוקד, נזכה לצאת מהגלות ולהתאחד יחד, ונרבה בשמחות: לפני הצהרים יהיה ברית, אחר הצהרים פר-מצוה, ובלילה חתנה, וכן יהיה מיום ליום. והקדוש-ברוך-הוא יעזר, שאזכה עוד להיות אתכם ביחד.

עכשו זה הברור, מי שמחזיק עם הצדיק, מי שאין לו קשיות על הצדיק, מי שחזק עם הצדיק — זה הברור, ראו להיות בשמחה עצומה, ובזכות זה נגאל יחד.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

לד תרכו.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר תזריע, כ"ז אדר-ב' ה'תשס"ג.

שלום וברכה וְכֵן טוֹב סֵלָה יִגְיַעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד מאד שמחתי לשמע הטוב ממך.

ראה להתבודד בכל יום אליו יתברך, אשר זה היסוד בדרךכי רבנו ז"ל, ואל תפחד משום ברִיָּה שבעולם, כי גדול אדונינו ורב להושיע, ועוד תראה נסים נגלים שיעשה עמך הקדוש-ברוך-הוא.

רציתי מאד מאד שאחותך תעשה שדוּך טוֹב, כי חבל שתחפה, צריכים להתחנן מה שיותר מהר.

הדבק את עצמך בו יתברך, ותמיד תזכר, שהקדוש-ברוך-הוא ממלא כל עלמין וסובב כל עלמין ובתוף כל עלמין, ואין שום מציאות בלעדיו יתברך כלל, וככל שתחזיר בעצמך ידיעות אלו, אז תצא מהפח יקוש, כי איפה שאדם חושב שם כל האדם, פמוכא בדברי רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן כא), ותשתדל ללמד הרבה "לקוטי-מוהר"ן", כי עקר התקרבות אל רבנו ז"ל זה למוד "לקוטי-מוהר"ן", מי שלומד יותר "לקוטי-מוהר"ן" הוא יותר מקרב אל רבנו ז"ל.

אני מאד מבקש אותך, אם אתה יכול לעזור לי... גרו יאיר להעביר את המשרד למעלה, תעשה לי נחת-רוח גדול מאד, הוא כבר יסביר לך מה רצוני.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לד תרכז.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר תזריע, כ"ז אדר-ב' ה'תשס"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד מאד שמחתי לשמע הטוב ממך, ואני רוצה שתכתב לי כל שבוע מכתב, חק ולא יעבר, ועל-ידי-זה תמיד תהיה מקשר אלי.

ראה לדבק את עצמך בו יתברך, ותמיד תחשב, שהקדוש-ברוך-הוא ממלא כל עלמין וסובב כל עלמין ובתוך כל עלמין, ואין שום מציאות בלעדיו יתברך כלל, ודבר גדול ודבר קטן אינו נעשה מעצמו, אלא בהשגחת המאציל העליון. ורבנו ז"ל אמר (ספר-המדות, אות אמונה, סימן ג'): בראותך שנוי מעשה, אל תאמר מקרה זה, אלא תדע שזה השגחת השם יתברך; ולכן כל מה שעובר עלינו עכשו, זה לעורר אותנו להתקרב ביתר שאת וביתר עז אליו יתברך, ולכן אל תפל בדעתך כלל, ואפלו שפכר עבר עליך מה שעבר וכיו', רק תעשה התחלה חדשה, כי כך אמר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן רסא), שמהשמים מפילים את האדם, כדי שיעשה בכל פעם התחלה חדשה, ואל תסתפל אחורנית, ובזה תגרום לי נחת רוח.

נא ונא הרגל את עצמך להתפלל בכל שחרית, מנחה, ערבית, מתוך הסדור דיקא, ומכל שכן במנין, אשר אין דבר יותר גדול מתפלה בצבור, כי אז התפלה מתקבלת למעלה.

ראה להתבודד בכל יום אליו יתברך, אשר כל דבור ודבור שמדברים עם הקדוש-ברוך-הוא, זו הצלחה נצחית, הצלחה כזו, שאין לתאר ואין לשער כלל.

התמד בלמוד משניות, ואז טוב לך כל הימים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לוד תרכח.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר תזריע, כ"ז אדר"ב ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וְאִין מְלִים לְהוֹדוֹת לָךְ בְּזֶה שְׁאַתָּה עוֹזֵר לִי בְּעִנְיַן סְפִירַת הַפְּסָף, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתַּמִּיד תַּעֲזֹר לִי, וְתִכְתֹּב לִי בְּכֹל יוֹם מִכְתָּב, וּמִמָּשׁ תַּחֲיִינִי.

הַעֲקֹר תַּעֲשֶׂה הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה בְּכֹל פֶּעַם, וְאֵל תִּסְתַּפֵּל אַחֲרֵינִי כָּלֵל, כִּי כָּךְ אָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן רסא), שְׁמַה שְּׁמִים מִפִּילִים אֶת הָאָדָם, כְּדִי שִׁיעֲשֶׂה הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה. וּבְאַמַּת אֲנַחְנוּ כָּל-כָּךְ רְחוּקִים, שְׁאַנְחֵנוּ לֹא יוֹדְעִים מַה זֶה הַתְּחִלָּה וּמַה זֶה הַסּוּף, אֲנַחְנוּ בְּכֹל יוֹם, בְּכֹל שְׁעָה וּבְכֹל רֵגַע, צְרִיכִים לְחֹזֵר בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ.

גַּא וְנָא הַדְּבָק אֶת עֲצֻמָּךְ בְּאִין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְתַמִּיד תִּדַּע, שְׁהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְנַהֵג אֶת עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים, בְּצִדֵּק וּבִמְשֻׁפֵּט, וְכֹל מַה שְּׁעוֹבֵר עָלֵינוּ, זֶה רַק מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, כְּדִי שְׁנַחֲזֹר בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה מִחֲדָשׁ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לוד תרכט.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר תזריע, כ"ז אדר"ב ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ עִם הַדּוּ"חַ שֶׁל הַתְּלַמִּידִים, וּמִמָּשׁ הַחֲזִיַּת אוֹתִי, וְאִנִּי מְקַנֶּה לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁהַכְּתָה שְׁלָךְ יִגְרְמוּ לִי נִחַת רוּחַ מְאֹד מְאֹד גְּדוּלָה, כִּי אִם יִתְאַחֲדוּ יַחַד, וַיִּלְמְדוּ בְּהַתְמַדָּה

גְּדוּלָה מְאֹד, וַיְהִי יֵרָאֵי הַשֵּׁם וַחֲוָשְׁבֵי שְׁמוֹ, אֲזַי כּוֹל מְאֹד לְהַיּוֹת,
שְׂאֵנִי אָקַח אוֹתָם אֵלַי פֹּה, אַף שְׂגַדְרָתִי בְעַדִּי לֹא לְקַחַת יוֹתֵר
בַּחֲוָרִים, עִם כָּל זֹאת אִם הַכְּתָה הַזֶּה יִתְאַחֲדוּ יַחַד, וַיֵּאָהָבוּ אֶחָד אֶת
הַשְּׂנִי, וַיַּעֲזְרוּ אֶחָד לַשְּׂנִי, אֲזַי זֶה יְכוֹל עוֹד לְהַתְקַיֵּם, אֶת זֶה תּוֹדִיעַ
לָהֶם, הַעֲקֹר שְׂיִלְמְדוּ בְּכָל יוֹם בְּהַתְמַדָּה, וַיִּתְפַּלְלוּ עֲבוּרֵי, כִּי תִפְלוֹת
שֶׁל תִּינּוּקוֹת שֶׁל בַּיִת רַבֵּן נִשְׁמָעוֹת וְנִתְקַבְּלוֹת, וְאֲנִי צָרִיף עֲכָשׁוּ
לְנַסִּים נְגָלִים וַיִּשְׁוֹעוּת גְּדוּלוֹת. וְלִכֵּן תִּבְקֶשׁ אוֹתָם, שְׂיִתְפַּלְלוּ בְעַדִּי,
וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לֹא יַעֲזֹב אוֹתִי.

אֲנִי מְאֹד מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַכֵּל יִסְתַּדֵּר עַל צַד הַכִּי
טוֹב, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמְחוֹת תְּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לד תרל.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר תּוֹרִיעַ, כ"ז אֲדַרְבֵּי ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה נִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... נְרוּ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת הַהוֹדָעָה שֶׁהִנְחַתָּ לִּי.

בְּעֵנִין בַּתָּךְ לְבוֹא לְכָאן וְכוּ', אַתָּה יוֹדֵעַ שֶׁזֶה מְסַכֵּן שְׂתֵהֵיָה פֹה
לְבַד וְכוּ', וּמִי יִתֵּן, שְׂתוּכַל לְשַׂדֵּךְ אוֹתָהּ מֵהַ שְׂיִוֹתֵר מֵהַר, כִּי סוּף
כָּל סוּף אִם הִיא תִתְחַתֵּן, הַכֵּל יִסְתַּדֵּר עַל צַד הַכִּי טוֹב.

אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ, שְׂתַחֲזַק עֲצָמָךְ, וְתַחֲזַק אֶת שְׂאֵר אַנְשֵׁי
שְׁלוֹמֵנוּ, כִּי עֲכָשׁוּ יֵשׁ רַק עֵנִין שֶׁל הַטְּלַת אֵימָה וְפַחַד עַל הַקְּהֵלָה
שְׁלָנוּ, אֲבָל הֵם לֹא יַצְּלִיחוּ לְשַׁבֵּר אוֹתָנוּ, כִּי עוֹד מְעַט כָּל שׁוֹנְאֵינוּ
וּמִתְנַגְּדֵינוּ יִפְלוּ תַחַתְנוּ, וַיְהִי נַסִּים נְגָלִים.

הִנְנִי מְבַרְךָ אוֹתָךְ בְּבִרְכַת "מִזֵּל טוֹב" חֲמָה וּלְבָבִית עַל הַכְּנוֹסוּ
שֶׁל נִכְדָּךְ בְּבִרְיֹתוֹ שֶׁל אַבְרָהָם אַבִּינוּ, יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
שְׂתַרְוֶה רַב גַּחַת דְּקַדְשָׁה מִמֵּנוּ וּמִכָּל יוֹצְאֵי חֲלָצִיף.

רֵאָה לְהִתְפַּלֵּל אֶת הַשָּׁלֹשׁ תְּפִלוֹת בְּמִנְיַן דִּיקָא, כִּי מִי שֶׁמִּתְפַּלֵּל
בְּמִנְיַן יֵשׁ לוֹ דְּבַר שֶׁבְּמִנְיַן — פֶּרְנִסָּה בְּשִׁפְעָה, זֶה בְּדוּק וּמְנִסָּה.

תִּקְבַּע לְעֲצֻמָּה שְׁעוּרִים בְּחֻמֵּשׁ וְרִשׁוּ"י וּבְמִשְׁנֵיּוֹת וּבְגִמְרָא
וּבְהִלָּכָה, וּמִמֶּשׁ חַיִּים רוֹחֲנִיִּים תְּרַגֵּישׁ.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתִפְלִיתִי
שְׂאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שֶׁתְּצַלִּיחַ דְּרַבְּךָ תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לד תרלא.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר תּוֹרִיעַ, כִּיז אֲדַרְבִּי ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... שְׁיִחִיו נְצַח.

לְנִכּוֹן קַבְלִיתִי אֶת מְכַתְּבְּכֶם, וּמָאד מָאד שֶׁמִּחֲתִי לִשְׁמַע הַטּוֹב
מְכֻבָּם.

רְאוּ לְקִיָּם אֶת כָּל מַה שֶׁאֲמַרְתִּי לָכֶם, וְאֵל תִּפְחָדוּ, כִּי סוּף כָּל
סוּף הַכֹּל יִתְהַפֵּף לְטוֹבָה, וְכֵן הִיָּה אֲצֵל הַרְבֵּה זוּגוֹת בְּהִתְחַלָּה,
לְבִסוּף הַכֹּל הִתְהַפֵּף לְטוֹבָה, וְכֵן יִקְרָה גַּם אֲצֵלְכֶם, לֹא צְרִיכִים
לְהַכְנִס בְּלִחְץ, וְתִרְאוּ אֶת גְּדֹל הַיְשׁוּעוֹת שֶׁיַּעֲשֶׂה עִמָּכֶם הַקְדוּשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא, הַעֲקֹר שֶׁתִּקְחוּ לְעֲצֻמָּכֶם שְׁנִיכֶם בְּכָל יוֹם חֻמֵּשׁ דְּקוֹת
לְבַקֵּשׁ אֶת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עַל דְּבַר זֶה וְכוּ' וְכוּ', וְאִז תִּרְאוּ
עַל-יְדֵי הַתְּפִלוֹת שֶׁתִּתְפַּלְלוּ אֵל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, עַל דְּבַר זֶה דִּיקָא
וְכוּ' וְכוּ', אִיף שֶׁהַכֹּל יִסְתַּדֵּר עַל הַצַּד הַכִּי טוֹב, וְהַכֹּל יִלָּךְ בְּשׂוֹרָה.

נָא וְנָא תֵּאָהָבוּ אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי, וְלֹא לְרִיב בֵּינֵיכֶם, וְאִז תִּרְאוּ
אֶת הַנְּסִים שֶׁיַּעֲשֶׂה עִמָּכֶם הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַד תְּרַלֵּב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר תְּזָרִיעַ, כ"ז אֲדָר־ב' ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... שְׂיַחֲיוּ נְצַח.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְכֶם, וְאֲנִי מְצַטְעַר לְשִׁמְעַע שְׁמוֹלִיכִים
אֶתְכֶם שׁוֹלֵל בְּעֵנִין הַבְּנִיָּה, וְאֲנִי מְאֹד מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
שְׁבָקְרוּב מְאֹד תִּהְיֶה לָכֶם יְשׁוּעָה, הַעֲקָר תִּתְחַזְקוּ מְאֹד בְּאַמוּנָה
פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְתִדְעוּ שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא רוֹצֵה מִשְׁהוּ מִכֶּם
וְכוֹי, כִּי לֹא בְחִנָּם, שְׂיִישׁ לָכֶם כָּל-כֶּף הַרְבֵּה עֲפוּבִים, כִּי יֵשׁ בֵּינֵיכֶם
הַרְבֵּה מִחֻלְקֵת וּמְרִיבוֹת, וְזֶה מֵה שְׁגוּרִם קְטְרוּגִים עֲלֵיכֶם בְּשָׁמַיִם,
וְלָכֵן תִּשְׁמְרוּ מְאֹד מְאֹד לֹא לְהֲצִיֵק אֶחָד לְהַשְׁנִי, וְלֹא לְלַכֵּת דְּוָקָא
אֶחָד כְּנֶגֶד הַשְׁנִי, רַק לְהַבִּין אֶחָד אֶת הַשְׁנִי, וְעַל-יְדֵי-זֶה תִּהְיֶה לָכֶם
יְשׁוּעָה גְדוֹלָה מְאֹד.

אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם, שֶׁתִּרְאוּ לְהִתְאַזֵּר בְּמִדַּת הַסִּבְלָנוּת, וְאִז
הַכֹּל יִסְתַּדֵּר עַל הַצַּד הַכִּי טוֹב.

הַמֵּאחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַד תְּרַלֵּג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר תְּזָרִיעַ, כ"ז אֲדָר־ב' ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד מְאֹד אֲנִי מְצַטְעַר בְּצַעֲרֶךָ
הַקָּשָׁה מְאֹד, מִכֹּל מֵה שְׁעוֹבֵר עֲלֶיךָ וְכוֹי, וּבְפָרֵט בְּעֵנִין הַשְּׂכֻנִים.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָךְ, שֶׁתִּהְיֶה לָךְ דִּירָה מְשֻׁלָּה, וְלֹא

תִּצְטַרֵּף לְגוֹר בְּשִׁכְנוֹת אֶצֶל אַחֲרִים, אֲלֵא תִהְיֶה הַבַּעַל-הַבַּיִת שְׁלֶךְ,
 אֲבָל עַל זֶה צְרִיכִים הִרְבֵּה תַּפְלוֹת לְבַקֵּשׁ אֶת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי
 כָּל תַּפְּלָה וּתַפְּלָה שְׁמַבְקָשִׁים אֶת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, נִשְׁמַעַת
 וְנִתְקַבְּלַת בְּכָל הָעוֹלָמוֹת. וְלָכֵן אַל תִּהְיֶה בְּטֵלָן, תִּבְקֵשׁ אֶת
 הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּדוֹקָא עַל דִּירָה, וְאִז תִּהְיֶה לֶךְ דִּירָה.

מוֹהַרְנ"ת ז"ל אָמַר לְאַחַד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ, שֶׁהִתְלוֹנֵן שָׂאִין לוֹ
 פְּרִנְסָה, שֶׁתַּתְּפַלֵּל בְּכָל יוֹם בְּעֵבוֹר פְּרִנְסָה, וְתִרְאֶה לְהִתְפַּלֵּל דִּיקָא
 עֵבוֹר הַפְּרִנְסָה, וְתִרְאֶה שֶׁתִּהְיֶה לֶךְ פְּרִנְסָה, וְכֵן גַּם אַתָּה תַּתְּפַלֵּל
 דִּיקָא עַל דִּירָה, וְתִהְיֶה לֶךְ דִּירָה, כִּי מַה שְׁמַבְקָשִׁים מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ
 — הוּא נוֹתֵן.

הַעֲקָר אַל תַּחְלִשׁ דַּעְתְּךָ כָּלְל, אֲלֵא תִתְחַזֵּק לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, כִּי
 הַשְּׂמִיחָה מִרְחֶבֶת אֶת הַדַּעַת בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת.

תִּשְׁתַּדֵּל מְאֹד לְאַהֲבֵי אֶת אִשְׁתְּךָ, וְתִכְבְּדָהּ מְאֹד, כְּמוֹ שְׁאָמְרוּ
 חֻכְמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (יְבָמוֹת סב): הָאוֹהֵב אֶת אִשְׁתּוֹ כְּגוּפוֹ, וְהַמְּכַבְּדָהּ
 יוֹתֵר מִגּוּפוֹ, עָלָיו הַכָּתוּב אוֹמֵר: "וַיִּדְעַתְּ כִּי שְׁלוֹם אָהֶלְךָ", וְתִרְאֶה
 לְקַיֵּם אֶת זֶה בְּשִׁלְמוֹת, וְאִז תִּרְאֶה שִׁיְהִיָּה לֶךְ כָּל טוֹב. כִּי רַבְּנוּ ז"ל
 אָמַר (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן סט), שְׁכָל הַשְּׁפַע בָּא לְאָדָם בְּזִכּוֹת
 הָאִשָּׁה, וְלָכֵן תִּכְבַּד אֶת אִשְׁתְּךָ, וְיִהְיֶה לֶךְ פְּרִנְסָה בְּשִׁפְעָה, וְלֹא תִדְאָג
 כְּלוּם.

תִּשְׁמֹר אֶת עֲצֻמְךָ מִכַּעַס, כִּי רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק
 א', סִימָן סח): כְּשֶׁאָדָם בְּכַעַס, אֲפִלּוּ שֵׁישׁ לוֹ כֶּסֶף, הוּא מְאַבֵּד אֶת
 הַכֶּסֶף, וְלָכֵן תִּשְׁמֹר מְאֹד מִמִּדַּה הַרְעָה שֶׁל כַּעַס, וְאִז יִהְיֶה לֶךְ טוֹב
 כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאחֵל לֶךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַד תרלד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסִדְרַת תְּזוּרִיעַ, כ"ז אֲדָר־ב' ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה נִגְיַעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... שְׂיַחֲיוּ נִצַּח.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּכֶם.

כָּל הַצְּרוֹת שְׁלָכֶם וְכו', זֶה רַק מִפְּנֵי שְׂאַתֶּם תָּמִיד בְּעֶצְבוֹת וּבְמִרְרוֹת וּבְדַכְּאוֹן, וְאִם הֵייתֶם תָּמִיד שְׂמֵחִים, אִזְּ הֵייתֶם רוֹאִים נְסִים וְנִפְלְאוֹת שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּכֶם הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וּבְפָרֵט בְּפָרְנֶסָה, וְאִי אֶפְשֶׁר לְהִגִּיעַ לְפָרְנֶסָה רַק עַל-יְדֵי שְׂמֵחָה, כִּי הַשְּׂמֵחָה מְגַלֶּה טְהוֹר לְבָבוֹ שֶׁל אָדָם, כִּי כְּשֶׁאָדָם שְׂמֵחַ, בְּזֶה הוּא מוֹדֶה, שֶׁהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְנַהִיג אֶת עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים, בְּצַדִּיק וּבְמִשְׁפָּט.

נָא וְנָא תִשְׁמְרוּ לְשֵׁלֶם עַל הַמִּשְׁכַּנְתָּא תַּחֲלָה, כִּי זֶה צְרִיכִים לְפָנֵי הַכֹּל, בְּיִדְּאֵי צְרִיכִים לְשֵׁלֶם חוֹבוֹת לְבִגְי אָדָם, אַבְּל אִם לֹא מְשֻׁלְמִים מִשְׁכַּנְתָּא, הַבְּנִיק יַעֲקֹל אֶת הַדִּירָה, וְלָמָּה אַתֶּם צְרִיכִים אֶת זֶה, עַד שְׂבֵאַתֶּם לְדִירָה, מָה אַתֶּם צְרִיכִים, חֶסֶד וְשְׁלוֹם, שְׂיַעֲקְלוּ לְכֶם אֶת הַדִּירָה, וְלָכֵן קָדָם בָּא לְשֵׁלֶם אֶת הַמִּשְׁכַּנְתָּא, וְאַחֲרֵי־כֵן תִּשְׁלְמוּ לְאֵט לְאֵט אֶת כָּל הַחוֹבוֹת שְׁלָכֶם, וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יוֹצִיא אֶתְכֶם מִכָּל הַחוֹבוֹת.

הַמֵּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַד תרלה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסִדְרַת תְּזוּרִיעַ, כ"ז אֲדָר־ב' ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה נִגְיַעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוּ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

מָה אָמַר לָךְ! גְּדַל הַצַּעַר וְעִגְמַת נַפְשׁ שְׂיִישׁ לִי, שְׂאַנִּי לֹא יְכוֹל

לבוא עכשו בענין הכנסת ספר תורה, זה אין לתאר ואין לשער כלל, אבל בודאי הכל לטובה, פי הקדוש-ברוך-הוא רוצה משהו ממני, ואני בטוח, שסוף כל סוף הכל יתהפך לטובה, אבל ההכרח לחכות קצת.

רק חזק ואמץ, ואז תראה נסים נגלים שיעשה עמך הקדוש-ברוך-הוא.

עליך להכניס בך שאין בלעדיו יתברך כלל, והוא יתברך מחיה ומנהיג ומקים את כל הבריאה כלה, ודומם, צומח, חי, מדבר, זה עצם עצמיות אלקותו יתברך, אגחנו מסתובבים בזה העולם שבורים ורצוצים, ולא שמים לב, שהקדוש-ברוך-הוא הולך אתנו ומלנה אותנו ושומר עלינו, ומה שעובר עכשו עם הרשעים, שמציקים לנו ובפרט אותי, זה רק כדי שאזכה לחזר בתשובה שלמה, ולתקן את כל מה שפגמתי בגשמיות וברוחניות גם יחד.

תתבודד בכל יום אליו יתברך, ותדע, שכל דבור ודבור שמדברים אל הקדוש-ברוך-הוא — זו הצלחה נצחית, ותבקש את הקדוש-ברוך-הוא על כל פרט ופרט שאתה צריך.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לד תרלו.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר תזריע, כ"ז אדר"ב ה'תשס"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל כלליות אנשי שלומנו היקרים "חסידי ברסלב", הגרים בניבנאל "עיר ברסלב", הו"ה עליהם ישרה שכונתו תמיד.

באתי לבקש את כל אנשי שלומנו היקרים, לאור הגזרות והוצאת דבה והשקרים שמפרסמים על אנשי שלומנו וכו', בכלי תקשורת כלי שופכים וכו', עלינו להתאחד יחד ביתר שאת וביתר עז, ולרקד בכל יום אחר כל תפלה, וכן בכל בית ובית שיהיה כלי

זָמַר "לֹא תִנְצַחוּ אוֹתִי", כִּי בְּיָדָי תִּרְאוּ בְּקָרוֹב נְסִים וְנִפְלְאוֹת, אִיךָ שְׂכַל שׁוֹנְאֵינוּ וּמִתְנַגְּדֵינוּ יִפְלוּ תַּחְתָּנוּ, יִרְאוּ עֵינֵינוּ וַיִּשְׁמַח לְבַנּוּ וְתִגַּל נַפְשֵׁנוּ בִּישׁוּעָתוֹ יִתְבָּרַךְ.

זָכְרוּ הַיֵּטֵב, אֲשֶׁר הַשְׂמֵחָה הִיא הַמִּתְקַת הַדֵּינִים, וְרַק זֶה יִקְרַב אֶת יִשׁוּעָתְנוּ, כְּכֹר הִזָּה לְעוֹלָמִים, שְׂקֵמוֹ רְשָׁעִים אַרוּרִים, וְהַעֲלִילוּ עֲלֵילַת דָּם עַל אַנְשִׁים חַפְּסִים מִפֶּשַׁע, וּלְבַסּוֹף יֵצֵא לְאוֹר מִשְׁפָּטִים, וְנִתְגַּלָּה קְלוֹנָם בְּרַבִּים, כֵּן יִקְרָה אֲצִלְנוּ, רַק חֲזָקוֹ וְאַמְצוֹ מְאֹד, וְאֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אֶתְכֶם, שְׂבַכְל יוֹם וַיּוֹם תִּתְפַּלְּלוּ בְּכֹנֶה גְדוֹלָה אֶת הַשֵּׁלֶשׁ תְּפִלוֹת מִתּוֹךְ הַסְּדוּר דִּיקָא, וּלְקִשְׁר אֶת הַמַּחְשְׁבָה לְדַבּוּר, וְהַעֲקֹר שִׁיְהִיָּה בְּמִנְיָן, וּבְעֵת שְׂאֵתֶם מִתְפַּלְּלִים בְּרַפְת "וְלַמְּלַשִּׁינִים אַל תְּהִי תִקְוָה", תִּזְכְּרוּ אֲז אֶת הַשְּׂמוֹת שֶׁל הַמוֹסְרִים, וּבְיָדָי לֹא יִהְיֶה לָהֶם שׁוּם תִּקְוָה, כִּי הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִטְפֹּל בָּהֶם, רַק אַתֶּם אַל תִּלְכוּ בְּאַלִּימוֹת, חַס וְשָׁלוֹם, כִּי כָּל עֵינֵינוּ זֶה רַק תְּפִלָּה.

נָא וְנָא לְחֻזַּק אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי, וְאַל תִּירְאוּ וְאַל תִּפְחָדוּ מִשׁוּם פְּחַד, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנֵנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְאַצֵּל רַבְּנוּ ו"ל הִזָּה דְּבַר גְּדוֹל מְאֹד נִקְדַּת הַחֶבֶר, שְׂאֶחָד יִחֻזַּק אֶת הַשְּׁנִי, וְדִיקָא עַל-יְדֵי-זֶה נְחֻזִּיק מְעַמָּד, כִּי אִם תִּהְיֶה בֵּינֵינוּ אֶהְבָּה, וְאַחָד יֵאָהֵב אֶת הַזּוּלָּת, עַל-יְדֵי-זֶה לֹא תוּכַל לָנוּ שׁוּם בְּרִיָּה שְׂבַעוֹלָם.

בְּעִיר טִירְהוּוִיצָא הִיְתָה חֲבוּרָה גְדוֹלָה שֶׁל עוֹבְדֵי הַשֵּׁם מְאַנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ, וְהָיוּ מְאַחַדִּים בְּיַחַד בְּאַחַדוֹת גְּדוֹלָה, וְעָזְרוּ אֶחָד לַשְּׁנִי, וּגְדַל הַתְּבַעְרָה שְׂבַעְרָה בָּהֶם לְעַבּוֹדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, זֶה אֵין לְשַׁעַר וְאֵין לְתָאֵר כָּלֵל, וְהִזָּה ר' נַחְמָן טוֹלְטְשִׁינְעֵר ו"ל רְגִיל לֹמֵר: כְּשֵׁאֲנִי צָרִיךְ לְהִתְחַמֵּם בְּעַבּוֹדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, אֲנִי נוֹסֵעַ אֶל עִיר טִירְהוּוִיצָא, וּלְבַסּוֹף נַעֲשֶׂה בֵּינֵיהֶם מַחְלָקַת וּפְרוּדִים, עַד שְׁנִתְפַּרְדָּה כָּל הַחֲבִילָה, וְלֹא נִשְׂאָר מֵהֶם כְּלוּם. וְלָכֵן אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אֶתְכֶם, אֶת כָּל אַנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ בְּלִי יוֹצֵא מִן הַכָּלֵל, תְּבַקְּשׁוּ סְלִיחָה אֶחָד מֵהַשְּׁנִי, תַּחֲוִי בְּיַחַד כְּמוֹ אַחִים, וּבְזֶה תִּגְרַמוּ לִי נַחַת רוּחַ גְּדוֹל.

הַיּוֹם בְּלִילָה בְּשַׁעַה תִּשְׁעַ וְחֻצֵי בְּדִיוֹק יִהְיֶה שַׁעוֹר לְכָל אַנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ הֵן לְגַבְרִים וְהֵן לְנָשִׁים דְּרַךְ הַמְּסָךְ, וְתוּכְלוּ לְרְאוֹת אוֹתִי,

וכן יהיה בכל לילה באותה שעה בדיוק השעור, אל תיראו ואל תפחדו משום דבר, כי יש ענין שיתהפך הכל לטובה.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

לד תרלוז.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר תזריע, כ"ז אדר-ב' ה'תשס"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

אף שפכר דברתי אתך, ואני עוד אדבר אתך, עם כל זאת רציתי שיהיה בכתיב.

אני רואה שהרשעים האלו רוצים להתלבש עליך, ולעשות כל מיני תרגילים להפיל אותך, ולכן אני מבקש אותך מאד מאד, שלא תפחד משום בריה שבעולם, כי הבעל-שם-טוב הקדוש זי"ע אומר: סגלה לרשעים לא לפחד מהם; תהיה חזק בדעתך ונחוש להגיד רק את האמת, שאתם סתם מעלילים עלי עלילת שוא, ואני יודע מי העד שלכם — הנוכל הלוקח סמים ... שהוא שרף את המתבן, והוא שרף את הרכב של ... ואני אמרתי לכם, ואתם לא רציתם לעשות שום דבר, ועכשו הוא רוצה לנקם בי, אז הוא מספר לכם ספורים, כאלו רוצים להרע לסמ"ך-מ"ם וכו', הלא אנחנו גרים פה כבר חמש-עשרה שנים, ולא מתיחסים אליו, אין לנו עסק אתו בכלל, ואת זה תהיה נחוש בדעתך להגיד, ואל תפחד משום בריה שבעולם, ותחזור על זה לכל חוקר שרק יחקר אותך.

אני מאד מקווה להקדוש-ברוך-הוא, ששום דבר לא יקרה לך, אבל אדם צריך להיות תמיד מוכן על כל מה שיכול לקרות לו, ולכן אספר לך ספור מה שספר הרבי ר' יוסף יצחק מליובביץ זי"ע, לפני שהכניסו אותו לבית-הסתר, הוא קבל על עצמו שהוא מדבק את עצמו בו יתברך, ויעבר עליו מה, הוא לא יעזב את הקדוש-ברוך-הוא, ועל-ידי-זה הוא עבר את המשברים וגלים, שלא נתן

לְתֹאֵר מֵה שֶׁהָאָדָם הִזָּה סָבַל, מִכּוֹת רִצְחַ מְגוּיִים אֲרוּרִים, פְּחוּתֵי עֶרְךָ, וְאֵילוּ הַשְּׁפָלוּת עָשׂוּ לוֹ, אֲבָל הוּא הָיָה חֲזָק מְאֹד מְאֹד, וְאֵת כָּל סֵדֵר הַמַּעֲצָר וְהַמְאָסֵר הוּא רָשָׁם בְּכֹתֵב, וְזֶה מְאֹד מְעַנֵּן אֵיךְ אָדָם זָכָה לְהַחֲזִיק מֵעֵמֶד. וּפְעַם אַחַת שָׁמוּ אֶקְדָּח עַל הַשְּׁלֶחֶן, וְשָׂאֵלוּ אוֹתוֹ אֵתָּה מְדַבֵּר אוֹ לֹא? וְעָנָה בְּתַמִּימוּת: וְאִם אֲנִי לֹא אֲדַבֵּר מֵה תַעֲשׂוּ? עָנּוּ וְאָמְרוּ לוֹ: אֵתָּה רוֹאֵה אֵת הָאֶקְדָּח הַזֶּה? עָנָה וְאָמַר לָהֶם בְּזוֹ הַלְשׁוֹן: הַצַּעֲצוּעַ הַזֶּה יְכוּל לְהַפְחִיד אָדָם שֶׁנִּמְצָא בְּזֶה הָעוֹלָם, אֲבָל מִי שֶׁנִּמְצָא בְּעוֹלָם הָעֲלִיּוֹן, הַצַּעֲצוּעַ הַזֶּה לֹא יְכוּל לְהַפְחִיד אוֹתוֹ, וְדַבְּרֵי פִי חָכָם חֵן.

רוֹאִים מִזֶּה כִּשְׂאָדָם רַק מְדַבֵּק אֵת עֲצָמוֹ בּוֹ יִתְבַּרְךָ, אֲזוֹ נִכְנָסֶת בּוֹ עֲזוּת עֲקֻשָׁנוּת דִּקְדָּשָׁה, וְהוּא לֹא מִפְּחָד מְשׁוּם דְּבָר, וְלִכֵּן אֲנִי מֵאֲחֵל לָךְ, שִׁימְתָקוֹ מִמֶּךָ כָּל הַדִּינִים, וְאֵל תִּפְחָד מְשׁוּם דְּבָר, אֲבָל צְרִיכִים לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַעֲעוֹלָם לְהַכִּין עוֹרְכֵי דִינִים, וְדַבְּרָתִי אֶתְמוּל הֵן עִם ... וְהֵן עִם ... וְאֲנִי מְאֹד מְקוּוֶה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתִּהְיֶה לָהֶם מִפְּלֵה גְדוֹלָה מְאֹד, וּבְקִרְוֵב מְאֹד נִרְאֶה נִסִּים נִגְלִים שִׁיעֲשֶׂה אֶתְנוּ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

רְאֵה לְדַבֵּר אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְתִדַּע לָךְ, שֶׁרַק זֶה הַבַּיִת מְנוּס שְׁלָנוּ, לְדַבֵּר אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, לְבָרַח אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, לְשִׁיחַ וּלְסַפֵּר אֵת כָּל אֲשֶׁר לָבָבוֹ אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאֶפְלוּ שְׂאָדָם נִמְצָא בְּמִצְבֵּיִם תְּכֵי קָשִׁים, אֲסוּר לוֹ לְהַשְׁבֵּר, תִּאֲמִין לִי, שְׁעֲלֵי קָמִים כָּל-כָּף הַרְבֵּה שׁוֹנְאִים, זֶה אֲרַבְעִים שָׁנָה, שֶׁשׁוֹנְאִים אוֹתִי שְׁנֵאת מוֹת, וְאִם הָיוּ יְכוּלִים לְהַרְגֵּ אֹתִי — הָיוּ הוֹרְגִים אוֹתִי, אֲבָל אֲנִי בּוֹרַח רַק אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְצִילֵנִי מִיָּדָם, וְלִכֵּן תִּהְיֶה חֲזָק, וְאֲזוֹ תִרְאֶה נִסִּים שִׁיעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַד תַּרְלַח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר תְּזוּרִיעַ, כ"ז אָדָר־ב' ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגְיַעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

הָיִיתָ שְׁלֹצְעֵרְנוּ הַרְבֵּי, הָאֲבָרָךְ ... גֵּרוּ יְאִיר, לֹא יָכוֹל לִהְיוֹת כַּחַדָּשׁ יָמִים בְּיַבְנָאֵל, מִפְּנֵי הַעֲלִילוֹת שֶׁל הַרְשָׁעִים, יִמַּח שָׁמַם וְזָכְרָם, וְלִכְן רָצִיתִי מְאֹד מְאֹד, שְׂאִתָּה תִּקַּח בְּיָדִים שְׁלֹךְ אֶת הַקְּמֵעוֹת, וְתִמְסֹר אֶת זֶה לְאִנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְתִדְבֹר עִם ... גֵּרוּ יְאִיר, וְרָצִיתִי, שְׁכַּל הַכֶּסֶף שְׂיִכַּנְס, שְׂתִמְסֹר אֶת זֶה לְ ... גֵּרוּ יְאִיר, וְתִקַּח חֲשָׁבוֹנִית, וְכָכָה גִדַּע כְּמָה נִכְנָס, כִּי אֲנִי צָרִיךְ לְשֵׁלֵם עֲכָשׁוּ הַמּוֹן חוֹבוֹת עֲבוּר הַמְקוּהָ.

רְאֵה לְהַפְיֵץ אֶת אוֹר רַבְּנוּ ו"ל בְּעוֹלָם, וְתַפְיֵץ בְּכָל הַיְשִׁיבוֹת שׁו"ת "אָשֶׁר בְּנַחַל", שְׁזָה בְּשִׁבִיל הַבְּנֵי נְעוּרִים, אֲנִי מְאֹד מְקוּהָ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂתַצְלִיחַ דְּרַכְךָ מְאֹד.

תַּתְּבוּדָד אֵל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּכָל יוֹם, וְתִדְבֹר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, כִּי אֵין לְאָדָם בְּזֶה הָעוֹלָם רַק אֶת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְלִכְן אֲשַׁרִּי מִי שְׁבוּרַח תְּמִיד אֵל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַד תַּרְלַט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר תְּזוּרִיעַ כ"ח אָדָר־ב' ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגְיַעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... שְׂיַחֲיוּ נִצַּח.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּכֶם.

אֲשֶׁר לַד תְּרַמ — לַד תְּרַמָּא בְּנַחַל קַפַּג

רַק תִּתְחַזְקוּ וְתִהְיוּ בְּשִׂמְחָה, וּבְזִכּוֹת זֶה יִמְשָׁךְ עֲלֵיכֶם יְשׁוּעוֹת
גְּדוּלוֹת מִן הַשָּׁמַיִם.

רְאוּ לְהַתְּבוֹדֵד בְּכָל יוֹם אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, כִּי כָּל דְּבוּר וְדְבוּר
שְׁמֵדְבָרִים אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, זֶה הַצְּלָחָה נְצַחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ, שֶׁאֵין לְתֹאֵר
וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל.

הַמֵּאחַל לָכֶם בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לד תרמ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֵר תְּזַרִיעַ, כ"ח אָדָר־ב' ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... שְׂיַחֲיוּ נְצַח.

לְנִכּוֹן קַבְּלַתִּי אֶת מַכְתְּבְּכֶם.

לְצַעֲרֵי הָרֵב, אֲנִי לֹא יָכוֹל לְהִיּוֹת הַשָּׁנָה בְּרֹאשׁ־חֹדֶשׁ נִיסָן
אֲצַלְכֶם, וְלָכֵן תִּמְשִׁיכוּ אֶת הַמְּנַהֵג טוֹב שֶׁהִנְהַגְתֶּם בְּמִשְׁךְ הַשָּׁנִים,
שֶׁיָּבֹאוּ כָּל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ אֵל בְּרַכַּת הָאֵילָנוֹת אֲצַלְכֶם בְּחֶזֶק בֵּין פְּרֵי
הָאֵילָנוֹת, וְתִתְפַּלְלוּ יַחַד שֵׁם עָלַי, שְׂאֲזַכֶּה לְצֵאת מִכָּל הַצְּרוֹת
וְהַחֻבוֹת, וְאֲזַכֶּה כְּכֹר לְבֹא וְלִגוֹר אִתְּכֶם יַחַד.

רְאוּ לְהִתְחַזֵּק בְּיָתֵר שְׂאֵת וּבְיָתֵר עֵז.

גַּם הַתְּלַמוּד־תּוֹרָה יָבֹאוּ וְיִצְטָרְפוּ, תִּהְיוּ בְּקֶשֶׁר עִם הַמְּנַהֵל.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לד תרמא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֵר תְּזַרִיעַ, כ"ח אָדָר־ב' ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוּ יָאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלַתִּי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

תְּשׁוּאוֹת חַן לָךְ עַל הַהִזְמָנָה שֶׁל הַבְּרִי-מִצְוָה שֶׁל בְּנֶךָ, אֲבָל
לְצַעֲרֵי הָרֵב, אֲנִי לֹא יְכוּל לְהִיּוֹת עִכְשָׁו בְּאַרְץ, מִפְּנֵי כַּמָּה סְבוּת,
וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָנוּ, וְנִזְכָּה תָּמִיד רַק לִישׁוּעוֹת גְּדוּלוֹת.

הַמֵּאחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לד תרמב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר תְּזוּרִיעַ, כ"ח אָדָר-ב' ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... שְׁיַחֲיוּ נֹצֵחַ.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּכֶם.

יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁיִהְיֶה לָכֶם פְּרִנְסָה בְּשִׁפְעַ וּבְרִיאוֹת,
וְנַחַת מִכָּל יוֹצְאֵי חֲלָצִיכֶם, וְיִהְיֶה לָכֶם רַק טוֹב כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לד תרמג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר תְּזוּרִיעַ, כ"ח אָדָר-ב' ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

מָאד מָאד צָר לִי לְשִׁמְעַ דְּבַר זָה וְכוּ', עִם כָּל זֹאת אֲנִי מֵיַעַז
אוֹתְךָ, שְׁלֹא תִקְחֵי אוֹתוֹ הַבִּיטָה, כִּי אֵת לֹא צְרִיכָה לְסַפֵּן אֵת הַיְלָדִים
שֶׁלְךָ בְּשִׁבְלֹו.

בְּעֵינֵי הַבֵּן ... גֵּרוֹ יְאִיר, אֲנִי מָאד מָאד מְקַוֶּה שֶׁהַבְּחוּרָה ..
תַּחֲיָה תִרְצָה אוֹתוֹ, כִּי חָבֵל שֶׁהוּא לֹא יִתְחַתֵּן, וְכָל יוֹם שְׁעוֹבֵר עָלָיו
חָבֵל מָאד מָאד.

אֲשֶׁר לַד תְּרַמַּד — לַד תְּרַמָּה בְּנַחֵל קָפָה

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁאָמַר לְעוֹלָמוֹ דֵּי, יֹאמַר לְצְרוּתֵי דֵּי, וְנִשְׁמַע
וְנִתְבַּשֵּׂר בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמְחוֹת תְּמִיד.

הַמְּאַחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַד תְּרַמַּד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר תְּזַרִיעַ, כ"ח אֲדָר-ב' ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְהִתְחַזֵּק בְּאַמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְלֹא לִפְחַד
מִשׁוּם דְּבָר, כִּי סוּף כָּל סוּף הַכֹּל יִתְהַפֵּךְ לְטוֹבָה.

הַעֲקֹר רַק לְהִתְנַחֵם אֶת עֲצָמוֹ בְּאַמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְאִז
תִּרְאֵי אֶת הַנְּסִים נִגְלִים, שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

כָּל מָה שְׁעוֹבֵר עָלֵינוּ עֲכָשׁוּ, זֶה רַק לְנִסּוֹת אוֹתָנוּ, לְרְאוֹת אֶל
מִי נִבְרַח, וְלִכֵּן עָלֵינוּ לְבָרַח רַק אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי זֶה הַבַּיִת
מְנוּס שְׁלָנוּ, וְכָל אֵלּוֹ שְׁמַסְרוּ אוֹתִי, הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא כָּבֹד יָשִׁיב
לָהֶם כְּגִמּוּלָם, וְאֲנִי בְּטוֹחַ בְּזֶה.

הַמְּאַחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַד תְּרַמָּה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר תְּזַרִיעַ, כ"ח אֲדָר-ב' ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

אֵל תִּפְחָדִי מִשׁוּם דְּבָר שְׁבַעוּלָם, כִּי גְדוֹל אֲדוּגְנוֹ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ,

ובְּוֹדָאֵי יְהִי לָךְ יִשׁוּעוֹת רַבּוֹת, הֶעֱקַר תַּתְחִזְקִי לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וְהִכַּל יַעֲבֹר.

לְשִׁלְמָה הַמְּלָךְ הִיְתָה טַבְעֵת, שֶׁהָיוּ חֲקוּקוֹת עָלֶיהָ שֶׁלֹּשׁ אוֹתִיּוֹת: ג', ז', י', וּבַעֲת שֶׁעָבַר עָלֶיהָ אֵיזָה מִשְׁבָּר, הִסְתַּכַּל עַל הַטַּבְעֵת, וְשָׁאֲלוּ אוֹתוֹ שָׁרְיו וְעַבְדְּיו, אֲדוֹנֵנוּ הַמְּלָךְ, מַה זֶה? עָנָה וְאָמַר לָהֶם: זֶה רֵאשִׁי תְבוֹת, גִּים זֶה יַעֲבֹר, שֶׁבְכָל צָרָה שָׂרָק עוֹבְרֵת עַל הָאָדָם, צְרִיכִים לְזַכֵּר שֶׁגַם זֶה יַעֲבֹר, וְאִסוּר לְהַשְׁבִּיר מִשׁוּם דְּבָר, וְאִם תִּהְיֶי חֲזָקָה בְּדָבָר זֶה, שׁוּם דְּבָר בְּעוֹלָם לֹא יוֹכֵל לְשִׁבֵּר אוֹתָךְ.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי, שְׂאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שֶׁתְּצַלִּיחֵי דְרַכְךָ תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לד תרמו.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר תְּזַרִיעַ, כ"ט אֲדָר-ב', עָרַב רֵאשִׁי-חֹדֶשׁ גִּיּוֹן ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כָּלֵלִיּוֹת אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְּרִסְלָב", הַגָּרִים בְּיַבְנָאֵל "עִיר בְּרִסְלָב", הַיְוִ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד.

שְׁלֹמָה הַמְּלָךְ אוֹמֵר (קֹהֶלֶת י, יא): "אִם יִשָּׁף הַנְּחֹשׁ בְּלֹא לַחֹשׁ וְאִין יִתְרוֹן לְבַעַל הַלְּשׁוֹן", אוֹמְרִים עַל זֶה חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (תַּעֲנִית ח.): הַרִי זָאב טוֹרֵף וְאוֹכֵל, וְאִתָּה מַה הַנְּאָה יֵשׁ לָךְ? עָנָה לָהֶם: וְלִי אַתֶּם שׁוֹאֲלִים, שְׁאֲלוּ לְבַעַל הַלְּשׁוֹן; הִינּוּ חִיָּה טוֹרֶפֶת אֶת הַשְּׂנֵיָה מִפְּנֵי שֶׁהִיא רַעֲבָה, חִיָּה אוֹכֵלֶת אֶת הַזֵּוֹלֶת מִפְּנֵי שֶׁהִיא רַעֲבָה, אֲבָל נֶחֱשׁ אִינוּ אוֹכֵל אֶלָּא יֵשׁ לוֹ עַל הַלְּשׁוֹן אָרֶס, וְנוֹגַע בְּלִשׁוֹנוֹ בְּאָדָם, וְהָרִי זֶה כְּזִרְיָקָה שְׂמֹזְרִיק רַעַל, וְאִין לוֹ כֹּל הַנְּאָה מִזֶּה. וְכִשְׁשׁוֹאֲלִים אוֹתוֹ: מַה הַנְּאָה יֵשׁ לָךְ. וְעוֹנָה: זֹאת שְׁאֲלוּ לְבַעַל הַלְּשׁוֹן.

אָנוּ נִמְצָאִים בְּחֹדֶשׁ הַגָּאֻלָּה, וְאָנוּ חֲפָצִים לְהַגָּאֵל, כְּתוּב בְּזִהַר

(זהר חדש נח): אם יהיה בית-הַכְּנֶסֶת אֶחָד, קבוץ אֶחָד שֶׁל אַנְשִׁים
 שִׁיתְאֲחֲדוּ יחד, וַיַּעֲזְרוּ זֶה לָזֶה, נהיה בטוחים שִׁיכּוּלַיִם לְהַגָּאֵל.
 לַצַּעֲרָנוּ הַרֵב, אֶפְלוּ בֵּית-הַכְּנֶסֶת אֶחָד אֵין בְּנִמְצָא. וְהִנֵּה מְצִינּוּ,
 שְׂאֲבָרָהֶם אָבִינוּ, הָאָבָא הָרֵאשׁוֹן, הָאָבָא שְׂגָלָה אֶת אָבִינוּ שְׂבִשְׂמִים,
 שְׂנַעֲשֶׂה שְׂתָף לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כְּמוֹ שְׂאוּמְרִים חֲכָמִינוּ הַקְדוּשִׁים
 (בְּרֵאשִׁית רַבָּה, פָּרָשָׁה מֵג, סִימָן ז'): עַד אֲבָרָהֶם אָבִינוּ לֹא הָיָה מִי
 שִׁיפָּרְסֵם אֶת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אָבִינוּ אֲבָרָהֶם הוּא הָיָה רֵאשׁוֹן
 שְׂגָלָה וּפְרָסֵם אֶת הַבּוֹרָא יִתְבָּרַךְ שְׂמוֹ, שְׂתַדְעוּ שִׁישׁ מְנַהִיג לַבִּיָּרָה.
 בְּשַׁעֲהַ שְׂפָלָם חֲשָׁבוּ שִׁישׁ פֹּה טַבַּע, מְקַרְהַ וּמְזַל. נִמְרוּד שְׂהַמְרִיד
 אֶת כָּל הָעוֹלָם כְּלוּ נִגְדַּד הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, עֲשֶׂה עֲצָמוּ אֵלִיל, וְכָלֵם
 הָיוּ צְרִיכִים לְהַשְׂתַּחֲוֹת אֵלָיו. אָבִינוּ אֲבָרָהֶם לֹא רָצָה לְהַשְׂתַּחֲוֹת
 לוֹ, וְגָלָה וּפְרָסֵם: תַּדְעוּ לָכֵם שִׁישׁ מְנַהִיג לַבִּיָּרָה, וְנִמְרוּד הַכְּנִיסוּ
 לְאֵשׁ לְשַׂרְפוּ בְּאוּר כְּשָׂדִים, אִף אֲבָרָהֶם אָבִינוּ הָיָה חֹזֵק בְּאַמוּנָה
 בְּהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאָמַר: רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, אִם אֶתָּה רוֹצֵה
 לְשַׂרְפָּנִי, תַּעֲשֶׂה מֵהַ שְׂתַעֲשֶׂה, אָנִי מִמֶּךָ לֹא הוֹלֵךְ. זֶה הָיָה אָבִינוּ
 אֲבָרָהֶם. אִף-עַל-פִּי-כֵן כְּשִׁשְׂמַע שְׂהוֹלְכִים לְהַפְּךָ אֶת סְדוּם וְעַמּוּרָה,
 בְּקִשׁ אֶת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא: אוֹלֵי יֵשׁ חֲמָשִׁים צְדִיקִים וְכוּ' ? אָמַר
 הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא: לֹא אֶהְפֹּךְ בְּשָׁבִיל חֲמָשִׁים, אֲבָל אֵין חֲמָשִׁים
 צְדִיקִים. וְהִמְשִׁיף אֲבָרָהֶם: אָבָא, אוֹלֵי יֵשׁ אַרְבָּעִים וְחֲמֵשָׁה ? וְעִנָּה
 לוֹ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא: אֵין אַרְבָּעִים וְחֲמֵשָׁה. וְהִמְשִׁיף אֲבָרָהֶם: אָבָא,
 אוֹלֵי יֵשׁ אַרְבָּעִים, אוֹלֵי יֵשׁ שְׁלֹשִׁים וְחֲמֵשָׁה וְכוּ' וְכוּ' ? גַּם עֲשֶׂרָה
 לֹא הָיוּ, וּמָה כְּתוּב ? "וַיַּעַל אֱלֹקִים מֵאֲבָרָהֶם, וַיָּשָׁב אֲבָרָהֶם",
 אוּמְרִים חֲכָמִינוּ הַקְדוּשִׁים, שְׂלֹא הָיוּ אֶפְלוּ עֲשֶׂרָה צְדִיקִים בְּסְדוּם
 וְעַמּוּרָה, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עָמַד לְהַפְּכָה "וַיָּשָׁב אֲבָרָהֶם לְמִקּוּמוֹ".
 הֵינּוּ שְׂנוֹתֵר בּוֹדֵד יְחִידִי בְּעוֹלָם כְּלוּ. אֲנַחְנוּ עַכְשָׁו בְּאוֹתוֹ מְצַב, אֵין
 בֵּית-הַכְּנֶסֶת אֶחָד שְׂלֹא יֵהִיוּ שָׁם מְרִיבוֹת, אֵין מְקוּם אֶחָד בְּעוֹלָם,
 שְׂלֹא תִהְיֶה שָׁם מִחֻלְקַת וּרְכִילוּת. הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עוֹרְנִי, מְצַאֲתִי
 מְדַבֵּר שְׂמֵם, שְׂשֵׁם רְצִיתִי לְקַחַת אֶת אַנְשֵׁי שְׂלוֹמִנוּ, וְלִהְיֶה קְהֵלָה
 קְדוּשָׁה, וְשָׁם נִרְאָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂאֵין גּוֹעַנּוֹת, אֵין סְפָרִידִים,
 אֲשַׁכְּנִזִים, אֵין לִיטָאִים, אֵין חֲסִידִים, אֲנַחְנוּ כְּלָנוּ יְהוּדִים, שְׂאֵינְנוּ
 רוֹצִים דְּבַר רַק לְעַבֵּד אֶת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּתַמִּימוֹת וּבְכַפְשִׁיטוֹת.

ברוך השם, הצלחתני, אבל, לצערי הרב, גם הנחש מצליח, הוא נושך בנו בכל מיני נשיכות. ואיך? על-ידי שיש אנשים שהם מדברים לשון-הרע, רכילות וליצנות, הולכים להציק זה לזה, וזה מה שכואב לי, באילו פנים אעלה להקדוש-ברוך-הוא, איך אני אעלה לפניו יתברך, בשעה שבינינו יש אנשים השונאים זה את זה, בשעה שיש אנשים הרוצים לקבר זה את זה?! זאת אינני יכול לסלח ולמחל, ועל זה אומר שלמה המלך (קהלת י, יא): "אם ישך הנחש בלא לחש, ואין יתרון לבעל הלשון". צועק הנחש: ולי אתם שואלים?! שאלו את מי שמדבר לשון הרע!

ולכן אבקש אתכם, אני נמצא עכשו באור כשדים, בתוך אש, מסירות יש עלי, עלילות יש עלי, מכפישים את שמי ברבים, אומרים חכמינו הקדושים (בבא מציעא נט): נוח לו לאדם שיפיל לכבשן אש, ואל ילבין פני חברו ברבים. והנה מלבינים את פני, הנה שופכים את דמי ברבים, בנדאי הקדוש-ברוך-הוא יתבע את הדם שלי, אבל מה שאני מבקש מכם דבר אחד — שביניכם לא יהיו דלטורין, חכמינו הקדושים אומרים (ויקרא רבה, פרשה כו): דוד המלך היו לו חילים, יצאו למלחמה ונכשלו ונהרגו, דוד המלך נפל על הארץ, והכה בראשו על הארץ, ובכה לפניו יתברך: "רבונו של עולם, למה מגיע לי דבר כזה, שחילים שלי יפלו?" ואמרו לו: "דלטורין יש ביניהם" וכו', מדברים רע זה על זה. הקדוש-ברוך-הוא עזרני, שבנתי "היכל-הקדש", פמובא בדברי רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א, סימן נט), שהצדיק בונה "היכל-הקדש", אבל הרע של אלו האנשים מפיל אותו, על-ידי שמדברים רע רוצים להפילני. במקום לדבר רק דבורי אמונה, לגלות ולפרסם שאין לנו רק הקדוש-ברוך-הוא, לפרסם את ספרי רבנו ז"ל, במקום זה אחד מציק לשני, הורס את השני, ורוצה לבלעו וכו', במקום זה אחד מציק לשני, וזה מה שכואב לי. היכן הכח, היכן העבודה, היכן הנגיעה והטרחה שלי?! ולכן אבקש אתכם מאד, יען שהיום זה ראש-חדש ניסן, הוא ההלולא של רבנו ז"ל, שבנדאי יש שמחה בעולמות העליונים, שנשמה כזו ירדה לעולם, שמגלה ומפרסמת את הקדוש-ברוך-הוא,

אָשׁר הַסֵּמ"ךְ-מ"ם מְאֹד פָּחַד שְׁנִשְׁמָה כּוֹז תּרד לְעוֹלָם, כִּי יַדַע שְׂאֵם רַבְּנוּ ז"ל יֵרַד לְעוֹלָם, אֵינן לוֹ כְּבָר מֵה לְעִשׂוֹת. עֲנֵה הַסֵּמ"ךְ-מ"ם: מִצְּאֵתִי עֲצָה, וְהִבִּיא אֵינָה זֶקֶן טַפֵּשׁ וְשִׁחַק, וּפְעָלוֹ שְׁכַל הָעוֹלָם יַעֲשֶׂה צְחוּק מִרַבְּנוּ ז"ל. וְזֶה מֵה שְׁקוּרָה עֲכָשׁוּ, הִבְאֵתִי אֶתְכֶם חוּץ לְיִשׁוּב וְכוּ', וְהִנֵּה מֵה קוּרָה עֲכָשׁוּ? מִדְּבָרִים לְשׁוֹן-הֶרַע וְכוּ', זֹאת אֵינִי יָכוֹל לְסַבֵּל. אֲבַקֵּשׁ אֶתְכֶם דְּבַר אֶחָד, זְכְרוּ הֵיטֵב — בְּד' אֲמוֹת שְׁלִי אֵינִנִּי רוּצָה — לֹא לְשׁוֹן-הֶרַע, לֹא רְכִילוֹת וְלִיצְנוּת, וְלֹא מְרִיבוֹת. אִם יֵשׁ אֶחָד שְׁשׂוֹנָא אֶת הַשְּׁנִי, אֲבַקֵּשׁ אוֹתוֹ שְׁיַעֲזֹב אֶת הַקְּהֵלָה שְׁלִי. אִם יֵשׁ אֶחָד הַמְדַבֵּר רַע עַל הַזּוּלָת, אֲבַקֵּשׁ אוֹתוֹ שְׁיַעֲזֹב אוֹתוֹ, אֲצַלְנוּ אֵינן דְּבַר כְּזֶה, אֲנִי בּוֹחַל בְּאֲנָשִׁים כְּאֵלוֹ, לֹא יִמְלֹט שְׂאֶחָד יִגְנֹב כֶּסֶף מֵהַשְּׁנִי, וְעוֹד יִהְיֶה צוֹדֵק. צְרִיכִים לְשָׁמֵר עַל כָּל פֶּרֶט וּפֶרֶט, שְׁנַחֲזִיק עֲצָמֵנוּ בְּיַחַד. וְהִנֵּה הַסֵּמ"ךְ-מ"ם מִצְּלִיחַ לְשִׁבְרֵנוּ וְלִהְפִילָנוּ בְּפֶחַ יְקוּשׁ. וְלָכֵן אֲבַקֵּשׁ אֶתְכֶם מְאֹד מְאֹד, תַּחֲזִיקוּ אֶת עֲצָמְכֶם בְּיַחַד, וּבִשְׂוִים פָּנִים אֶל תַּחֲנוּ שְׁיִפִּילוּ אֶתְכֶם.

הַכֹּפֵל הַדְּבַר, אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, עֲשׂוּ עִמִּי הַחֶסֶד הָאֲחֵרוֹן שְׂאֵתֶם רַק יָכוֹלִים, אִם תַּחֲזִיקוּ עֲצָמְכֶם בְּיַחַד, אֲמַר רַבְּנוּ ז"ל לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, עוֹד תִּמְשִׁיכוּ אוֹתִי אֲלֵיכֶם. אִם אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ יַחֲזִיקוּ עֲצָמָם בְּיַחַד, נוֹכַח לְהַמְשִׁיךְ אֶת רַבְּנוּ שֵׁם. אָבֵל אִם לֹא, מֵה אָנוּ גּוֹרְמִים? שְׁרַבְּנוּ ז"ל לֹא יִהְיֶה אֶתְנוּ, וְלָכֵן אֵל תַּחֲזִי בְּאֲשָׁלִיּוֹת, שְׁרַבְּנוּ ז"ל נִמְצָא בְּמִקּוֹם שֵׁשׁ מְרִיבוֹת וּמַחֲלֶקֶת וְשִׁנְאָה. שִׁמּוֹ שְׂמִים! אֵינְכֶם רוֹאִים אֵיךְ עוֹבְדִים עֲלֵיכֶם, תַּתְּבוֹנְנוּ מֵה קוּרָה בְּמִקּוֹמוֹת אַחֵרִים בֵּין אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, אִיזוּ גּוֹזְעֵנוֹת יִשְׁנָה! וְאֲצַלְנוּ אֲדַרְבָּה, הַסְּפָרְדִים חֲשׂוֹבִים יוֹתֵר, כִּי אֲצַל רַבְּנוּ ז"ל הֶעֱקַר תְּמִימוֹת וּפְשִׁיטוֹת, וְזֶה יֵשׁ אֲצַל הַסְּפָרְדִים יוֹתֵר, וְלִבְסוּף שׁוֹנְאִים אוֹתָם בְּתַכְלִית הַשְּׁנְאָה וְכוּ'.

כִּיּוֹם דַּעוּ לָכֶם, אֵינן לְאָדָם חֵבֵר טוֹב, זְכְרוּ הֵיטֵב, לְמַדְתִּי לָקַח עַל בְּשָׂרִי, חֲשַׁבְתִּי שְׁיֵשׁ לִי אֲנָשִׁים קְרוֹבִים, חֲשַׁבְתִּי שְׂאֲנָשִׁים יַעֲזְרוּ לִי, אֵלוֹ שְׂאֲמָרוּ שְׁיַעֲזְרוּ לִי, קָבְרוּ אוֹתִי הֶרְאִשׁוֹנִים, וְלֹא אֲכַפַּת לָהֶם שְׂדָמִי נִשְׁפָּךְ כְּפִמִּים. אַךְ יֵשׁ עוֹד עֲצוֹת אֵיךְ לְהַצִּיל — אִם נַחֲזִיק עֲצָמֵנוּ בְּיַחַד, אִם נִרְאָה דְּגָמָא חֲזִיה לְכָלָם, שְׂאֲצַלְנוּ אוֹהֲבִים זֶה אֶת

זֶה, אֶצְלָנוּ אֶחָד עוֹזֵר לְשָׁנִי, זֶה סִימָן שְׁאָנוּ בְּאֵמֶת מְאֻחָדִים יַחַד, אֲבָל אִם עֲדִין יֵשׁ אֶצְלָנוּ אֶחָד הַשּׁוֹנֵא אֶת הַזּוּלָּת, תִּדְעוּ לָכֶם שֶׁהוּא שֶׁקֶרן גָּדוֹל, וְאִינִי רוֹצֶה שִׁיְהִיָּה בְּמַחֲצִיטִי וּבְד' אֲמוֹת שְׁלִי. וְאֲבַקֵּשׁ אֶתְכֶם מְאֹד, אִינְנִי רוֹצֶה קְבוּץ כְּזֶה שְׁמֻדְבָּרִים לְשׁוֹן-הָרַע וְלִיֻּצְנוֹת וּרְכִילוֹת, אֲלֵא רַק קְבוּץ כְּזֶה לֹלֵא שׁוּם חֲכָמוֹת, שְׁרוּצִים רַק אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. וְאֶתְחַנֵּן אֲלֵיכֶם מְאֹד — זֶהוּ רְצוֹנִי, וְאִין לִי רְצוֹן אַחֵר! וְלָכֵן תִּשְׁמְרוּ מִלְּשׁוֹן הָרַע, רְכִילוֹת וְלִיֻּצְנוֹת, שְׁאֶחָד לֹא יִכְאִיב לְשָׁנִי, כִּי אִם אֶתֶם מְצִיָּקִים לְזוּלְתְּכֶם, לִי אֶתֶם מְכֹאִיבִים וְכו'.

אֲבַקֵּשׁ אֶתְכֶם מְאֹד, הַחֲזִיקוּ עֲצֻמְכֶם בְּיַחַד, וְאִזּוּ נִזְכֶּה לְהַמְשִׁיךְ אֶת רַבְּנוּ וְ"ל אֱלִינוּ.

וּמָה שְׁאִנִּי עֲכָשׁוּ מִבְּקֵשׁ מְאֻנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, תִּשְׁמְרוּ מְאֹד מְאֹד שְׁלֵא יֵצֵא עָלֵי שֵׁם רַע. רַבְּנוּ וְ"ל אֹמְרִים: אִם אוֹהֲבִים אֶת הַצְּדִיק, צְרִיכִים לְשִׁמֵּר שְׁלֵא יֵצֵא עָלָיו שֵׁם רַע. תִּשְׁמְרוּ מְאֹד מְאֹד, שֶׁתִּהְיֶה בֵּינְכֶם אֲהָבָה וְאַחֲדוּת, וְאִזּוּ תִזְכּוּ עוֹד לְרֵאוֹת אוֹתִי, אֲבָל אִם תִּהְיֶה בֵּינְכֶם שְׂנְאָה וְקִנְאָה, תַּחֲרוֹת וְכָבוֹד, וְאֶחָד רוֹצֶה לְהַשְׁתַּלֵּט עַל הַזּוּלָּת, אוֹתִי אֲבַדְתֶּם. וְיִגִּיעַ הַיּוֹם שֶׁתֹּאמְרוּ חֶבֶל, חֶבֶל שְׁאֲבַדְתֶּם אוֹתִי. וְזָכְרוּ הֵיטֵב, אִם אֶצְלָנוּ לֹא תִהְיֶה אַחֲדוּת, אִם אֶצְלָנוּ לֹא תִהְיֶה אֲהָבָה שִׁיאֲהָבוּ זֶה אֶת זֶה, בְּזֶה אֶתֶם מְאֻבְּדִים אוֹתִי, וְאִנִּי מִזְהִיר וּמְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם, זָכְרוּ אֵל תַּעֲשׂוּ שְׁטִיּוֹת, אֵל תַּעֲשׂוּ שׁוּם דְּבַר שִׁיכּוֹל לְהַזִּיק לְזוּלָּת, וְאִזּוּ אִם תִּהְיוּ חֲזֻקִים בְּזֶה, תִזְכּוּ עוֹד לְרֵאוֹת אוֹתִי, אֲבָל אִם לֹא אֶפְעַל אֶצְלָכֶם כְּזֹאת, לֹא תִזְכּוּ לְרֵאוֹתֵנִי, וְהַבְּחִירָה בְּיַדְכֶם. הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִרְחַם עֲלֵיכֶם וּבִפְרָט עָלֵי, שְׁנִזְכֶּה כְּבוֹר לְרֵאוֹת גְּאֻלְתָּן וּבִישׁוּעַתָּן שֶׁל יִשְׂרָאֵל, וְאִיךָ? אִם יִהְיֶה לָנוּ בִּי כְּנִישְׁתָּא חֲדָא שְׁלֵא מְדַבְּרִים שׁוּם שְׁטִיּוֹת וּפּוֹלִיטִיקָה, מְגַמְתֶּם רַק לְקָרֵב יְהוּדִים אֶל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אִזּוּ נוֹכַח לְהַבִּיא אֶת הַגְּאֻלָּה, אֲבָל אִם לֹא יִהְיֶה כְּדַבֵּר הַזֶּה — אָנוּ מְרַחֲקִים אֶת הַגְּאֻלָּה.

וְלָכֵן אֲבַקֵּשׁ אֶת אֻנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַגֵּרִים בְּיַבְנָאֵל, תַּחֲזִיקוּ עֲצֻמְכֶם בְּיַחַד, כִּי פֶה תִהְיֶה עִיר עַל שֵׁם רַבְּנוּ וְ"ל, וּכְשִׁיבּוּא מְשִׁיחַ, אִיזוּ בּוֹשָׁה תִהְיֶה לְמִי שְׁפָרַח וְסָרַח וְכו', וְכֵן בְּכָל אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, כָּל מְקוֹם

אָשֶׁר לַד תְּרַמֵּז בְּנַחֵל קִצָּא
שֵׁישׁ "הַיְכַל-הַקֹּדֶשׁ", שֶׁיִּדְבְּרוּ רַק מִתּוֹרָה וּמִצְוֹת וְאַחֲדוּת גְּדוּלָּה,
וְאִזּוּ נִזְכָּה לִישׁוּעוֹת וּלְנַחֲמוֹת.

אַבְקֶשׁ אֶת כָּל אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שִׁיתְּפַלְלוּ עָלַי, וְאֲנִי אֶזְכֹּר אֶתְכֶם
תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לד תרמוז.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֹדֵר תְּזַרִיעַ, רֵאשִׁי-חֹדֶשׁ נִסָּן ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה נִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל כְּלָלִיּוֹת אַנְשֵׁי
שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב", הַגָּרִים בִּיבְנֵי-אֵל "עִיר בְּרֶסֶלֶב",
הַיְ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד.

יֵשׁ עֲנִיָּן בְּחֹדֶשׁ נִסָּן לְפָזֵר צְדָקָה. כִּי כְּתוּב (תְּהִלִּים קיב, ב): "פָּזֵר
נִתַּן לְאֲבִיּוֹנִים", רֵאשִׁי תְּבוּת: נֶפֶ"ל. רַבְּנוּ ז"ל אוֹמֵר (לְקוּטֵי-מוֹהֲרָן,
חֶלֶק א', סִמָּן כט): יֵשׁ מַחְלָה שֶׁנִּקְרָאת נְפִילָה, רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן, הַדְּמִים
נִתְזַיֵּן נִכְנָסִים בְּתוֹךְ הַמַּח, וְלוֹקְחִים אֶת הַמַּח, וּמְפִילִים אֶת הָאָדָם,
שֶׁמִּסְכָּן צָרִיךְ לְפַל, וְזוֹ מַחְלָה מְאֹד בְּעֲזִיזוּת וּרְצִינִית, כִּי מִי שֶׁנִּלְקָה
בְּזָה, רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן, נוֹפֵל תָּמִיד. מְגַלֵּה לָנוּ רַבְּנוּ ז"ל עֲצָה וּסְגֻלָּה
אִיךָ לְהַנְצִיל מִמַּחְלַת הַנְּפִילָה — עַל-יְדֵי שְׁנוּתָנִים צְדָקָה, וּבִפְרָט
שְׁנוּתָנִים צְדָקָה לְעֲנִיִּים עֲבוּר מִצַּת, כִּי מִצַּת רֵאשִׁי תְּבוּת: צְדָקָה
תִּצְלֵל מִמּוֹת.

בַּעֲנִיָּן נְפִילָה יֵשׁ שְׁתֵּי מִשְׁמַעֲיוֹת: נְפִילָה בְּגִשְׁמִיּוֹת, שֶׁנִּקְרָא
בְּלִשׁוֹנֵם אֶפִּילֶפְסִיָּה. וְיֵשׁ נְפִילָה בְּרוּחָנִיּוֹת, שֶׁאָדָם נוֹפֵל, הִנֵּה הוּא
מִתְלַהֵב לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הִנֵּה רוֹצֵה לַעֲשׂוֹת רְצוֹנוֹ יִתְבָּרֵךְ, חוֹזֵר
בְּתִשׁוּבָה, מִתְחִיל לְהַתְּפַלֵּל בְּכוֹנֵה, לוֹמֵד תּוֹרָה, מְקַיֵּם אֶת הַמִּצְוֹת,
וְהִנֵּה נוֹפֵל וּמִתְיָאֵשׁ מִחַיּוֹ, שְׂזָה גַם-כֵּן נִקְרָא נְפִילָה שְׁנוּפֵל. וְלִכֵּן
כְּשֶׁהוּדִי זוֹכֵה וְנוֹתֵן צְדָקָה בְּעֲבוּר עֲנִיִּים, שִׁיְהִיָּה לָהֶם מִצָּה בְּעֲבוּר
פְּסוּחַ, הוּא נִצֵּל מִחֲלֵי הַנְּפִילָה, בְּגִשְׁמִיּוֹת שֶׁלֹּא יָבוֹא לְמַחְלָה הַנוֹרָאָה

הזו, וברוחניות שאף פעם לא יפל. ואמר רבנו ו"ל (לקוטי מוהר"ן, חלק ב', סימן ד'), שהצדקה עושה פתח לאדם בשמים; הינו כשאדם חוזר בתשובה, הוא צריך שיפתחו לו מן השמים, כדי שעבודת ה' שלו תכנס בשמים, עלינו לתן צדקה, כי צדקה פותחת את הפתחים למעלה, שזה מה שנאמר: "פתוח תפתח", על-ידי שתפתח ידיך לתן צדקה, על-ידי-זה תפתח את שער השמים. אומר רבנו ו"ל, שיש לאדם טבע רע, שאינו רוצה לתת. אדם קמצן, יש בו מדת אכזריות זו מפה שישנה אצל כל אחד ואחד מאתנו, שאדם נולד קמצן, ואינו רוצה לעזור לשני. אומר רבנו ו"ל, שצריכים להפוך אכזריותו לרחמנות, וזו מדת הצדק, שעל-ידי נתינה, האדם שובר אכזריותו. ולכן זו עבודה קשה מאד לתת צדקה. כי טבע האדם — למה אתן לך, הלא יחסר לי! ובשביל זה קשה מאד לתן צדקה, ועל האדם לעבד על עצמו מגיל צעיר ולתן צדקה, כדי לשבור רע לבבו ולעזור לזולת. אומר רבנו ו"ל (לקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן יג), כשאדם נותן צדקה, ממשיך השגחה על עצמו. ומה הקשר? אלא למה אדם אינו נותן צדקה? כי חושב שיש פה טבע, מקרה ומזל, אבל בזה שנותן צדקה, מגלה שלי הפסך ולי הזיהב נאם ה'. הפסך שיך רק להקדוש-ברוך-הוא, ועל-ידי נתינת הצדקה אדם מגלה שאינו מפחד שלא יהיה לו, אדרבה, אני יודע שבזה שאני עוזר לזולת, אקבל יותר. וכמו שכתוב: "פתוח תפתח" — אם תפתח את ידיך, כביכול הקדוש-ברוך-הוא יפתח את ידו המלאה והפתוחה, הרחבה והקדושה, "נתון תתן" — על-ידי שתתן, אתה מאמין שאתה שיך רק לו ותברך, וצריך לעזור לאחרים, ובפרט קדם הפסח, שאז ההוצאות מרבות מאד, ובפרט משפחות מרבות ילדים, אין לתאר ולשער מעלת הצדקה שנותנים לעניים, ובזכות זה יצילו הקדוש-ברוך-הוא ממנות. וכמה אנו צריכים ברכה זו בעתים הללו, שכלנו איננו יודעים מה ומי ואימת, וחכמינו הקדושים אומרים (ירושלמי ברכות לד:): כל הדרכים בתזקת סכנה, משתוללים פראי אדם, ואין יודעים הלנו אם לצרינו, ואין יודעים, חס ושלום, מה עומד לקרות, ובזה שאדם נותן צדקה, הקדוש-ברוך-הוא יצילו ממנות בטוח. וכן סגלה לאדם שלא יפל לא בגשמיות — שלא

יַעֲבֹר עָלָיו חֲלֵי הַנְּפִילָה, רַחֲמָנָא לְעֻלָּן, וְכֵן לֹא יַעֲבֹר עָלָיו חֲלֵי נְפִילָה בְּרוּחַנִיּוֹת — שְׁלֹא יִפֹּל, אֲלֵא יִקְבֹּל עַל עֲצָמוֹ לְשׁוֹב בַּתְּשׁוּבָה, וְצָרִיף לְהַחֲלִיט — זֶהוּ זֶה! אֵת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לֹא אָעֻב, זֶה זֹכִים עַל-יְדֵי צְדָקָה.

וְלָכֵן מִצּוֹת צְדָקָה זֹו הַמְּצוּהָ הַכִּי גְדוֹלָה, עַד שְׂאוּמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (יִלְקוּט שְׂמוּאֵל קמו): גְּדוֹל הָעוֹשֶׂה צְדָקָה יוֹתֵר מִכָּל הַקְּרִבְנוֹת. הֵלֵא כְּשֶׁאָדָם חָטָא, הִצְרִיף לְהִבְיֵא קָרְבָן, בָּאִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים וְאוּמְרִים: גְּדוֹל הָעוֹשֶׂה צְדָקָה יוֹתֵר מִכָּל הַקְּרִבְנוֹת. אָדָם עוֹזֵר לְעֲנִיִּים, זֶה חָשׁוֹב מְאֹד בְּשָׂמִים. וְלָכֵן אוּמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (כַּתְּבוֹת סח.): כָּל הַמַּעֲלִים עֵינָיו מִן הַצְּדָקָה כְּאִלוֹ עוֹבֵד עֲבוּדָה זָרָה. אֶחָד מַעֲלִים עֵין וְאוּמֵר: מַה לִּי לִתֵּת לְעֲנִיִּים? הֵלֵא אֵין לִי, אֲנִי בַעֲצָמֵי נִצְרָף לְבְרִיּוֹת! וּבִזָּה הוּא כְּאִלוֹ עוֹבֵד עֲבוּדָה זָרָה, כִּי שׁוֹכַח שֶׁהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא זֵן וּמִפְרִנֵּס אֵת כָּל הַבְּרִיּוֹת, אָז לְמַה לָּךְ לְפָחוֹד כָּל-כֶּף? אֲדַרְבָּה, בְּזָה שְׂאֵתָה תַעֲזֹר לְזוּלָת, הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָךְ, וּבִזָּה נִבְנִית אֲמוּנָתוֹ, שְׂמֵאֲמִין שֶׁהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְנַהֵג עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים, בְּצַדֵּק וּבְמִשְׁפָּט. וְלָכֵן עַל-יְדֵי שְׂעוֹזֵר לְזוּלָת, מִמְּשִׁיף עַל עֲצָמוֹ הַשְּׂגָחְתוֹ יִתְבַּרֵּךְ, וּמִשְׁפִּיעַ עָלָיו שְׂפַע.

וְלָכֵן דִּיקָא עֲכָשׁוּ בְּחֻדֵּשׁ נִיסָן, הוּא הַחֲדָשׁ שֶׁאֲנַחְנוּ מְצַפִּים וּמְקוּיִם בְּכָל רִגַע וְדָקָה וּשְׁנֵיָה שְׁנֵיָה שְׁנֵיָה, כִּי כֶּף אוּמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (ראש הַשָּׁנָה יא.): בְּנִיסָן נִגְאָלוּ וּבְנִיסָן עֲתִידִים לְהִגָּאֵל; עֲלֵינוּ לְהִרְבּוֹת בְּצְדָקָה, וּבְכַרְט לְדָאג שִׁיְהִיָּה לְכָל הָעֲנִיִּים עַל צָרְכֵי הַחַג וּמִצּוֹת עַל פֶּסַח. וּבִזְכוּת הַצְּדָקָה שְׂאֵנוּ נִתֵּן לְעֲנִיִּים, הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִמְהַר לְגָאֵלְנוּ גְאֵלָת עוֹלָם, וּכְמֵאֲמָרָם ז"ל (): גְּדוֹלָה צְדָקָה שְׂמֵמְהֵרָת בֵּין דָּוָד. וְלָכֵן הִבָּה נַעֲזֹר זֶה לְזֶה, הִבָּה נִסִּיעַ לְעֲנִיִּים, שְׂזָה הִיָּה הַיְסוּד אֲצֵל רַבְּנוּ ז"ל.

ראש-חֲדָשׁ נִיסָן זֶה יוֹם הַהֲלָדָת שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל, וַיֵּשׁ לְכָל הָעוֹלָם זְכוּת גְּדוֹלָה, שֶׁהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא חָמַל עַל עַם יִשְׂרָאֵל, וּבִגְלוּת הַמְּרָה הַזֹּו שְׂאֵנוּ סוּבְלִים אֲלֵפִים שְׁנָה, וְהוֹרִיד לָנוּ נִשְׂמָה קְדוּשָׁה כְּזוֹ כְּרַבְּנוּ נַחֲמָן מְבַרְסֵלָב זי"ע, שֶׁהוּא הַבְּטִיחַ לְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,

שְׁיִחְזִיר אֶת כָּל הָעוֹלָם כְּלוּ בְּתִשׁוּבָה. וְכֵן הוּא מְרַמֵּז בַּפְּסוּק (יחזקאל לו, כו): "וְהִסְרֹתִי מִכֶּם לֵב הָאָבֶן וְנָתַתִּי לָכֶם לֵב בֶּשֶׂר", אוֹמְרִים עַל זֶה חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּרֵאשִׁית רַבָּה, פָּרָשָׁה לֵב, סִימָן טו): אֵל תִּקְרֵי לֵב בֶּשֶׂר אֲלֵא בְסֹר, ש' וְס' מִתְחַלְפוֹת, וְנַעֲשֶׂה מִלֵּב בֶּשֶׂר — לֵב בְּסֹר — בְּרִסְל"ב. אָמַר רַבִּנוּ ז"ל, שֶׁהֶעֱנִין שְׁלוֹ וְהִלְמוּד שְׁלוֹ יִכַּנֵּס בְּכָל עַם יִשְׂרָאֵל, וּמָה זֹאת אוֹמְרָת? עֲכָשׁוּ לְצַעֲרֵנוּ הָרַב, יֵשׁ לָנוּ לֵב הָאָבֶן, אֶחָד לֹא מַעֲנִין אוֹתוֹ הַשְּׁנִי, לֹא אֲכַפֵּת לוֹ הַזּוֹלָת, זֶה נִקְרָא לֵב הָאָבֶן, כִּשְׁתֵּי אַבְנִים שָׂאִין מִבֵּין אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי, אָבֵל כִּשְׁתֵּיהֶּן הַגְּאֵלָה יִהְיֶה לֵב בֶּשֶׂר, שְׁאֶחָד יִבִּין אֶת הַשְּׁנִי, אֵל תִּקְרָא בֶּשֶׂר אֲלֵא בְסֹר, שְׁאֶחָד מִתְבַּסֵּר בְּלִבּוֹ שֶׁל חֲבֵרוֹ, שְׁאֶחָד יִבִּין אֶת זּוֹלָתוֹ. וְחֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אוֹמְרִים (בְּכֹא מְצִיעָא פד.): אֶהְבֵּה דוֹחֶקֶת אֶת הַבֶּשֶׂר; הֵינּוּ בָּרְגַע שְׁאָדָם אוֹהֵב אֶת הַזּוֹלָת, יֵשׁ מְקוֹם לְשִׁנְיָהֶם, וְזוֹ מַעֲלַת מִצּוֹת צְדָקָה, שְׁאֶחָד צְרִיף לְעֹזֵר לְשִׁנְי, אוֹמַר רַבִּנוּ ז"ל (לְקוּשִׁי מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן קו), עַל הַפְּסוּק: "אֲשֶׁרִי מִשְׁכִּיל אֵל דָּל", אֲשֶׁרִי מִי שֶׁמְחַדֵּיר שְׁכָל בְּדָל, כִּי אֵין עֲנִי אֲלֵא מִן הַדַּעַת אִם הִיָּה אָדָם יוֹדֵעַ שֶׁהַכֹּל מֵאִתּוֹ יִתְבָּרַךְ, לֹא הִיָּה פּוֹגֵעַ בְּאִישׁ, אֲפִלּוֹ שֶׁמְחַרְפִּים וּמְגַדְפִים אוֹתוֹ, וּמַעֲלִילִים עָלָיו כָּל מִינֵי עֲלִילוֹת, וְעוֹשִׂים לוֹ כָּל מִינֵי עוֹל, אִם הוּא חֹזֵק בְּאַמוּנָה, יוֹדֵעַ שֶׁהַכֹּל מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ לְמַרְק אֶת עֲוֹנוֹתָיו, לְשִׁבַר אֶת לִבּוֹ הָאָבֶן, וּבֹא בְּלֵב בֶּשֶׂר אֵל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

וְלָכֵן עָלֵינוּ לְשַׂמַּח מְאֹד, שֶׁזָּכִינוּ לִידַע מִרְבֵּי אֱמֶת כְּזֶה, רַבִּי נוֹרָא וְנִפְלֵא כְּזֶה, וְאָמַר רַבִּנוּ ז"ל: אַתֶּם צְרִיכִים לְשַׂמַּח מְאֹד, שֵׁישׁ לָכֶם רַבִּי אֱמֶת כְּזֶה. וּבְאֱמֶת כָּל אֶחָד וְאֶחָד מֵאֲתָנוּ יֵשׁ לוֹ בְּמָה לְשַׂמַּח עִם רַבִּנוּ ז"ל וְלִשְׁרֵי: בְּךָ רַבִּנוּ נִגְיָלָה, בְּךָ רַבִּנוּ וְנִשְׁמַחָה. וּמִדּוּעַ? כִּי כָּל אֶחָד וְאֶחָד יוֹדֵעַ מָה רַבִּנוּ ז"ל תּוֹרֵם לוֹ, מָה רַבִּנוּ ז"ל נוֹתֵן לוֹ; רַבִּנוּ ז"ל מְשַׂמַּח אוֹתָנוּ, רַבִּנוּ ז"ל מְחַזֵּק אוֹתָנוּ, רַבִּנוּ ז"ל מְקַרֵּב אוֹתָנוּ אֵל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, רַבִּנוּ ז"ל פּוֹתֵחַ לָנוּ אֶת הַלֵּב וְהַפֶּה שְׁנוֹכַל לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, אֵיזוֹ מַתָּנָה הִיא זוֹ! שְׁאָדָם יְכוּל לְפַתַּח לִבּוֹ, וְלִשְׁיַח וְלִסְפֹּר כָּל אֲשֶׁר עִם לְבָבוֹ אֵל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. וְלָכֵן אֲנִשִּׁי שְׁלוּמֵנוּ הֵיוּ רְגִילִים לוֹמַר: אִם לֹא הֵינּוּ זוֹכִים

לקבל מרבנו ו"ל, אלא מתנה של תפלה והתבודדות, כבר היה פדאי, שיש לאדם תמיד אל מי לפנות בכל עת ובכל מקום הוא יכול לדבק עצמו אליו ותברך, ומכל שכן שקבלנו מרבנו ו"ל כל-כף הרבה עצות נוראות ונפלאות.

ולכן היום הזה יום ההלדת של רבנו ו"ל, הוא יום מיוחד, ובפרט שאומרים חכמינו הקדושים על ראש-חדש ניסן, שבו ביום נטל עשר עטרות, ואמרו אנשי שלומנו, שזו המתנה שקבל רבנו ו"ל את העשרה מזמורי תהלים הנקראים 'תקון הכללי', שבפרוש גלה לנו רבנו ו"ל, שהרבה צדיקים רצו לעמד על התקון הזה ולא הצליחו, ולי נתן הקדוש-ברוך-הוא מתנה את ה'תקון הכללי'. והבטיח רבנו ו"ל, שכל מי שיבוא על קברו בעיר אומן, ויתן פרוטה לצדקה, ויאמר את ה'תקון הכללי' עשרה מזמורי תהלים אלו, אפלו אם עצמו וגבהו פשעיו יוציאו מהשאל תחתית ומתחתיו. ועוד לא היה צדיק קדוש בעולם, שהבטיח הבטחה כזו עם שני עדים, שכל מי שיבוא לציונו ויאמר עשרה מזמורי תהלים הנקראים 'תקון הכללי', ויתן פרוטה לצדקה יוציאו מן השאל תחתית. ולכן עלינו להשתדל מאד להיות על-כל-פנים פעם בחיים אצל ציון רבנו ו"ל. אם יש הבטחה כזו, בודאי יעשה כל אדם השתדלות לממש את זאת, ויוציא כמה מאות דולר לכרטיס, ויזכה לתקון נצחי, אשר זו השמחה הכי גדולה שלנו.

ולכן עלינו לציית את רבנו ו"ל, ולעזר לעניים שיהיה להם לצרכי החג, שעל-ידי-זה נזכה להנצל ממחלת הנפילה בגשמיות וברוחניות, ויצילנו הקדוש-ברוך-הוא ממנות, ונזכה כלנו לקבל פני משיח צדקנו, שבוא יבוא ולא יאחר, ויבנה לנו הקדוש-ברוך-הוא את בית-המקדש, ונזכה כלנו יחד להקריב שם את קרבן פסח.

יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שיתן לנו חדש של שמחה, ונזכה כבר לראות בגאלתן ובישועתן של כלל נשמות ישראל.

השנה צריכים לעזר לכלל נשמות ישראל יותר מכל השנים, כי עוד לא היתה מצוקה כלכלית לכלל ישראל כמו השנה, ישנן כל

מיני גזרות קשות למשפחות ברוכות ילדים. השנה היתה שנה קשה מאד מאד לעם ישראל, נשארו מאות יתומים ויתומות, שיקיריהם נהרגו על-ידי רוצחים פראי אדם, בני ישמעאל. וכעת הפגוע בעצמו לא עלינו, כלם מתעוררים ומתאנחים: "צריכים לעזר, צריכים לתת סיוע", כיון שעובר שבוע שבועים, שוכחים את המציאות, והמשפחות נותרות עם הפאב והסבל וכו'. כמו-כן ישנם אברכי כולל הלומדים תורה לשמה, והנה לאור הקצוצים וכו', אין להם להוצאות החג. על-כן הבה ונראה להקדוש-ברוך-הוא, שאנו יהודים אוהבים זה את זה ומסיעים זה לזה. והקדוש-ברוך-הוא ישפיע על כל המסיעים שלא יצטרכו לבריות, ויתן להם שפע ברכה והצלחה, בני חיי ומזוני, ובזכות הצדקה ישמר אותם הקדוש-ברוך-הוא מכל מיני מחלות וחלאים רעים, ונזכה כלנו לקבל פני משיח צדקנו, אמן ואמן.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

לד תרמח.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר תזריע, ראש-חודש ניסן ה'תשס"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל כלליות אנשי שלומנו היקרים, "חסידי ברסלב", הגרים ביבנאל "עיר ברסלב", הוי"ה עליהם ישרה שכינתו תמיד.

מה אמר לכם! עצם העבודה, שאנחנו זוכים להתקבץ יחד ולדבר מהקדוש-ברוך-הוא, זו כבר מתנה הכי יפה.

אנשי שלומנו היו רגילים לומר: אלמלא לא זכינו להתקרב אל רבנו ז"ל, אלא לדעת מהענין של התבודדות, גם-כן הנה פדאי. כי הענין של התבודדות זו המתנה הכי יפה שרק יכולה להיות. אדם נמצא בעת צרה, ואינו יודע למי לדבר. רב בני-אדם פשנמצאים בצרה, אינם יודעים מה עושים וכו', אזי נכנסים בלחץ, והולכים לפסיכולוג וכו', לפסיכיאטר וכו', והם נותנים תור, ומה יעשו עד

עוד שבווע? יוצאים מדעתם וכו'. והנה מגיע התור, ונכנסים אצלם ומספרים את הספור חצי שעה, ורוצים להמשיך לספר, אבל הם זמן התור וכו' וכו', ומורה לשלם מאתים דולר וכו', וקובע תור נוסף לעוד חדשים וכו', ואנשים יוצאים מדעתם, מה נעשה כל-כף הרבה זמן וכו', זהו תחבולה לשבש דעתם של בני-אדם ולהוציא כספם.

בא רבנו ז"ל ומגלה לנו סוד: אינך צריך אף אחד, הקדוש-ברוך-הוא נמצא בכל מקום: בשדה, לך תדבר אליו, ותנצל מכל צרותיך. וכמאמרם ז"ל (ירושלמי ברכות סג): אם יש צרה לאדם, לא יצוח לא למיכאל ולא לגבריאל, אלא להקדוש-ברוך-הוא בעצמו. זו המתנה שקבלנו מרבנו ז"ל, וזה משיח יכניס בעולם, שכלם יתבודדו להקדוש-ברוך-הוא, כמו שאמר מוהר"ת ז"ל: כשמשיח יבוא, יכניס את ענין ההתבודדות, ותהיה דרך פבושה לרבים, שכל יום יום יצטרכו לדבר אל הקדוש-ברוך-הוא.

ולכן אנשי שלומנו צריכים לשמח מאד, שיודעים מרבנו ז"ל, מה היינו עושים בלי רבנו?! ולכן אל תהיו בטלנים! כל אחד מכם יקבל קבלה חזקה, כל אחד ידבר אל הקדוש-ברוך-הוא בכל יום חמש דקות: "רבנו של עולם, עובר עלי צרות ויסורים ומכאובים רעים מהסמ"ך-מ"ם הרשע וגנודא דליה, חבורת נוקלים אומרים עלי שקר וכזב, אנא, רבנו של עולם! תחוס ותרחם עלי, שאזכה לראות במו עיני במפלתם, ויתהפך הגלגל, וכל הרע שרצו לעשות לי יתהפך על ראשם. כן צריך לבקשו יתברך בתמימות ובפשיטות, ואם אדם חזק בזה, יראה הרבה ישועות, אף צריכים לזה הרבה סבלנות, כי תפלה יכולה לערוך גם זמן, ישנה תפלה לרגע, לשעה, ליום, לשבוע, לשנה ולשנים.

ההכרח לי לספר לכם, אחר נשואי עברה עלי עניות גדולה מאד, עד שלא היה לחם לאכל, פשוטו כמשמעו, לא היה לי לשלם שכר דירה, ועזרני הקדוש-ברוך-הוא, שנולד לי בן ראשון, ואחר-כך הבת, ולא היה לי לתת להם אכל, עד כדי כך, פשוטו כמשמעו,

בלי גזמא. והקדוש-ברוך-הוא עשה לי נסים נגלים רק בזכות תפלה, תמיד באתי להקדוש-ברוך-הוא, ובקשתי לפניו, ולא עזבתי אותו. עד שעזרני הקדוש-ברוך-הוא וסבב עמי שאהיה מלמד.

ובאמת הישועה הזו עשה עמכם ועם כלל נשמות ישראל, ומדוע? כי כשהייתי בגיל חמש-עשרה וחצי, נתודעתי לרבנו ז"ל. מצאתי ספר קטן של רבנו ז"ל, וזה הפך אותי לגמרי מן הקצה אל הקצה, כי הייתי ילד שובב מאד, לא רציתי ללמד וכו' וכו', ברגע שקבלתי את הספר הזה, נהפכתי מהקצה אל הקצה, עד כדי כך, שפמה שנים לא דברתי עם אף אחד, רק ישבתי ולמדתי, ישבתי ולמדתי, ולא דברתי מלה וכו'. והנה הגעתי לפרקי, אבל למדתי בהתמדה גדולה מאד, והיו אז ימי הספירה, סוף חודש איר, והיה יום חם מאד, אבא בא אלי בערב ואמר לי: יש לך פגישה וכו', ואמרתי לאבא: הרי אני באמצע ללמד, יש לי ללמד הרבה מאד. והאבא אמר: תחליף בגדיך, ותכין עצמך לפגישה וכו'. ואני כל-כך הייתי מתמיד בתורה, שלא יכלתי להפרד מהתורה. אף העקר ראיתי איך השתניתי מהקצה אל הקצה מאז גיל חמש-עשרה וחצי שנתודעתי לרבנו ז"ל, וכמה נקשרתי לתורה הקדושה, ולא יכלתי להפרד מהלמוד וכו', אבל האבא מבקש משום כבוד הורים — קימתי דבריו וכו'. והלכתי לפגישה וכו', ודברתי פמה דקות, ומהשמים רצו שזה יהיה השדוף, ונגמר השדוף אחר שבועות. והנה עתה הביאו לי תמונה מהתנאים שלי, אינני יכול להסבירכם איך זה היה. הייתי כל-כך דבוק בתורה, לא דברתי שנים עם איש. והנה בתנאים הגיעו אנשים רבים, ואני יושב ומתבודד להקדוש-ברוך-הוא הוא ומחיד לכלם "מזל טוב", אבל הראש שלי היה אצל הקדוש-ברוך-הוא. ולגבי מה אני מספר לכם כל הספור הזה? אלא שנים על גבי שנים לא דברתי, עשיתי תענית דבור וכו', ואף זוגתי התרגלה לזה וכו'. אבל הקדוש-ברוך-הוא רצה אחרת. הקדוש-ברוך-הוא רצה שכן אדבר עם אנשים, ומה סבב עמי? שלא היה לי פת לחם וחלב לתת לילדים, והייתי מתמיד גדול, וכן יצאתי קצת לצדקה מעט, וכן בדרך הייתי לומד וכו' וכו', ובכל יום היה

לי גס חדש. והייתי רגיל ללמד הרבה מאד, הלכתי בשדות וביערות, ולא פעם אחת היו לי נסים גלויים, שראיתי חיות טורפות, ויש לי נסים רבים לספר, אבל נספר ממשהו אחד.

היה לי כל-כף קשה לדבר עם בני אדם, פי הייתי רגיל לדבר רק אל הקדוש-ברוך-הוא, וכשהצרכתי כבר לדבר עם בני-אדם, שכחתי כבר שאני מדבר עם אנשים, ואמרתי: רבוננו של עולם, תן לי זה וזה. והאיש התבונן עלי כתרנגול בבני אדם. אך פנראה שרצה הקדוש-ברוך-הוא שפן אדבר עם אנשים, עד שהגיע יום אחד ורצו לגרשני מהדירה, וראיתי שיש פאן דינים, והיה לי גס גדול, ספרתי אותו כבר ואספר אותו שוב.

אחר נשואי גרתי באיזה בנין שהיה שוף לאיזה חילוני, ועלה לי לחדש שמונים ושבעה דולרים לחדש, והחק היה שאם לא משלמים את שכר הדירה עד חמשה ימים אחר מועד הפרעון, יש זכות לסלק מן המקום וכו'. זה היה החק דאז, שיד בעל-הבית היתה על העליונה. והנה לא היה לי לשלם באותו חדש, ובא אלי בעל-הבית ברציחה פזו ואמר, שאם לא אשלם בימים הקרובים — ישליך אותי לרחוב. וכנראה שרצה אז הקדוש-ברוך-הוא, שתהיה לי שיכות עם בני-אדם, עד אז לא היתה לי שיכות עם איש, רק עם הרבוננו של עולם, שהתמדתי מגיל חמש-עשרה וחצי בהתמדה עצומה בתורה הקדושה והתבודדתי שעות רבות וכו' וכו'.

והנה באותו יום שבא אלי בעל-הבית ברציחה פזו, הלכתי לבית-הכנסת פתחתי את ארון-הקדש, ובכיתי הרבה להקדוש-ברוך-הוא, והנה שמעתי צעדים של אי מי שעומד להכנס לבית-הכנסת, ותכף סגרתי את ארון-הקדש, ורחצתי פני במים וכו' וכו', ונכנס אחד מאנשי שלומנו לבית-הכנסת, ודברתי אתו על דא ועל הא, והנה אמר לי, שיש לו סכום צדקה, ולא ידע מה לעשות עם זה, והנה הלך לישן, וחלם שהאדם הראשון שימצא תן לו את הכסף וכו', ואני הייתי האדם הראשון, ונתן לי את הכסף, והיה שם סכום של תשעים דולרים. ובסכום זה שלמתי לבעל הבית, ונותר

לי אף לקנות חלות ויין ודגים וכו', ועשינו שבת ברחבות וכו'. ותכף-ומיד הבנתי, שעלי למצא תכף-ומיד דירה אחרת אצל יהודי חרדי וכו', וחפשתי ומצאתי מקום אחר וכו', אף רצה הרבה כסף — מאה עשרים וחמשה דולרים, ולא ידעתי מהיכן אוכל לשלם סכום זה וכו'?! אבל מאחר שראיתי מה שפורק על יכול לעשות ברציחה כזו, על-כן בלית בררה נכנסתי שם לגור וכו'. ונשתנה הכל, בזכותו של אותו יהודי, שלא דחק עלי וכו', ועשה עמי חסד רב מאד, שפכל פעם היה מוכן לקחת מעט מעט מדמי השכירות וכו', עד שהשלמתי לו הסכום בכל חדש, פי הלכתי אז בכל יום לצדקה גם-כן, וכן הייתי מתבודד הרבה להקדוש-ברוך-הוא, והתמדתי בלמוד התורה הקדושה וכו'.

והנה ביום מן הימים באו לפולל שלי, וחפשו מלמד וכו', והיה אז גם גדול מאד שעל אף היותי צעיר מאד הסכימו לקחתני, ונתנו לי משפחת נאה, ואף שלא למדתי ביצד לרדת לרמת הילדים, הקדוש-ברוך-הוא עזרני, והכפתה שקבלתי היתה טובה במיוחד. היו בה עשרים ותשעה תלמידים, והצרכתי ללמד עמהם פרק 'המניח', הם נהנו ואני נהניתי, ולא ארף זמן רב, וידעו התלמידים ממש בעל-פה את הגמרא וכו', ודברתי עמהם הרבה יראת שמים, ודבורי רבנו ז"ל, ומתוך עשרים ותשעה, עשרים וחמשה היו מצוינים. וכשהמנהל בישיבה ראה שהילדים נמשכים אחרי, אמר: אנו מפחדים שתעשה את כלם ברסלבר'ס וכו', ונתן לי כפה קטנה וכו'. ראיתי מהשמים שהקדוש-ברוך-הוא רצה שארד וארד וארד, שאוכל ללמד גם עם ילדים קטנים מאד. וזה הביא אותי, שפתאם החלו לבוא אלי בחורים, שאיני יודע מי קרא אותם, וכן אברכים, הנה זה בשנת תשכ"ד, הינו כמעט ארבעים שנה, ראיתי שמן השמים רצו שתהיה לי שכיכות עם אנשים, אז סבבו עמי, שלא יהיה לי מה לאכל, והצרכתי להיות מלמד, ומאחר שהייתי מלמד, והורדתי עצמי לילדים, אזי יכלתי כבר לדבר עם כלם וכו'. אבל בקשתי את הקדוש-ברוך-הוא שאני רוצה לצאת מזה. זה היה לי כמלפדת ואמרתי: רבנו של עולם, עד פה לא היה חסר לי מאומה

וכו', בְּרוּךְ הַשֵּׁם, לֹא הָיָה יוֹם שֶׁאֲנִי חַיֵּב כֶּסֶף וְכוּ', לֹא הָיָה לִי מַעוֹת
וְהִלְכָתִי לְצַדִּיקָה וְכוּ'. וְהֶעֱקַר שְׁהִייתִי מִתְמִיד גְּדוֹל מְאֹד: מִקְרָא,
מִשְׁנָה, גְּמָרָא, מִדְרָשׁ, סִפְרֵי רַבְנֵנוּ וְכוּ', בְּהַתְמַדָּה גְּדוֹלָה מְאֹד. וְלִקְח
לִי תִשַׁע וְחֲצֵי שָׁנִים, שְׁהִתְפַּלְלֹתִי עַל דְּבַר מְסִים, וְרַק אֶז נַעֲנִיתִי, כִּי
יֵשׁ תְּפִלָּה שֶׁנִּשְׁמַעֶת אַחֵר רַגַע, וַיֵּשׁ תְּפִלָּה שֶׁנִּשְׁמַעֶת בַּיּוֹם, בְּשָׂבוֹעַ,
בְּשָׁנָה, וַיֵּשׁ תְּפִלָּה שֶׁנִּשְׁמַעֶת בְּשָׁנִים, הַתְּפַלְלֹתִי עַל דְּבַר אֶחָד תִּשַׁע
וְחֲצֵי שָׁנִים, וְעָשָׂה עִמִּי הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא גַם גְּדוֹל שֶׁנַּעֲנִיתִי אֹז.
לְמִדִּים מִכָּאן מֵהִי תְּפִלָּה, זֶה קִבְּלָנוּ מִרַבְּנֵנוּ ו"ל — רַק לְהַתְּפַלֵּל
לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, יֵשׁ צְרוֹת וַיְסוּרִים, הַעֲנֵנִי שְׁלָנוּ תְּפִלָּה, זו
הַשְּׂמִיחָה שְׁלָנוּ, שֶׁאֲנִי מִקְרָבִים לְרַבְּנֵנוּ ו"ל, וְעַלֵּינוּ לְשִׂמְחָה מְאֹד מְאֹד
בְּזָה.

אָבֵל אַתֶּם יוֹדְעִים מַה זֶה הַתְּקַרְבוֹת לְרַבְּנֵנוּ ו"ל? לֹא שֶׁמְלַבִּישִׁים
עֲצָמָם בְּכֶפֶה וְצוֹעֲקִים: 'נ' 'נח' נחמ' וכו', אֲשֶׁר הִכַּל שְׁטִיּוֹת, או
לְחַבֵּשׁ כֶּפֶה לְבָנָה וְלַצַּעַק וְכוּ', וְלִרְקַד עַל הַרְחוּבוֹת וְלַעֲשׂוֹת שְׁטִיּוֹת,
זֶה לֹא נִקְרָא לְהִיּוֹת מִקְרָב לְרַבְּנֵנוּ ו"ל. רַבְּנֵנוּ ו"ל אוֹמֵר (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן,
חֶלֶק א', סִימָן קצב), אֲשֶׁר פָּנָיו, שְׂכָלוֹ וְחֻכְמָתוֹ וְנִשְׁמָתוֹ נִמְצָאִים בְּתוֹךְ
סִפְרוֹ. אִם אָדָם רוֹצֵה לְהִיּוֹת מִקְרָב לְרַבְּנֵנוּ ו"ל, שִׁילְמַד סִפְרֵי רַבְּנֵנוּ
ו"ל. וְאִם-כֵּן לְמִדְתִּי כָּל-כֶּף הַרְבֵּה "לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן", שְׁהִתְקַרַח לִי
לוֹמֵר לָכֶם — אִם יִחַתְּכוּ לִי גֵיד עֲכָשׁוּ, לֹא יֵצֵא דָם אֶלָּא
"לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן", לֹא הָיָה לִי רֹאשׁ טוֹב וְלֹא זָכְרוֹן טוֹב וְכוּ', אֶלָּא
לְמִדְתִּי כָּל-כֶּף הַרְבֵּה פְּעָמִים סִפֵּר זֶה, שֶׁאֲפִלוּ גַלְמֵם בּוּל עֵץ הַהִתְקַרַח
לוֹ לִידַע וְלִזְכֹּר וְכוּ'. לְמִדְתִּי פְּעָמִים אֵין מִסְפֵּר "לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן"
כְּמִסְפֵּר שְׁעָרוֹת רֹאשְׁכֶם וְכוּ'. כִּי יַדְעֵתִי שֶׁזֶה הַרְבִּי שְׁלִי, וְאוֹתוֹ לֹא
אֶעֱזֹב. (אֵינֶנִּי רוֹצֵה לוֹמֵר כְּמָה פְּעָמִים לְמִדְתִּי, כִּי לֹא כָּל אֶחָד יָכוֹל
לְחַקוֹת דְּבַר זֶה וְכוּ' וְכוּ' וְשִׁלָּא תִּשְׁבְּרוּ), וּבּוֹדְאֵי זֶה לֹא בָּא בֶן לִילָה
לְיוֹם, אֶלָּא הִשְׁקַעֲתִי שָׁנִים עַל גְּבֵי שָׁנִים בְּלִמּוּד "לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן",
וְכֵן צְרִיכִים לְלַמֵּד הַרְבֵּה "סִפְרֵי-הַמִּדּוֹת", "סִפְרֵי-מַעֲשֵׂיּוֹת", "חֲזִי
מוֹהַר"ן", "שִׁיחוֹת-הַר"ן וְכוּ'. וְכֵן הַ"לְקוּטֵי-הַלְכוֹת", הִיָּתָה תְּקוּפָה
שְׁסִימְתִי שְׁלֹשִׁים פְּעָמִים בְּרַצִּיפוֹת אֶת הַ"לְקוּטֵי-תְּפִלוֹת" בְּכָל חֲדָשׁ,
וְזֶה מֵה שֶׁהִחֲזִיק אוֹתִי עַד כֹּה, וְזֶה יִחֲזִיק אוֹתִי עַד הַסּוּף.

לא יאמן כי יספר מה שעבר עלי בחיים, אנשים שמסרתי נפשי בעבורם, הם אשר הציקו לי ומסרו אותי, ועד היום רשעים ארורים שעשיתי בעבורם טובות הרבה, הם שלמו לי רעות גדולות. אבל שלם לי הקדוש-ברוך-הוא חזרה, בזכות הלשון-הרע שדברו עלי והכפישו שמי, ונתן לי כל-כף הרבה ספרים, שאינני יודע אם היה בהסטוריה אדם שהדפיסו בחיים חיותו את ספרו כל-כף הרבה פעמים.

ה'ישמח משה' אומר (סבו של הסבא של הרבי מסאטמר), והוא היה תלמיד ה'חונה מלובלין', שאם נדפס ספר שלש פעמים בחייו של המחבר, סימן שהספר נתקבל בשמים. הקדוש-ברוך-הוא זכני עם ספר אחד הנקרא "ארוך אפים", שהדפיסוהו עוד לפני עשרים שנה חמשים ושש פעמים, חמשים ושש מהדורות, בפעם הראשונה הדפיסו חמשת אלפים עתקים. והמדפיס אמר: רבי, אתם מאבדים עצמכם לדעת וכו', ואמרתי: למה? וענה: הלא זה לא ילך, ויתאבדו את כל הכסף. והנה תוך חדשים הספר אול מהמחסן. היה לי מפיץ יחידי אז, והפיץ את כל הכמות. ואחר-כך הדפסתי עוד אלפים, וגם אול. אזי הלכתי והדפסתי עשרים אלף ספרים. והמדפיס אמר לי אז: תסלחו לי, אבל משהו אינו כשורה אצלכם וכו'. ומשך זמן קצר הכל אול, ונדפס בכל מיני גדלים וכו'. וכיום שישנם הרבה ספרים חדשים, אזי מדפיסים הכל באלפי עתקים. וכל זה זכיתי בזכות הבזיונות של אנשים שבוזו אותי אחר כל הטובות שעשיתי להם.

והנה אנו נמצאים ביום ההולוא של רבנו ז"ל. עבר עלי חרף קשה מאד, ובפרט בשבועות האחרונים האלו, אבל אני מרגיש היום ראש-חדש ניסן, שיהיה לי גם גדול, ויהיה לקהלתי גם גדול, ולכל עם ישראל יהיו ניסים.

עלינו להיות בשמחה גדולה מאד, ושמחתנו צריכה לעבר כל הגבולות, להיות כל-כף שמח, עד שנרקד מרב שמחה. שיש לנו רבי כזה, ועלינו לקבל על עצמנו היום יום ההלדת של רבנו ז"ל,

שְׁפַל הַשָּׁנָה מֵעַכְשָׁו מֵרֹאשׁ הַשָּׁנָה נִפְיֵן בְּכָל יוֹם אֶת סִפְרֵי רַבְּנֵנוּ ז"ל, אֵינְכֶם יְכוּלִים לְתַאֵר מַה זֶה גּוֹרֵם בְּעוֹלָם, זֶה עוֹשֶׂה רַעַשׁ גָּדוֹל מְאֹד, אַנְשִׁים מִתְקַרְבִּים. כְּשֶׁאֲנִי הִתְקַרְבְּתִי לְרַבְּנֵנוּ ז"ל בְּאַרְצוֹת-הַבְּרִית, לֹא יָדַעוּ לְהַגִּיחַ אֶת הַשֵּׁם בְּרִסְלָב וְכוּ', עַד כְּדֵי כִּף הִיָּתָה הַסְּתֵרָה וְכוּ'. וְכִיּוֹם, בְּרוּךְ הַשֵּׁם, אֵין יְהוּדֵי שְׂלֵא יוֹדַע מֵרַבְּנֵנוּ ז"ל, אֵין יְהוּדֵי שְׂלֵא יִשְׁמַע מֵרַבְּנֵנוּ ז"ל וְכוּ', וְנוֹסְעִים רַבִּים רַבִּים לְצִיּוֹן רַבְּנֵנוּ ז"ל, וּבְרֹאשׁ הַשָּׁנָה הָאֲחֵרוֹן הָיוּ שְׂמוֹנֶה-עָשָׂר אֱלֹף אִישׁ עַל צִיּוֹן רַבְּנֵנוּ ז"ל, וּמִי הֵבִיאֶם? אַתֶּם, בְּזֶה שְׂאֵתֶם מְפִיצִים אֶת סִפְרֵי רַבְּנֵנוּ ז"ל. וְלֹא בְּחֻנָּם שְׂהִסְמֵ"ךְ-מ"ם לְקַח עֲצָמוֹ עָלֵי וְכוּ', אֲבָל בְּעֻזַּת הַשֵּׁם, לֹא יִצְלִיחַ. כִּי הֵן אָמַת שְׂבַע-עוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים, הַסְּמֵ"ךְ-מ"ם לְקַח בְּכִיסוֹ אֶת כָּל בְּנֵי הַנְּעוּרִים, וּמִכְשִׁילֵם בְּעוֹנוֹת חֲמוּרִים, בְּרֵאיוֹת אֲסוּרוֹת וְכוּ' וְכוּ', וְרַב הָעוֹלָם כִּלּוֹ הַסְּמֵ"ךְ-מ"ם מִחֲזִיקֵם בְּכִיסוֹ הַקָּטָן. וְעַל-כֵּן לְקַחְתִּי סִפִּין קֶטְנָה, וְהִחִילוֹתִי לְחַתֵּךְ אֶת רַגְלוֹ, וְאֲזִי זָרַק אוֹתִי בַּחוּץ, וְכִף אֲנִי מִפִּיץ אֶת אוֹר רַבְּנֵנוּ ז"ל, שְׁפַל אֶחָד שְׂמִתְקַרֵּב אֶל רַבְּנֵנוּ ז"ל, יוֹדַע אֵיךְ לְחַתֵּךְ אֶת הַסְּמֵ"ךְ-מ"ם וְכוּ', כִּי כָּל הַלְמוּד שֶׁל רַבְּנֵנוּ ז"ל לֹא לְהַפְנֹעַ, רַק לְצִיַּת אֶת עֲצוֹת רַבְּנֵנוּ ז"ל.

וְלִכֵּן הִבֵּה נִקְבַּל עַל עֲצָמֵנוּ עַכְשָׁו, שְׂמִיּוֹם הַזֶּה הִהְכַרְח לְהַפִּיץ בְּכָל יוֹם כַּמָּה וְכַמָּה סִפְרִים חֹק וְלֹא יַעֲבֹר. בְּאֵנוּ לִיבְנָאֵל לְמַדְבַּר שָׁמַם, שֶׁם יָדַעְנוּ שְׂאִישׁ לֹא יִפְרִיעֵנוּ, זֶה הַמָּקוֹם הֵכִי יָפָה בְּאַרְץ, הַנוֹף מְרֹהֵיב וְכוּ', אֲבָל לֹא חִלְמַתִּי, שְׂשֵׁם יְהִיָה הַסְּמֵ"ךְ-מ"ם בְּשִׂיא הַתְּגַלְמוֹתוֹ. חֲמֶשׁ-עָשָׂרָה שָׁנָה לֹא הָיָה לָנוּ עֶסֶק עֲמוֹ, קָלְטָנוּ תַּכְף-וּמִיד שְׂזָה רָשַׁע מְרַשָּׁע, וְגַם הִלְאָה לֹא תִהְיֶה לָנוּ שׂוֹם שְׂיִכּוֹת עֲמוֹ וְכוּ'. וּנְבַקֵּשׁ אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׂיִצְלִילֵנוּ מִיָּדֵינוּ, וְרַק עַל-יְדֵי תַּפְלָה נִנְצַח, אֵין כַּחֲנוּ אֶלֶּא בְּפָה, אֵין אָנוּ נוֹהֲגִים בְּכַח הַזְּרוּעַ, חֵס וְשְׁלוֹם, רַק עַל-יְדֵי תַּפְלָה, וְשׂוֹב תַּפְלָה, וְשׂוֹב תַּפְלָה, נִזְכָּה לְהַשְׁעַע.

כָּכֵל שְׂיִהְיוּ לָנוּ יוֹתֵר צְרוּת, נִפְיֵן יוֹתֵר וְיוֹתֵר, כָּל עִם יִשְׂרָאֵל צְרִיכִים לְדַעַת עַכְשָׁו מֵרַבְּנֵנוּ ז"ל. וְזֶה אֲנִי נִשְׁבַּע בְּשַׁבּוּעָה, שְׁפַל זְמַן שְׂאֲחִיָה לֹא אֶפְסִיק מִלְפָּרְסֵם אֶת אוֹר רַבְּנֵנוּ ז"ל. וְאֵף אֶחָד לֹא יִפְרִיעֵנִי, מִי שְׂרוּצָה לְעֹזֵר לִי — אֲשֶׁרִי לוֹ וְאֲשֶׁרִי חִלְקוֹ וְכוּ'.

אַבְקֵשׁ אֶתְכֶם מְאֹד, אִם אֶחָד תִּכְיב לְזוּלְתוֹ כֶּסֶף — שְׂפִירַע חוֹבוֹת, כִּי אַחֲר־כֶּף צְרִיכִים לְרֹדֵת בְּגִלְגוּל וְכוּ'. אֲסוּר לָנוּ לְהִתְבַּלְבֵּל כָּלֵל, עָבְרוּ עָלֵינוּ הַרְבֵּה מִשְׁבָּרִים. אֵינְנִי רוֹצֶה שְׂיִהְיֶה אֶצְלָנוּ מִיִּשְׁהוּ הַמְשִׁתַּמֵּשׁ בְּכַח הַזְרוּעַ, וְאִם יִשְׁנוּ כְּזֶה, שְׂיַעֲזֹב אֶת קְהַלְתָּנוּ, אֵינן לוֹ מְקוֹם אֶצְלָנוּ כָּלֵל וְכָלֵל!

הַעֲקֹר אֶצְלָנוּ רַק שְׂמִחָה וְתַפְלָה, תִּשְׁמְחוּ וְתִרְקְדוּ, אֵל תַּחֲשִׁשוּ כָּלֵל, הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עִמָּנוּ.

אַבְקֵשׁ אֶתְכֶם מֵהַיּוֹם וְהַלָּאָה לְהַקְדִּים שְׁלוֹם לְכָל תּוֹשֵׁב וְכוּ' וְכוּ', לוֹמֵר: "בְּקֹר טוֹב", "שְׁלוֹם", "צְהַרִים טוֹבִים" וְכוּ'. וְתִדְבְּרוּ דִבְרוּרֵי אֱמוּנָה וְאַחֲדוּת וְאַהֲבָה. כֶּף אֲנִי מִלְמֵד אֶתְכֶם מִשֶּׁךְ חֲמִשׁ-עָשָׂרָה שָׁנָה. בָּאֵנוּ לְכָאן רַק לְלַמֵּד תּוֹרָה וְלְהִתְפַּלֵּל. הִנֵּה אָנוּ עוֹמְדִים כְּשִׁבּוּעִים לִפְנֵי חַג הַפֶּסַח, יַעֲזוּר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁנִתְרָאָה בְּקִרְוֹב וְכוּ'. הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא נִתֵּן לִי כַח אֱמוּנָה חֲזָק. יִשְׁנוּ קִטְרוּג גְּדוֹל בְּשָׂמַיִם, הִנֵּה יֵצֵא סֵפֶר עַל נְשִׂיא אֲרָצוֹת-הַבְּרִית, שְׂמִסְפֵּר עַל עֲצָמוֹ, שְׂיִהְיֶה נוֹהֵג לְשַׁבֵּת בְּבִתֵּי מְרוֹזַח וְלִשְׁתוֹת וְכוּ', וַיּוֹם אֶחָד נִתְוַדַּע מִבוֹרָא כָּל עוֹלָמִים, וּמֵאֵז נִגְמַל מִהַשְׁתִּיָּה וְכוּ', וְהִחַל מִתְפַּלֵּל בְּכָל יוֹם וַיּוֹם לְאַלְקִים, וְלִפְנֵי כָּל יְשִׁיבָה בְּסַנֵּט וְכוּ' פּוֹתַח בְּתַפְלָה לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ, וּמְרַב אֱמוּנָה שְׂיִשׁ בּוֹ, הוּא בְּטוֹחַ שְׂיִנְצַח. רוֹאִים מַה זֶה גּוֹי, שְׂמִדְבֵּר מֵאֱמוּנָה, וְאֶצְלָנוּ מְפַחְדִּים לְהִזְכִּיר שֵׁם ה'. לְמַה אֲרָצוֹת-הַבְּרִית כָּל-כֶּף עֲשִׂירָה? כִּי עַל הַדּוֹלָר כְּתוּב: בַּה' אֲנִי בּוֹטֵחַ. וּבְזִכּוֹת הָאֱמוּנָה זוֹכִים לַעֲשִׂירוֹת. וְהִנֵּה אֶצְלָנוּ מִתְבַּיִשִּׁים לְהִזְכִּיר שְׂמוֹ יִתְבָּרַךְ.

וְלִכֵּן עָלֵינוּ לְהִיֹּת חֲזָקִים בְּהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְלִדְבֹר עִם כָּלֵם רַק מֵאֱמוּנָה, וְלֹא לִפְחָד מֵאֵף אֶחָד, רַק לוֹמֵר אֶת הָאֱמֶת כְּפִי שֶׁהִיא, וּבְזִכּוֹת הָאֱמוּנָה נִזְכָּה לְהַגָּאֵל גְּאֵלַת עוֹלָם. אוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים: אֲבוֹתֵינוּ לֹא נִגְאָלוּ אֶלָּא בְּזִכּוֹת הָאֱמוּנָה, וְכֵן הִגָּאֵלָה הָעֵתִידָה לֹא נִגְאָל אֶלָּא עַל-יַדֵּי הָאֱמוּנָה, וְאוֹמֵר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטִי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן ז'): כָּל הַגָּלוּת אֵינָה אֶלָּא מִחֲסָרוֹן אֱמוּנָה; לִכֵּן אַבְקֵשׁ אֶתְכֶם, בָּאוּ נִתְחַזֵּק יַחַד, וְנָשִׁיב לְזוּלַת אֶת הַחוֹב שְׂאֵנוּ

מחזיבים לו, אם אין את כל הסכום, נתן בכל יום מעט, מעט וכו'. ונעקר מעצמנו את הקנאה והשנאה. אבקש אתכם תאהבו זה את זה ותעזרו זה לזה וכו'. הקדוש־ברוך־הוא משפיע עלינו שפע וכו', ראו לעזר זה לזה, אם נותנים לזולת זוכים לכל טוב, "פזר נתן לאביונים" ראשי תבות: נפ"ל, אם אדם נותן צדקה נצל ממחלת הנפילה וכו'. וכמו שבגשמיות יש מחלה פזו גם ברוחניות היא ישנה, שפתאם אדם נופל בדתו וכו' וממדרגתו. אבל על־ידי צדקה שאדם נותן, אף פעם לא יפל. ולכן הבה תעזרו זה לזה וכו'. ובאמת אני רוצה להתפאר לפניו יתברך: רבונו של עולם, ראה את הקהלה שיש לנו ביבנאל, שאין שם הפרש בין עדות לעדות ותגאל אותנו. יעזר הקדוש־ברוך־הוא, שכל אלו שדברו עלינו רע יקבלו עונשם, כענש המרגלים, שיצאו תולעים מלשונם עד טבורם, וחקקו אותם.

אקה להקדוש־ברוך־הוא שיקים: בניסן נגאלו ובניסן עתידים להגאל; תתחזקו יחד, ובזכות זה שנשמח, נזכה כבר לראות במו עינינו בגלוי שכינה. ותבקשו את הקדוש־ברוך־הוא, שנזכה כבר לשמח ביחד בכל שמחותיכם, למה לא מגיע לי לראות קצת נחת, להיות ולראות בשמחות שלכם, וזה תלוי כפי התפלה שתתפללו עלי, שאזכה להשתתף עמכם בשמחותיכם, וכל שונאי יפלו תחת רגלי.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

לד תרמט.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב־שבת־קדש לסדר תזריע, ב' ניסן ה'תשס"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי עכשו פתבה באיזה עתון, שאתה מתראין שם, תאמין לי, שאני רואה שיש לך מחלת "נדברת", אלו הפתבים, הם אנשים מלכלכים, נואפים, משחתים, מה שרק תדבר, הם יהפכו לך את זה הפוף על הפוף, ואפלו שישבעו בשבועה, שהם לא יסלפו

את הדבורים שלך, הם עושים את זה בדיוק ההפך, אני רואה, שכל מה שדברתי אתם, הם הפכו את זה הפוך על הפוך, זה לא יועיל שום דבר, זו גזרה מן השמים שנגזרה עלינו, ובפרט עלי, שצריכים לבנות אותי ברכים, מה לעשות, אני לוקח את זה לכפרת עוונות. ולכן אני הייתי מיעץ לך, פעם ולתמיד, תעזב את העתונאים האלו, את הכתבים המלכלכים, כי זה לא יועיל שום דבר, כי הם כלבים שנובחים, אני יודע שזה יצער אותך, אבל העורך־דין אמר לי בפרוש, לא להתראין יותר לאף עתון, כי הם סתם מכפישים עלינו, וזה לא יועיל שום דבר, כי עכשו יש גזרת שמד בארץ ישראל, ולא יועיל שום דבר, הערב־רב רוצים רק לעקר את התורה והמצוות מעם ישראל, והיה לא תהיה, ולא יצליחו, ולכן לא כדאי להתראין אתם, המכתב הזה ידפס, אני לא מפחד להגיד את האמת לפני כל, זו גזרת שמד, כבר הספיקו להוציא מליונים יהודים מהאמונה הקדושה, ואנחנו נשאר באמונה עד הרגע האחרון, אני מאד מאד מקווה להקדוש־ברוך־הוא, שאתה מבין אותי, ותעשה את רצוני.

המאחל לך שבת שלום...

לד תרנ.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב־שבת־קדש לסדר תוריע, ב' ניסן ה'תשס"ג.

שלום רב אל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך.

חשבת הרבה מאד, ואני רואה שלא כדאי לך, שיהיה לך הרבה עסק עם החוקר ... כי הוא רק רוצה להוציא ממך מידע שקרי, ולמעשה, אין לנו מה להסתיר ולהעלים, תהלה לאל, אנחנו לא פושעים, ולא עשינו שום עול לאף אחד, וההפך הוא הנכון, הסמ"ד־מ"ם, ימח שמו וזכרו, הוא אשר גורם את כל הצרות, והוא גונב לאור יום, ואף אחד לא בודק אותו, ואוי ואבוי למדינה פזו, שאנשים חפים מפשע מכניסים לבית־סתר, וגנבים לאור יום, לא

עוֹשִׂים לָהֶם שׁוֹם דְּבַר, מַה לַעֲשׂוֹת? זֶה חֵלֶק מִהַגְּלוּת. וְלִכְּנָן אֲנִי לֹא רוֹאֶה שְׁתַּפְּעֲלִי אֲצִלוֹ, הוּא יְדַבֵּר אִתְּךָ, וַיִּשְׁמַע אוֹתְךָ, וּלְבִסּוּף הוּא יַעֲשֶׂה מַה שֶׁהוּא רוֹצֵה, וְלִכְּנָן לֹא כְּדַאי לְדַבֵּר — לֹא אֲתוּ, וְלֹא עִם שׁוֹם כְּתָבִים, וְאֲנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ, שְׁתַּמְסְרִי אֶת הַמָּסַר הַזֶּה לְכָל נֶשֶׁי אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שְׁלֹא כְּדַאי לְדַבֵּר עִם שׁוֹם כְּתָב אוֹ כְּתָבֶת, כִּי הֵם אֲרוּרִים, וְהַפְּרָנְסָה שְׁלֵהֶם הִיא רַק לְלַכְלֵךְ עַל הַזּוּלָת, וְאוֹי לְאוֹתָם שְׁקוּרָאִים עֲתוּנִים, שְׁכָלוּ שְׁקָר, כִּי אֵין שׁוֹם דְּבַר אֲמֶת, שְׁיוּצָא מֵעֲתוֹן, כִּי עוֹרֵךְ הָעֲתוֹן כּוֹתֵב כְּפִי שְׁטוֹב לוֹ, וְכְפִי שֶׁהוּא מְקַבֵּל כְּסָף, וְלִכְּנָן אֵין טַעַם לְדַבֵּר אִתָּם, וְאֲנִי מְקַוֶּה שְׁתַּבִּינִי, וְתַעֲשֵׂי מַה שְׁאֲנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ שְׁבֵת שְׁלוֹם...

לד תרנא.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסִדְרַת תְּזוּרָע, ב' נִיסָן ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סְלָה נִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ וַיֵּאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֲתָה צָרִיף לְדַעַת, שְׁכָל הַבְּלוּלִים שְׁיִישׁ לְאָדָם, זֶה מִחַמַּת עֲוֹנוֹתָיו הַמְרַבִּים מְאֹד, וּבְכַפְרֵט מִי שְׁפּוֹגֵם בְּכַרִּית, הוֹצֵאת זֶרַע לְבִשְׁלָה יָמִים וְשָׁנִים, אֲזִי עוֹלִים לוֹ עֲשָׁנִים סְרוּחִים בְּמַח, וּמְבַלְבְּלִים אוֹתוֹ לְגַמְרִי, וְלִכְּנָן אֵל תְּבַלְבֵּל עֲצָמְךָ מִשׁוֹם דְּבַר שְׁבַעֲוֹלָם, אֲלֹא רְאֶה לְחִזֵּק אֶת עֲצָמְךָ.

רַבְּנוּ ו'ל אָמַר (לְקוּטִי־מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן רלד), שְׁעַל־יָדֵי סְפוּרֵי מַעֲשֵׂי־זָרִים מְצַדִּיקִים, מְנַקִּים אֶת הַמַּח מִכָּל מִינֵי בְּלוּלִים, וְרֵאוּי לְךָ לְלַמֵּד עֲכָשׁוּ אֶת הַמֵּאֲמָר הַזֶּה, וְלוֹמַר עָלָיו הַתְּפִלָּה ב'לְקוּטִי־תְּפִלוֹת", וְאִז תִּרְאֶה שֶׁהַכֹּל יִשְׁתַּנֶּה לְטוֹבָה.

אֲתָה אֵל תְּתַבְּלֵבֵל מֵאֵף אֶחָד, תִּמְשִׁיף לְכַתֵּב מַה שְׁיִוְתָר סְפוּרִים, וְשִׁיחֶיָה מוֹכֵן אֲצִלְךָ, כִּי יְבוֹא יוֹם, וְנוֹכַל לְהַדְפִּיס אֶת זֶה

כְּמוֹ שְׂאֵתָהּ הַכְּנֵת, וְדַעַת לְנִבּוֹן, שְׁאֲנִי צָרִיךְ לַעֲבֹר עַל הַפֶּל לְפָנַי
הַהִדְפָּסָה סוֹפִית, וְלִכְן אֵל תִּתְּבַלְּבֵל מִמָּה שְׁאֲחַרִּים אוֹמְרִים לָךְ, אֵתָהּ
תִּמְשִׁיךְ לְקִיָּם מָה שְׁבִקְשָׁתִי מִמֶּךָ.

רְאוּי לָךְ גַּם לְדַבֵּר עִם הָאֲבִיבֶךָ ... גֵּרוֹ יֵאִיר, שְׁיֵשׁ לוֹ הַמּוֹן הַמּוֹן
סְפוּרִים לְסַפֵּר לָךְ, וְתִרְשֵׁם אֵת הַפֶּל, כִּי יָבוֹא יוֹם שְׁיִצְטָרְכוּ כָּל סְפוּר
וְסְפוּר, כִּי יֵאמְרוּ וְיִדְבְּרוּ, וְעוֹד יִסְפְּרוּ לְבִנְיָהֶם וְלִבְנֵי בְּנֵיהֶם מָה קָרָה
כָּאֵן וְכוּ', וּמָה סְבִלְתִּי בְּזֵה הָעוֹלָם וְכוּ', וּלְמָה זָכַנִי הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא וְכוּ'.

גַּא וְנָא תִּקְיָם אֵת דְּבָרֶיךָ, וְאֵל תְּבַלְּבֵל אֵת עֲצָמֶךָ מִשׁוּם בְּרִיָּה
שְׁבַעֲוֹלָם, וְתִמְשִׁיךְ לְכַתֵּב, וְתִאָּגֵר אֵת כָּל הַסְּפוּרִים בְּמָקוֹם אֶחָד, וְאֵל
תִּמְסֹר אֵת זֶה לְאַף אֶחָד, אֲפֹלוּ אִם תּוּכַל לְהַכִּין עֲשָׂרָה כְּרִכִּים, מָה
טוֹב וּמָה נָעִים, וְעוֹד יָבוֹא יוֹם, שְׁהַסְּפוּרִים הָאֵלֶּה יִהְיוּ מְאֹד מְאֹד
יְקָרִים, וְיִחַפְּשׁוּ וְיִבְקְשׁוּ וְיִשְׁאַלּוּ אִישׁ אֵת רֵעֵהוּ לְעוֹד סְפוּרִים, וְיִחִיו
אֵת עֲצָמָם מִעוֹד סְפוּרִים.

כְּפִי הַנִּרְאָה נִצְטָרְךָ לַעֲזֹב אֵת הָעוֹלָם בְּקָרוֹב מְאֹד מְאֹד, אִם לֹא
שְׁיִרְבוּ בְּתַפְלוּת וּבִבְקָשׁוֹת, לְבַקֵּשׁ וּלְהַתְּחַנֵּן לְהֵשֵׁם יִתְּבַרְךָ, שְׁיִמְתְּקוּ
מִעֲלֵי כָּל הַדִּינִים, כִּי לְצַעֲרֵי הָרַב, הַדִּינִים שְׁעוֹבָרִים בְּעוֹלָם, וּבִפְרִט
עֲלֵי, בְּתַפְלָה יְכוּלִים לְהִמָּתִיק הַכֹּל.

הַמְּאַחֵל לָךְ שֶׁבַת שְׁלוֹם...

לד תרנב.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְּבַרְךָ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קִדְּשׁ לְסִדְרַת תְּזוּרֵיעַ, ב' גִּיסָן ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִבּוֹן קְבִלְתִּי אֵת מִכְתָּבֶךָ.

מָה אָמַר לָךְ! הָעֲרַב־רַב הַכְּנִיסוּ שְׁמוֹת בְּדוּיִים, כְּדֵי לַעֲקֹר אֵת
הַשֶּׁרֶשׁ הָאֲמִתִּי מִנְּשִׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, כִּי בְּאֲמַת, כָּל בֵּר יִשְׂרָאֵל הוּא חִלָּק

אַלֹּק מִמַּעַל, וְהַשֵּׁם הוּא הַנֶּפֶשׁ, כַּמּוּבָא בְּדַבְרֵי רַבֵּנוּ ו'ל (לקוטי-
 מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן רס), וּבְשִׁבִיל זֶה הַצְּדִיקִים מוֹסְרִים אֶת נַפְשָׁם
 אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, כִּי בְּזֶה שְׂמֻדְבָּרִים עֲלֵיהֶם כָּל דְּבַר אָסוּר, זֶה גַם-כֵּן
 עֲנִין שֶׁל מְסִירוֹת נַפְשׁ, שְׂקָמִים קָלִים רִיקִים וּפּוֹחֲזִים, וּמְדַבְּרִים
 עֲלֵיהֶם כָּל דְּבַר הָאָסוּר, מַה נַּעֲשֶׂה? זֶה מִפְּלֵאֵי הַבְּחִירָה.

אודות לשנות את השם משם בדוי, בְּנֻדָּאֵי תַעֲשֶׂה אֶת זֶה, כִּי
 שֵׁם 'אָרְז', אֵינוֹ שֵׁם כָּלֵל, זֶה שֵׁם שֶׁל אֵילָן, אָרְז בְּלִבְנוֹן וְכוּ', וְלִכֵּן
 תֵּן לַעֲצָמְךָ שֵׁם אַבְרָהָם, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שֶׁהַשֵּׁם הַזֶּה יִגַּן
 בְּעַדְךָ.

נָא וְנָא תִמְשִׁיף לְדַבֵּק עֲצָמְךָ אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וְאֵל תִּתֵּן שְׂיִפִּילוּ
 אוֹתְךָ, וְאִז תִּרְאֶה נְסִים נְגִלִים, שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ שַׁבַּת שְׁלוֹם...

לד תרנג.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׂשִׁי עֶרְב־שַׁבַּת-קָדֵשׁ לְסֹדֵר תְּרוּעָה, ב' נִסָּן ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוּ יְאִיר.

רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ בְּיַתֵּר שְׂאֵת וּבְיַתֵּר עֹז, וְעַקֵּר הַהִתְחַזְּקוֹת
 צָרִיכִים בְּשִׂמְחָה וּבְתַפְלָה, לְבַקֵּשׁ אֶת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּכֹל יוֹם
 מִחֲדָשׁ, וְלַעֲשׂוֹת הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה, כִּי עוֹבֵר עַל אָדָם כָּל-כֶּף הַרְבֵּה
 מִשְׁבָּרִים וְגִלִּים, וְאֲשֶׁרֵי מִי שְׂמַחֲזִיק מֵעַמֵּד, וְאֵינוֹ נִשְׁבֵּר, אָנִי מְאֹד
 מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שְׂתִהְיֶה חִזּוֹק בְּתַפְלָה, כִּי רַק זֶה מַה שְׂנֹשְׂאָר לָנוּ
 — תַּפְלָה, וְאָמְרוּ חַכְמֵינוּ הַקְדוּשִׁים: אָמַר לָהֶם הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
 לְיִשְׂרָאֵל, חֲבִיב עָלַי הַתַּפְלָה שְׂאֵתָם מִתַּפְלָלִים יוֹתֵר מִכָּל הַקְרַבְנוֹת,
 וְאִפְלוּ מִי שְׂאֵינוֹ רְאוּי שְׂתִתְקַבֵּל תַּפְלָתוֹ, אִם מִתַּפְלָל עִם אָמֶת —
 מִיָּד אָנִי מְקַבְּלוּ.

אל תבלבל את עצמך משום בריה שבעולם, ואז תראה את הנסים נגלים שיעשה עמך הקדוש־ברוך־הוא.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לד תרנד.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב־שבת־קדש לסדר תזריע, ב' ניסן ה'תשס"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל כלליות אנשי שלומנו היקרים, "חסידי ברסלב", הגרים בניבנאל "עיר ברסלב", הוי"ה עליהם ישרה שכינתו תמיד.

באתי לבקש את אנשי שלומנו היקרים, שתראו להיות חזקים באמונה פשוטה בו יתברך, ותדעו שדבר גדול דבר קטן אינו נעשה מעצמו, אלא בהשגחת המאציל העליון, ואמר רבנו ז"ל (ספר־המדות, אות אמונה, סימן ג'): בראותך שנוי מעשה, אל תאמר מקרה הוא, אלא תאמין שזו השגחת השם יתברך, ולכן כל מה שקרה אתנו במשך השבועות האחרונים, אין זה מקרה, אלא מהשמים רצו לעשות ברור בקהלה שלנו פעם ולתמיד, מי שהוא איש אלים, ומי שמתעסק בסמים וכו' וכו', רחמנא לצלן, אין לו שיכות בקהלתנו, ואנחנו צריכים להוציאו בכל מחיר מקהלתנו, כי זה לטובת הילדים שלנו ולעתיד שלנו, ולצערנו הרב, בין כך כפה אנשים חפים מפשע לגמרי היו צריכים לסבל הרחקה למשך זמן, ומי יודע דרכי המקום ברוך הוא, ולכן אני מאד מבקש אתכם, תעשו כל מיני מאמצים שבעולם לעמד על המשמר, שלא יראה ושל לא ימצא איש אחד שעובר על החק, או מי שלוקח סמים, רחמנא לישזבן, בתוף קהלתנו, ואז תראו איך שהכל ירגע.

רבנו ז"ל אמר (לקוטי־מורה"ן, חלק א', סימן מט): ימי ניסן הם ימי תשובה כמו ימי תשרי. ולכן באו ונחזור בתשובה שלמה על כל מה שחטאנו בין אדם לחברו, ובין איש לאשתו, ובין אדם למקום, ותשובה מועלת תמיד, ונעשה התחלה חדשה, כי בפרוש גלה לנו

רַבְּנוּ ו'ל (לקוטי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן רסא), שְׁמֵה שְׁמַיִם מִפִּילִים אֶת
הָאָדָם כְּדֵי שְׂעֻשָׁה הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה בְּכָל פַּעַם מִחֲדָשׁ, וְלִכְּן כָּל מֵה
שְׂעֵבֵר עָלֵינוּ זֶה רַק לְטוֹבָה, כְּדֵי שְׂנַעֲשֶׂה הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה וְלַחֲדָשׁ אֶת
הַקְּהָלָה שְׁלָנוּ.

נָא וְנָא תַחֲזִיקוּ אֶת עֲצַמְכֶם בְּיַחַד, וּתְשַׁמְחוּ אִישׁ אֶת רֵעֵהוּ,
וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׂבֻזְכוֹת הָאֵהָבָה שְׁתִּהְיֶה בֵּינֵיכֶם, גְּזֻכָּה
שְׁהַשְׂכִּינָה תִשְׁרָה בֵּינֵינוּ. כִּי בְּאַמַּת אֵיפֹה שְׂיִהוּדִים מִחֲזִיקִים אֶת
עֲצַמָּם בְּיַחַד, עַל-יְדֵי-זֶה עוֹשִׂים קֵן לְשְׂכִינַת עֲזוֹ יְתַבְּרָךְ.

נָא וְנָא תַתְּפַלְלוּ כָּל הַתְּפִלוֹת בְּמַגֵּן דִּיקָא, כִּי זוֹ סְגֻלָּה לְפִרְנָסָה
וְלִכְפָּרַת עֲוֹנוֹת, כִּי כָּךְ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּרֻכּוֹת ח.): אֵימַתִּי
עַת רְצוֹן? בְּשַׁעֲהַ שְׁהַצְּבוּר מִתְּפַלְלִים, כִּי אֲזוֹ כְּשֶׁהַצְּבוּר מִתְּקַבְּצִים
פֹּה בְּזֶה הָעוֹלָם, בּוֹ בְּרַגַע מִתְּקַבְּצִים לְמַעַלָּה שְׂרֵשׁ נִשְׁמַתֶּם, וְיִוָּרֵד
עֲלֵיכֶם אֹרֶךְ וְזִיו וְחַיּוֹת וּדְבָקוֹת עָלֵינוּהָ נִוְרָאָה מְאֹד. אֲשֶׁרִי מִי שְׂנֻזָּהָר
לְהַתְּפַלֵּל בְּכָל יוֹם בְּצְבוּר דִּיקָא.

נָא וְנָא רְאוּ לְרַקֵּד אַחַר כָּל תְּפִלָּה, וְלִשְׂמַח אֶת עֲצַמְכֶם, כִּי
הַשְׂמִיחָה מְרַחֶבֶת אֶת הַדַּעַת.

הַמְּאַחַל לָכֶם שַׁבַּת שְׁלוֹם...

לד תרנה.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יְתַבְּרָךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְבֵי-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסִדְרַת תְּזוּרָע, ב' גִּיסָן ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְּלַתִּי אֶת מַכְתְּבָךְ.

חֲשַׁבְתִּי הַרְבֵּה מְאֹד, וְאֲנִי רוֹאָה שְׁלֹא כְּדֵאי לָךְ שְׂיִהְיֶה לָךְ הַרְבֵּה
עֶסֶק עִם הַחוּקֵר ... כִּי הוּא רַק רוֹצֵה לְהוֹצִיא מִמֶּךָ מִידַע שְׁקָרִי,
וְלַמַּעֲשֶׂה אֵין לָנוּ מֵה לְהַסְתִּיר וְלְהַעֲלִים, תְּהִלָּה לְאֵל, אֲנַחְנוּ לֹא
פּוֹשְׁעִים, וְלֹא עֲשִׂינוּ שׁוֹם עוֹל לְאָף אַחַד, וְהַהֲפֹךְ הוּא הַנִּכּוֹן,

הסמ"ד-מ"ם, ימח שמו וזכרו [הרע-המקומי], הוא אֲשֶׁר גֹּרֵם אֶת כָּל הַצָּרוֹת, וְהוּא גּוֹנֵב לְאוֹר יוֹם, וְאִף אֶחָד לֹא בּוֹדֵק אוֹתוֹ, וְאוֹי וְאֲבוֹי לְמַדִּינָה כְּזוֹ, שְׁאֲנָשִׁים חֲפִים מִפְּשַׁע מְכַנְיָסִים לְבֵית-סֵהָר, וְגַנְבִים לְאוֹר יוֹם לֹא עוֹשִׂים לָהֶם שׁוּם דְּבָר, מַה לַעֲשׂוֹת? זֶה חֲלָק מִהַגְלוֹת, וְלִכֵּן אֲנִי לֹא רוֹאֶה שְׁתַּפְּעֲלִי אֶצְלוֹ, הוּא יְדַבֵּר אִתְּךָ, וְיִשְׁמַע אוֹתְךָ, וְלִבְסוּף הוּא יַעֲשֶׂה מַה שֶּׁהוּא רוֹצֵה. וְלִכֵּן לֹא כְּדַאי לְדַבֵּר — לֹא אִתּוֹ, וְלֹא עִם שׁוּם פְּתָבִים, וְאֲנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ, שְׁתַּמְסְרֵי אֶת הַמָּסֵר הַזֶּה לְכָל נָשִׁי אֲנָשִׁי שְׁלוֹמְנוֹ, שְׁלֹא כְּדַאי לְדַבֵּר עִם שׁוּם פְּתָב אוֹ פְּתָבָת, כִּי הֵם אֲרוּרִים, וְהַפְּרָנְסָה שְׁלָהֶם הִיא רַק לְלַכְלָף עַל הַזּוּלָת, וְאוֹי לְאוֹתָם שְׁקוּרָאִים עֲתוּנִים, שְׁכָלוּ שְׁקָר, כִּי אֵין שׁוּם דְּבָר אֲמֵת שְׁיִוָּצֵא מִהַעֲתוּן, כִּי עוֹרֵף הַעֲתוּן כּוֹתֵב כְּפִי שְׁטוֹב לוֹ, וְכְפִי שֶׁהוּא מְקַבֵּל כְּסֵף, וְלִכֵּן אֵין טַעַם לְדַבֵּר אִתָּם, וְאֲנִי מְקַוֶּה שְׁתַּבִּינֵי וְתַעֲשִׂי מַה שְׁאֲנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ.

המאחל לך שבת שלום...

לד תרנו.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר טהרה, ה' ניסן ה'תשס"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ... שיחיו נצח.

לנכון קבלתי את מכתבכם.

בענין השדוכים וכו', תשמעו כל הצעה שמציעים לכם, כי אני מרגיש שקרובה ישועתכם לבוא, ואל תהססו כרגע, ולכן אל תפלו בדעתכם, כי עוד נשמח ביחד כלנו, לעת עתה אני מאד מאד שבור מהלכלוף והטנוף שלכלכו עלי בכלי התקשורת, וכן בענין האיש, אני לא רואה שום דבר שזו, אלא אדרבה, כל יום יש פתבה אחרת עלי, ואני לא רואה סוף לדבר הזה, ודבר זה שובר מאד, כי סוף כל סוף מתקים אצלי מה שאמר דוד המלך (תהלים מא): "אויבי יאמרו רע לי מתי ימות ואבד שמו וגו', יחד עלי יתלחשו כל שונאי עלי יחשבו רע לי" וגו', ואני מבקש ומתחנן, "ואתה הוי"ה חנני

וְהַקִּימָנִי וְאֲשַׁלְמָה לָּהֶם" וְגו', וְאֲנִי בְטוּחַ בְּמַלְיוֹן אָחוֹז בְּכַשְׁחוֹן חֲזָק,
אֲשֶׁר כָּל אֱלוֹהֵי שְׁהַצִּיקוּ וּמְצִיקִים לִי, לֹא יִנְקוּ, וְיִקְבְּלוּ אֶת עַנְשָׁם בְּאִפְן
מֵר מָאָד.

לַעֲת עֵתָה אֵין לִי בְזוּהַ הָעוֹלָם רַק לְהִתְחַזֵּק וּלְהִתְחַזֵּק מֵעַמָּד,
וּבְאֵמַת הַצְּרִכְתִּי אֶתְמוּל לְנִסְעֵ אֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, אֲבָל אֲנִי מְרַגֵּשׁ
אֲפִיסַת הַכַּחוֹת, פְּשׁוּטוֹ כְּמִשְׁמַעוֹ, וּמִי שְׁאָמַר לְעוֹלָמוֹ דִּי, יֵאמַר
לְצַרוּתֵי דִי.

עֲכָשׁוּ שְׁמַעְתִּי שְׁהֶאֱבַרְךָ ... גֵּרוֹ יְאִיר, מִתְעַכְבֵּת הַנְּסִיעָה שְׁלוֹ עַד
יוֹם רַבִּיעִי, וְלִכֵּן אִם אַתָּה יָכוֹל לְשַׁלַּח אֶתוֹ שְׁנֵי "אֲשֶׁר בַּנְּחַל"
מִתְקַנִּים.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם ...

לד תרנו.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרַ טְהָרָה, ד' נִיסָן ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל ... שְׁיִחִיו לְנִצָּחַ.
לְנִכוּן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

תְּשׁוּאוֹת חֵן לָכֶם עַל הַתְּפִלוֹת שֶׁהִתְפַּלְלְתֶם עֲבוּרֵי, וְאֵין מְלִים
לְהוֹדוֹת לָכֶם עַל זֶה, כִּי בְּאֵמַת עֲכָשׁוּ אֵין לָנוּ אֵלָא תְּפִלָּה, וּבְאֵמַת
אֲנִי מְרַחֵם עֲלֵיכֶם, כִּי אִם לֹא הָרָשָׁעִים הָאֲרוּרִים, הִיִּיתִי כְּבָר מִחַתָּן
אֶת שְׁנֵי הַבָּנִים שְׁלָכֶם, וְאֲנִי מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁאֲזַכֶּה עוֹד
לְחַתֵּן אוֹתָם, רַק שְׁיִהְיֶה הַכֹּל בְּסוֹד, כִּי עֲכָשׁוּ גִזְרַת הַמַּלְכוּת
מִתְגַּבֶּרֶת.

גַּא וְנָא תִתְחַזְקוּ, וּתְחַזְקוּ אֶת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְלֹא נַתֵּן בְּשׁוּם
פְּנִים וְאִפְּן לְהַשְׁבֵּר מִהָרָשָׁעִים הָאֲרוּרִים מַלְכוּת הָרָשָׁעָה, שְׁלַקְחוּ
לְעֲצָמָם מְזִימָה לְשַׁבֵּר אֶת הַקְּהֵלָה שְׁלָנוּ, וְהֵם לֹא יִצְלִיחוּ.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלוֹתַי, שְׂאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתַּפְּלִל בְּעֵדְכֶם שֶׁתְּצַלִּיחוּ תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לד תרנח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֹדֵר טְהוֹרָה, ד' נִסָּן ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כָּל־לִיּוֹת אֲנֹשִׁי שְׁלוֹמֵנו הַיְקָרִים "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב", הַגָּרִים בִּיבְנֵי־אֵל "עִיר בְּרֶסֶלֶב", הַיְיָ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׂכִינְתוֹ תָּמִיד.

בְּאֵתִי לְבַקֵּשׁ אֶת אֲנֹשִׁי שְׁלוֹמֵנו הַיְקָרִים, יַעַן שְׂאֵנִי רוֹאָה, שְׂנֵגְזָרָה עָלַי גְּזֵרָה, שְׂאֵנִי צָרִיךְ לְהַתְּבַזּוֹת לְעֵינַי כָּל בְּחֵרוּפִין וְגִדּוּפִין, וְאִף שְׂזָה כּוֹאֵב מְאֹד, שְׂבִנֵי־אָדָם שְׂפִלִים בְּזוּיִים, גְּנָבִים לּוֹקְחֵי סָמִים, שְׂיֵהִיו מְעַרְבִים בְּזָה, וּפְלֵא עַל גְּבִי פְּלֵא שְׂהַמְשֵׁל יוֹתֵר מֵאֲמִין לְעֲלִילוֹת רָשַׁע שְׂלָהֶם, אִף מִי יוֹדֵעַ אִם לֹא עַל־יְדֵי הַחֵרוּפִין וְהַגִּדּוּפִין הָאֵלוּ, יִהְיֶה הַצְּלַת כָּל־נַשְׂמוֹת יִשְׂרָאֵל בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, כְּמוֹבָא בְּדַבְּרֵי רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי־מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן רס), שְׂיֵשׁ אֶחָד שְׂמוּסֵר אֶת שְׂמוֹ שֶׁהוּא נִפְשׁוֹ בְּעֵבוּר כָּל־ל יִשְׂרָאֵל, שְׂעַל־יְדֵי שְׂמַחְרָפִין וּמְבִזִים אוֹתוֹ, עַל־יְדֵי־זָה נִצּוּלִין נַשְׂמוֹת יִשְׂרָאֵל מִכְּלוּיָן, רַחֲמָנָא לְצַלָּן, וְלִכֵּן אֲנִי כְּשֶׁלְּעֲצָמֵי מִקְּבֵל הַכָּל בְּאַהֲבָה, וְאֲנִי מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂכָל אֵלוּ שְׂשׁוֹפְכִים אֶת דְּמֵי, יִשְׂלְמוּ מִחִיר קָשָׁה מִמֵּנוּ יִתְבָּרַךְ.

אָבֵל אַתֶּם אֲנֹשִׁי שְׁלוֹמֵנו הַיְקָרִים, מֵה שְׂאַתֶּם יְכוּלִים לְעֲשׂוֹת לְהַתְּאַסֵּף יַחַד אֲנָשִׁים, נָשִׁים וְטָף, וְלְעֲשׂוֹת יוֹם תְּפִלָּה, וּלְבַקֵּשׁ רַחֲמִים מְרַבִּים עָלַי, כִּי רַק זֶה מֵה שְׂיִצְיֵל אוֹתִי מֵעֲלִילוֹת שְׂוֹא וְשָׂקָר, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׂאֲמַר לְעוֹלָמוֹ דִּי, יֵאמֵר לְצָרוֹתַי וּלְבִזְיוֹנוֹתַי דִּי.

חֲזָקוּ וְאִמְצוּ וְאֵל תִּפְחָדוּ מִשׁוּם דְּבַר שְׂבַעוּלָם, וְתַחֲזִיקוּ אֶת עֲצָמְכֶם בְּיַחַד, כִּי בְּזָה שֶׁתַּחֲזִיקוּ אֶת עֲצָמְכֶם בְּיַחַד, שׁוּם בְּרָיָה

שְׁבַע עוֹלָם לֹא תוּכַל לָכֶם, כִּי כָּל כּוֹנְנֹתוֹ שֶׁל הַסֵּם "דִּמ"ם הָרָשָׁע
לְהַפְרִיד בֵּינֵיכֶם, כִּי כָּל הַכַּח שְׁלוֹ זֶה "הַפְּרֵד וּמְשַׁל", אָבֵל לֹא יוֹעִיל
לוֹ שׁוּם דְּבָר, כִּי גָדוֹל אֲדוֹנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ.

הַיּוֹם בְּלִילָה בְּשַׁעַה תִּשְׁעַ וַחֲצִי בְּדִיוֹק, אָנִי רוֹצֵה לְדַבֵּר עִם כָּל
נְשֵׁי אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וַיּוּכְלוּ לְרֹאוֹת אוֹתִי בְּמַעְגַל סָגוּר, וְאִם גַּם
הַגְּבָרִים יְכוּלִים לָבוֹא — מַה טוֹב וּמַה נְעִים, כִּי יֵשׁ לִי דְבָרִים
נַחוּצִים לְדַבֵּר אֵלֵיכֶם.

הַמֵּאחַל לָכֶם בְּרַכָּה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לד תרנט.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר מְצוּרַע, ד' נִסָּן ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל כְּלָלִיּוֹת אַנְשֵׁי
שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב", הַגְּרִים בִּיבְנֵאֵל "עִיר בְּרֶסֶלֶב",
הַיְוִ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד.

הַשְּׁבוּעַ זֶה הַשְּׁבוּעַ הַכִּי קָרִיטִי לְכָל עַם יִשְׂרָאֵל בְּכָל־לִיּוֹת
וּבְכָפְרִטִיּוֹת וּבְכָפְרִטִי פְּרֻטִיּוֹת, כִּי חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אוֹמְרִים: בְּנִיסָן
נִגְאָלוּ וּבְנִיסָן עֲתִידִים לְהִגָּאֵל. הַגִּיעַ כְּבָר הַזְּמַן שֶׁנִּגְאָל, מִסְפִּיק עִם
יִשְׂרָאֵל סָבְלוּ צָרוֹת, וְלָכֵן אֲנַחְנוּ שְׁבוּעַ לְפָנָי רֵאש־חַדֵּשׁ נִיסָן. וְהִנֵּה
חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אוֹמְרִים (בְּרֵאשִׁית רַבָּה, פְּרָשָׁה מֵב, סִימָן ד'): אִם רָאִיתָ
אַמּוֹת מִתְגַּרְוֹת זוֹ בְּזוֹ — צָפֵה לְרַגְלֵי מְשִׁיחַ. אִם אֲנַחְנוּ רוֹאִים
שְׁאֵמוֹת הָעוֹלָם רוֹצִים וּמִתְגַּרְרִים אֶחָד עִם הַשָּׁנִי, סִימָן שֶׁאֲנַחְנוּ
עוֹמְדִים לְהִגָּאֵל. תִּלְמִידֵי הַבַּעַל-שֵׁם טוֹב זִי"ע אָמְרוּ, שֶׁלְפָנָי בִּיאַת
הַמְּשִׁיחַ יִסְחָבוּ אֶת הָאֵמוֹת בְּשַׁעֲרוֹת רֵאשֵׁן שֶׁיִּכְנָסוּ לְמַלְחָמָה, שֶׁיְהִיָּה
נִגְדַּד רְצוֹנָן. וְאִנּוּ רוֹאִים עֲתָה, שֶׁהַכֹּל יִתְקַים בְּשָׁלְמוֹת, שְׁאֵמוֹת הָעוֹלָם
נִסְחָבִים בְּעַל כְּרַחֵם לְמַלְחָמָה, שֶׁיֵּשׁ הַרְבֵּה אֵמוֹת שֶׁמִּתְנַגְּדִים לָזֶה,
אָבֵל כָּלֵם בְּתוֹכָהּ. מַה שְׁאֵנוּ מְבַקְּשִׁים אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁיְהִיָּה
רַק לְחֹסֶד וּלְרַחֲמִים וְעַם יִשְׂרָאֵל יִנְצְלוּ וְלֹא יֵאָרַע לָהֶם מְאוּמָה.

תמיד אני אומר: מה שקורה ביבנאל קורה בכל ארץ ישראל
 מה שקורה בכל ארץ ישראל, קורה בכל העולם כלו. ביבנאל
 בשבועות האחרונים אנחנו נמצאים במצב של אמות מתגרות זו
 בזו, הינו מעלילים עלילות שוא על אנשי שלומנו. והיו כמה
 מעצרים על אנשים חפים מפשע, אברכים טהורים וקדושים,
 שראשם ורבם רק איך לומדים תורה, איך מרבים בתפלה
 והתבודדות, ואיך עוזרים ליהודים, ואיך משמחים יהודים וכו'.
 עלילות רשע מעלילים על אנשי חיל וכו'. ובבקר היתה עלילת שוא
 עלינו כאלו אנו רוצים להציק להרב המקומי, חמש-עשרה שנה אנו
 גרים פה, ולא עשינו לו מאומה, ולא נעשה לו מאומה, כי אנו
 מאמינים בהקדוש-ברוך-הוא, ולא נעשה דין באדם, ואין זה עסק
 שלנו, אפלו מי שמציק לנו, ורודף אותנו שנים על גבי שנים, אנחנו
 בשלנו — לא נגע באדם, חס ושלום. ואני מבקש אתכם, תמשיכו
 בדרך הזו, אלימות איננה הדרך שלנו, הדרך שלנו רק אמונה
 בהקדוש-ברוך-הוא, להאמין שהקדוש-ברוך-הוא מנהיג עולמו
 בחסד וברחמים, בצדק ובמשפט, מי שצריך לקבל את הענש —
 יקבלו מן השמים, עקר החוב המטל עלינו — להתפלל אל
 הקדוש-ברוך-הוא, שהוא ידון את אנשי בליעל.

כל הענין של רבנו ז"ל זה תפלה ובקשה, ואמר: למה שונאים
 אותו? כי כל ענינו תפלה, וזה מהדברים שאנשים מזלזלים.

ולכן אבקשכם שלשה דברים: א. אם אתם אוהבים אותי,
 ורוצים לעשות רצוני, שתראו להרבות באהבה בין אנשי שלומנו,
 שתהיה אחדות ואחווה ביניכם, ולא תציקו זה לזה. כל שנה לפני
 תקיעת שופר, אני מבקש ומתחנן: כל מי שיש לו איזו טינה על
 חברו שיצא מפה, כי במנין שלי אינני רוצה שיהיו יהודים
 ששונאים זה את זה, ואני חזק בזה, ואני מתפאר לפני הקדוש-
 ברוך-הוא בענין זה: אצלי אין גזענות, אין אשכנזים ספרדים, אין
 חסידים ליטאים וכו' וכו'. וכתוב: מה זה ברסלב? "והסירותי מכם
 לב האבן ונתתי לכם לב בשר" — אל תקרי בשר אלא בסר, שיהא
 אחד מתבסר בלבו של חברו, זה חסיד ברסלב! אני מגלה לכם רק

אֵת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאֵת זֹאת אֲגַלֶּה לְכֶם עַד הַנְּשִׁימָה הָאַחֲרוֹנָה, וְלִכֵּן אֲבַקְשְׁכֶם רַק שִׁיְהִי בֵּינֵכֶם אֲהֶבָה, לַעֲזֹר זֶה לְזֶה, וּבִפְרֹט שְׂבֹא פֶסַח, שְׁלַחוּ אֶת בְּנוֹתֵיכֶן לַעֲזֹר לְזוּלְתֵיכֶן, וְאִם אֲנִי שׁוֹמֵעַ שְׂאֵתֶם מִרְבִּים בְּחֶסֶד, בְּזֶה אֲתֶם גּוֹרְמִים לִי נַחֲתֵרוּחַ. כִּי כִּף אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים: בְּשַׁעַה שֶׁרָצָה הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְבָרֵא עוֹלָם, קִטְרָגוּ הַמַּלְאָכִים, לָמָּה תִּבְרָא עוֹלָם שִׁיְהִי בּוֹ שְׁקָרְנִים, גִּנְבִּים וְכוּ', בָּאָה מִדַּת הַחֶסֶד וְאָמְרָה: תִּבְרָא אֶת הָאָדָם, כִּי יַעֲשֶׂה חֶסֶד. וְזֶה סִימָן שֶׁל יְהוּדֵי — שְׁעוֹשֵׂה חֶסֶד.

הָאֲמִינוּ לִי, מֵאֵז שֶׁאֲנִי מִפִּיר אֶת עֲצָמֵי, הַרְבִּיתִי רַק בְּחֶסֶד עִם הַזּוֹלָת. בְּשַׁעַה שֶׁהֵייתִי יָלֵד קֶטָן, וְלֹא הֵייתִי חֶסֶד דְּבָר, אֲף שֶׁהֵיִתָּה בְּבֵית עֲנִיּוֹת גְּדוֹלָה, אֲמִי ע"ה דָּאָגָה שְׁלֹא יִחְסַר לִי כָּל טוֹב, וּכְשֶׁבֹאֲתִי לַתְּלִמּוּד-תּוֹרָה הִבֵּאתִי תְּפוּחַ זֶהָב, וְהִילָדִים אֶפְלוּ לֹא יָדְעוּ מִה זֶה, וְחִלַּקְתִּי מִהַתְּפוּחַ לְכָל הִילָדִים, הֶעֱקַר שְׁפָלִים יִקְבְּלוּ וְכוּ', וְכֵן מִמִּתְקִים שֶׁהָיוּ לִי תְּמִיד חִלַּקְתִּי בֵּין חֲבֵרֵי. וּבּוֹדֵאִי מֵאֵז שֶׁנִּכְנַסְתִּי בְּעֵבֻדַת הַצְּבוּר, אֲנִי רַק עוֹשֶׂה טוֹבוֹת לְכֻלָּם, אֵין לִי שׁוּם פְּגוּמוֹת, אֲף שֶׁאֲנִי מְקַבֵּל רַעוֹת תַּחַת טוֹבוֹת, אֵינִי מִסְתַּפֵּל עַל זֶה, וְאֲמַשִּׁיף רַק לַעֲשׂוֹת חֶסֶד וְכוּ'. אֲנִי אֶת שְׁלִי עוֹשֶׂה, וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲשֶׂה אֶת שְׁלוֹ. וְלִכֵּן אֲבַקְשְׁכֶם, שֶׁתַּעֲשׂוּ חֶסֶד זֶה עִם זֶה, וְתִמְשִׁיכוּ בְּעֵבֻדַת הַחֶסֶד.

ב. שִׁמְרוּ עֲצָמְכֶם מְאֹלִימוֹת, אֵין זוֹ דְרָכֵי, וְלֹא זֹאת לְמִדַּתִּי אֲתָכֶם, וּבְשׁוּם פְּנִים וְאִפֵּן אֵינְנִי רוֹצֶה שִׁיְהִי בֵּינֵינוּ אִישׁ אֶחָד אֲלֵים. אֲנִי רוֹצֶה רַק תְּפִלָּה — זֶה הַפֶּחַ שְׁלֵנוּ, זֶה הַכְּלִי נִשְׁק שְׁלֵנוּ. לְבַקֵּשׁ הַרְבֵּה אֶת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. וְלִכֵּן אֲנִי מְבַקֵּשׁ מִכֶּם — תִּתְּבוּדְדוּ לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הֵן הַנְּשִׁים וְהֵן הַגְּבָרִים, וְהֵן הִילָדִים, וְלְבַקֵּשׁ רַחֲמִים עָלַי, כִּי אֲנִי זְקוּק לְרַחֲמִים רַבִּים, אֲנִי מְאֲמִין בְּאֲמוּנָה שְׁלֵמָה שְׁאֲנַצֵּל מִהַפֵּל, הַבּוֹר שְׁחוּפְרִים לִי — הֵם יִפְלוּ בּוֹ, "בּוֹר כָּרָה וַיַּחֲפְרֶהוּ וַיִּפֹּל בְּשַׁחַת יִפְעַל". בְּזֶה אֲנִי בְּטוּחַ! וְלִזְאוֹת אֲבַקֵּשׁ אֲתָכֶם רַק תִּמְשִׁיכוּ לְהַתְּפִלֵּל עָלַי, עַל קְהֵלְתֵנוּ, שְׁלֹא יִנְזַק אֶפְלוּ אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְתִתְּבוּדְדוּ אֶפְלוּ דְקָה אַחַת בְּכָל יַעַת וְרָגַע: "רְבוּנוּ שְׁלֵ"

עולם, תציל את מוהרא"ש שיצא מהסכך, רבונו של עולם, תצילני" וכו' וכו', וכל תפלה עושה רשם מאד מאד למעלה, ולכל יהיה קל בעיניכם התפלות, כי הן גורמות שעשועים גדולים בשמים, אם היה יודע אדם מהי תפלה, תמיד היה מתבודד להקדוש-ברוך-הוא, ולכן אבקש אתכם מאד רק תפלה, זה הנשק שלנו, לא ללכת באלימות בשום פנים ואופן, אף פעם לא נהגנו בכח ולא ננהג בכח, אם יש עלינו עלילת דם, כאלו אנו נוהגים בכח, מה לעשות? זו הגלות, ועל זה נתפלל עוד ועוד. מה עשה מוהרנ"ת ז"ל כשהלשינו עליו רבנים גדולים, מאות ואלפי חסידים וכו', והרבה בתפלה רבה וכו'. כמה אנשים ישארו אצלי — אינני יודע, כפי שאני רואה מה שהמשטרה רוצה לפורר לנו את הקהלה וכו', וכן הסמ"ך-מ"ם וגונדא דליה והמוסר הידוע וכו'. ועל-כן אם תעסקו בתפלה, ואם תשמרו עצמכם מאלימות, בזה אתם עוזרים לי, ובזה אני בטוח שתשארו אצלי, אף אם לא תציתו אותי, לבסוף תברחו ממני.

אני פשלעצמי בורח רק להקדוש-ברוך-הוא.

הדבר השלישי תהיו רק בשמחה, וישמעו אצלכם תמיד רק מוסיקה עם השיר: "מוהרא"ש הקדוש אמר, לא תנצחו", ואני אומר לכם: "לא ינצחו אותי כלל וכלל"! הקדוש-ברוך-הוא עומד לימני, כי יעמד לימין אביון, ולכן אני מאד מבקש אתכם, תראו להיות בשמחה, בביתכם ישמע תמיד קול שמחה ויששון. בבית-הכנסת ירקדו הגברים אחר כל תפלה מרב שמחה, הנשים בעת ליל שמחה תרדנה יחד ותרקדנה מרב שמחה. אומר רבנו ז"ל: על-ידי המחאת כף ורקודים ממתיקים את הדינים, רק להיות בשמחה, ולא לפחד משום בריה שבעולם. הבעל-שם-טוב הקדוש זי"ע אמר: סגלה לא לפחד מרשעים — רק שמחה. רוצים להפחידנו, אין לנו מה לפחד. באנו לכאן לעבד את הקדוש-ברוך-הוא, לגדל את ילדינו בקדשה ובטהרה וכו'. אם תציתו אותי — תהיו עמי בעולם הזה ובעולם הבא. אני פשלעצמי מאד מאד מספק אם תזכו לזה.

כִּי הִטְמְאָה וְכוּ' שְׁעֵשִׂיתֶם עַד כֹּה מִתְגַּבְּרֶת עַל כָּל אֶחָד, וּמִי יוֹדֵעַ
אִם אַתֶּם לֹא תִדְבְּרוּ עָלַי מִחֵר וְכוּ'.

וְלִכֵּן אֲבַקְשְׁכֶם, תַּעֲשׂוּ כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַעוֹלָם לְקַיֵּם שְׁלֹשֶׁה
דְּבָרִים אֵלֶּי: א. חֶסֶד - לְהִרְבוֹת בְּצַדִּיקָה וְחֶסֶד, כִּי זֶה חָשׁוּב מְאֹד
אֲצִלוֹ יִתְבָּרַךְ, וְתִלְמָדוּ מִמֶּנִּי אֵיךְ סִבְלָתִי מִבְּחֹרִים עַד שְׂגָדְלָתִי
אוֹתָם, וְעַד שְׁחַתַּנְתִּי אוֹתָם, וְאַחֲר־כֵּן הִחֵלוּ לְדַבֵּר עָלַי כָּל דְּבַר
אֲסוּר, וְאַחֲר־כֵּן הֶעֱלִילוּ עָלַי כָּל מִינֵי עֲלִילוֹת וְכוּ'. ב. לְהִרְבוֹת
בַּתְּפִלָּה, אֲשֶׁר זֶה הַנֶּשֶׁק שְׁלֵנוּ, לְבַקֵּשׁ אוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, וְזֶה מֵה שְׂיִנְצַח.
ג. לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַעוֹלָם רַק לְהִיּוֹת
בְּשִׁמְחָה, וּבְזֶה תַּחֲיוּ אוֹתִי.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְקַנֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתִּשְׂאָרוּ אֲצִלִּי.
חֲכַמֵּינוּ הַקְּדוּשִׁים אוֹמְרִים (סְפָה נב:): בְּכָל יוֹם יוֹם יִצְרוּ שָׁל אָדָם
מִתְגַּבֵּר עָלָיו וּמִבְּקֵשׁ לְהַמִּיתוֹ. הַיִּצָּר הָרַע מִתְגַּבֵּר עַל בְּנֵי-אָדָם וְרוֹצֵחַ
לְהַמִּיתָם, וְלוֹא הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עוֹזְרוֹ — לֹא יוּכַל לוֹ. רַבְּנוּ ז"ל
אוֹמֵר (סְפָר־הַמִּדּוֹת, אוֹת צַדִּיק): הַמְּקַרְבִּים לַצַּדִּיק בְּעוֹלָם הַזֶּה, הֵם יִהְיוּ
מְקַרְבִּים לַצַּדִּיק בְּעוֹלָם הַבָּא. אֲנִי מְאֹד מְקַנֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
שְׁבָרְגַע הָאֲחֵרוֹן לֹא תִבְרַחוּ לִי, אֲלֵא תִהְיוּ אִתִּי עַד הַסּוּף, וְאִז גַּם
שֵׁם לְמַעַלָּה נִהְיָה בְּיַחַד.

אֲנַחְנוּ עוֹמְדִים לְקִרְאָת הַגְּאֻלָּה. וְאוֹי לְאָדָם שְׁבוֹרַח לְפָנַי
הַגְּאֻלָּה. אֲנַחְנוּ עוֹמְדִים לְפָנַי בְּנִית עִיר עַל שֵׁם רַבְּנוּ ז"ל, מְסַכְּנִים
אֲנָשִׁים שְׁבוֹרַחִים בְּעַת הַגְּמֵר. אֲנִי מְקַנֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
שְׁתַּחֲזִיקוּ עֲצַמְכֶם בְּיַחַד, וְתִהְיוּ בְּשִׁמְחָה, וְתַעֲשׂוּ חֶסֶד זֶה עִם זֶה,
וְתַעֲסִקוּ רַק בְּשִׁמְחָה, וְאִז נִהְיָה בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא בְּיַחַד, וְאֲנִי
מְקַנֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתַּעֲזְרוּ לִי בְּעַת צָרָה.

הַמְּאֵחַל לָכֶם בְּרַכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַד תַּרְס.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסִדְרַת טְהָרָה, ה' נִסָּן ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רְאוּ לְחַלֵּק אֶת הַבָּשָׂר כְּפִי שְׂאֵתָם מְבִינִים, וְאֵל תַּעֲשׂוּ חֻשְׁבוֹנוֹת
מֵה שְׂאֵחָרִים מְחַלְקִים, הַעֲקֹר שִׁיְהִיָּה שְׁחִיטָה שֶׁל בֵּית־דִּין צְדָק
הַיְדוּעִים לִירְאֵי ה' וּלְחֹשְׁבֵי שְׁמוֹ.

וּלְמַעַן הַשֵּׁם, תַּעֲשׂוּ חֻסֵּד אֶחָד עִם הַשְּׁנִי, וְזוֹ כָּל חַיּוּתִי וְתַקְנֹתִי,
שְׂאֵזֻכָּה לְקַהֲלָה קְדוֹשָׁה הַמְקַרְבִּים אֶל רַבְּנוּ ו"ל, וְאוֹהֲבִים אֶחָד אֶת
הַשְּׁנִי, וְעוֹשִׂים חֻסֵּד אֶחָד עִם הַשְּׁנִי.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַד תַּרְסָא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסִדְרַת טְהָרָה, ה' נִסָּן ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְכֶם.

בְּוִדְאֵי אַרְאָה לְפָרְסֵם לְאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, שְׂיִקְנוּ מִכֶּם אֶת
הַסְּחוּרָה, הַעֲקֹר אֵל תַּתְּבַלְכְּלוּ כִּי אֲנִי רוֹצֵה לְהַכְנִיס אֶהְבָּה גְּדוּלָּה
בֵּין אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, כְּמוֹ שֶׁרְצָה רַבְּנוּ ו"ל, שְׂאֲמַר (חַיִּימוֹהֵר"ן, סִימָן
רצב), שְׁעוֹלָם רְאוּי שְׂיִתְמָהוּ עַל גְּדָל הָאֶהְבָּה שִׁיְהִיָּה בִּינֵיכֶם. וְאַנִּי
מְאֹד מְאֹד מְקוּוֶה, שְׂאוּכַל עֲכָשׁוּ לְאַחַד אֶת הַקְּהָלָה שְׁלָנוּ עִם אֶהְבָּה
גְּדוּלָּה, וְעַל־יְדִי־זֶה רַבְּנוּ ו"ל יִשְׁרָה בִּינֵינוּ. וְאֵת זֶה הוֹלֵךְ לִי בַּחַיִּים,

שׁיְהִיָּה רַק שְׁלוֹם וְאַהֲבָה, וְאִזּוֹ הַרְשָׁעִים לֹא יוּכְלוּ לָנוּ כְּלָל. כִּי אַהֲבָ"ה גִּימְטְרִיָּה אַחַד, עַל-יְדֵי אַהֲבָה בָּאִים לְאַחֲדוּתוֹ יְתַבְרָךְ.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לד תרסב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יְתַבְרָךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר מְצוּרָע, ה' נִסָּן ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיְרִדְפוּ אֶל כְּלָלִיּוֹת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב", הַגָּרִים בְּיִבְנָאֵל "עִיר בְּרֶסֶלֶב", הַיְוִ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׂכִינְתוֹ תָּמִיד.

שְׁלֹמֹה הַמֶּלֶךְ אָמַר (קֹהֶלֶת ז, ב): "טוֹב לָלֶכֶת אֶל בֵּית הָאָבֶל מִלָּלֶכֶת אֶל בֵּית הַמִּשְׁתָּה, בְּאִשׁוֹר הוּא סוֹף כָּל אָדָם, וְהַחַי יִתֵּן אֶל לְבוֹ"; אוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים: מְצִינוּ בְּנֵי אָדָם שֶׁהֵלְכוּ לְבֵית הַמִּשְׁתָּה, וְלֹא נִתְפָּרְשׁוּ שְׁמוֹתֵיהֶם, וּמְצִינוּ בְּנֵי אָדָם שֶׁהֵלְכוּ לְבֵית הָאָבֶל וְנִדְחוּ מִגִּיהֵנוֹם, וְנִתְפָּרְשׁוּ שְׁמוֹתֵיהֶם וְנִתְנַבְּאוּ בְּרוּחַ-הַקֹּדֶשׁ. מִי הָיָה אֵלֶּה שֶׁהֵלְכוּ לְבֵית הַמִּשְׁתָּה וְלֹא נִתְפָּרְשׁוּ שְׁמוֹתָם? שֵׁם וְעֵבֶר, הֵם הָיוּ הַכֵּי גְדוּלִים, הֵיטֵה לָהֶם יִשִּׁיבָה שִׁיעָקֵב אֲבִינוּ לְמַד בִּישִׁיבָה שְׁלָהֶם, אֲבָרְהָם אֲבִינוּ עָשָׂה מִשְׁתָּה גְדוּל, וְהִזְמִין אֶת שֵׁם וְעֵבֶר, וְאֶף-עַל-פִּי-כֵן לֹא פָתוּב אֶת שְׁמֵם בַּתּוֹרָה, וְאֵלּוּ אֲלִיפּוֹ הַתִּימָנִי וּבִלְדָד הָאֲשׁוּחֵי וְצוֹפֵר הַנְּעֻמָּתִי, שֶׁהָיוּ בִימֵי אִיּוֹב, וּבָאוּ לְנַחֵם אֶת אִיּוֹב, וְחִזְקוּ אוֹתוֹ בְּעַת צָרָתוֹ, זָכוּ שֶׁחֲזָרוּ בַּתְּשׁוּבָה, וּשְׁמֵם נִשְׁאָר בַּתנ"ךְ. רוֹאִים מִזֶּה, כְּשֶׁאָדָם מְחִזֵּק אֶת הַשָּׁנִי, כְּשֶׁאָדָם מְשַׁמַּח אֶת הַשָּׁנִי בְּשַׁעֲהָ שֶׁהוּא נִמְצָא בְּעַת צָרָה, זֶה מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב אֲצֵל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. אֲבָרְהָם אֲבִינוּ עָשָׂה מִשְׁתָּה גְדוּל, שְׁמַח מְאֹד, וְאִיזוֹ שְׁמַחָה? שִׁישׁ לוֹ בֵּן, שְׁנוּלָד לוֹ בֵּן אַחֵר מֵאַה שָׁנָה. הֵיטֵה לוֹ שְׁמַחָה מְאֹד גְּדוּלָה, וְהִזְמִין אֶת גְּדוּלֵי הַדוֹר שֵׁם וְעֵבֶר, אֲבָל לֹא נִתְפָּרְסָם שְׁמֵם. אִיּוֹב סָבַל כָּל-כָּף הַרְבֵּה צָרוֹת וְיִסּוּרִים וּמְרִירוֹת, וְאֵבֶד אֶת הַכֹּל, וְהָיוּ שְׁלֹשָׁה אַנְשִׁים שֶׁבָּאוּ לְבַקֵּר אוֹתוֹ: אֲלִיפּוֹ הַתִּימָנִי וּבִלְדָד הָאֲשׁוּחֵי וְצוֹפֵר הַנְּעֻמָּתִי, וְאֶף שְׁדָבְרוּ שְׁטִיּוֹת, אֲבָל

נחמו אותו, וזכו לחזור בתשובה, וזכו להשיג רוח-הקדש. רואים
מזה גדל הענין לעזור ליהודי כשהוא נמצא בעת צרה, וזה מה
שאומר שלמה המלך (קהלת ז. ב): "טוב ללכת אל בית האבל מללכת
אל בית משתה, באשר הוא סוף כל האדם, והחי יתן אל לבו";
אדם צריך לעשות לעצמו תמיד חשבון נפש מה יהיה אתי, מה
יהיה הסוף ממני?! אנחנו עוברים פה בקהלה שלנו ברורים גדולים
פה ושם קמים אנשים ועוזבים אותנו, אף לא נורא, עדיף עכשו
מאשר יותר מאחר. הקדוש-ברוך-הוא הועיד את הצער שלי, שאין
מלים להסביר לכם מה סף הפל רציתי? ומה סף הכל אני רוצה?
ומה כל התכנית שלי? הלא כל רצוני להקים קהלה קדושה, וזכיתי
להקים קהלה קדושה, שלא תהיה פה הגזענות הארורה, השנאת
חנם, שיהיה לנו חנוף טוב, חנוף של אמונה, שילדים כבר בפעוטון
ישמעו הנה ה', מה הם שרים הקטנטנים? הנה ה'. חכמינו
הקדושים אומרים (ילקוט שמעוני רמא): בעת קריעת ים סוף עוללים
וינקים שמטו דדיהם מפיהם ואמרו: "זה אלי ואנוהו", הראו עם
האצבע: אמא, הנה ה'. כי היה גלוי שכינה. ואת זה זכיתי להכניס
בילדים שלנו: בתינוקה, בפעוטון, בגנים — גן של בנים, גן של
בנות, מה ילדים שרים? רק מה, מתפללים לה, אין דבר כזה בכל
העולם כלו, אתם יכולים לעבור עכשו ממדינה למדינה בכל
הגלובוס, לא תמצאו דבר כזה, שבגן ילדים ידברו מהקדוש-ברוך-
הוא. ואחר-כך בפתה א', הן הבנים הן הבנות, בפתה ב' הן הבנים הן
הבנות, מה המלמד או המורה מדברים עם הילדים? מכניסים בהם
את הקדוש-ברוך-הוא. וכך מפתה לכתה. בודאי יש לי צער ועגמת
נפש מאד, שיש הורים שרוצים לחתך תחתנו, שמבזים את
המלמדים, מבזים את המורות, שזה אוכל אותי כי אצלי המלמדים
והמורות הם קדש קדשים, הם מקבלים משפרת זעומה, ועובדים
עבודה קשה. והנה יבוא אדם, וישלח את הילדים שלו מתי
שמתחשק לו — פעם פן ופעם לא, ויש פמה כאלה שאין להם
משמעת, גם השכר למוד הזעום הוא לא משלם. פה בארצות-
הברית העני הכי גדול, שאין לו לחם לאכל, אם הוא לא יביא מאה
שלשים דולר לחדש, שולחים הביתה את הילדים שלו. וכמה אנחנו

מבקשים? כמה שקלים, בשעה שעכשו יש גזרה בארץ ישראל גזרת אחז, שאומרים חכמינו הקדושים (מדרש רבה ויקרא יא): למה נקרא אחז? שאחז בבתי פנסיות ובתי מדרשות, אלא אחז הנה מלך ישראל, ועשה את החשבון — איך אני יכול להשפיע את התורה מעם ישראל? סבור בדעתו לומר: אם אין קטנים אין גדולים, אם אין נביאים אין רוח־הקדש, ואין הקדוש־ברוך־הוא משרה שכינתו בישראל. ולכן הלך וסגר בתי פנסיות ובתי מדרשות, תלמוד־תורה ובתי ספר, וככה רצה שהקדוש־ברוך־הוא לא יהיה בעולם. זה הנה אחז. ועוד אומרים חכמינו הקדושים (שם): למה נקרא שמו אחז? שאחז אותו מלהביא טובות לעולם, והנה אנחנו לוחמים יום יום בשביל החנוף שלנו, את המשכרת הזעומה של המלמדים והמורות שלא נוכל לשלם. עכשו יש גזרה בארץ ישראל, שתשעים אחוז מהתקציבים קצצו, ואל תשכחו את הכסף לא נותנים מהמדינה נותנים את זה מהמסים שלכם, שלא יחשבו שמקבלים בחסד, זה המסים שלנו שאנחנו משלמים מסים, ומגיע לילדים שלנו בית־ספר, מגיע לילדים שלנו תלמוד־תורה, והנה חתכו עכשו לכל הישיבות תשעים אחוז, ומקבלים רק עשרה אחוז ועוד גזרות. ותתארו לכם, זה בכל הארץ, ומה כבר נשאר לנו, שכל השנה וכל השנים לא רצו לדאג לנו אף אחד, ועכשו לכל הפחות, שלאנשי שלומנו תהיה אחריות. ומי שחייב שכר למוד, שלא יתחמק, ולא יזרק את הזבל על המנהל, המנהל ככה, המנהל ככה, לא ולא! אתה רשע מרשע, אם אתה יכול לדבר על המלמדים והמורות, שאין להם פרנסה, והם צריכים להיות השמרטף של הילדים שלך, ואתה לא יכול לשלם להם אפילו את מה שמגיע להם, אז אתה רשע מרשע. ואני אומר את זה לכל אחד ואחד, ממילא אנחנו נמצאים עכשו בצרה גדולה מאד, ומי סובל את הצרה הכי גדולה? אני! ולכן אני מאד מאד שבור, ואגיד לכם את האמת, הנה אני צריך להפסיק עוד מעט, פי פשוט אני בקשר עם הבית הלכן, שהבטיחו לי שיעזרו לי, ואני מקווה שאולי תצא טובה, איך? אני לא יודע, אבל רבנו ז"ל אומר (ספורי־מעשיות, מעשה א') שצריכים לנסות. נסיתי, והגעתי להיכן שהגעתי, אם אני אפעל איני יודע, אבל צריכים

לְנִסּוֹת. וְכוּאֵב לִי מְאֹד, שְׁאַנְחֵנוּ נִמְצָאִים עֲכָשׁוּ בַּמִּשְׁטָר רוּסְיָה כְּמוֹ
 לְפָנַי שְׁבָעִים שָׁנָה, עוֹשִׂים מַעֲצָרִים, לוֹקְחִים לְחֻקֵּי רֹת גְּבָרִים, נְשִׂים,
 יְלָדִים, וְזֶה אוֹכֵל אוֹתִי, וְזֶה שׁוֹבֵר אוֹתִי. מַה סֵּךְ הַכֹּל רְצִיתִי? לְבָנוֹת
 קִהְלָה קְדוּשָׁה, שְׁלֹא יִהְיֶה בֵּינֵינוּ לְשׁוֹן-הָרַע, רְכִילוֹת, לִיצְנָנוֹת, שְׁלֹא
 תִּהְיֶה בֵּינֵינוּ שְׁנֵאת חֲנָם, שְׁלֹא תִּהְיֶה בֵּינֵינוּ גִזְעָנוֹת. וּתְהִלָּה לְאֵל,
 הַצִּלְחָתִי לְהַקִּים גְּדוּד שְׁלָם שֶׁל יְלָדִים יְרֵאִים וְשְׁלָמִים, שְׁנִמְצָאִים
 כְּשׁוֹשְׁנָה בֵּין הַחוּחִים, יְלָדִים עִם פְּאוֹת, בְּנוֹת בְּצִנְיָנוֹת, וּמַה סֵּךְ הַכֹּל
 רְצִיתִי? לְחַתֵּן אוֹתָם, שְׁלֹא יִדְעוּ מַה זֶה חֲטָא, וְעַל זֶה קָם עָלַי
 הַסֵּמֶן-יָד-מִ"ם, יִמַּח שְׁמוֹ וְזָכְרוּ, וְהַקִּים עָלַי אֶת כָּל מַעֲרַכַת הַמִּשְׁפָּט,
 כְּאֵלֹהֵי אֲנִי הַפּוֹשֵׁעַ הַכִּי גָדוֹל, מַה רְצִיתִי סֵךְ הַכֹּל? לְהַצִּיל אֶת
 הַיְלָדִים, שְׁלֹא יָבוֹאוּ לְיַדֵּי סַמִּים, שְׁלֹא יָבוֹאוּ לְיַדֵּי אֱלִימוֹת נֶגֶד
 הַהוֹרִים, נֶגֶד הַמְּלָמְדִים, נֶגֶד הַמּוֹרֹת, נֶגֶד הַחֲבָרָה, שְׁלֹא יִהְיוּ גִנְבִים
 וּפּוֹשְׁעִים, שְׁבָכָל יוֹם שׁוֹמְעִים מִקְרִים מְזַעְזָעִים, שְׁבָכָל יוֹם הַנֶּעַר
 לוֹקְחִים סַמִּים, שׁוֹבְרִים מַצְבוֹת, עוֹשִׂים חֲרָבָנוֹת בְּבֵתִי הַסֵּפֶר, מוֹרִים
 וּמוֹרֹת מְפַחְדִים לְהַפְגִּס לְבֵתִי הַסֵּפֶר, כִּי תִתְלַמְּדוּ יֵשׁ לָהֶם סְפִינִים
 וְכִלֵּי מִשְׁחִית, עַד שֵׁשׁ כָּבֵר הַרְבֵּה מִקְרֵי רִצַּח בֵּין הַנֶּעַר, וּמַה סֵּךְ
 הַכֹּל רְצִיתִי? לְהַצִּיל אֶת הַיְלָדִים שְׁלֵנוּ, וְתִרְאוּ לְהִיכֵן הַגְּעֵתִי! אֲזִי אֲנִי
 עוֹשֶׂה אֶת הַחֲשׁבוֹן שְׁשֵׁלְמָה הַמְּלֶךְ אוֹמֵר (קִהְלָת ז, ב): "טוֹב לְלַכֵּת
 אֶל בֵּית הָאֵבֶל מִלְּלַכֵּת אֶל בֵּית הַמִּשְׁתֶּה, בְּאֶשֶׁר הוּא סוֹף כָּל הָאָדָם
 וְהַחֵי יִתֵּן אֶל לְבוֹ". מַה זֶה "וְהַחֵי יִתֵּן אֶל בּוֹ"? זֹאת אוֹמְרַת שְׁאַנְחֵנוּ
 צְרִיכִים לַעֲשׂוֹת חֲשׁבוֹן, שְׁגַם אֲנֵחֵנוּ יוֹם אֶחָד נַעֲזֹב אֶת זֶה הַעוֹלָם.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲדֵ, שְׁאִין לִי מְנוּחָה עִם כָּל אֶחָד וְאֶחָד
 מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ שְׁסוּבֵל אֶת הַסֵּבֶל, אֲנִי סוּבֵל יַחַד אִתּוֹ, עַד כְּדֵי כֶּן,
 שְׁנַחֲלִיתִי. אֲגַלֶּה לָכֶם סוּד, שְׁאֵף אֶחָד לֹא יִדַּע מִזֶּה, אֲפִלּוֹ אֲשֵׁתִי לֹא
 יִדְעָה מִזֶּה עַד אֶתְמוֹל בְּלִילָה, הַצִּרְכָּתִי הַיּוֹם לְנִסְעַ אֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל
 לְחֻצֵי יוֹם לְכַמָּה שָׁעוֹת — שְׁמוֹנָה אוֹ עֶשֶׂר שָׁעוֹת, לְהִיּוֹת שָׁם, אֶף
 פְּשׁוּט אֵין לִי כַח. עוֹד מְעַט הֵייתִי צָרִיךְ כָּבֵר לְטוֹס, אֲבָל בְּטִלְתִּי
 אֶת הַטִּיסָה, כִּי אֲנִי לֹא יְכוּל לְלַכֵּת, אֵין לִי כַח יוֹתֵר, וּמִמָּה זֶה? מֵרַב
 צַעַר וְכָאֵב שֵׁשׁ לִי, שְׁאֲנִי רוֹאֶה בְּצַעַר שֶׁל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ. וְזֶה לַעֲמַת
 זֶה הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲדֵ, כִּשְׁ זְכִיתִי לְחַתֵּן אֶת הַיְלָדִים שְׁלָכֶם,

הייתי כִּלְכֹף שְׂמַח, אוֹלֵי יוֹתֵר שְׂמַח מֵאֲשֶׁר שְׂמַחְתִּי בַּחֲתָנוּת שֶׁל הַבָּנִים שְׁלִי, בַּחֲתָנוּת שֶׁל הַבָּנוֹת שְׁלִי, כִּלְכֹף הֵייתִי שְׂמַח, וְזֶה אַתֶּם לֹא תִבְיִנוּ.

כְּתוּב בְּסֵפֶר חֲסִידִים, שֶׁהָיָה יְהוּדֵי בְּעַל רַחֲמִים וְלֵב רַגִּישׁ מְאֹד, וּכְשֶׁהִיָּתָה שְׂמַחָה, שְׂמַח עִם הַשְּׂמַחָה שֶׁל הַזּוּלָּת, וּכְשֶׁהָיָה אָבֵל, הוּא הִתְאַבֵּל עִם הָאֲבֵלוֹת שֶׁל הָאָבֵל, עַד כְּדֵי כֹף כְּשֶׁרָאָה אָבֵל הוֹלֵךְ בְּלֵי גַעֲלִים כְּמִנְהַג אָבֵלִים, גַּם הוּא הוֹרִיד אֶת הַנְּעֻלִים, שִׁירָגִישׁ אֶת הַכָּאֵב. וּכְשֶׁנִּפְטָר, הָיָה זֶה בְּט' בָּאָב, וְאֵלֶּפֶי אֲנָשִׁים הִלְכוּ אַחַר הַמָּטָה שֶׁלוֹ בְּלֹא גַעֲלִים, וְזֶה הָיָה מִהַשְּׂמִים, כִּי אִזּוֹ לֹא הוֹלְכִים עִם גַּעֲלִים כְּדֵי לְהַפִּיר לוֹ טוֹבָה. וְאִם-כֵּן אֲנִי כִּלְכֹף מְצֻטָּעַר בְּצַעַר הַזֶּה, וְאִין לִי מְנוּחָה, עַד כְּדֵי כֹף, שְׂאֲפִלוֹ כַחוֹת אִין לִי, לֹא לְלַכֵּת וְלֹא כְלוּם, כִּי כּוֹאֵב לִי מָה יְהִיָּה פֹה?!

וְלִכֵּן אֲנִי מְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם וּמִתְחַנֵּן אֲלֵיכֶם, מִחַר יוֹם שְׁלִישִׁי, תַּעֲשׂוּ יוֹם תְּפִלָּה — הֵן הַנָּשִׁים וְהֵן הַגָּבְרִים וְהֵן הַיְלָדִים בְּבֵית-הַפְּנוּסָת, לְמָה אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְנִסְעַ לְמִקְוֹמוֹת רַחוּקִים, עֲדִיף לָנוּ לְהִתְאַסֵּף פֹּה בְּבֵית-הַפְּנוּסָת, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁמַע אֶת תְּפִלָּתֵנוּ. תְּדַעוּ לָכֶם, שֶׁתְּפִלָּה עוֹשָׂה רֶשֶׁם גָּדוֹל מְאֹד בְּשָׂמַיִם, שְׁלֹא תַחֲשְׁבוּ שֶׁהַתְּפִלוֹת הוֹלְכוֹת לְרִיק. רַבְּנּוּ ז"ל אוֹמֵר (לְקוּטֵי-מוֹתֵר"ן, חֵלֶק א', סִימָן ב'), שֶׁהַתְּפִלוֹת אֵינָן הוֹלְכוֹת לְרִיק, הַצְּדִיקִים מַעֲלִים אֶת הַתְּפִלוֹת לְמַעְלָה לְמַעְלָה, יֵשׁ מַעֲמָנוּ שְׁחוּשָׁבִים כְּאֵלוֹ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַסִּתִּיר פָּנִים, אָבֵל בְּאַמַּת כָּל תְּפִלָּה, כָּל תַּחֲנָה, עוֹלָה לְמַעְלָה, וְאֲנַחְנוּ צְרִיכִים הַרְבֵּה רַחֲמִים לְהִתְאַחַד יַחַד, וְזֶה מָה שְׂאֲנִי מְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם — אַחֲדוּת וְאַהֲבָה וְחֻסֵּד שֶׁתַּעֲשׂוּ אַחַד עִם הַשָּׁנִי, אֲנִי לֹא יְכוֹל לְסַבֵּל יְהוּדִים שְׂרָבִים בֵּינֵיהֶם. ר' נֶתָן אָמַר, שְׁשָׁנֵי עֶגְלוֹנִים רַבִּים בֵּינֵיהֶם דוֹקֵר לוֹ בְּכָל הַצְּדָדִים. אֲנִי יְכוֹל לְהַעֲיֵד עַל עֲצָמֵי, שֶׁכְּשֶׁאֲנִי רוֹאֶה שְׁנֵי אֲנָשִׁים רַבִּים, גַּם לִי כּוֹאֵב. אֲנִי לֹא יְכוֹל לְסַבֵּל אֶת זֶה. וּבְשִׁבִיל זֶה אֲנִי לֹא דוֹרֵךְ בְּמִקּוֹם שֶׁל רִיב וּמַחֲלָקָת, שֶׁהוּא מִקּוֹם שֶׁל הַלִּיצָנִים, וְזֶה הַמִּקּוֹם שֶׁרַבְּנּוּ ז"ל אוֹמֵר (סְפוּרֵי-מַעֲשִׂוֹת, מַעֲשֵׂה א'), שֶׁהוּא מִקּוֹם שֶׁל הַשְּׂדִידִים, וְלָמָּה? כִּי זֶה מִקּוֹם שֶׁל מְרִיבוֹת, וּמִקּוֹם שֶׁלֹּא נוֹתְנִים לְסְפָרָדִים לְהַפְּנֵס שָׁם, אֲצִלִּי זֶה מִקּוֹם שֶׁל סֵטְרָא אַחֲרָא; כִּי אִם יֵשׁ

מקום שעושים פְּרוּדִים בֵּין נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, תִּדְעוּ לָכֵם, שְׁזֶה לֹא מִהֶקְדָּשָׁה. עֲכָשׁוּ בּוֹכִים שְׁהוֹלְכִים לְסֵגֶר אֶת הַיְשִׁיבוֹת, וְאִף אֶחָד לֹא קוֹלֵט, שְׁזֶה עֲנֵשׁ מִפְּנֵי שְׁלֹא רָצוּ לְהִכְנִיס אֶת יְלָדֵי הַסְּפָרְדִים, וְכֵן בְּסַמִּינָרִים שֶׁל הָאֲשֶׁכְּנָזִים הִיְתָה גִזְעָנוֹת נוֹרָאָה. וְלָכֵן עֲכָשׁוּ הֵם מִקְבָּלִים אֶת הָעֲנֵשׁ, וְזֶה אֲצָלִי בְטוֹחַ. "וְהַחַי יִתֵּן אֶל לְבוֹ", אוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (מִדְרָשׁ רַבָּה קֵהֶלֶת ז'): זֶה חַי הָעוֹלָמִים, שֶׁהוּא מְשַׁלֵּם שְׂכָר לְכָל בֵּר נֶשׁ עַל כָּל פְּסִיעָה וּפְסִיעָה בַּגְּמִילוֹת חֲסָדִים.

וְזֶה מֵה שְׂאֵנִי מִבְּקֵשׁ מִהֶקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, מֵאַחַר שֶׁמְסַרְתִּי אֶת נַפְשִׁי, וַיֵּשׁ עֲשָׂרוֹת זִוְגוֹת שְׁחַתַּנְתִּי פֹה בִּיבְנֵאֵל, וַיֵּשׁ מֵאוֹת שְׁחַתַּנְתִּי בְּכָל הָאָרֶץ וּבְכָל הָעוֹלָם, וְלֹא כְמוֹ שֶׁהִרְשָׁעִים מִעֲלִילִים עֲלִילוֹת שׂוֹא, וְאוֹמְרִים בְּגִיל שְׁתִּים-עֶשְׂרֵה, שְׁזֶה סֵתֵם מִצְחִיק, וְעוֹשִׂים צְחוּק מִעֲצָמָם, וְרָשָׁעִים אֲרוּרִים, לְמָה אַתֶּם מִקְבָּלִים לְשׁוֹן-הָרַע, לְמָה אַתֶּם מִקְבָּלִים שְׂקָרִים, לְמָה אַתֶּם לֹא בָאִים לְבִדֵּק — הֵאֵם בְּאַמַּת אֲנִי מִחַתֵּן בְּגִיל כְּזֶה?! אֲבָל שְׂקָר וּלְשׁוֹן-הָרַע מִתְקַבֵּל, וּבִפְרָט שְׁזֶה בֹא בְשֵׁם 'רַב' בְּיִשְׂרָאֵל, וּבּוֹדָאֵי זֶה נְכוּן, כִּי 'כְּבוֹד הָרַב' אָמַר... וְלָכֵן מֵה שֶׁהֵם אוֹמְרִים לֹא אִכְפַּת לִי, אֲבָל מֵה שְׁכּוֹאֵב לִי, שְׂאֵחַר כָּל הַיְגִיעוֹת וְאַחַר כָּל הַטְּרָחוֹת, אֲנִי לֹא יְכוֹל לְפַעַל אֲצָל אֲנִישֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שֵׁיפְסִיקוּ לְהַצִּיק אֶחָד לְשֵׁנִי, שֶׁתַּעֲשׂוּ חֲסֵד אֶחָד עִם הַשְּׁנִי, הֲרִי אֵין עוֹד מִצְנָה יוֹתֵר גְּדוֹלָה מִגְּמִילוֹת חֲסָדִים.

בְּיִשְׁבָּה שֶׁל הַ"חֲפֵץ חַיִּים" הִיָּה הַיְסוּד חֲסֵד, הוּא לְמַד אֶת הַתְּלָמִידִים שְׁלוֹ חֲסֵד. תִּדְעוּ לָכֵם, שֶׁחֲסֵד זֶה הַדְּבָר הַכִּי גְדוֹל אָמַר, וְנִגַּשׁ אֶל בְּחוֹר מִתְמִיד גְּדוֹל, וְאָמַר לוֹ: אֲנִי רוֹצֶה שְׂאֵתָה תַעֲסֵק בַּגְּמִילוֹת חֲסָדִים, אֲזִי אָמַר הַבְּחוֹר: רַבִּי, אֲבָל אֲנִי מִתְמִיד בַּתוֹרָה. עֲנָה וְאָמַר לוֹ הַ"חֲפֵץ חַיִּים": אֲנַחְנוּ מוֹצְאִים בְּגִמְרָא (רֵאשׁ הַשָּׁנָה יח), שְׂרָבָא וְאַבְיִי שְׁנִיָּהִם בָּאוּ מִבֵּית עֲלִי, רַבָּא שְׁעֵסֵק רַק בַּתוֹרָה חַי אַרְבָּעִים שָׁנָה, אַבְיִי שְׁעֵסֵק בַּתוֹרָה וּגְמִילוֹת חֲסָדִים חַי שְׁשִׁים שָׁנָה, אֲזִי הוּא אָמַר לוֹ: אַתָּה רוֹאָה, כְּזֶה שְׂאַבְיִי עֵסֵק בַּגְּמִילוֹת חֲסָדִים, הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא נָתַן לוֹ עוֹד עֲשָׂרִים שָׁנָה, וְיְכוֹל הִיָּה לְלַמַּד יוֹתֵר תוֹרָה. כִּי מִדַּת הַחֲסֵד זֶה לֹא יְכוֹלִים לְתַאֵר וּלְשַׁעַר עַד כְּמָה זֶה חֲשׁוֹב בְּשָׁמַיִם. חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אוֹמְרִים (לְקוּט הוֹשַׁע תַּקְכַּב): אָמַר הַקְּדוּשׁ-

בְּרוּךְ-הוּא לְיִשְׂרָאֵל: גְּדוּל לְפָנַי חֶסֶד שְׂאֲתֶם גּוֹמְלִים זֶה לְזֶה, יוֹתֵר מְכַל הַזְּבַח שְׁזָבַח לְפָנַי שְׁלֵמָה; וְלִכְן הָיוּ זְהִירִים בְּגַמְלֵי לוֹת חֶסֶדִים, שְׂאִין לָךְ עוֹד גְּדוּלָה מְגַמְלֵי לוֹת חֶסֶדִים, וּגְדוּלָה לְפָנַי גְּמֵי לוֹת חֶסֶדִים יוֹתֵר מֵאֶלֶף קַרְבָּנוֹת שֶׁהִקְרִיב לְפָנַי שְׁלֵמָה הַמְּלֵךְ.

בֹּא פַעַם יְהוּדֵי חֲשׂוּף בְּנִים אֶל הַ"חֲפֵץ חַיִּים", וּבְכָה מְאֹד: רַבִּי, אֲנִי רוֹצֵה יְלָדִים. אָמַר לוֹ הַ"חֲפֵץ חַיִּים": לָךְ תַּעֲסֵק בְּגַמְלֵי לוֹת חֶסֶדִים. אָמַר לוֹ: אֲנִי לֹא יָכוֹל. אָמַר לוֹ: אַתָּה לֹא יָכוֹל? אֲזַ מָה אַתָּה רוֹצֵה מִמֶּנִּי?! בְּכֵן הֲלָךְ אוֹתוֹ אָדָם, וְקִבַּל עַל עֲצָמוֹ שְׂיַעֲסֵק בְּגַמְלֵי לוֹת חֶסֶדִים לַעֲזוֹר לַיהוּדִים אַחֲרֵים. וְהִנֵּה אָמַר לַעֲצָמוֹ: שְׁלֹשׁ שָׁנִים אֲנִי מְקַבֵּל עַל עֲצָמִי לַעֲסֵק בְּגַמְלֵי לוֹת חֶסֶדִים, אִם אֶצְלִיחַ, אֲנִי מִמְשִׁיף, וְאִם לֹא אֲנִי מִפְּסִיק. וּבְדִיּוּק בַשָּׁנָה הַשְּׁלִישִׁית נִפְקַד בְּכֵן זָכַר, וְרָאָה אִם-בֵּן, שֶׁהוּא הַצְּלִיחַ, אֲזִי הִמְשִׁיף. וְהָיוּ לוֹ עוֹד יְלָדִים, וּלְבַסּוּף בֹּא אֶל הַ"חֲפֵץ חַיִּים", וְאָמַר לוֹ: אִין לִי כְּבָר כַּח, אֲנִי מִפְּסִיק, תִּקְחוּ בַחֲזָרָה אֶת כָּל הַחֲשִׁבּוֹנִיּוֹת שֶׁל הַגַּמ"ח, אֶת כָּל הַמִּפְתָּחוֹת, אֲנִי מַחְזִיר לָכֶם הַכֹּל. וְהַ"חֲפֵץ חַיִּים" מְזַהֵר אוֹתוֹ: אַל תַּעֲשֵׂה דְבַר כְּזֶה. וְהוּא בְּשֵׁלוֹ: לֹא, אִין לִי כְּבָר כַּח לַעֲסֵק עִם אַנְשִׁים, אַנְשִׁים קָשִׁים, אַנְשִׁים רַבִּים בִּינֵיהֶם. אָמַר לוֹ הַ"חֲפֵץ חַיִּים": זֶה הַגַּמְלֵי לוֹת חֶסֶד — לַהֲמִשִּׁיף, אֶפְלוֹ שְׂזֶה קָשָׁה לָךְ. אַבָּל הַהוּא הֲלָךְ, וְהַשְּׂאִיר אֶת הַמִּפְתָּחוֹת וְאֶת כָּל הַפְּנֻקְסִים וְאֶת כָּל הַחֲשִׁבּוֹנוֹת אֶצְלֵ הַ"חֲפֵץ חַיִּים", וְחָזַר לְבֵיתוֹ. הֲלָךְ לִישׁוֹן, וּבְאִמְצַע הַלֵּילָה הַתְּעוֹרֵר מִצְעָקוֹת אֶשְׁתּוֹ. מָה קָרָה לָךְ? מָה הַצְּעָקוֹת? וְהַחֲלָה לְבָכוֹת: הַבֵּן הַבְּכוֹר שְׁלָנוּ נִחְנַק לַמּוֹת. וְתִכְף-וּמִיד נִתְעוֹרֵר בַּתְּשׁוּבָה: אִי, אִי, אִי, זֶה הִיָּה מִפְּנֵי שְׁזָרְקָתִי אֶת הַכֹּל אֶל הַ"חֲפֵץ חַיִּים". וְהֲלָךְ וְרָץ לַ"חֲפֵץ חַיִּים", וּבְכָה: רַבִּי, אֲנִי רוֹצֵה לְקַבֵּל אֶת זֶה בַּחֲזָרָה. אָמַר לוֹ הַ"חֲפֵץ חַיִּים": גַּס שְׂבֵאתָ לְקַבֵּל הַכֹּל חֲזָרָה, כִּי אִם לֹא, הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הִיָּה לוֹקֵחַ מִמֶּךָ חֲזָרָה אֶת הַיְלָדִים שְׁזָכִיתָ בָּהֶם בְּזָכוֹת הַגַּמְלֵי לוֹת חֶסֶדִים... לְמַדִּים מִכָּאן, מִזֶּה מָה זֶה גַּמְלֵי לוֹת חֶסֶד. "וְהַחֲמִי יִתֵּן אֶל לְבוֹ", אָדָם צָרִיף לְתַת לְלֵב שְׁלוֹ לְהִבִּין מָה יִקְרָה אִתּוֹ, מָה קוֹרָה אִתּוֹ.

הִנֵּה אֲנִי עוֹשֶׂה לַעֲצָמִי חֲשִׁבוֹן נֶפֶשׁ, הִרִי יֵשׁ גְּזֵרוֹת שֶׁל מַלְכוּת

הַרְשָׁעָה עֲלֵינוּ, וּמִמֵּי? מִהֶסֶם"ךְ-מ"ם הַרְשָׁע, יִמַח שְׁמוֹ, שְׁאֲנִי לֹא מוֹחֵל לְרָשָׁע הַזֶּה, הוּא הַכְּשִׁיל אֶת כְּלָנוּ בְּאִסּוּר כְּרִיתוֹת, וּבִשְׂבִיל זֶה אֲנִי לֹא יְכוּל לְמַחֵל לוֹ, וְהִנֵּה הוֹלֵךְ לִי בַחַיִּים, שְׁתַּהַיֶּה לָנוּ קִהְלָה קְדוֹשָׁה, שְׁנוֹכַל לְחַנּוּךְ אֶת הַיְלָדִים, וְאֲנִי מִמְּשִׁיךְ וְאֲנִי אִמְשִׁיךְ לְעִזּוֹר לָכֶם, אֲנִי לֹא אֶפְסִיק, אָבֵל כְּשֹׂאֲנִי רוֹאֶה בֵּינֵיכֶם מְרִיבוֹת, כְּשֹׂאֲנִי רוֹאֶה בֵּינֵיכֶם אִי הִבְנוֹת, כְּשֹׂאֲנִי רוֹאֶה שְׁעוֹשִׂים צְחוּק מִהַתְלַמּוּד-תּוֹרָה, מִהַבִּית-סֵפֶר, שְׁזֵה הַפְּקָר, הַהוֹרִים לֹא דוֹאֲגִים בְּשְׂבִיל הַיְלָדִים שְׁלָהֶם. הִנֵּה אַתֶּם יוֹדְעִים שְׁעַכְשָׁו הוֹלֵךְ לִהְיוֹת 'בֵּין הַזְּמַנִּים', אֲנִי כְּשֹׁלְעֶצְמִי לֹא מַחְזִיק מ'בֵּין הַזְּמַנִּים', אִין דְּבַר כְּזֶה 'בֵּין הַזְּמַנִּים', אַתֶּם יוֹדְעִים מְתֵי יֵשׁ 'בֵּין הַזְּמַנִּים'? רַק פֶּעַם אַחַת בַּחַיִּים — בֵּין מִיתָה לְקַבּוּרָה, אִזּוֹ יֵשׁ 'בֵּין הַזְּמַנִּים'. כְּשֹׂאֲדָם מֵת, עַד שְׁמֹרִידִים אֶת הַגּוֹף שְׁלוֹ וּמְטַהְרִים אוֹתוֹ, וּמְלַבִּישִׁים אוֹתוֹ תְּכָרִיכִים, וְעַד שְׁעוֹשִׂים אֶת הַלְוִיָּהּ, וְעַד שְׁמוֹלִיכִים אוֹתוֹ, וְעַד שְׁקוֹבְרִים אוֹתוֹ, זֶה נִקְרָא 'בֵּין הַזְּמַנִּים'. אָבֵל כָּכָה אִין 'בֵּין הַזְּמַנִּים', אָבֵל מָה לְעִשׂוֹת? בְּכָל הָעוֹלָם כָּלוּ הַיְשִׁיבוֹת וְהַתְלַמּוּדֵי תּוֹרָה וְהַבְּתֵי סֵפֶר סוּגָרִים עַד אַחַר הַחֵג. וְאוֹי לוֹ לְמִי שְׁאִינוֹ שׁוֹמֵר עַל הַיְלָדִים שְׁלוֹ. אַתֶּם יוֹדְעִים אֵל מָה הַיְלָדִים שְׁלָכֶם מְסֻגְלִים לְעִשׂוֹת תַּחַת הַגֵּב שְׁלָכֶם? ! הַיּוֹם יֵשׁ תְּמוֹנוֹת תּוֹעֵבָה, וְהַשֶּׁם יִשְׁמַר אִם יֵלֵד אֶחָד יָבִיא תְּמוֹנוֹת תּוֹעֵבָה, וַיִּהְרַס אֶת כָּל הַיְלָדִים, רַחֲמָנָא לְצַלָּן! צְרִיכִים בֵּת אַחַת מְקַלְקֶלֶת שְׁמַדְבֶּרֶת גְּבוּל פֶּה, מְנַבֶּלֶת אֶת הַפֶּה שְׁלָהּ, רַחֲמָנָא לְצַלָּן, וְעַלּוּלָה לְקַלְקֵל אֶת כָּל בֵּית-הַסֵּפֶר. וּמִי חֵיב בְּזֶה? הַהוֹרִים שְׂאֵדִישִׁים וְחוֹשְׁבִים: לֹא, לֹא, הִבֵּן שְׁלִי בְּסֵדֶר... הִבֵּן שְׁלֶךְ יוֹצֵא לְתַרְבּוֹת רְעָה, הוֹלֵךְ עִם קוֹצִים, אֲנַחְנוּ לֹא מְסֻגְלִים שְׁהַבְּנִים שְׁלָנוּ יֵצְאוּ לְתַרְבּוֹת רְעָה, וּמֵאִיפֶה הֵם יוֹצְאִים לְתַרְבּוֹת רְעָה? חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים אוֹמְרִים (חֲגִיגָה טו): מָה קָרָה לְאַחַר? אֲלִישָׁע בֶּן אֲבוּיָהּ, מָה קָרָה אִתּוֹ? הֵם הָיוּ אֲרַבְעָה שְׁנֹכְנְסוּ לְפָרְדֵּס: ר' עֲקִיבָא, בֶּן עֲזַאי וּבֶן זֹמְאָ זָכוּ לְמַדְרַגּוֹת הַכִּי עֲלִינוֹנוֹת, וְלָמָּה 'אַחַר', שְׁגַם-בֶּן הִזֵּה מֵאֵלּוּ שְׁנֹכְנְסוּ לְפָרְדֵּס, וְזָכוּ לְרֵאוֹת אֶת הַשְּׂכִינָה, אִיךָ הוּא יֵצֵא לְתַרְבּוֹת רְעָה? אוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (שָׁם): זִמְרֵי יוֹנִי בְּפִיו; הוּא תְּמִיד נִגָּן לְעֶצְמוֹ נִגּוֹנִים שֶׁל יוֹנִים, וְסִפְרֵי מִינִים הָיוּ בַחֲקִיקוֹ. אוֹמֵר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹתֵר"ן, חֶלֶק א', סִימָן סד): זֶה הוֹלֵךְ בְּיַחַד, אִם שָׂרִים שִׁירִים שֶׁל זְמָרִים נוֹאֲפִים,

ממילא יהיה לה בפנים ספרי מינים ואפיקורסים; כל הזמרים עם הבלורית הם נואפים, ואיך מתר להחזיק בבית תמונות של זמרים מקלקלים, נואפים ככלבים; והילדים רוצים לחקות אותם, ואומרים: אני גם כן רוצה להיות זמר; אתם מדברים פה מהילדים שלכם, תפתחו את העינים, למה שיהיה בבית שלכם תמונות תועבה, למה שיהיה לכם בבית כל מיני תמונות שהילדים יכולים להפשיל בזה, ולהכשיל את אחרים?! הרי זה הילדים שלכם, זה העינים שלכם, ולי זה כואב. ולכן טוב ללכת לבית האבל מלכת לבית המשתה, באשר הוא סוף כל האדם, והחי יתן אל לבו; זה מה שכואב לי. אומרים על הצדיק הקדוש ר' יוסף חיים זוננפלד זצוק"ל, שבגיל שבעים וחמש דבר עם הבן שלו מיום המיתה, שאל אותו הבן: אבא, למה אתה מדבר מזה?! למה אתה צריך לחשב מזה?! ענה ואמר לו: לי זה לא מפריע, תאמין לי, אני כבר מגיל ארבעים חושב על זה; כשראיתי את הספור הזה התפלאתי, כי אני מכרח להגיד לכם, שאני מגיל שמונה איני מסיח דעת מזה, כשהייתי ילד בגיל שמונה, והיה בתלמוד-תורה יהודי שהיה מוכר ממתקים, והוא היה יהודי זקן בן תשעים ושלש, ולי האמא, עליה השלום, נתנה תמיד כסף לממתקים, אז הייתי תמיד בא קונה אצלו, ויום אחד הוא נפטר, והלכתי אחר הלוייה, ולא היה לו מגן, מסכן, רק חברא קדישא, והייתי ילד בגיל שמונה, ואמרתי: יהיה מה שיהיה, אני הולך לראות איך קוברים אותו החברא קדישא, וגרשו אותי, ואני הייתי ילד שובב, אותי לא יכולים לגרש, גרשו אותי, ובאתי עוד פעם, אבל היו סך הכל, אם אני לא טועה, ארבעה או חמשה אנשים, לא יותר מזה, מסכן היה מת מצוה, לא היה לו מי שידאג לו, יהודי ספרדי זקן, אז הם היו עסוקים לחפור את הקבר, ואני הייתי שם. אמרו לי: ילד, לך מפה, אף לא רציתי, והם לא זכרו לגרש אותי, כי היו עסוקים לחפור את הקבר ולעסוק בקבורה, אז החלו לזרק עלי אבנים שאתרחק, והתרחקתי, אבל עוד פעם חזרתי, ומאז שראיתי את זה ועד עכשו חקוק לי בראש מה הסוף של האדם. ומאז אימתי שהיתה לוייה, תמיד הלכתי ללוות את המת. פעם היה טהרה של נפטר, הלכתי וטפסתי על הגג להסתכל דרך

החלון מה עושים עם הנפטר, וְרֵאִיתִי נִפְטָר, וּבְקִשִּׁי הֵייתִי אֹז בֶּן תִּשַׁע... וּמֵאֵז עַד עַכְשָׁיו אֲנִי זֹכֵר אֶת הַכֵּל, זֶה לֹא מִפְחִיד אוֹתִי, אֲדַרְבֶּה, זֶה מְקַרֵב אוֹתִי יוֹתֵר לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, "וְהַחֲמִי יתֵן אֶל לְבוֹ".

בְּכֵן, הוֹלֵךְ לִי כָּל-כֶּף בְּחַיִּים לְזִכּוֹת לְרֵאוֹת נַחַת מֵהִלְדִּים שְׁלָכֶם, אֲנִי רוֹצֶה כְּבָר לְרֵאוֹת בְּחַתְנוּת שֶׁל הִילְדִים שְׁלָכֶם, אֲנִי לֹא עוֹבֵר עַל חֲטָא, אֲנִי לֹא עוֹבֵר עַל פֶּשַׁע, אֲנִי לֹא עוֹבֵר עַל חֵק, לֹא חַתְנָתִי בְּגִיל שְׁתִּים-עֶשְׂרֵה כְּמוֹ שֶׁהֵם מְעַלְלִים עֲלֵינוּ, הַלְוֹאֵי שְׁיֵהִיָּה בְּגִיל שְׁבַע-עֶשְׂרֵה סְמוּךְ לְפָרְקוֹ, אֲבָל סֵתֵם לְהַעֲלִיל עֲלֵינוּ שְׁאַנְחָנוּ עוֹבְרִים עַל הַחֵק, זֹו שְׁעֲרוּרֵיהָ. עַל-כָּל-פָּנִים אֲנִי רוֹצֶה לְרֵאוֹת אֶת הַטּוֹב שֶׁל הִילְדִים שְׁלָכֶם, וְתֵרְאוּ מֵה שְׁאַנִּי מְקַבֵּל חֲזָרָה — בְּזִיוּנוֹת וּשְׁפִיכוֹת דָּמִים, אֲבָל לֹא אֲכַפֵּת לִי, כִּי אֲנִי יוֹדֵעַ "וְהַחֲמִי יתֵן אֶל לְבוֹ", שְׁיוֹם אֶחָד אֲצִטְרֹךְ לְעֹזֵב אֶת זֶה הָעוֹלָם, וְאֲצִטְרֹךְ לְתֵת דִּין וְחֶשְׁבּוֹן לְמַעַלָּה בְּשָׁמַיִם, וְיִשְׁאַלוּ אוֹתִי: מַה עֲשִׂיתִי? וְתַהֲלֶה לְאֵל, יֵשׁ לִי מַה לְהַגִּיד מַה עֲשִׂיתִי — שְׁעֲזַרְתִּי לְקַהֲלָה שְׁלָמָה! אֵף שְׁלִי יִצְאָה מִזֶּה צָרָה גְדוֹלָה, רְשָׁעוֹת גְּדוֹלָה, שְׁעוֹשִׂים אוֹתִי הֵכִי פוֹשֵׁעַ, וּמְחַרְפִּים וּמְבַזִּים אוֹתִי בְּרַבִּים לְפָנַי מְלִיוֹנֵי אֲנָשִׁים, אֶת אֵף אֶחָד לֹא מְבַזִּים רַק אוֹתִי... אִם אֶחָד עָשָׂה עוֹל, לֹא אוֹמְרִים שֶׁהוּא עָשָׂה עוֹל, אוֹמְרִים שְׁאַנִּי עֲשִׂיתִי עוֹל. וְמָה אֲנִי יְכוּל לַעֲשׂוֹת?! וְאֲנִי מוֹכֵן וּמְמַשִּׁיף! הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲד, שְׁלֹא אֶעְצֹר, אֲבָל רַק בְּתַנְאֵי אֶחָד — שְׁיֵהִיָּה בִּינֵיכֶם אֲחֵדוֹת וְאַהֲבָה. אֲנִי תָמִיד אוֹמֵר לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ: תִּהְיוּ בְּאַחֲדוֹת וּבְאַהֲבָה, תַּעֲזְרוּ אֶחָד לְשֵׁנִי. וְאַתֶּם אוֹמְרִים: אֲצַלְנוּ הַכֵּל בְּסֵדֶר, אֵין מִחְלּוֹקוֹת וְכוּ', עַל מִי אַתֶּם עוֹבְדִים?! אַתֶּם חוֹשְׁבִים שְׁאַנִּי כָּל-כֶּף סְנִילִי, כָּל-כֶּף מְטַמְטֵם, אַתֶּם חוֹשְׁבִים שְׁאַנִּי לֹא יוֹדֵעַ מִי אֵינוֹ מְדַבֵּר עִם זֶה, מִי שְׁשׁוֹנֵא אֶת זֶה, הִנֵּה אֲנִי בְּאִמְצַע לְמוֹד עֵמֶק לְפָרֵשׁ זֶה־רַע עֵמֶק, וְאֲנִי צָרִיךְ לְהַפְסִיק וְלַעֲשׂוֹת שְׁלוֹם בֵּין שְׁתֵּי מִשְׁפָּחוֹת, אֲנִי בְּאִמְצַע לְמוֹד עֵמֶק, וְאֲנִי צָרִיךְ לְהַפְסִיק וְלַעֲשׂוֹת שְׁלוֹם בֵּין אִישׁ לְאִשְׁתּוֹ, וְאַחֲרֵי-כֵן אוֹמְרִים לִי: "מוֹהֲרָא"ש, לְמָה אַתֶּם כָּל-כֶּף אוֹכְלִים אֶת עֲצָמְכֶם?! יֵשׁ שְׁלוֹם בֵּין אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ, אִיפֹה יֵשׁ שְׁלוֹם? כִּמָּה שְׁאַנִּי מְבַקֵּשׁ אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ, בְּאוֹ וְנַעֲשֶׂה

חסד עם השני, באו ונעזר אחד לשני, ותראו אילו ישועות יהיו לנו. הרבי רבי זושא שאל את אחיו הרבי רבי אלימלך: אחי הקדוש, למה אצלך יש כל-כף הרבה נסים ונפלאות גלויים? ואמר: הכנסתי כל-כף הרבה שלום ואהבה בין האנשים שלי, שבזכות זה נעשים נסים. ואני שואל את עצמי כמה פעמים: רבנו של עולם, כמה תפלות שפכתי, כמה דמעות שפכתי, כמה לילות הייתי ער ומתפלל אליך: "רבנו של עולם! שהמ"ך-מ"ם יתפגור, שהשונאים שלנו יפלו", והקדוש-ברוך-הוא עשה אתי במשך השנים הרבה נסים, אתה האל עושה פלא, עשה אתי פלאי פלאים, שכל אלא שהציקו לי מתו מיתה משנה, מיתה חטופה, ולמה עכשו זה לא הולך? התרוץ הוא, שאין ביניכם שלום, אין ביניכם אהבה, אחד רוצה לאכל את השני.

ולכן מה שאני מבקש אתכם — "והחי יתן אל לבו", אלו הצדיקים ששמים את יום מיתתם לפני עיניהם. ה"חפץ חיים" בא פעם אחת לבית-הכנסת, ולא שאל שאלות, הלביש את עצמו טלית, ועלה לפני הארון-קדש. בבתי כנסיות הישנים צריכים לעלות מדרגות אל הארון-קדש, כי זה גבוה, ועמד לפני הארון-קדש, והתפלל תפלה חרישית, והסתובב אל הקהל, והתחיל לבכות: אני ישראל מאיר שומע שיש מריבות בבית-הכנסת, תדעו לכם, שעוד מעט אני עולה לשמים, וישאלו אותי: ישראל מאיר, מה עשית שיהיה שלום בקהלה שלך? והחל להתפרץ בבכי: מה אני אענה אז? אני אומר לכלכם, תדעו לכם, שאני אענה, שהנה אני מוחה שיש פה אנשים שלא מדברים אחד עם השני, ולא משוחחים זה עם זה, ואני מוחה על זה, כדי שפשעעלה לשמים וישאלו אותי: ישראל מאיר, מה עשית? אגיד: מחיתי וצעקתי ובכיתי, ויותר מזה לא יכלתי לעשות.

גם אני אומר לכם עכשו, ותעבירו את המסר הזה, מחר יהיה לכם יום תפלה, ואני רוצה שכל הקהלה ביחד — הן הגברים והן הנשים והן הילדים יבואו ויתפללו להקדוש-ברוך-הוא. אבל אני אומר לכם פתוח: אתם יודעים מה שיהיה מחר, יצחקו עליכם

מהשמים, עד שאתם מתפללים אלי, יגיד הקדוש-ברוך-הוא, עד שתבכו אלי שיוסרו מאתנו הגזרות רעות שכמה רשעים ארורים אוכלי נבלות וטרפות, בועלי גדות, מחללי שבתות, רודפים אותנו, למה ביניכם אין שלום?! כן, אבל זה אמר ככה, וזה ככה, וזה רודף את הילדים שלנו וכו'. אין דבר כזה! אני רוצה, שאתה תלך מאתנו, אני מבקש את אלו שלא יכולים להשלים אחד עם השני, שילכו מאתנו, הם גורמים לי את הצרות, הם גורמים לי את הכאב, הרבה פעמים אני מתפלל — למה יהיה דבר כזה, שאני מתחנן אליכם כל-כף הרבה זמן, שתהיו באהבה, ותראו אילו נסים יהיו לנו, ר' אברהם בר' נחמן, שהוא חבר ספר "באור הלכותים" פרוש על ה"לקוטי מוהר"ן", היה רגיל להגיד בשם ר' נתן: אנשי שלומנו לא יכולים לתאר אילו סודות היו זוכים לקבל מרבנו ו"ל אם היתה ביניהם אחדות. ותמיד רציתי להקים חבריא קדישא כזו, תלמידי "היכל הקדש", אבל לא הצלחתי, המחלקת והמריבות שיש בכרסלב זה אים ונורא, אחד אוכל את השני, ורק בשביל כמה דולרים... ואם זה בכרסלב, מה אתם רוצים בכל העולם כלו?! שישנן רק מריבות, רק מחלוקות, רק אחד אוכל את השני, שנאת חנם, על מי עובדים?! לכל הפחות שיהיה בקהלה שלנו יהודים שיאהבו אחד את השני, שתעשו חסד זה עם זה...

ולכן אני מכריז ומודיע לכלכם מה שאומר שלמה המלך (קהלת ז, ב): "טוב ללכת אל בית האבל מלכת אל בית המשטה, באשר הוא סוף כל האדם, והחי יתן אל לבו"; יבוא היום שאני אעזב אתכם, ואעלה לשמים, וישאלו אותי: מה עשיתי? ואני אגלה לכלם. שם יש חוקרים לא... ולא... ולא... ולא... שם יש מלאכי מעלה; שהם החוקרים; פה יכולים להגיד ככה וככה, אבל שם יכולים להגיד את האמת, ושם אני אגיד את האמת, שברוך ה', השתדלתי להציל את נשמות ישראל! אבל מה יהיה, אם ישאלו אותי — למה האנשים ביניכם היו רבים, מה אני אגיד? אני אבטיש... דבר אחד אני יכול להגיד, שאמרתי ודברתי ונתר גרוני כבר מלדבר כל-כף הרבה על אהבה ואחדות. שמו שמים! שאני

לא יכול לפעל אצל אנשי שלומנו את הענין של אהבה, שיאהבו
 כבר אחד את השני, שיפסיקו כבר את המריבות, שיבקשו סליחה
 אחד מהשני, זה לא הולך לי, כל מיני תחבולות, כל מיני תרופים,
 העקר לא לעשות שלום. וזה מה שאוכל אותי חיים. תדעו לכם,
 שכל מה שקורה אתנו, זו גזרה מהשמים, אל תחשבו שזה מקרה.
 רבנו ז"ל אומר (ספר-המדות, אות אמונה, סימן ג'): בראותך שנוי מעשה,
 אל תאמר מקרה הוא, אלא השגחת השם יתברך הוא, שיתקבצו
 יחד, כמו השדים, ויעשו מחול סביבנו, זה לא מקרה, זו השגחת
 השם יתברך. הקדוש-ברוך-הוא רוצה משהו מאתנו, רוצה שאנחנו
 נתאחד, רוצה שנחזר בתשובה, שנאהב אחד את השני, שנעזר אחד
 לשני, שמו שמים! על מי ולמי בנית את המקראות? בשבילי?!
 בשביל הילדים שלי?! בשביל הנכדים שלי?! בשביל הנינים
 שלי?! בשבילכם בניתי אולם שמחות! ואני לא זוכה להיות
 בשמחות שלכם, איזה כאב, איזה צער זה, ומפני שאין בינינו
 אהבה, אין בינינו אחדות. ואל תגידו: "כן, מוהרא"ש, יש אחדות,
 אלהים אחד את השני" ... מי שאומר לכם דבר כזה הוא שקרן,
 ועוד פעם אותו פזמון, מה אתם חושבים, שאני סגילי, אני זקן?!
 כן, אני זקן, אבל ברוך השם עברתי בחיים הרבה הרבה צרות, ויש
 לי הרבה נסיון בחיים, ואני יודע בדיוק מה קורה פה, וכן אני לא
 רואה סוף לצרות. ואני אומר לכם פתוח, אני מרגיש שהכחות
 עוזבים אותי, כי מה שקרה בשבועות האחרונים, זה אוכל אותי חי,
 עד כדי כך, שאני ללעג ולקלס לעיני כל, שפלים מתרפים אותי,
 כלם מבזים אותי, כלם מדברים עלי, כמו שאומר רבנו ז"ל
 (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן קסג), שיש אדם שנעשה מכל כלו דבור,
 כל אחד מדבר ממנו, מה יהיה הסוף? אני לא יודע, כמה דאגתי
 לאנשי שלומנו, כמה מסרתי נפש בעבורכם, הבה נראה שיקום בין
 אנשי שלומנו אדם שיכחיש אותי, אדרבה, אני רוצה לעמד מולו
 פנים אל פנים, אני רוצה שאחד מאנשי שלומנו יקום ויכחיש אותי,
 מה לא עשיתי בשבילכם, מה לא עשיתי בשביל הילדים, ובפרט
 הילדים שהיו אצלי, אני רוצה שאחד יעמד נגדי ויכחיש דברי...
 אני לוקח את הקדוש-ברוך-הוא לעדות, אם לא עשיתי כמו ה"חפץ

חיים", ה"חפץ חיים" היתה לו ישיבה, וכמה פעמים הוא עבר
 בחרף כשהיה קר, וראה שבחור לא מכסה טוב, ולקח שמיכה וכסה
 אותו, שלמען ה' לא יהיה לו קר. ספר בחור להרב מפונוביץ
 כשהיה בארצות-הברית, שאז הוא התחיל לבנות את הבנין בבני
 ברק, ולא היה לו כסף, ונסע לארצות-הברית, והגיע לפרופסור
 גדול, ותכף שהוא ראה את הרב מפונוביץ, נכנס אתו בשיחה, הרי
 הפיר טוב את ה"חפץ חיים", ולא היה יום שלא דבר מה"חפץ
 חיים", אז התחיל לדבר אתו מה"חפץ חיים", והפרופסור התחיל
 לבכות. והוא שואל אותו — מה אתה בוכה? ובכה מאד הלאה,
 ושאל: על מה הבכי? ואמר: אני אגיד לכם את האמת, כבר הרבה
 פעמים רציתי להשתמד, ורחמנא לצלן, אלא כשנכנסה בי המחשבה
 ללכת אל הפמר להשתמד, פתאם אני מרגיש חם, וראיתי את
 ה"חפץ חיים". והרב שאל אותו: על מה אתם מדברים? והשיב:
 כן, אני הייתי בחור, ובאתי עם המוודה שלי להכנס לישיבה של
 ה"חפץ חיים", ועמדו בתור המון בחורים, ובחנו את כל אחד כדי
 שיכניסו אותם בישיבה, [זה לא היה כמו אצל מוהרא"ש,
 ששולחים אליו ילדים, ומה אכפת להורים, האבא מסתובב עם
 גרעינים, ומה אכפת לו, האבא מנגן על גיטרה, והוא אדיש, פי
 מוהרא"ש יגדל כבר את הילד, האבא מרחף, אבל מוהרא"ש ידאג
 לבן, יש אצל מוהרא"ש חממה טובה], אז לא היה קל, אז כל בחור
 צריך היה לעבר מבחן. והנה תשמעו היטב מה מספר הפרופסור,
 עמדתי בתור עם כל הבחורים להבחן, והנה באמצע הייתי בחור
 מאד נמוך וקטן ורזה, ומרב עיפות נפלותי בשנה על המוודה, ופתאם
 אני מרגיש שאחד הגביה אותי, ושם אותי במטה, והייתי כל-כף
 עמק בשנה, שרק פתחתי את העינים לרגע, וגליתי — מי היה זה
 שהרימני? ה"חפץ חיים" הגביה אותי מהמוודה, ושם אותי על
 מטה, והוריד את המעיל שלו, וכסה אותי, שלא יהיה לי קר, ומאז
 אני מרגיש חם בעצמות...

מה אמר לכם! הקדוש-ברוך-הוא יעיד אם לא עשיתי פזאת
 לבנים שלכם, ומה לא דאגתי בעבורם; ותראו, שלבסוף קמים

שְׂרָצִים כָּאֱלוֹ, שְׂקָצִים כָּאֱלוֹ, שְׂשַׁלְמָתִי לָהֶם רַק טוֹב, וּמְשִׁיבֵים רָעָה תַּחַת טוֹבָה... אַף יֵשׁ לִי רַק דְּבַר אֶחָד לְהַגִּיד לָכֶם — שְׁלֹמֹה הַמֶּלֶךְ אוֹמֵר (מְשָׁלִי יו, יג): "מְשִׁיב רָעָה תַּחַת טוֹבָה, לֹא תִמוּשׁ רָעָה מִבֵּיתוֹ"; אִם אֶחָד מְשַׁלֵּם רַע תַּחַת טוֹבָה שְׁעָשׂוּ לוֹ, כָּל הַחַיִּים שְׁלוֹ יִהְיוּ רַק רַע; וְזֶה מֵה שְׂאוּכַל אוֹתִי, וְזֶה מֵה שְׁפוֹאֵב לִי. וְלִכֵּן אֲנִי מֵאֵד מֵאֵד מִבְּקֵשׁ אֶתְכֶם, אִם אַתֶּם רוֹצִים לְהַשְׁאֵר בְּקִהְלָה, זֶה רַק בְּתַנְאֵי אֶחָד — אַחֲדוּת וְאַהֲבָה וְחֻסֵד, לְעֹזֵר אֶחָד לְשָׁנִי, וְאֵז תִּהְיוּ בְּטוֹחִים, שְׁהִרְשָׁעִים לֹא יוּכְלוּ לָנוּ, וְלֹא יוֹעִיל לְסִמְ"ךְ-מ"ם שׁוּם דְּבַר. וּמִחֵר כְּשֶׁתַּעֲשׂוּ יוֹם תִּפְלֶה, אֲנִי מִבְּטִיחַ לָכֶם שֶׁהַתְּפִלוֹת שְׁלָכֶם יַעֲלוּ לְשָׁמַיִם, אֲבָל רַק בְּתַנְאֵי אֶחָד — תַּנְאֵי קוֹדֵם לְמַעֲשֵׂה — כְּשֶׁכִּלְמֵךְ יִקְבְּלוּ עַל עֲצָמְךָ, שֶׁהַיּוֹם אֲנַחְנוּ מְקַבְּלִים עַל עֲצָמֵנוּ לְאַהֲבֵךְ אֶחָד אֶת הַשָּׁנִי, לְעֹזֵר אֶחָד לְשָׁנִי, וְתִהְיוּ בְּטוֹחִים שֶׁהַתְּפִלוֹת שְׁלָנוּ יַעֲלוּ לְשָׁמַיִם, אֲבָל אִם תַּעֲשׂוּ צָחוּק לֹמֵר: כֵּן, כֵּן, כֵּן, אֲנִי בְּשִׁלּוּם עִם כִּלְמֵךְ, אֲנִי אוֹהֵב אֶת כִּלְמֵךְ, רַק עִם הַהוּא אֲנִי לֹא מְדַבֵּר וְכוּ', אַתֶּם יוֹדְעִים לְמָה? כִּכָּה וְכִכָּה, עִם זֶה אֲנִי לֹא יְכוּל לְהִסְתַּדֵּר, אַתֶּם יוֹדְעִים לְמָה? כִּכָּה וְכִכָּה וְכוּ'. אֲבָל בְּאַמַּת אֲנִי יוֹדֵעַ לְמָה אַתָּה רַב עִם פְּלוֹנִי אוֹ אֶלְמוֹנִי, כִּי לְזֶה אַתָּה חַיֵּב כֶּסֶף, עִם זֶה הִסְתַּכְסַּכְתָּ וְכוּ' וְכוּ', וְאֲנִי אוֹמֵר אֶת זֶה עֲכָשׁוּ לְכִלְמֵךְ, אֵל תִּבְטִיטוּ עֲכָשׁוּ עַל אַף אֶחָד, רַק עַל עֲצָמְכֶם, תִּקְחוּ מִרְאָה, וְתִסְתַּפְּלוּ עַל הַפְּרָצוּף שְׁלָכֶם, אֲנִי עֲכָשׁוּ מְדַבֵּר אֵל כָּל אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, כִּלְנוּ נִגּוּעִים בְּאוֹתָהּ מִכָּה, אֲנִי לֹא מְכוֹן רַק אֵלֶיךָ, מִי שְׁשׁוֹמֵעַ אֶת זֶה — אֵלֶיךָ אֲנִי מְדַבֵּר, כִּמוֹ שְׁאָמַר ה'צִמַּח צֶדֶק' וְצוּק"ל: אֲנִי עוֹשֶׂה כּוֹבְעִים, וְלִמֵּי שְׁמֵתָאִים הַכּוֹבֵעַ — זֶה בְּשִׁבְלִי; וְאֲנִי מְכוֹן אֵל כִּלְמֵךְ, מִי שְׁמַרְגִּישׁ אֶת עֲצָמוֹ נִפְגַּע, תִּדְעוּ לָכֶם שְׁאֵלִי כּוֹנֵנִי.

כְּשֶׁבִאתִי בַּפֶּעַם הָרִאשׁוֹנָה לְיִבְנָאֵל, הַסִּמְ"ךְ-מ"ם רַקֵּד סְבִיבִי, וְלֹא עֹזֵב אוֹתִי לְרַגַע. עֲכָשׁוּ אֲנִי כְּבָר מִבֵּין לְמָה הוּא שְׁמַר עֲלֵי, שְׁאֲנִי לֹא אֶפְגַּשׁ לֹא אֶת זֶה וְלֹא אֶת זֶה, וְהִנֵּה אֲנִי נוֹסֵעַ אִתּוֹ בְּיַחַד בְּרִכְבּ, וְהִנֵּה אֲנִי רוֹאֶה אֶת הָאָדָם הָרִאשׁוֹן שְׁרָאִיתִי בְּיִבְנָאֵל, זֶה הִנֵּה הַשֶּׁכֶן שְׁלָנוּ... אֲזִי אֲנִי אוֹמֵר לוֹ לְסִמְ"ךְ-מ"ם, בּוֹא תַעֲצֹר, אֲנִי רוֹצֶה לְתַפֵּס עִם הַיְהוּדִי הַזֶּה שִׁיחָה, הוּא נִרְאֶה כִּכָּה אָדָם אָפֵר בֶּן אָפֵר, בֶּן בְּנוֹ

שֶׁל אָכָר. וְהִסְמִיךְ-מִ"ם אוֹמֵר לִי: לֹא, לֹא, לֹא, וְאֲנִי שׁוֹאֲלוֹ: לָמָּה לֹא? אֲנִי רוֹצֶה לְרְאוֹת, לְשָׁמַעַ, מֵהַ יֵּשׁ לְאָדָם הַזֶּה לְהַגִּיד, וְהוּא לֹא נָתַן לִי לְדַבֵּר אִתּוֹ, וְשׁוֹב אָמַר: לֹא, לֹא וְכוּ'. וְלֹא הִבְנֵיתִי לָמָּה. אָבֵל עֲכָשׁוּ אֲנִי מִבֵּין לָמָּה, כִּי אִזּוֹ הָיָה הָאָכָר הַזֶּה מְגַלֶּה לִי מִי הַטָּמֵא הַזֶּה, וְכִף לֹא יִדְעֵתִי בַּתְּחִלָּה, אֲלֵא חֲשַׁבְתִּי — הֲלֹא יֵשׁ פֶּה רַב בְּיִשְׂרָאֵל, רַב יָרֵא שָׁמַיִם... וְלִבְסוֹף הוּא הוּא אֲשֶׁר הִצִּיק וּמְצִיק וְחוֹתֵר תַּחְתָּנוּ, בְּשַׁעַה שֶׁהַתּוֹשָׁבִים אוֹהֲבִים אוֹתָנוּ מְאֹד, הִנֵּה הַשִּׁכְנָה שָׁלְנוּ אוֹמְרֵת — אֲנַחְנוּ גָרִים פֶּה חֲמֹשׁ-עֶשְׂרֵה שָׁנָה, וְאֵף פַּעַם לֹא הִזְקַנּוּ לָהּ, וְאַתֶּם יוֹדְעִים אֵיךְ שֶׁהִילָדִים שָׁלְנוּ מִשְׁתוֹכְבִּים וְצוֹחֲקִים וְצוֹהֲלִים, וְהִיא אֵף פַּעַם לֹא מְתַלֹּנֶנֶת, אֲדַרְבָּהּ, הִיא נִהְיֵית מֵהַשִּׁקֵּט שָׁלְנוּ, מִהַדְרֵךְ אֲרֶץ שֶׁל יְלָדֵינוּ, מְעַדִּינֹת הַנֶּפֶשׁ וְאַצִּילוֹת הַמְדוּת שֶׁל אֲנָשֵׁינוּ. אֵךְ הוּא — אוֹתוֹ סִמֵּךְ-מִ"ם רָשַׁע, לֹא נָתַן לִי לְרְאוֹת אוֹתוֹ, אֵת הָאָכָר, וְלְדַבֵּר אִתּוֹ, וְאָמַר: לֹא, לֹא, הוּא עוֹשֶׂה אִתִּי סִיּוּר בְּיַבְנָאֵל... וְאָמַרְתִּי לוֹ: אֲנִי רוֹצֶה לְעֲלוֹת לְבֵית הָעֶלְמִין. אִזּוֹ הוּא צָחַק וְאָמַר לִי: מַה יֵּשׁ לָכֶם פֶּה לְחַפֵּשׂ? וְאָמַרְתִּי לוֹ: תִּרְאֶה, אֲנִי רוֹצֶה לְגוֹר פֶּה, הַחֲלֻטִּיתִי שְׁאֲנִי גָר פֶּה, אִזּוֹ מִמִּילֵּא אֲנִי רוֹצֶה לְרְאוֹת אֵת הַבַּיִת עֶלְמִין, וְהוּא צָחַק וְצָחַק, שְׁעַד הַיּוֹם אֲנִי שׁוֹמֵעַ אֵת הַצְּחוֹק שֶׁלוֹ, [אִזּוֹ הוּא הָיָה גֹדֵל מְדוּת לְאָרְכּוֹ וְלִרְחֻבּוֹ, וְאִזּוֹ רְאִיתִי מִי הוּא — חֲמוּר בֶּן חֲמוּר, בֶּן בְּנוֹ שֶׁל חֲמוּר וְכוּ', אִתָּהּ לֹא יוֹדַע שְׁיוּם אֶחָד אִתָּהּ תָּמוּת? לֹא, הוּא הָיָה כָּל-כֶּף בְּטוּחַ, וְעַדִּין בְּטוּחַ בַּתְּקַצִּיבִים שֶׁלוֹ, וּבְכָל הַקוֹמְבֵינוֹת שֶׁהוּא יַעֲשֶׂה, שְׁגָם עַל ... הוּא יַצְלִיחַ לְעֵבֵר], וְהַתְחַנֵּף אֵלַי: אַתֶּם לֹא יוֹדְעִים, אֲנִי הַחֲבֵר שֶׁלָּכֶם, הַיְדִיד שֶׁלָּכֶם, וְנִסְעֵנוּ עוֹד כְּכֹרֵת דֶּרֶךְ, וְעַבְרָנוּ שׁוֹב בְּכַיִשׁ הָרֵאשׁוֹן, וְאָמַרְתִּי לוֹ: אֲנִי רוֹצֶה אֵת הַשִּׁטַּח הַזֶּה. אִזּוֹ אָמַר לִי: לֹא, אֵת הַשִּׁטַּח הַזֶּה לֹא כְּדַאי לְקַנּוֹת. וְלָקַח אוֹתִי לְשִׁטַּח בְּכַנְיָסָה לְיַבְנָאֵל, אֲשֶׁר יֵשׁ שָׁם דִּיר מְדִיף רֵיחַ רַע מְאֹד. וְאָמַר לִי: פֶּה אַתֶּם יְכוֹלִים לְקַנּוֹת בְּזִיל הַזּוּל. אָמַרְתִּי לוֹ: פֶּה אֶסוּר אֶפְלוֹ לְעֲשׂוֹת בֵּית-הַכְּנֶסֶת, אֶסוּר לְהַזְכִּיר שָׁם שָׁמַיִם. אִזּוֹ הוּא אָמַר לִי: בְּסֻדָּר, אָבֵל זֶה יִהְיֶה שֶׁלָּכֶם, וְאֲנִי אֲשִׁיג לָכֶם אֵת זֶה בְּזִיל הַזּוּל. אָמַרְתִּי לוֹ: לֹא, אֲנִי רוֹצֶה אֵת זֶה. וְחֻזְרָנוּ לְמָקוֹם הַזֶּה. אָמַרְתִּי לוֹ אִזּוֹ בְּרֵאִיָּה בְּעֵלְמָא קוֹנָה אֲנִי מְסַתְּפֵל עַל זֶה שְׁלִי. אִזּוֹ הוּא אָמַר לִי: אֲנִי לֹא יוֹדַע, זֶה שֶׁל אַחִים, וְהֵם לֹא יִתְנוּ

את זה. ולבסוף הגנה, ברוך ה', זה שלי, וזהו המקום הכי יפה
ביבנאל. למעלה אתר-כף אמרתי לו: אתה רואה, כל הקר הזה יהיה
מלא בתים. והוא צחק... נו, ברוך השם, לאט לאט בונים בשבילנו,
וזה הכל יהיה של אנשי שלומנו, ולא יועיל להם שום דבר.

לכן אני מבקש אתכם — תתחזקו, אל תפחדו, אבל מה מחר
אתם עושים? יום תפלה. אני מבקש אתכם, אם לא יהיה ביניכם
שלום ואהבה, התפללות לא יעלו לשמים, התפללות ישארו למטה,
חבל על הטרחה, חבל על הגייעה, שלום צריך להיות עם כל אחד
ואחד, ואני מכריז ומודיע, שאני בעצמי לא שונא את שום יהודי,
אני מוכן לדבר עם כל אחד ואחד, אני לא יודע אם אמרתי לכם,
דברתי כבר עם הסמ"ך-מ"ם, הוא בא עד ארצות-הברית, והוא
רוצה לעשות שלום אתי, ראיתי תכף-ומיד מה הוא רוצה, שאני רק
אחתם לו פה ופה, למה? הלא אם אתה רוצה שלום, למה אני צריך
לחתם?! תחזיר לי את הגנבה שגנבת מאתנו — את מבנה
הבית-ספר ממ"ד, שעמד ריק, תחזיר לי, ותשלם לנו את המים על
המקנה, על הבלגניות. אז הוא אמר לי: לא, אתם צריכים להבין, זה
פרוצדורה שלמה וכל מיני תרוצים, העקר שאני אחתם לו, ועל מה
צריכים לחתם בכלל?! או אז ראיתי, שאפלו השלום שלך, אומר
עליך דוד המלך (ישעיה מח, כב): "אין שלום אמר הוי"ה לרשעים";
עם רשעים לא שיף שלום. ולכן אני מבקש אתכם, תדעו לכם, שזה
הכל יעבר, זה רק עכשו זמן קשה זמן ברור, ומי שלא שיף לקהלה
שלנו, ממילא יעזב את הקהלה, מה שישאר פה זה רק יהודים
תמימים, יהודים שאוהבים את הקדוש-ברוך-הוא, יהודים
שאוהבים אחד את השני, ואז תראו נחת מהילדים שלכם, תחתנו
את הילדים שלכם, ותראו איזו "עיר ברסלב" תהיה פה על אפם
וחמתם של כל שונאינו ומתנגדינו.

ואני רק מבקש אתכם, אם אתם רוצים לעזר לי, זה רק דבר
אחד — אם יהיה ביניכם אהבה ואחדות, ותעזרו אחד לשני, אז
תראו אל מה תזכו.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׂאֵלוֹ הַדְּבוּרִים שֶׁמִּמֶּשׁ דְּבַרְתִּי אִתְּכֶם
בְּמִסְרֵי נַפְשִׁי, כִּי מְאֹד מְאֹד קָשָׁה עָלַי הַדְּבוּר, אֲנִי מְאֹד מְאֹד חָלֵשׁ,
אִם אֲנִי הֶחֱמַצְתִּי עִכְשָׁו גְּסִיעָה לְצִיּוֹן רַבְּנוּ, שְׂאֻחַד בָּא וְנָתַן לִי אֶת
הַכֶּסֶף שְׂאֵנִי אֶסַע אֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ, וְאֲנִי יוֹדֵעַ שֶׁרַק שָׁם אֲנִי אֶצְלִיחַ
לִפְעַל מַה שְׂאֵנִי צְרִיךְ לִפְעַל, אֲבָל פְּשׁוּט הַרְגַּשְׁתִּי שֶׁעַל אִם הַדְּרָף
אֲנִי לֹא אֶעֱשֶׂה אֶת זֶה, אִזּוֹ אֲנִי מִבְּקֵשׁ אִתְּכֶם, תִּזְכְּרוּ אוֹתִי גַם
בְּתַפְלוֹת שְׁלֹכֶם, אֲבָל הָעֵקֶר בְּמַה שְׂאֵתֶם יְכוּלִים לְהַחֲיוֹת אוֹתִי
וּלְשַׂמַּח אוֹתִי — אִם אַתֶּם תִּרְקְדוּ מְרַב שְׂמֵחָה, וְאִם תַּעֲשׂוּ בֵּינֵיכֶם
שְׁלוֹם, אִזּוֹ תִרְאוּ אֶת הַנְּסִים נִגְלִים שֶׁיַּעֲשֶׂה אִתְּנוּ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
וְכָל אֱלֹהֵי הַמִּתְנַגְּדִים שְׁלָנוּ, יִפְלוּ מִיְתָה מִשְׁנֵה אֶחָד אַחֲרֵי הַשָּׁנִי, אֵל
תַּחֲשֹׁבוּ שֶׁזֶה הַפֶּקֶר, אֲבָל כָּל מַה שְׂקוֹרָה לָנוּ זֶה רַק מִפְּנֵי שְׂאֵין לָנוּ
שְׁלוֹם וְאַהֲבָה, וְאֲנִי מִבְּקֵשׁ עוֹד פְּעַם וְעוֹד פְּעַם — אִם אֶחָד לֹא
מִשְׁלִים עִם הַשָּׁנִי מֵאִיזוֹ סִבָּה שֶׁרַק לֹא תִהְיֶה, שֶׁיַּעֲזֹב אֶת הַקְּהֵלָה
שְׁלָנוּ. אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ, כִּי אֶצְלִי חָשׁוּב שְׁלוֹם בֵּין יְהוּדִים, אֲנִי
אוֹהֵב אֶת כָּל יְהוּדֵי בְּלִי יוֹצֵא מִן הַכֶּלֶל, הֵם שׁוֹנְאִים אוֹתִי, הֵם לֹא
רוֹצִים לְדַבֵּר אִתִּי, מַה אֲנִי אֶעֱשֶׂה? זֶה לֹא הַבְּעֵיָה שְׁלִי, זֶה הַבְּעֵיָה
שְׁלָהֶם... אֲנִי עֲשִׂיתִי לָהֶם רַק טוֹבוֹת — חַתְּנָתִי אוֹתָם, עֲשִׂיתִי
שְׁלוֹם-בֵּית בֵּינֵיהֶם, הֵם בְּרָגוּז עָלַי, וּמוֹצִיאִים עָלַי כָּל מִינֵי שְׂמוֹת
רָעִים, וּמְדַבְּרִים עָלַי כָּל דְּבַר אָסוּר, מַה אֶעֱשֶׂה? תִּהְיֶה בְּמִקוּמִי, אֲנִי
לֹא מֵאֲחַל לָכֶם... וְלִכֵּן: "וְהַחֲיֵי יִתֵּן אֵל לְבוֹ" — אֵלֹהֵי הַצְּדִיקִים
שֶׁשָּׂמִים אֶת יוֹם מִיתָתָם לִפְנֵי עֵינֵיהֶם. יְבוֹא הַיּוֹם וְאֲנִי אֶצְטַרֵּף לְשִׁכְבַּ
לְבַד, מַה אֲנִי אֶעֱשֶׂה אִזּוֹ? אִזּוֹ אֲנִי אֶגִּיד לָכֶם — מַה שֶׁהַכְּנֵתִי לְעֶצְמִי,
זֶה מַה שֶׁיְהִיָּה לִי, מַה שְׂדַבַּרְתִּי בְּכָל יוֹם אֵל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא —
זֶה מַה שֶׁיִּשְׁאָר מִמֶּנִּי, הַתְּפַלְלָתִי שְׁחֲרִית, מִנְחָה, עֲרֻבִית — זֶה מַה
שֶׁיִּשְׁאָר לִי, לְמִדַּתִּי מִקְרָא, מִשְׁנָה, גְּמָרָא, מְדֻרָשׁ, הַלְכוֹת וְאַגְדוֹת —
זֶה מַה שֶׁיִּשְׁאָר מִמֶּנִּי.

וְלִכֵּן אֵל תִּהְיֶה בְּטַלְנִים! וְתַתְּחִילוּ לְלַמַּד וּלְהַתְּפַלֵּל, וְהָעֵקֶר
לְעֲשׂוֹת חֶסֶד אֶחָד עִם הַשָּׁנִי וּבִזְכוּת זֶה נִזְכָּה לְהַגָּאֵל. אֲבָל הַכָּל
בְּשִׂמְחָה וּבְשִׂשׁוֹן, תַּתְּחִילוּ לְרַקֵּד, וְאֵל תִּהְיֶה בְּטַלְנִים, כִּי הַשְּׂמֵחָה
מִמִּתְקַת אֶת כָּל הַדֵּינִים. וְתַדְעוּ לָכֶם, שֶׁרַק שְׂמֵחָה זֶה הַיְסוּד, עַל-יְדֵי

שְׂמֵחָה לֹא יְכוּלִים לַעֲשׂוֹת לָנוּ שׁוּם דְּבָר. הַצְרָפְתִּים הַצְלִיחוּ מְאֹד
 בְּמַלְחָמוֹת אֵלֹה שֶׁהִלְכוּ עִם נְפֹלְיָאוֹן, וְהִצָּאָר הֶרֶוּסִי לֹא הִבִּין מֵה
 קוֹרָה פֹּה. הוּא הָיָה יוֹתֵר חֲזָק מֵהַצְרָפְתִּים, וְלָמָּה הַצְרָפְתִּים וּבְרֵאשֵׁם
 נְפֹלְיָאוֹן מְצַלִּיחִים, וְאֵלֹהֵם — הִצָּאָר וְכָל הֶרֶוּסִים נִכְשָׁלִים,
 וְנוֹפְלִים כְּפִגְרִים?! בְּכֵן, הוּא שָׁלַח מְרַגְלִים לְרֵאוֹת מֵה סוּד
 הַהַצְלָחָה? וְשָׁבוּ וְאָמְרוּ, שֶׁעַל הַחֲזוּיַת הַרְאִשׁוֹנָה הוּא שֵׁם מוֹזִיקָה,
 וְהַחֲזִילִים הֵם תְּמִיד שְׂמִיחִים, וְזֶה מֵה שֶׁעוֹזֵר לָהֶם. יֵשׁ לָהֶם מַצֵּב רוּחַ
 שֶׁל שְׂמֵחָה, וְאֵת זֶה הוּא לֹא יְכוּל לְהַכְנִיס בַּחֲזִילִים שְׁלוֹ, כִּי הוּא
 הָיָה דִיקָטָטוֹר, וְדִיקָטָטוֹר מְכַנִּים יִרְאֶה בְּאֲנָשִׁים שְׁלוֹ, אֲזַ כְּלָם פְּחָדוֹ,
 וְהַפְּחָד הַחֲלִישֵׁם. וְאִם-כֵּן זֶה הָיָה סוּד הַהַצְלָחָה שֶׁל הַצְרָפְתִּים, שֶׁהֵם
 הָיוּ תְּמִיד שְׂמִיחִים וְעֲלִיזִים. וְלָכֵן תְּמִיד אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ חוֹזְרִים עַל
 הַסְּפוּר הַזֶּה. לְמַדִּים מִכָּאן, שְׂאֵם יֵשׁ אֲוִירָה שֶׁל שְׂמֵחָה, זֶה מֵה
 שְׂמִכּוּצֵץ אֵת שׁוֹנְאִינוּ וּמְתַנְגְּדִינוּ, כִּי הֵם רָצוּ לְרֵאוֹת שְׂאֲנָחְנוּ
 מִפְּחָדִים, אֲנָחְנוּ זוֹחֲלִים, אֲנָחְנוּ רוֹעֲדִים, אֲזַ בּוֹאוּ בְּיַחַד נִתְחִיל לְשִׁיר
 וְלִרְקֹד בְּשִׁירוֹת וּבְזִמְרוֹת.

הַמְּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לד תרסג.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר טְהָרָה, ה' נִסָּן ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... שְׂיִחִיו נִצַּח.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֵת הַהוֹדָעָה, וְאֲנִי שְׂמֵחַ בְּשִׂמְחַתְכֶם, רֵאוּ לְאֹהֵב
 אַחַד אֵת הַשְּׁנִי, וְתִהְיֶה לְעֶזְרָה וְהַבְנָה הַדְּדִית, וְזֶה יִתְרֵם לָכֶם בְּפִרְנֶסָה
 וּבְשְׁלוֹם-בֵּית, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִמְלֵא מִשְׁאֲלוֹת לְבַבְכֶם לְטוֹבָה.

עֲלִינוּ לְשִׂמְחָה שְׂזַכִּינוּ לְהִיּוֹת אֲצֵל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה,
 וְרֵאוּי לְשִׂמְחָה בְּזֶה כָּל יְמֵי חַיֵּינוּ, אֲשֶׁרֵינוּ שְׂזַכִּינוּ לְהִיּוֹת מְקַרְבִּים אֵל

רמ אשר לד תרסד — לד תרסה בנחל

רבנו ז"ל, ואנחנו שיכים לקהלה קדושה כזו של חסידי ברסלב, המפיצים את אור רבנו ז"ל כל השנה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לד תרסד.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר טהרה, ה' ניסן ה'תשס"ג.

שלום וברכה גיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את ההודעה, יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שהכל יסתדר על הצד הכי טוב, העקר רק שמחה, ולא לפחד משום דבר שבעולם. רבנו ז"ל אמר (לקויט-מוהר"ן, חלק א', סימן כד): מצוה גדולה להיות בשמחה תמיד, כי השמחה היא עולם החרות, וראה לשמח את כל אנשי שלומנו, העקר להמשיך על עצמו אמונה ברוחה ומזככת, שזה זוכים על-ידי תקף השמחה. ותהלה לאל, יש לנו בפה לשמח, שיש לנו רבי פנה, טוב להודות להקדוש-ברוך-הוא על כל החסד שעשה עמנו, שיש לנו קהלה כל-כף יפה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לד תרסה.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר טהרה, ה' ניסן ה'תשס"ג.

שלום וברכה אל ... שיהיו נצח.

לנכון קבלתי את מכתבכם, ומאד שמחתי לשמע הטוב מכם.

נא ונא ראו להתחזק יחד, ולשמח אחד עם השני, ולא לריב ביניכם, ובזכות זה יהיה לכם בנים חיים וקיימים.

העקר ראו ללמד יחד "ספר-המדות", ותשתדלו לקיים כל מה

אַשֶׁר לֵד תְּרִסוּ — לֵד תְּרִסוּ בְּנַחֵל רַמָּא

שְׁנֵאמַר שָׁם, וּבְפָרְטִיּוֹת אוֹת בְּנִים, כִּי כָּל מֵה שְׁגָלָה רַבְּנוּ ז"ל
בְּ"סִפְרֵי-הַמִּדּוֹת" אָלוּ הֵם הַשְּׂגוֹת גְּבוּהוֹת וּסְגֻלוֹת נִפְלְאוֹת.

וְעַל כָּלֵם — לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבַּרֵּךְ בְּשִׁפְתֵי הָאִם שְׁלָכֶם, שְׁזֵה
הַתְּבוּדָהּ, וּלְבַקֵּשׁ עַל עֲצָמְכֶם וְעַלֵי הָעוֹנֵי.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֵד תְּרִסוּ.

בַּעֲזַרַת הַשָּׁם יִתְבַּרֵּךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסִדְרֵי טְהָרָה, ה' נִסָּן ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... גְּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

עֲלִיךָ לְדַעַת, כִּי לְאַחַ שְׁלָךְ ... גְּרוֹ יֵאִיר, יֵשׁ לוֹ כַּחוֹת גְּדוּלִים,
וְאֲנִי מְקַנֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂיִהְיֶה שְׁלִיחַ טוֹב מִן הַשָּׁמַיִם לְעֹזֵר
לְהַקְהִילָה שְׁלָנוּ, וּלְהוֹרִיד אֶת הַשָּׁם רַע וְהַרְשָׁעוֹת שֶׁתִּפְרוּ עֲלֵינוּ
הַעֲרֹכ־רַב הַרְשָׁעִים הָאֲרוּרִים, וּבְרֵאשֵׁם הַסֵּמ"ך-מ"ם הַרְשָׁע, שֶׁהוּא
עוֹמֵד תַּחַת כָּל הַזָּבֵל הַזֶּה.

רַק חֲזַק וְאַמֵּץ מְאֹד, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יוֹצִיא אֶת מִשְׁפָּטְנוּ
לְאוֹר גְּדוּל. וּכְבָר אָמַר רַבְּנוּ ז"ל: "נִצְחָתִי וְאַנְצַח שְׁמִדְתּוֹ נִצַּח".

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֵד תְּרִסוּ.

בַּעֲזַרַת הַשָּׁם יִתְבַּרֵּךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסִדְרֵי טְהָרָה, ה' נִסָּן ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אֵל תִּפְחָדֵי גַם זֶה יַעֲבֹר וְכוּ', שְׁמַעְתִּי מִמְקָרִים כְּאֵלוֹ זֶה עָבַר,

את לא צריכה לפחד, זה סתם פחד שוא. רבנו ז"ל אמר (שיחות ה"ר), סימן פג): יש באדם דבר שמפחיד אותו, ואחר-כך הוא רואה שהכל היה הבל וכו', גם לך זה יקרה, ולכן פדאי עכשו לעיני ביהשיחה הקדושה הזו של רבנו ז"ל, וזה ממש נוגע לך, ואני מאד מאד מבקש אותך, שאל תפחדי וכו', הקדוש-ברוך-הוא נתן לך מתנה בעל גפלא, ותחיו ביחד באהבה ובהבנה הדדית, ותכבדו אחד את השני.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לד תרסח.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר טהרה, ה' ניסן ה'תשס"ג.

שלום וברכה אל ידידי ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

מאד מאד שמחתי לקראת הדבורים המשמחים, ואני מאד מקוה, שגזפה להתראות בקרוב, ולעשות הכנסת ספר תורה בשמחה, בתפיש ובמחולות, ולעשות סעדת הודיה להקדוש-ברוך-הוא, אבל לעת עתה צריכים רחמים רבים על כל פרט ופרט, אולי יחוס ואולי ירחם.

מה אמר לך! בזה העולם אין לנו רק את אבינו שבשמים, ורק הוא יכול לעזור לנו, ורק הוא יעזור לנו, וסוף כל סוף אחר הרע יבוא הטוב, ונשמע ונחבשר בשורות ומשמחות.

אשרינו, שאנו זוכים לדעת מרבי אמת כזה, רבי נורא כזה, טוב להודות להקדוש-ברוך-הוא על כל החסד חנם שעשה עמנו.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לַד תַּרְסֵט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסִדְרַת טְהָרָה, ה' גִּיסָן ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְכֶם, וּמֵאֵד מֵאֵד שְׂמַחְתִּי לְקִרְאָת
הַדְּבוּרִים שְׁלָכֶם.

מָה אִמַּר לָכֶם! עֲכָשׁוּ צְרִיכִים רַק שְׂמִיחָה וְהַתְחַזְּקוּת, צְרִיכִים
לְהַתְחַזֵּק וּלְשַׂמַּח בְּכָל מַה שֶּׁרַק יְכוּלִים, וְתַהֲלֵךְ לְאֵל, יֵשׁ לָנוּ נִקְדוּת
טוֹבוֹת לְשַׂמַּח בְּהֵן. וְהַעוֹלָה עַל הַכָּל — שְׂיֵשׁ לָנוּ רַבִּי כְּזֶה, שְׂמַחְזֵק
וּמַעוֹדֵד אוֹתָנוּ כָּל-כֶּף, וּמָה הֵינּוּ עוֹשִׂים בְּלִי רַבְּנוּ ז"ל?! וְלִכֵּן לֹא
בְּחַנּוּם שְׂאֵמַר לָנוּ (שִׁיחוֹת-הַר"ן, סִימָן קעז): אַתֶּם צְרִיכִים לְשַׂמַּח מֵאֵד,
שְׂיֵשׁ לָכֶם רַבִּי כְּזֶה, וְזֶה הָעֵקֶר אֶצְלָנוּ עֲכָשׁוּ.

הָעֵקֶר ... גֵּרוֹ יְאִיר! אֵל תִּפְחַד מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעֲוֹלָם, רַק
מִהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַד תַּרְע.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסִדְרַת טְהָרָה, ה' גִּיסָן ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

בְּכָל פַּעַם שֶׁתִּקְבַּל מִכְתָּבִים, תִּמְסַר אוֹתָם לְיַעֲדָם, וּבִפְרָטִיּוֹת
מִכְתָּב כְּלָלִי לְשִׁים אֶת זֶה בְּלוּחַ מוֹדְעוֹת.

וְאֵת הַמִּכְתָּב הַכְּלָלִי שֶׁל הַיּוֹם לְשִׁים עַל הַדְּלֵת בְּפִנְיָסָה, הֵן אֶצְל
הַגְּבָרִים וְהֵן אֶצְל הַנְּשִׂיִם, כְּדִי שִׁיקְבְּלוּ עַל עֲצָמָם מַה שְׂפִתְבָּתִי לָהֶם.

הַעֲקֹר אֶתְּהָ אֶל תִּפְחָד מְשׁוּם דְּבָר, וְתִהְיֶה תִזְק בְּאַמוֹנָה
 וּבְבִטְחוֹן, כִּי פֶה תִהְיֶה עֵיר בְּרִסְלָב, וַיִּכְנְסוּ לְגוֹר פֶּה עוֹד מֵאוֹת
 וְאַלְפֵי מִשְׁפָּחוֹת, יִרְאוּ עֵינֵינוּ וַיִּשְׁמַח לְבֵנו וְתִגַּל נַפְשֵׁנוּ בִישׁוּעָתוֹ
 יִתְבָּרַךְ.

הַמֵּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לד תרעא.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסִדְר טְהָרָה, ה' גִּיסָן ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה אֶל ... גִּירוּ יְאִיר.

לְנִכוּן קִבְלָתִי אֶת שְׁנֵי הַמַּכְתָּבִים, וּמֵאֵד מֵאֵד שְׁמַחְתִּי שְׁכַתְּבָתֶם
 הַכֹּל וְכוּ', וְהֵייתִי רוֹצֶה לְדַבֵּר עִמָּכֶם דְּרַךְ הַטְּלָפוֹן, כִּי זֶה אֵינוֹ עֲנִין
 עַל פְּנֵי הַכְּתָב, יֵשׁ דְּבָרִים שְׂאֵתֶם לֹא יוֹדְעִים מֵה כֵּן וּמֵה לֹא וְכוּ',
 וְלִכֵּן אֲסוּר לְהִתְבַּלְבֵּל. וּכְבָר אָמְרוּ חַכְמֵינוּ הַקְדוּשִׁים: לֹא הַבִּישָׁן
 לְמֵד, וּבִפְרָטִיּוֹת בְּעֵינֵינוּ כְּאֵלוֹ שְׁגוּבֵל עִם כְּרִיתוֹת, רַחֲמָנָא לְצַלָן,
 צְרִיכִים לְשֵׁאל תְּמִיד וְלֹא לְהִתְבַּיֵּשׁ, וְלִכֵּן אִם תִּצְלָצְלוּ אֵלַי, אֲשַׁתְּדֵל
 לְעֵנוֹת לָכֶם.

בְּעֵינֵי הַדִּירָה, תַּעֲשׂוּ רַק מֵה שְׁטוּב בְּעַדְכֶם, הַעֲקֹר תִּהְיֶה בְּיַחַד
 בְּשִׁמְחָה, כִּי אֲצַל רַבְּנוּ וְ"ל הִיָּה הַשְּׁמִחָה הַעֲקֹר. וְצְרִיכִים לְשַׁבֵּר אֶת
 הַעֲצָבוֹת, שְׁכָל הַחֲלִישׁוֹת הַדַּעַת בְּאֵה מַעֲצָבוֹת וּמְרִירוֹת וְדַפְאוֹן וְכוּ',
 שְׁהֵם בְּדֶרֶךְ כָּלֵל בְּאִים מֵהַסְּפָקוֹת וְהֵאֵי וְדָאוֹת וְהֵאֵי יְדִיעָה.

גַּא וְנָא לֹא לְהִתּוֹכַח בֵּינֵיכֶם, כִּי הַשְּׁכִינָה שְׂרוּיָה רַק בְּמָקוֹם
 אַהֲבָה וְשִׁמְחָה.

תִּשְׁתַּדְּלוּ לוֹמַר בְּכֹל יוֹם "יוֹם תִּהְלִים", כִּי הַתִּהְלִים גִּחְלָק לִימֵי

השְׁבוּעַ, וְאֲשֶׁרִי מִי שְׁזוֹכָה לְסִיּוֹם בְּכָל שָׁבוּעַ אֶת כָּל סֵפֶר תְּהִלָּים,
שְׁרַבְנוּ וְ"ל אָמַר (לְקוּטֵי-מוֹתֵר"ן, חֶלֶק ב' סִימָן עג), שְׁמֹסְגֵל בְּתִשְׁבָּה,
וּפּוֹתַח אֶת כָּל הַשְּׁעָרִים הַסְּגוּרִים.

נָא וְנָא תַחְזִיקוּ עֲצֻמְכֶם בְּיַחַד עִם אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ בְּזִמְנֵים הַקָּשִׁים
הָאֵלוּ, וְעוֹד יוֹם יָבֹוא וְנִשְׁמַח יַחַד כְּלָנוּ.

הָאוֹהֵב אֶתְכֶם מְאֹד וּמְצַפֶּה לְטוֹבַתְכֶם...

לד תערב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר טְהָרָה, ה' נִסָּן ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... גְּרוֹ יָאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רָאָה לְשִׂמְחָה מְאֹד עִם כָּל נִקְדָּה טוֹבָה שֵׁישׁ בָּךְ, וְשִׁמְרֵ עֲצֻמְךָ
מֵעֲשׂוֹן סִגְרִיּוֹת וּמִשְׁתֵּיהַּ מִשְׁקָה הַמְּשֻׁכֵּר, אֲשֶׁר רַבְנוּ וְ"ל הַקָּפִיד עַל
שְׁנֵי דְבָרִים אֵלוּ מְאֹד מְאֹד, וְאֶסְרֶם עַל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ בְּאֶסוּר גְּדוֹל,
וְלִכֵּן רָאָה לַעֲשׂוֹת הַתַּחֲלָה חֲדָשָׁה.

אֲנִי מְאֹד שִׂמְחָה שֶׁהַתַּחֲלָתָה לְלַמֵּד הַלְכוֹת פֶּסַח, וְתִהְיֶה מִתְמִיד
בְּהַלְכוֹת, אֲשֶׁר רַבְנוּ וְ"ל אָמַר (שִׁיחוֹת-תֵּר"ן, סִימָן כט), אֲשֶׁר כָּל בַּר
יִשְׂרָאֵל מְכַרַח לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם הַהֲלָכָה.

רָאָה לְהִתְפַּלֵּל בְּמִנְיַן הַתִּימָנִים, וְזֶה כָּל חִיּוּתִי, שֵׁישׁ לְאֲנָשֵׁי
שְׁלוֹמֵנוּ מִנְיַן נִפְרָד לַעֲדַת הַתִּימָנִים, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִרְחִיב אֶת
הַקְּבוּץ שְׁלָנוּ.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַד תרעג.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר טְהָרָה, ה' נִסָּן ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... שְׁיַחֲיוּ נֶצַח.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּכֶם.

אַל תִּפְּנֹסוּ בְּלַחֲץ, זֶה רַק יְכַנִּיס אֶתְכֶם בְּבִלְבוּלִים גְּדוּלִים, וְלֹא יֵצֵא מִזֶּה שׁוֹם דְּבָר; רַק עֲגַמַת נַפְשׁ. רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן י'): עַל-יְדֵי שְׂמֻחָה זֹכִים לְהִרְחֵבַת הַדַּעַת. וְרְאוּי לְכֶם לְלַמֵּד יַחַד אֶת הַמֵּאֲמָר הַזֶּה עִכְשָׁו, וְלוֹמַר עֲלֵיו הַתְּפִלָּה מְלַקוּטֵי-תְּפִלוֹת, וְזֶה יוֹעִיל לְכֶם לְהִתְגַּבֵּר עַל הַכַּל. כְּשֵׁישׁ שְׂמֻחָה בְּבֵית, אֲזִי יֵשׁ סְבָלְנוֹת וְאִין כְּעַס, וְאֲזוּ בָּא גַם שְׁפַע.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְקַוֶּה לְרְאוּתְכֶם בְּקָרוֹב, וְלִדְבַר עִמָּכֶם פָּנִים אֶל פָּנִים.

הַמְצַפֶּה אֶת הַטוֹב מִכֶּם וְאוֹהֵב אֶתְכֶם מְאֹד...

לַד תרעד.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר טְהָרָה, ה' נִסָּן ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל יְדִידֵי ... גְּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

רְאֵה רַק לְהִיּוֹת בְּשְׂמֻחָה, וְאֲזוּ יִתְבַטְּלוּ מִמֶּךָ כָּל הַתְּאוֹוֹת רַעוּת וְכוּ', כִּי הָעֵקֶר הוּא שְׂמֻחָה, שְׁעַל-יְדֵי-זֶה בְּאִים לִידֵי יְשׁוּב הַדַּעַת, כְּמוֹבָא בְּדַבְרֵי רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן י'), שְׁצָרִיף לְחַפְשׁ וְלִבְקָשׁ בְּעֶצְמוֹ רַק אֶת הַנְּקֻדוֹת טוֹבוֹת, וְאֵל תִּסְתַּכַּל עַל הָרַע שְׁבָךְ, וְכְמוֹבָא בְּדַבְרֵי רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן רפב): הָעֵקֶר רַק

אֲשֶׁר לַד תִּרְעָה — לַד תִּרְעוּ בְּנַחֲל רַמְזוֹ

לְהַפְיִץ אֶת אֹר רַבְּנוּ ו"ל, זֶה הַתְּקוּן שֶׁלְנוּ, כְּכֹל שְׂרֹדְפִים אוֹתָנוּ וְכו', נְפִיץ יוֹתֵר אֶת סִפְרֵי רַבְּנוּ ו"ל, וּנְגַלֶּה לְכֻלָּם אֶת אֲמַתַּת מְצִיאוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַד תִּרְעָה.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר טְהָרָה, ה' נִסָּן ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

מָאָד מָאָד אֲנִי מְאַכְזָב מִמֶּךָ, אֵיךְ אַתָּה מִתְנַהֵג עִם אֲשֶׁתְּךָ כְּמוֹ חִיָּה וְכו', אַתָּה מְשַׁפִּיל אוֹתָהּ בְּצוּרָה מְגַנָּה מָאָד, וְאַתָּה מְצַעֵר אוֹתָהּ מָאָד, בְּשַׁעֲה שְׂחֻכְמִינוּ הַקְדוּשִׁים מָאָד מָאָד הַקְפִּידוּ עַל זֶה, וְאָמְרוּ (בְּבֹא מְצִיעָא נט.): מִתּוֹךְ שְׂדֵמְעָתָה מְצוּיָה אוֹנָאָתָה קְרוּבָה; וְלִכֵּן אֲסוּר לְצַעֵר אֶת הָאִשָּׁה בְּשׁוּם פְּנִים וְאֶפֶן. וְאָמְרוּ (בְּבֹא מְצִיעָא נט.): אוֹקִירוּ לְנִשְׁיָכוּ, כִּי הֵיכִי דִתְתַעְתְּרוּ [תְּכַבְּדוּ אֶת נְשׁוֹתֵיכֶם כְּדִי שְׂתַתְּעִשְׂרוּ], עַכְשָׁו אֲנִי מִבִּין לְמָה יֵשׁ לָךְ כָּל-כּוֹף הַרְבֵּה צְרוּת בְּבֵית, כִּי אַתָּה מְשַׁפִּיל אֶת אֲשֶׁתְּךָ, וּמְדַבֵּר עִמָּה כְּמוֹ גּוֹי וְכו', וְלִכֵּן רְאֵה לְשׁוֹנֹת אֶת דְּרָכְךָ, כִּי רַבְּנוּ ו"ל הַקְפִּיד עַל זֶה מָאָד, וְאָמַר (שִׁיחוֹת-הַר"ן, סִימָן רסד), שְׂהַסְמִ"ךְ-מ"ם לְקַח עֲצָמוֹ לְשִׁבֹר אֶת הַשְּׁלוֹם-בֵּית שֶׁל בְּנֵי הַנְּעוּרִים.

הַמְצַפֶּה לְשִׁמְעַ שְׂהַשְׁתַּנִּית לְטוֹבָה...

לַד תִּרְעוּ.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר טְהָרָה, ה' נִסָּן ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

ביום תְּפִלָּה נָא לְתַקַּע בְּשׁוֹפָר תְּשׁוּרָת, תְּשׁוּת, תְּר״ת, וְלוֹמַר
 ייג מִדּוֹת הַרְחָמִים, וּלְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבַּרַךְ בְּפִתִּיחַת הַהֵיכָל.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִקְבַּל אֶת תְּפִלַּת כָּל־
 אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים.

הַמֵּאַחַל לָךְ בְּרִכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לד תרעז.

בַּעֲזַרַת הַשָּׁם יִתְבַּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֻדְרַי טְהוֹרָה, ה' גִּיסָן ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרִכָּה אֵל ... גִּירוּ יְאִיר.

זֶה זְמַן רַב שְׁלֹא שָׁמַעְתִּי מִמָּךְ כְּלוּם, וְאַנִּי מְאֹד מִתְגַּעְגַּע אֵלֶיךָ,
 וְעַל-כָּל-פָּנִים לְשִׁמְעַי הַטּוֹב מִמָּךְ.

עֲלֶיךָ לְזַכֵּר אֲשֶׁר בְּזֶה הָעוֹלָם צָרִיכִים הַתְּחִזְקוֹת חֲדָשָׁה בְּכָל יוֹם,
 כְּדֵי לְהַחֲזִיק מֵעַמֶּד וְלִהְיוֹת דְּבוּק בּוֹ יִתְבַּרַךְ תָּמִיד, כִּי הַנְּסִיווֹת
 קָשִׁים וּמְרִים, וְאַשְׁרֵי מִי זוֹכֵה לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבַּרַךְ, שְׁזֵה נִקְרָא
 הַתְּבוּדָּדוּת. וְלִכֵּן רְאֵה לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבַּרַךְ עַל-כָּל-פָּנִים חֲמֵשׁ דְּקוֹת,
 וְזֵה יוֹעִיל לָךְ מְאֹד, וְיִתְסַפֵּר לְפָנָיו יִתְבַּרַךְ, אֶת כָּל לְבָבְךָ וְכָל מֵה
 שְׁעוֹבֵר עֲלֶיךָ בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת.

נָא וְנָא תִתְפַּלֵּל אֶת הַשָּׁלֵשׁ תְּפִלוֹת בְּמַגֵּן דִּיקָא, כִּי זֶה מְסַגֵּל
 לְפָרְנִסָּה וְלִירְאָת שָׁמַיִם שְׁלָמָה.

חֲזַק וְאַמֵּץ, וְתַכְתֵּב לִי מִכְתָּב.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָךְ בְּאַהֲבָה...

לד תרעה.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר טהרה, ה' ניסן ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגְיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... נְרוּ יְאִיר.

מה אמר לך! ראה לעשות התחלה חדשה בכל פעם, כי בפרוש גלה לנו רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן רסא), אשר לפעמים מפילים את האדם מן השמים, כדי שיעשה התחלה חדשה.

אתה צריך לדעת, כי כל הירידות מתחילים רק מהשעמום שמשעמם לאדם, אז אמרו חכמינו הקדושים (כתבות ה.): הבטלה מביאה לידי זמה וכו', לידי שעמום, שהוא שגעון, שאין לו מה לעשות עם הזמן היקר שלו, ואז מתחיל להרהר הרהורים רעים וכו', עד שעושה מעשים מגנים. ולכן אמרו חכמינו הקדושים (שבת נב.): כל הפלים יורדין לידי טמאתן במחשבה, ואין עולין מטמאתן אלא בשנוי מעשה. נמצא, שהירידות הם רק על-ידי המחשבה. אבל כדי לתקן כבר צריכים לעשות מעשה, הינו לשנות את הנהגותיו שהתנהג עד עכשו. ולכן ראה לקחת את עצמך בידיך, ותקשר עצמך בכל יום עם תפלין, ותשב בבית המדרש ללמד קצת חמש ורש"י מפרשת השבוע. והעולה על כלם — תשקד בלמוד משניות, שמשנה את הטבע הרע של האדם, ומשנה אותיות משנה, כי משנה את טבע הרע של האדם, ומה גם שתבת משנה היא תבת נשמה, והזוכה ללמד משנה מזכך את הנשמה שלו מכל מיני חלדה.

תרגיל עצמך לשמח בכל יום, ותדבר עמו יתברך, ואז תראה ישועה גדולה שיבוא לך בפרנסתך, ויש לומר (תהלים קמה): "עיני כל עליך ישברו" [מלשון שבירה, לשבר את ההרגל הרע שיש לו

בְּהַסְתַּפְּלִיּוֹת אֶסוּרוֹת], וְאָז "וְאַתָּה נוֹתֵן לָהֶם אֶת אֲכָלָם בְּעֵתוֹ",
[יְהִיָּה לוֹ פְּרִנְסָה בְּשִׁפְעוֹ, וְלֹא יִצְטָרֵךְ לִבְרִיּוֹת].

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַד תִּרְעַט.

בְּעֵזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר טְהָרָה, ה' גִּיסָן ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

אֲנִי יוֹשֵׁב וְחוֹשֵׁב וְתִמְנָה מָה הוֹלֵךְ כָּאֵן, הִנֵּה כְּבָר יוֹם רְבִיעִי
מִחֹר, וְהִנֵּה הִבְטִיחַ בְּכֹל מֵינֵי הַבְּטָחוֹת אֲשֶׁר עַל שִׁבְתָּ זֶה בְּוַדַּאי
אֶהְיֶה בְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל, וּכְבָר נִתְּתִי חֲמִשָּׁה-עָשָׂר סְפָרִים וְכוּ', וְאֵין קוֹל
וְאֵין עוֹנָה רַק הַבְּטָחוֹת, בֵּין כֶּף בְּיוֹם רֵאשׁוֹן הַשְּׁמִיּוֹצוֹ אוֹתִי בְּכֹלִי
שׁוֹפְכִין כְּלֵי תִקְשָׁרֶת, וְאֵינִי יוֹדֵעַ מָה לְחַשֵּׁב, אִם זֶה רְצִינִי אוֹ זֶה
צָחוּק וְכוּ', הַאִם מֵצֵא אֵינָה פְּרָה חוֹלְבָת? סְכוּמִים אֲדִירִים כְּאֵלוֹ
וְכוּ', וְאִם לֹא, אֲזִי לֹא?! וְאֲנִי רַק אֲלִיוֹ יִתְבָּרַךְ בְּטַחָתִי.

הַמְּחַכָּה וּמְצַפֶּה בְּכִלְיוֹן עֵינַיִם לִישׁוּעַת ה'...

לַד תִּרְפּ.

בְּעֵזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר טְהָרָה, ה' גִּיסָן ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מָה אֵמַר לָךְ! בְּזֶה הָעוֹלָם אֵין לָנוּ רַק תְּפִלָּה, לְהַתְּפַלֵּל אֶל
הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְדַבֵּר זֶה יָבִיא לָנוּ מִדַּת הַסְּבָלָנוֹת, לְהִיּוֹת סְבָלָן
עַל כָּל מָה שֶׁעוֹבֵר עָלֵינוּ, כִּי אֲמוּנָה וְתְּפִלָּה וְסְבָלָנוֹת, שֶׁהוּא אֲרִיכוֹת
אִפְסִים, תְּלוּיּוֹת זוֹ בְּזוֹ, כְּמוֹכָא בְּדַבְּרֵי רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּשִׁי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א',
סִימָן קנ"ה), וּבְאַמַּת אֵי אֲפָשָׁר לְעֵבֵר אֶת זֶה הָעוֹלָם בְּלֵי מִדַּת הַסְּבָלָנוֹת,

אָשֶׁר לַד תּרפּא — לַד תּרפּב בְּנַחַל רנא

שְׁהִיא יְסוּד הַיְסוּדוֹת בְּקִיּוּם כָּל בַּר יִשְׂרָאֵל, כְּפִי הַיְרִידוֹת וְהַטְרָדוֹת
שְׁעוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד, אֲשֶׁרִי מִי שְׁמַחֲזִיק מֵעַמָּד.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַד תּרפּא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסִדְרַת טְהָרָה, ה' נִסָּן ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

מָה אָמַר לָךְ! כָּל רְצוֹנִי וְכַסּוּפִי, שְׁיִהְיֶה רַק אַחַדוֹת בֵּין אֲנִשִּׁי
שְׁלוֹמִנּוּ, וְאִם יֵשׁ רַק אֶחָד שְׁעוֹשֶׂה לִי הֶזֶק, שְׁאִינּוּ יְכוּל לְהַשְׁלִים אֶת
הַשְּׁנִי, עוֹשֶׂה לִי בַּפְּרָטִיּוֹת צֶעַר גָּדוֹל וְהַפְסַד מְרַבָּה, שְׁאִין לָזֶה
תְּשֻׁלוּם.

מָה לַעֲשׂוֹת?! אֵין לִי עַל מִי לְהַשְׁעֵן, אֶלֶּא עַל אָבִי שְׁבַשְׁמִים,
שְׁיַחֲוֶס וִירַחֵם עָלַי, וְאַזְכֶּה לְרֵאוֹת בְּמוֹ עֵינַי בִּישׁוּעָתֶךָ שֶׁל יִשְׂרָאֵל
וּבְנִקְמַת דָּמָם שֶׁל הַצַּדִּיקִים שְׁנֹשְׁפָף כַּמִּים.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַד תּרפּב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסִדְרַת טְהָרָה, ה' נִסָּן ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

מָאָד מָאָד אֲבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שְׁתַּגִּיס אֶת הַבַּחּוּרִים, שְׁיִנְקוּ סְבִיב
הַיְשִׁיבָה בְּרַחֲבָה, כִּי זֶה חֲלוּל הַקֹּדֶשׁ, יְשִׁיבָה צְרִיכָה לְהִיּוֹת נִקְיָה
מִבֵּית וּמִבַּחוּץ.

הַעֵקֶר רָאָה לְחִזּוֹק עֲצָמָךְ, כִּי זְכוּתְךָ גְדוּלָּה בְּשָׁמַיִם, וּמִי יוֹדֵעַ
מָה יֵלֵד יוֹם, וְאַנְחֵנוּ עֵינֵינוּ תְלוּיּוֹת רַק אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, שְׂיִמְתִּיק מֵאַתָּנוּ
כָּל הַדֵּינָיִם, וְאַזְכֶּה לְרֵאוֹת בְּשִׂמְחַתְכֶם.

הַמֵּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַד תּרפּג.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר טְהָרָה, ה' גִּיסָן ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מְכַתְּבְּךָ.

מָה אָמַר לְךָ! מְאֹד שִׂמְחָתִי עַל הַיּוֹם תְּפִלָּה שְׂזַכִּיתֶם לַעֲשׂוֹת.
וְרִצִּיתִי שִׂתְּכַתֵּב לִי קֶצֶת יוֹתֵר פְּרָטִים.

מָה אָסַפְרָ לְךָ! אֵין לָנוּ עֲצָה וּכְלִי וַיֵּין אַחֲרֵים — רַק תְּפִלָּה.
וְרַבְּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּשִׁי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק א', סִימָן ב'), אָשֶׁר זֶה תְּרַבּוּ שָׁל
מְשִׁיחַ, וְרַק בְּזֶה יִכְבֵּשׂ אֶת כָּל הָעוֹלָם כְּלוּ.

וּמִי יִתֵּן, שֶׁכֶּבֶר נִזְכֶּה לְרֵאוֹת אֶת זֶה בְּעֵינֵינוּ.

הַמֵּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַד תּרפּד.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר טְהָרָה, ה' גִּיסָן ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מְכַתְּבְּכֶם.

אַל תְּהַסְסוּ כְּרַגַע לְשֵׂאל כָּל סְפָקוֹתֵיכֶם, אֲנִי, חַס וְשְׁלוֹם, לֹא
מְקַפֵּיד וְכוּ', אֲדַרְבֶּה, זֹו שִׂמְחָתִי, שְׂאֲנִי יְכוּל לְהַחְזִיר לְכֶם אַחַד מִנֵּי
אַלְף, כִּי בְּזֶה שְׂאַתֶּם מְדַפְּסִים אֶת הַסְּפָרִים, זֶה אֲצִלִּי חֶלְקִי בְּעוֹלָם

הבא, כי מה ישאר ממני אם לא זה, ובפרטיות ספרי שו"ת "אשר
בנחל", ופרוש "שפת הנחל", שכל-כף יגעתי וטרחתתי עליו, וישבתי
על כל קטע שעוה שעות ארוכות, והיה לי כבר שלישי ספר פעם,
והכל אבד, ואני צריך לחזור ולחבר ממש מהתחלה, ועכשו מרב
צרותי וטרדותי אין לי כבר מחין כלל, וגם שאני יכול להחזיק
מעמד אחר עלילות דם ורשע כזה, ממש נסיון לרצח וכו', בלבולים
ושקרים פאלו, ופה נתתי לו כבר חמשה-עשר ספרים, ועדין אין
שום דבר זז, רק הבטחות, בשעה שבשקט יש את אחיו של ... שיש
לו קשרים מאד חזקים מגבוה, ופועל בשקט בלי רעש ושחצנות
ולחיצות וכו', ואיני יודע מה לעשות רק להתפלל. עם כל זאת אתם
מאד חשובים בעיני, ואדרבה תרגישו פתוחים לשאל מה שיש לכם
לשאל, ואני מקנה להקדוש-ברוך-הוא כבר לשמח בשמחתכם.

בענין השדוכים, תלכו יותר על הבחור ... גרו יאיר, כי אם
כלם התרשמו לטובה, מה צריכים עוד, וממה שלא מתלהבים, למה
לכם?! וממי שאי אפשר לדעת וכו', מה צריכים?! ומי שהוא
חכמלוג, שנקרא אויבער חכם פילוסוף וכו', מי צריך כזה בית?!

המאחל לה ברכה והצלחה מן השמים...

לד תרפה.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר טהרה, ה' ניסן ה'תשס"ג.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

מה אמר לה! אני מאד שבור מכל הקורות עכשו, ובפרטיות
ששלחו את ... גרו יאיר, לגלות וכו', והוא עומד תמיד על ימיני
לשלם את כל החובות, ועכשו איננו, ובפרטיות עכשו קדם פסח,
צריכים לחלק את כל השפע, שאני דואג לאנשי שלומנו על צרכי

הַחֵג, וְלִכֵּן רָצִיתִי שְׂאֵתָהּ וְ... תַחֲלֶקְנִי אֶת זֶה בֵּיחָד, אִישׁ כְּפִי מִסֵּפֶר הַנִּפְשׁוֹת בַּבַּיִת.

יֵשׁ כַּמָּה נִקְדוֹת חֲשׁוּבוֹת שְׂאֵנִי מְאֹד מְאֹד מִקְפִּיד עֲלֵיהֶן: א. הַנִּקְיוֹן בְּבֵית-הַמִּדְרָשׁ וְכוּ', וְאֶפְלוּ עַל הַדְּלָתוֹת, שְׁלֹא יִהְיֶה שׁוֹם מוֹדְעוֹת מְדַבְּקוֹת וְכוּ', הִיָּה טוֹב לַעֲשׂוֹת לַיַּח מוֹדְעוֹת עַל יַד הַמְּקַנָּה הַחֲדָשׁ. וּבְעֵנִן הַמְּקַנָּה שֶׁל הַנְּשִׁים צְרִיכִים דְּחוּף מְאֹד וִילוֹן, וְזֶה לֹא עוֹלָה הַרְבֵּה פֶסֶף, וְעוֹד כַּמָּה דְּבָרִים קְטָנִים שְׂצָרִיכִים לְסַגֵּר אֶת הַבוֹרוֹת עִם מְנַעוּל, וְכֵן אֶת הַמְּקַנָּה שִׁיְהִיָּה סְגוּרָה, וְרַק ... גְּרוֹ יֵאִיר, יִהְיֶה לוֹ מִפְתָּח שֶׁל הַבוֹרוֹת, וְזֶה עַל-פִּי הַלְכָה, וְאֲנִי לֹא יוֹדֵעַ מָה עוֹשִׂים.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְקַנָּה, שֶׁהַתְּפִלָּה בְּצַבוּר תִּמְתִּיק מִמֶּנִּי אֶת כָּל הַדֵּינִים, וְיִפֹּל הָרַע עַל הָרָשָׁעִים, וְיִתְבַטְּלוּ כְּעֵנִן חוֹלְף.

יֵשׁ לִי עוֹד הַרְבֵּה דְּבָרִים לֹמַר לָךְ, אָבֵל בְּכָל פַּעַם שְׂאֵתָה מִתְקַשֵּׁר יֵשׁ בַּחוּרִים בְּחִדְרֵי, וְקָשָׁה אֲזוֹ לְדַבֵּר.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרִכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לד תרפו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסִדְרַת טְהָרָה, ה' גִּיסָן ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרִכָּה וְכָל טוֹב סָלָה אֵל ... גְּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אִם עֲדִין נִשְׂאָרוּ לָךְ אֲלָפִים ש"ח כְּמוֹ שֶׁכְּתַבְתָּ, הִיִּיתִי מִבְּקָשׁ אוֹתָךְ, שְׂאֵתָה תַעֲשֶׂה אֶת הַדְּבָרִים הַקְּטָנִים שְׂצָרִיכִים תְּקוּנִים בְּמְקַנָּה, כִּי אֵין לִי עֶכְשָׁו אֵף אֶחָד מִי שִׁיעֶזֶר לִי, כִּי הַסֵּמ"ך-מ"ם שֶׁכָּר אוֹתִי לְגַמְרִי, כְּאֲשֶׁר הוֹצִיאָו אֶת ... גְּרוֹ יֵאִיר, בְּגִלוֹת לְחֻדָּשׁ, תִּפְח רּוּחָם שֶׁל הָרָשָׁעִים.

אוֹדוֹת הַנִּקְיוֹן, אֲנִי מְקַנָּה מְאֹד לְטַפֵּל בְּזֶה עוֹד הַיּוֹם, וְכֵן רָצִיתִי

שְׁתַּדּוּחַ לִי עַל כָּל פְּרִט וּפְרִט מֵה שְׁקוּרָה, וְשׁוּם דְּבָר לֹא יִהְיֶה קָטָן
בְּעֵינַיִךְ, כִּי אֲנִי מִכְרַח לְדַעַת הַכֹּל, כְּדֵי לַעֲמֹד עַל הַמְשָׁמֵר. וְכֵן רְצִיטִי
שׁ... גֵּרוֹ יֵאִיר, יְסַדֵּר כְּבָר אֶת הַסְּפָסָלִים בְּמַקְוֵה.

מָה אָמַר לָךְ! בְּזֵה הָעוֹלָם צְרִיכִים הָרַבָּה הַתְּחִזְקוֹת, וּמָה יִשְׁאַר
מֵהָאָדָם? רַק הַנְּקֻדּוֹת טוֹבוֹת שְׁחוּטָפִים. וְלִכֵּן רָאֵה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם
קִצַּת מְקָרָא, קִצַּת מְשָׁנָה, קִצַּת גְּמָרָא, קִצַּת הֶלְכָה, וְסִפְרֵי רַבְנּוּ ז"ל,
וְתַתְּפַלֵּל בְּמִגְזָן דִּיקָא הַשְּׁלֵשׁ תְּפִלוֹת: שְׁחֵרִית, מְנַחָה, עֲרֻבִית,
וְתַתְּבוֹדֵד עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ אֲפֵלוּ חֲמֵשׁ דְּקוֹת, וְתַמְשֵׁף עֲצָמָךְ רַק אֲלִיו
יִתְבָּרַךְ, כִּי בַר יִשְׂרָאֵל הוּא חֵלֶק אֱלוֹהִים מִמַּעַל מִמַּשׁ, וְנִמְשֵׁף בְּטַבְּעוֹ
אֲחֵר אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, אֲךָ הִרְעַ מִמְשֵׁיף אוֹתוֹ אֶל הַכְּלִי עוֹלָם הַזֶּה,
וְצְרִיכִים לְהַתְּגַבֵּר עִם רְצוֹנוֹת טוֹבִים, כִּי הָעֵקֶר הוּא הַרְצוֹן, כְּמוֹכָא
בְּדִבְרֵי רַבְנּוּ ז"ל (שִׁיחוֹת־הַר"ן, סִימָן נא), וְאַסוּר לְהַטְעוֹת עֲצָמוֹ כְּלָל.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַד תּרפּוֹז.

בְּעֵזֶרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֵר טְהָרָה, ו' גִּיסָן ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סְלָה גִּיעֵנוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלִיתִי אֶת מִכְתְּבְּךָ עִם הַדּוּ"חַ שֶׁל הַתְּלִמִּידִים, וּמִמַּשׁ
הַחֲיִיתִי אוֹתִי.

הֵייתִי מֵיַעֵץ לָךְ, שְׁמַפְעֵם לְפַעֵם, תְּקַבֵּץ אֶת הַכֶּתֶה שְׁלָךְ, וְתִדְבֵּר
אִתָּם דְּבוּרֵי אַמוּנָה וְהַשְּׁגָחָה פְּרֻטִית, וְסִפּוּרֵי צְדִיקִים, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא יַעֲזֹר, שְׁנִשְׁמַע וְנִתְבָּשֵׁר תְּמִיד בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת אֲצִלָּךְ.

הָעֵקֶר תַּתְּחִזֵּק בְּאַמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְתִדַּע, שֶׁהַכֹּל מִמְּנוֹ
יִתְבָּרַךְ, וְצְרִיכִים רַק לְהַתְּפַלֵּל לְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְעַל-יְדֵי-זֶה
יִמְתְּקוּ מֵאִתְּנוֹ כָּל הַדֵּינִים.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לד תרפח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר מְצוּרָע, ו' נִסָּן ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל פְּלָלִיּוֹת אֲנָשִׁי
שְׁלוֹמֵנו הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְּרִסְלָב", הַגָּרִים בְּיַבְנָאֵל "עִיר בְּרִסְלָב",
הַיְוִי"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד.

בְּאֵתִי לְבַקֵּשׁ אֶת אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנו הַיְקָרִים, הֵיּוֹת שְׂאֵתָם מִתְאַסְּפִים
עֲכָשׁוּ יַחַד לְיוֹם תְּפִלָּה מִיַּחְדָּת, לְהִתְפַּלֵּל עַל הַצְּלָחַת קְהֵלְתָנוּ, וְעַל
הַמְתַּקַּת הַדִּינִים מֵעֲלֵינוּ, וּבִפְרָט עָלַי הָעֲנִי וְהַנְדָּפָא, וְלָכֵן זָכְרוּ הַיֵּטֵב
קִדְם הַתְּפִלָּה, לְקַבֵּל עַל עֲצָמְכֶם קְבָלוֹת אֱלֹהֵי, כִּי אַחֲרַת מִי יוֹדֵעַ אִם
הַתְּפִלוֹת תִּתְקַבְּלוּ.

א. לְקַבֵּל בְּלֵב וּבִנְפֹשׁ מְצוֹת עֲשֵׂה שֶׁל "וְאֶהְבֶּתָ לְרַעֲךָ כָּמוֹךָ",
לְאַהֲבֵת אֶת כָּל בֵּר יִשְׂרָאֵל, אֲשֶׁר רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק א',
סִימָן רל"ט), אֲשֶׁר עֵקֶר הַדְּבָר הָאֲמֵתִי נֹבֵעַ מִשְׁלוֹם, כָּמוֹ שֶׁכָּתוּב
(תְּהִלִּים קכ"ב): "אֲדַבְּרָה נָא שְׁלוֹם", וְעַל-כֵּן צְרִיף כָּל אֶחָד לְקַבֵּל עַל
עֲצָמוֹ קִדְם הַתְּפִלָּה לְאַהֲבֵת אֶת הַזּוּלָת.

ב. לְקַבֵּל עַל עֲצָמוֹ מְצוֹת צְדָקָה וְחֶסֶד, לְהִשְׁתַּדֵּל לַעֲשׂוֹת חֶסֶד
אֶחָד עִם הַשֵּׁנִי, שְׂזָה מְאֹד מְאֹד יִקָּר בְּעֵינָיו יִתְבָּרַךְ, וְאֶחָד יַעֲזֹר לַזּוּלָת
בְּמָה שֶׁהוּא רַק יָכוֹל, כִּי הַחֶסֶד זֶה כְּבִיכּוֹל יָד יְמִינוֹ יִתְבָּרַךְ, וּכְשֶׁאֲדָם
עוֹשֶׂה חֶסֶד עִם הַזּוּלָת, הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עוֹשֶׂה עִמּוֹ חֶסֶד, וְכִלְנוּ
צְרִיכִים לְחֶסֶדִים גְּדוּלִים, וּבִפְרָט עֲכָשׁוּ, שֶׁהַתְּלַקְטוּ עֲלֵינוּ בְּמָה
רְשָׁעִים אֲרוּרִים פְּסָלֵת אָדָם, גְּרוּעִים יוֹתֵר מִחֵיוֹת הַשְּׂדָה וְכוּ', וְלָכֵן
בְּזָה שְׂנֵתְאֶחָד יַחַד, וְנַעֲשֵׂה חֶסֶד אֶחָד עִם הַשֵּׁנִי, נִזְכָּה לְבָנוֹת
סְבִיבוֹתֵינוּ חוֹמָה בְּצוּרָה, שֶׁלֹּא יוּכָלוּ לְהַפְּנֵס בָּנוּ.

ג. מִי שֵׁיֵשׁ לוֹ, חֶסֶד וְשְׁלוֹם, שׁוֹנָא, שֶׁתְּכַף-וּמִיד יִשְׁלִים עִמּוֹ, כִּי
אֵין הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יָכוֹל לְסַבֵּל שְׂנָאָה בֵּין עִם יִשְׂרָאֵל, כִּי כָּף
אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (בַּמְדָּבָר רבָּה, פָּרָשַׁת בַּמְדָּבָר, סִימָן יז): רַבִּי אֶלְעָזָר

בְּנוֹ שֶׁל רַבִּי אֶלְעָזָר הַקָּפָר אוֹמֵר, שְׂאֵפְלוּ יִשְׂרָאֵל עוֹבְדֵי עֲבוֹדַת כּוֹכָבִים וְשָׁלוֹם בֵּינֵיהֶם, כְּכִיכּוֹל, אָמַר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא: אֵינְךָ הַשֵּׁטֶן נוֹגֵעַ בֵּינֵיהֶם, שְׂנֵאָמַר (הוֹשֵׁעַ ד, יז): "חֲבוּר עֲצָבִים אֶפְרַיִם הִנֵּחַ לוֹ", אֲבָל מִשְׁנַחֲלָקוֹ מַה נֵּאמַר (שָׁם י, ב): "חָלַק לָבָם עֲתָה יֵאָשְׁמוּ", הָא גְדוֹל שָׁלוֹם וְשִׁנּוּאָה מִחֲלָקָת, וְכֵן אָמְרוּ (שִׁיר הַשִּׁירִים רַבָּה, פָּרָשָׁה א', סִימָן יז): תִּנּוּ דַעְתְּכֶם שְׁלֵא תִשְׁנְאוּ זֶה אֶת זֶה, וְלֹא תִקְנְאוּ זֶה אֶת זֶה, וְלֹא תִתְחַרְחוּרוּ זֶה עִם זֶה, וְלֹא תִבְיָשׁוּ זֶה לְזֶה, שְׁלֵא יֵאמְרוּ מִלְּאֲכֵי הַשָּׂרֵת לְפָנָי: רַבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם, תּוֹרָה שֶׁנִּתְּתָ לָהֶם לְיִשְׂרָאֵל, אֵינְךָ עוֹסְקִין בָּהּ, וְהָרִי אֵיבָה וְקִנְאָה וְשִׁנּוּאָה וְתִתְחַרְחוּת בֵּינֵיהֶם, וְלִכֵּן כָּל אֶחָד מִכֶּרַח לְהַשְׁלִים תִּכְרַף-וּיִמְיֵד עִם הַזּוֹלָת.

ד. אַל תִּירְאוּ וְאַל תִּפְחָדוּ מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעֲעוֹלָם, חֲסִדֵי הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, אֲנַחְנוּ קָהְלָה שְׁקֻטָּה, וְאֵינְךָ אָנוּ מְעַנְיָנִים לְהַפֵּר אֶת הַחֶק, כְּאֲשֶׁר הָרָשָׁעִים מַעֲלִילִים עָלֵינוּ, וְלִכֵּן תִּתְּהִי בְּקוֹמָה זְקוּפָה, וְלֹא לְהִתְבַּלְּבַל מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעֲעוֹלָם, חֲזָקוֹ וְאִמְצוֹ בְּאִמּוּנָה פְּשׁוּטָה בּו יִתְבָּרַךְ, לִידַע וּלְהוֹדִיעַ וּלְהוֹדִיעַ, אֲשֶׁר דָּבָר גְּדוֹל וְדָבָר קָטָן לֹא נַעֲשֶׂה מְעַצְמוֹ אֲלֵא בְּהַשְׁגַּחַת הַמַּאֲצִיל הָעֲלִיוֹן, וְכֹל מַה שְּׁעוֹבֵר עָלֵינוּ בְּעֵתִים הַלְלוּ זֶה רַק לְגַבֵּשׁ אוֹתָנוּ יַחַד, וְלְעוֹרֵר אוֹתָנוּ לְחֹזֵר בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה. כִּי כִּף אָמַר רַבּוֹנוֹ ז"ל (סִפְרֵי-הַמִּדּוֹת, אוֹת אִמּוּנָה, סִימָן ג'): בְּרִאוּתָךְ שְׁנוּי מַעֲשֶׂה, אַל תֵּאמַר מִקְרָה הוּא, אֲלֵא תִאֲמִין שְׁזֶה הַשְּׁגַחַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ.

וְלִכֵּן בָּאוּ וְנִחְזַר בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה עַל כָּל הָעֹבֵר שְׁלָנוּ, וּבָאוּ וְנִתְחַיֵּל לְצִיַּת אֶת רַבּוֹנוֹ ז"ל, שֶׁהִזְהִירָנוּ מְאֹד עַל מִדַּת אֶהְבָּה, וְאָמַר (חֵי-מוֹתֵרָן, סִימָן רצב): הָעוֹלָם רָאוּי שִׁיתְמָהוּ עֲצָמָן עַל הָאֶהְבָּה שְׁבִינֵינוּ; וְכֵן הִזְהִירָנוּ מְאֹד לֹא לַעֲשׂוֹן סִגְרִיּוֹת, וְלֹא לְשִׁתּוֹת מִשְׁקָה הַמִּשְׁכָּר, בְּשׁוּם פָּנִים וְאִפְּן.

ה. אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ בְּרַגְעַ שְׂאֵתָם רוּאִים אֵיזָה תִּמְהוּנֵי נִכְנָס בֵּינֵינוּ, לְהוֹצִיא אוֹתוֹ תִּכְרַף-וּיִמְיֵד, אֲנִי לֹא צָרִיךְ בְּקָהְלָה שְׁלָנוּ אֲנָשִׁים מְסֻמָּמִים וְכוּ', לֹקְחֵי סֻמָּים, אוּ מוֹכְרֵי סֻמָּים וְכוּ', אוּ אֲלִימִים, שְׁעוֹבְרִים עַל הַחֶק וְכוּ', אֲנַחְנוּ מְעַנְיָנִים בְּקָהְלָה שְׁקֻטָּה, וְעַל זֶה

תעמדו חזק מאוד, בשום פנים ואפן לא לרחם על שום ברךה שבעולם, אם הוא לוקח סמים או הוא אלים וכו', או הוא תמהוני, הוא לא שיף אצלנו בכלל, וכבר אמרו חכמינו הקדושים (מדרש זוטא קהלת, פרשה ז' סימן יד): אמר ריש לקיש, כל מי שנעשה רחמן על אכזרים נעשה אכזר על רחמנים; ולכן אני מבקש את כל אחד מאנשי שלומנו, אל תהיו רחמנים על אכזרים, כי מי שלוקח סמים או מוכר סמים, הוא רשע מרשע, אכזר שאין כמוהו, ולבסוף יהרס את הילדים שלכם, ולכן אסור לרחם עליהם בשום פנים ואפן, ולא שיף לקרב אותם, ואין על זה הצדקה בשום פנים ואפן, ומי שמרחם עליהם, לבסוף יתאכזר על אנשים תמימים רחמנים.

ו. שלא יהיה לכם שום עסק עם פלי התקשרת, שהם אנשים מלכלכים, העוסקים בביוב וכו', כי הפלי שופכין זה פלי טמא שמדבר פתוח נגד הקדוש-ברוך-הוא, ונגד כל הקדוש לעם ישראל, ולכן אסור לנו להתעסק עם הזבל והלכלוך הזה.

ז. גא ונא להקדים שלום לכל אדם, יהיה מי שיהיה, וכך אמרו חכמינו הקדושים (ברכות יז.): לעולם יהא אדם ערום ביראה (משלי טו): "מענה רף משיב חמה", ומרבה שלום עם אחיו ועם קרוביו ועם כל אדם, ואפלו עם נכרי בשוק, כדי שיהא אהוב למעלה ונחמד למטה, ויהא מקבל על הבריות. אמרו עליו על רבן יוחנן בן זכאי, שלא הקדימו אדם שלום מעולם, ואפלו נכרי בשוק, ולכן אל תקפצו ואל תריבו עם הפתכים המראינים וכו', כי מספנים הם עובדים בביוב, וזו הפרנסה שלהם, ולכן אל תבזו אותם, ואל תפנסו אתם בטוען ונטען, ולא להתנכח אתם, אלא תשתדלו שיניחו תפלין, ותדברו אתם רק בענייני אמונה, והתכלית הנצחית, אני לא רוצה שיצירו אותנו כמפלצות, חס ושלום, אבל לא להפגס בשום ופוחים, כי הם חכמים להרע, והפרנסה שלהם להתעסק בביוב ובכללוף וזבל, ולכן אסור לנו לתת להם יד בזה, אבל לא להתנפל עליהם, ואפלו שישבעו לכם בשבועה, שהם לא יסלפו את דבריכם, הכל שקר, כאשר למדנו לקח כבר על בשרנו.

ח. נָא וְנָא לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה, וְלִרְקֹד בְּכֹל יוֹם אַחַר הַתְּפִלָּה, וְכֵן שִׁישְׁמְעוּ בְּבִיתְכֶם וּבְרַכְבְּכֶם תָּמִיד אֶת הַשִּׁיר: "לֹא תִנְצְחוּ אוֹתִי", כִּי סוּף כָּל סוּף אַחַר הַרַע יבוא הטוב, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לֹא יַעֲזֹב אוֹתְנוּ, וּפֹה תִהְיֶה "עֵיר בְּרֶסֶלַב" עַל אַפְס וְחֻמַּתֶּם שֶׁל מַתְנַגְדֵינוּ וְשׁוֹנְאֵינוּ, וְלֹא יוֹעִיל לָהֶם שׁוּם דְּבָר, יִרְאוּ עֵינֵינוּ וְיִשְׁמַח לְבָנוּ, וְתִגַּל נַפְשָנוּ בִישׁוּעָתוֹ יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁרֵנוּ שִׁישׁ לָנוּ רַבִּי כְּזֶה!

הַמֵּאחֵל לָכֶם בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַד תִּרְפֹּט.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֹדֵר טְהָרָה, ו' נִיסָן ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֵל ... שִׁיחִיו לְנֶצַח.

לְנִכוּן קְבִלְתִּי אֶת מַכְתְּבְּכֶם, וּמְאֹד מְאֹד אֲנִי שֹׂמַח לְשִׁמְעַ הַטוֹב מֵכֶם, רַק תִּרְאוּ לְהִתְחַזֵּק, וְשׁוּם דְּבָר בְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אֶתְכֶם, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנֵנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְעוֹד תִּצְאוּ מִכָּל הַצָּרוֹת וְהַחֻבוֹת שֶׁלְכֶם, רַק אַל תִּכְנָסוּ בְּלַחֲץ, וְתִהְיוּ תָּמִיד שְׂמֵחִים וְעֹלִיזִים, וְאִז טוֹב לָכֶם כָּל הַיָּמִים.

נָא וְנָא לְהִתְחַזֵּק בְּאַמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, כִּי מִי שִׁחֲזַק בְּאַמוּנָה, הוּא לֹא מִפְּחַד מְאֹף אֶחָד, כִּי מֵה יַעֲשֶׂה לוֹ אָדָם, וּבּוֹדָאִי לֹא יַעֲזֹב אֶתְכֶם הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְעַם כָּל זֹאת הֵייתִי אוֹמֵר לָכֶם, שֶׁתִּשְׁמְרוּ מְאֹד מְאֹד לֹא לְהִפְגֵּס בְּמַרְיכוֹת וּבְלַחְצִים, שְׂזֶה גוֹרֵם לָכֶם כָּל הַצָּרוֹת בְּבֵית, אֲדַרְבָּה תִהְיוּ בְּהִרְחָבָה, וְתִכְבְּדוּ אֶת הַהוֹרִים שֶׁלְכֶם, וְתִשְׁמְחוּ אוֹתָם, כִּי הֵם רַק רוֹצִים לְרְאוֹת מֵכֶם נַחַת.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתִפְלַתִּי שֶׁאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שֶׁתִּצְלִיחוּ דְרָכְכֶם תָּמִיד.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לד תרצ.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר טְהָרָה, וְיִגִּסן הַתְּשׁוּבָה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

אֵין אַתָּה יְכוּל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר, אֶת גְּדֹל הַצַּעַר וְהַעֲגָמַת נַפְשׁ שֵׁישׁ לִי, שְׁעָרִין אַתָּה שׁוֹנֵא אֶת פְּלוּנֵי אוֹ אֶת אֱלִמוּנֵי וְכוּ', יִהְיֶה מְאִיזוֹ סִבָּה שְׁלֵא תִהְיֶה, תִּדְעֵ לָךְ, שְׁפָל הַצָּרוֹת בִּקְהֵלָה שְׁלֵנוּ, זֶה רַק מַחֲמַת שְׁפָל אֶחָד רוּצָה לְהִיּוֹת צוֹדֵק וְכוּ', וַיֵּשׁ לוֹ רְאִיוֹת שֶׁהוּא צוֹדֵק וְכוּ', תִּאֲמִין לִי, שְׁאֲנִי לֹא שׁוֹנֵא אֶת אֶף אֶחָד, וְאֵין לִי עֶסֶק עִם שׁוֹם בְּרִיָּה שְׁבַעֲוֹלָם, רַק עִם הַסֵּמִי"ךְ-מ"ם הַרְשָׁע, יִמַּח שְׁמוֹ וְזָכְרוּ, שֶׁהוּא חוּטֵא וּמַחֲטִיא אֶת הַרְבִּיּוֹם, וְהַחֲטִיא אֶת כְּלָנוּ בְּאֶסּוּר כְּרִיתוֹת, וְאֶסּוּרֵי סְקִילָה הַחֲמוּרָה, שְׁזֶה לֹא נִתֵּן לְמַחֵל לוֹ, כִּי כָּבֵד אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בַּמִּדְבָּר רַבָּה, פָּרָשָׁה כֹּא, סִימָן ד'), שֶׁהַמַּחֲטִיא אֶת הָאָדָם יוֹתֵר מִן הַהוֹרֵג, שֶׁהַהוֹרֵג הוֹרֵג בְּעוֹלָם הַזֶּה, וַיֵּשׁ לוֹ חֵלֶק לְעוֹלָם הַבָּא, וְהַמַּחֲטִיא הוֹרֵגוֹ בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא מִיָּתֶה נְצֻחִית, וְלִכֵּן רַק אוֹתוֹ אֲנִי שׁוֹנֵא בְּתַכְלִית הַשְּׁנֵאָה, וְאֵין לִי שׁוֹם עֶסֶק אִתּוֹ, וְאֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ, שְׁתַּעֲשֶׂה כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַעֲוֹלָם לְהַשְׁלִים עִם ... גֵּרוֹ יְאִיר, וְעִם ... גֵּרוֹ יְאִיר, וְעִם ... גֵּרוֹ יְאִיר וְעִם רְשִׁימָה אֲרַכָּה שֶׁל שׁוֹנֵאִים שְׁאַתָּה שׁוֹנֵא, וְאֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ, תִּהְיֶה כְּכֹד וּתְרִין, כִּי אַחֲרַת אַתָּה הוֹרֵס אוֹתִי לְגַמְרִי, בְּלִי שׁוֹם גְּזֻמָּה כָּלֵל, כִּי מְאֹד מְאֹד כּוֹאֵב לִי, כְּשֵׁישׁ מְרִיבוֹת בֵּין אֲנִשֵׁי שְׁלוּמֵנוּ, כִּי כָּל סוּד קִיּוּם הַקְּהֵלָה שְׁלֵנוּ, הוּא רַק הָאַחֲדוּת, שְׁאֲנַחֲנוּ כְּמוֹ חוּמָה בְּצוּרָה, וְלֹא יְכוּלִים לַגֵּעַ בְּנוֹ בְּשׁוֹם פְּנִים וְאַפִּין, וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ וּמַתְחַנֵּן וּבוֹכָה לְפָנֶיךָ, שְׁתַּשְׁלִים עִם כָּלָם, וּבְזֶה אֲנִי יוֹדֵעַ, שְׁאַתָּה אוֹהֵב אוֹתִי אֶהְבֶּה אֲמַתִּית, וְהַהִפֵּךְ מוּבָן מֵאֵלָיו וְכוּ'.

אֲנִי מְאֹד מְקַוֶּה לְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתַּעֲשֶׂה אֶת רְצוֹנִי, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת תָּמִיד.

בֵּין כֹּף עָלֵי נִגְזְרָה הַגְּזֵרָה, שְׁאֲנִי לֹא יְכוּל לְבוֹא לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל,

אָשֶׁר לַד תּרצא — לַד תּרצב בְּנַחַל רסא

בְּשָׁבִיל עֲלִילַת דָּם שֶׁהֶעֱלִיל עָלַי הַסֵּמ"ךְ-מ"ם הַרְשָׁע, יִמַּח שְׁמוֹ,
אֲבָל מַה לַעֲשׂוֹת, אָנִי מֵאֲמִין בְּדַבְרֵי רַבְּנוּ ו"ל, שֶׁאָמַר: יֵשׁ עֲנָן
שִׂיתֵהפֶךְ הַכֹּל לְטוֹבָה.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַד תּרצא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר טְהָרָה, ו' גִּיסָן ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

פֶּלֶא שְׁאֲנִי לֹא שָׁמַעְתִּי מִמֶּךָ מֵאֲז שָׁנְסַעְתָּ מִפֹּה, אָנִי מְאֹד מְקַוָּה
שֶׁהַכֹּל מִסִּתְדָר אֶצְלָךְ עַל הַצַּד הַכִּי טוֹב, וְגַם הַבְּגָדִים חֲלַקְתָּ לְעֲנִי
אֲנִשִּׁי שְׁלוֹמִנוּ.

הַעֲקֹר תִּתְבוֹדֵד בְּכֹל יוֹם אֲלֵיו יִתְבָּרֵךְ, כִּי כָּל דְּבוּר וְדְבוּר
שְׁמֵדְבָרִים אֵל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, זֶה הַצֹּלְחָה נִצְחִית, הַצֹּלְחָה כְּזוֹ,
שֶׁאֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, וְאֲשֶׁרֵי מִי שִׁזּוּכָה לְדַבֵּר בְּכֹל יוֹם אֲלֵיו
יִתְבָּרֵךְ, וְאֲז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

רְאֵה לְהַפִּיץ אֶת אוֹר רַבְּנוּ ו"ל, כִּי רַק זֶה מַה שֶּׁיִּגַּן עֲלֵינוּ מִכָּל
הַפְּרַעַנִיּוֹת, וְרַק זֶה יִצִּיל אֶת נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַד תּרצב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר טְהָרָה, ו' גִּיסָן ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מִכְתָּבְךָ וְגַם אֶת הַהוֹדָעָה וְכוּ'.

מָה אָמַר לָךְ! אֶת צְרִיכָה לְדוֹן אֶת בַּעֲלָךְ לְכַף זְכוּת, כִּי הוּא

הַסְתוּבָב פֶּה יוֹתֵר מְשֻׁלְשָׁה וְחֻצֵי חֲדָשִׁים, בְּגִלוֹת מְרָה מְאֹד, וְהִיָּה שׁוֹרָה בְּדִקְאוֹן עִמָּק, וְלוֹלֵי שְׁהַבְּחוּרִים שְׁמַחוּ אוֹתוֹ קֶצֶת, מִי יוֹדֵעַ מָה הִיָּה לוֹ, וְלִכֵּן תְּדוּגֵי אוֹתוֹ לְכַף זְכוּת, פִּי הַחֲרָדוֹת וְהַפְּחָדִים שְׁעָבְרוּ עָלָיו מִהַמְעַצְרִים, וּמִהַרְשָׁעִים הָאָרוּרִים, זֶה הַשְּׂאִיר אֶצְלוֹ רֶשֶׁם מְאֹד מְאֹד שְׁלִילִי, וְלִכֵּן רָאִי לְדוֹן אוֹתוֹ לְכַף זְכוּת, וְאֲנִי מְאֹד מְקוּוֶה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁהַכֵּל יִסְתַּדֵּר עַל הַצַּד הַכִּי טוֹב, וְתִזְכּוּ לַעֲשׂוֹת צְדָקָה וְחֶסֶד עִם עֲנִיִּים, וּבְזְכוּת זֶה הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִרְחַם עֲלֵיכֶם, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמְחוֹת תְּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֹד תרצג.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסִדְרַת טְהָרָה, ו' נִיסָן ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... שְׁיַחֲיוּ נִצַּח.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ, וּמְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַת הַטוֹב מִכֶּם.

הָעֵקֶר רָאוּ לְהַתְחַזֵּק וְלַעֲשׂוֹת הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה, וּמִי יִתֵּן שְׁנוּכַל לְחַתֵּן אֶת בְּנֵיכֶם ... גִּירוּ יְאִיר הַיָּקָר, שְׁלֵא יִשְׁנֶה אֶת הַלְּבוּשׁ, שְׁנֵה יִסוּד גְּדוּל, וְיִתְמִיד בַּתוֹרָה, וְאִזּוּ יִהְיוּ קוֹפְצִים עָלָיו כְּאֲשֶׁר אָרַע עִם כְּפֵה בַּחוּרִים שְׁנִסְעוּ מִהֶכָּא לְהַתָּם, שְׁהַתְּחִילוּ לְהַתְּמִיד בַּתוֹרָה וּבַמִּדּוֹת טוֹבוֹת, וְתַכְּף-וּמִיד נִתְאַרְסוּ וְכוּ', וְלִכֵּן רַק תְּחַזְּקוּ אוֹתוֹ, כִּי תִּבֵּל עָלָיו, אֲנִי מְאֹד אוֹהֵב אוֹתוֹ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֹד תרצד.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסִדְרַת טְהָרָה, ו' נִיסָן ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גִּירוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

מָה אָמַר לְךָ! שְׂמַחְתִּי לְרֵאוֹת כְּתֹב יָדְךָ, כִּי מֵאֲז ראש השנה
דַּאֲגַתִּי עֲבוּרְךָ.

הִנֵּה אִם שְׁלֶשֶׁה רוּפְאִים יֹאמְרוּ שְׁצַרְיָכִים לַעֲשׂוֹת נְתוּחַ, אֲזִי
תַעֲשֶׂה אֶת הַנְּתוּחַ, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲמֵד עַל יְמִין הַרוּפֵא, וְתִהְיֶה
לְךָ רְפוּאָה שְׁלֵמָה.

רְאֵה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם אֶת הַמַּאֲמָר בְּלִקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א',
סִימָן ג', וְתֹאמַר עָלָיו אֶת הַתְּפִלָּה מְלִקוּטֵי-תְּפִלוֹת, וְזֶה יוֹעִיל לְךָ
מְאֹד, וְהַרוּפְאִים לֹא יִקְלְקְלוּ אֶלָּא יִתְקַנּוּ.

הַמַּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לד תרצה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר טְהָרָה, ו' נִסָּן ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ וְאֶת הַהוֹדָעָה וְכוּ'.

מָה אָמַר לְךָ! עַד עַכְשָׁו הִזָּה חֲתַנְךָ ... גֵּרוֹ יְאִיר, בְּעֶזְרִי בְּכָל
פְּרֻט, וְאֵלֹה הַרְשָׁעִים יִדְעוּ זֹאת, וְעַתָּה נִלְקַח מֵאֲתַנּוּ לְמִשְׁךָ חֲדָשׁ,
שְׁאִסְרוּ עָלָיו לְהִיּוֹת בְּמַחְנֵנוּ, וְלִכֵּן הַכֹּל נַעֲצֶר, וְלִכֵּן אֲתָה צָרִיךְ לְהִבָּיֵן
מִצְּבֵי הַדָּל עַכְשָׁו, שְׂאֲנִי מְסַבֵּב בַּחוּבוֹת וּבְצָרוֹת וּבְעֵלְבוֹנוֹת וּבְזִיוּנוֹת,
עַד עַכְשָׁו שְׁלֵמָתִי לְךָ בְּעֵת וּבְעוֹנָה, בּוֹ בְּרַגַע שְׁגַמְרַת גְּלִיּוֹן, קַבְּלָתְךָ
אֶת הַכֶּסֶף, אֲבָל עַכְשָׁו הַהֶכְרַח לְחַפּוֹת קֶצֶת, עַד יַעֲבֹר זַעַם, כִּי
הַרְשָׁעִים כִּיָּם נִגְרָשׁ, הַשֶּׁקֶט לֹא יוֹכֵלוּ, וּבְיָדָי יַעֲזוֹר לִי הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא לְצִאת מֵהַמִּיצָר הַזֶּה, וְאֲז תִּקְבַּל אֶת כָּל הַכֶּסֶף עַל כָּל גְּלִיּוֹן
שְׁכַתְּבָתְךָ.

אֲנִי מְקוּוֶה שְׁתִּבָּיֵן אוֹתִי, מָה לַעֲשׂוֹת? כִּבְרָ אָמַר הַחֶכֶם:

"הִהְכַּרְתָּ אִם לֹא יִשְׁבַּח לֹא יִגְנֹה", וְלִכֵּן אֶתְּךָ הִסְלִיחָהּ, וּבְרַגַע שָׁרַק יִכְנַס אֵיזָה שָׁפַע, תִּהְיֶה הָרֵאשׁוֹן שֶׁתִּקְבֵּל.

מָה אָמַר לָךְ! לְכִי נִשְׁבְּר בְּקִרְבִי לְגַמְרִי, גִּדְלֵתִי יְלָדִים בְּמִסִּירוֹת נֶפֶשׁ מִמֶּשׁ, נִדְדֵתִי שָׁנָה מֵעִינֵי וְכוּ', וְלִבְסוּף מִתְהַפְּכִים עָלַי, וּמִדְּבָרִים כָּל דְּבָר אָסוּר עָלַי, וּמֵעִידִים עָלַי יְעוּדוֹת שֶׁקָּר וְכוּ', מִמֶּשׁ לֹא יֵאָמֵן כִּי יִסְפֹּר, אֲשֶׁר פְּזוּאָת יָכוּל לְהִתְחוּלֵל וְלִקְרוֹת, אֵין לִי עַל מִי לְהִשְׁעֵן אֲלֵא עַל אָבִי שֶׁבְּשָׂמַיִם, שֶׁבְּנֵדָאֵי יִנְקֵם אֶת נִקְמָתִי שֶׁכָּל מִי שֶׁהִלְשִׁין עָלַי יָמוּת מִיָּתָה מְשָׁנָה.

הַכֶּפֶל הַדְּבָר, הַכֶּסֶף הָרֵאשׁוֹן שֶׁיִּכְנַס, אֲשֶׁלֶם לָךְ עַל עוֹד גְּלִיוֹן אַחַד.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרֻכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לד תרצו.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר טְהוֹרָה, ז' נִיסָן ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרֻכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... שִׁיחִיו לְנִצָּח.

לְנִכּוֹן קִבְלֵתִי אֶת מִכְתָּבְכֶם.

בְּנֵדָאֵי אֶת יְכוּלָה לְהִתְקִין וְכוּ', עַל עוֹד חֲצִי שָׁנָה, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁלַח לָךְ רְפוּאָה שְׁלֵמָה, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר אֲצִלְכֶם בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמְחוֹת תָּמִיד.

בְּעֵינֵי הַדִּירָה, אִם יֵשׁ לָכֶם דִּירָה יוֹתֵר גְּדוּלָה, יוֹתֵר רַחֲבָה, יוֹתֵר זוּלָה, תִּלְכוּ עַל זֶה, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָכֶם, שֶׁתִּזְכּוּ לְמַפֵּר אֶת הַדִּירָה שְׁלָכֶם בְּנִהרְיָה, וְלִקְנוֹת דִּירָה בְּיַבְנָאֵל.

גַּא וְנָא תִתְחַזְקוּ, וְאֵל תִּפְחָדוּ מִשׁוּם דְּבָר, כִּי גְדוּל אֲדוּנְגוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְסוּף כָּל סוּף הַכֹּל יִתְהַפֵּף לְטוֹבָה, כְּמוֹ שֶׁאָמַר רַבְנּוּ ז"ל: "יֵשׁ עֲנִין שִׁיתְהַפֵּף הַכֹּל לְטוֹבָה."

אֲשֶׁר לַד תּוֹרָצוּ — לַד תּוֹרָצוּ בַּנַּחַל רֹסָה

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלוֹתַי,
שְׂאֵנִי מִתְּפִלָּל בְּעַדְכֶם תָּמִיד.

הַמֵּאחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלֵחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לד תרצו.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר טְהוֹרָה, ז' נִיסָן ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה.

לְנִכּוֹן קַבְּלוּתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד מְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַת הַטּוֹב
מִמֶּךָ.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יְרַחֵב לָךְ בְּכָל הַתְּחוּמִים, אֶת רַק תְּמַשִּׁיכִי
לְהַתְּפַלֵּל לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאִז תֵּרְאֵי יְשׁוּעוֹת גְּדוּלוֹת שְׂיַעֲשֶׂה
עִמָּךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלֵחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לד תרחצו.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר טְהוֹרָה, ז' נִיסָן ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלוּתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד מְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַת הַטּוֹב
מִמֶּךָ.

רְאֵה לְהַתְּחַזֵּק וּלְהַפְּיץ בְּיָתֶר שְׂאֵת וּבְיָתֶר עֵז מֵה שְׂיֹתֵר סִפְרֵי
רַבְּנֵנוּ ז"ל, שֶׁזוּ הִיְשׁוּעָה לְכָל עַם יִשְׂרָאֵל, הָעֶקֶר תְּתַחַזֵּק בְּאַמוּנָה
פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, כִּי הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא נִמְצָא אִתָּנוּ, עִמָּנוּ וְאֶצְלָנוּ,
וְאִין מֵה לְפָחוֹד מִשׁוּם דְּבַר שְׁבַעוּלָם, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּוַדַּאי לֹא
יַעֲזֹב אוֹתָנוּ.

רְאֵה לְהַתְּבוֹדֵד בְּכָל יוֹם עִמּוֹ יִתְבַּרְךָ עַל-כָּל-פְּנִימֵי חֲמֵשׁ דְּקוֹת
וְאָז תִּרְאֶה גִסִּים שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לד תרצט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר טְהָרָה, ז' נִסָּן ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד מְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַת הַטּוֹב
מִמָּךְ.

הַעֲקֹר רְאֵה לְהַפִּיץ אֶת אוֹר רִבְנוֹ ז"ל, וְאֵל תִּפְחַד מְשׁוּם בְּרִיָּה
שְׂבָעוּלָם, וְתַמִּיד תַּחֲזֹק אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שְׂאִין דְּבַר יוֹתֵר גְּדוֹל
מִזֶּה.

רְאֵה לְהַתְּבוֹדֵד בְּכָל יוֹם עִמּוֹ יִתְבַּרְךָ, אֶפְלוֹ חֲמֵשׁ דְּקוֹת, שְׁוֶה
דְּבַר גְּדוֹל מְאֹד מְאֹד, וְעוֹשֶׂה רַעַשׁ גְּדוֹל בַּשָּׁמַיִם.

וְעַל כָּלֵם — רְאֵה לְהִיּוֹת בְּשָׁלוֹם עִם אֲשֶׁתְּךָ, וְאָז הַכֹּל יִסְתַּדֵּר
עַל הַצַּד הַיָּמִי טוֹב.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לד תש

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר טְהָרָה, ז' נִסָּן ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

רְאֵה לְחַלֵּק לְמַלְמָדִים וְלַמּוֹרוֹת קַמְחָא דְּפִסְחָא, כִּי מִסְפְּנִים הֵם
לֹא מְקַבְּלִים עִכְשָׁו מִשְׁכַּרְת, כִּי אֵין מְאִיפָה לְתַת לָהֶם, וְלִכֵּן תַּתֵּן
לָהֶם קַדָּם, וְאַחֲר־כֵּף תַּתֵּן לְאֲנָשֵׁי הַכּוֹלָל.

בְּזִכּוֹת הַצְּדָקָה שְׁאַנְחֵנוּ נַעֲשֶׂה עִם הַזּוּלָּת, הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲשֶׂה גַם אֶתְנוּ חֶסֶד וְצְדָקָה, כִּי עוֹלָם חֶסֶד יִבְנֶה.

אֵל תִּפְחַד מִשׁוּם דְּבַר, וְאַפְלוּ שְׁמִפְחִידִים אוֹתְךָ, זֶה רַק דְּמִיּוֹן אָחֵד, לֹא יְכוּלִים לַעֲשׂוֹת לְךָ שׁוּם דְּבַר, וְאַתָּה לֹא קִדַּשְׁתָּ אֶת אֶף אָחֵד, וְשָׁלֵא יִבְלָבוּ לְךָ אֶת הַמַּחַ, וְהִבֵּן לְמַעֲשֶׂה.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לד תשא.

בְּעִזְרַת הַשָּׁמַיִם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר טְהָרָה, ז' נִיסָן ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוּ יֵאִיר.

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ, שְׁתַּעֲשֶׂה לְמַעַן הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְתִשְׁתַּדֵּל שְׂיִהְיֶה שְׁלוֹם-בֵּית עִם אֲשֶׁתְּךָ, וְתִפְסִיק לַעֲשׂוֹן וְלִשְׁתוֹת, אֲשֶׁר רַבְּנוּ ו'ל מְאֹד מְאֹד הַקְּפִיד עַל שְׁנֵי דְבָרִים הָאֵלֶּה, לֹא לִשְׁתוֹת מִשְׁקָה מִשֶּׁכֶר, וְלֹא לַעֲשׂוֹן סִיגְרִיּוֹת, וְאֵז לֹא תִתְחַרֵּט, לֹא בְּעוֹלָם הַזֶּה וְלֹא בְּעוֹלָם הַבָּא.

מָה אָמַר לְךָ! אֵין אַתָּה יְכוּל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הָאֱהָבָה שֶׁיֵּשׁ לִי אֵלֶיךָ, וְכָל-כֶּף חָבַל לִי, שְׁאַנִּי רוּאָה שֶׁהַמִּשְׁפָּחָה שְׁלֶךְ הוֹלְכָת לְהִתְפָּרֵק, חֶסֶד וְשְׁלוֹם, וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ, תַּעֲשֶׂה לְמַעַן הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, לְהַשְׁלִים עִם אֲשֶׁתְּךָ, וְתַעֲזֹב כְּבוֹד אֶת כָּל הַשְּׁטִיּוֹת, וְתִקַּח אֶת עֲצֻמָּךְ בְּיַדְךָ, וְתִתְחַיֵּל לְגַרֵּס הַרְבֵּה פְּרָקִים מִשְׁנִיּוֹת, אֲשֶׁר אֵין לְמַעַלָּה מִזֶּה, כִּי מִשְׁנֵי"ה אוֹתִיּוֹת נִשְׁמ"ה, וּמִי שְׁלוֹמֵךְ הַרְבֵּה מִשְׁנִיּוֹת, מִזְכֶּךָ אֶת נִשְׁמָתוֹ.

נָא וְנָא תַעֲשֶׂה לְמַעֲנֵי, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לְךָ לְהִקָּים בֵּית נְאֻמָּן בְּיִשְׂרָאֵל.

נָא וְנָא, רְאֵה לְהִתְבוּדֵד עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ עַל-כָּל-פְּנִיִם חִמֵּשׁ זִקּוֹת, שְׁנֵה דְבַר גְּדוֹל מְאֹד מְאֹד, וְאֲנִי מְאֹד מְקַנֶּה לְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,

שְׁתַּצִּית אוֹתִי, כִּי אֲנִי מְאֹד מְאֹד אוֹהֵב אוֹתְךָ, עֲזֹרָת לִי כָּל-כָּף הַרְבֵּה,
וְאֲנִי מְקַנֶּה שְׁתַּעֲזֹר לִי עוֹד בְּכָל הַדְּבָרִים שְׁשִׁיכִים לְקַהֵל הַקְּדוּשָׁה.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי,
שְׂאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שְׁתַּצְּלִיחַ דְּרַכְךָ תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלַחַה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַד תִּשָּׁב.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר טְהָרָה, ז' נִסָּן ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הַיְיִנִּיק וְחַפִּים ... גְּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מְאֹד מְאֹד גְּדֹלָה שְׂמֵחָתִי, שְׂזַכִּיתָ לְסִיִּים אֶת כָּל הַשֵּׁ"ס, אֲשֶׁר אֵין
עוֹד שְׂמֵחָה יוֹתֵר גְּדוֹלָה מִזֹּו. וְרַבְּנוּ ז"ל אָמַר: מִי שְׂמֵסִים אֶת הַשֵּׁ"ס,
מִמְשִׁיף עָלָיו צָלָם אֱלֹקִים, וְאֲנִי כָּל-כָּף שְׂמַח, שְׂאֵתָה גּוֹרֵס בְּכָל יוֹם
ח"י פְּרָקִים מִשְׁנֵיּוֹת, וְזֶה יִשְׁמַר אוֹתְךָ תָּמִיד, וְתַעֲשֶׂה נַחֲת־רוּחַ
לְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא וּלְהוֹרִיךָ.

אֲנִי מְאֹד מְקַנֶּה לְהִיּוֹת בְּבֵר-מִצְוָה שְׁלֹךְ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלַחַה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַד תִּשָּׁג.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר טְהָרָה, ז' נִסָּן ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... שְׁיַחֲיוּ.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת הַהוֹדְעָה וְכוּ', כֵּן אֲנִי מְאֹד רוֹצֵה שְׁתַּעֲזֹר
לְאַבְרָכִים ... גְּרוּ יְאִיר ו... גְּרוּ יְאִיר, לְחַלֵּק אֶת הַקְּמָחָא דְּפִסְחָא,
אֲשֶׁר אֵין עֲרַף לְזָה, וְזוֹ סִגְלָה לְהַנְצִיל מִנְּפִילָה, כְּמוּכָא בְּדְבָרֵי רַבְּנוּ

ו"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן רא), ומה שפתנו למרבות ילדים שפע כמו משפחת ... שיחיו, ומשפחת ... שיחיו, והקדוש-ברוך-הוא יעזר, שבזכות הצדקה נזכה להמתיק את הדינים, ולהמשיך רחמים וחסדים על הקהלה שלנו, וכל שונאינו ומתנגדינו תהיה להם מפלה גדולה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לד תשד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר מְצַרֵּעַ, ז' נִסָּן ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כָּל־לֵיּוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב", הַגָּרוֹם בְּיַבְנָאֵל "עִיר בְּרֶסֶלֶב", הַיּוֹנִיָּה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׂכִינְתּוֹ תָּמִיד.

הַשְּׁבוּעַ יֵשׁ לָנוּ פְּרִשְׁת מְצַרֵּעַ וְכֵן שַׁבַּת הַגָּדוֹל. כְּתוּב בַּזֹּהַר, שְׁכֹל מֵה שְׁקוּרָה בְּמִשְׁךְ הַשְּׁבוּעַ, כְּכֹר מִתְחִיל מִשַּׁבַּת, וְאוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים: לָמָּה נִקְרָא שַׁבַּת הַגָּדוֹל? כִּי נִסַּ יֵצִיאַת מְצָרִים הִיָּה בְּאֲמֻצַּע הַשְּׁבוּעַ, אֲבָל הַחֵל כְּכֹר בְּשַׁבַּת, וְלָכֵן נִקְרָא שַׁבַּת הַגָּדוֹל — זֶה אַחַד מֵהַטְּעָמִים. כִּי מֵה שְׁנֵאָרַע בְּאֲמֻצַּע הַשְּׁבוּעַ — מִתְחִיל מִשַּׁבַּת. וַיַּעַן שְׁשַׁבַּת לִפְנֵי יֵצִיאַת מְצָרִים, כְּכֹר הִיָּה מוֹכֵן בְּשָׂמִים שְׁעַם יִשְׂרָאֵל יֵצְאוּ מִמְצָרִים, לָכֵן נִקְרָאת שַׁבַּת הַגָּדוֹל.

הַשָּׁנָה זֶה יוֹצֵא שַׁבַּת מְצַרֵּעַ. וְצָרִיכִים לְזַכֵּר, שְׁכֹל הַקּוּרָה בְּעוֹלָם בְּכָל־לֵיּוֹת וּבְכַרְטִיּוֹת וּבְכַרְטִי פְּרִטִיּוֹת, הַכֹּל בְּהַשְׁגָּחָה פְּרִטִית, וְאִם יוֹצֵא הַשָּׁנָה שַׁבַּת הַגָּדוֹל פְּרִשְׁת מְצַרֵּעַ, עֲלֵינוּ לְהִבִּין מֵה הַקָּשֶׁר בֵּין קְרִיאַת פְּרִשְׁת מְצַרֵּעַ לְשַׁבַּת הַגָּדוֹל, שֶׁהִיא קֹדֶם יֵצִיאַת מְצָרִים.

אָדָם מְצַרֵּעַ, רַחֲמָנָא לְצִלָּן, נַעֲשֶׂה עַל־יְדֵי שְׂדֵבֶר רַע. אוֹמֵר רַבְּנוּ ו"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן כא): מֵה זֶה מְצַרֵּעַ? כְּתוּב בַּזֹּהַר: סָגִירוּ דְנִהִירוּ עֲלָאָה. נִסְגְּרוּ מִמֵּנוּ כָּל הָאוֹרוֹת. הִיָּנוּ אָנוּ רוֹאִים מְלִיוֹנֵי אֲנָשִׁים מְדַבְּרִים לְשׁוֹן־הָרַע זֶה עַל זֶה, גּוֹרְמִים מִחֲלָקַת זֶה עַל זֶה,

מפרידים משפחות זה מזה, ואין קורה להם מאומה, הם בריאים לחלוטין, ואינם חסרים דבר. ואיך יתכן שהתורה הקדושה אומרת — אם אדם מדבר לשון הרע, רע על הזולת, מוציא שם רע — נעשה מצרע. הלא מליוני אנשים מדברים רע, ואין קורה להם כלום? אלא לפי דברי הזהר מוכן הדבר, סגירו דנהורא עלאה, מוציא שם רע נמשך עליו רע, ונסתם ממנו אור הקדוש-ברוך-הוא, מחו תועבה, ואיך ישיג אלקות?! ולכן לא בחנם שרב העולם רבם ככלם אינם משיגים אלקות, עד פדי פך, שאומרים חכמינו הקדושים: לא פחת עלמא מתלתא ושית צדיקיא דמקבלא פני שכנתא בכל יום; יש ששה בליון אנשים בעולם, שבעה-עשר מליון יהודים, והנה ישנם רק שלשים וששה צדיקים המקבלים פני השכינה. האם אפשר להבין את זאת?! יש מאות ואלפי יהודים חרדים לדבר ה', לומדים תורה, מדקדקים במצוות קלה כבחמורה, מהדרים במצות מצות בפסח, ד' מינים בסכות, מתקבצים בראש השנה ויום כפור בבתי פנסיות ובבתי מדרשות, ואיך יתכן שרק שלשים וששה צדיקים מקבלים פני השכינה?! הינו שמרגישים שהקדוש-ברוך-הוא פה?! חשים שאין בלעדיו יתברך כלל?! אלא זה הסוד! אם מדברים רע, אפשר לעשות כל מיני מצוות, לקום כל לילה בחצות, לילך בשדה להתבודד, לעשות כל העבודות שבעולם, אבל אם אתה שונא את הזולת, ומדבר עליו רע, סגירו דנהורא עלאה, נסגר ממך האור האלקי, את הקדוש-ברוך-הוא כבר לא תרגיש, את ההשגחה לא תחוש.

וזה הסוד שיוצא השנה פרשת מצרע בשבת הגדול, ובשבווע הבא תהיה יציאת מצרים, וכתוב: "כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות"; אבל משה רבנו סבל הרבה מאד, והצריך לברח מפרעה, ולא יכול היה לחזור לעם ישראל במצרים. העלילוי על משה רבנו מה שהעלילו, והכרח לברח. עד שמתגלה אליו הקדוש-ברוך-הוא שיחזר, ואמר לו יתברך: "שלח נא ביד תשלח", והצריך לילך לעם ישראל. ואומרים חכמינו הקדושים, שמשנה רבנו בכה לפניו יתברך, למה צריכים ישראל לסבל סבל יותר מכל אמות העולם? והנה יצא

בחוץ, וְרָאָה שְׁנֵי אַנְשִׁים עֹבְרִים נְצִים, וַיֹּאמֶר לְרָשָׁע: לָמָּה תִכָּה רָעָךְ? ! הֲיֵזוּ אֵלָיו שְׁנֵי גֵיסִים: דָּתָן וְאַבְיָרָם, וְרָצָה מִשֶּׁה רַבְּנוּ לַעֲשׂוֹת שְׁלוֹם בֵּינֵיהֶם, מִשֶּׁה רַבְּנוּ עֶזֶר לְדָתָן שֶׁקִּבַּל מִכּוֹת מֵהַמְצָרִי, וַאֲמַר לוֹ דָּתָן: "מִי שָׁמַךְ לְאִישׁ, הֲלִהְיִגְנִי אִתָּה אוֹמֵר" וְכוּ'. וַאֲמַר מִשֶּׁה: "אֲכֹן נוֹדַע הַדְּבָר", עֲכָשׁוּ אֲנִי יוֹדַע לָמָּה אֵינָם נִגְאָלִים, כִּי דִלְטוּרִין יֵשׁ בֵּינֵיהֶם. חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים מְסַפְּרִים לָנוּ אִיךָ חָרַב בֵּית־הַמִּקְדָּשׁ? הֲלֹא לָמְדוּ כָּל־כָּף הַרְבֵּה תוֹרָה, מָסְרוּ נַפְשָׁם עַל קְדוּשַׁת ה', עָשׂוּ כָּל־כָּף הַרְבֵּה מַצּוֹת, וְאִיךָ חָרַב בֵּית־הַמִּקְדָּשׁ? ! הֲיֵזוּ שְׁנֵי יְהוּדִים קִמְצָא וְכִר קִמְצָא, שְׁנֵי יְהוּדִים אֲשֶׁר שָׁנְאוּ זֶה אֶת זֶה. וְהִזְמִינוּ לַשְּׂמִיחָה בְּטַעוֹת אֶת הַשּׁוֹנֵא וְכוּ', וַאֲמַר לוֹ בְּעַל הַשְּׂמִיחָה: עֲזֹב אֶת הָאוֹלָם, הִשִּׁיבוּ הַשּׁוֹנֵא: אֲשַׁלֵּם לְךָ אֶת הַסְּעָדָה, הָעֵקֶר אֶל תְּבֻזָּה אוֹתִי וְכוּ', וְלֹא הִסְפִּים בְּעַל הַשְּׂמִיחָה, הָעֵקֶר שִׁילַף שׁוֹנְאוֹ, וְלִבְסוּף הֵלַךְ וּמָסְרוּ לַמַּלְכוּת, וְחָרַב בֵּית־הַמִּקְדָּשׁ, וּמִזֶּה אָנוּ סוֹבְלִים כָּל־כָּף הַרְבֵּה סָבַל. וְאוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים: הַשְּׂנֵאת חָנָם הִזוּ גוֹרְמַת לָנוּ כָּל הַצָּרוֹת אֲלֵפִים שָׁנָה.

שָׂמוּ שָׁמַיִם, מַה קוֹרָה פֹּה? ! מְחַפְּשִׁים וּמְחַטְטִים עֲבֵרוֹת אֲצֶל יְהוּדִים צְדִיקִים קְדוּשִׁים: "וְעַמְּךָ כָּלִם צְדִיקִים", אֲבָל יֵשׁ דְּבָר אַחַד שָׂאִין מִי שִׁידְבֵּר מִמֶּנּוּ - עַל נִקְדַּת הַשְּׂנֵאָה, שִׁיפְסִיקוּ לַשּׁוֹנֵא זֶה אֶת זֶה, זֶה הַשְּׂרָשׁ לְכָל הַצָּרוֹת. אִף אַחַד אֵינּוּ מְחַיֵּב לְהַחְזִיק כְּמוֹנִי, אִין זוּ דִיקְטָטוּרָה, גַּם רוֹסְיָה הַתְּפוֹרְרָה לְגַמְרִי. אִף אַחַד אֵינּוּ מְחַיֵּב לְחַשֵּׁב כְּדִגְמַת זוּלְתוֹ, אֲבָל אֲסוּר לַשּׁוֹנֵא אִישׁ אֶת רַעְיוֹ, וּמִכָּל שַׁפְּן שָׂאֲסוּר לְהִלְשִׁין זֶה עַל זֶה. מִלְּשִׁין זֶה הַגְּרוּעַ מִכָּל, וְעָלִיו אָנוּ מְתַפְּלִים בְּכָל יוֹם: "וְלַמְּלַשְׁיָנִים אֵל תְּהִי תִקְוָה", מִי שֶׁמְּלַשִּׁין עַל הַזּוּלַת לֹא תִקְוָה לוֹ תִקְוָה לַחַיּוֹת. נִמְצָא מַה זֶה סְגִירוֹ דְּנִהִירוֹ עֲלֵאָה, נִסְתָּם מִמֶּנּוּ אוֹר אֱלֹקֵי, כִּי שׁוֹנֵא אֶת זוּלְתוֹ וּמוֹסְרוֹ וְכוּ'. וְאִף בְּתוֹךְ בְּרִסְלָב לֹא הִפְל כֶּשֶׁר וַיִּשָּׂר, וְאִם בְּאַרְזִים נִפְלָה שְׁלֵהֶבֶת, מַה יַעֲשׂוּ אֲזוּבֵי הַקִּיר, הַשְּׂנֵאת חָנָם מְכֻלָּה כָּל חִלְקָה טוֹבָה וְכוּ' וְכוּ', אֵלּוּ שׁוֹנֵאִים אֶת אֵלּוּ וְכוּ', שׁוֹטִים, הֲלֹא מָחָר תְּהִיוּ בְּקָבָר, וְלָמָּה תִתְקוּטְטוּ זֶה עִם זֶה וְכוּ'. הַשְּׂנֵאת חָנָם בּוֹעֶרֶת בֵּינֵינוּ, הִבָּה לֹא נַעֲבֹד זֶה עַל זֶה. וְלָכֵן עֲזַרְנִי הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא לְבָנוֹת פְּנַת יְקָרְתָּ, ד' אֲמוֹת

שָׁלְנוּ "הֵיכַל-הַקֹּדֶשׁ", שָׁזָה הֵיכַל רַבְנוּ, כַּמּוֹבָא בְּדַבְרֵי רַבְנוּ ז"ל (לקוטי מוה"ר, חלק א', סימן נט), שֶׁהַצַּדִּיק בּוֹנֵה "הֵיכַל-הַקֹּדֶשׁ", אָבֵל צָרִיךְ מְאֹד לְשׁמֹר, שֶׁהָרַע שֶׁל אֱלוֹ הָאֲנָשִׁים הַמְקַרְב לֹא יִתְאַחַז בּוֹ.

אֲנִי מְמַלִּיץ לְכָל אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, שֶׁשׁוֹמְעִים אוֹתִי עֲכָשׁוּ, שֶׁיִּלְמְדוּ אֶת הַתּוֹרָה (לקוטי מוה"ר, חלק א', סימן נט), וְתֹאמְרוּ אַחֲרֵיכֶם הַתְּפִלָּה (בְּלִקוּטֵי-תְּפִלוֹת, חלק א', תְּפִלָּה נט), וְתִבְנֶינּוּ מָה אֲנִי מְדַבֵּר וְלָמָּה כּוֹנֵנִי וְכוּ'. שְׁמוֹ שְׁמַיִם! כִּמָּה שְׁאֲנִי מְבַקֵּשׁ מִכָּל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ בְּכָל רֹאשׁ הַשָּׁנָה קֹדֶם תְּקִיעַת שׁוֹפָר, מָה אֲנִי מְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם? מָה הַבְּכִיּוֹת שְׁאֲנִי בּוֹכָה וּמְבַכָּה בְּרַבִּים? אִם יֵשׁ אֶחָד הַשׁוֹנֵא אֶת זוּלְתוֹ, שֶׁיַּעֲשֶׂה לִּי טוֹבָה וַיַּעֲזֹב אֶת הַמְּקוֹם הַזֶּה.

אֲנִי בָאִים אֶל אוֹמְנֵי לְצִיּוֹן רַבְנוּ ז"ל, הַתְּקוּן רַק שָׁם, וּבָאִים רַק אֶל רַבְנוּ ז"ל, וְנוֹתְנִים שָׁם פְּרוּטָה לְצַדָּקָה, וְאוֹמְרִים עֲשֶׂה מְזִמּוֹרֵי תְּהִלִּים וְכוּ', שָׁאֵר הַקְּבוּצִים כָּל מְגַמְתֶּם רַק מְמוֹן וְכוּ', וַיֵּשׁ אֶצְלָם גִּזְעָנוֹת חֲמוּרָה, וְאֵינָם מְכַנְיָסִים אֶת בְּנֵי עֵדוּת הַמְּזוּרַח בִּינְיָהֶם וְכוּ' וְכוּ', אָבֵל אֶצְלָנוּ אֵין גִּזְעָנוֹת, אֶצְלָנוּ כָּלֵם שְׁוִים.

רַבְנוּ ז"ל אָמַר: הַעוֹלָם יִתְמָהוּ עַל גְּדֹל הָאֱהָבָה שֶׁיְהִיָּה בִּינֵיכֶם. וְלָכֵן אֲנִי מְכַרִּיז וּמוֹדִיעַ, הַגְּאֻלָּה תְּלוּיָה רַק בְּאֱהָבָה בִּינֵינוּ. וְמָה עֲשֶׂה הַסֵּמ"ך-מ"ם? הַקִּים כָּל מֵינֵי רַע-בְּנִים, גְּנָבִים, נוֹאָפִים וְכוּ', וּמַעֲלִילִים עֲלִילוֹת רָשָׁע עַל "הֵיכַל-הַקֹּדֶשׁ". כְּרוּף הַשָּׁם, אֲנִי מַתְבַּיֵּשׁ מִתְּלַמְּדֵינוּ, מְסִימִים בְּכָל חֹדֶשׁ אֶת "לִקוּטֵי-מוֹהַר"ן" וְכוּ', וְעוֹבְדֵי ה' אֲמַתִּיִּים וְכוּ' וְכוּ'.

הִנֵּה אֲנִי עוֹמְדִים לְפָנֵי שַׁבַּת הַגְּדוֹל, שְׁבָה אֲנִי מְקוּיִם לְהַגְּאֵל, אָבֵל אַךְ וְרַק אִם יְהִיָּה קְבוּץ אֶחָד שֶׁל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שֶׁלֹּא יְהִיָּה בִּינְיָהֶם מְרִיבוֹת וּנְכוּחִים, וְהַעֲקָר — שֶׁיִּרְחֲקוּ מִשְׁנָאָה. מָהֵי שְׁנָאָה? שֶׁאֶחָד אֵינוֹ יָכוֹל לְדַבֵּר עִם זוּלְתוֹ מִחֲמַת שְׁנָאָה. אֲבַקֵּשׁ אֶתְכֶם מְאֹד, אִם אֶחָד אֵינוֹ יָכוֹל לְהִתְאַחַד עִם זוּלְתוֹ, שֶׁיַּעֲזֹב אֶת מְקוֹמֵנוּ. אֲנִי מְאֻחָדִים יַחַד לַעֲשׂוֹת רְצוֹן הַבוֹרָא יִתְבָּרַךְ, וְלְהַפְּיץ אֶת אוֹר רַבְנוּ ז"ל. וְלָכֵן יוֹצֵאת הַשָּׁנָה פְּרִשְׁת מְצַרַע בְּשַׁבַּת הַגְּדוֹל, כְּדֵי לַעֲוֹרְרָנוּ,

אם אָנוּ רוֹצִים אַחַת וּלְתַמִּיד לְצֵאת מֵהַגְּלוּת, הֲבֵיא נּוֹצִיא אֶת מוֹצִיא שֵׁם רַע מִקְהֶלְתָּנוּ.

אֵינְכֶם יְכוּלִים לְתַאֵר אֶת גְּדֹל הַשְּׂמִיחָה שֶׁהִיְתָה וַיֵּשׁ לִי, שְׂשֻׁמְעֵתִי שֶׁעֲשִׂיתֶם יוֹם תְּפִלָּה אֲנָשִׁים, נָשִׁים וְטָף, וּבְכִיְתֶם לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא וְהַשְּׁלֵמָתָם בֵּינֵיכֶם, וְהַוְרָדְתֶם אֶת כָּל הַשְּׂנֵאָה וְהַקְּנָאָה בֵּינֵיכֶם. מַה נּוֹתֵר לִי בַּחַיִּים? מְאוּמָה, הַכֹּל נִדְרָף בְּרוּחַ, גָּנְבוּ אוֹתִי כָּל מִינֵי צְבוּעִים, מְסַרְתִּי נַפְשִׁי בְּעַבּוּרְכֶם, בְּעַבּוּר יַלְדֵיכֶם, וּלְבַסּוֹף גַּעֲשֵׂה הַפּוּף עַל הַפּוּף, וּמְשַׁלִּיכִים אֶת הָאֲשָׁמָה עָלַי וְכוּ', וְאֲנִי נוֹטֵל הָאֲשָׁמָה עָלַי.

מַה שְּׂאֲנִי מְבַקֵּשׁ אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ: תִּדְעוּ לָכֶם, אֲצַל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב דְּבַר אֶחָד: אֲמַת. אֲמַת זֶה חוֹתְמוֹ שֶׁל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, רַבְּנוּ ז"ל אוֹמֵר (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן ט'), קִיב): כְּשֶׁאָדָם נוֹפֵל בַּחֲשֵׁף, מַה יּוֹצִיאֹ? רַק הַדְּבוּרֵי אֲמַת. אִם יִדְבַר אֶל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עִם אֲמַת, הָאֲמַת תֹּאִיר לוֹ, כִּי הָאֲמַת הִיא חוֹתְמוֹ שֶׁל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֲבָל הָאֲמַת צָרִיף לִהְיוֹת עַד הַסּוּף, אוֹמֵר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן נא), שְׂאֲמַת זֶה רַק אֶחָד. וְאִם רוֹצִים לוֹמַר אֲמַת, מְכַרְחִים רַק דְּבַר אֶחָד, לֹא יְכוּלִים לוֹמַר עַל הַרְבֵּה דְּבָרִים אֲמַת, אֲלֵא אֲמַת זֶה רַק אֶחָד: זֶה שֶׁלְּחֹן בְּעַל אַרְבַּע רַגְלִים, כְּשֶׁרוֹצִים לוֹמַר שֶׁקָר אֶפְשָׁר לוֹמַר הַרְבֵּה: זֶה שֶׁלְּחֹן בְּעַל שֵׁשׁ רַגְלִים, שֶׁלְּחֹן בְּדִיל, אוֹ עוֹפֶרֶת וְכוּ', אֲבָל אֲמַת זֶה רַק דְּבַר אֶחָד. אֲמַת זֶה הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי רַק הוּא אֶחָד, וּמִי שֶׁנִּכְלָל יוֹתֵר בְּהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, יוֹתֵר אֲמַת יֵשׁ בוֹ. וְזֶה הַיְסוּד אֲצַלְנוּ. מֵהִיכָן נּוֹבַעַת אֲמַת? א' מַת — אֶהְיָה מַת, צָרִיכִים לְעֹזֵב אֶת זֶה הָעוֹלָם וְלֹא יוֹעִיל לָכֶם דְּבַר. אִם אָדָם לוֹקַח לִפְנֵי עֵינָיו, שְׂיוֹם אֶחָד יִצְטַרֵּף לְעֹזֵב אֶת הָעוֹלָם, אִז כָּל יוֹם נוֹתֵן דִּין וְחֹשֶׁבוֹן לִפְנֵי יתְבַרֵּךְ. וּמוֹבָא, שְׁחַסִּידִים רַאשׁוֹנִים הָיוּ שְׂמִים לִפְנֵי עֵינֵיהֶם כְּאִלוּ הַיּוֹם הַזֶּה הוֹלְכִים לְהַסְתַּלֵּק. אִם אָדָם יוֹדֵעַ, שֶׁהַיּוֹם הַזֶּה יִצְטַרֵּף לְעֹזֵב אֶת הָעוֹלָם, אִז כְּבָר אֵינּוּ חוֹשֵׁב לְהִרְעֵ וּלְהַזִּיק לְשָׂנִי, אֲלֵא חוֹשֵׁב מַעֲצָמוּ.

יִשְׁנֵם אֲנָשִׁים רְשָׁעֵי לֵב, וְאִין יוֹדְעִים מִי וּמַה וְאִימַת, אִין

מתגלה מִזְמַתָּם הַרְעָה. הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְחַפֵּה וּמְחַפָּה, וּלְפַתֵּעַ נוֹתֵן מַכּוֹת, וְאֵין יוֹדְעִים עַל מָה וְלָמָּה, לְפַתֵּעַ בְּיָדָם כָּלֵם: אֵיךְ יִתְכַן בְּתוֹךְ חֲדָשׁ נִפְטָר רֹאשׁ בֵּית-דִּין, וּגְאוּן בֵּית-דִּין וְכוּ', וּמִוֶּרֶה צֶדֶק וְכוּ', וּבֹכִים: אֲנַחְנוּ חֲיָבִים וְכוּ', אֶךְ בְּאֵמֶת בֵּית-דִּין חָיֵב. אִם אָנִי עוֹמֵד לְיַד קַבְרָה שֶׁל אִמִּי, עָלֶיךָ הַשְּׁלוֹם, וְאוֹמֵר קִדִּישׁ, וּבֹא שְׁלִיחַ בֵּית-דִּין לְשֵׁם, שֶׁהַסֵּמ"ךְ-מ"ם קוֹרֵא אוֹתִי לְדִין תּוֹרָה וְכוּ' וְכוּ' הֵיִתְכַן?! וְאַחַר-כֵּךְ מִתְפַּלְאִים לָמָּה קוֹרִים אֲסוּנוֹת וְכוּ' וְכוּ'. הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִנְקֵם נִקְמַתִּי מִקֶּדֶם אוֹ אַחַר-כֵּךְ. לֹא יִתְכַן שְׂרָאשׁ בֵּית-דִּין יִלְעַג לָנוּ, וַיַּעֲבֹר עַל זֶה הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּשִׁתְיָקָה, לְבַסּוֹף שׁוֹמְעִים שְׁנֹשְׂרָפוּ חֲמֻשָּׁה סִפְרֵי תּוֹרָה. עַל בֵּין אָדָם לְחִבְרוֹ אֵין הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מוֹחֵל עַד שְׂיִרְצָה אֶת חִבְרוֹ.

וְהִנֵּה אָנוּ קֹדֶם שְׁבַת הַגְּדוֹל, פְּרֻשֶׁת מְצֻרַע, שְׁנֹנְעִים בָּאִים עַל הָאָדָם עַל מוֹצֵיא שֵׁם רַע וְכוּ'. וְעַל-כֵּן אֲבַקֵּשׁ אֶת כָּל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, נָא וְנָא רְאוּ שְׂיִהְיֶה בֵּינֵכֶם אֲהָבָה וְאַחֲדוּת, וְאִם לֹא יֵהי כֵן, לֹא פְעֻלַּתִּי שׁוֹם דְּבָר, וְהַכֵּל שְׁקֵר, אֲבָל אִם תִּהְיֶה בֵּינֵכֶם אֲהָבָה וְאַחֲדוּת, אֲזַי גִּדַע שְׂזוֹ אֵמֶת. אוֹמֵר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן ד'): אַח"ד גִּימְטְרִיָּה אֲהַב"ה, וְהָא בְּהָא תְּלִיא, אִם אֶחָד יֵאָהֵב אֶת זִוְלָתוֹ, סִימָן שְׂאָנוּ בְּאַחֲדוּתוֹ יִתְבַּרֵךְ, אֲבָל אִם נִשְׁנָא זֶה אֶת זֶה, סִימָן שְׂאָנוּ שְׁקָרָנִים, רְמָאִים, צְבוּעִים וְכוּ' וְכוּ'. וְלֹא חֲשׁוֹב אֵיזָה פֶּלֶג וְאֵיזָה רְקַע וְכוּ', אִם אֵין אֲהָבָה וְאַחֲדוּת, סִימָן שֶׁהַכֵּל שְׁקֵר וְכֹזֵב! עָלֵינוּ לְאַהֲבֵי אִישׁ אֶת רַעְהוּ, וְלִכְבֹּד אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי.

הֵבָה נִתְבּוֹנֵן הֵיטֵב מֵה קוֹרָה פּה! קָמָה חֲבוּרַת עֲזֵי פָּנִים, וּמְחִזְיָקִים בְּכָלִי הַתְּקַשְׁרֻת, וְאֵינָם מְחַבְּיָשִׁים לְדַבֵּר פְּתוּחַ נֶגֶד הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא וְנֶגֶד כָּל הַקְדוּשׁ לְעַם יִשְׂרָאֵל. עַם יִשְׂרָאֵל עָבְרוּ גִזְרוֹת הַרְבֵּה יוֹתֵר קִשׁוֹת מְזֵה.

מֵה שְׂאָנֵי מִתְחַנֵּן לְכָל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ תְּלַמִּידֵי "הֵיכַל-הַקְדֵּשׁ", שְׂאָף אֶחָד לֹא יִתְרַאֵן עִם הַכָּלִי שׁוֹפְכִים וְהַעֲתוּנִים בְּלִי יוֹצֵא מִן הַכָּלִל — דְּתֵי חִילוּנֵי וְכוּ', עֲתוּן זֶהוּ זָבֵל וְזִהְמָה. אֵלֶּא יֵשׁ עֲתוּנִים שְׂפָרֵי לְטַהֵר אֶת הַשְּׂרָץ מִכְּנִיסִים שֵׁם סִפּוּרֵי צְדִיקִים וְדַבְּרֵי תּוֹרָה,

אָבֵל הַכֹּל כְּלִי שׁוֹפְכִין, כִּי יִדְבְּרוּ שָׁם רַק מֵהַחֲסִידוֹת שְׁלָךְ, וּמֵהָעֵדָה שְׁלָךְ וְכוּ', הִיִּתְכֵן?! הִיִּכֵן כָּלֵל יִשְׂרָאֵל, הֲלֹא כָּלֵם צַדִּיקִים, וְהִנֵּה אַתָּה מְדַבֵּר רַק מֵהַחֲסִידוֹת שְׁלָךְ, סִימָן שְׁזֵה שְׁקָר. כִּי אֲמַת זֶה רַק שְׁמֵת־אֲחֵדִים כָּלֵל נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, אִין אֲשַׁכְּנִזִים אִין סְפָרִדִים, אִין חֲסִידִים אִין לִיטָאִים וְכוּ', אֲמַת זֶה שְׁאִין הַפָּרֶשׁ בֵּין אִישׁ לַרְעֵהוּ, וְאִם אִין אַחֲדוֹת בֵּינְכֶם אִין לִי שְׁיִכּוֹת עִמָּכֶם. וּמִי שְׁאִינוּ אוֹמֵר כֵּן הוּא שְׁקָרָן. הַיּוֹם כָּל פּוֹחֵז שְׁאֲתֵמוֹל חֲזוֹר בְּתִשׁוּבָה, כְּבָר יֵשׁ לוֹ רוּחַ-הַקֹּדֶשׁ, וְכִבֵּר אוֹמֵר עֲתִידוֹת מָה אֲמַת וּמֵה שְׁקָר, מֵהִי דֶרֶךְ הָאֲמַת וּמֵה לְאוֹ. קֹדֶם כֹּל הַהֲכָרַח לְכַרֵּר הֵיטֵב הֵיטֵב, מִי שֶׁהָיָה בְּקִבוּץ וְכוּ' וְכוּ', וְשָׁב בְּתִשׁוּבָה, צָרִיךְ לְחַשֵּׁב הֵיטֵב אִם אֵינְנוּ מִמְזוֹר, וְאִיךָ יִתְכֵן שְׁכָבֵר תֹּאמֵר דַּעוֹת מִי וּמֵה וְאֵימַת וְכוּ', קֹדֶם כֹּל כְּדָאִי שְׁתִּבְרַר אֵת שְׁרָשִׁיף וְזִהוּתָךְ. אִיךָ אָדָם שְׁעָשָׂה כֹּל עֲבֻרוֹת שְׁבַע עוֹלָם, אֲכַל טְרֵפוֹת וּנְבִלוֹת, עָבַר עַל כָּל עֲרִיוֹת שְׁבַתוֹרָה, חָלַל שַׁבָּת, חֲזַרְתָּ בְּתִשׁוּבָה, אֲשֶׁרִיךְ וְטוֹב חֲלָקָךְ, אָבֵל אֵל תֹּאמֵר דַּעוֹת, תִּשָּׁב בֵּין תַּנּוּר לְכִירִים, תִּשָּׁכַב בְּפִשׁוּט יָדַיִם וְרַגְלָיִם, וְתִבְקָשׁוּ יִתְבָּרַךְ שְׁיִמְחַל לְךָ וְכוּ', זֶה הָאֲמַת! לְפָנַי שְׁאֲתָה מְתַקֵּן אֵת הַזּוּלָת, תִּתְקַן אֵת עֲצָמְךָ.

וְלָכֵן אֲבַקֵּשׁ מְאֹד, כָּל אֵלֹהֵי הַשָּׁמַיִם לְהִיכַל-הַקֹּדֶשׁ, שְׁלֹא יִהְיֶה בֵּינֵיהֶם שׁוֹם מִחֲלַקַּת וּמִכּוֹחֵים וְכוּ' עִם אֶף אֶחָד וְכוּ'. וְלָכֵן קֹדֶם כָּל שְׂאָף אֶחָד לֹא יִתְרַאֵן עִם הַכְּלִי שׁוֹפְכִים, זֶה זָכַל אֶחָד גְּדוֹל וְלֹא נִשְׁיָכֶם בְּתִשׁוּבָה, וְעַלֵּיהֶם נֹאמֵר: "כָּל בְּאֵיָה לֹא יִשׁוּבוּן וְלֹא יִשְׁיֹגוּ אַרְחוֹת חַיִּים". וְלֹא יוֹעִיל מְאוּמָה, הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁלַח עַלֵּיהֶם רוּחַ טְהָרָה מִמְרוֹם וְיִשׁוּבוּ בְּתִשׁוּבָה.

חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים מְסַפְּרִים עַל רַבֵּי שְׁמַעוֹן בֶּן שֵׁטַח, שְׁקָנָה מְעַרְבֵי חַמּוֹר, כִּי הָיָה חֲלָשׁ, וְלֹא יָכוֹל הָיָה לֵילֵךְ. וְהִלְכוּ הַתְּלָמִידִים לְבָדִיק אֵת הַחַמּוֹר שֶׁל הַרְבֵּי, וּמִצְאוּ יִהְיוּם תְּלוּי בְּצוּאָר הַחַמּוֹר, וּבָאוּ אֵל רַבָּם וְאָמְרוּ לוֹ: רַבֵּי, הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אוֹהֵב אֶתְכֶם, הַתְּעַשְׂרֹתָם! וּמֵה אֵרַע? שְׁאֵלֵם רַבֵּי שְׁמַעוֹן בֶּן שֵׁטַח, וְסִפְרוּ לוֹ עַל דְּבַר הָאֶבֶן טוֹבָה הַתְּלוּיָה בְּצוּאָר הַחַמּוֹר. וְאָמַר לָהֶם: הִבֵּה נָשִׁיב אֵת הַחַמּוֹר לְעַרְבִי, וְהִשִּׁיבוּ לוֹ אֵת הַיְהוּלּוֹם, וְאָמְרוּ לוֹ: חַמּוֹר קָנִיתִי, אָבֵל לֹא יִהְיוּם. וְאָמַר הָעַרְבִי: בְּרוּךְ ה' אֱלֹהֵי בֶן שֵׁטַח. זֶה מֵה שְׁאֵנִי

לומד עמכם — אמת! לא לנגע בכסף הזולת. עברות שבין אדם לחברו אין יום הכפורים מכפר, עד שירצה את חברו. לא יועיל לאדם, תסע לאומן וכו' וכו', ושום תקון לא יהיה לה, כל זמן שאתה שונא את זולתך. ולכן אומר רבנו ז"ל (לקוטי מוה"ר, חלק א', סימן סא), כשבאים לציון רבנו ז"ל, נופלים זה על זה ומבקשים סליחה. ואוי לנו שאנו רואים שקצים ורמשים השופכים דם זולתם כל השנה, ומגיע ראש השנה ואינם מבקשים סליחה וכו'.

אינני מענין עכשו לתקן את אף אחד, רק הקהלה שלנו. ואם לא אזכה לתקן את הקהלה שלנו, זה אשר גורם לי את כל הצרות, את כל העלילות דם ורשע שמעלילים עלי. כל השבוע הכלי תקשרת וקדים על דמי וכו', שמו שמים, במי פגעתי, שמואל הנביא שאל: "למי לקחתי אגורה וכו', אף מה לעשות? שהמלכות קונה את כל השקרים והעלילות שוא. בדיוק כמו שהיה לפני שבעים שנה כן גם עתה, משטר אפל.

יש רק עצה אחת — הבה נתאחד יחד! אני מזהיר — לא להתראין עם כלי השופכין, ואני מזהיר ואוסר, מי שיש לו שיכות ל"היכל הקדוש" שלא תהיה לו שיכות אדם, ואם יהיה אחד מאנשי שלומנו שיתראין לכלי התקשרת, איני רוצה לדבר עמו כלל וכלל, אלו הם אנשים מזהמים, וכל חיותם רק להכפיש את זולתם, זה הכלי הטמא המדבר נגד הקדוש-ברוך-הוא, ומתלוצץ מכל הקדוש לעם ישראל, מתלוצץ מכשרות, מטהרת המשפחה, ואיך יש לנו רשות לגשת אליהם, אחת ולתמיד אני מזהיר, שאיש לא יתראין וכו', הם מלכלכים ככל חפצים ורצונם, ומה אעשה? דמי נשפף במים, והכל לכפרת עוונות.

אבל אתכם אבקש, החזיקו עצמכם ביחד, ותהיו כנים זה עם זה, ותדעו שהכל השגחה. רבנו ז"ל אומר (ספר-המדות, אות אמונה, סעיף ג'): בראותך שנוי מעשה, אל תאמר מקרה הוא, אלא תאמין כי זו השגחת השם יתברך. אם רואים שנוי מעשה, הלא עדין אין יודעים מה הישמעאלים מסגלים, נדמה שגמרו עם עירק, אבל

יכולים לפל טילים מסורייה, רחמנא לצלן, והנה אין לאף אחד עסק
אלא את, שמעלילים עלי עלילת רשע?! אך בודאי הכל בהשגחה
פרטית ממנו יתברך.

היה יהודי תלמיד חכם גדול מאד, אבל מתנגד גדול על
הבעל-שם-טוב הקדוש זי"ע ועל המגיד ממעזריטש זי"ע, והיו לו
שתי בנות אשר השיאן עם שני חתנים יראים תלמידי חכמים, ובכל
יום דבר עמהם נגד גדולי החסידות הנ"ל. יום אחד כששיבו שני
הגיסים בבית-הכנסת ולמדו, גמרו אמר בדעתם שלא יתכן שכלם
טועים, אם מדברים כל-כך מגדלת המגיד ממעזריטש, בודאי יש
דברים בגו, ונכנס בהם רצון חזק לנסע אליו, ולא שאלו את חמיהם
ונסעו למעזריטש אל המגיד הגדול. ותכף כשהגיעו, המגיד לא רצה
לראותם, והגבאים גרשו אותם. אבל לא שאלו שאלות ופתחו את
הדלת לחדרו של המגיד, ומה ראו? שהמגיד מתבונן דרך החלון
לחוץ. והנה ראה בכביש עגלה טעונה קש של שבלים, וחלפה רוח
והפילה שני שבלים מהעגלה. שאלם המגיד: המאמינים אתם
באמונה שלמה, ששני השבלים שנפלו זה בהשגחה פרטי פרטית
ממנו יתברך, המנהיג עולמו בחסד ובמשפט, ועיניו משוטטות
ומשגיחות לכל? ולא השיבו לו, כי מעולם לא שמעו דבורים כאלו.
ואמר להם: אתם אפיקורסים, איני רוצה לראותכם, והגבאים
גרשום. ונשברו לגמרי בחוץ, ונותרו קרחים מכאן ומכאן, כי מתד
— חמיהם ונשותיהם יציקו להם על שהלכו לשם וכו', ומאידך
— המגיד גרשם, כי לא רצו להאמין שהכל בהשגחה פרטית.
ומתוך שכרון לב, נטלו את ספר התהלים וסימו את כלו בבכיות
ועצומות, ואחר שסימו וכו', אמרו זה לזה: הרבי צודק, כי לא יכול
להיות אצל הקדוש-ברוך-הוא הפרש בין יהלום לבין שבלת וכו',
הלא אם אבד לאדם יהלום יקר, אנו מבינים שזה בהשגחה, ולמה
לא נבין ששתי שבלים הנופלות מהעגלה זה גם-כן בהשגחה?!
ותכף כשקבלו על עצמם שבודאי המגיד צודק, שגם שני השבלים
זה בהשגחה, כבר קבלם המגיד בסבר פנים יפות, ולמדו אצלו דרך
חדשה, שאין דבר הנעשה בלי השגחה פרטית. ונעשו חסידים

גְּדוּלִים. וְזֶהוּ מֵה שֶׁרַבְּנוּ אוֹמְרִים: בְּרֵאוֹתֶיךָ שְׁנוּי מַעֲשֵׂה, אֵל תֹּאמֶר מִקְרָה הוּא, אֶלָּא תִאֱמִין כִּי זֶה הַשְּׁגָחַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ. מֵה שֶׁעוֹבֵר עָלֵינוּ בְּקִהְלָה שְׁלָנוּ בְּכָל־לַיּוֹת, שֶׁקָּמוּ עָלֵינוּ תַרְבוֹת אַנְשִׁים חֲטָאִים, וּמַעֲלִילִים עָלֵינוּ עֲלִילוֹת רָשָׁע, וּבִפְרֹט עָלֵי, זֶה בּוֹדָאֵי הַשְּׁגָחָה פְּרֻטִית, כְּדֵי שֶׁנִּשְׁוֹב בְּתִשׁוּבָה, וְעַל מֵה? עַל שְׁנֵאת חַנּוּם שֶׁיִּשְׁנֶה בִּינֵינוּ. הֲלֹא אֲנִי הִקְמַתִי קִהְלָה שְׁלֹא תִהְיֶה בִּינֵינוּ גּוֹזְעוֹת וְשִׁנְאָה וְכוּ'. וְאִם-כֵּן אֲנִי אוֹהֵב אֶת כָּל עַם יִשְׂרָאֵל וְכוּ', בּוֹדָאֵי הַסֵּם "ד'-מ"ם הַכְּשִׁילָנוּ בְּאֶסוּר פְּרִיתוֹת, וְאִין הַמְּקוֹם לְהֶאֱרִיךְ וְכוּ', וְלִכֵּן עֲמוּ אִין לָנוּ שְׂיִכוֹת, כִּי גְדוֹל הַמַּחְטִיאֵי יוֹתֵר מִן הַהוֹרְגוֹ, כִּי הַמַּחְטִיאֵי הוֹרְגוּ מִשְׁנֵי הָעוֹלָמוֹת וְכוּ'. אֲבָל מִלְּבַד זֹאת אִין לִי שְׁנֵאִים וְכוּ', וְעַל זֶה מִכְּפִישִׁים אוֹתִי וְשׁוֹפְכִים אֶת דְּמֵי, בּוֹדָאֵי הַכָּל בְּהַשְּׁגָחָה פְּרֻטִית פְּרֻטִית וְכוּ', וְאֲנִי מִקְבֵּל הַכָּל לְכַפֵּרַת עוֹנוֹת, אֲבָל מִזְהִיר אֶת כָּלִם, שְׂאֵף אֶחָד לֹא יַעֲזוּ לְהִתְרַאֲיֵן וְכוּ' וְכוּ', אֵף אֶחָד לֹא יַעֲנֶה לְכִלֵי הַשׁוֹפְכִין הָאֵלוּ וְכוּ', מִי יָכוֹל לֹאמֵר שֶׁיָּכוֹל לְקַחַת צוּאָה וּלְהַפְכָּה לְזָהָב?! כִּף אִישׁ לֹא יָכוֹל לֹאמֵר, שֶׁיָּכוֹל לְשַׁנּוֹת אֶת הַתְּדָמִית בְּכִלֵי הַתְּקַשְׁרָת, כָּלִם אוֹתוֹ זָבֵל, כָּל כְּלֵי הַתְּקַשְׁרָת כָּל הָעֲתוֹנִים וְכוּ' וְכוּ', אִם לֹא כְּתוּב בְּכּוֹתֶרֶת בְּכָל יוֹם מְלֹא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ, תִּתְבּוֹדְדוֹ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא וְכוּ', הַכָּל שֶׁקָּרָא אֶחָד גְּדוֹל, כָּל אֶחָד מִשְׁרַת אֶת הָאֵינְטֶרְסִים שְׁלוֹ.

לִכֵּן אֲבַקֵּשׁ אֶתְכֶם מְאֹד, עֲכָשׁוּ שִׁבְתַּת הַגְּדוֹל, הִבָּה נִפְסִיק אֶת הַקְּנָאָה וְהַשְּׁנֵאָה זֶה עַל זֶה, וְאִם לֹא אֶפְעַל אֶלָּא זֹאת — כְּבֹר הָיָה דֵי לִי.

אֲקוּנָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׁמָה שֶׁדִּבְרַתִי עִמָּכֶם — יִכְנַס בְּלִבְכֶם, זֶה בְּהַשְּׁגָחָה מִהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁדַמִּי צְרִיךְ לְהַשְׁפִּיךְ, יֵשׁ אַנְשִׁים שְׂאוֹמְרִים שְׂרוּצִים לַעֲזוֹר לִי, וְעַדִּין אֵינִי רוֹאֶה כָּלִל, רַק מְסִבִּים אוֹתִי יוֹתֵר וְיוֹתֵר בְּחוֹבוֹת, אֲבַקֵּשׁ אֶת כָּלְכֶם, שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִרְחַם עָלַי, שְׂאֵצָא מִהַחוֹבוֹת, כִּי נִשְׁקַעְתִּי מְאֹד בְּחוֹבוֹת, וְאִזְכָּה כְּבֹר לְשִׁמּוֹחַ עִמָּכֶם וּלְרֵאוֹתְכֶם.

וְכָל אֵלוּ שֶׁשִּׁפְכוּ אֶת דְּמֵי וְכָל אֵלוּ שֶׁמְצִיָּקִים לִי וְכוּ' וְכוּ',

אָשׁר לַד תְּשֵׁה — לַד תְּשׁוּ בְּנֹחַל רַעַט

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁלַם לָהֶם חֲזָרָה כָּפֹל כָּפֹלִים, וְיִמּוּתוּ מִיְתָה
מְשֻׁנָּה, וְלֹא יִשְׁאַר מֵהֶם שְׂרִיד וּפְלִיט, וְיַעֲזוּר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
שְׂנֵגָאֵל בְּגֵאֵלָה שְׁלֵמָה בְּמַהֲרָה בְּיַמֵּינוּ, אָמֵן וְאָמֵן.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַד תְּשֵׁה.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר טְהָרָה, ז' נִסָּן ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... תַּחֲיָיָה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

רְאֵי לְהִתְחַזֵּק, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּנֹדָאֵי לֹא יַעֲזוּב אוֹתְךָ, כִּי
גְדוֹל אֲדוֹנֵנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְהַכֹּל בְּזִכּוֹת רַבְּנוּ ז"ל, שְׂזָכּוֹתוֹ גְּדוּלָּה
מְאֹד, וְתִגַּן בְּעַבּוּר פְּלָנוּ.

רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְלִשְׂמַח אֶת הַיְלָדִים, וְתִשְׁתַּדְּלִי לְהִיּוֹת
רְגוּעָה, וְאִז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

חֲמֵשׁ זַקּוֹת הַתְּבוּדָדוֹת לְדַבֵּר עִם הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֵינן
לְמַעַלָּה מְזֵה, כִּי פּוֹתַח אֶת שַׁעְרֵי הַשָּׁמַיִם, וּמִמְשִׁיכִים בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה
וְהַשְׁפָּעוֹת מְרֻבּוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַד תְּשׁוּ.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר טְהָרָה, ז' נִסָּן ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד שִׂמַּח, שְׂאִתָּה לֹא הוֹלֵךְ לְהִתְרַאֵן אֵל כְּלֵי

שׁוֹפְכִים, שֶׁהֵם כְּלֵי הַתְּקַשְׁרֹת, כְּלֵי שְׁמֵדֵבֵר נֶגֶד הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא וְנֶגֶד כָּל הַקְּדוֹשׁ לְעַם יִשְׂרָאֵל, זֶה כְּלֵי שׁוֹפְכִים צוֹאֵה וְטָנוּף, וְכָל הַמְתַּנְּוֵל עִם מְנוּל — נַעֲשֶׂה כְּמוֹהוּ, וְאַנְחֵנוּ צְרִיכִים מֵהַיּוֹם וּלְתַמִּיד לְזַכֵּר אֶת זֶה, וְלֹא לְהַתְּקַרֵּב אֶל הָאֲנָשִׁים הַמְּלַכְלְכִים וְהַמְּזַהְמִים הָאֵלֶּה.

רַק חֲזוּק וְאַמֵּץ, עוֹד נַעֲבֹר גַּם עַל הַצָּרָה הַזֹּאת, וְהַכֵּל יִתְהַפֵּף לְטוֹבָה, וְכִמוֹ שְׁאָמַר רַבֵּנוּ ו"ל: יֵשׁ עֲנִיָּן שֶׁהַכֵּל יִתְהַפֵּף לְטוֹבָה.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֹד תִּשׁוּז.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר טְהָרָה, ז' נִסָּן ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְּלֹתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, אֲשֶׁר בּוֹ אַתָּה שׁוֹפְכֵת אֶת מֵר לְבָבְךָ, לְדַעֲתִי, תְּנִי עוֹד הַזְדַּמְנוּת, וְאַנִּי מְקַנְהָ לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, לְהַצִּיל אֶת הַשְּׁלוֹם-בֵּית שְׁלָכֶם, רַק תַּתְּחִזְקוּ, וְאֲזוּ תִרְאוּ שְׁסוּף כָּל סוּף אַחֵר הָרַע יָבוֹא הַטּוֹב. אֲנִי מֵבִין אֶת הַצָּעֵר הַגְּדוֹל שְׁלָךְ, וְאַנִּי מְאֹד מְקַנְהָ לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַכֵּל יִסְתַּדֵּר עַל הַצֵּד הַכִּי טוֹב.

נָא וְנָא תַּחֲזִיקִי מֵעַמָּד, וְאֲזוּ טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֹד תִּשַׁח.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר טְהָרָה, ח' נִסָּן ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כְּלָלִיּוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב", הַגְּרִים בְּיַבֵּנְאֵל "עִיר בְּרֶסֶלֶב", הַזֵּה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד.

אין מַלִּים בְּפִי לְהוֹדוֹת לָכֶם עַל גְּדֻלַּת הַשְּׁמֵחָה שֶׁהִכְנַסְתֶּם בְּלִבִּי, שֶׁהִתְאַחַדְתֶּם יַחַד לְיוֹם תַּפְלָה, וְהַעוֹלָה עַל הַכֹּל — שָׁבַל אַחַד הַשְּׁלִים עִם זִוְלָתוֹ, זֶה הַשְּׁמֵחָה הַכִּי גְדוֹלָה שֶׁיֵּשׁ לִי, כִּי אֵין עוֹד דְּבַר שְׂגוּרִים צְרוּת וְיִסוּרִים וְעֲנָשִׁים קָשִׁים וּמָרִים לְעַם יִשְׂרָאֵל כְּמוֹ הַפְּרוּדִים וְשִׁנְאָה שֶׁיֵּשׁ בֵּינֵיהֶם, וְלִכֵּן בְּזֶה שֶׁהָיָה בֵּינֵיכֶם פְּיוּסִים וּבִקְשׁוֹת סְלִיחָה אַחַד מֵהַשְּׁנַי, זֶה גָּרַם לִי שְׁמֵחָה גְדוֹלָה מְאֹד. וְתִדְעוּ לָכֶם שֶׁגַּם בְּשָׂמִים יֵשׁ שְׁמֵחָה גְדוֹלָה, כִּי כְּשֵׁי אַחַדוֹת לְמִטָּה בֵּין נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל שֶׁהֵם חֵלֶק אֶלּוֹךְ מִמֶּשׁ, אֲזִי נַעֲשֶׂה אַחַדוֹת גְּדוֹלָה בְּכָל הָעוֹלָמוֹת, וּמֵאִיר אֹר גְּדוֹל מְאֹד.

נָא וְנָא רְאוּ לְעֹזֵר אַחַד לְשָׁנֵי עַל קִמְחָא דְּפִסְחָא, וְאַחַד שֶׁיִּשְׁתַּדֵּל לְהַבִּיא שְׁפַע לְשָׁנֵי מֵאִיפָה שֶׁהוּא רַק יְכוֹל, וְנִרְאָה לְהַרְשָׁעִים הָאֵלוֹ, שֶׁאוֹתָנוּ לֹא יִשְׁבְּרוּ בְּשׁוּם פְּנִים וְאִפְּן, וּפִה תִּהְיֶה "עִיר בְּרִסְלָב" בְּמֵלֵא מוּבָן הַמְּלָה, רַק תִּתְחַזְּקוּ וְתַפְעִילוּ אֶת הַמּוֹזִיקָה תָּמִיד בְּקוֹל גְּדוֹל מְאֹד: "לֹא תִנְצְחוּ אוֹתִי".

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִמְשִׁיךְ עָלֵינוּ חֲסִדִים וְרַחֲמִים גְּמוּרִים בְּיָמֵים אֵלוֹ.

הַמְּאַחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֹד תִּשְׁט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שֶׁשִׁי עָרֵב-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסִדְרַת טְהָרָה, ט' נִיסָן ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... שִׁיחִיו לְנִצָּח.

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת הַהוֹדָעָה.

מָה אָמַר לָכֶם! לֹא יִשְׁנֵתִי כָּל הַלַּיְלָה, וְעֵשִׂיתִי מָה שֶׁעֵשִׂיתִי וְכוּ', עַד שֶׁעוֹרְרֵתִי כְּמָה מֵאֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ מֵהַשָּׁנָה, כְּדִי שֶׁיִּטְפְּלוּ בְּעֵזְרֵנוּ וְכוּ', חֲסִדֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, שֶׁיִּצְאֵת לְחַרוֹת, מִי יִתֵּן, שֶׁנִּזְכָּה כְּבָר לְצִאת לְגַמְרֵי לְחַרוֹת מִמַּלְכוּת הַרְשָׁעָה הַזֹּאת בְּכִלְלִיּוֹת, וּמֵהַסֵּמ"ךְ-וְ"מ"ם הַרְשָׁע, יִמַּח שְׁמוֹ, בְּפִרְטִיּוֹת, וּבְיַדֵּי בֵּא תְּבוּאָה גַּם מִפְּלָתוֹ.

הַעֲקֹר לְהִתְחַזֵּק עִכְשָׁו בְּיָתֵר שְׁאֵת וּבְיָתֵר עֵז, כִּי אֲנַחְנוּ עוֹבְרִים
עִכְשָׁו נְסִיווֹת קָשִׁים וּמְרִים, שְׁמַנְסִים אוֹתָנוּ מִן הַשָּׁמַיִם, וְאֵל מִי
נִפְנָה בְּעֵת צָרָה, וְלָכֵן אֲנַחְנוּ צָרִיכִים לְהִתְחַזֵּק, וְלֹא לִפְחֹד מִשׁוֹם
בְּרִיָּה שְׁבַעְעוֹלָם, וְאֲדַרְבָּה, נִרְאֶה לַעֲשׂוֹת יוֹתֵר צְדָקָה וְחֶסֶד בֵּין אֲנָשִׁי
שְׁלוֹמֵנוּ, כִּי זֶה מָה שְׁמִפּוֹצֵץ אוֹתָם, הֵם רוֹצִים לְרֹאוֹת בְּפִרוּד
קִהְלָתָנוּ, וְהֵם לֹא יִחִיו לְרֹאוֹת אֶת זֶה, אֲדַרְבָּה, אֲנַחְנוּ נִתְאַחַד יוֹתֵר
וְיוֹתֵר, וְעַל-יְדֵי-זֶה נִזְכֶּה לְהִתְחַזֵּק מֵעַמֵּד.

תִּשְׁתַּדְּלוּ מְאֹד מְאֹד לְדוֹן אֶחָד אֶת הַשָּׁנִי לְכַף זְכוּת, וְאֵל תִּרְיִבוּ
בֵּינֵיכֶם, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְעוֹד תִּרְאוּ אֶת הַנְּסִים נִגְלִים
שִׁיעֲשֵׂה עִמָּכֶם הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתִפְלָתִי
שְׁאֵנִי מִבְּקָשׁ מִתְּפִלָּל בְּעַדְכֶם, שֶׁתְּצַלִּיחוּ דַרְכְּכֶם תָּמִיד.

הַמְּאַחַל לָךְ שֶׁבֵּת שְׁלוֹם...

לד תשי.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשִׁי עַרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֻדֵּר טְהוֹרָה, ט' נִיסָן ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד מְאֹד שִׂמְחָתִי לְשִׁמְעַת הַטוֹב
מִמֶּךָ, וּבְפִרְט הַבְּשׂוּרָה הַמְּשִׁמַּחַת, שֶׁ... גְּרוּ יְאִיר שְׁחֵרֵר, וְזוֹ אֶצְלִי
בְּשׂוּרָה מְשִׁמַּחַת, כִּי הֵייתִי עַר כָּל הַלִּילָה לַעֲשׂוֹת לְמַעַנּוּ.

אֲנַחְנוּ צָרִיכִים עִכְשָׁו לְהִתְחַזֵּק בְּיָתֵר שְׁאֵת וּבְיָתֵר עֵז, וְשׁוֹם דְּבָר
בְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשִׁבֵּר אוֹתָנוּ.

נָא וְנָא רְאֵה לְשִׁמַּח אֶת יְלָדֶיךָ, וְהִתְחַזֵּק אוֹתָם וְאֵל תִּשְׁפִּיל אוֹתָם,
וְאִזּוּ יִחִיו לָךְ יְלָדִים מְצַלְחִים מְאֹד.

אֲשֶׁר לַד תְּשִׂיא — לַד תְּשִׂיב בְּנַחֵל רַפָּג

אֲנִי מְאֹד מְאֹד שְׂמַח, שְׁבִנְךָ זָכָה לְסִיּוֹם אֶת כָּל הַשָּׁמַיִם, זֶה כָּל שְׂמַחְתִּי.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ שֶׁבֶת שְׁלוֹם...

לַד תְּשִׂיא.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁמַיִם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׂשִׁי עֶרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסִדְרַת טְהוּרָה, ט' נִסָּן ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֵין מַלְיָם לְהוֹדוֹת לְךָ עַל כָּל מַה שְּׁאַתָּה עוֹשֶׂה בְּשַׁבְּלִי, וּבִפְרָט עֲכָשׁוּ, לְגַמֵּר אֶת כָּל הַדְּבָרִים הַקְּטָנִים בַּמְקֹנָה, תַּעֲמֹד חֶזֶק עַל הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה, וְתַתֵּן אֶפְלוֹ צְדָקִים דְּחַוִּיּוֹם לְסִכּוּמִים קְטָנִים, וְאֲנִי מְאֹד מְקֹנָה לְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא לְשַׁלֵּם לְךָ אֶת זֶה בְּקִרְוֹב, כִּי רְצִיתִי מְאֹד לְגַמֵּר עִם זֶה, הֵן לְגַמֵּר עִם הַסְּפָסָלִים בַּמְקֹנָה, וְכֵן בַּמְקֹנָה אֲצַל ... וְכוּ', מִכְּרַחִים לַעֲשׂוֹת שָׁם וּלְלוֹן מִפְּנֵי הַצְּנִיעוּת, וְזֶה עוֹלָה מִמֶּשׁ שְׁקָלִים, וְלִכֵּן זֹאת מִכְּרַחִים לַעֲשׂוֹת, וְכֵן עוֹד כַּמָּה פְּרָטִים שֶׁתִּדְבָּר עִם יְדִידֵנוּ ... גֵּרוֹ יֵאִיר, שְׂרַק הוּא יוֹדֵעַ מַה שְּׁצָרִיכִים בַּמְקֹנָה, וְזֶה כָּל־כֶּף נַחוּץ, שְׂאֵין מַלְיָם לְהַסְבִּיר לְךָ.

גַּא וְנָא תִּהְיֶה וְתִרְנֶן בְּבֵית וְכוּ', וְאִזּוּ יִהְיֶה לְךָ שְׁלוֹם־בֵּית אֲמַתִּי, וְאִף שְׂאֵנִי יוֹדֵעַ שְׂשִׁי לְשִׁנְיָכֶם טְעָנוֹת, אֲכַל עִם טְעָנוֹת לֹא מְגִיעִים לְשׁוֹם מְקוֹם וְכוּ'.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ שֶׁבֶת שְׁלוֹם...

לַד תְּשִׂיב.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁמַיִם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׂשִׁי עֶרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסִדְרַת טְהוּרָה, ט' נִסָּן ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

מָאד מָאד אָנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ לְשָׁמֵר עַל כָּל פְּרוּטָה, כִּי אָנִי נִמְצָא עֹשֶׂה בְּמִצְבַּב כְּסָפִי מָאד מָאד קָשָׁה, וְעָלִי מִנַּח לְשֵׁלֶם הַמוֹן חוֹבוֹת, הֵן לְכוֹלֵל נָשִׁים וְהֵן לְ ... גֵּרוֹ יְאִיר, וְלִכְּנֹן כָּל אֲגוּרָה שֶׁל צְדָקָה, צְרִיכִים מָאד מָאד לְשָׁמֵר, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִרְחִיב לָנוּ בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת.

אָנִי מָאד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שֶׁתִּכְתֹּב לִי רְשִׁימָה מְפֹרֶטֶת מֵה צְרִיכִים לְשֵׁלֶם, וּמֵה צְרִיף דְּחוּף יוֹתֵר.

הַעֲקֵר תִּתְחַזֵּק, וְשׁוּם דְּבָר בְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשִׁבֵּר אוֹתְךָ.

רְאֵה לְהַתְּבוֹדֵד עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ בְּכָל יוֹם עַל-כָּל-פְּנִים חֲמֵשׁ דְּקוֹת, שְׂאִין עוֹד דְּבָר יוֹתֵר גְּדוֹל מְזֵה, כִּי כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שְׁמִדְבָּרִים עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, זֶה הַצְּלָחָה נִצְחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ, שְׂאִין לְתֹאֵר וְאִין לְשַׁעַר כָּלֵל, וְאִם אָדָם הָיָה יוֹדֵעַ מֵה זֶה לְדַבֵּר אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הָיָה מְדַבֵּר כָּל הַיּוֹם, אֲשֶׁרִי מִי שְׂאִינוֹ מְטַעֵה אֶת עַצְמוֹ בְּזֵה הָעוֹלָם.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לד תשיג.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשִׁי עֶרְב־שַׁבָּת-קֹדֶשׁ לְסִדְרַת טְהוֹרָה, ט' נִיסָן ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

אִין אַתָּה יוֹכֵל לְתֹאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֵל הַשְּׂמִיחָה שִׁישׁ לִי, שְׂאֵתָה מְשָׁלִים עִם אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ, כִּי זֶה כָּל חִיּוּתִי וְנִחְמָתִי, כִּי כָּל זְמַן שְׂתַהֲיֶה אַחַדוֹת בְּקִהְלָה, שׁוּם בְּרִיָּה לֹא תוּכַל לָנוּ, וּכְפִי הַכְּתוּבוֹת הַמְּלַכְלוּכוֹת בְּכָלִי שׁוֹפְכִים שְׂהַדְפִּיסוּ הַיּוֹם עָלֵי וְכוּ', אָנִי רוֹאֶה אֶת הָאָרֶס וְהַשְּׂנֵאָה שִׁישׁ לְרֹשְׁעִים הָאֵלוּ, מִמֶּשׁ בְּגִרוּעִים שְׂבֵאֲמוֹת, וְלִכְּנֹן אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְהַתְּחַזֵּק בִּיתֵר שְׂאֵת וּבִיתֵר עוֹ, בְּאַחַדוֹת וְאַהֲבָה, וּלְעֲשׂוֹת חֶסֶד אֶחָד עִם הַשָּׁנִי, וְזֵה מֵה שְׂיִפּוֹצֵץ אֶת הַרְשָׁעִים הָאֵלוּ.

רְאֵה לְהַתְּבוֹדֵד עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ בְּכָל יוֹם עַל-כָּל-פְּנִים חֲמֵשׁ דְּקוֹת,

אָשֶׁר לֵד תְּשִׁיד — לֵד תִּשְׁטוּ בְּנַחֵל רַפְה

שְׁאִין עוֹד דְּבַר יוֹתֵר גְּדוֹל מִזֶּה, כִּי כָּל דְּבֹר וְדְבֹר שְׁמִדְבָּרִים עִמּוֹ
יִתְבָּרַךְ, זֶה הַצְּלָחָה נְצַחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ, שְׁאִין לְתֹאֵר וְאִין לְשַׁעַר כָּלֵל,
וְאִם אָדָם הִיָּה יוֹדֵעַ מַה זֶה לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הִיָּה מְדַבֵּר
כָּל הַיּוֹם, אֲשֶׁרֵי מִי שְׁאִינוֹ מְטַעֵה אֶת עַצְמוֹ בְּזֵה הָעוֹלָם.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֵד תְּשִׁיד.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשִׁי עֶרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסִדְרַת טְהָרָה, ט' נִיסָן ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... נִרוּ יְאִיר.

רְאִיתִי הַיּוֹם אֶת הַפִּתְתָּה הַמְּלַכְלֶכֶת בְּהַכְּלִי שׁוֹפְכִים, שְׁרָאִינוּ
אוֹתָךְ בַּמוֹעֵצָה, וְאִנִּי רוֹאֶה אִיךָ שְׁמַהֲרָשְׁעִים יוֹצֵא רַק רָשָׁע, וְלִכֵּן
מִהַיּוֹם וְהַלָּאָה צְרִיכִים לְשָׁמֹר מֵהֶם יוֹתֵר מִמָּה שְׁשׁוֹמְרִים מִמְּלֶאכֵי
חַבְלָה, כִּי הֵם יוֹתֵר גְּרוּעִים מֵהֶם.

רְאֵה לְדוֹחַ בְּמוֹצָאֵי שַׁבַּת מַה שְׁלוֹם הָאָמָא.

רְאֵה לְשִׁיחַ בֵּינָךְ לְבֵין קוֹנֶךָ, בְּכָל יוֹם, שְׁאִין לְמַעְלָה מִזֶּה, וְאִם
אָדָם הִיָּה יוֹדֵעַ מַה זֶה לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הִיָּה עוֹסֵק בְּזֵה
כָּל הַיּוֹם, אֲשֶׁרֵי מִי שְׁאִינוֹ מְטַעֵה אֶת עַצְמוֹ בְּזֵה הָעוֹלָם.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֵד תִּשְׁטוּ.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשִׁי עֶרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסִדְרַת טְהָרָה, ט' נִיסָן ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... נִרוּ יְאִיר.

לְנִכוֹן קַבְלֹתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

אִין אַתָּה יְכוֹל לְתֹאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הָאֲכֹזְבָה שִׁישׁ לִי מִכָּל

הַסְּפוּר וְכוּ', כִּי הַשְּׁקֵעָתִי הוּן תּוֹעֲפּוֹת וְכוּ', וְעַדִּין לֹא רוֹאִים כְּלוּם, אֲלֹא עוֹד הַיּוֹם הָיוּ עָלַי כְּתָבוֹת מְאֹד מְלַכְלָכוֹת בְּכָלִי הַתְּקַשְׁרֹת, שֶׁהֵם כְּלֵי הַמְּשַׁחֵת שֶׁל הַסְּטָרָא אַחֲרָא, וְאִיפֹה כָּל הַהִבְטָחוֹת שֶׁהִבְטִיחַ?!

מָה לַעֲשׂוֹת?! אֵין לִי עַל מִי לְבַטֵּחַ, אֲלֹא עַל אָבִינוּ שְׁבַשְׁמִים, כִּי רַק הוּא יְכוֹל לַעֲזֹר לִי, יִרְאוּ עֵינֵינוּ וְיִשְׁמַח לְבָנוּ, וְתִגַּל נַפְשָׁנוּ בִּישׁוּעָתוֹ יִתְבָּרֵךְ.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַד תִּשְׁטוּ.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשִׁי עָרְכִי-שַׁבְּת־קֹדֶשׁ לְסִדְרַי טְהֵרָה, ט' נִסָּן ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רְאֵה לְהִתְחַזֵּק בְּיָתֶר שְׂאֵת וּבְיָתֶר עֹז, וְתִחַזֵּק אֶת כָּל אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ, אֲשֶׁר אֵין עוֹד דְּבַר יוֹתֵר חָשׁוֹב מְזָה, כִּי זֶה הַצְּדָקָה הַכִּי גְדוֹלָה, שְׂיִכּוֹלִים לַעֲשׂוֹת הַיּוֹם עִם אֲנָשִׁים.

רְאֵה לְהִרְבוֹת בְּשִׂיחָה וְהִתְבוֹדְדוּת לְפָנָיו יִתְבָּרֵךְ בְּכָל יוֹם עַל-כָּל-פָּנִים חֲמֵשׁ דְּקוֹת, שְׂאֵין עוֹד דְּבַר יוֹתֵר גְּדוֹל מְזָה. וְאִם אָדָם הָיָה יוֹדֵעַ מָה זֶה לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הָיָה מְדַבֵּר כָּל הַיּוֹם, אֲשֶׁרִי מִי שְׂאִינוּ מְטַעֵה אֶת עַצְמוֹ בְּזֶה הָעוֹלָם.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַד תִּשִׂי.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשִׁי עָרְכִי-שַׁבְּת־קֹדֶשׁ לְסִדְרַי טְהֵרָה, ט' נִסָּן ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רְאֵה לְזִכֹּר אֶת כָּל הַדְּבָרִים שֶׁפְּתַבְּתָ לִי, וְשִׁיחָהּ שְׁמוֹר אֶצְלֶךָ,
כִּי הַיּוֹם צְרִיכִים חֲזוּק גָּדוֹל מְאֹד וְסִיעָתָא דְשָׁמַיָא לֹא לְצֵאת נִגְדֵי
וּלְלַחֵם נִגְדֵי וְכוּ', וְכִדְאֵי שֶׁתְּחֹזֵר אֶת הַדְּבָרִים הָאֵלּוּ עִם יְלָדֶיךָ,
וּבִפְרִט עִם בְּנֶךָ ... גֵּרוֹ יְאִיר, כִּי כַּמָּה אֲנִי מוֹסֵר אֶת נַפְשִׁי בְּשִׁבִיל
הַזּוּלָת, וְלִבְסוּף זֶה הוֹלֵךְ הַפּוֹף עַל הַפּוֹף וְכוּ', וְלִכֵּן צְרִיכִים לְהַזְכִּיר
תָּמִיד לְיְלָדִים אֶת זֹאת, כִּדְי שְׁלֹא יִתְהַפְּכוּ יוֹם אֶחָד לְמִתְנַגְּדִים,
רְחֻמָּא לְצִלָּן.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לד תשיח.

בַּעֲזֵרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֵדֶר טְהוֹרָה, ט' נִסָּן ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד נִצְרָף לְאֵלֶיךָ שֶׁקָּל לְתַת לִר' ... גֵּרוֹ יְאִיר,
שֶׁהִבְטַחְתִּי לוֹ עַל יוֹם רֵאשׁוֹן, וְכֵן אֲלֵפִים וְחֲמֵשׁ־מֵאוֹת שֶׁקָּל ל' ...
גֵּרוֹ יְאִיר, שְׁאֲנִי צְרִיף לְשֵׁלֶם לוֹ אֶת הַמְּשַׁכֶּרֶת הַחֲדָשִׁית שְׁלוֹ, וְכֵן
תְּהִיָּה בְקָשׁוֹר עִם ... תְּחִיָּה, שֶׁהִיא הַמְּמַנָּה עַל כּוֹלֵל "גִּס", לְדַעַת
בְּדִיוִק כַּמָּה חֲיָבִים עַל חֲדָשׁ אֲדָר־ב' לְנִשׁוֹת הַכוֹלֵל, וְשִׁתַּתֵּן לָךְ
רְשִׁימָה, וְאֵת זֶה אֲנִי צְרִיף מְאֹד מְאֹד דְּחוּף, כִּי זֶה לְפָנַי הַחֵג, וְהֵם
צְרִיכִים אֶת הַפְּסָף.

רְאֵה לְהַתְּבוֹדֵד עִמוֹ יִתְבָּרַךְ בְּכָל יוֹם עַל־כָּל־פְּנִים חֲמֵשׁ דְּקוֹת,
שְׁאִין עוֹד דְּכָר יוֹתֵר גָּדוֹל מְזֵה.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַד תְּשִׁיט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר טְהָרָה, ט' נִיסָן ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכוּן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מָאד מָאד אָנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שְׁתַּכְתְּבִי לִי רְשִׁימָה בְּפִרְטוּיּוֹת עַל אֵלוֹ שְׁלֹמֹדוֹ בְּכוֹלֵל "נֶס" בְּמִשְׁךָ חֹדֶשׁ אֲדַרְבִּי, וְכִמָּה אָנִי חַיֵּב לָהֶם.

רְאֵי לְהִתְחַזֵּק וּלְחַזֵּק אֶת כָּל נְשֵׁי אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יִמְתִּיק מֵאֲתָנוּ אֶת כָּל הַדֵּינִים, וַיִּמְשִׁיךְ עָלֵינוּ חֲסָדִים וְרַחֲמִים גְּמוּרִים.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרֻכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַד תִּשְׁכּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצָאֵי־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר טְהָרָה, י' נִיסָן ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרֻכָּה וְכָל טוֹב סָלָה גִּיעֵו וַיִּרְדְּפוּ אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכוּן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ הָאָרֶךְ.

רְאֵה לְצֵאת מֵהַדְמִיוֹן, וְתַחֲיָה עִם הַמְּצִיאוֹת, רַבְּנוּ ז"ל מָאד מָאד הַקְפִּיד לֹא לַעֲשׂוֹת שׁוּם שְׁטוּיּוֹת, וּמְכַל שְׂכֵן לֹא לְשַׁגֵּעַ אֶת עַצְמוֹ, וּלְשַׁגֵּעַ אֶת אַחֵרִים וְכוּ', כִּי בְּפִרוּשׁ גְּלָה לָנוּ רַבְּנוּ ז"ל, שְׁגָם בְּתַמִּימוֹת אֲסוּר לְהִיּוֹת שׁוֹטָה, וְלִכֵּן אִם אַתָּה יְכוּל לְקַחַת אֶת עַצְמְךָ בְּיַדִּים — מֵה טוֹב וּמֵה נְעִים, וְאִם לֹא, תִּצְטָרֶךְ לְמַצֵּא לְעַצְמְךָ קֶהֱלָה חֲדָשָׁה, כִּי אֲנַחְנוּ לֹא נִתֵּן בְּקֶהֱלָה שְׁלָנוּ, שְׁיַעֲשֶׂה כָּל אֶחָד מֵה שְׁעוֹלָה לּוֹ עַל הָרֵאשׁ.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי, שְׂאֲנִי
מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שֶׁתְּצַלִּיחַ דְּרָכְךָ תָּמִיד.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֵד תִּשְׁכַּח.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֵדֶר טְהוֹרָה, ט' נִיסָן ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כָּל־לִיּוֹת אֲנֹשֵׁי
שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְּרִסְלָב", הַגָּרִים בְּיִבְנָאֵל "עִיר בְּרִסְלָב",
הַיְנוּ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד.

הִנֵּה אֲנַחְנוּ עוֹמְדִים לִפְנֵי שַׁבַּת הַגְּדוֹל, וְאֶצְלָנוּ קוֹרְאִים לְעוֹלָם
אֵת הַהִפְטָרָה (מִלֵּאכִי ג'): "וְעָרְבָה לְהַיְנוּ"ה מִנְחַת יְהוּדָה" וְגו', מִפְּנֵי
שְׁמִסְתִּימָת: "הִנֵּה אֲנֹכִי שׁוֹלַח לָכֶם אֶת אֱלֹהֵי הַנְּבִיא לִפְנֵי בּוֹא יוֹם
ה' הַגְּדוֹל וְהַנּוֹרָא" וְגו', כִּי הַגְּאֻלָּה תִּהְיֶה דִּיקָא עַל-יְדֵי שְׂיָבוֹא קִדְּם
אֱלֹהֵי הַנְּבִיא, וְיַעֲשֶׂה שְׁלוֹם בֵּין יִשְׂרָאֵל, כְּמֵאֲמָרָם ו"ל (עֲדוּת פָּרָק
ח'): אֵין אֱלֹהֵי בָּא לֹא לְרַחֵק וְלֹא לְקָרֵב, אֲלֵא לַעֲשׂוֹת שְׁלוֹם בְּעוֹלָם;
נִמְצָא, שְׁכָל הַגְּאֻלָּה תְּלוּיָה רַק עַל-יְדֵי שְׁלוֹם, וְלִכֵּן אֲנִי מֵאֵד מִבְּקֶשׁ
אֲתָכֶם, שֶׁתִּמְשִׁיכוּ לְהַחְזִיק אֶת עֲצֻמְכֶם בְּשְׁלוֹם וּבְאַהֲבָה, וְאֵל תִּפְחָדוּ
בְּשׁוּם פָּנִים וְאִפֵּן מֵה שְׁמִפְחִידִים אוֹתָנוּ, כִּי הַפֶּל יַעֲבֹר בְּלִי שׁוּם
סִפְק, זֹו רַק תְּקוּפָה קִצְרָה, וְנַעֲבֹר גַּם עַל זֶה.

אֲנִי מֵאֵד מִבְּקֶשׁ אֲתָכֶם כְּמָה דְּבָרִים נַחוּצִים, שֶׁתִּקְבְּלוּ עַל
עֲצֻמְכֶם עֲכָשׁוּ, וְזֶה מֵאֵד מֵאֵד נַחוּץ לְמַעַן חַזוּק קְהֵלְתָנוּ.

א. מֵהַיּוֹם וְהַלָּאָה לֹא לְהִתְרַאֵן עִם שׁוּם עֵתוֹן, אֲפִלּוּ שֶׁל
חֲרָדִים, וּמִכָּל שְׂפָן לֹא בְּרָדִיו וְלֹא בְּטְלוּיִזְיָה וְכוּ' וְכוּ', כִּי זֶה לֹא
יֹועִיל, וְאֲנַחְנוּ לֹא צְרִיכִים לְתַרְץ אֶת עֲצֻמָנוּ, וְאֲנַחְנוּ לֹא צְרִיכִים לְתַת
תְּגוּבָה לְשׁוּם דְּבָר, תְּהִלָּה לְאֵל, יֵשׁ לָנוּ קְהֵלָה קְדוּשָׁה, קְהֵלָה
מְגִבֶּשֶׁת, שְׁלֹא יֹועִיל לְסִמְ"ךְ-מ"ם לְשִׁבֵּר אוֹתָנוּ בְּשׁוּם פָּנִים וְאִפֵּן,
וְלִכֵּן מֵה דִּתְהוּה הַנּוּה, לֹא לְהֵאֲשִׁים אֶת אַף אֶחָד שֶׁכָּבַר הִתְרַאֵן, כִּי

זו היתה טעות ולמדנו מהטעות, הרי סוף כל סוף מחרפים ומגדפים רק אותי, ומי יודע אם לא היתה גזרת פליון, רחמנא לצלן, ועל-ידי שמדברים עלי, נצלו מזה אלפים ורבות מאחינו בני ישראל, כמובא בדברי רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן רס), וראוי לכל אנשי שלומנו ללמד עכשו את המאמר הזה, ולומר אחר-כך עליו את התפלה בלקוטי-תפלות, תפלה קמ"ד, ושם תבינו נפלאות, ואני מקבל עלי את כל הבזיונות באהבה.

ולכן אתם אל תריבו ביניכם, רק תקבלו על עצמכם מהיום והלאה לא מתראינים עם אף אחד, יהיה מי שיהיה, ויהיה איך שיהיה.

ב. להבהיר לכל החניות ביבנאל שמוכרים מצרכי מזון, אם הם לא ימכרו את החמץ אצל הרב ... גרו יאיר, לא יפנסו אצלם, פי זה חמץ גמור, פי אסור לבטח על הסמ"ך-מ"ם פי הוא זה, אנחנו קהלה נפרדת, אין לנו שייכות אתו כלל, וצריכים לעמד על זה חזק מאד.

ג. אין אתם יכולים לתאר ולשער את גדל השמחה שגרמתם לי, שעשיתם יום תפלה, ואחד בקש סליחה מהשני, וזו כל חיותי וכל התחזקותי וכל שמחתי, ואלמלא לא באתי לעולם אלא להקים קהלה קדושה מאחדת, שאוהבים אחד את השני, ועוזרים אחד לשני, פבר היה לי פדאי לבוא לזה העולם. אבל אני מאד מבקש אתכם שלא תתנו שהסמ"ך-מ"ם יפנס ביניכם לעשות, חס ושלום, פרודים, פי זה כל כחו 'הפרד ומשל'.

ביום ראשון בלילה בפעיה תשע וחצי בדיוק רציתי שאנשי שלומנו יתקבצו בבית-המדרש, הן הגברים והן הנשים, ואת הדרשה של שבת הגדול אמר אז.

המאחל לכם שבת שלום...

לַד תּשׁכּב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסִדְר טְהוּרָה, ט' נִיסָן ה'תּשׁס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... תַּחֲנִיחָה.

לְנִכּוֹן קַבְּלֹתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

מָה אֵמַר לָךְ! הַחַיִּים מְלֹאֵי נְסִיווּנוֹת קָשִׁים וּמְרִים וְכוּ', וְעַקֵּר גְּדֵלַת בֵּר יִשְׂרָאֵל, שְׂיִכּוֹל לְהַחְזִיק מֵעַמֵּד בְּעַת שְׁמֵר וְצַר לוֹ, וְלִכְּנֹן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שְׁתַּחֲזִיקִי מֵעַמֵּד, בְּיִדָּאֵי אֲדַבֵּר עִם בְּעֵלְךָ, וּמִכָּל שֶׁפֶן שְׂאֲכֹתֵב לוֹ בְּאַרְיִכוֹת אֵיךְ לְהִתְנַהֵג, כַּנִּרְאָה שְׁלֹא קַבֵּל הַדְּרָכָה וְהִנְהִיגָה וְכוּ', הָעַקֵּר תְּדוּנִי אוֹתוֹ לְכַף זְכוּת, כִּי אֲנִי מִבְּטִיחַ לָךְ, שֶׁהוּא יִשְׁתַּנֶּה לְטוֹבָה.

רַק חֲזָקִי וְאַמְצִי, וְתַעֲשֵׂי חֶסֶד עִם כָּל מִי שְׂאֵת יְכוּלָה, וּבְזְכוּת הַחֶסֶד יַעֲזֹר לָךְ הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שְׁעוּד תִּרְאִי הַרְבֵּה אוֹר וְנַחַת בְּחַיִּיךָ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַד תּשׁכּג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצָאֵי־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסִדְר טְהוּרָה, י" נִיסָן ה'תּשׁס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל ... גְּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלֹתִי אֶת מַכְתָּבְךָ, וּמְאֹד מְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַת הַטוֹב מִמְּךָ שֶׁהַכָּל מִתְקַדֵּם.

דְּבַרְתִּי עִם הַצַּד הַשְּׂנִי וְכוּ', וְהֵם מְאֹד מְסַפְּיָמִים, וְתִמְשִׁיכוּ,

וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׂיִגְמַר בְּכִי טוֹב. הֶעֱקַר תְּזַכֵּר, אֲשֶׁר אֵין
 לָךְ יָפָה מִן הַצְּנִיעוּת, וְהַכֹּל כְּדַאי לְהַעֲלִים וּלְהַסְתִּיר מִפְּנֵי הַגְּזֵרוֹת
 הַמְּרוֹת וְכו'.

אֵל תִּפְחַד מִן הַמַּעֲצָרִים וְכו', זֶה רַק לְהַפְחִיד אוֹתְנוּ, וְאַנְחֵנוּ
 צְרִיכִים לְהִיּוֹת מְאֹד חֲזָקִים, וְלֹא לִפְחַד מִשׁוּם דְּבַר שְׂבָעוּלָם.

פֹּה אֲנִי שׁוֹלַח ... וְרוֹאִים אֶת רִשְׁעוֹת הָעַרְב-רַב, לָהֶם מִתָּר הַכֹּל
 עַל-פִּי הַטְּמֵאָה, וְלָנוּ אֲסוּר שׁוּם דְּבַר בְּקִדְשָׁה, הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
 יַעֲזֹר, שְׂתַהֲיֶה לָהֶם מִפְּלֵה גְדוּלָה מְאֹד, וְאַנְחֵנוּ לֹא צְרִיכִים לִפְחַד
 מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׂבָעוּלָם, כִּי גְדוּל אֲדוֹנֵנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְסוּף כָּל סוּף
 אַחַר הָרַע יָבֹוא הַטוֹב, וְאֵין לָנוּ מַה לִּפְחַד כְּלָל, כִּי הַכֹּל יִסְתַּדֵּר עַל
 הַצַּד הַכִּי טוֹב.

חֲזָק וְאַמֵּץ, וְאִז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לד תשכד.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֵדֶר טְהוֹרָה, י' גִּיסָן ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ, וּמְאֹד מְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַת הַטוֹב
 מִמֶּךָ.

לַעֲתָ עֵתָה לֹא כְּדַאי לָךְ לְדַחֵק לְבֹוא לְכֹאֵן, כִּי צְרִיכִים לְחַכּוֹת,
 וְסוּף כָּל סוּף אַחַר הָרַע יָבֹוא הַטוֹב, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת
 מְשֻׁמְחוֹת תָּמִיד.

גַּא וְנָא הַדְּבִק אֶת עֲצֻמְךָ בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְתִדְעַ,
 שְׂהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְנַהֵיג אֶת עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים, בְּצַדִּיק
 וּבְמִשְׁפָּט, וְהַכֹּל לְטוֹבָה, וְאֲנִי מְאֹד מְקַנֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁסוּף
 כָּל סוּף גִּזְפָּה לְרֵאוֹת דְּבָרִים יָפִים בְּקַהֲלָה שְׁלָנוּ.

אָשֶׁר לַד תִּשְׁכַּח — לַד תִּשְׁכּוּ בְּנַחֵל רַצַּג

רֵאָה לְהַמְשִׁיף לְאַסֵּף בְּשָׂבִיל עוֹד כִּרְף "אָשֶׁר בְּנַחֵל", כִּי כָּל חֵלֶק "אָשֶׁר בְּנַחֵל" שְׁמַדְפִּיסִים, זֶה הַתְּקַרְבוֹת הַגְּאֻלָּה.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרֻכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַד תִּשְׁכַּח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרַךְ, מוֹצְאֵי־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר טְהוֹרָה, י' נִיסָן ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרֻכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יִמְשִׁיף לָכֶם בְּרֻכָּה וְהַצְּלַחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֵיכֶם, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר תָּמִיד בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת אֲצֻלְכֶם, וְתִרְגִּישׁוּ טוֹב.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְצַפֶּה לְשִׁמְעַע מִכֶּם רַק כָּל טוֹב, שְׂיִהְיֶה בֵּינֵינוּ שְׁלוֹם־בֵּית אֲמָתִי, וְתִתְחַזְּקוּ אַחַד עִם הַשָּׁנִי, וְשֶׁהַכֹּל יִסְתַּדֵּר עַל הַצַּד הַכִּי טוֹב.

הַעֲקֹר לְהַתְּבוֹדֵד בְּכָל יוֹם אֵלָיו יִתְבַּרַךְ, וְאַפְלוֹ חֲמֵשׁ דְּקוֹת, כִּי אֵין לָךְ טוֹב מְזֵה.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרֻכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לַד תִּשְׁכּוּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן קִדְּם הַפֶּסַח ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרֻכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

בְּנֻדָּאֵי מִתָּר לְעֶסֶק בְּזֵה בְּחַל הַמוֹעֵד, כִּי זֶה דְּבַר הָאָבֵד, כִּי מִי יוֹדֵעַ מַה שְׁהַרְשָׁעִים הָאֲרוּרִים מְסַגְּלִים לְעִשׂוֹת, וְלִכֵּן כָּל מַה שְׂאֲנַחְנוּ

עוד יכולים לעשות עבור צרכי רבים, מתר לעשות את זה, כי הרשעים בים נגרש, השקט לא יוכלו, אני מאד מקנה להקדוש-ברוך-הוא, שהכל יסתדר על הצד הכי טוב, ונזכה לקבל את חג החרות בשמחה עצומה.

תאמין לי, שאני מאד מאד שמח, שהצרכתי להיות קרוב פסח, בשביל כלל ישראל, ולסבל כל-כף הרבה בזיונות, חרופים, וגדופים, בכלי התקשורת ובכלי השופכין של החולגים וכו', ושזה יהיה לי כפרת עוונות.

תכתב לי כל מה שרק קורה בקהלה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לד תשכז.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון קדם הפסח ה'תשס"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

מאד מאד אני מבקש אותך, שתעשה ל ... גרו יאיר, רשימה מה שצריכים למקנה של הנשים, כדי שנוכל לתקן את זה, אני מאד מאד מקנה להקדוש-ברוך-הוא, שהכל יסתדר על הצד הכי טוב, ונשמע ונתבשר בשורות משמחות. תאמין לי, שהכל בחסד גדול, "עס איז מיט גרויס חסד", וכל מה שאני סובל, עלבונות ובזיונות ושפיכות דמים, זה הכל כפרת עוונות, והקדוש-ברוך-הוא ימחל לי על כל עוונותי, ונזכה לקבל את חג הפסח בדיצה, ומי תן, שכבר נזכה לראות במו עינינו בבנין בית המקדש, ולהקריב ביחד עם כל ישראל את קרבן פסח, בערב פסח הזה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לד תשכח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְפָּרֵד, יוֹם רֵאשׁוֹן י"א נִסָּן ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל כָּל־לִיּוֹת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב", הַגָּרִים בִּיבְנֵאֵל "עִיר בְּרֶסֶלֶב", הַיְיָ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׂכִינְתּוֹ תָּמִיד.

רֵאשִׁית דְּבָרֵי, אֲנִי רוֹצֵה לְחַזֵּק אֶת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְתִדְעוּ לָכֵם, שֶׁלֹּא יִמְשָׁךְ כֶּף הַרְבֵּה זְמַן, גַּם לְזֶה יִהְיֶה סוּף לְכָל הַצָּרוֹת וְהַסְּבָל, אֲנוּ פּוֹעֲלִים מִפֶּה הַרְבֵּה מְאֹד וְכוּ'. אֲנִי אֲדַבֵּר עִתָּה בְּמֵאמֶר הַמְּסַגֵּר, וְאֵינֶנִּי חוֹשֵׁשׁ לוֹמַר אֶת הָאֱמֶת.

חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים אוֹמְרִים (סִנְהֶדְרִין צ.ח): אֵין יִשְׂרָאֵל נִגְאָלִים, אֶלֶּא כְּשֶׁתִּתְבַטַּל מַלְכוּת הַזֶּזֶה בְּיִשְׂרָאֵל. מַה זֹאת אוֹמְרָת? אֶלֶּא נִתְקַבְּצוּ חֲבוּרַת עַרְב־רַב מִשָּׁךְ חֲמִשִּׁים שָׁנָה, וּמַעֲבִירִים עַל הַדַּת מְלִיוֹנִים מֵאַחֵינוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, מְבִיאִים כָּל מִינֵי תוֹעֵבוֹת רָעוֹת, וּמְטַמְּאִים אֶת הַנֶּעֱר וְכוּ', כָּל מִינֵי נֶאֱוָף, שְׁקוּץ, תַּעֲוֵב וְזֵהוּם, וְזֶה מִתֵּר, וְאֵין עַל זֶה עוֹרְרִין, וְנוֹתְנִים לָהֶם גְּבוּי וְכוּ'. אֲזִי רוֹאִים עִם מִי יֵשׁ לָנוּ עֶסֶק.

אֲנוּ עוֹמְדִים עִתָּה בְּמַצָּב רְצִינִי מְאֹד, הַרְבֵּי מְסֵאטְמָאר זִי"ע אָמַר: יְבוֹא הַיּוֹם שֶׁהַכֹּל יִתְבַטַּל, אֲנִי רַק מְקַוֶּה שֶׁלֹּא יִהְיֶה שְׁפִיכוֹת דָּמִים, וְאֶף יְהוּדֵי לֹא יִפְגַּע; חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים אוֹמְרִים (אֲבוֹת ג, ב): הַיְיָ מִתְפַּלֵּל בְּשְׁלוֹמָהּ שֶׁל מַלְכוּת, שֶׁאֵלֶּמְלֵא מוֹרָאָה, אִישׁ אֶת רַעְהוּ חַיִּים בְּלַעוּ.

אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל עֲנִיָּה מְאֹד, וְזִקְוָקָה הִיא לְטוֹבוֹת מֵאַרְצוֹת-הַבְּרִית, הַגְּאֻלָּה עֲדִין לֹא הִיְתָה, וְלֹא הִיְתָה עֲדִין אֶתְחַלְתָּא דְּגֻאֻלָּה וְלֹא אֶתְחַלְתָּא דְּאֶתְחַלְתָּא, וְכִמוֹ שֶׁהַרְבֵּי מַחֲב"ד זִי"ע הִיְתָה רְגִיל לוֹמַר: לֹא רַק שֶׁלֹּא הִיְתָה אֶתְחַלְתָּא דְּגֻאֻלָּה, אֶלֶּא לֹא הִיְתָה אֶתְחַלְתָּא דְּאֶתְחַלְתָּא, כִּי זֶה חֲשָׁךְ כְּפוּל וּמְכַפֵּל.

אֲזֵי פִרְשֵׁתִי: הָיִי מִתְפַּלֵּל לְשְׁלוֹמָה שֶׁל מַלְכוּת — אֲרָצוֹת
הַבְּרִית, כִּי אֶלְמָלָא מוֹרָאָה שֶׁל מַלְכוּת — אִישׁ אֶת רַעְהוּ בְּאָרֶץ
יִשְׂרָאֵל חַיִּים בְּלַעְזוֹ וְכוּ'.

נָא וְנָא אֵל תְּהִיּוּ בְּלַחֲץ, אֵינְךָ בִּיכֻלֵּת מַלְכוּת הָעַרְב־רַב לַעֲשׂוֹתָנוּ
דְּבַר, לֹא עָשִׂינוּ מְאוּמָה נֶגֶד הַחֹק, הַכֹּל רַק לְהַחְדִּיר בְּנוֹ פְּחָדִים
וְלִשְׁבֹּר אוֹתָנוּ. וְלָכֵן אֲבַקֵּשׁ אֶתְכֶם מְאֹד, אֵל תִּשְׁבְּרוּ מִשׁוּם דְּבַר. כָּל
הַחֲצִים כְּלָפִי וְלֹא כְּלָפִיכֶם. רַבְּנוּ ז"ל אוֹמֵר (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן
רס), וְלוֹמֵר עָלֶיהָ הַתְּפִלָּה מִלְּקוּטֵי-תְּפִלוֹת, תְּפִלָּה רַסֵּד, יֵשׁ גְּזֵרָה עַל
כָּלֵל נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְלִפְעָמִים בְּזֶה שְׂמֵחָרְפִים מֵיִשְׁהוּ — מִמִּתִּיק
אֶת כָּל הַדֵּינִים. וְלָמָּה בְּחָרוּ דִּיקָא בֵּי? אֵינְנִי יוֹדֵעַ, אֲךָ לְמַעֲשָׂה, אֲנִי
מִשְׁפָּל, אוֹתִי מְחָרְפִים וּמְגַדְּפִים בְּכָלֵי הַשּׁוֹפְכִין שְׁלָהֶם, וְיִשְׁנֵם
מִלְּשִׁינִים, וְהַסְּמ"ךְ-מ"ם עוֹמֵד תַּחַת הַכֹּל, וְלָכֵן מַה שְׁיֵשׁ לָנוּ רַק
לְקוֹיּוֹת וְלַצְפוֹת וְלִהַתְּפַלֵּל לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׂיִתְבַטֵּל, וְיִקְבַּל עָנְשׁוֹ
רַק עַל-יְדֵי הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאַתָּא מִלְּאָךְ הַמּוֹת וְשַׁחַט לְסַמ"ךְ-
מ"ם, וּמוֹכָא, שְׁבַעֲרַב פֶּסַח נִשְׂרַף הַסַּמ"ךְ-מ"ם, אֲזֵי נִתְפַלֵּל
לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׁנַפְטֵר מִהַצָּרָה הַזֹּאת.

מַה שְׂאָנוּ צָרִיכִים עֲכָשׁוּ — דְּבַר אֶחָד: לְהִתְאַחַד יַחַד, וְלַעֲזוֹר
זֶה לְזֶה, וּבְזֶה אָנוּ בּוֹנִים סְבִיבְנוּ חוֹמָה בְּצוּרָה, וְאֵינְךָ לָנוּ מַה לְּפַחַד.
וְכָל אֲשֶׁר דִּבְרָנוּ עַד כֹּה הִנֵּה מֵאֵמֶר הַמְּסֻגָּר.

לֹא נוֹתֵר לָנוּ מְאוּמָה, כָּל הַשְּׁטִיּוֹת וְהַדְּמִיוֹנוֹת וּגְאָלוֹת שְׂוֵא,
וְנִסִּים שֶׁל שְׂוֵא זֶה כְּלוּם, רַק אַחִיזַת עֵינַיִם, מַה שְׁיֵשׁ לָנוּ — רַק
הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

וְלָכֵן אֲבַקֵּשׁ אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, הִנֵּה חֲלָפָה שְׁבֵת הַגְּדוֹל, וְלֹא
זְכִיתִי לְהִיּוֹת עִמָּכֶם בְּיַחַד, עַל-כֵּן אֲדַבֵּר עִמָּכֶם מֵעַנְיֵי דִּיּוֹמָא.

שְׁבֵת הַגְּדוֹל הִיא אֲרַבְעָה יָמִים קִדְּם הַפֶּסַח. כִּי אֲזוּ בִקֵּשׁ
הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׁנַכִּין אֶת הַכֶּבֶשׂ בַּעֲבוּר קָרְבַּן פֶּסַח, וְכָל אֶחָד
קִשְׂרוֹ לְמִטָּתוֹ. וְהַמְצָרִים יֵצְאוּ מִדַּעְתָּם, מַה זֹאת אוֹמְרֵת שְׁקוּשְׁרִים
אֶת הָאֵלִיל שְׁלָהֶם לְמִטָּה, וְעַל-כֵּן לְחַצּוֹ עַל מִשְׁפַּחְתָּם שְׂיִשְׁחָרוּ אֶת

יִשְׂרָאֵל וַיִּתְּנוּ לָהֶם לְצֵאת וְכוּ', וְהַחֲלוּ לָרִיב זֶה עִם זֶה, וְלַהֲרֹג זֶה בְּזֶה, וְזֶהוּ: "לְמַפָּה מְצָרִים בְּבִכּוּרֵיהֶם" — זֶה הָיָה שַׁבַּת הַגָּדוֹל. בַּזֶּהר הַקָּדוֹשׁ כְּתוּב, שְׁפָל הַקּוֹרָה בְּאִמְצַע הַשְּׁבוּעַ, מִתְחִיל כָּבֵר בְּשַׁבַּת. וְלָכֵן הָיִית שַׁבְּשַׁבַּת הַגָּדוֹל כָּבֵר מְצִינ מֵה יִהְיֶה כָּל הַשְּׁבוּעַ, וְהָיִית שַׁבְּשַׁבּוּעַ זֶה יִהְיֶה יוֹם הַגְּאֻלָּה, הַנִּקְרָא — יוֹם גָּדוֹל, כְּמוֹ שְׁכָתוּב: "הִנֵּה אֲנִי שׁוֹלַח לְכֶם אֶת אֱלֹהֵי הַנְּבִיא לִפְנֵי בּוֹא יוֹם ה' הַגָּדוֹל וְהַנּוֹרָא". וְהִנֵּה מְדַבֵּר כְּאִן מְגַאֲלֵת מְצָרִים וְהַגְּאֻלָּה הִיא יוֹם הַגָּדוֹל וְהַנּוֹרָא, עַל-כֵּן נִקְרָאת הַשַּׁבַּת קָדִם לְכֵן: שַׁבַּת הַגָּדוֹל.

אָחַד מִיִּסוּדוֹת הַיְהוּדוֹת: אַחַדוֹת וְאַהֲבָה. יְהוּדִים צָרִיכִים לַעֲזוֹר זֶה לְזֶה, וְלֶאֱהָב זֶה אֶת זֶה. וַיֵּשׁ לֵאמֹר מִדּוּעַ נִטְרָפָה דַּעַתְּם שֶׁל מְצָרִים בַּעַת שְׂרָאוּ שֶׁקְשָׁרוּ עֲבוּדָה וְזֶה שְׁלָהֶם לַמָּטָה? וּבְאִמַּת לְמָה יִקְשָׁרוּ אֶת הַכֶּבֶשׁ שְׁצָרִיכִים לְהַקְרִיבוֹ לְקִרְבַּן פֶּסַח — לַמָּטָה, וּמָה הַקָּשֶׁר בֵּינָם זֶה לְבֵינָם קִרְבַּן פֶּסַח? אֵלָּא אוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקָּדוֹשִׁים (תּוֹרַת כְּהֻנִּים אַחֲרֵי יח): מִגִּיד הַכְּתוּב, שֶׁמַּעֲשִׂיהֶם שֶׁל מְצָרִים מְקַלְקְלִים מְכַל הַעַמִּים. הַמְצָרִים הָיוּ מְקַלְקְלִים יוֹתֵר מֵאֲמוֹת הָעוֹלָם. וְכֵן אוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקָּדוֹשִׁים (לְקוּט שְׁמוֹת קפב): אֵינִי לָךְ אִמָּה בְּעוֹלָם שֶׁהִיְתָה שְׁטוּפָה בְּדַבְרִים מְכַעְרִים וְחֲשׂוֹנָה בְּכִשְׁפִּים וּבְזוּמָה אֵלָּא הַמְצָרִים בְּלִבָּד, לְפִיכֹךְ בָּא לָהֶם לְמְצָרִים תַּקְלָה עַל יְדֵיהֶם שֶׁל יִשְׂרָאֵל. הֵינּוּ הַמְצָרִים הָיוּ מְזַהְמִים מְאֹד בְּתַאֲוֹת נְאוּף. וְהִנֵּה רָצָה הַקָּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׁעַם יִשְׂרָאֵל יִהְיוּ קְדוֹשִׁים וּטְהוּרִים, לְכֵן קָשְׁרוּ אֶת קִרְבַּן הַפֶּסַח לַמָּטָה דִּיקָא, לְהוֹרוֹת שְׁאֲנוּ יְהוּדִים קְדוֹשִׁים וּטְהוּרִים, נְזַהְרִים בְּטַהֲרַת הַמִּשְׁפָּחָה, אֵינְנוּ לוֹמְדִים מֵהַגּוֹיִים הַמְזַהְמִים וְכוּ', בְּרוּךְ הַשֵּׁם, עִם יִשְׂרָאֵל קְדוֹשִׁים וּטְהוּרִים וְנִשְׂאִים בְּגִיל צַעִיר, וְאֵינֶם יוֹדְעִים מָה זֶה עֲבֵרוֹת. וְלֹא בְּחִנָּם שֶׁהִסְמִיךְ-מ"ם רוּצָה לְבַלְעֵנִי וְכוּ', שֶׁהִנֵּה אֲנִי רוּצָה לְהַקִּים דוֹר כְּזֶה שֶׁלֹּא יִדְעוּ מְכַל הַזָּבֵל וְכוּ', וְלָכֵן רוּצִים הֵם אוֹתְנוּ מְאֹד מְאֹד, כִּי הֵם הַגְּרוּעִים שְׁבִאֲמוֹת, וּמְזֶה הַטַּעַם שֶׁהִנֵּה הַקִּרְבָּן פֶּסַח קָשׁוּר לַמָּטָה, לְהוֹרוֹת עַל קִדְשָׁה וְטַהֲרָה, וְזֶהוּ שְׁאוּמֵר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן נ'), שֶׁזֶה הָיָה הַנְּסִיּוֹן שְׁנִסּוּ אָדָם קְדוֹשׁ, כְּשֶׁהִשְׁלִיכוּ עֲצָמוֹתָיו לְכָלִּים, אִם אָכְלוּ עֲצָמוֹתָיו, סִימָן שְׁאֵינִי הַבְּרִית בְּשַׁלְמוֹת, אָבֵל אִם לֹא נִגְעוּ

בַּעֲצוֹמוֹתָיו, סִימָן שֶׁהָיָה שְׁלָם בַּקִּדְשַׁת הַבְּרִית. וְזֶה הַטַּעַם שֶׁקָּשְׂרוּ
הַכֶּבֶשׂ לַמִּטָּה, לְהוֹרוֹת לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂאֵנוּ קְדוּשִׁים וּטְהוֹרִים,
וְאֵנוּ מִמְשִׁיכִים אֶת הַמְסֻרֶת הַזֹּאת, שֶׁיִּלְדִּינוּ יְהִיו קְדוּשִׁים בַּקִּדְשַׁת
הַבְּרִית, וְלֹא יוֹעִיל לְאִישׁ מְאוּמָה.

וְהִנֵּה אֲנוּ נִמְצָאִים שְׁלֹשָׁה יָמִים קִדְּם הַפֶּסַח. עוֹד יוֹמִים אֲנוּ
עוֹמְדִים בַּבְּדִיקַת חֶמֶץ. וּמַהוּ? בַּפִּשְׁטוּת צְרִיכִים לְבַדֵּק שְׁלֹא נוֹתֵר
שׁוּם חֶמֶץ גָּשְׁמִי בַּבַּיִת וְכוּ', כֹּל חֶמֶץ בְּעֵין צְרִיכִים לְהוֹצִיאֻ מִן
הַבַּיִת, וּשְׂאֵר דְּבָרִים מוֹכְרִים, כְּגוֹן: מִיָּנִי מְתִיקָה שְׂאִין בָּהֶם חֶמֶץ
וְאֵינָם כְּשָׂרִים לְפֶסַח אוֹ סְבוּנִים וְכַדוּמָה שְׂאִינָם כְּשָׂרִים לְפֶסַח,
וְזֵרִיזִן מְקַדְּיָמִים לְמַכֵּר אֶת הַחֶמֶץ אֶצֶל רַב וְכוּ'.

רְאוּ לְהִזְהִיר אֶת הַחֲנִיּוֹת בְּיַבְנָאֵל, אִם לֹא יִמְכְּרוּ אֶת הַחֶמֶץ לְרַב
יִרְא שָׁמַיִם וְכוּ', לֹא נִקְנָה אֶצְלָם כָּלֵל כָּל הַשָּׁנָה וְכוּ'.

וְרְאוּ לְעַרְךָ קְנִיּוֹתֵיכֶם בַּחֲנִיּוֹת שֶׁל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ וְכוּ' וְכוּ'. וְאִם
אַתָּם חַיִּבִים כֶּסֶף רְאוּ לְשַׁלֵּם וְלֹא לְהִתְחַמֵּק, כִּי זֶהוּ עוֹן חַמּוּר מְאֹד.

בְּרוּךְ הוּא וּבְרוּךְ שְׁמוֹ, אֲנִי יָכוֹל לְהַעֲדִי, שְׂאֵנִי יָכוֹל לְצִאת מִן
הָעוֹלָם בְּיָדַיִם נְקִיּוֹת, כִּי לֹא נִגְעַתִּי בְּכֶסֶפוֹ שֶׁל אִישׁ וְכוּ'. לְצַעֲרֵנוּ
הַרֵב, קָרָה מְקַרָּה מַצְעֵר בְּקִהְלָתְנוּ, שְׂאֶחָד מֵעַל בְּכֶסֶפִי צְדָקָה, וְעַבְדִּי
עַל פְּלָנוּ. זֶהוּ נִסְיוֹן קָשָׁה בַּעֲבוּרֵנוּ, אֲבָל צְרִיכִים לְהִתְחַזֵּק וְכוּ' וְכוּ'.
וְאִף שֶׁמְמוּנָה הַדְּבָר, כִּי צַד יִתְכַן שְׂאֶחָד מִבְּנֵי הַקְּהֵלָה יִגְנַב מִחֲבָרָיו
וְכוּ', הֲלֹא כְּתוּב "לֹא תִגְנַב" וְכוּ'. וְלִכֵּן כְּתוּב בְּשִׁלְחֵן עֲרוּךְ: טְלִית
נִקְנִית בְּשָׁנִים, וְלֹא עַל-יְדֵי אָדָם אֶחָד, כִּי אֵינוּ נִאֲמָן, וְלִחְלָק צְדָקָה
צְרִיךְ לְהִיּוֹת בְּשִׁלְשָׁה וְכוּ' וְכוּ'.

מָה אָמַר לָכֶם! הוּא אִמְלִל אֶת קִהְלָתְנוּ, אֲבָל בְּרוּךְ הַשֵּׁם,
הַשְׁתַּקְמָנוּ מִהַרְשָׁע הַזֶּה, וְדִיקָא אַחַר כָּל הַגְּנֻבוֹת שֶׁעָשָׂק אוֹתְנוּ, בְּנִינוּ
אוּלָּם יָפָה, הַמְשַׁרֵּת אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ, וּבְעֻזַּת הַשֵּׁם, עוֹד נִזְכָּה
לְהַרְבֵּה דְּבָרִים יָפִים, וּמִטַּעֲוִיּוֹת הָעֶבֶר נִלְמַד לְעֵתִיד, גִּבְאֵי צְדָקָה
צְרִיכִים שָׁנִים, וְלִחְלָק צְרִיכִים שְׁלֹשָׁה, בְּרוּךְ הַשֵּׁם, הַצִּלְחָנוּ מְאֹד,

אחר מכה כזו, שנוכל להגביה את הראש, זו ההצלחה הגדולה ביותר של קהלתנו.

והנה ארע מה שארע, שהוא התחבר עם הסמ"ך-מ"ם, ובעצתו החל להלשין עלינו, ובפרט שזיף פאקסים, ובהם זיף את החתימה שלי וכו', וכך מלשין למלכות בדברים שלא היו ולא נבראו. והנה אין כחנו אלא בפה, ואנו מתפללים: "ולמלשינים אל תהי תקנה". מי שמלשין עלינו לא תהיה לו תקנה לחיות [חסר].

ולגבי מה אני מספר לכם? ראו מה זו כפיות טובה וכו'. וכן קשה עון הגזל, וכמו שאומר רבנו ז"ל "ספר-המדות", מי שהתיר לעצמו לגנוב, הרי הוא מוכן לכל חטא ועון, ואין תקנה להסירו מדרך הרעה, למדים מכאן חמרת עון הגנבה.

אנו מתפללים להקדוש-ברוך-הוא, שכלם יקבלו ענשם משלם מאתו יתברך, ולנו אין לפחד מהם. אך הם חוששים מאתנו מאד, ומדוע? כי אנו מחזיקים עצמנו ביחד, זה הכח שלנו, וזו המפלה שלהם!

ועל-כן, מאחר שיש לנו שתי מכולות של אנשי שלומנו, מי שחיב להם כסף — ילך ויפרע חובו, לבל יהיה רשע. ואף אם אין לכם עתה את כל החוב, ראו לשלם בכל יום מעט מעט עד שתשלימו חובכם וכו'. אני הייתי חיב בעבר למדפיסים הון רב, כתשעים אלף דולר, ואף שלא נתנו לאף אחד אשראי כזה, אף לי אפשו זאת, ומדוע? כי בכל יום באתי לשלם להם על החוב, אפלו קצת דקצת. עד שלבסוף פרעתי כל חובי, ברוך השם, לא נותרתי לאיש חיב, דבר שבעצמי לא תארתי ושערתי, איך אוכל שלם הון רב כזה, ובפרט שהייתי חיב לעוד מדפיס שלשים וחמשה אלף דולר, וכן לבורך הייתי חיב וכו', אף בכל יום שלמתי מעט וכו'.

ולכן חמץ זה גנבה וגזלה שאנו חיבים לזולתנו. וברוך השם, יעיד עלי הקדוש-ברוך-הוא עם כל הקשאים שיש לי עתה, אני משתדל בכל מיני אפנים שבעולם לשלם את חובתי וכו'.

כָּל הַעוֹבֵר עָלֵינוּ זֶהוּ בְּהַשְׁגָּחָה פְּרֻטִית, וּמִדּוּעַ? אֵינָנו מְבִינִים, וְאֵין לָנוּ יְכֹלֶת לְהִבִּין, וְכַמוּבָא (סֵפֶר-הַמִּדּוֹת, אָמוּנָה, סִמָּן ג'): בְּרֵאוּתְךָ שְׁנוּי מַעֲשֵׂה, אֵל תֹּאמֶר מִקְרָה הוּא, אֲלֵא תֵאמְרִין כִּי זֶה בְּהַשְׁגָּחַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ. הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא רוֹצֵה מַשְׁהוּ מֵאֲתָנוּ, הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא רוֹצֵה מַשְׁהוּ מִהַקְהֵלָה שְׁלָנוּ. הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא רוֹצֵה לְרֵאוֹת אֲצִלְנוּ אֶהְבָּה וְאַחֲדוֹת וְאַחֲוָה, וְלִכֵּן מִי שֶׁחֵיב כֶּסֶף, שֶׁיִּקְבַּל עַל עֲצָמוֹ לְשֵׁלֵם אֶת זֹאת. הַשְׁנָה יֵשׁ לָנוּ בְּעֵינֵי רְצִינִית, הַסֵּמ"ךְ-מ"ם, יִמַּח שְׁמוֹ וְזָכְרוּ, רוֹדֵף אֶת הַשׁוֹחֵט שְׁלָנוּ שָׁנִים עַל גְּבֵי שָׁנִים, וְלִמְרוֹת זֹאת הַצְּלִיחַ הַשׁוֹחֵט לְשַׁחַט וְכוּ' וְכוּ', הַשְׁנָה הִגִּיעוּ מִים עַד נֶפֶשׁ וְכוּ', וְהַסֵּמ"ךְ-מ"ם הַכְּנִיסוּ בְּלִחָץ גָּדוֹל מְאֹד וְכוּ', עַד שֶׁפָּסַק מִעֲבוּדָתוֹ וְכוּ' וְכוּ'. וְהִנֵּה, לְדַאֲבוּנָנוּ, כַּמָּה וְכַמָּה עֲשָׂרוֹת תּוֹשָׁבִים חִילוּנִיִּים, מִתְחַנְנִים לִי, שְׂאֵשְׁפִיעַ עַל הַשׁוֹחֵט שְׁלָנוּ, שֶׁיִּשְׁחַט לָהֶם, כִּי הוּא יֵרָא שָׁמַיִם וְכוּ', עֲטוּר זָקֵן וּפְאוֹת וְכוּ'. וּמִזֶּה רֵאִיתִי כַּמָּה יִשְׂרָאֵל קְדוּשִׁים הֵם, וְכֵן פֶּה בִּיבְנֵאֵל הַתּוֹשָׁבִים טוֹבִים מְאֹד, לוֹלֵי הַסֵּמ"ךְ-מ"ם הִיָּה מִסִּית וּמִדִּיחַ נִגְדָנוּ וְכוּ', אֲשֶׁר בְּעֵטָיו אֵין פְּרֻנְסָה לְאִישׁ, וְהוּא מְחַרְחֵר רֵיב בִּיגִינוּ. אַךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִטְפֹּל בּוֹ, בַּךְ הוּא יִתְבָּרֵךְ יִפְרַע מִמֶּנּוּ וְכוּ' וְכוּ'.

וּמֵאַחַר שֶׁאֵין לָנוּ עֵתָה אֶת הַשְּׁחִיטָה שֶׁל הַשׁוֹחֵט הִירָא שָׁמַיִם שְׁלָנוּ, עַל-כֵּן אָנוּ קוֹנִים בְּשֵׁר שֶׁל בֵּית-דִּין אַחֵר, הַיְדוּעַ לִירָא ה' וְחוֹשְׁבֵי שְׁמוֹ, וְהַהֲכָשֵׁר שֶׁלָּהֶם מִהֲדָר מְאֹד, וַיֵּשׁ לָנוּ סוֹכֵן שֶׁהוּא מְשׁוּק אֶת הַסְּחוּרָה שֶׁלָּהֶם. וְלִכֵּן רָאוּ לְקִנּוֹת אֲצִלוֹ, הֲלֵא אִם רוֹצִים שֶׁהִילָדִים יִהְיוּ קְדוּשִׁים וְטַהוּרִים, צְרִיכִים לְשִׁמּוֹר מֵהַמְּכַנְיָסִים לְפָה, וְאִיזָה בְּשֵׁר אוֹכְלִים, כִּי אַחֲרַת מִטְמֵטֵם מִחֵם וְדַעְתֵּם, רַחֲמָנָא לְצִלָּן.

רְצִינִיתִי מְאֹד שֶׁתִּתְאַחֲדוּ בִּינֵיכֶם, וְתִקְנּוּ אֶת הַבְּשֵׁר מִן הַסּוֹכֵן שְׁלָנוּ. הַעֲקָר אֲצִלֵי אֶהְבָּה וְשָׁלוֹם, וְזֶה הוֹלֵךְ לִי בְּחַיִּים, אֵין לִי בְּחַיִּים בַּךְ אֶת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, יוֹם אֶחָד אֲעֻזְבֶּךָ אֶת הָעוֹלָם, אֲנִי מִקְוֶה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתִּשְׁאַר מִמֶּנִּי אִיזוֹ קֶסֶטָה שְׁתִּים וְשִׁלְשׁ, וְתִפְעִילוּ אֶת הַקֶּסֶטָה, וְהִנֵּה אֲנִי מְדַבֵּר אִתְּכֶם מִן הַשָּׁמַיִם, וְאַתֶּם שׁוֹמְעִים קוֹל מִן הַשָּׁמַיִם, אַתֶּם שׁוֹמְעִים אוֹתִי מִלְּמַעְלָה, זֶה מֵהַ שְׁאֲנִי מְדַבֵּר עִמְכֶם: "תִּדְעוּ לָכֶם דְּבַר אֶחָד, מֵהַ שְׁאֲנִי אוֹמֵר לָכֶם עַכְשָׁיו

פה, אני אגיד לפני בית-דין של מעלה, ומה שאני אומר לפני בית-דין של מעלה, אני אומר לפניכם, כל מה שאני מדבר יהיה מה שיהיה, אני מדבר לפני הקדוש-ברוך-הוא, אצלי אין מציאות של עולם, הכל זה אלקות ואלקות זה הכל", מה שאתם רואים ושומעים, הכל זה דמיון אחד גדול, אבל הנשמה צריכה לעבר בזה העולם דרך הדמיונות, הגוף — מפחידים אותו: משטרה, חקירות וכדומה, אבל רבנו ז"ל אומר: אם רודפים את מישהו לבסוף נעשים עסוקים עם עצמם. ולכן אבקש אתכם מאד, אל תפנסו בלחץ, אל תפחדו. אדרבה, אני רוצה שישירו תמיד את הנגונים: "לא תנצחו אותי", ואין לפחד משום דבר, אנו נעבר על הכל, עוד יום יבוא, וביחד נשמע קול שופרו של מלך המשיח.

הנה אנחנו מדברים עתה מבדיקת חמץ, ומה הזכרנו? שלא תהיינה גנבות וגזלות וכו', וכן לא לריב ולהתקוטט. והעקר שלא יהיה בינינו עצבות ועצלות ודכאון, עלינו להיות רק בשמחה, הן הגברים, הן הנשים והילדים. עלינו להתחזק באמונה פשוטה, וכל זאת יהיה בערב פסח, בעת בדיקת חמץ, אז גדע שאנו נקיים מחמץ וכו', וכיום רביעי בבקר שורפים את החמץ ולא נותר כלל.

ובליל רביעי מסבים לסדר, איזה ענג נפלא הוא זה. ומה אנו מכריזים בתחלת ההגדה? "הא לחמא עניא בארעא דמצרים", זהו האכל שאכלו אבותינו במצרים. כל דכפין ייתי ויכול — מי שרעב יבוא ויאכל, כל דצריך ייתי ויפסח — מי שחסר לו על פסח, יבוא ויפסח וכו', נשאלת השאלה: הלא כף צועקים בבית, כשהדלת סגורה, נראה שיצעקו פן בבית-הפנסת: כל מי שרוצה יבוא ויאכל וכו'. אך באמת כבר קדם הפסח נוהגים לתן מעות חטים, ואם-פן הקדוש-ברוך-הוא יעיד, שפן עשינו, ועשינו חסד עם זולתנו לתן להם קמחא דפסחא וכו', ולכן: העולם יתמהו על גדל האהבה שיהיה בינינו, בתוך הלחץ זו הדחק, בתוך ההלשנות והמסירות שמוסרים אותנו, הקדוש-ברוך-הוא יעיד, שאנשי שלומנו דואגים זה לזה, ואנו באים לפניו יתברך: רבנו של עולם, לא רק שאנו

מְכַרְיִים כָּל דְּכַפִּין יִיתִי וַיִּיכֹל, אֲלֵא אָנוּ מְקַיְמִים זֹאת, וְזוֹ מִצְוֹת
מֵעוֹת חֲטִיִּים וְכוּ'.

וְהִנֵּה קוֹרְאִים בְּלִיל הַסֵּדֶר אֶת הַהֲגָדָה, וּפְרָשְׁתִּי אֶת הַהֲגָדָה
בְּשֵׁם: "אֹר זְרוּעַ" וְכוּ', וְהִנֵּה פְרָשְׁתִּי עוֹד פְּרוּשׁ עַל הַהֲגָדָה, אֶף
לְדַאֲבוֹנֵי הָרֵב, לֹא סִמַּמְתִּי אוֹתוֹ, כִּי עָבְרוּ עָלַי בְּחֻדְשֵׁים אֲדָר-א'
וְאֲדָר-ב' סָבַל גְּדוֹל מְאֹד, כִּי הָיוּ גְזֵרֵי דִינִים עַל עַם יִשְׂרָאֵל, וְהִצְרַכְנוּ
לְבַטֵּל הַגְּזֵרוֹת רְעוֹת מֵעַל כָּלֵל יִשְׂרָאֵל. וְלָמָּה בְּחָרוּ דִּיקָא בִּי, שְׂאֵהֲיָה
הַקְּרָבָן לְבִזּוֹתַנִּי בְּרַבִּים — אֵינִי יוֹדֵעַ וְכוּ'. אָנִי מְקַנְהָה לְהַקְדוּשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא, שְׂבִזְכוּת הַבְּזִיווּנוֹת הַלְלוּ, מִי יוֹדֵעַ כַּמָּה מְלִיוֹנֵי יְהוּדִים
הַצְּלַתִּי.

וְלָכֵן אֵל תִּפְלוּ בְּדַעְתְּכֶם, תִּדְעוּ לָכֶם, שְׂמִפְּהַ מִיִּבְנָאֵל נֹזְכָה
לְהַגְאֵל. וְאֵנִי מִתְפָּאֵר לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַקְּמַתִּי קִהְלָה קְדוּשָׁה,
שְׂאִין לָנוּ מָה לְהַתְבַּיֵּשׁ בָּהּ, הַצְּדָקָה וְהַחֲסֵד וְהָאֵהָבָה שְׂיֵשׁ בֵּינֵינוּ,
זֶה צְרִיף לְהַמְשִׁיף, וְזֶה צְרִיף לְפּוֹצֵץ אֶת הַסֵּמ"ךְ-מ"ם וְגִנְדָא דְלִיָּה,
הֵם מִתְפָּאֲרִים שְׂיִפְרְקוּ לָנוּ אֶת הַקְּהֵלָה, הִיָּה לֹא תִהְיֶה. וְעַלֵּינוּ לְדַאֲג
בְּעִבוּר אֵהָבַת יִשְׂרָאֵל, לִילָף לְהַפִּיץ וּלְקַרֵּב מָה שְׂיִוְתֵר יְהוּדִים
לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

אֵנִי מְקַנְהָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כְּמוֹ שְׂשׁוֹרְפִים אֶת הַחֲמֵץ, כֵּן
נִשְׂרַף אֶת כָּל הַמַּעֲצָרִים שְׂיֵשׁ לָנוּ וְאֶת כָּל הַרוּעַ וְהַרְשַׁע וְכוּ'.

וְהִנֵּה כָּל הַהֲגָדָה שְׂאוֹמְרִים בְּלִיל פֶּסַח, זֶה גּוֹרֵם תְּקוּנִים
בְּשָׁמַיִם. וְלָכֵן מוֹבָא מְרַבִּי אֶהְרֹן מִקְרָלִין, כְּפִי שְׂיִהוּדֵי מִתְנַהֵג בְּלִיל
פֶּסַח, כֵּן יִקְרָה עִמּוֹ כָּל הַשָּׁנָה. וְלָכֵן אֲבַקֵּשׁ אֶתְכֶם בְּעֶרֶב פֶּסַח, שְׂיִלְכוּ
כָּלֵם לִישׁוֹן, וַיְהִיֹּ רְגוּעִים, וַיּוֹכְלוּ לְשִׁבְתָּ בְּלִיל הַסֵּדֶר בְּצוֹתָא עִם כָּל
הַמְשַׁפְּחָה, וְלַעֲרֹף אֶת הַסֵּדֶר, וּלְסַפֵּר אֶת הַנְּסִים וְהַנִּפְלְאוֹת שֶׁל יְצִיאַת
מִצְרַיִם, וְהַנְּסִים וְהַנִּפְלְאוֹת שְׂעֲשֵׂה עִמָּנוּ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

וְעַל כָּלֵם — הַנֵּס הַגְּדוֹל בְּיִוְתֵר, שְׂאֵינְנוּ חוֹלְקִים עַל רַבְּנוּ ו"ל,
הִנֵּה אֲנָשִׁים כְּפוּיֵי טוֹבָה, אֶף שְׂקִבְלוּ מְרַבְּנוּ כָּל-כַּף הַרְבֵּה, וְהִנֵּה
בוֹעֲטִים, חֵס וְשְׁלוֹם.

וְהִנֵּה הַמְצִינָה לְשָׁתוֹת אַרְבַּע כּוֹסוֹת כְּפִי הַסֵּדֶר שְׁכָתוֹב בְּהַגְדָּה, שֶׁזֶה כְּנֶגֶד אַרְבַּע לְשׁוֹנוֹת גְּאֻלָּה. וְאַחַר בְּרֶכֶת-הַמְזוֹן, אֲנַחְנוּ מִמְּלָאִים כּוֹס חֲמִישִׁית, שֶׁהִיא כְּנֶגֶד: וְהִבְאַתִּי, שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יְבִיאֵנוּ לְאַרְצֵנוּ הַקְדוּשָׁה, הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יְכַבֵּשׁ לָנוּ אֶת אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל שֵׁיכֶת לָנוּ רַק מִפְּנֵי שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא רוֹצֵה, וְלֹא מִפְּנֵי שֶׁנִּטְלָנוּ אוֹתָהּ בְּכַח. וְאַרְץ יִשְׂרָאֵל הִיא שֶׁל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְלֹא נוּכַל לְהַחְזִיר שְׁטָחִים מִמֶּנָּה.

נִשְׁאַלְת הַשְּׂאֵלָה, לָמָּה דִּיקָא אַחַר שְׁמוֹזְגִים כּוֹס שֶׁל אֱלֹהֵינוּ צוֹעֲקִים: "שְׁפָךְ חֲמַתְךָ עַל הַגּוֹיִים אֲשֶׁר לֹא יִדְעוּךָ" וְכוּ'. מַה הַקְשֶׁר? אֲלֹא זָכְרוּ זֹאת הַיֵּטֵב, חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים אוֹמְרִים (עֲדִיּוֹת ת, ז): אֵין אֱלֹהֵינוּ בְּאֵל לֹא לְרַחֵק וְלֹא לְקָרֵב, לֹא לְטַמָּא וְלֹא לְטַהַר, אֲלֹא לַעֲשׂוֹת שְׁלוֹם בְּעוֹלָם; זֶה כָּל עֲבוֹדַת אֱלֹהֵינוּ הַנְּבִיא! וְלָכֵן קִדְּם הַגְּאֻלָּה הַהִכְרַח שֶׁיְבִיא אֱלֹהֵינוּ הַנְּבִיא, כְּמוֹ שְׁכָתוֹב (מְלָכִים ד, ה): "הִנֵּה אֲנֹכִי שׁוֹלַח לָכֶם אֶת אֱלֹהֵינוּ הַנְּבִיא לְפָנֵינוּ בּוֹא יוֹם ה' הַגְּדוֹל וְהַנּוֹרָא", וְכִשְׁפוֹתָחִים אֶת הַדְּלֶת, וּמִמְּלָאִים אֶת הַכּוֹס הַחֲמִישִׁית, צְרִיכִים לְהֶאֱמִין בְּאַמוּנָה שְׁלֵמָה, שֶׁאֱלֹהֵינוּ הַנְּבִיא בְּאֵל לְבַתִּי יִשְׂרָאֵל, וְמִי שֶׁזֹּכֵה לְעֵינַיִם קְדוּשׁוֹת זֹכֵה לְרֵאוֹתוֹ. וְלָמָּה זֹעֲקִים: שְׁפָךְ חֲמַתְךָ? אֲלֹא יֵשׁ כָּאֵן לְמוֹד זְכוּת עַל יִשְׂרָאֵל, עִם יִשְׂרָאֵל קְדוּשִׁים וְטַהוּרִים, וּמִדּוּעַ חֲטָאנוּ, לָמָּה עֲשִׂינוּ דְּבָרִים מְגִנִּים? כִּי אָנוּ בְּגָלוּת, וְעוֹבֵר עֲלֵינוּ מַה שֶׁעוֹבֵר, וְלָכֵן אָנוּ מְבַקְשִׁים: "שְׁפָךְ חֲמַתְךָ עַל הַגּוֹיִים אֲשֶׁר לֹא יִדְעוּךָ".

בְּרוּךְ הַשֵּׁם, בְּקַהֲלָה שְׁלָנוּ אָנוּ מְחַנְכִּים לְקַדְשָׁה וּלְטַהֲרָה, וּמְגַדְּלִים דוֹר שֶׁל יְרֵאֵי ה'.

יֵשׁ לָנוּ עֵתָה שְׁבוּעִים חֲפֵשׁ וְכוּ'. אֲבָקֵשׁ וְאַתְחַנֵּן לַהוּרִים, תִּשְׁמְרוּ עַל יַלְדֵיכֶם עִם מִי הֵם מְחַחֲבָרִים, בְּעֵינֵי הַגְּדוֹלוֹת זֶה זֶנְעָה, הַדּוֹר הַפְּקָר, רוֹאִים כָּל מִינֵי זָבָל וְנֹאֵף, וְלָכֵן תִּרְחַמוּ עַל יַלְדֵיכֶם, עַל גִּשְׁמוֹתֵיהֶם, וְתַחֲזְקוּ וְתַעוּדְדוּ אוֹתָם, לֹא לְהַשְׁפִּילָם וְכוּ', אֲדַרְבֶּה עִקַר הַחֲנוּף רַק לְהַגְבִּיחֵם וְלֹא לְשַׁבְּרָם, וְכֵן לֹא לְדַבֵּר לִיצְנוֹת וּלְשׁוֹן-הָרַע וּרְכִילוֹת, אֲדַרְבֶּה צְרִיכִים לְחַזֵּק זֶה אֶת זֶה וּלְהַחְזִיק

עצמנו ביחד, כי סוף כל סוף אנו בני הקדוש-ברוך-הוא, באו נתחזק יחד, באו נשמח את כלם יחד, רבנו ז"ל כשהיה בארץ ישראל, אחרי ששבר את כל המניעות ובא לארץ ישראל, הגיע לטבריה (אשר יבנאל היא משדות טבריה), והיו שם תלמידי המגיד, והיה ריב גדול ביניהם, והבטיח רבנו שכשיסע לחו"ל יבוא לבעל התניא, ויעשה ביניהם שלום, וכן היה שהשלים ביניהם, ולכבוד השלום שעשה רבנו ז"ל בין תלמידי המגיד, ערכו סעודה. והנה באמצעה נשאלה שאלה: הלא אנו מוצאים הרבה פעמים בגמרא, כשיש איזה דין ודברים ואין יודעים לשפט, אומרים: תיק"ו, תשפי יתרון קשיות ובעיות וכו', והנה הלא צריכים תמיד על-פי שני עדים, והלא אליהו הוא רק עד אחד וכו' וכו'. ושאלו שאלה זו את רבנו ז"ל. ענה ואמר רבנו ז"ל: הלא אליהו יבוא לא לרחק ולא לקרב, אלא לעשות שלום בעולם, ואם יהיה שלום, אזי הגנב יודה, וכבר לא יצרכו עדים וכדומה וכו' וכו'. ועל-פני העקר הוא השלום, העקר הוא אהבה ואחדות, אשר זה חשוב מאד בשמים.

בעיר טירהוויצא היתה אחדות בין אנשי שלומנו, והצליחו מאד מאד, כיון שנכנסה ביניהם הליצנות, ונעשתה מחלקת ונתפרדה החבילה, ולא נותר מהם מאומה. ועל-פני אבקש אתכם גם-כן, הבה נחזיק עצמנו ביחד, ולא תתפורר קהלתנו, חס ושלום, אדרבה, יפנסו מה שיותר משפחות, זה תלוי כפי אהבה שיש בנו.

אתמול בלילה ספר לי אברך: הנה נכנסתי לגור באלעד, גרתי בתקופת מה ביבנאל, ההכרח לי לומר לכם: אין לכם מה להתבייש עם קהלתכם ביבנאל, יש לכם קהלה של אחדות בין אשכנזים לספרדים, קהלה שאין פמותה בכל העולם כלו. בכך, אנשי שלומנו היקרים, השקעתי דם ודמים בקהלה, ולכן ראוי להרבות אהבת הבריות, ובזה תחזקו אותי, זו דרשת שבת הגדול שלי, שאני דורש לכם קדם הפסח, ובזה תלוייה הגאלה, וזה יביא לנו את אליהו הנביא, שהוא יביא את משיח צדקנו.

אבקש אתכם מאד, ראו להיות בשמחה רבה, ובכל יום ויום

תַּרְקָדוּ, וְתִשְׁמָעוּ לְאַזְנוֹיְכֶם הַקְּלֻטָּת: "לא, לא תִּנְצְחוּ אוֹתִי", וּבְבִית
וּבְרֶכֶב תִּשְׁמָעוּ נְגוּנֵי שִׁירָה וְזִמְרָה. וּבְזִכּוֹת זֶה נִזְכָּה לְצֵאת מִכָּל
הַצָּרוֹת וְהַבְּעִיּוֹת.

עֲכָשׁוּ אֲבָקֶשׁ אֶת כָּלְכֶם, בְּלִי יוֹצֵא מִן הַכָּלָל, אֵל תִּתְרַאֲנוּ כָּלֵל
בְּכָלֵי הַתִּשְׁקָרָת וְכוּ'. יֵשׁ לָהֶם תַּחֲבוּלָה מִתַּחֲכָמֶת. יֵשׁ סֵפֶר הַבְּרִית
וְכוּ כְּתוּב, שִׁשְׁנָה חִיָּה הַנְּקֵרָאֵת צְבוּעַ, וְחִכְמָתָהּ הִיא שִׁיּוּדַעַת לְרֶקֶד
יָפָה. וְהִנֵּה אָדָם רוֹאֵה חִיָּה רוֹקֶדֶת, הוֹלֵךְ לְרֵאוֹת וְלַחֲזוֹת בַּפְּלֵא הַזֶּה.
אָדָם מִתְּפַתָּה לְרוּץ אַחַר הַצְּבוּעַ וְלְרֵאוֹת תַּעֲלוּלָיו וְכוּ', וְהַצְּבוּעַ
מִשְׁטָה בּוֹ וּמוֹשְׁכּוֹ לְעֵבִי הַיַּעַר עַד שְׁטוּרְפוֹ. וְכֵן עִם כָּלֵי הַתִּקְשָׁרָת
וְכוּ', הֵם בְּאִים בְּנִכְלֵי עֲרֻמוּמִיּוֹת כְּאֵלוֹ כּוֹנְנִים לְעֲזָרְנוּ וְכוּ', וּכְאֵלוֹ
כּוֹנְנִים לְהוֹדִיעַ בְּרִישׁ גְּלִי אֶת כָּל הַעֲלִילוֹת שְׁעוֹשִׁים לָנוּ וְכוּ'. וְאֲנִשִּׁי
שְׁלוֹמְנוֹ תְּמִימִים וְחוֹשְׁבִים: הִנֵּה הִנֵּה כָּבֵר יִלְחָמוּ לָנוּ, וּכְבָר
הַסֵּמ"ף-מ"ם יִתְפַּגֵּר, וּכְבָר יִשִּׁיבוּ לוֹ כְּגִמּוּלוֹ וְכוּ'.

וְעַל-כֵּן אֲנִי אוֹמֵר לָכֶם: מוֹהֲרָא"ש מְדַבֵּר רַק פְּעַם אַחַת, הַפְּעַם
הַשְּׁנֵיָה זֶה מֵה שְׁאַתָּה רוֹצֵה לְשַׁמֵּעַ: הֵן בְּשִׁדּוּכִים, הֵן בְּכַרְנֶסָה, הֵן
בְּשָׁלוֹם-בֵּית, הֵן בְּכָל הַתַּחֲוּמִים, אֵתָה לּוֹחֵץ עָלַי, אֲזִי בְּסֹדֶר — יִהְיֶה
כֵּן. וְלִכֵּן אֲנִי חוֹזֵר וְאוֹמֵר לָכֶם: כָּל כָּלֵי הַתִּקְשָׁרָת — הַרְדִּיּוֹ,
הַעֲתוּנִים, הַטְּלוּיָזִיָּה, זֶה כָּלֵי מִשְׁחִית, כָּלֵי צוֹאָה, אִם יֵשׁ כָּלֵי הַמְדַבֵּר
נֶגֶד הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, זֶה גְּרוּעַ מִצוֹאָה.

הַתְּדַעוּ מַהִי הַצְּלָחָתוֹ שֶׁל נָשִׂיא אֲרֻצוֹת-הַבְּרִית? הוּא הִיָּה שְׁתִּינָן,
שְׁהִיָּה רְגִיל לְשִׁתוֹת וְכוּ', יוֹם אַחַד שְׁמַע הַרְצָאָה מְאֻמוּנָה, וְהַתַּחֲזֵק
בְּזֶה מְאֹד, וְחַדֵּל לְשִׁתוֹת, וְלֹא פֹסֵק לְדַבֵּר מִשְׁן כָּל יְמֵי הַמְּלַחְמָה
מִהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא וּמֵהַתַּחֲזִיקוֹת בְּאֻמוּנָה וְכוּ'. וּבְזִכּוֹת זֶה זָכָה לְנִצְחַת
בְּמִלְחָמָה. לְמִדִּים מְכָאֵן גּוֹי שְׁמֵאֲמִין בְּהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, זֶה מְבִיא
לְהַצְּלָחָה, מִכָּל שְׁפָן וְכָל שְׁפָן יְהוּדִי שִׁיאֲמִין בְּהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
לְאִיזוֹ הַצְּלָחָה יִזְכָּה וְכוּ' וְכוּ'.

וְלִכֵּן אֲבָקֶשׁ אֶתְכֶם מְאֹד מְאֹד, אֵל תִּתְרַאֲנוּ לְשׁוֹם תַּחֲנִת רְדִיּוֹ
אוֹ עֲתוּנָאִים, וְלִבֵּל יִהְיֶה לָכֶם שׁוֹם עֶסֶק אִתְּם, אֵל תִּתְרַאֲנוּ כָּלֵל
וּכְלָל, שִׁידְבְּרוּ מֵה שִׁידְבְּרוּ, הַפְּלָבִים נוֹבְחִים, וְהַרְכַּבְתָּ נוֹסַעַת, וְלֹא

יועיל מאומה, אָנוּ נָקִים פּה עִיר בְּרִסְלָב, וְלֹא יוֹעִיל לְאִישׁ כָּלֵל וּכְלָל, מָה אַתֶּם חוֹשְׁבִים, שְׁלֵעוּלָם אָדָם חֵי, הֲלֹא גַם לְשׁוֹנְאֵינוּ תִהְיֶה מִפְּלֵה לְבִסוּף, וְלֹא יִחְיוּ לְעַד. אַךְ מָה שֶׁחָשׁוּב בְּיוֹתֵר: שְׁבִשְׁמִים הַעֲקָר אֶהְבָּה וְאַחֲדוּת וְשְׁלוֹם וְאַחֲוָה וְכוּ' וְכוּ'.

אָנִי זָקוּק לְרַחֲמִים רַבִּים, וְלִתְפִלוֹת וְכוּ', וְלִכֵּן רָאוּ לְהִתְפַּלֵּל עָלַי, שְׂאֲזוּכָה לְבוֹא לְגוֹר עִמָּכֶם בְּיַחַד, וְכֵן בְּלִיל הַסִּדָּר תִּתְפַּלְלוּ עָלַי, שְׂאֲזוּ הוּא עֵת רְצוֹן גְּדוֹל בְּשָׂמִים, וְאִין מְלִים בְּפִי לְהוֹדוֹת לָכֶם עַל כֶּן, וְעַד כַּמָּה אַתֶּם עוֹזְרִים לִי. אֵינִי צָרִיךְ מְאוּמָה, רַק דְּבַר אֶחָד: תְּפִלָּה. אָבֵל רַבְּנוּ ז"ל אוֹמֵר (לְקוּטֵי-מִוֶּהֱר"ן, חֶלֶק א', סִימָן רֵל"ט), שְׂתִפְּלֶה תְּלוּיָהּ בְּשְׁלוֹם, כְּמוֹ שֶׁפְּתוּב: "אֲדַבְּרָה נָא שְׁלוֹם". תִּחְזִיקוּ עִצְמָכֶם בְּיַחַד, וְזוֹ תִהְיֶה הַהֲצִלָּחָה שְׁלֵנוּ. וְעַל כָּלֶם — מָה יַעֲזֹר לָנוּ וּמָה יִחְזִיק אוֹתָנוּ בְּיַחַד? הַשְׂמִחָה.

יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁנִזְכָּה לְשִׁמְעַ בְּיַחַד בְּקוֹל שׁוֹפְרוֹ שֶׁל מִלֶּךְ הַמְּשִׁיחַ בְּמַהֲרָה בְּיַמֵּינוּ אָמֵן וְאָמֵן.

הַמְּאַחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לד תשכט.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן קִדְּם הַפֶּסַח ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגְיֵעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

מְאֹד מְאֹד קָשָׁה לִי לוֹמַר לָךְ, אָבֵל אָנִי הֵייתִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, אִם אַתָּה יְכוֹל לְגַמֵּר אֶת הַסְּפָסָלִים בְּמִקְנֶה בְּחַל הַמוֹעֵד, מָה טוֹב וּמָה נְעִים, וְאֵנִי אֲשַׁלֵּם לָךְ עַד הַפְּרוּטָה הָאַחֲרוֹנָה, אָנִי נִמְצָא עֲכָשׁוּ בְּצָרָה גְּדוֹלָה מְאֹד, וְרִצִּיתִי מְאֹד לְגַמֵּר אֶת זֶה, כִּי הִרְשָׁעִים כַּיָּם נִגְרָשׁ, הַשְּׂקִט לֹא יוּכַל, וְזֶה דְּבַר הָאֲבֵד, כִּי מִי יוֹדֵעַ אֵילוּ גְּזוּרוֹת, יִמַּח שְׁמֵם וְזִכְרָם, הֵם מְסֻגְלִים לְגִזֹר, וְאֵנִי מְקַוֶּה לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהֵם יִפְּלוּ תַחַתְנוּ. אָבֵל לְעַת עֵתָה תַעֲשֶׂה אֶת הַסְּפָסָלִים בְּחַל

אֲשֶׁר לַד תִּשַׁל — לַד תִּשַׁל בְּנִחַל שׁוֹ

הַמוֹעֵד, כִּי אֵין לָךְ עוֹד דְּבַר הָאֶבֶד יוֹתֵר גְּדוֹל מִזֶּה, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא יִכְנִיעַ אֶת כָּל שׁוֹנְאֵינוּ תַחְתָּנוּ.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ, שְׁתַּחֲחֹזֵק וְתַחֲזֹק אֶת אֲשֶׁתְּךָ,
וְשִׁיחֶיהָ לָךְ חַג כָּשֶׁר וְשִׂמְחָה.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לד תשל.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן קִדְּם הַפֶּסַח ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... שִׁיחֵיו לְנֶצַח.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְכֶם.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד שִׂמְחָה, שְׁסוּף כָּל סוּף מִצְאָתֶם בֵּית, יַעֲזֹר
הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתַּזְכְּנוּ לְקִנּוּת אֶת זֶה מֵה שִׁיּוֹתֵר מִהֵר, וְהַקְדוּשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׁבִיתְכֶם יִהְיֶה בֵּית וְעַד לַחֲכָמִים, וְנִזְכָּה לְשִׁמְעַ
אֲצִלְכֶם תָּמִיד בְּשׁוֹרוֹת מְשִׁמְחוֹת.

נָא וְנָא תִּרְאוּ לְהַתְחַזֵּק לְהַתְפַּלֵּל עָלַי, שְׁאֲזַכָּה לְצֵאת מִכָּל
הַצָּרוֹת, וְאֲזַכָּה לְהִיּוֹת אֲצִלְכֶם בְּחִנּוּכַת הַבַּיִת.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי, שְׁאֲנִי
מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שְׁתַּצְּלִיחוּ דְרָכְכֶם תָּמִיד.

הַמֵּאחֵל לְכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לד תשלא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי קִדְּם חַג הַפֶּסַח ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיֶיהָ.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אין אַתּ יְכוּלָה לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹלַת הַמְצָוָה שִׁישׁ לָךְ, שְׂאֵת זוּכָה לְחַלֵּק לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ לְצָרְכֵי הַחֵג, זוּ הַמְצָוָה הַכִּי גְדוֹלָה, וְאִין עוֹד מְצָוָה יוֹתֵר גְּדוֹלָה מִלְּעֶזֶר לְעֲנִיִּים, וְאֲשָׁרֵי מִי שֶׁשָּׂם יָד וְכַתְּףָ לְעֶזֶר לְעֲנִיִּים, וּבְזִכּוֹת זֶה אֵף פַּעַם לֹא תִצְטָרְכוּ לְקַחַת מֵהַזִּוּלַת.

רַק עַל תִּכְנִסֵי בְּלַחֲץ, וְזֶה זוּכִים עַל-יְדֵי אֲמוּנָה, כִּי אָדָם שֶׁהוּא תָמִיד מְתַחַזֵּק בְּאֲמוּנָה, הוּא יְכוּל לְעֵבֵר עַל הַכֹּל.

גַּא וְנָא רְאִי לְשִׂמְחָה, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יְשַׂמַּח אוֹתְךָ, כְּמוֹ שֶׁשִׂמְחָתָ מִשְׂפָּחוֹת עֲנִיִּים עַל חֵג הַפֶּסַח.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לד תשלב.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי קָדָם חֵג הַפֶּסַח ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגְיַעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

אֲתָה צְרִיף לְדַעַת, שֶׁמְצָוֹת כְּבוֹד אָב וְאָם זוּ הַמְצָוָה הַכִּי גְדוֹלָה וְחֲמוּרָה שֶׁבְּחֻמּוֹרוֹת, וְלִכְּנֵן צְרִיכִים לְהִיּוֹת חֲכָם כְּמוֹ שְׁלֵמָה הַמְּלֶךְ, מְצַד אֶחָד לְשִׁמְרָה עַל הַשְּׁלוֹם-בַּיִת, וְלֹא לָרִיב עִם הָאִשָּׁה, וּמְצַד שְׁנֵי צְרִיכִים לְכַבֵּד אֶת הַהוֹרִים, אִין בְּרָרָה, הַכֹּל בְּחַיִּים בָּא קִשָּׁה, אִין דְּבַר בְּעוֹלָם שֶׁהוּלָךְ קַל, וּבְכֹפֶרֶט בְּעֲנִיָּן הַזֶּה, שֶׁכֻּלָּה וְחֲמוּמָה לֹא מְשַׁתּוֹת בִּיחַד, וְלִכְּנֵן אֲסוּר לָךְ לְהַשְׁפִּיל אֶת הַהוֹרִים שְׁלָךְ, וְאֲדַרְבָּה אֲתָה צְרִיף לְהִרְאוֹת לָהֶם יוֹתֵר אֲהָבָה, וְתִהְיֶה אֲתָם פְּתוּחַ, שֶׁהַתְּחַתְּנוֹת וְאֲתָה לֹא עוֹזֵב אוֹתָם, אֲדַרְבָּה אֲתָה אוֹהֵב אוֹתָם, וְאֲתָה מְכַבֵּד וּמְיַקֵּר אוֹתָם, וּכְדָאֵי שֶׁתִּתְקַשֵּׁר אֲלֵיהֶם פַּעַם בְּיוֹם, עַל-כָּל-פְּנִיָּם פְּעַמִּים שְׁלֹשׁ בְּשָׁבוּעַ.

אֲתָה לֹא שְׂאֵלָת אוֹתִי אִם לְכָתֹב מַכְתָּב אוּ לֹא לְכָתֹב מַכְתָּב וְכוּ'. וְאֲתָה עוֹשֶׂה דְּבָרִים בְּעֲצָמָךְ, וְאַחֲרֵי-כֵן אֲתָה מִתְחַרֵּט, וְזֶה מֵה

שָׁאֵמַר שְׁלֹמֹה הַמֶּלֶךְ (מְשָׁלִי ט, ג): "אֲנִילַת אָדָם תִּסְלַף דְּרָכּוֹ, וְעַל הַוַּי"ה יִזְעַף לְבוּ", אָדָם עוֹשֶׂה טְעוּיֹת, וְאַחֲר־כֵּן יֵשׁ לוֹ טְעָנוֹת עַל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְלָכֵן אָנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ, תִּסְבִּיר גַּם לְאִשְׁתְּךָ, שְׂאֵת אִשְׁתִּי, וְאִמָּא שֶׁל הַבָּנוֹת שְׁלִי, אַבְּל אָנִי לֹא יָכוֹל לְרַחֵק אֶת הַהוֹרִים מִמֶּנִּי, כִּי לֹא יִקַּח הַרְבֵּה זְמַן, שֶׁהֵילָדִים שְׁלָכֶם יִחְזִירוּ לָכֶם מֵה שְׂאֵתֶם עֲשִׂיתֶם לַהוֹרִים, וְזֶה בְּרוּר כְּשֶׁמֶשׁ, מֵה שְׁעוֹשִׂים לַהוֹרִים הֵילָדִים מִחְזִירִים חֲזָרָה לָהֶם, כִּי זֶה הוּלֵךְ עֲגַל, מֵה שְׁעוֹשִׂים לְזוּלַת, מִקְבָּלִים אַחֲר־כֵּן אֶת זֶה חֲזָרָה.

וְלָכֵן אָנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ, תִּבְקֵשׁ סְלִיחָה מֵהַהוֹרִים שְׁלָךְ, וְתִגִּיד לָהֶם יָפֵה שְׁטָעִית וְכוּ', וְתִבְקֵשׁ סְלִיחָה.

וְעַל כָּלֶם — מִזֶּה בְּעֲצָמוֹ שְׁאֲנִי כוֹתֵב לָךְ, אֵל תִּשָּׁבֵר וְאֵל תִּפְנֹס בְּלַחֲץ, כִּי אֵין זֹו עֲצָה לְפַל בְּעֲצָבוֹת וּבְמִרָה שְׁחוֹרָה.

מַחֲמַת טְרֹדוֹתֵי הַרְבּוֹת, עָלַי לְקַצֵּר.

הַמֵּאֲחַל לָךְ חַג שְׁמַח...

לד תשלג.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי קָדָם חַג הַפֶּסַח ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל הַיְיִנִּיק וְחַפִּים ... גְּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

בְּוִדְאֵי זֶה טוֹב לְהוֹצִיא עֲלוֹן כָּל שָׁבוּעַ.

וְדַעַת לְנִבּוֹן, שְׁתִּרְאֶה שֶׁהַהוֹרִים שְׁלָךְ יַעֲבִרוּ עַל זֶה, וְאִז יֵצֵא דְבַר מְאֹד מְאֹד יָפֵה.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִצְלִיחַ אֶת דְּרָכְךָ, וְשִׁיחֶיהָ נַחַת-רוּחַ לְכָל אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ.

רְאֵה לְהַתְמִיד בְּכָל יוֹם בְּלִמּוּד מְשָׁנִיּוֹת, אִם הֵייתָ יוֹדֵעַ מְעַלַּת

למוד מְשָׁנוֹת, לֹא הָיְתָ עוֹזֵב אֶת הַמְשָׁנוֹת, וְתָמִיד הָיְתָ גֹרֵם עוֹד פָּרָק, וְעוֹד פָּרָק, וְעוֹד פָּרָק, כִּי לְמַעַלָּה בְּשָׁמַיִם מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב פָּרָקֵי מְשָׁנוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לד תשלד

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי קָדָם חַג הַפֶּסַח, י"ב נִסָּן ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כְּלָלִיּוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב", הַגָּרִים בְּיִבְנָאֵל "עִיר בְּרֶסֶלֶב", הַיְוִ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׁכִינְתּוֹ תָּמִיד.

רְצִיתִי מְאֹד שֶׁתִּתְאַסְפוּ הַלֵּילָה בְּבֵית-הַכְּנֶסֶת בְּדִיוֹק בְּשַׁעַת תְּשַׁע וְחֲצִי, כִּי מָחָר בַּלַּיְלָה יִהְיֶה כָּבֵד בְּדִיקַת חֶמֶץ, וַיֵּשׁ לִי כַּמָּה דְבָרִים נַחוּצִים לְמִסֵּר לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְלָכֵן רְצִיתִי שְׁכַלֵּם יְבוֹאוּ.

נָא וְנָא תַחְזִיקוּ אֶת עֲצָמְכֶם בְּיַחַד, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנֵנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְכָל מָה שְּׂאֲנֵי סוֹבֵל עֲכָשׁוּ עַלבוֹנוֹת וּבְזִיווֹנוֹת, חֲרוּפִים וּגְדוּפִים, מִי יוֹדֵעַ אֵיזוֹ כַּפָּרָה זֶה לְכָל עַם יִשְׂרָאֵל הַדָּרִים בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל. וּמִי יוֹדֵעַ מֵאֵילוּ גְזֵרוֹת רָעוֹת נִצְלוּ כָּלם?! וְלָמָּה דוֹקָא בְּחֵרוּ בִּי? זֶה אֵינִי יוֹדֵעַ, אָבֵל דְּבָר אֶחָד אֲנִי יוֹדֵעַ, שְׁמָה שְׁעוֹשֶׂה הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא — הַכֹּל לְטוֹבָה, וְזֶה יִהְיֶה לִי לְכַפָּרַת עוֹנוֹת, וְשֶׁאֲזַכֶּה כָּבֵד לְחִזּוֹר בְּתַשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְעַת זְקֵנְתִי וְכוּ'. כִּי כָּבֵד אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (בְּרֻכּוֹת ה:): מִי חֲשִׁיד קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא דְעַכִּיד דִּינָא בְּלֵא דִּינָא; וְלָכֵן בְּנֻדָּאֵי הַכֹּל לְטוֹבָה, וְאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְחַנֵּן לְפָנֵיכֶם, שְׁכַל אֶחָד יִזְכִּיר אוֹתִי בְּתַפְלָתוֹ, וְאֶהְיֶה לָכֶם אָסִיר תּוֹדָה, כִּי כָּל מְגַמְתִּי וְחֻפְצִי וְיָרְצוֹנִי רַק לְהֵיטִיב לָכֶם, וְלִשְׂמַח בְּשִׂמְחַתְכֶם, וְלָכֵן תַּעֲשׂוּ עִמִּי אֶת הַחֻסָּד הַזֶּה, לְהַזְכִּיר אוֹתִי בְּכָל יוֹם בְּתַפְלַתְכֶם, וּלְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ שְׂיַחוּס וַיִּרְחַם עָלַי, וְאֲזַכֶּה לְצֵאת מִכָּל הַצָּרוֹת וְכוּ', שְׁסַבְכוּ אוֹתִי אֲנִישֵׁי דְלֵא מַעְלֵי, וּבְנֻדָּאֵי יִקְבְּלוּ עָנָשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, אֲנַחְנוּ צְרִיכִים רַק לְמִסֵּר אֶת הַכֹּל אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי אֵין לָנוּ כְּלוּם בְּזֶה הָעוֹלָם רַק

אותו יתברך, כי מלא כל הארץ כבודו, ממלא כל עלמין וסובב כל עלמין ובתוך כל עלמין, אין שום מציאות בלעדיו יתברך כלל, ובכל תנועה ותנועה שם אלוֹפו של עולם, ודבר גדול ודבר קטן אינו נעשה מעצמו, אלא בהשגחת המאציל העליון, ואמר רבנו ז"ל (ספר-המדות, אות אמונה, סימן ג'): בראותך שנוי מעשה, אל תאמר מקרה הוא, אלא תאמין כי זו השגחת השם יתברך; ולכן כל מה שקורה עכשו בקהלתנו, זה רק ממנו יתברך, כדי שנתאחד ביתר שאת וביתר עז, ונתגבש יחד, וזה מה שהסמ"ך-מ"ם, ימח שמו, לא יכול לסבל, שיהיה אחדות בין נשמות ישראל, כי כל הכח הטמא שלו זה רק הפרד ומשל, ולכן בואו ונתאחד ביחד ביתר שאת וביתר עז, ובזכות האהבה והאחדות שתהיה בינינו, לא יוכל לנו אף אחד. ורבנו ז"ל אמר (ספר-המדות, אות אמונה, סימן נ'): על-ידי אחדות שיהיה בישראל יבוא משיח; ולכן באו ונהיה אנחנו אלו שיביאו את הגאולה לעם ישראל.

המאחל לכם חג פֶּשַׁר וְשִׂמְחָה...

לד תשלה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנִי, י"ב נִיסָן ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כְּלָלִיּוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב", הַגָּרִים בְּיִבְנָאֵל "עִיר בְּרֶסֶלֶב", הַיְוִ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד.

הִנֵּה אֲנַחְנוּ מְכִינִים אֶת עֲצָמֵנוּ לְחַג הַפֶּסַח, חַג הַחֲרוּת, חַג הַגְּאֻלָּה. קִדְּם מְקַדִּימִים שְׁבַת הַגְּדוֹל, הַטַּעַם שֶׁנִּקְרָאת "שְׁבַת הַגְּדוֹל", כְּתוּב בְּזֵהָרָה, שְׁכָל אֲשֶׁר יִקְרָה בְּאֲמֻצַּע הַשְּׁבִיעִי מִתְחִיל בְּשַׁבָּת, וַיַּעַן שְׂרַבְנוּ ז"ל אוֹמֵר (לְקוּשֵׁי-מִוְהַר"ו, חֶלֶק א', סִימָן רנ), שְׁכָל הַנְּסִים נִקְרָאִים 'גְּדוֹל', כְּמוֹ שְׁכַתוּב אֶצְל אֱלִישֶׁע הַנְּבִיא: "סִפְרָה נָא לִי אֶת הַגְּדוֹלוֹת אֲשֶׁר עָשָׂה אֱלִישֶׁע", לְמַדִּים מִכָּאן שְׁנִסִּים נִקְרָאִים 'גְּדוֹל'. וְאִם-כֵּן בְּשַׁבָּת הָיוּ נְסִים גְּדוֹלִים. מְלַבֵּד זֹאת, שְׁבַשְׁבַּת לְחֻמוֹ

הַבְּכוֹרִים עִם הַמִּצְרִים וְאָמְרוּ לָהֶם: תָּנוּ לָעַם יִשְׂרָאֵל לְצֹאת, וְלֹא רָצוּ, אֲזַי גִּתְקִים: וְסִכְסַכְתִּי מִצְרִים בְּמִצְרַיִם, שֶׁהֵיוּ עֲסוּקִים עִם עֲצָמָם, וְזֶה "לְמַפָּה מִצְרִים בְּבְכוֹרֵיהֶם", הַבְּכוֹרִים בְּעֲצָמָם הָכּוּ בְּמִצְרַיִם.

בְּדֶרֶךְ כָּלֵל בְּשֶׁבֶת הַגְּדוֹל אוֹמֵר רַב הִקְהֵלָה דְרָשָׁה. כָּל רַב מְכִין לְעֲצָמוֹ פִּלְפוּל וְדִרוּשׁ, וְזֶה נִקְרָא בְּעוֹלָם 'שֶׁבֶת הַגְּדוֹל דְרָשָׁה', אָבֵל הַעֲנִיִּים אֵין לָהֶם מִזֶּה שׁוּם דְּבָר, כְּמוֹ שֶׁאָמַר פֶּעַם עֲנִי אָחָד לְרַב: אֵת הַפִּלְפוּל שֶׁלָּךְ תִּלְמִיד חָכֵם אַחֵר יְכוּל לְהַפְרִיף, אָבֵל שְׁלִי אֵין עֲדִין מִצּוֹת וַיֵּין וּבִשָּׁר לְחַג, זֹאת אֵף אָחָד אֵינוֹ יְכוּל לְהַפְרִיף. זֶה נִקְדָּה אֲמַתִּית. וְלִכֵּן דְרָשֵׁת 'שֶׁבֶת הַגְּדוֹל' צְרִיכָה לְהִיּוֹת שֶׁל רַב אֲמַתִּי יָרָא שָׁמַיִם, לְדַאֵג שֶׁיִּהְיֶה לְעֲנִיִּים לְצָרְכֵי הַחֵג. בְּמָקוֹם לְהִרְאוֹת שִׁיּוּדָע לְלַמֵּד, וְיִוָּדַע פִּלְפוּל יָפֵה, שִׁיְדַרְשׁ, שֶׁכָּל הַעֲשִׂירִים יִפְתָּחוּ אֵת כִּיִּסְיָהֶם, וְיִתָּנוּ לְעֲנִיִּים עַל צָרְכֵי הַחֵג. זֶה צְרִיף לְהִיּוֹת עֶקֶר הַדְרָשָׁה שֶׁל 'שֶׁבֶת הַגְּדוֹל'. הַרְבֵּי הַקְדוּשׁ מְרוֹפְשִׁין זִ"ע חֲזוֹר פֶּעַם אַחֲרֵי דְרָשָׁה שֶׁאָמַר בְּשֶׁבֶת הַגְּדוֹל, שֶׁאֵלֶּה אוֹתוֹ הַרְבֵּנִית: הֵאֵם פִּעֲלָתָ מִשְׁהוּ בְּדְרָשָׁה? וְעֵנָה: חֲצִי דְבָר פִּעֲלָתִי כָּבֵר. אֲזַי שֶׁאֵלֶּה: וְאִיזְהוּ? עֵנָה לָהּ: שְׁעֲנִיִּים מוֹכְנִים לְקַחַת, זֶה פִּעֲלָתִי.

וּבִאֲמַת אֵין זֶה מְלִיצָה, בְּמוֹצְאֵי-שֶׁבֶת זֶה (שֶׁבֶת הַגְּדוֹל) יִשְׁבוּ אֲצִלֵּי כְּמָה מְשַׁפְּחוֹת, שֶׁאֵין לָהֶם מְאוּמָה עַל צָרְכֵי הַחֵג, פְּשׁוּטוֹ כְּמִשְׁמַעוֹ. וּבִפְרָט מְשַׁפְּחָה אַחַת. וְהַצְּרִכְתִּי לְדַבֵּר יוֹתֵר מִשְׁעָה, לְשַׁכְנַע אוֹתָם שֶׁאֵין זֶה בּוֹשָׁה לְקַחַת. הַסְּבַרְתִּי לָהֶם, עֲנִי — אֵין זֶה בּוֹשָׁה. אֲדַרְבֶּה, הַעֲנִי מְאֹד קְרוֹב לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. דְּוֹד הַמְּלֶךְ קוֹרָא (תְּהִלִּים לֵד, ז): "זֶה עֲנִי קָרָא וְה' שָׁמַע", "תְּפִלָּה לְעֲנִי כִי יַעֲטֶף". מְבִיא בִזְהָר (פְּרָשֵׁת בְּלֶק), שֶׁשָּׁלַשׁ פְּעָמִים כְּתוּבָה הַמֶּלֶךְ 'תְּפִלָּה' בְּתֵהִלִּים: 'תְּפִלָּה לְמִשְׁה', 'תְּפִלָּה לְדוֹד', 'תְּפִלָּה לְעֲנִי'. בּוֹדַאי כְּשֶׁמִּשְׁה רַבְּנוֹ הַתְּפִלָּל, הִזָּה לְזֶה שְׁלֵמוֹת בְּתַכְלִית הַשְּׁלֵמוֹת, שֶׁאֵין שְׁלֵמוֹת אַחֲרֶיהָ, וּבּוֹדַאי כְּשֶׁדוֹד הַמְּלֶךְ הַתְּפִלָּל הִזָּה לְזֶה שְׁלֵמוֹת אֲמַתִּית, עִם כָּל זֹאת, בּוֹא וְרָאָה שֶׁתְּפִלָּה לְעֲנִי גְדוֹלָה יוֹתֵר מִשְׁנֵיהֶם, כִּי נֹאמַר: "תְּפִלָּה לְעֲנִי כִי יַעֲטֶף", דְּעַבִּיד עֲטוּפִין לְכָל צְלוֹתָא, כָּל תְּפִלוֹת הַצְּדִיקִים צְרִיכוֹת לְחַפּוֹת לְתְּפִלַת הַעֲנִי. כִּי עֲנִי שֶׁאֵין לוֹ עַל

צָרְכֵי הַחַג בּוֹכָה לְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וּתְפִלוֹתָיו עוֹלוֹת לְשָׁמַיִם, וְעוֹשׂוֹת רַעַשׁ גָּדוֹל, עַד שֶׁעַל-יְדֵי הַלֵּב נִשְׁפָּר שְׁלוֹ מִתְעַלּוֹת כָּל הַתְּפִלוֹת שֶׁבְעוֹלָם. לְמַדִּים מִכָּאן מָה זֶה תְּפִלָּה לְעַנִּי. אוֹמֵר עַל זֶה מוֹהֲרָנִי תַּ"ו"ל (לְקוּטִי-הַלְכוֹת, תְּפִלַּת מְנַחָה, הַלְכָה ז'): כָּל זֶה נֶאֱמַר עַל עַנִּי שֶׁבוֹכָה לְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שָׂאִין לוֹ עַל צָרְכֵי הַחַג, שָׂאִין לוֹ מָה לֶאֱכֹל וְכוּ'. עַל אַחַת בְּמָה וְכַמָּה כִּשְׂפִיהוּדֵי הוֹלֵךְ לְחֹדֶר מִיחָד, וּבְמָקוֹם שָׂאִין שֵׁם בְּנֵי-אָדָם, אוֹ בְשֻׁדָּה אוֹ בַּיַּעַר, וּמִתְיַשֵּׁב שָׁם, וּמִתְחִיל לְבַכּוֹת לְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שֶׁהוּא עַנִּי בְרוּחָנִיּוֹת: "רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, אָנִי כֹל-כֹּף רְחוּק מִמֶּךָ", "רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, אֵין עוֹד חוּטֵא וּפּוֹשַׁע יוֹתֵר מִמֶּנִּי", "אָנָּה הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הוֹצִיאֲנִי מִהַפֶּחַ יְקוֹשׁ שֶׁנִּפְלַתִּי אֵלָיו", וְשׁוֹפֵף דְּמָעוֹת כַּמַּיִם, אֵיזָה נַחֲתֵרוּחַ עוֹשֶׂה לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ. זֶה עַנִּי קָרָא וְה' שָׁמַע, כִּי הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא קָרוֹב לְנִשְׁבָּרֵי לֵב, כַּדְּכָתִיב (תְּהִלִּים לֵד, יט): "קָרוֹב ה' לְנִשְׁבָּרֵי לֵב וְאֵת דַּכְּאֵי רוּחַ יוֹשִׁיעַ". אֲזֵי הַצְּרָכָתִי לְשִׁכְנָעַם שָׂאִין בּוֹשֶׂה לְקַחַת וְכוּ', אַדְרָבָּה מִי שָׂאִין לוֹ וְלוֹקַחַת, הוּא מְזַכֶּה אֶת אַחֲרִים בְּמַצּוֹת צְדָקָה, וּלְבַסּוֹף אִם יִתְחַזַּק, אֲזֵי הוּא יִתֵּן לְאַחֲרִים. אוֹמְרִים תְּכַמִּינוּ הַקְדוֹשִׁים: כָּל מִי שֵׁישׁ לוֹ וְאֵינוֹ נוֹתֵן, אֵינוֹ נִפְטָר מִהָעוֹלָם עַד שֶׁהוּא נִצְרָךְ לְבְרִיּוֹת, וְזוֹ הַקְלָלָה הַכִּי גְדוֹלָה, כִּי אוֹי לְאָדָם שֶׁזָּקוּק לְאַחֲרִים. אוֹמֵר רַבְּנוּ ו"ל (לְקוּטִי-מוֹהֲרָנִי, חֶלֶק א', סִימָן ז'): בְּנֵי אָדָם שָׂאִינָם דְּבוֹקִים בְּהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הֵם חַיּוֹת בְּדַמּוֹת אָדָם, אָנוּ רוֹאִים בְּמַצִּיאוֹת אָדָם שֶׁהוּא רְחוּק מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, הוּא גְדָמָה כְּחֵיה טוֹרֶפֶת וְכוּ'. וְלִכְּן אֶסוּר לְתַת אֲמוּנָה בְּשׁוּם בְּרִיָּה, אֵל תַּחֲיוּ בְּאַשְׁלִיּוֹת שֵׁישׁ לְכֶם חֲבָרִים. אֵין מִשְׁגַּ כְּזֶה! אֵימַתִּי יוֹדְעִים שֵׁישׁ לְאָדָם יָדִיד וְרַע? כִּשֶׁהוּא נִמְצָא בְּצָרָה וְעוֹזְרִים לוֹ וְדוֹאֲגִים לוֹ, זֶה נִקְרָא חֲבֵר טוֹב. אָבֵל אִם אָדָם עֲשִׂיר, וְאֵז רֹקְדִים כָּלֵם סְבִיבוֹ, וּבָאִים אֵלָיו, אֵין הֵם נִקְרָאִים אוֹהֲבִים, אוֹמֵר שְׁלֵמָה הַמְּלִךְ (מִשְׁלֵי יד, כ): "אֵהְבִי עֲשִׂיר רַבִּים", אָבֵל הַכֹּל שֶׁקָּר וְכָזָב, כִּי כָּל אֶחָד רוֹצֵה אֶת שְׁלוֹ, אֶת הַכֶּסֶף שֶׁל הָעֲשִׂיר, וְהִרְאָה — "חֲכַמַּת הַמִּסְכֵּן בְּזוּיָה" (קִהְלֵת ט, טז). וְלִכְּן אָדָם שָׂאִינוּ מְדַבֵּר לְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אָדָם שָׂאִינוּ מִסְתַּכֵּל עַל הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אִם אֵינוֹ נוֹשֵׂם אֶת הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אִם אֵינוֹ מְרַגֵּשׁ אֶת הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הוּא נֶעְתֵּק לְגַמְרֵי מִשְׁרָשׁוֹ, וְהוּא חַיָּה בְּדַמּוֹת

אָדָם, וְגֵרוּעַ יוֹתֵר מִחַיָּה, כִּי עַל חַיָּה כְּתוּב (ישעיה א, ג): "יָדַע שׁוֹר קוֹנְהוּ וְחֲמֹר אָבוּס בְּעֶלְיוֹ". הַשׁוֹר מִפִּיר אֶת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הַחֲמֹר מִפִּיר מִי שְׁנוֹתָן לוֹ לֶאֱכֹל, וְאֵלּוּ בְּנֵי-אָדָם אָנוּ רוֹאִים, שְׂמֻסָּגְלִים לְקַבֵּר אֶת זוּלָתָם עַל לֹא דָבָר. וְלָכֵן אֵין זֶה בּוֹשָׁה לְהִיּוֹת עָנִי, כִּי עָנִי יֵשׁ לוֹ אֶת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כְּמוֹ שְׂפָתוֹב (תהלים קט לא): "כִּי יַעֲמֵד לְיָמִין אֲבִיוֹן", מִי עוֹמֵד עַל יָמֵינוּ שֶׁל הָאֲבִיוֹן? הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא! וְלָכֵן הִצְרַכְתִּי לַחֲזֹק אֲנָשִׁים שְׂמֵתִבְיָשִׁים לְקַחַת. וְאִמְרַתִּי לָהֶם: לְהִתְבַּיֵּשׁ צְרִיף כְּשֶׁגּוֹנְבִים מֵהַזּוּלָת. גִּנְבַּ חוֹשֵׁב: הִנֵּה גִנְבַתִּי מְזוּלָתִי, הִנֵּה הִצְלַחְתִּי לְרַמּוֹתוֹ וְכוּ', וְהוּא צוֹחֵק וְצוֹחֵק, וּבִטּוּחַ בְּהִצְלַחְתּוֹ הַנְּבִיט וְכוּ', וְעוֹד מִפִּיל אֶת הָאֲשָׁמָה עַל הַנְּגַנְבַּ וְכוּ'. וְאִף חוֹשֵׁב שְׂמַגִּיעַ לוֹ, וְהַדְמִיּוֹן מְשַׁכְנָעוֹ שֶׁלֹּא גִנְבַּ כָּלֵל רַק נָטַל אֶת הַמַּגִּיעַ לוֹ. וְאִם-כֵּן גִּנְבַּ זֶה בּוֹשָׁה לְהִיּוֹת, כִּי סוּף גִּנְבַּ לְתַלְיָה.

וְלָכֵן קִדְּם הַפֶּסֶחַ יֵשׁ לָנוּ מִצְוָה שֶׁל מַעוֹת חֲטִיִּים, לְדַאֵג שְׂיִהְיֶה לְכֻלָּם עַל חַג הַפֶּסֶחַ. זֶה הַחֲסֹד! לֹא רַק שֶׁלֹּא גּוֹנְבִים וְלֹא נוֹטְלִים כֶּסֶף הַזּוּלָת, וּמִשְׁלָמִים אֶת הַחֹבוֹת שְׁחִיבִים, אֲלֹא עוֹד נוֹתְנִים צְדָקָה בְּשֹׁפֵעַ, וּבְזָה רְאוּיִים לְגֵאֲלָה. וְעַל זֶה אוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (תנא דבי אליהו זוטא, פֶּרֶק א'): גְּדוּלָה צְדָקָה שְׂמַקְרַבַת בֵּיאַת בֶּן דְּוֹר. וְלָכֵן כָּל אֵלּוּ הַדּוֹאֲגִים שְׂיִהְיֶה לְעָנִיִּים עַל צְרִכֵי הַחֵג, בְּזוּכּוֹתָם נִזְכָּה לְהַגְאֵל. וְכַתּוּב בְּשִׁלְחַן עֲרוּף, שְׂגַם עָנִי צְרִיף לְתַת צְדָקָה. וְהִנֵּה עָנִי קָבַל שֹׁפֵעַ מִסְפִּיק עַל פֶּסֶחַ, דִּי וְהוֹתֵר, אֲזִי גַם הוּא צְרִיף לְדַאֵג: הִנֵּה אָבַל עֲדוּן יֵשׁ מִשְׁפָּחָה שְׁחֹסֵר לָהֶם דְּבַר זֶה אוֹ אַחַר, וְלוֹ יֵשׁ פִּי כַּמָּה וְכַמָּה, אֲזִי עָלִי לְעוֹר לְאַחֲרִים, אֲשֶׁר זֶה דְּבַר גְּדוּל מְאֹד.

עַל-יְדֵי נְתִינַת צְדָקָה אָדָם מֵרְאָה שֶׁהוּא בָנוּ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. וְלִהְפֹּךְ — אִם הוּא רָשָׁע וְאֲכֹזֵר וְגוֹנֵב מֵהַזּוּלָת, הוּא מֵרְאָה שְׂאִינָנוּ בָנוּ יִתְבַּרֵךְ, אֲלֹא בֶן הַשְּׁפָחָה. הֵן אָמַת שְׂעַכְשׁוֹ נִתְקִים: "כִּי שְׁפָחָה תִּירַשׁ אֶת גְּבֻרָתָהּ", וְכִמוֹ שֶׁסֶפֶר רַבְּנוּ ז"ל (ספּוּרֵי-מַעֲשִׂוֹת, מֵהַבֵּן מִלּוֹ וְבֶן שְׁפָחָה שְׂנַחֲלָפוֹ) שֶׁהֵבֵן שְׁפָחָה נַעֲשָׂה מְלֶךְ, וְכֻלָּם מְכַבְּדִים אֶת בֶּן הַשְּׁפָחָה, כָּלָם מְסִיעִים לוֹ, וְאֵלּוּ בֶּן הַמְּלֶךְ מְסַכֵּן גְּדוּל, כָּלָם מְחַרְפִּים וּמְבַזִּים אוֹתוֹ, וְכַפִּי שְׁקוּרָה הַיּוֹם, הַנּוֹכְלִים וְהַרְיָקִים וּפּוֹחֲזִים שׁוֹחֲקִים וּמְצַלִּיחִים, וְאֵלּוּ הַצְּדִיקִים הָאֲמֵתִיִּים הֵם עָנִיִּים

מְרוּדִים וּמְבֻזִים וְכוּ'. שְׁמוֹ מְדִינָה טְפֹשִׁית, שְׁאָמַר רַבְּנוּ ו'ל, כְּשֶׁנִּתְּהַפֵּף שֶׁהֵבִין מֶלֶךְ עָלָה לְמַעְלָה, וּבֵן הַשְּׂפָחָה יָרַד לְמַטָּה הֵיכָן שְׁצָרִיךְ לְהִיּוֹת, אֲזַי הַחֲזִיר אֶת הַשֵּׁם לְמְדִינָה הַטְּפֹשִׁית, הַשֵּׁם הָאֲמִתִּי: מְדִינָה חֻכְמָה.

וְלָכֵן עָלִינוּ לְהַכִּין אֶת עֲצֻמְנוּ עִכְשָׁו יוֹתֵר מִתְּמִיד לְעֹזֵר, שִׁיְהִיָּה לְכָל הָעֲנִיִּים עַל צָרְכֵי הַחֵג. רַבְּנוּ ו'ל אֹמֵר (לְקוּטֵי-מִוְהַרְ"ן, חֶלֶק א', סִימָן קו) עַל הַפְּסוּק (תְּהִלִּים מֵא, ב): "אֲשֶׁרִי מִשְׁכִּיל אֶל דָּל", אֲשֶׁרִי אָדָם הַמְּכַנִּים שְׁכָל בְּדֵל, זֶה עֵקֶר הַצְּדָקָה שֶׁהוֹלְכִים לְחֻזֵק וּלְעוֹדֵד וּלְשִׂמְחָה יְהוּדִים שְׂבוּרִים, שְׁעוֹבֵר עֲלֵיהֶם צְרוּת וְיִסּוּרִים, עִם מֶלֶךְ טוֹבָה יְכוּלִים לְהַצִּיל יְהוּדִי, עִם דְּבוּר אֶחָד יְכוּלִים לְקַרֵּב יְהוּדִים לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. כָּל-כֶּף הַרְבֵּה יְהוּדִים מְסֻתּוֹבְבִים שְׂבוּרִים וּרְצוּצִים, וְהִנֵּה בָּא יְהוּדִי וּמְחַזֵּק אוֹתוֹ — זֶה הַצְּדָקָה הַכִּי גְדוֹלָה. וְלָכֵן עָלִינוּ לְהַפְּיץ אוֹר רַבְּנוּ ו'ל בְּמִסִּירוֹת הַכִּי גְדוֹלָה, וְלֹא נִסְתַּכַּל עַל הַסִּתּוֹת הַסֵּמ"ך-מ"ם הַרְשָׁע, יַמַּח שְׁמוֹ וְזָכְרוּ, וְשִׁמְסִית וּמְדִיחַ שְׁלֵא לְהַפְּיץ אוֹר רַבְּנוּ ו'ל, אֶלָּא עָלִינוּ לְהַדְלִיק אֶת כָּל הַגּוֹלָה עִם אוֹר אֵין סוֹף בְּרוּךְ הוּא. עֲדִין אָנוּ נִמְצָאִים בְּגִלוֹת מְרָה, חֲשֵׁף כְּפוּל וּמְכַפֵּל, אֵל תַּחֲיוּ בְּאֲשֻׁלִּיּוֹת, שְׁעֲדִין יֵשׁ לָנוּ מַלְכוּת יִשְׂרָאֵל, כָּל זְמַן שְׁאִין גְּאֻלָּה, שְׁאִין מְשִׁיחַ צְדָקְנוּ מוֹשֵׁל, וּמַהִי מִמְשַׁלְת הַמְּשִׁיחַ? שְׁמוּסֵר אֶת הַמְּלוּכָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, "וְהִיְתָה לְהוֹי"ה הַמְּלוּכָה וּמוֹשֵׁל בְּגוֹיִים", עֲדִין אֲנַחְנוּ בְּגִלוֹת. אֵל תַּחֲיוּ בְּאֲשֻׁלִּיּוֹת. וּבְפָרֵט עִכְשָׁו, שְׁאָנוּ רוֹאִים שְׂרוּצִים לְעַקֵּר אֶת הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה, לְסַגֵּר בְּתִי כְּנִסְיוֹת וּמְדַרְשׁוֹת, יְשִׁיבוֹת וְכוּלְלִים. וְעַקֵּר הַכְּנִנָּה לְבַטֵּל אֶת הַתּוֹרָה. אֶךְ אֵינָם יוֹדְעִים שְׁמֵאֵז שֶׁהִיוּ עִם יִשְׂרָאֵל בְּמִצְרַיִם וְקָם עֲלֵיהֶם פְּרַעֲהַ, לְבַסּוֹף יֵצְאוּ מִשָּׁם, וְהַמִּצְרַיִם טָבְעוּ בַיָּם, וְעַם יִשְׂרָאֵל קִבְּלוּ אֶת הַתּוֹרָה בְּהַר סִינַי, וּמַדּוּעַ שְׁמוֹ סִינַי? שְׁמֵשׁ יָרְדָה שֶׁנֶּאֱמַר לְעוֹלָם (שְׁבַת פט.), וְאֲמוֹת הָעוֹלָם שׁוֹנְאִים אֶת יִשְׂרָאֵל שֶׁנֶּאֱמַר עוֹלָם, וְגוֹזְרִים עֲלֵיהֶם גְּזֵרוֹת שְׁמַד, וּמֵאֵז שֶׁיֵּצְאוּ מִמִּצְרַיִם קָם עַל יִשְׂרָאֵל עַמְלֵק, אֲשֶׁר הוּא הָיָה הָרֵאשׁוֹן שֶׁהִעִז לְהִלָּחֵם בָּהֶם, וְלֹא חָשַׁשׁ לְקַפֵּץ לְאִמְבִּטְיָה רוֹתַחַת, וְהוּא נָתַן הַסְּכָמָה לְכָל הָאֲמוֹת לְקַפֵּץ עַל יִשְׂרָאֵל, וּמֵאֵז אוֹתוֹ עַמְלֵק מְנַסִּים הַגּוֹיִים לְהַכְנִיעַ אֶת יִשְׂרָאֵל, אֶךְ הִיָּה לֹא

תהיה, לא יצליחו להשפיע תורה מצוות מעם ישראל.

ועל-כן ראו להתחזק, כל יהודי צריך להיות עטור בזקן ופאות, ואומר מוהרנ"ת ז"ל: כשאדם עוזב את היהדות הוא מקצץ את זקנו ופאותיו, וזה הסימן של יהודי: זקן ופאות, ועל זה עלינו למסר את נפשנו, איננו חוששים מאף אחד, אנו מוכנים למסר נפשנו בעבורו יתברך, ולא נתן להסיר את הפאות, וכן נגדל את ילדינו בפאות קדושות, וזה דוקר מאד לסמ"ך-מ"ם.

וכן צניעות האשה זה החן והיפי שלה, הן בגדים צנועים על טהרת הקדש, והן שלא יתגלו שערות ראשה, חס ושלום. ואשרי מי שמגלחת שערות ראשה שלא יתגלו בחוץ. ואז יכולה לחבש פאה, שיש על זה הטר מאין ספר פוסקים, וכן יכולה לחבש מטפחת, כפי שפוסקים הרבה מהפוסקים, אלו ואלו דברי אלקים חיים. אבל שתראה שעה אחת משערותיה על זה אין שום הטר, והזהר מקלל את הבעל שמתיר לאשתו לגלות שערותיה. והגאון הצדיק ר' שלום משאש, זכר צדיק וקדוש לברכה, אומר: אשרי אשה ההולכת בפאה, ואינה מתבישת לילך בין פורקי על, והיא גאה שאין רואים את שערותיה. וכן נוהגות הנשים הפשרות החרדיות, שמסירות את שערותיהן לגמרי, שאז מבטח להן שאין עליהן דינים, ובבית אין דינים, ולכן אשרי האשה ההולכת בצניעות, זה מה שדוקר לסמ"ך-מ"ם, זה מה שדוקר לערב-רב, שאנו עובדי ה' בשלמות ראויה. שאנו מאחדים באחדות אחת, באהבת הבריות, ואוהבים את כל יהודי אשר הוא חלק אלוך ממעל. אבל הסמ"ך-מ"ם הרשע, ימח שמו וזכרו, מסית ומדיח, שאלו כלל כלי התקשרת, כלי השופכין, הן הטלויזיה, הן העתונים, הן הרדיו, אשר כלם כאחת כלי תשקרנת, כי מדברים דברי בדים וכזב ורק טובתם רוצים, ומכל שפן כלי התקשרת של פורקי העל, שהם מלאים גאוף, כפירות ואפיקורסות, ונביל פה ועבודה זרה. ולכן צריכים להשמר מהם מאד, שומר נפשו ירחק מהם, לא להסתפל בהם ולא להתראין אצלם וכיו, ואסור לבוא עמהם בטוען ונטען, וכמאמר החכם: כל המתנבל עם מנוול — הוי כמהו.

ולכן עלינו להתחזק יחד לפני פסח, ולזכר שאין לנו אלא את
 אבינו שבשמים. ורבנו ז"ל מגלה לנו נוראות נפלאות מה זה פסח,
 מה זה יציאת מצרים, כי כל הגליות, אומר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן,
 חלק א') נקראות מצרים, על שם שהיו מצרים לישראל. והקדוש-
 ברוך הוא מוציאנו ממצרים — ממצרים, מהצמצום
 שלנו, כל אחד מאתנו שבור ומבהל ומבלבל ובדפאון, והנה אנו
 זוכים ביציאת מצרים לצאת מכל הזהמות הללו ולחזור בתשובה,
 ולכן בליל בדיקת חמץ, עלינו לבקש הרבה את הקדוש-ברוך הוא:
 כשם שאנו זוכים לבער את החמץ הגשמי, נזכה לנקות את החמץ
 הרוחני מאתנו, שזה הפירות והאפיקורסות, הקשיות והספקות,
 העצבות והדפאון שעובר עלינו, השנאת חנם והמריבות שעובר
 עלינו. ואם איננו זוכים לתקן את כל העולם כלו, על-כל-פנים עלינו
 לראות שבד' אמות שלנו, שבנה רבנו ז"ל במסירות נפש, שזה נקרא
 "היכל-הקדש", שאומר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן נט),
 שהצדיק בונה "היכל-הקדש", שם עלינו לשמר שלא יהיה בינינו
 שום שנאה, שום קנאה, שום תחרות וכבוד, ומכל שכן שלא יגביה
 יהודי יד על חברו, ומכל שכן שיעזרו זה לזה, שיפייסו זה את זה,
 שלא ישתלטו זה על זה, ואומר רבנו ז"ל, שאדם צריך לשמר,
 שהרע של אלו האנשים לא ידבק בו, זו בדיקת חמץ שעלינו
 לעשות, להוציא מאתנו את השנאת חנם אחת ולתמיד, ומי שאינו
 יכול להשלים עם חברו, שיעזב את הקהלה שלנו. זה ההיכל של
 רבנו ז"ל, מתיבתא דארעא כעין מתיבתא דרקיעא, ואומר רבנו ז"ל:
 המקרבים שיש לצדיק בעולם הזה, הם יהיו בעולם הבא, ולכן כפי
 שנתנהג פה — כן נתנהג למעלה, אם נאהב זה את זה כאן — כך
 יהיה למעלה, ואם גריב זה עם זה — כך יהיה למעלה, ואוי לאותה
 בושח וכלמה, פשיראו מלאכים שיש קבוצה שבה מקניטים זה את
 זה, ומדברים לשון-הרע זה על זה וכו'. ולכן אני רוצה בד' אמות
 שלנו, שלא יהיה לשון הרע ורכילות וליצנות זה על זה. והנה אנו
 בערב פסח, ששורפים את החמץ, אומרים חכמינו הקדושים,
 שבערב פסח נשחט הסמ"ך-מ"ם, הלואי נזכה לראות זאת כמו
 עינינו.

והנה בליל הסדר אומרים את ההגדה, אומר רבנו ו"ל, שאומרים את ההגדה בקול רם, ולהזהר לא להגיע לכעס ורציחה, שזה קלקול הברית, וצריכים להיות סבלן ובעל ארץ רוח, פי כף אומר הצדיק הקדוש מקרליון, למה נקרא ליל הסדר? פי כפי שמתנהגים אז, כף מתנהגים כל השנה, ולכן צריכים להזהר אז, שיהיה שלום עם האשה והילדים, פי כף ימשך כל השנה, וכתוב בזהר, שהקדוש-ברוך-הוא הולך עם כל הפמליה של מעלה, עם כל הצדיקים בכל בתי ישראל, ומסתכל כיצד יושבים כלם יחד, ואומרים את ההגדה, ומשבחים ומפארים אותו יתברך, והקדוש-ברוך-הוא אומר לצדיקים ולמלאכים שמלויים אותו: "ראו את בני איך שהם משבחים אותי"! אשרי האדם שזוכה בליל הסדר לראות, כביכול, את הקדוש-ברוך-הוא עם פמליה של מעלה, ואוי לאדם שאינו שם לב שהקדוש-ברוך-הוא נמצא ואין בלעדיו נמצא, וכל המלאכים מבקרים את ביתו, ומכל שכן וכל שכן אליהו הנביא בא לבתי ישראל, ויכולים לפעל אז כל מה שצריכים. ולכן צריכים להשמר בליל הסדר לומר את ההגדה בקול רם וברור, שזה תקון המחין, תקון הברית, את זאת עלינו להחדיר בנו, שאין לנו על מי להשען אלא על אבינו שבשמים, ואל לנו להתפחד משום ברה שבעולם, אף אחד אינו יכול לעשות לנו רע, אם נרגיל עצמנו לדבר אל הקדוש-ברוך-הוא, אז נהיה בטוחים ששום רשע, שום ארור וטמא לא יוכל לנו.

היה יהודי אחד, שהיה לו בית מרוח, ולא היה לו לשלם, והגוי בעל-הבית הזהירו שתוף חדש אם אינך בא לפרע את החוב — אכניסך במאסר. ובימים דאז הפריצים היתה ידם על העליונה, ויכלו לעשות בנתיניהם כרצונם. והנה חולף יום ועוד יום והיהודי חסר אונים, אמר לאשתו: איני יכול יותר, אני מגביה ידים. והאשה חזקה אותו: מה לך להתאש, הלא ישנו צדיק בשם הבעל-שם-טוב הקדוש, שכל הבא אליו רואה נסים נגלים ומופתים, לך תסע אליו. ומחמת גדל עניו, לא היה לו מעות לנסיעה, והחל לילך רגלי, וקדם

שיט בנחל לד תשלה אָשֶׁר

שְׁהִיֵּעַ לְמַעַזְבוֹ נִתְּךָ גִשְׁם עַז אַרְצָה, וְנִתְּלַכְלַךְ לְגַמְרִי, וּכְשֶׁהִגִּיעַ
לְחֶצֶר הַצַּדִּיק, לֹא נָתַנוּ לוֹ הַגִּבָּאִים לְהַפְנֵס, וּמֵרַב צֶעַר הִלָּךְ
לְבֵית-הַכְּנֶסֶת לִישׁוֹן, וַיִּשָּׁן שָׁם, וַיְהוּדִים רַחֲמָנִים בְּנֵי רַחֲמָנִים הִבִּיאוּ
לוֹ לְאָכֹל. וְהִנֵּה הִגִּיעָה 'שִׁבְתֵּי הַגְּדוֹל', וְהִבְעַל-שָׁם טוֹב הַקְּדוֹשׁ זִי"ע
אָמַר דְּרָשָׁה, וּמָה אָמַר: הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְלֵא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ,
וְאֵין שׁוּם מְצִיאוֹת בְּלַעֲדָיו יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, וְהִכַּל לִפְלֵי זֶה אֱלֹקוֹת וְכוּ',
וּלְפַעֲמִים כְּשֶׁאָדָם רַע וְמָר לוֹ, וְאֵין לוֹ לְשָׁלֵם שְׂכָר דִּירָה, שְׂיִצְעַק
קוֹלֵי קוֹלוֹת, וְאָז לֹא יִצְטָרֵךְ לְשׁוּם בְּשָׂר וְדָם. תִּכְף כְּשֶׁשָּׁמַע כְּזֹאת
הָאִישׁ, הִחֲלִיט שְׂאִינוֹ צְרִיךְ לְהַפְנֵס לְצַדִּיק, וְחִזַּר הִבִּיתָהּ וְכוּ',
כְּשֶׁהִגִּיעַ לְבֵיתוֹ, שְׁאַלָּה אוֹתוֹ אֶשְׁתּוֹ: מָה אָמַר לָךְ הַרְבִּי? וְעָנָה: זֶהוּ
סוֹד, וּבְאֲמֻצַּע אֲמִירַת הַהֲגָדָה אָמַר לָךְ אֵת הַסוֹד. וְהִנֵּה כְּשֶׁהִגִּיעוּ
לְקֻטֵּעַ: "וּנִצְעַק אֶל ה' אֱלֹקֵינוּ", אָמַר לָהּ: דַּעֵי לָךְ, שְׂכָאן אָמַר הַרְבִּי
לְצַעַק. וְהִחֲלוּ שְׁנֵיהֶם לְצַעַק: "וּנִצְעַק אֶל ה' אֱלֹקֵי אֲבוֹתֵינוּ, וַיִּשְׁמַע
הוֹי"ה אֵת קוֹלֵינוּ, וַיִּרְא אֵת עֲנִינּוֹ וְאֵת לְחֻצְנוֹ" וְכוּ', וְצַעֲקוּ קוֹלֵי
קוֹלוֹת. לְפַתַּע פְּתָאם שְׁמַעוּ דְּפִיקוֹת עַל הַדְּלֵת, וּנְגַשׁ הִיְהוּדֵי לְפַתַּח,
וְצַמַּד שָׁם אֵיזָה גוֹי, וְאָמַר: עֲשִׂיתִי כֶּף וְכוּ', וְאֵנִי חוֹשֵׁשׁ שֶׁהַמְּשֻׁטְרָה
תִּאָסֵר אוֹתִי וְכוּ', הֵיזֹת שְׂשֻׁמְעֵתִי קוֹלוֹת מִבֵּיתְכֶם, הִבְנֵתִי שְׂאֵתֶם
עֲרִים עֲדִין, וְהִנֵּה יֵשׁ לִי כָּאֵן שְׁתִּי שְׁקִיּוֹת שֶׁל זָהָב, אֲנִי נוֹתֵן בְּכֶם
אֲמוֹן, קָחוּ אֵת זֹאת בִּינְתִים עַד שְׁאֲשׁוּב. וְהִרְאוּ לוֹ אֵיזוֹ פְּנֵה לְהַנִּיחַ
אֵת הַשְּׁקִיּוֹת. וְהַגּוֹי נִעְלָם, וְלֹא חִזַּר יוֹתֵר לְעוֹלָם. וְהִזָּה לָהֶם לְשָׁלֵם
אֵת הַשְּׂכָר דִּירָה, וְעוֹד נוֹתֵר לָהֶם שְׁפַע בְּפִרְנֶסָה. לְמַדִּים מִכָּאֵן,
כְּשֶׁאָדָם יוֹדֵעַ שְׂאֵין לוֹ רַק הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, מִיָּד נוֹשָׁע. וְאֵל
תִּחְשְׁבוּ שְׁפַעֵם הָיָה זֶה. אֵלָּא גַם אֲצִלִּי הָיָה סְפוּר כְּזֶה, נִשְׂאֵתִי, וְלֹא
הָיָה לִי כְלוּם, אֲבָל הִיִּיתִי חֲזַק בְּאֲמוּנָה בְּהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כָּל יוֹם
הִלַּכְתִּי לְהִתְבּוֹדֵד בְּשֻׁדָּה, כָּל יוֹם לְמַדְתִּי, וּבִטְחַתִּי בְּהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא, כְּשֶׁסִּימַתִּי אֵת הַתְּפִלוֹת בְּשֻׁדָּה, הִסְתַּוְּכַבְתִּי עַל פְּנֵי הַבְּתִימִים,
וְהִפְצַתִּי אֵת סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל, וְקִבְּצַתִּי נְדָבוֹת, וּבְזָה הַחֲיִיתִי אֵת
מִשְׁפַּחְתִּי. יוֹם אֶחָד בָּא בַּעַל-הַבַּיִת אֲצִלִּי וְאָמַר לִי: אִם אֵינְךָ מְשָׁלֵם
לִי שְׂכָר דִּירָה תוֹךְ חַמְשָׁה יָמִים, אֲנִי מְגַרְשֶׁךָ, וְאָז הִחַק הָיָה נִקְשָׁה,
שְׂיֵשׁ זְכוּת לְבַעַל-הַבַּיִת לְסַלֵּק אֵת הַדָּר אִם אֵינוֹ מְשָׁלֵם וְכוּ'. וְהִנֵּה
הִגִּיעַ הַיּוֹם הַחֲמָשִׁי, וְעַדִּין אֵין לִי מְרָאָה מְקוֹם לְשָׁלֵם וְכוּ'.

והִלְכֹתִי לְבֵית-הַכְּנֶסֶת, וּפְתַחְתִּי אֶת אַרְוֶן-הַקֹּדֶשׁ, וּבְכִיתִי לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ: מְתֵי אַרְאָה יְשׁוּעָה?! וְהִנֵּה שָׁמַעְתִּי שְׂוֹכְנֵס מִיִּשְׁהוּ לְבֵית-הַכְּנֶסֶת, וְתַכְףּ מְחִיתִי דַמְעוֹתַי, וּפְתַחְתִּי הַגְּמָרָא לְלַמַּד וְכוּ', וְאָמַר לִי הַיְהוּדִי: הִיוּ לִי מַעוֹת צְדָקָה, וְחָלַמְתִּי הַלִּילָה, שְׁאָדָם הָרֵאשׁוֹן שְׁאָפְגַשׁ אֲשֶׁלֶם לוֹ וְכוּ'. וְנָתַן לִי סְכוּם כֶּסֶף, וְהִנֵּה שָׁם בְּדְיוּק הַסְּכוּם לְשֶׁלֶם שְׂכִירוֹת וְכוּ', וְהִנֵּה אָנִי חַי, וְאֵין חַי מְכַחֵשׁ אֶת חַי. כְּשֶׁאָדָם יוֹדֵעַ שְׂיִישׁ לוֹ רַק הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֵינוֹ חוֹשֵׁשׁ כָּלֵל מֵאִישׁ. בְּוֹדָאִי, אוֹמַר רַבְּנוּ ז"ל (סֵפֶר-הַמִּדּוֹת), הַבּוֹרַח מִהַצָּרָה פֶקַח; אָבֵל עַל הָאָדָם לְזָכֹר, שְׁבָכֵל מְקוּם שְׂנַמְצָא, יֵשׁ לוֹ אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאֵז הַיְכָן שְׂיִהְיָה — יִזְכֶּה לְאוֹר. וְכִמוֹ שְׂאוֹמֵר דּוֹד הַמְּלֹךְ (תְּהִלִּים קל"ט): "פְּלִיאָה דַעַת נִשְׁגָּבָה מִמֶּנִּי לֹא אוֹכֵל לָהּ", אֵינְנִי יָכוֹל לְהִבִּין אֵיךְ אָדָם יָכוֹל לִזְמַר שֶׁהוּא רַחוּק מִהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, "אָנָּה מִפְּנֵיךְ אֲבָרַח, אִם אֶסַּק שְׂמִים שָׁם אִתָּה, וְאֶצִּיעָה שְׂאוֹל הַנֶּךְ", הַיְכָן שְׂאֵלֶךְ — שָׁם הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, "וְאָמַר אַךְ חֲשֵׁךְ יִשׁוּפְנִי, וְלִילָה אוֹר בַּעֲדֵנִי, גַּם חֲשֵׁךְ לֹא יַחֲשִׁיךְ מִמֶּךָ וְלִילָה כִּיּוֹם יֵאִיר".

וְלִכֵּן אֲבַקֵּשׁ אֶת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, הִנֵּה נִכְנַס פֶּסַח — פֶּה-סַח, יְכוּלִים לְבַקֵּשׁ רַק מִהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְלִפְחַד רַק מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, וְאֵל לָנוּ לְחַשֵׁשׁ מִשׁוּם נוֹכַל וְרִיק וּפּוֹחַז, בְּוֹדָאִי עוֹבֵר עָלֵינוּ עֲכָשׁוּ צְרוּת רַבּוֹת מֵאִינְשֵׁי דְלֹא מַעְלִי. סֵפֶר הַרְבֵּי ר' יוֹסֵף יִצְחָק מְלִיוֹבְכִיץ, כְּשֶׁחֲקְרוּ אוֹתוֹ הַק.ג.ב. וְהִנִּיחוּ אֶקְדַּח עַל הַשְּׁלֶחֶן, וְאָמְרוּ לוֹ: אִם לֹא תַעֲנֶה תִירָה בְּמִקּוּם. וְלֹא נִבְהַל כָּלֵל, כִּי קִבַּל עַל עֲצָמוֹ שְׂמָה שְׂרַק יִקְרָה עִמּוֹ לֹא אֲכַפֵּת לוֹ, הוּא מוֹסֵר עֲצָמוֹ רַק לְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְלִכֵּן לֹא פֶחַד מִשׁוּם בְּרִיָּה וְכוּ', וְתַכְףּ כְּשֶׁאָמַר לוֹ הַרְשָׁע אִם לֹא תִדְבֵּר — תִּתְרַג בְּמִקּוּם וְכוּ', עָנָה וְאָמַר לוֹ בְּתַמִּימוֹת וּבְכַפְשִׁיטוֹת: הַצַּעְצוּעַ הַזֶּה יָכוֹל לְהִפְחִיד אָדָם שְׂחִי בְּלִי הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, רַחֲמָנָא לְצַלֵּן, אָבֵל אָדָם שְׂחִי עִם הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הַצַּעְצוּעַ הַזֶּה אֵינְנוּ מִפְּחִיד אוֹתוֹ, אֶפְלוּ שְׂתִירָה בִּי — אָנִי חוֹזֵר לְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. וְשׁוּם דְּבַר לֹא שָׁבַר אוֹתוֹ.

וְלִכֵּן אֲבַקֵּשׁ אֶתְכֶם, אֵל תִּפְחַדוּ מִשׁוּם דְּבַר, הִנֵּה בָּא חַג הַחֲרוּת,

חג הגאֵלה, תחזקו זה את זה, תתחזקו רק בהקדוש־ברוך־הוא, כי נזכה לגאֵלה האמתית הגאֵלה השלמה, והגאֵלה תתחיל מהגליל, התחנה האחרונה של הסנהדרין הייתה בטבריה, וממילא התחנה הראשונה של הגאֵלה תהיה משדות טבריה שזה יבנאל, ולא יועיל מאומה, אפלו שינסו לשבר אותנו, לא יועיל שום דבר, ואף שהתישב שם השד וצועק: למה באתם למקום שלי, אמר לו החכם — מי אומר שזה מקומך, כמובא בספורי מעשיות, מעשה ג', שהחכם הוציא אנשיו חוץ לישוב, ואמר לו הסמ"ך־מ"ם: למה באת למקום שלי? ענה לו החכם — מי אמר שזה מקום שלך וכו', ואמר הסמ"ך־מ"ם: הנה אני פותח פי ואבלע אותך, וענה החכם: אינני פוחד ממך, אעשה דבר שאפה תפחד ממני, והתפלל ונעשו רעמים, והשדים מפחדים מרעמים וברח הסמ"ך־מ"ם. ולכן עלינו להתחזק ולא להתפחד משום בריה שבעולם אלא להתחזק באמונה, ואז נראה ישועות.

מחר בלילה זו בדיקת חמץ, תבדקו את החמץ הרוחני שיש בכם, אם יש בכם איזו עצבות ועצלות, אם יש אדם מדכא, תראו להפיץ את אור רבנו ז"ל בעבורו, איננו חוששים מאיש, איננו מחפשים כבוד ושאר דמיונות, איננו שיכים לשום מפלגה, כי איננו מדור ההפלגה — פלג פלג המפלגים את העם, אנו רק רוצים לאחד את ישראל, לקרב נשמות ישראל אל הקדוש־ברוך־הוא, להכניס אהבה, שאחד יכבד את השני, ונשרף את השנאה והקנאה, ואם תעזרו לי בזה, אתם גורמים לקרוב הגאֵלה, אבל אם תפריעו וכו', תעכבו את הגאֵלה. ולכן הבה נתאחד יחד, ולא נחשש משום דבר, ואז נראה פי קרובה ישועתי לבוא.

העקר בזה העולם, גלה לנו רבנו ז"ל, זה רק שמחה, וככל ששמחים יותר, זוכים להגאל, כי השמחה זו הגאֵלה. ורבנו ז"ל אמר: מצוה גדולה להיות בשמחה תמיד, ולכן באו יחד נהיה בשמחה, ואני רוצה שבכל בית ישמעו את השיר הזה הרבה

פְּעָמַיִם, וְכֵן בְּכָל מְקוֹם תִּשְׁמְעוּ אֶת הַשִּׁיר הַזֶּה, לְהוֹרוֹת לְכֹלם שֶׁבְרוּךְ הַשֵּׁם, אֵינָנו מִפְחָדִים מִשׁוּם בְּרִיָּה שֶׁבְעוֹלָם.

הַמֵּאחֵל לָכֶם בְּרִכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לד תשלו.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי עָרַב פֶּסַח, י"ד נִסָּן ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרִכָּה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כָּלֵלִיּוֹת אָנָּשִׁי שְׁלוֹמֵנו הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב", הַגָּרִים בְּיַבְנָאֵל "עִיר בְּרֶסֶלֶב", הַיְ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד.

הִנֵּה זְכִינוּ לְהִגִּיעַ אֶל יוֹם הַמִּיחָל הַזֶּה עָרַב פֶּסַח, אֲשֶׁר בְּזִמְנֵי שְׁבִית-הַמִּקְדָּשׁ הָיָה קָיָם, הָיוּ מִתְאַסְּפִים כָּלֵל יִשְׂרָאֵל בְּהַר הַבַּיִת, וְהָיוּ מִקְרִיבִים אֶת קֶרְבֶּן חַג הַפֶּסַח, וְאָז כָּלֵל נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל הַתְּאֻחָדוּ יַחַד. וַיַּעַן שְׁאַנְחָנו עֲדִין לֹא זוֹכִים מְאִיזוּ סָבָה שֶׁרַק לֹא תִהְיֶה בְּכַנְנֵי בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ, עֲלֵינוּ לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שֶׁבְעוֹלָם, שֶׁמִּצַּדְנוּ לֹא יִהְיֶה עֶפּוֹב בְּנֵן בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ, וְזֶה תְּלוּי רַק כְּפִי שֶׁנִּחְזֵיק אֶת עֲצָמֵנוּ בְּיַחַד, בְּאַהֲבָה, אַחְוָה וְרַעוּת, וְדָבָר זֶה שׁוֹרֵף מְאֹד לְכֹל שׁוֹנְאֵינוּ וּמִתְנַגְּדֵינוּ, וּבִפְרֹט הַסֵּמ"ך-מ"ם, יִמַּח שְׁמוֹ וְזָכְרוּ, שֶׁהֵם רוֹצִים לְרְאוֹת שִׁיְהִי בֵּינֵינוּ, חֶסֶד וְשְׁלוֹם, אֵי תְּבַנּוּת, מַחְלָקָת וּמְרִיבוּת, וְכֵף נִתְפֹּרָר, זֶה הַחֲלוּם שֶׁלָּהֶם. וְלָכֵן אֲנַחְנוּ מִצַּדְנוּ צְרִיכִים לְהַפִּיר אֶת מְזִימָתָם, וְלַעֲשׂוֹת כָּל מַה שֶׁבִּידְנוּ, שֶׁנִּהְיֶה מְאַחֲדִים יַחַד בְּאַהֲבָה, אַחְוָה וְרַעוּת, וְנֵאָהֵב אֶחָד אֶת הַשֵּׁנִי בְּאַהֲבָה אֱמֵתִית, כְּמוֹ שֶׁרְאוּי לָנוּ, וְכְמוֹ שֶׁהִזְהִירָנוּ רַבֵּנוּ ז"ל עַל זֶה בְּיוֹתֵר, וְאָמַר (סִימָן מוֹהֲר"ו, סִימָן רצב): הָעוֹלָם רְאוּי שִׁיתְמָהוּ עֲצָמָן עַל הָאַהֲבָה שֶׁבֵּינֵנוּ, וְלָכֵן בּוֹאוּ וּנְמַמֵּשׁ אֶת זֶה לְעַבְדָּה וּלְמַעֲשֵׂה.

אֲנִי מִבְקֵשׁ וְחוֹזֵר וּמִבְקֵשׁ וּמִתְחַנֵּן אֲלֵיכֶם, מִי שֶׁרַק יוֹדֵעַ שִׁישׁ לֹא אֵיזָה שׁוֹנָא, חֶסֶד וְשְׁלוֹם, שֶׁתִּכְף-וּמִיד יַעֲשֵׂה כָּל מִינֵי מְאַמְצִים בְּעוֹלָם לְהַשְׁתַּוֹּת עִמּוֹ, וּלְבַקֵּשׁ סְלִיחָה, כִּי אֲנִי הַקְּמַתִּי קֹהֵלָה כְּזוֹ, שֶׁאֲנִי מִתְפָּאֵר עִמָּה לְפָנַי מִלֵּךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, עַל

גְּדֹל הָאֱמוּנַת חַכְמִים שֵׁישׁ לָכֶם, וּבִפְרִטֵי פְרִטִיּוֹת שְׁפָלִים מְדַבְּרִים רַק מִהֶקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאִישׁ אֶת רֵעֵהוּ מְחַזֵּק וּמְדַבֵּר אִתּוֹ דְּבוּרֵי אֱמוּנָה, אֲשֶׁר דָּבַר זֶה אֵין בְּשׁוּם מְקוֹם, וּבִפְרִט הַחֲנוּף שֶׁהִילָדִים מְקַבְּלִים מִגִּיל פְּעוּטוֹן עַד גִּיל בְּרִמְזוֹה וְתִיכוּן וְכוּ', זֶה עֲדִין לֹא הָיָה, שִׁילָדִים יְדַבְּרוּ רַק מִהֶקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא פְתוּחַ, וְלָכֵן לֹא בְּחִנָּם שֶׁהִסְמִ"ךְ-מ"ם רוֹצֵה לְבַלֵּעַ אוֹתָנוּ.

וְהִנֵּה מוּבָא בַּזֶּהר הֶקְדוּשׁ (תּוֹלְדוֹת קַמְב.): בְּהִיא זְמַנָּא עָרַב פְּסַח הָיָה, וּבְעֵי יֵצֵר הָרַע לְאַתְבַּעְרָא וּלְשַׁלְטָאָה סִיְהֵרָא רְזָא דְמֵהִימְנוּתָא וְכוּ'. הֵינּוּ שֶׁבְעָרַב פְּסַח, אִזְ הָיָה הַסְפּוּר שִׁיעֵקֵב לְקַח אֶת הַבְּרָכוֹת מַעֲשׂוֹ, וַעֲשׂוּ בָּא מִן הַשְּׂדֵה עֲיָף מְלֵא רְצִיחָה וְכוּ', כִּי בְעָרַב פְּסַח מִתְבַּטֵּל הַסְמִ"ךְ-מ"ם, עַל-יְדֵי הַבְּרָכוֹת שֶׁקָּבַל יַעֲקֹב מֵאֲבִיו יִצְחָק, וְאִז מִתְבַּטֵּל הַיֵּצֵר הָרַע שֶׁל שְׂנֵאָה וּכְפִירָה וְאַפִּיקוֹרְסוּת, וּמִתְחַזְקַת הָאֱמוּנָה הֶקְדוּשָׁה. וְלָכֵן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶת כָּל אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, בְּאוֹ עֲכָשׁוּ בְעָרַב חַג הַפְּסַח לְקַבֵּל עַל עֲצָמֵנוּ פַּעַם וּלְתַמִּיד לְשַׁחֵט וּלְבַטֵּל מֵאִתָּנוּ אֶת הָרַע, שְׂזָה הַלְשׁוֹן-הָרַע וּרְכִילוֹת, שְׂאֲחָד מְדַבֵּר עַל הַשְּׂנֵי, וּבְאוֹ וְנִתְחִיל הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה, לְרֵאוֹת שֶׁהִקְהֵלָה שְׁלָנוּ תְהִיָּה "פְּנַת יְקָרָת", פְּנֵה יְקָרָה בְּשִׁבְלֵי הֶקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא וְהַשְּׂכִינָה הֶקְדוּשָׁה.

אֵל נָא לְפַחַד מֵהַפְּחָדִים שֶׁמִּפְחָדִים אוֹתָנוּ, כִּי הַכֹּל יִתְבַּטֵּל. וּכְבָר אָמַר הַבַּעַל-שֵׁם-טוֹב הֶקְדוּשׁ זִי"ע: סְגֵלָה לְרִשְׁעִים — לֹא לְפַחַד מֵהֶם כָּלָל; וְלָכֵן אֵל תִּפְחָדוּ, הַכֹּל יַעֲבֹר, וְעוֹד גּוֹזֵף לְרֵאוֹת פֶּה בִּיבְנָאֵל עִיר עַל שֵׁם רַבָּנוּ ז"ל לְתַפְאָרַת, וְאַף שֶׁהַכֹּל נִרְאֶה כְּחֵלוֹם, אֲבָל תֵּאֱמִינוּ לִי, שֶׁהַחֵלוֹם הַזֶּה יִתְגַּשֵּׁם, וְזֶה תְלוּי רַק כְּפִי שֶׁנִּחְזֵיק אֶת עֲצָמֵנוּ בִּיחַד בְּאַחֲדוֹת גְּדוּלָּה.

נָא וְנָא שְׁכָל אֲחָד וְאַחַת יִתְפַּלְלוּ עָלַי בְּלֵיל הַסְּדֵר.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם חַג כְּשֶׁר וְשִׂמְחָה...

לַד תּשׁלֹז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי עָרַב חַג הַפֶּסַח, י"ד נִסָּן ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... שְׂיִחִיו נִצָּח.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְכֶם, וּמָאֵד מָאֵד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַ הַטּוֹב מִכֶּם.

רְאוּ לְהִתְחַזֵּק יַחַד, וְאֲזוּ תִרְאוּ אִיךָ שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָכֶם תָּמִיד.

הָעֵקֶר לְהִתְחַזֵּק בְּאַמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, לִידַע וּלְהוֹדִיעַ וּלְהוֹדִיעַ, אֲשֶׁר אֵין בְּלַעֲדָיו יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, וְהוּא יִתְבָּרַךְ מְחִיָּה וּמְהוּיָה וּמְקִיָּים אֶת כָּל הַבְּרִיאָה כְּלָה, וְדוּמָם, צוּמָח, חַי, מְדַבֵּר, הֵם עֲצָם עֲצָמִיּוֹת חַיּוֹת אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, וּכְכֹל שְׂאֵדָם מְכַנִּים אֶת עֲצָמוֹ בְּתוֹךְ הָאַמוּנָה, כְּמוֹ-כֵן כָּל הַחַיִּים שְׁלוֹ הוֹלְכִים כְּבָר בְּצוּרָה אַחֲרָת, וְלִכְּן אֵל תִּהְיֶה בְּטַלְנִים! אֲלֵא תִתְחַזְּקוּ בְּאַמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְאֲזוּ תִרְאוּ אֶת הַנְּסִים נִגְלִים שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּכֶם הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ חַג כָּשֵׁר וְשִׂמְחָה...

לַד תּשׁלַח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי עָרַב חַג הַפֶּסַח, י"ד נִסָּן ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... נִרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ עִם הָאֲחִילִים, וְתוֹדָה רַבָּה עַל זֶה.

נָא וְנָא רְאֵה לְהִתְחַזֵּק בֵּיתֵךְ שְׂאֵת וּבִיתֵךְ עוֹ, וְסוּף כָּל סוּף אַחַר הָרַע יָבוֹא הַטּוֹב, וְנִזְכָּה לְרְאוֹת יְשׁוּעוֹת גְּדוּלוֹת.

אֲתָה צָרִיךְ מָאֵד מָאֵד לְהִתְחַזֵּק, תִּדַע לָךְ, שֶׁכָּל מֵה שְׂעוּבֵר עָלִינוּ

עֲכָשׁוּ, זֶה רַק בְּשִׁבִיל הַבְּחִירָה וְהַנְּסִיּוֹן, שְׁמַנְסִים אוֹתָנוּ אִיךָ נַחְזִיק מְעַמָּד וְלֹא נִשְׁבֵּר מִשׁוּם דְּבָר, וְלִכֵּן אֲשֶׁרִי מִי שְׁמַחְזִיק מְעַמָּד וְאִינוּ נִשְׁבֵּר, וְצָרִיכִים רַחֲמִים רַבִּים וְיִשׁוּעוֹת גְּדוּלוֹת בְּאֵמֶת לֹא לְהִשְׁבֵּר, כִּי זֶה הַנְּסִיּוֹן שְׁלֵנוּ, וּבְכָבֶר עָבְרוּ הַמּוֹן קְהֵלוֹת צָרוֹת וְיִסּוּרִים, וּלְבִסּוּף נִצְחוּ, וּבְפָרֵט בְּדָבָר רַבְּנוּ ז"ל, אָמַר מוֹהֲרַנְ"ת ז"ל, שְׂכָף הוֹלֵךְ, שְׂרוּאִים רַק אֶת הַפְּסִיעָה הָרֵאשׁוֹנָה, וְיֹוֹתֵר מִזֶּה לֹא רוֹאִים. וְלִכֵּן צָרִיכִים לְהַחְזִיק מְעַמָּד וְלֹא לְהִשְׁבֵּר, וְאֲנִי מְאֹד מְקַנָּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁנֹזְכָה לְרֵאוֹת יִשׁוּעוֹת גְּדוּלוֹת.

חֲזוּק וְאַמֵּץ, וְאִז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַעֲקֵר אֶל תְּבַלְבֵּל אֶת עֲצֻמָּה מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעוֹלָם, אִין לָךְ עֵסֶק עִם אָף אֶחָד, וְשִׁלָּא יִהְיֶה לָךְ דִּין וּדְבָרִים עִם שׁוּם בְּרִיָּה, וְאַתָּה לֹא צָרִיךְ לְסַפֵּר לְאָף אֶחָד מִה שְׁאַנְחָנוּ מְדַבְּרִים, וְזָכוֹר גַּם זָכֹר, שְׂאֵלוּ הַרְשָׁעִים לְבִסּוּף יִפְלוּ נְפִילָה אַחַר נְפִילָה.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ חַג כֶּשֶׁר וְשִׂמְחָה...

לַד תּשֻׁלַּט

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי עָרַב חַג הַפֶּסַח, י"ד נִסָּן ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מְכַתְּבְּךָ עִם הָאֲחֻלִּים, וּתְשׁוּאוֹת חֵן לָךְ עַל זֶה.

מָה אָמַר לָךְ, יְדִידִי הַיָּקָר! אֲנִי מְאֹד מְתַבְּיֵשׁ, שְׂאֲנִי לֹא יְכוּל לְעַמָּד בְּדַבּוּרֵי עִם הָעֶזְרָה לְכוֹלֵל וְכוּ', כִּי פִּשׁוּט הַרְשָׁעִים עִם הַמְּסִירוֹת שְׁלָהֶם שְׁבָרוּ אוֹתִי לְגַמְרֵי וְכוּ', וְכָל הַהִכְנָסוֹת שְׁלִי עֲכָשׁוּ מְאֹד מְצַמְצָמוֹת וְכוּ', וְלִכֵּן לַעֲת עֵתָה אֲנִי לֹא יְכוּל לְהִשְׁתַּתֵּף, וְאֲנִי מְקַנָּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁנַעֲבֵר גַּם עַל זֶה, רַק תְּבַקֵּשׁ אֶת כָּל אֲנָשֵׁי הַכוֹלֵל שִׁיתְּפִלְלוּ עֲלֵי, שְׂאֲזֹכָה לְצֵאת מִהַמְּצַר וְהַפַּח שְׁנַפְּלָתִי

שכו אָשֶׁר לַד תִּשְׁמַח — לַד תִּשְׁמַח בְּנִחָל

אֲלֵיו, וְאֲנִי מְקַנְהָ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, לְבוֹא בְּקִרְוֹב אֶצְלָכֶם, וְנִשְׁמַע
וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ חַג כְּשֶׁר וְשִׁמְחָ...

לַד תִּשְׁמַח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי עָרַב חַג הַפֶּסַח, י"ד נִיסָן ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... שְׁיִחִיו נִצַּח.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּכֶם עִם הָאֲחֻלִּים, וּתְשׁוּאוֹת חֵן לָכֶם עַל
זֶה, יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתַּמִּיד יִהְיוּ שְׁמֻחוֹת אֶצְלָכֶם, וְאֶזְכָּה
לְהִשְׁתַּתֵּף בְּשִׁמְחוֹת שְׁלָכֶם.

לְדַעְתִּי, עַד אַחַר חַג הַשְּׁבוּעוֹת לֹא כָדָאי לַעֲשׂוֹת חֲתָנוּת בְּאוּלָם,
כְּדֵי שְׁלֹא יִתְעוֹרְרוּ עָלֵינוּ מַחְלוּקוֹת חֲדָשׁוֹת וְכוּ', וְאֲנִי מְקַנְהָ
לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁעַל הַשּׁוֹנְאִים תִּפְּלֵי אֵימָה וּפְחַד, וְיִתְבַּטְּלוּ
לְגַמְרִי, הָעֵקֶר תִּתְחַזְּקוּ, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּוַדָּאי יוֹצִיא אוֹתָנוּ
מֵעֲבָדוֹת לַחֲרוּת.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ חַג כְּשֶׁר וְשִׁמְחָ...

לַד תִּשְׁמַח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי עָרַב חַג הַפֶּסַח, י"ד נִיסָן ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גִּירוּ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ עִם הָאֲחֻלִּים, וּתְשׁוּאוֹת חֵן לָךְ עַל
זֶה.

גַּא וְנָא רְאֵה לְהַדְבִּיק אֶת עֲצָמְךָ בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְתַמִּיד
תִּחְשַׁב רַק מִמֶּנּוּ יִתְבַּרַךְ, כִּי בְּאֵמַת אֵין לָנוּ בְּזֵה הָעוֹלָם רַק אֶת
הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וּמָה הֵיִינוּ עוֹשִׂים כְּלִי רַבְּנוּ ז"ל, שֶׁהוּא מְלַמֵּד

אָשֶׁר לַד תִּשְׁמַב בְּנַחֵל שְׂכֹז

אוֹתָנוּ לְבָרַח רַק אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. אָנִי מְאֹד מְקוּנָה לְהַקְּדוֹשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהֵכֵל יִסְתַּדֵּר עַל צַד הַכֵּי טוֹב, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת
מִשְׁמַחוֹת.

תִּתְפַּלֵּל אֶתָּה עָלַי, וְאֲנִי אֶתְפַּלֵּל עֲלֶיךָ, וּבִיחַד נִזְכָּה לְהַפְּלֵל בְּאֵין
סוּף בְּרוּךְ הוּא, שְׁזוֹ הַתְּכָלִית.

אָנִי מְאֹד מְאֹד מְצֻטָּעַר עַל הָעֵכוֹב שֶׁל שְׁלֹשֶׁת אֲלָפִים דּוֹלָר,
שֶׁאֲנִי חַיֵּב לָךְ עֲדִין עַל הַסֵּפֶר תּוֹרָה, אָבֵל מָה לַעֲשׂוֹת, גַּם הַשְּׂכִינָה
בְּגָלוֹת, וְאֲנִי מְקוּנָה לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁבְּקָרוֹב מְאֹד תֵּצֵא הַשְּׂכִינָה
מִהַגְּלוֹת, וְנִזְכָּה לַעֲשׂוֹת הַכְּנֶסֶת סֵפֶר תּוֹרָה בְּרַב עִם הַדְּרֹת מְלָךְ
וּבִסְעָדָה גְּדוֹלָה, וְנִשְׁמַח בְּלָנוּ, וְנִפְּיֵל אֶת הַטְּמָאָה וְהַסְּטָרָא אַחֲרָא,
וְנִזְכָּה לַחֲזוֹת בְּנַעֲם הַיְיִ"ה וּלְבַקֵּר בְּהִיכָלוֹ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ חַג פָּשַׁר וְשִׁמְחָה...

לַד תִּשְׁמַב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי עָרַב חַג הַפֶּסַח, "ד' נִסָּן ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגְיַעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ עִם הָאֲחוּלִים.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי,
שֶׁאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדְךָ, שֶׁתְּצַלִּיחַ דְּרָכְךָ תָּמִיד, וּתְבַשֵּׁר לִי
בְּשׁוֹרוֹת מִשְׁמַחוֹת תָּמִיד.

אֵין מְלִים לְהוֹדוֹת לָךְ, שֶׁאֶתָּה עוֹסֵק בְּעַנְיַן הַקְּמִיעוֹת, וּבְנוֹדָאֵי
בְּזִכּוֹת זֶה הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִרְחִיב לָךְ בְּגַשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחַנִּיּוֹת, וְנִשְׁמַע
וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מִשְׁמַחוֹת תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ חַג פָּשַׁר וְשִׁמְחָה...

לד תשמג.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי ערב חג הפסח, י"ד ניסן ה'תשס"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל אהובי ידידי,
הצמוד בפנימיות לבבי לטוב כל הימים ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך הקצר.

תאמין לי, שעל עצמי אני לא מסתפל, ולא אכפת לי משום דבר, אלא אני מצטער בצערה של השכינה הקדושה, כי חבל מאד מאד, שמליונים מאחינו בני ישראל יכולים להתקרב אליו יתברך, בגלוי רב ונפלא מאד, והסמ"ך-מ"ם אורב מאד מאד להעלים ולהסתיר את האור שעומד לפני העינים, ולכן זה כל הצער שלי, ולכן תעשו כל מיני פעולות שבעולם לעזור לי, ובמה אתם יכולים לעזור? רק אחדות ואהבה, כי גם הקדוש-ברוך-הוא שווא את השנאה, פי זה הדבר הכי גרוע שרק יכול להיות — שנאת חנם, ובשביל זה אנחנו סובלים סבל כל-כף גדול, כי אלמלא היתה בינינו אהבה ואחדות גדולה, אז הסטרא אחרא לא היה יכול להתאחז בנו, אבל הצרה שמאז מחלקת קין והבל וכו', נמשכה השנאה בין בני אדם עד עכשו, ואת זה אני רוצה לעקר פעם ולתמיד, שאחד יפרגן להשני, ולא יהיה קמצן וכו' במחו, פי כשיש לאדם אמונה ברוחה ומזככת בו יתברך, עד שמרב גלוי האור הוא רואה כפיכול את הקדוש-ברוך-הוא, אז הוא לא קמצן, אדרבה, הוא מפרגן לכלם, והוא רוצה שכלם יזכו לראות ולהתענג בשכינת עזו יתברך.

העקר תהיה בשמחה, וגם אני בשמחה, עם כל הצער והבלבולים עדין אני בשמחה, ועדין אני לא מתאש, ואני מקנה להקדוש-ברוך-הוא להוציא את כל חשקי ורצוני וכסופי, ולבנות

אֲשֶׁר לַד תְּשׁוּמָה בְּנַחֵל שְׁכַת

עִיר עַל שֵׁם רַבֵּנוּ ו'ל', וְאֶלְפִים וְרַכְבוֹת נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל יִחְיוּ בְּיַחַד
בְּאַהֲבָה, אַחְוָה וְרַעוּת, וְיִסְתַּכְּלוּ בְנוֹעַם הַשְּׂכִינָה.

הַמֵּאַחַל לָךְ חַג כְּשֶׁר וְשִׂמְחָה...

לַד תְּשׁוּמָה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי עֶרֶב חַג הַפֶּסַח, י"ד גִּיסָן ה'תשס"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוֹ יְאִיר.

לְנִכוּן קַבְלָתִי אֶת מְכַתְּבְּךָ, וּמְאֹד מְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַע אִיךָ
שְׂאֵתָה זֹכָה לְהַפִּיץ אֶת אֹר רַבֵּנוּ ו'ל'. דַּע לָךְ, שְׂאִין עוֹד דְּבַר יוֹתֵר
חָשׁוּב מִהַפְּצַת מַעֲיָנוֹת הַחֲכָמָה חוּצָה, וּבְזָה תְלוּיָה כָּל הַגְּאֻלָּה, וְלִכְּן
תִּמְשִׁיךְ לְהַפִּיץ בְּכֹל יוֹם וְיוֹם, וְזֶה תִקּוֹן נִפְלָא לַפְּגָם הַבְּרִית. רְאֵה
לְהִיּוֹת דְּבוּק בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְתִחַשֵׁב רַק מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, כִּי אִין שׁוּם דְּבַר
בְּזָה הָעוֹלָם רַק הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי דוּמָם, צוּמָח, חֵי, מְדַבֵּר, זֶה
הַכֹּל אֱלֹקוֹת. וְרַבֵּנוּ ו'ל' אָמַר (סְפָר-הַמִּדּוֹת, אוֹת אֱמוּנָה, סִימָן לֵג): עַל-יְדֵי
אֱמוּנָה, הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִסְלַח לָךְ עַל כָּל עֲוֹנוֹתֶיךָ; וְלִכְּן תִּהְיֶה
חִזָּק בְּאֱמוּנָה, וְעַל-יְדֵי-זֶה יִהְיֶה לָךְ כְּפָרַת עֲוֹנוֹת.

הַמֵּאַחַל לָךְ חַג כְּשֶׁר וְשִׂמְחָה...

בְּרִיךְ רַחֲמָנָא, שְׂזַכְּנוּ לְסִיַּם אֶת כָּל הַחֲבוּר הַנִּפְלָא הַזֶּה, וְהוּא כְּרִיךְ
ק"ט יִזְכְּנוּ הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ לְסִדֵּר עֲכָשׁוּ לְדָפוּס אֶת כְּרִיךְ ק"מ לְהַגְדִּיל
תּוֹרָה וּלְהַאֲדִירָה.

אָנָּה ה' הוֹשִׁיעָה נָּא, אָנָּה ה' הַצְּלִיחָה נָּא.

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות

יחיאל בן שלומצה

מרים בת אסתר גיטל

הקדוש ברוך הוא יעזור להם שירווי רוב נחת

דקדושה מכל יוצאי חלציהם

ויתרחב להם בגשמיות וברוחניות

ויצאו מכל החובות

ויהיה להם פרנסה בניקל ובהרחבה

ויזכו להדפיס את כל חלקי שו"ת אשר בנחל

אשר עדיין נמצאים בכתב יד

וכן את כל ספרי

הגה"צ מוהרא"ש שליט"א

בתכלית ההידור והיופי

בעבור שהחפץ בעילום שמו נדב סכום הגון להדפסת

הספר הקדוש הזה לזכותם.

תָּכֵן הָעֲנִינִים

חֶלֶק קֶלֶט

ג פֶּתַח דְּבָר

ה הַקְדָּמָה

יא לֵד תְּקָה

מִכְתָּב כְּלָלִי לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, בּוֹ יַחְזִקֶם לְשִׂמְחָה מְאֹד שֵׁשׁ לָנוּ רַבֵּי פְנֵה הַמַּגְלָה אֶת הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ-הוּא, וּמָה הֵינּוּ עוֹשִׂים בְּלִי רַבְנוּ ו"ל?? ! וְקִדְּם הַסְתַּלְקוּתוֹ אָמַר, אֲשֶׁר אִם תַּחֲזִיקוּ עֲצַמְכֶם בַּיַּחַד, תִּמְשִׁיכוּ אוֹתִי אֲלֵיכֶם, וְלִכֵּן הֶעֱקַר לְהִתְאַחַד יַחַד, וְלִסְלַק אֶת הַקְנָאָה וְהַשְׁנָאָה וְהַתַּחֲרוּת, וְעַל-יְדֵי-זֶה בִּי כְּנִישְׁתָּא תְּדָא שְׁשָׁם יִתְאַחְדוּ יַחַד, נִזְכָּה לְהַגְאָל.

טו לֵד תְּקוּ

יוֹכִיחַ הַנִּמְעָן שְׁנוּהֵג בְּלִי רַשְׁיוֹן, שִׁיפְסִיק מִשְׁטִיּוֹתָיו תַּכְף-וּמִדָּ, וַיִּתְחִיל לְלַמַּד ח"י פְּרָקִים מְשֻׁנִּיּוֹת, וְלְהַתְפַּלֵּל שֶׁלֹּשׁ תְּפִלוֹת בְּמַגְזֵן, וְכִף יִקְבַּל שָׁם טוֹב, וַיְצַלִּיחַ בְּכָל מַעֲשֵׂה יָדָיו.

טז לֵד תְּקוּ

יֵאָחַל בְּרַכַּת "מִזֵּל טוֹב" לְהַלְדֵת הַבֶּן, וַיֵּאָחַל שִׁיְהִי צַדִּיק וְקָדוֹשׁ, וַיַּעֲוֹרֵר הַנִּמְעָן לְחֻזַּק אֶת הַבְּחוּרִים בְּאַמוּנָה פְּשוּטָה וּבְלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה.

יז לֵד תְּקַח

יֵאָחַל רְפוּאָה שְׁלֵמָה וּבִרְכָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יָדָיו.

יז לֵד תְּקַט

יַחְזִק שְׁלֵא לְהַשְׁבֵּר כְּלָל, וְלְהַתְגַּבֵּר בְּכַחוֹת מְחַדְּשִׁים לְלַמַּד אֶת בָּנוֹת יִשְׂרָאֵל אֲמוּנָה, וּבִזְכוּת זֶה יֵאָחַל לְנִמְעָנַת יְלָדִים טוֹבִים.

יח לֵד תְּקִי

יִזְרָה לְהַכְנִיס לְמַעֲרַכַת הַהוֹרָאָה אֶת פְּלוֹנוּיָת, וַיַּחְזֵק וַיֵּאֱמָץ.

- יד** **לד תקיא**
מכתב לבחור צעיר לקחת עצמו בידיו, ולהתמיד בלמוד התורה
הקדושה, ובנה יעשה נחת-רוח לבורא ותברך ולהוריו.
- יט** **לד תקיב**
יעורר על התבודדות ולמוד משניות, אשר מטהר את הנפש מכל מיני
חלדה.
- כ** **לד תקיג**
יחזק זוג צעיר להתגבר על כל הנסיונות הקשים, ולאהב זה את זה,
ויגיל לדבר אל הקדוש-ברוך-הוא.
- כא** **לד תקיד**
יבקש את הנמענת לשמש כמורה בבית-ספר, פי ענין החנוף אין למעלה
הימנו.
- כא** **לד תקטו**
תנה צערו, שאין מתנהגים בדרך ארץ, אשר זה העקר.
- כב** **לד תקטז**
יבהיר, אשר אין דבר נעשה מעצמו אלא בהשגחת המאציל העליון,
ולכן צריך תמיד לברח רק אליו ותברך, אשר הוא הבית מנוס מכל צרה
וצוקה. ויעורר על למוד הלכה, אשר רבנו ז"ל הקפיד על כף יותר
מהכל.
- כב** **לד תקיז**
יעורר על נקודת השמחה, אשר רק על ידה אפשר להפגס בעבודת השם
ותברך.
- כג** **לד תקיח**
יחזק על אמונה פשוטה, ותפלה והתבודדות.
- כד** **לד תקיט**
יגיל לדבר אליו ותברך, פי גדול אדוננו רוב להושיע, והכל נעשה
בהשגחתו הפרטי פרטית.
- כה** **לד תקכ**
יבהיר, אשר אין דבר יותר גדול מלבנות בית-כנסת על שם רבנו ז"ל,
ויורה ללמד את החמשה-עשר למודים הנהוגים ב"היכל-הקדוש".

כו לַד תִּקְכָּא

יְבִהִיר, אֲשֶׁר בָּזָה הָעוֹלָם צְרִיכִים הַתְּחִיזָקוֹת חֲדָשָׁה בְּכָל יוֹם, וְהַעֲקֹר
בְּאִמּוֹנָה פְּשׁוּטָה, וְעַל־יְדֵי רַבּוּי הַדְּבָרִים אֵלָיו יִתְבַּרֵּךְ, נִבְנִית לְאָדָם
הָאִמּוֹנָה הַקְּדוּשָׁה.

כז לַד תִּקְכַּב

מִכְתָּב כְּלָלִי לְאִנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, בּוֹ יוֹדָה לָהֶם עַל שִׁיּוּצָאוֹ לְהַפְצֵה מְרֻכָּזָת,
כְּדֵי לְהַצִּיל אֶת הַמוֹסְדוֹת, וַיַּעֲזֹר עַל אַחֲדוֹת וְאַהֲבָה, וְלִהְתַּפְּלֵל בְּמִגִּין,
וְלִהְתַּקְבֵּץ בְּצוּתָא בְּסַעְדָּה שְׁלִישִׁית, וְלִדְבַר דְּבָרֵי תוֹרָה וְלִהְתַּפְּלֵל
בְּעִבּוּרוֹ.

כח לַד תִּקְכַּג

יַעֲזֹר עַל תְּפִלָּה וְהַתְּבוּדָדוֹת, אֲשֶׁר זֶה דְּבַר גָּדוֹל מְאֹד.

כט לַד תִּקְכַּד

יִחְזַק עַל לַמּוֹד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה וְתְּפִלָּה וְהַתְּבוּדָדוֹת.

לט לַד תִּקְכַּה

יוֹדָה לְגִמְעָן שְׁעוֹזֵר לַמוֹסְדוֹת, וַיַּעֲזֹרוּ עַל שִׁיחָה בֵּינוֹ לְבֵין קוֹנֵנוּ.

ל לַד תִּקְכוּ

יִפְלִיג בְּמַעֲלַת תְּפִלָּה וְהַתְּבוּדָדוֹת.

ל לַד תִּקְכֹּז

יִבְרֹךְ בַּחּוֹר בְּרִמְצוֹה, שִׁיּוּכָה לְהַתְּמִיד בַּתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וְעַל־יְדֵי רְצוֹן
חֲזָק אֲפֹשֶׁר לְזִכּוֹת לְהִיּוֹת לְמִדָּן גָּדוֹל וְצַדִּיק.

לא לַד תִּקְכַּח

יִתְנֶה צַעֲרוֹ, שְׂאִינּוֹ יְכוֹל לְהַשְׁתַּתֵּף בְּשִׂמְחַת הַגִּמְעָן, וַיִּקְנֶה אֵלָיו יִתְבַּרֵּךְ
לְצֵאת מִהַפֶּח יְקוּשׁ שְׁגָקְלַע אֵלָיו.

לא לַד תִּקְכַּט

יִחְזַק עַל אִמּוֹנָה פְּשׁוּטָה וְעַל לַמּוֹד הַלְּכָה, כִּי עַקֵּר הַיְהוּדוֹת תְּלוּי בְּלַמּוֹד
שְׁלִחַן עֲרוּף.

לב לַד תִּקֵּל

זִהִיר הוֹרִים, שִׁירָאוֹ לְרַסֵּן אֶת בְּנֵם שְׂלֵא יַעֲשֶׂה שְׂטִיּוֹת, וְאִם יִתְנַהֵג
כְּפִאוֹת, יוּכַל לְחַתֵּן אוֹתוֹ.

- לד תקלא** לד
 יחזק הנממן שהלנה סכום גדול לפלוני, וחושש שלא יקבל בחזרה את
 ההלוואה.
- לד תקלב** לד
 יזהיר הנממן שלא יתן רכבו לנערים צעירים, שאז הוא ישא באחריות
 הנזקין.
- לד תקלג** לד
 מכתב כללי לאנשי שלומנו היקרים, בו יחזקם שכל הנעשה בעולם זה
 ממנו יתברך בהשגחה פרטית, ואשרי מי שבכל עת צרה וצוקה בורח
 אליו יתברך, ויעורר על אחדות ואהבה, שעל ידם זוכים לישועה גדולה.
- לד תקלד** לז
 יורה שלא לשים בתנה שלחנות בחיץ, כדי לא לעורר עוד דינים
 ומסירות, וייעץ לעשות עזרת נשים במנין התימנים.
- לד תקלה** לז
 מכתב כללי לאנשי שלומנו היקרים, בו יחזקם על שמחה עצומה,
 ולברח מעצבות ומעצלות, ויבדאי בחדש הזה שהוא זמן של נסים,
 נזכה לנצח את הסמ"ד-מ"ם וכת דליה.
- לד תקלו** לט
 מכתב כללי לאנשי שלומנו, בו יבהיר מהי קלפת עמלק ורשעתו, שהוא
 כלל הספקות, וצריכים למחותו, ולהתחזק באמונה בו יתברך, אשר זה
 כל הלמוד של משה רבנו — אמונה חזקה בבורא עולם, ויעורר מאד
 על מדת השמחה, אשר על ידה מוחים את עמלק, ולברח מעצבות
 ודכאון וחסלויות הדעת, שזו עצת המן הרשע, ועל-ידי שמחה יוצאים
 מכל הצרות.
- לד תקלז** מז
 מכתב כללי לאנשי שלומנו היקרים, בו יחזקם על אמונת חכמים,
 להיות מקשרים לצדיק האמת בחינת משה רבנו, שהוא דבוק בו יתברך,
 ומקרב את נשמות ישראל אליו יתברך, והעקר לברח מטמאת עמלק,
 המכניס ספקות "היש הנ"ה אם אין", ומקרר את האדם מאמונת
 חכמים, אף סופו גם יבוא, ויפל נפילה אחר נפילה בלא תקומה.
- לד תקלח** נז
 יורה על נקדת השמחה, אשר היא רפואה לכל.

- נד** לֹד תִּקְלַט
 מִכְּתָב פְּלִילִי לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, בּוֹ יִחְזְקֶם עַל מִדַּת הָאֲמוּנָה בּוֹ יִתְבַּרֵּךְ,
 וְלִמְחוֹת אֶת עֲמֶלֶק הַמְּכַנִּים סְפָקוֹת בְּאֲמוּנָה, רַחֲמָנָא לְצַלָּן. וְלַצִּיּוֹת אֶת
 רַבְּנוּ ז"ל, אֲשֶׁר רָצָה מְאֹד שֶׁיִּדְבַּר רַק מֵאֲמוּנָה, וְלִהְתְּאָחֵד יַחַד, אֲשֶׁר זֶה
 סְגֻלָּה לְפָרְנֶסָה בְּשִׁפְעָה.
- נט** לֹד תִּקְמָה
 יִקְפִּיד עַל הַנְּמָעָן, שִׁישְׁנָה דְרָכָו הַרְעָה וַיֵּשֶׁב בְּכוֹלָל, וַיַּעֲסֵק בַּתּוֹרָה
 הַקְּדוּשָׁה, וְאָז יִזְכֶּה לְכָל טוֹב.
- ס** לֹד תִּקְמָא
 יוֹרָה שְׁלֵא לְפָרְסֵם דְּבַר הַתְּקַרְבוֹתוֹ לְרַבְּנוּ ז"ל, פְּדִי לֹא לְהַרְבוֹת עֲלֵיו
 מִחֲלָקָת, וַיִּבְהִיר דְּבָרֵי רַבְּנוּ ז"ל, אֲשֶׁר הוּא הוּא גְלוּי אֱלֻקוֹת, וְלִכְּן תְּמִיד
 יְכוּלִים לְהִיּוֹת דְּבָקִים בּוֹ יִתְבַּרֵּךְ, בְּדַרְךָ וּבִבְיַת, וּבְכָל מְקוֹם.
- סא** לֹד תִּקְמָב
 יִשְׁבַּח הַנְּמָעָן, שֶׁזָּכָה עִם חֲבָרֵי הַכוֹלָל לְגַמֵּר מִסְּכַת מְגֻלָּה, וַיִּחְזְקוּ
 וַיַּעֲזֹדוּ.
- סב** לֹד תִּקְמָג
 יִתְנָה צַעֲרוֹ מִמְּסִירוֹת הַסֵּמ"ךְ-מ"ם, אֲשֶׁר בְּעֵטָיו הַקְּדוּשָׁה נִעְדְּרָת, וְכָל
 כַּחוֹ לְהַרְבוֹת הַטְּמָאָה, אֲשֶׁר גַּם סוּפוֹ יְבוֹא, וַיִּפֹּל גְּפִילָה אַחֵר גְּפִילָה.
- סג** לֹד תִּקְמָד
 מִכְּתָב פְּלִילִי לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַלוֹמְדִים בְּכוֹלָל "אוֹר הַמַּאִיר", בּוֹ יִשְׁבְּחֶם
 שֶׁזָּכוּ לְסִיּוֹם מִסְּכַת מְגֻלָּה, וּבְזִכְרוֹת לְמוֹד הַתּוֹרָה נִזְכָּה לְבַעַר אֶת כָּל
 הַקְּלָפוֹת וְהַסְטֵרָא אַחֲרָא, שְׁלֵא תִהְיֶה לָהֶם שׁוּם שְׁלִיטָה עֲלֵינוּ.
- סד** לֹד תִּקְמָה
 מִכְּתָב פְּלִילִי לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיִּקְרִים, בּוֹ יִחְזְקֶם עַל אַהֲבָה וְאַחֲדוּת, וְלֹא
 לְתֵן לְסֵמ"ךְ-מ"ם דְּרִיסַת רַגְלֵי, וַיַּעֲזֹר עַל שְׂמִחָה וְאַהֲבָה וְעִזְרוֹהַ הַדְּדִית,
 וְלִשְׁמֹר עַל הַיְלָדִים, כִּי קָלַפְתָּ הַנְּאוּף מִתְּנַבְּרַת עֲכָשׁוּ עַל גְּשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל,
 וַיִּצְרִיכֵם רַחֲמִים רַבִּים.
- סה** לֹד תִּקְמוֹ
 יוֹרָה לְהַרְחִיק אֶת הָאֲחִיזָן, שְׁלֵא יִישֵׁן בְּבֵיתוֹ, כִּי זֶה אֲסוּר יַחּוּד, וְזוֹ סְכָנָה
 רוּחַנִית גְּדוּלָה מְאֹד.

תִּכְן הַעֲנִינִים

- סו לד תקמו
 יֵאָחַל "מִזֵּל טוֹב" לְהִלְדֹת הַנֶּכֶד, וַיַּעֲוֹרַר עַל שְׁמִיחָה, וּלְהוֹדוֹת לְפָנָיו
 יִתְבָּרַךְ, שְׂזָכוּ לְבָנִים וְחַתָּנִים תְּלַמִּידֵי חֲכָמִים.
- סו לד תקמח
 יִסְפָּר חֲזוֹנוֹ, אֲשֶׁר פֶּה בְּיַבְנָאֵל תִּבְנֶה "עִיר בְּרִסְלָב" בְּמֵלֵא מוֹבֵן הַמֶּלֶךְ.
- סז לד תקמט
 יוֹדָה לְאִשָּׁה שְׂאִפְשָׁרָה לְבַעֲלָהּ לְנִסְעֵ אֱלִיוֹ וּלְחַזְקוֹ וּלְעוֹדְדוֹ, וַיִּקְוֶה
 לְהַמְתַּקַּת הַדֵּינָיִם, וּנְפִילַת הַשׁוֹנָאִים, וּבִפְרֹט בְּזִמְן הַזֶּה שֶׁל נְפִילַת הַמֶּן,
 כֵּן יִפְלוּ כָּל שׁוֹנָאֵי יִשְׂרָאֵל.
- סח לד תקנ
 יִבְרָךְ בְּ"פּוֹרִים שְׁמִיח" אֵיזָה רַב, וַיִּשְׁלַח לוֹ מִתְּנָה אֶת הַסֵּפֶר "גְּנוּזֵי הַמֶּלֶךְ"
 — פְּרוּשׁ עַל מְגִלַת אֶסְתֵּר.
- סח לד תקנא
 יִבְהִיר, אֲשֶׁר הָעֶקֶר לֹא לְהַתְּבַלְּבֵל מִן הָעֶבֶר, וְלַעֲשׂוֹת בְּכָל פַּעַם הַתְּחִלָּה
 חֲדָשָׁה, וַיֵּאָחַל פְּרֻנְסָה בְּשַׁפְעֵ רַב.
- סט לד תקנב
 יֵאָחַל שְׁמִיחָה וּבִשְׁוֹרוֹת טוֹבוֹת, וַיִּבְרָךְ אֶת כָּל הַשְּׁמוֹת שֶׁקָּבַל בְּקוּיָטֵל.
- סט לד תקנג
 יִבְהִיר, אֲשֶׁר הָעֶקֶר לְשַׁכַּח אֶת הָעֶבֶר, וְלַעֲשׂוֹת בְּכָל פַּעַם הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה,
 וַיַּעֲוֹרַר עַל הַדְּבוּר אֱלִיוֹ יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁר זֶה הַצְּלָחָה נִצְחִית, שְׂאִין לְתֵאָר
 כָּלֵל.
- ע לד תקנד
 יוֹרָה לְהִסִּיר אֶת הַבְּלוּרִית, אֲשֶׁר אֵין זֶה מְנַהֵג אֲבוֹתֵינוּ, וַיַּעֲוֹרַר עַל תְּפִלָּה
 בְּמִנְיָן וּלְרַחֵק מִחֲבָרִים רָעִים.
- עא לד תקנה
 יִרְגִיעַ הַנִּמְעָן שְׁכָל מְטַרַת הַחֲקִירוֹת, זֶה מְכֻוֵן אֱלִיוֹ, כִּי הַסֵּטְרָא אַחְרָא
 רוּצָה לְהַשְׁבִּית הַקְּדָשָׁה וּלְהַרְבוֹת הַטְּמָאָה, רַחֲמָנָא לְצַלְן.
- עא לד תקנו
 יִקְוֶה לְהַגִּיעַ לְהַכְנָסַת סֵפֶר תּוֹרָה, וּלְשִׁלֵּם אֶת יְתֵר הַחֹב, וּבִפְרֹט בְּיוֹם
 הַפּוֹרִים, שְׂאִז נִפְתָּחִים הַשָּׁמַיִם, זֶה הַזְּמַן לְבַקְשׁוֹ יִתְבָּרַךְ לְצֵאת מִן הַפַּח
 יְקוֹשׁ שְׁנִקְלַע אֱלִיוֹ.

- לב** לֹד תִּקְנוּ
 יְקוּהָ שְׁבוּמָן הַזֶּה, שֶׁהוּא עֵת נְפִילַת הַמֶּן-עַמְלָק, בֶּן יִפְלוּ כָּל שׁוֹנְאָיו
 מִטָּה מִטָּה, וְקִרְנֵי הַצַּדִּיק תְּרוֹמְמָנָה.
- לג** לֹד תִּקְנָה
 יֵאָחַל שְׁפַע רַב, וַיַּעֲרֹר לְנָצַל אֶת יוֹם הַפּוּרִים לְתַפְלָה וּבִקְשָׁה, כִּי הוּא
 יוֹם מַסְגָּל לִישׁוּעוֹת.
- לד** תִּקְנוֹט לֹד תִּקְנוֹט
 יִשְׁלַח תַּפְלָה עִם אַרְבָּעָה מִזְמוּרֵי תְהִלִּים לְהַתְפַּלֵּל, וּבִזְכוּת זֶה תִּהְיֶה
 לְשׁוֹנְאִים מִפְּלָה.
- לד** תִּקְס לֹד תִּקְס
 יַעֲוֹר עַל תַּפְלָה וְהַתְּבוּדָרוֹת, וַיִּבְקֹשׁ לְהַתְפַּלֵּל גַּם עָלָיו, כִּי הוּא זָקוּק
 לִישׁוּעוֹת.
- לד** תִּקְסָא לֹד תִּקְסָא
 יִחֲזַק עַל שְׁלוֹם-בֵּית וְאַהֲבָה הַדָּדִית, וְלִשְׁמֹר עַל קִדְשׁ הַדְּבוּר, וְלִהְתַּחַזֵּק
 בְּאַמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבַּרֵּךְ.
- לד** תִּקְסָב לֹד תִּקְסָב
 יְדַבֵּר מִמַּעַלַת הַשְּׂמִחָה וְהַשְּׂגָחָה פְּרָטִית.
- לד** תִּקְסָג לֹד תִּקְסָג
 יִזְרֶה עַל הַבְּנֵה הַדָּדִית, וַיִּבְהִיר אֲשֶׁר הִכַּל נַעֲשֶׂה בְּהַשְּׂגָחָה פְּרָטִית מֵאֵת
 הַמַּאֲצִיל הָעֲלִיּוֹן.
- לד** תִּקְסָד לֹד תִּקְסָד
 יַעֲוֹר עַל שְׂמִחָה, אֲשֶׁר הִיא רְפוּאָה לְכָל, וַיִּפְלִיג בְּמַעַלַת יוֹם הַפּוּרִים,
 אֲשֶׁר הַשָּׁמַיִם פְּתוּחִים אָז, וַיִּבְרַךְ עַל פְּרִנְסָה וְהַצְּלָחָה רַבָּה.
- לד** תִּקְסָה לֹד תִּקְסָה
 יֵאָחַל פּוּרִים שְׂמִחַ וְכָל טוֹב. וַיִּמְסֹר תְּשׁוּרָה אֶת הַסֵּפֶר "גִּגּוּזֵי הַמֶּלֶךְ".
- לד** תִּקְסוֹ לֹד תִּקְסוֹ
 יַעֲוֹר עַל שְׁלוֹם-בֵּית וְהַבְּנֵה הַדָּדִית, וְלִקְחַת הִכַּל בְּנִקַּל וְלֹא בְּפִסְחִים
 יְתִירִים.
- לד** תִּקְסז לֹד תִּקְסז
 יַעֲוֹר עַל הַדְּבָקוֹת בּוֹ יִתְבַּרֵּךְ, וְכָל דְּבוּר וְדְבוּר שְׂמֵדְבָרִים אֵלָיו יִתְבַּרֵּךְ
 זו הַצְּלָחָה נְצַחִית מֵאִין כְּמוֹתָהּ.

לד תקסח **עח**
 יחזק על שמחה ושיחה בינו לבין קונו, שזה הבית מנוס של בר ישראל.

לד תקסט **עט**
 יאחל שפע ברכה והצלחה, ופרנסה בנקל, והרחבה גדולה, והעקר להיות דבוקים בו יתברך, ולבטל עצמו אליו יתברך.

לד תקע **פ**
 מכתב כללי לאנשי שלומנו, בו יחזקם על מעלת היום הקדוש הזה — יום הפורים, אשר נתקיים בו: כל הפושט יד נותנים לו. ויבקש להתפלל עליו, שימחקו ממנו כל הדינים.

לד תקעא **פא**
 מכתב כללי לאנשי שלומנו, בו יבהיר ענין שושן פורים, שהוא כנגד יהושע, ופורים זה כנגד הרבי — משה, ויבהיר ענין יהושע, הכל מקשר בחן נפלא לענין הפורים, ויפליג במעלת למוד התורה הקדושה, אשר היא הבית הנצחי שאדם מכין לו לעתיד, ומי מזכנו לטייל בכל חלקי התורה הקדושה? הרבי, הצדיק האמת, שהוא אומר ליהושע: "צא הלחם בעמלק מחר", הינו תספור לעם ישראל מיהו משה רבנו, שבא לבטל את קלפת עמלק, המחדירה באדם: 'מחר', מחר תלמד, מחר תעשה וכו', אלא 'היום' תעשה, עכשו תלמד ואל תדחה את זאת. ויפליג במעלת הפצה והתבודדות.

לד תקעב **צ**
 יתנה צערו ממה שעשו הרשעים, עד שהיה לו פורים מר כל-כך, ובפרט שגרמו לו על-ידי מסירות והלשנות שלא יוכל לעלות לציון אביו, ויקנה שאחר הרע יבוא הטוב.

לד תקעג **צב**
 יביע רצונו לתקן את התנור במקוה, וכן לשים מחיצות במקלחות וכו', ויחזק שלא לירא ולא לפחד משום בריה, וראוי לנו לשמח שיש לנו רבי כזה, ועוד יבוא יום, ונשמח פלגו יחד.

לד תקעד **צג**
 יחזק שלא להתבלבל משום בריה, ובנדאי הכל יתהפך לטובה.

לד תקעה **צד**
 יחזק על למוד משניות ותפלה במנין, ולא לעשן.

- צד** לֹד תִּקְעוּ
יִפְלִיג בַּמַּעֲלֹת לַמּוֹד "אֲשֶׁר בַּנַּחֲל", אֲשֶׁר שָׁם יִמְצָא מְרַגְזֵעַ לְנַפְשׁוֹ.
- צה** לֹד תִּקְעוּ
מִכְתָּב כָּלְלִי לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, בּוֹ יִחְזְקוּם לְקַבֵּל אֶת הַשְּׂבִיחַ בְּשִׂמְחָה
עֲצוּמָה, וְלִהְיוּ לְהַתְּפַלֵּל עֲלֵינוּ, שְׂיִמְתְּקוּ מִמֶּנּוּ כָּל הַדֵּינִים.
- צו** לֹד תִּקְעוּ
נְרַגֵּעַ שְׂלֵא לְהַכְּנִס בְּלַחֲץ, וְהַעֲקֹר לְמִצָּא אֶת הַטּוֹב בְּעֲצָמוֹ וּבְאַחֲרֵים,
וַיִּבְטִיחַ לְכַתֵּב מִכְתָּב לְבַעַל שְׂשִׁינָה דְרָכּוֹ.
- צז** לֹד תִּקְעוּ
יִוְרָה לְהַתְּחַשֵּׁב בְּזוֹלַת, וּבְפָרֵט בְּבַחֲוֵרִים צְעִירִים, אֲשֶׁר הֵם שְׂבוּרִים,
צָרִיף לְקָרְבָם וְלְדוֹנָם לְכַף זְכוּת, וְכִף יִתְעַלּוּ מֵעֲלָה מֵעֲלָה.
- צח** לֹד תִּקְפּוּ
יִוְרָה לְצִיַּת אֶת הַמַּשְׁגִּיחַ, וְלִהְיוֹת בְּסֵדֶר הַיְשִׁיבָה, וְלִלְמַד ח"י פְּרָקִים
מִשְׁנֵיּוֹת, אֲשֶׁר מְזַכֵּר אֶת הַמַּחַ, וְלִהְיוֹת לְשֵׁלֵשׁ תְּפִלוֹת מֵתוֹךְ הַסְּדוּר,
וְכֵן בְּרַפְת הַמְּזוּן.
- צט** לֹד תִּקְפּוּ
יִחְזַק שְׂלֵא לְהַשְׁבֵּר כָּלְלִי, וְלִהְיוֹת בְּשִׂמְחָה, אֲשֶׁר הִיא רְפוּאָה לְכָל
הַמַּחֲלוֹת.
- צ** לֹד תִּקְפּוּ
יִשְׂמַח לְשִׂמְעַ, שְׁהַסְפֵּר תּוֹרָה עוֹמֵד לְהַסְתִּים, וַיִּקְוֶה לְעֲשׂוֹת הַכְּנֶסֶת סִפּוֹר
תּוֹרָה בְּרֵאשִׁי-חֲדָשׁ גִּיסוֹן, וְסַעֲדַת הַדְּרָיָה.
- ק** לֹד תִּקְפּוּ
יַעֲוֹרֵר עַל 'שְׁנַיִם מִקְרָא וְאֶחָד תְּרַגּוּם', וְלִגְרַם ח"י פְּרָקִים מִשְׁנֵיּוֹת, וְלַמּוֹד
הַלְכָה.
- קא** לֹד תִּקְפּוּ
יִחְדִּיר, אֲשֶׁר הַכֹּל לְכָל אֱלֻקוֹת גְּמוּר הוּא, וְהַעֲקֹר לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, אֲשֶׁר
מְרַחֵב אֶת הַדַּעַת בֵּין בְּגִשְׁמִי וּבֵין בְּרוּחֵנוּ.
- קב** לֹד תִּקְפּוּ
יַעֲוֹרֵר עַל מַדַּת שְׂמִחָה, וְלִהְיוֹת בִּיק עֲצָמוֹ בּוֹ תְּחַבֵּר, וְתַפְלָה בְּמַנְיָן.
- קב** לֹד תִּקְפּוּ
יִשְׂבַּח הַנִּמְעָן שְׁלוֹמֵד עִם בְּנוֹ, וַיִּקְוֶה שְׂיִתְחַתֵּן בְּקָרוֹב, וַיַּעֲוֹרֵר עַל

תַּכְּן הַעֲנִינִים

הַדְּבָקוֹת בּוֹ יִתְּבַרֵךְ, וְעַל שִׂיחָה בְּיָנוּ לְבִין קוֹנוֹ, אֲשֶׁר עַל-יְדֵי-זֶה יִרְאֶה
נְסִים נִגְלִים.

לד תקפז קג

יִחְזַק עַל שְׁלוֹם-בֵּית וּכְבוֹד הָאִשָּׁה, וְלִבְרַח מַעֲצוֹת הַסֵּמ"ךְ-מ"ם הַחֲפִיץ
לְשֹׁכֵר אֶת בֵּיתָם שֶׁל בְּנֵי הַנְּעוּרִים.

לד תקפח קד

יַעֲזֹר עַל מַדַּת הַשְּׂמִיחָה וּשְׁלוֹם-בֵּית, וְלִהְרַבּוֹת בְּשִׂיחוֹת וְסִפּוּרִים עִם
הַיְלָדִים, כְּדֵי לְחַזְקֵם בְּאַמוּנַת חֻכְמִים.

לד תקפט קה

יִזְרֶה עַל הַדְּבָקוֹת בּוֹ יִתְּבַרֵךְ, וְלִהְתַּפְּלֵל שְׂיָבֵא בְּקִרְוֵב.

לד תקצ קו

יִשְׂבַּח הַנִּמְעָן שְׂמֵתְקַדֵּם בְּכַתִּיבַת הַסֵּפֶר תּוֹרָה, וְיִרְחִיקוּ מִחֲלִישוֹת הַדַּעַת
אֲשֶׁר זֶה הַסֵּמ"ךְ-מ"ם הַרוּצָה לְשִׁבְרוֹ, וְהַעֲקֵר לְזִכֹּר אֶת הַחֲסָדִים שֶׁעָשָׂה
עִמּוֹ הַשֵּׁם יִתְּבַרֵךְ.

לד תקצא קז

יַעֲזֹרד הַנִּמְעָן שְׂאוּהִבּוּ מְאֹד, וְיִשְׁתַּתֵּף בְּצַעֲרוֹ עַל שֶׁהִכּוּהוּ רְשָׁעִים עַל לֹא
עוֹל בְּכַפּוֹ, וְיִחְזַק עַל אֱמוּנָה פְּשוּטָה.

לד תקצב קח

יִזְרֶה לְנִמְעָן עַל הַסִּפְרִים שֶׁשָּׁלַח לוֹ, וְיֵאחַל לוֹ שֶׁבְּקִרְוֵב יִתְחַפֵּן, וְיִהְיֶה
קְדוֹשׁ וְטָהוֹר.

לד תקצג קח

מִכְתָּב כָּלְלִי לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, בּוֹ יִחְזַקֵם לְקַבֵּל אֶת הַשְּׂבִיבָה
בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה, וְלִהְתַּחַזֵּק בְּצוּתָא, וְלִהְתַּפְּלֵל עֲלֵיו שִׂימְתְּקוּ מִמֶּנּוּ כָּל
הַדֵּינִים.

לד תקצד קט

יִזְרֶה לְכַחֵר לְהַמְשִׁיךְ לְלַמֵּד עִם אָבִיו, וְלִקְנֹת לְעֲצֻמוֹ שֵׁם טוֹב,
וְלִהְתַּמִּיד בְּחֻמֵשׁ וְרַש"י, וְכֵן יִוְכַלּוּ לְחַתֵּנוּ בְּשִׂדוּךְ טוֹב.

לד תקצה קי

יַעֲיֵץ אוֹדוֹת שְׂדוּךְ, שֶׁטוֹב הוּא, וְהַעֲקֵר לְהַנְצִיל מִכָּל מִינֵי עֲבֻרוֹת וְחֻטְאִים,
אֲשֶׁר זֶה חֲמוּר מְאֹד.

לד תקצו קיא
 ייעץ אודות שדוף לגמרו בכי טוב.

לד תקצז קיא
 יורה על הדבקות בו יתברך, וילהתאזר במדת הסבלנות, שעל ידה
 עוברים את זה העולם בנקל, וזוכים לה על ידי אמונה פשוטה.

לד תקצח קיב
 יעורר על שלום בית וכבוד הדין, ולומר בכל יום 'יום תהלים', וללמד
 חמש ורש"י עם התרגום, ולגרס פרקי משניות, והרבה הלכה.

לד תקצט קיג
 יזהיר לשמר מאד מאד על פספי צדקה, ויורה לתן אלף ש"ח בעבור
 גרתיק הספר תורה, ויעורר על למוד מקרא ומשנה, ושיחה בינו לבין
 קונו.

לד תר קיד
 ימליץ על למוד "אשר בנחל", אשר מביא התחזקות עצומה, ויעורר
 על אמונה פשוטה בו יתברך, ולא להיות בדרך בענין שדוף.

לד תרא קטו
 יתפלל בעבור הנמען, שיצא משפטו לאור, ויצליח בכל אשר יפנה,
 ויודה לו על כל עזרתו, ויאחלו שיזכה לראות בשמחות ילדיו.

לד תרב קטז
 מכתב כללי לאנשי שלומנו, בו יבהירם אל מה רבנו ז"ל רוצה להביאנו
 — למדרגת דוד המלך, שזכה לרות הקדש, וחבר מזה את התהלים!
 ורבנו ז"ל זו נקדת האמת, ומגלה לנו את מצבנו ומעמדנו, רבנו ז"ל
 מבין אותנו ואת בעיותינו, ועוזר לנו לצאת מהכל, ומגלה לנו שעל אף
 כל פגמינו וחסאינו, יש לנו דרך לשוב בתשובה אל צורנו, ומחזק
 ומעודד אותו שיש תקנה לתקן הכל. והאמת הזו אין בשום מקום אחר,
 וזו הסבה שבני אדם אינם יכולים לסבל את רבנו ז"ל ואת מי
 שמפרסמו, בכך עלינו להודות ולהלל לפניו יתברך, שזכינו לידע מרבנו
 ז"ל ומעצותיו הקדושות, אשרינו מה טוב חלקנו ומה נעים גורלנו.

לד תרג קכו
 יבהיר גדל כסופיו ורצונותיו זה ארבעים שנה רצופות, שאינו רוצה
 לעשות מאומה, רק את רצונו יתברך, ואף שמנסים לגרשו ולהפילו,

תִּכְן הָעֲנִיִּים

הוא עקשן גדול, ולא יצליחו כָּלֵל וּכְלָל! אף הַרְחַמְנוּת שְׁלוֹ עַל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ שְׁזָקִים לְחֻזֵק וּלְעֻדָּד, וְזֶה כָּל רְצוֹנֵנוּ — לְחֻזֵק וּלְעֻדָּד וּלְשִׂמְחָה אוֹתָם.

לד תרד קכז

מכתב כָּלְלִי לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ, בוֹ יְחֻזְקֵם שְׁלֵא לְהִשְׁבֵּר מִשׁוֹם דְּבָר, כִּי הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא גְדוֹל מְאֹד, וַיִּבְקֶשׂם לְכוּא לְשַׁעוֹר שְׁיִתְקַיֵּם בְּלִילָה.

לד תרה קכח

מכתב כָּלְלִי לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ, בוֹ יְחֻזְקֵם עַל מִדַּת הַשְּׂמִיחָה, אֲשֶׁר מִמְשַׁכֶּת שִׁפְעָה לְאָדָם, וַיִּזְגִּילֵם לִילָף לְמַקּוֹה בְּכָל יוֹם, וְעַל-יְדֵי-זֶה מִתְפַּטְרִים מִכָּל הַדִּינִים הַשּׁוֹרִים עֲלֵינוּ עַכְשָׁו.

לד תרו קכט

מכתב כָּלְלִי לְבַחוּרֵי הַיְשִׁיבָה, בוֹ יְחֻזְקֵם עַל לְמוֹד הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה, וּלְנַצֵּל אֶת הַזְּמַן הַיָּקָר לְעִבּוּדַת הַשֵּׁם, לְתוֹרָה, תְּפִלָּה וְהַתְּבוּדָּדוֹת. וְלִלְמַד "אֲשֶׁר בְּנַחֵל" וְ"לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, וְלִשְׁמֹר עַל מִדַּת הַנְּקִיּוֹת, אֲשֶׁר הִיא יְסוּד כָּל בֵּר יִשְׂרָאֵל.

לד תרז קל

יִבְקֶשׂ אֶת הַנִּמְעָן שְׁלֵא לְצַעְרוֹ, וְלֵא לְהַתְרַאֵן לְשׁוֹם כְּתָב, אֲשֶׁר כָּלֵם חוֹטָאִים וְנוֹאֲפִים, וְעָקַר תְּקוּנֵנוּ לְהַזְהִיר אַחֲרֵים שְׁלֵא יִתְרַאֲנוּ כָּלֵל, וְכָל עִסְקָנוּ רַק לְגִלּוֹת וּלְפָרְסֵם אֶת רַבְּנוּ ז"ל בְּעוֹלָם, שֶׁהוּא מְפָרְסֵם אֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְכָל הָעוֹלָמוֹת.

לד תרח קלא

יִזְכִּיחַ הַנִּמְעָן עַל דְּבוּרָיו הַנְּלוּזִים, וַיַּעֲזְרוּ לְקַחַת עֲצָמוֹ בְּיָדָיו, וְלִקְבֹּעַ שְׁעוּרִים בְּמַקְרָא, מִשְׁנָה, גְּמָרָא, וְלְהַתְפַּלֵּל בְּמִנְיָן, וְלְהַרְבּוֹת בְּהַתְּבוּדָּדוֹת.

לד תרט קלב

יִבְהִיר, אֲשֶׁר בְּזֶה הָעוֹלָם צְרִיכִים הַרְבֵּה הַתְּחֻזָּקוֹת, וְאֲשֶׁרֵי מִי שְׁזוּכָה לְהַחֲזִיק מְעַמְד.

לד תרי קלג

יִיעֵץ אֹדוֹת שְׂדוּף, וַיַּעֲזְרוֹ עַל מִדַּת הַשְּׂמִיחָה וְהַתְּבוּדָּדוֹת.

לד תריא קלג

יִשְׂבַּח הַמְּשַׁיִיחַ בְּיְשִׁיבָה, שְׁעוּשָׁה עֲבוּדַת קִדְשׁ, וַיּוֹרְהוּ הִיאָף לְהַתְּנַהֵג

עם התלמידים, שמאל דוחה וימין מקרבת, וכן לשמר על הנקיון מבית ומבחוץ.

לד תרבי יורה על שלום-בית והתבודדות. קלד

לד תריג יורה לתת מהקפה לפלוני בעבור תקון פמה דברים, וכן לומר לאח, שישמר על שמו הטוב, ואז יוכל לחתנו בקרוב. קלה

לד תריד מכתב פללי לאנשי שלומנו, בו יבהיר, אשר ענין השם לילד הוא דבר גדול מאד, וצריכים להשמר בזה מאד, ולתן אף נרק שמות של צדיקים ולא להפך, ויבקש שוב שלא להתראין בכלי שופכין, ויתנה צערו, ויבהיר, אשר מי שעושה עול לזולת, ישלם על כך מחיר כבד מאד, ויעורר על הפצת אור רבנו ו"ל, ואהבה ואחדות. קלה

לד תרטו מכתב פללי לאנשי שלומנו הנקרים, בו יעוררם להכין עצמם להיות פלים לקבל את אור הגאולה, וזאת על-ידי שמירה מקלפת הליצנות, אשר פת ליצנים אינם מקבלים פני שכינה, והליצנות אינה מניחה את האדם לילך לצדיקים, ובאמת מי שעומד ומתלוצץ מהצדיק, הוא הוא מחלל שבת ואוכל טרפות ונבלות וכו' וכו', וצריכים לברח ממנו כמו מאש שורף. קמד

לד תרטז יחזק מאד שלא לפל בדעתו, כי גדול אדוננו ורב להושיע, וצריכים להשמר מהרהור רע הפוגם בכל העולמות, ולחשב רק ממנו יתברך. קמז

לד תריז יתנה צערו מכל מה שטפלו עליו רשעים, ובודאי ישלמו על כך מחיר יקר, וימנה שהכל יתהפך לטובה. קמח

לד תריח יעורר על אהבה ואחדות ולהיות בשמחה, ולשיח בינו לבין קונו, ולהתפלל השלש תפלות במנין, אשר אין למעלה מזה. קנ

לד תריט יוכיח הנמען שדבר דבורי שטות והבל, ויורהו לילך להתבודד לפניו יתברך, שיזכה לטהרת המחשבה, וכן להרבות בלמוד הלכה. קנא

לד תרכ קנא
 מכתב כָּלְלִי לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, בּוֹ יִבְקָשׁם לְהִתְפַּלֵּל עֲלֵינוּ לְצַחַת
 מִכָּל הָעֲלִילוֹת שֶׁנֶּאֱמָר וְהַפַּח יְקוֹשׁ שֶׁהִפִּילוּ אוֹתוֹ הַרְשָׁעִים.

לד תרכא קנב
 מכתב כָּלְלִי לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, בּוֹ יִבְהִירָם, אֲשֶׁר עִתָּהּ הוּא הַשְּׂבוּעַ
 הַכִּי קָרִיטִי לְעַם יִשְׂרָאֵל, כִּי חֲכַמֵּינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ: בְּנִיטָן נִגְאָלוּ,
 וּבְנִיטָן עֲתִידִים לְהִגָּאֵל, וְהִנֵּה הֵיוֹת שֶׁהָאֲמוֹת מִתְגַּדְּרוֹת זֹו בְּזוֹ, זֶה סִימָן
 לְפַעְמֵי מְשִׁיחַ, וְעַקֵּר הַחֹב הַמְּנַח עֲלֵינוּ לְהִרְבּוֹת בַּתְּפִלָּה וְהַתְּבוּדָה,
 וְלִהְיוֹת בְּאַחֲדוּת וְאַהֲבָה, וְלִהְתַּרְחֵק מֵאֲלִימוֹת, וְלִהְרַבּוֹת בְּמִדַּת הַשְּׂמִחָה.

לד תרכב קנז
 יִשְׂמַח עַל שְׂזוּכָה לְשַׂדָּךְ אֶת בְּנֵי וּבָנוֹת יִשְׂרָאֵל, וְלַעֲסֵק בְּטַהֲרָתְךָ, אֲשֶׁר
 זֶה לְקוֹצִים בְּעֵינֵי הַסֵּם"ךְ-מ"ם, שֶׁבּוֹדָאֵי בְּקָרוֹב יִתְגַּלֶּה קְלוּנוֹ בְּרַבִּים.

לד תרכג קנח
 יַעֲזֹר עַל תְּפִלָּה בְּמַנְיָן, וְלִהְתַּמִּיד בַּתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וְלִהְתְּבוּדָה אֲלֵינוּ
 יְתַבְּרָךְ.

לד תרכד קנח
 יִשְׁדַּל אֶת הַנִּמְעָן, שְׂיִמְשִׁיף לַעֲסֵק בַּתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וְיִקְפִיד עַל תְּפִלוֹת
 בְּמַנְיָן, וְכַךְ יַצְלִיחַ דְּרַכּוֹ.

לד תרכה קנט
 מכתב כָּלְלִי לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, בּוֹ יִדְבַר מְרוֹחֲנֵי חַיּוֹת אֲלִקוּתוֹ
 יְתַבְּרָךְ, אֲשֶׁר אֵין אָנוּ יְכוּלִים לְהִבִּין וְלִהְשִׁיג בְּנֵה, וְזֹאת יִגְלֶה מְשִׁיחַ
 צְדָקְנוּ, שְׂיִכְנִיס בְּנִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל הָעֲנָן שֶׁל לְמַעְלָה מִהַמָּקוֹם וְלְמַעְלָה
 מִהַזְּמַן, וְעַל-יְדֵי סְפוּרֵי מַעֲשֵׂיֹת שֶׁל צְדִיקִים מִמְשִׁיכִים אוֹר שֶׁל מְשִׁיחַ
 בְּעוֹלָם, וַיַּעֲזֹר מְאֹד עַל כְּבוֹד הַזּוּלָּת, וְעַשִׂית צְדָקָה וְחֶסֶד עִם כָּל בּוֹר
 יִשְׂרָאֵל, וְלִכְרַח מִקְּנָאָה, שְׁנֵאָה וְתַחֲרוּת, וּבְזוּכוֹת זֶה נִזְכָּה לְהִגָּאֵל יַחַד.

לד תרכו קע
 יִחַזַק עַל תְּפִלָּה וְהַתְּבוּדָה, וְהִדְבְּקוֹת בּוֹ יְתַבְּרָךְ.

לד תרכז קעא
 יִבְהִיר אֲשֶׁר הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְמַלֵּא כָּל עַלְמִין וְסוֹבֵב כָּל עַלְמִין, וְאֵין
 שׁוּם מְצִיאוֹת בְּלַעֲדָיו יְתַבְּרָךְ כָּלְלִי, וְהַעֲקֵר לְהַתְּבוּדָה אֲלֵינוּ, אֲשֶׁר זֹו
 הַצְּלָחָה נְצִיחִית שְׂאֵין כְּמוֹהָ.

- לד תרכח קעב
 יודה לנמען על עזרתו, ויעוררו לעשות התחלה חדשה בכל פעם, ולא
 להסתפל אחרנית. וכך עולים מעלה מעלה.
- לד תרכט קעב
 יקנה שפתת הנמען תסב לו נחת-רוח, וילמדו בהתמדה גדולה, ויהיו
 יראי השם וחושבי שמו.
- לד תרל קעג
 יעץ אודות הבת אם תבוא לכאן, ויאחל "מזל טוב" להלדת הנכד,
 ויחזק שלא להתפחד כלל.
- לד תרלא קעד
 יעודד זוג צעיר, שלא להפנס בלחץ, ולבסוף הכל יתהפך לטובה.
- לד תרלב קעה
 יבהיר לזוג, אשר כל העכובים שיש להם אודות הבניה, זה פתוצאה
 מקטרוגים שישנם בשמים, מפני המריכות שיש ביניהם, ולכן שיראו
 להבין זה את זה, ולעזר זה לזה, ואז יזכו לישועה.
- לד תרלג קעה
 ינחם הנמען אודות השכנים שמציקים לו, ויאחל לו דירה משלו,
 ויבדאי על-ידי תפלה יכולים לפעל הכל.
- לד תרלד קעז
 יבהיר, אשר כל הצרות הן מפני ששרויים בעצבות, כי אם שמחים —
 זוכים לנסים ונפלאות.
- לד תרלה קעז
 יתנה צערו שאינו יכול להגיע לארץ, ויבהיר שפנדאי רוצה ממנו
 הקדוש-ברוך-הוא משהו, ויהכרח לחכות.
- לד תרלו קעח
 מכתב פללי לאנשי שלומנו, בו יעוררם להתאחד יחד, ולרקד אחר כל
 תפלה, פי השמחה היא המתקת הדינים, ובקרוב נראה נסים נגלים.
- לד תרלז קפ
 יחזק הנמען שלא יתפחד מרשעים, כמאמר הבעל-שם-טוב הקדוש
 זי"ע: סגלה לרשעים שלא לפחד מהם.

- לד תרלח קפב
 יבקש את הנמען שיטפל בענין הקמיעות, וכן יראה להפיץ את אור
 רבנו ו"ל, אשר מחזק ומעודד את נשמות ישראל, ויעורר על תפלה
 והתבודדות.
- לד תרלט קפב
 יעורר על שמחה והתבודדות, אשר זו הצלחה נצחית.
- לד תרמ קפג
 יורה להמשיך המנהג הטוב שיבואו אנשי שלומנו לברך ברפת האילנות
 בבית הנמען, ויתפללו שם עליו.
- לד תרמא קפג
 יורה על ההזמנה לבר-מצוה, ואחל ויברך.
- לד תרמב קפד
 יאחל פּרנסה בשפע ובריאות ונחת.
- לד תרמג קפד
 ייעץ אודות שדוף, ויקנה שהבחורה תרצה את הבן, ויבנו בית נאמן
 בישראל.
- לד תרמד קפה
 יחזק באמונה פשוטה, ולא להתפחד כלל.
- לד תרמה קפה
 יחזק על מדת השמחה, ויספר על שלמה המלך שהיו חקוקות על
 טבעתו האותיות: ג' ז' י', הינו בעת שעבר עליו איזה משבר, היה
 מסתפל על כך, וחושב: ג'ם ז'ה י'עבר.
- לד תרמו קפו
 מכתב כללי לאנשי שלומנו היקרים, בו יעוררם להתרחק מלשון-הרע
 ורכילות, ולהיות הבי כנישתא הזה שמאחד באחדות אחת, ובזכותו
 תהיה הגאולה.
- לד תרמז קצא
 מכתב כללי לאנשי שלומנו היקרים, בו יחזקם על צדקה וחסד, שזה
 מציל ממות, וכן מנפילה גשמית ורוחנית, ובזכות הצדקה נגאל גאלת
 עולם.

לד תרמח קצו

מכתב כללי לאנשי שלומנו, בו יפליג במעלת התפלה והתבודדות, אשר זו המתנה הכי יקרה שקבלנו מרבנו ז"ל, ובזכותה זוכים לישועות גדולות, וידבר ממעלת הדפסת ספרי רבנו ז"ל ומסירות נפשו לזה, ואף שהסמ"ך מ"ם עיניו לטש ושניו חרק על פסוסם אור רבנו ז"ל, אף אין להפנע כלל, ולהמשיך לעסק בעבודת קדש זו, שזה קרוב הגאולה. ויעורר על מדת השמחה, אשר מצלת מכל הצרות, ולהתרחק ממחלקת, ולהרבות באהבה ואהבה ורעות, אזי נזפה לגלוי שכנינה.

לד תרמט רה

יוכיח הנמען שהתראין באיזה עתון, בשעה שבקש פעמים רבות שלא להתראין לשום כלי תקשורת, שכלם בשקר יסודם, והם כלי משחית מספנים, שכדאי לברח מהם כמו שבורחים מאש שורף.

לד תרנ רז

יורה שלא להתראין לאיזה חוקר, שכל מגמתו להוציא מידי שקרי, ולהעליל עלילות שוא על קהלה קדושה וטהורה חפה מפשע.

לד תרנא רח

יבהיר, אשר כל הבלבולים שיש לאדם זה מחמת עוונות ופגמי הברית שלו, ועל-ידי ספורי מעשיות מנקים את המח מכל מיני בלבולים.

לד תרנב רח

ידבר מחשיבות השם לילד, כי השם הוא הנפש, וצריך לתן רק שמות של צדיקים וצדקניות, ולא שמות בדויים.

לד תרנג רט

יחזק על שמחה ותפלה, ולעשות בכל יום התחלה חדשה.

לד תרנד רי

מכתב כללי לאנשי שלומנו, בו יחזקם על אמונה פשוטה בו יתברך, ולחזר בתשובה שלמה, ולהתפלל התפללות במנין, אשר זה סגולה לפרנסה ולכפרת עוונות.

לד תרנה ריא

יורה שלא להתראין לשום עתון, כי כל הפתבים הם מלכלכים, ואין פונתם לטוב, אלא רק ללכלך על הזולת, ושום דבר אמת אינו נמצא בעתון, והכל שקר וכזב.

- לד תרנו** רבי
 יִעֲצֵץ בְּעִנְיָן שְׂדוּכִים, וַיִּתְּנָה צַעֲרוֹ מִמָּה שֶׁמְלַכְלָכִים בְּכָלֵי הַתְּקִשְׁרֹת,
 וְהַעֲקָר לְהַתְּחֹזֵק בָּהּ אֱלָקִים.
- לד תרנו** ריג
 יוֹדָה עַל הַתְּפִלוֹת שֶׁהַתְּפִלּוֹ בַעֲבוּרוֹ, כִּי רַק זֶה מָה שֶׁיַּעֲזֹר, וַיִּחְזַק שְׁלֵא
 לְהַשְׁבֵּר כָּלֵל.
- לד תרנח** ריד
 מִכְּתָב כָּלְלִי לְאַנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוֹ הַיְקָרִים, בּוֹ יִבְהִיָּרָם שֶׁכָּל הַחַרוּפִים
 וְהַגְּדוּפִים שְׁסוּבֵל, זֶה מִצִּיל אֶת כָּלֵל נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל בְּאָרֶץ יִשְׂרָאֵל
 מִכְּלִיּוֹן, וְהוּא מְקַבֵּל הַכֵּל בְּאַהֲבָה, אֲבָל בְּוֵדָאֵי אֵלּוֹ שֶׁשׁוֹפְכִים אֶת דָּמוֹ
 יִשְׁלְמוּ מִחִיר כְּבֹד מִמְנוֹ יִתְבָּרֵךְ.
- לד תרנט** רטו
 מִכְּתָב כָּלְלִי לְאַנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוֹ הַיְקָרִים, בּוֹ יִדְבֵּר מִעִנְיָן הַגְּאֻלָּה אֲשֶׁר הִיְתָה
 בְּנִיסָן, וַעֲתִידָה לְהִיּוֹת בְּנִיסָן, וּמָה שֶׁקוֹרָה בִּיבְנָאֵל, קוֹרָה בְּכָל אֶרֶץ
 יִשְׂרָאֵל, וּמָה שֶׁקוֹרָה בְּכָל אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל קוֹרָה בְּכָל הָעוֹלָם כְּלוּ, וַיּוֹרָה עַל
 שְׁלֹשָׁה דְבָרִים לְקְרוֹב הַגְּאֻלָּה: אַהֲבָה וְאַחֻדוּת וְצִדְקָה וְחֶסֶד בֵּין אַנְשֵׁי
 שְׁלוֹמְנוֹ, תְּפִלָּה וְהַתְּבוֹדָדוּת לְפָנָיו יִתְבָּרֵךְ, אֲשֶׁר רַק זֶה כְּלֵי הַנֶּשֶׁק שְׁלָנוּ,
 וְלִהְיוֹת בְּשִׂמְחָה, אֲשֶׁר זֶה הַסְּגֻלָּה שְׁלֵא לְפָחַד מִן הַרְשָׁעִים.
- לד תרס** רכ
 יוֹרָה בְּעִנְיָן חֲלֻקַת הַבֶּשֶׁר, וְהַעֲקָר שְׁיִהְיֶה שְׁחִיטָה שֶׁל בֵּית־דִּין צָדֵק
 הַיְדוּעַ לִירְאֵי הַשֵּׁם וּלְחוֹשְׁבֵי שְׁמוֹ.
- לד תרסא** רכ
 יִבְהִיר, אֲשֶׁר אַהֲבָ"ה בְּגִימְטְרִיָּה אַחַ"ד, הִינּוּ עַל־יְדֵי אַהֲבָה בָּאִים
 לְאַחֻדוּתוֹ יִתְבָּרֵךְ.
- לד תרסב** רכא
 מִכְּתָב כָּלְלִי לְאַנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוֹ, בּוֹ יִפְלִיג בְּמַעֲלַת עֲזָרָה לְזוּלַת, וַעֲשִׂית
 צְדָקָה וְחֶסֶד, אֲשֶׁר זֶה נִשְׁאָר לְאָדָם לְנִצְחָה, וְזֶהוּ שְׂאוֹמֵר שְׁלֵמָה הַמְּלֶךְ:
 "טוֹב לָלֶכֶת אֶל בֵּית הָאָבֵל מִלָּלֶכֶת אֶל בֵּית הַמִּשְׁתָּה וְגו', וְהַחִי יִתֵּן אֶל
 לְבוֹ", כִּי עֲנִין עֲזָרָה לְזוּלַת וּלְחֹזֵק וּלְעוֹדֵד וּלְשֹׁמֵחַ יְהוּדֵי אַחֵר, וּבְכַפְרֵט
 הַנִּמְצָא בְּצָרָה, זֶה מְאֹד חָשׁוּב אֲצִלוֹ יִתְבָּרֵךְ.
- לד תרסג** רלט
 יִחְזַק עַל שְׁלוֹם־בֵּית וְעֲזָרָה הַיְדוּתִית.

- לד תרסד** רמ
יעורר על שמחה ולא לפחד משום דבר, וכן לשמח את אנשי שלומנו,
ולהמשיך על עצמו אמונה ברורה ומזככת.
- לד תרסה** רמ
יחזק זוג צעיר שלא לריב ביניהם, וללמד יחד "ספר-המדות", ולקיים
את הנאמר שם, ועל הכל — לדבר אליו יתברך בשפת האם, וזה
ממשיך ישועות.
- לד תרסו** רמא
יקנה שהאח יהיה שליח טוב לעזר לקהלה וכו', ויקנה לפניו יתברך,
שיוציא משפטנו לאור גדול.
- לד תרסז** רמא
ירחיק מפחד שם, ובנדאי כל מה שהפחידו, זה הכל ייעבור פלא היה.
- לד תרסח** רמב
יקנה בקרוב לעשות הכנסת ספר תורה וסעדת הודיה, ויבהיר, אשר אין
לנו בזה העולם רק אבינו שבשמים, ורק הוא יכול לעזרנו.
- לד תרסט** רמג
יבהיר, אשר צריך עתה רק להתחזק ולשמח שיש לנו רבי כזה, המחזק
ומעודד אותנו, ומה היינו עושים בלעדיו.
- לד תרע** רמג
יבקש לשלח את המכתבים ליעדם, ואת המכתב כללי לשים על הדלת
בכניסה. העקר להתחזק באמונה, ולא לפחד משום דבר.
- לד תרעא** רמד
ישמח לענות לשאלות הנמצען, ויעוררו שלא להתביש לשאל, וייעץ
אודות הדיירה, והעקר להיות בשמחה, ולהרבות באהבה הנדית, אשר
השכינה שרויה רק במקום אהבה ושמחה.
- לד תערב** רמה
יחזק על נקודת השמחה ולהמנע מעשון סיגרייות, ושתיית משקה
המשפר, שרבנו ז"ל הקפיד מאד על דברים אלו, ויעורר על למוד
הלכה, ולהתפלל במנין התימנים, אשר ברצונו להרחיב את הקבוץ
שלכם.

- לד תרעג** רמו
 ירחיק מן הלחץ, ויעורר על הסבלנות, אשר על ידה נתן לעבר את זה
 העולם בנקל.
- לד תרעד** רמו
 יחזק על מדת השמחה, המבטלת כל התאוות רעות, ומביאה לישוב
 הדעת, ויפליג במעלת הפצת אור רבנו ז"ל.
- לד תערה** רמז
 יוכיח בעל שאינו מתנהג כראוי עם אשתו ומצערה וכו', ויבהירו שכל
 ההצלחה והעשירות בבית זה כתוצאה מכבוד האשה, ולהפך — להפך.
- לד תרעו** רמז
 יורה ביום תפלה מה לתקע בשופר ולומר י"ג מדות הרחמים, ולבקש
 ממנו יתברך בפתיחת ההיכל.
- לד תרעז** רמח
 יבהיר, אשר בזה העולם צריכים התחזקות חדשה, כי הנסיונות קשים
 ומרים, ויעורר על תפלה במנין, אשר מסגלת לפרנסה וליראת שמים.
- לד תרעה** רמט
 יורה על התחלה חדשה בכל פעם, ויבהיר, אשר הירידות מתחילות
 תמיד מהשעמום, ולכן העקר לנצל את הזמן היקר לתורה ותפלה
 ועבודת השם יתברך.
- לד תרעט** רנ
 יגלה אכזבה מפל מיני הבטחות של פלוני, שיוכל להכנס לארץ ישראל,
 ויבהיר אשר רק בו יתברך הוא בוטח.
- לד תרפ** רנ
 יבהיר, אשר בזה העולם אין לנו רק תפלה, המביאה לסבלנות, וזה יסוד
 היסודות בקיום כל בר ישראל.
- לד תרפא** רנא
 יפליג במעלת האחדות והאהבה בין איש לרעהו, שזה יסוד הגאולה.
- לד תרפב** רנא
 יבקש לדאג, שהבחורים ינקו ברחבה סביב הישיבה, ויחזק הנמנען
 שעוסק בעבודת קדש.

- לד תרפג** רנב
 יבהיר, אֲשֶׁר אֵין לָנוּ עֵצָה, אֶלָּא כְּלִי זַיְנוּ שֶׁל מְשִׁיחַ — תִּפְלָה.
- לד תרפד** רנב
 יְעוֹדֵד הַנְּמַעֲנִים לְשָׂאֵלוּ כָּל שְׂאֵלָה שֶׁהֵם צְרִיכִים, וּבִפְרָט שֶׁהוּא מְפִיר
 לָהֶם טוֹבָה עַל שְׁמִדְפִיסִים אֶת סִפְרֵיו הַקְּדוּשִׁים, שֶׁהֵם כְּמִים קָרִים עַל
 נַפֶּשׁ עֵיפָה לְכָל הַמַּעֲזֵן בָּהֶם.
- לד תרפה** רנג
 יוֹרָה לְגַבֵּי חֲלָקֵת צְרָכֵי הַפֶּסַח לְאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וַיִּתֵּן כַּמָּה הוֹרָאוֹת טְכְנִיּוֹת
 בְּנִקְיוֹן בֵּית-הַמִּדְרָשׁ, וּבִמְקַנְאוֹת, וַיִּקְוֶה לְהַמְתַּקֵּת הַדִּינָים בְּזָכוֹת הַתִּפְלוֹת
 בְּצַבּוֹר.
- לד תרפו** רנד
 יוֹרָה לְנַמְעֵן לַעֲשׂוֹת אֶת הַתְּקוּנִים בְּמַקְוֶה, וַיַּחֲזֵק עַל לְמוֹד הַתּוֹרָה,
 וַתִּפְלָה בְּמַנְיָן וְהַתְּבוּדוֹת.
- לד תרפז** רנה
 יוֹרָה לְדַבֵּר עִם הַתְּלִמִּידִים דְּבוּרֵי אַמוּנָה וְהַשְׁגָּחָה פְּרָטִית וְסַפּוּרֵי
 צְדִיקִים, אֲשֶׁר אֵין לְמַעַלָּה מִזֶּה.
- לד תרפח** רנו
 מְכַתֵּב כְּלָלִי לְאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, בּוֹ יִבְקָשׂם לְקַבֵּל עַל עֲצָמָם קְבֻלוֹת
 טוֹבוֹת, וְהֵן: "וְאַהֲבַת לְרַעַף כְּמוֹךְ", וּמִצְוֹת צְדָקָה וַחֲסֵד, לְהַשְׁלִים עִם
 כָּל אָחֵד וְאָחֵד, שֶׁלֹּא יִהְיוּ לְאָדָם שׁוֹנְאִים, לֹא לְהַתְיָרָא מִשׁוּם בְּרִיָּה
 שְׁבַעֲעוֹלָם, רַק מֵאִתּוֹ יִתְבַּרֵךְ, וְעַל-יְדֵי הָאֲחֻדוֹת וְאַהֲבָה בֵּין אִישׁ לְרַעְהוּ,
 הַתִּפְלוֹת שִׁיתְפְּלְלוּ תַחֲקֻבְלֵנָה לְרַחֲמִים וּלְרַצוֹן.
- לד תרפט** רנט
 יַחֲזֵק עַל אַמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבַּרֵךְ, וְלֹא לְהַכְנִס בְּלַחְצִים, וּלְכַבֵּד אֶת
 הַהוֹרִים, וּלְשַׂמַּח אוֹתָם.
- לד תרצ** רס
 יְעוֹזֵר הַנְּמַעֵן לְהַשְׁלִים עִם שׁוֹנְאָיו, וְלִהְיוֹת וַתְּרֹן, כִּי כָּל סוֹד קִיּוּם
 הַקְּהֵלָה הוּא רַק אַחֻדוֹת.
- לד תרצא** רסא
 יְעוֹזֵר עַל הַתְּבוּדוֹת, אֲשֶׁר זֶה סוֹד הַהֲצֻלָּחָה; וְכֵן עַל הַפְּצַת אוֹר רַבְנוּ
 ו"ל, אֲשֶׁר רַק זֶה יִגַּן עֲלֵינוּ מִכָּל הַצְּרוֹת.

- לד תרצב רסא
 יורה לדון את הבעל לכף זכות, ולהמשיך לעשות צדקה וחסד עם
 עניים, ובזכות זה ירחמו עליהם מן השמים.
- לד תרצג רסב
 יעורר לעשות התחלה חדשה, ויקנה לחתן את הבן, העקר לשמרו שלא
 לשנות את לבושו, ורק כאשר יקנה שם טוב, יוכל לעשות שדוף טוב.
- לד תרצד רסב
 ייעץ אודות עשיית נתיח, ויאחל רפואה שלמה.
- לד תרצה רסג
 יתנצל על שאין באפשרותו לשלם עתה על הגליון שעשה הנמען, אבל
 יקנה תכף כשיצא מהמצר לשלם.
- לד תרצו רסד
 יתן עצה באיזה ענין, וכן ייעץ בענין הדירה ללכת על משהו יותר גדול
 המרחיב את הדעת.
- לד תרצז רסה
 יאחל הרחבה בכל התחומים.
- לד תרצח רסה
 יעורר על הפצה ועל אמונה פשוטה, ושיחה בינו לבין קונו.
- לד תרצט רסו
 יעורר לחזק את אנשי שלומנו, ולהתבודד עמו יתברך, ולהיות בשלום
 עם האשה.
- לד תש רסו
 יורה לתן קמחא דפסקא לאנשי הכולל תחלה, ואחר-כך לשאר אנשי
 שלומנו, ויוציא מהנמען פחדי שוא.
- לד תשא רסז
 יעורר על שלום-בית, ויורה לחדל מעשון ומשתית משקה המשכר, אשר
 רבנו ז"ל מאד הקפיד על זה.
- לד תשב רסח
 ישבח בחור ברא-מצוה שזכה לסים את הש"ס, ושגורס ח"י פרקים
 משניות בכל יום, ויקנה להשתתף בבר-מצוה שלו.

לד תשג רסח
 יבקש את הנמען לעזור לאברכים לצרכי החג, ובזכות הצדקה נזכה להמתקת הדינים.

לד תשד רסט
 מכתב כללי לאנשי שלומנו היקרים, בו יבהיר למה נקראת השבת שלפני פסח "שבת הגדול", וכן מהו הסוד שיוצא השנה פְּרֻשַׁת מִצְרַע בשבת הגדול, ומיהו מצרע — שַׁנְעֵשָׁה עַל-יְדֵי שְׂדֵבֵר רַע וְכוּ', וְאִז נִסְתָּמִים מִמֶּנּוּ כָּל הָאוֹרוֹת, וְכֵן הוּא בְּדוֹרְנוּ, שָׂרֵב הָעוֹלָם אִינוּ מִשִּׁיג אֵלָקוֹת, מִפְּנֵי שְׁפָגוּם בְּדַבּוּרִים עַל הַזּוּלָּת, וּמִמִּילָא נִסְתָּם מֵהֵם הָאוֹר וְכוּ', וְיִפְלִיג בְּמַעֲלַת הָאֲחֻדוֹת וְאֶהְבָּה, וְלִכְרַח מִמְחֻלָּקָת, אֲשֶׁר זֶה יְסוּד הַגְּאֻלָּה.

לד תשה רעט
 יחזק בה' אלקים, פי גדול אדוננו ורב להושיע, והעקר להיות בשמחה וברגע, ולהתבודד לפניו יתברך.

לד תשו רעט
 ישמח על שהנמען אינו הולך להתראין לכלי התקשרות, ויבהיר, אשר יש ענין שהכל יתהפך לטובה.

לד תשז רפ
 יקנה להציל את השלום-בית אצל הנמענים, ובודאי אחר הרע יבוא הטוב.

לד תשח רפ
 מכתב כללי לאנשי שלומנו, בו ישבחם על שהתאחדו יחד ליום תפלה, אשר אין עוד דבר הגורם צרות ויסורים לעם ישראל כמו הפרודים והשנאה שיש ביניהם. ויעורר לעזר אחד לשני לקמחא דפסחא, ובודאי פה תהיה "עיר ברסלב" במלא מוכן המלה.

לד תשט רפא
 ישמח שהנמען יצא לחרות, ובפרט שפעל בעבורו כל הלילה. והעקר עכשו להתחזק על כל הנסיונות, כי מנסים אותנו מן השמים אל מי נפנה בעת צרה.

לד תשי רפב
 ייעץ אודות חנוף הילדים, שלא להשפילם, חס ושלום, אלא לחזקם ולעודדם, ואז יזכו לילדים מצלחים.

- לד תשיא רפג
 יודה לנמען שמתקן את כל הדברים הקטנים במקוה, ויבשרו שישלם
 לו בקרוב, ויעורר על ותרגות, שהיא סגלה לשלום-בית.
- לד תשיב רפג
 יורה לשמר על כל פרוטה של צדקה, ויעורר על תפלה והתבודדות.
- לד תשיג רפד
 יבהיר, אשר כל זמן שתהיה אחדות בקהלה, שום בריה לא תוכל לנו.
- לד תשיד רפה
 יבהיר, אשר מהרשעים יוצא רק רשע, וצריכים להשמר מהם מאד,
 ויעורר על שיחה בינו לבין קונו.
- לד תשטו רפה
 יספר אכזבתו מהבטחות בני-אדם, ובאמת אין על מי לבטח אלא על
 אבינו שבשמים.
- לד תשטז רפו
 יעורר לחזק את אנשי שלומנו, אשר זו הצדקה הכי גדולה שיכולים
 לעשות, ויורה על שיחה בינו לבין קונו, שאין למעלה מזה.
- לד תשיז רפו
 יתנה צערו שעושה כל-כף הרבה טובות לאנשים, ולבסוף נתהפכים
 עליו למתנגדים.
- לד תשיח רפז
 יבקש לתן אלף שקל ל... וכן לבדק כמה חייבים לנשות כולל ג"ס, כי
 הן צריכות את הכסף.
- לד תשיט רפח
 יורה להתחזק ולחזק את כל הנשים, והשם יתברך ימתיק מאתנו כל
 הדינים.
- לד תשכ רפח
 יורה לצאת מהדמיון, ויבהיר, אשר גם בתמימות אסור להיות שוטה.
- לד תשכא רפט
 מכתב כללי לאנשי שלומנו, בו יבקש לקבל על עצמם כמה דברים
 נחוצים: א. לא להתראין לשום עתון או פלי תקשרת. ב. להבהיר
 לחניות ביבנאל, שאם לא ימכרו את החמץ אצל הרב ... לא יכנסו

לְקִנּוֹת אֲצֵלָם. ג. יִשְׁבַּח אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנו שֶׁעָשׂוּ יוֹם תְּפִלָּה בְּאַחֲדוֹת נִפְלְאוֹה.

לד תשכב רצא

יִבְהִיר, אֲשֶׁר הַחַיִּים מְלֵאִים נְסִיווֹת קָשִׁים, וְעָקַר גְּדֵלֶת בַּר יִשְׂרָאֵל שֶׁיִּכּוֹל לְהַחְזִיק מֵעַמֵּד.

לד תשכג רצא

יִשְׂמַח שֶׁהַשְּׂדוּף מִתְקַדֵּם בְּכִי טוֹב. וַיִּתְּנָה צַעְרוֹ מִרְשַׁעַת הָעַרְב־רֵב, אֶף בּוֹדָאֵי לְבַסּוּף יִפְלוּ בַּמִּפְלָה גְּדוֹלָה.

לד תשכד רצב

יִיעֵץ שְׁלֵא לְבוֹא לְכָאן לַעֲת עֵתָהּ, וְהָעָקַר לְדַבֵּק עֲצָמוֹ בּוֹ יִתְבַּרֵךְ, וְסוּף כָּל סוּף נִזְכָּה לְרֵאוֹת דְּבָרִים יָפִים בְּקִהְלָה.

לד תשכה רצג

יִצְפֶּה לְשִׁמְעַע בְּשׂוֹרוֹת טוֹבוֹת מִן הַנִּמְעָן, וְשֶׁהַכֹּל אֲצֵלָם עַל הַצַּד הַטוֹב בִּיּוֹתֵר, וַיַּעֲזֹר עַל הַתְּבוֹדוֹת.

לד תשכו רצג

יִבְהִיר אֲשֶׁר מִתֵּר לְעַסֵּק בְּזָה בְּחַל הַמוֹעֵד, כִּי זֶה דְּבַר הָאֲבֵד.

לד תשכז רצד

יִבְקֹשׁ לַעֲשׂוֹת רְשִׁימָה עַל הַתְּקוּנִים הַנִּדְרָשִׁים לְמִקְוֵה, וַיִּבְהִיר, שֶׁהַכֹּל זֶה בְּחֶסֶד גְּדוֹל, וְכָל הַבְּנִיּוֹת שְׁסוּבֵל זֶה הַכֹּל לְכַפֶּרֶת עֲוֹנוֹת.

לד תשכח רצה

מִכְתָּב כְּלָלִי לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנו, בּוֹ יִחְזַק, אֲשֶׁר גַּם לְכָל הַצְּרוֹת וְהַסְּבָל יִהְיֶה סוּף, וְאִין בְּכַח מַלְכוּת הָעַרְב־רֵב לַעֲשׂוֹתָנוּ דְּבַר, וְאִין לְהַתְּפַחַד מֵהֶם כְּלָל, הָעָקַר זֶה רַק לְבָרַח אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וַיִּבְהִיר מִשְׁמַעוֹת "שִׁבְתֵּי הַגְּדוֹל", וּמִדּוּעַ נִקְרָאת כֵּן, וַיַּעֲזֹר עַל אַחֲדוֹת וְאֶהְבָּה, וּלְבַעַר אֶת כָּל הַחֲמִץ מִן הַבֵּית, וְלִהְזֵהר בְּגִזֵּל, וְלִהְשִׁיב כָּל הַחוֹבוֹת שֶׁחַיְבִים, וְלִהְגִיעַ לְלִיל הַסֵּדֵר בְּרַגַע וּבְנֵעַם, וְלַעֲרֹף אֶת הַסֵּדֵר כְּרֵאוֹי וְלִסְפֹּר אֶת הַנְּסִים וְהַנִּפְלְאוֹת שֶׁל יְצִיאַת מִצְרַיִם, כִּי כְּפִי שְׁמַתְנַהֲגִים בְּלִיל הַסֵּדֵר, כֵּן יִקְרָה כָּל הַשְּׁנָה, וַיִּחְזַק עַל אַמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבַּרֵךְ, וְלִהְתְּפַלֵּל עֲלָיו שֶׁיֵּצֵא מִכָּל הַצְּרוֹת, כִּי מָה שֶׁתְּפִלָּה פּוֹעֶלֶת שׁוּם דְּבַר אֵינּוּ פּוֹעֵל.

לד תשכט שו

יִבְקֹשׁ אֶת הַנִּמְעָן לְסִים עִם הַסְּפָסְלִים בְּמִקְוֵה, וַיִּבְיַע תְּקוּנָתוֹ לְמִפְלַת הַרְשָׁעִים, אֲשֶׁר הֵם כִּים נִגְרָשׁ הַשְּׁקֵט לֹא יוּכַל.

לד תשל שז
 יאחל, שהבית יהיה בית ועד לחכמים, ויבשרו לו בשורות טובות.

לד תשלא שז
 ישבח הנמנעת שזוכה לחלק לאנשי שלומנו לצרכי החג.

לד תשלב שח
 יפליג במעלת כבוד אב ואם, אשר היא חמורה שבחמורות, ויתן עצות
 איך לכבדם אף שהוא התחתן, וכבר אינו גר אצלם.

לד תשלג שט
 יעורר על למוד משניות, אשר אין למעלה מזה.

לד תשלד שי
 מכתב כללי לאנשי שלומנו היקרים, בו יעוררם להחזיק עצמם ביחד,
 וכל מה שהוא סובל — זה קרבן צבור ולכפרת עוונות, ויבקשם
 להתפלל בעבורו שימתקו הדינים.

לד תשלה שיא
 מכתב כללי לאנשי שלומנו, בו יכינם לקראת שבת הגדול וחג הפסח,
 ויבהיר מנין השם 'שבת הגדול', ויעורר על צדקה וחסד, והפצת אור
 רבנו ז"ל וצניעות האשה, והעקר לידע שאין לנו בזה העולם רק
 הקדוש-ברוך-הוא, ושוא תשועת אדם.

לד תשלו שכב
 מכתב כללי לאנשי שלומנו, בו יבהירם ענין הפסח, שבזמן בית-
 המקדש היו מקריבים את קרבן פסח, ועתה בעת קרבן הבית, עלינו
 לראות שמצדנו לא יהיה עכוב בנין הבית, ולכן ראוי להשלים זה עם
 זה, ולבטל את כל החמץ שהוא הרע, ולהתרחק מלשון הרע, ורכילות
 וליצנות, ועוד נזכה לראות פה ביבנאל עיר על שם רבנו ז"ל לתפארת.

לד תשלז שכד
 יחזק על אמונה פשוטה, לידע שאין בלעדיו תברך כלל, ואז זוכים
 לנסים נגלים.

לד תשלח שכד
 יחזק, שאחר הרע יבוא הטוב, וכל העובר זה בשביל הבחירה והנפיון
 לראות איך נחזיק מעמד.

לד תשלט שכה

יְתִנָּה צַערוֹ שְׁאִינוֹ יָכוֹל לַעְזֹר לַפּוֹלֵל, אָבֵל יִקְוֶה לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ שִׁיעֵבֵר גַּם
עַל זֶה, וַיֵּצֵא מֵהַמְצָר וְהַפַּח שְׁנֵפֶל אֵלָיו.

לד תשמ שכו

יִיעֵץ שְׁלֵא לַעֲשׂוֹת חַתְנוֹת בְּאוֹלָם עַד אַחַר חַג הַשְּׁבוּעוֹת, שְׁלֵא יִתְעוֹרְרוּ
מִחִלּוֹקוֹת חֲדָשׁוֹת.

לד תשמא שכו

יְעוֹרֵר עַל הַדְּבָקוֹת בְּאֵין סוֹף בְּרוּךְ הוּא, וּבְאֵמֶת מֶה הֵינּוּ עוֹשִׂים בְּזֶה
הָעוֹלָם בְּלִי רַבְּנוֹ ז"ל, הַמְלַמְּדֵנוּ לְכַרֵּחַ רַק אֵלָיו יִתְבָּרַךְ בְּכָל צַעַד וְשַׁעַל.

לד תשמב שכז

יִדְּהָ לְגַמְעַן עַל שְׁעוֹסֵק בְּעֲנִיָּן הַקְּמִיעוֹת, וַיֵּאחֲלוּ בְּזָכוֹת זֶה הַרְחֵבָה
בְּגִשְׁמִי וּבְרוּחֵי.

לד תשמג שכח

יְתִנָּה צַערוֹ, שְׁמִצְטַעֵר בְּצַעַר הַשְּׂכִינָה, עַל שְׁמֵלִיּוֹנִים מֵאַחִינוֹ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
יְכוֹלִים הֵיוּ לְהִתְקַרֵּב אֵלָיו יִתְבָּרַךְ בְּגִלּוּי רַב, וְהַסֵּמ"ך-מ"ם אוֹרֵב לְהַעֲלִים
וּלְהַסְתִּיר אֶת הָאוֹר הַגְּדוֹל הַזֶּה.

לד תשדמ שכט

יִפְלִיג בְּמַעֲלַת הַפְּצַת מַעֲיָנוֹת הַחֲכָמָה חוּצָה, אֲשֶׁר בְּזֶה תְלוּיָהּ כָּל
הַנְּאֻלָּה.

לזכר עולם יהיה צדיק

לכבוד נשמת מאור ענינו חיות נפשינו, אשר נשא אותנו על ליבו כאשר ישא האומן את היונק, להחיותינו כהיום הזה, להטעימנו מצוף ערבות נעימות, ידידות זיו הארת שכינת עזו יתברך, והחדיר ברבבות נשמות ישראל בכל העולם כולו - אמונה ברורה ומזוככת בו יתברך, וקרב אלפי נשמות אל החן והיופי אשר בנחל נובע מקור חכמה שורה, הוא ניהו הרב הגאון הצדיק איש האשכולות - שהכל בו, החסיד האמיתי עובד ה' בתמימות ובפשיטות, מסר נפשו אליו יתברך בכל יום ויום מיום עמדו על דעתו, וסבל יסורים קשים ומרים כל ימי חייו, רבים השיב מעון וקרבים אליו יתברך, העמיד תלמידים רבים, יראי ה' וחושבי שמו, בעל מחבר ספרי שו"ת 'אשר בנחל', וספר 'שפת הנחל' פרוש על הספר הקדוש והנורא ליקוטי מוהר"ן. וקבץ וליקט ספרים רבים ונכבדים מדברי רבינו הקדוש מוהר"ן מברסלב ותלמידו הקדוש מוהר"ת זי"ע. והפיצם בכל קצוי תבל, ובפרטיות הקונטרסים המפורסמים שהחיו אלפים ורבבות נשמות ישראל, וחיזקו אותם לחזור בתשובה.. עטרת ראשינו, נזר תפארתינו, המלאך הניצב על ראש, דרך עמוד האש אשר לפני המחנה, מורה דרך ומשובב נתיבות מורינו ומאורינו

רבי אליעזר שלמה זצוקללה"ה

בן הגאון רבי מנחם זאב זצ"ל

הרב מטאקאי ובעל ה'מנחת זאב' ועוד

זכותו יגן עלינו ועל כל ישראל

בחד קטירא אתקטיר לשיבה של מעלה

להתלונן הצל צח הצדיקים אשר בגן עדן

י"ז שבט השע"ה

תהא נשמתו הקדושה צרורה בצרור החיים

הספר הקדוש הזה נדפס לעילוי נשמת
הרבנית החשובה, בת גדולים וצדיקים,

אשת חיל עטרת בעלה

הצדקנית מרת

יחנא שפרא ע"ה

בת הרה"צ אשר ישעיה

כ"ק אדמו"ר מקאסאן זי"ע

א"ח כ"ק מרן מוהרא"ש זי"ע

נלב"ע ט"ז תמוז תשע"ה

ת.נ.צ.ב.ה.

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות
האשה חשובה,

מרת

חיה רחל פעריל בת יוטא הינדא

לרפואה שלימה בקרוב

בכל רמ"ח אבריה ושס"ה גידיה

ותאריך ימים בנחת ובשלוה

מתוך בריות גופא ונהורא מעליא

אמן כן יהי רצון

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות

ניסים בן שמחה ני"ו

וסימה בת שושנה תחי'

הקב"ה יעזור שיהיה להם

הצלחה בכל העניינים ויצאו

מכל החובות ויזכו לזרע של

קיימא ולכל הישועות

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות

נשמת הצדיק רבי אליעזר שלמה בן מנחם זאב זצוק"ל

לזכות בת אל בת עדה אדל, נעימה נעמי בת ויקטוריה, נירית בת נעימה נעמי, רונן אלישע בן אביבה, רן בן נירית, ניר בן נירית, לירון בן נירית, מוריה בת חיה, ניב בן לאה, לאה בת בלימה ורד, הרצל טוביה בן לאה, דניאל בן תמר, אורטל בת תמר, אליעזר שלמה בן ירדנה שמחה, דויד בן נעימה, חביבה בת ויקטוריה, רוני שי דויד בן מרגלית, טוביה בן אביטל מזל מזי בת שושנה, עזרא בן נעימה נעמי, ירדנה שמחה בת צ'חלה רחל דויד וצפורה כהן ויוצ"ח, גאולה בת אורה, שרה רחל מלכה בת ירדנה שמחה, נועה רבקה בת ירדנה שמחה, יהודה בו מרים, יעקב בן נעימה נעמי, מיכל בת נורית, גל בת מיכל, ליהי בת מיכל, עומר יחזקאל בן מיכל גאל יוסף בן חיים ורבקה, רינה בת מרים, יוסף חי בן אלגרה, אסתר בת רינה, שלום שלמה בן רינה, מנחם בן רינה, מרים בת רינה, תמר בן מונירה, פרידה בת גלילה, שאול בן זוהרה, אילנית בת שושנה, זוהר בת אילנית, עדן בת אילנית, בן בן אילנית, גמ"ח רבי נחמן מברסלב אשקלון, מזל בת לאה, משה בן אירן, עידית מלכה בת מזל, אליהו בן עידית מלכה, מרים בת חנה, נחמן נועם בן מרים, עילאי בן מרים, לאה בן עידית מלכה, נחמן גבריאל בן חנה, אליעזר שלמה בן לאה, דניאל מאיר בן לאה, נתנאל שמעון בן לאה, נתנאל שמעון בן לאה, ראובן בן עידית מלכה, שרה בת עידית מלכה, פייגא בת עידית מלכה, אליעזר שלמה בן עידית מלכה, אדל רוחמה בת עידית מלכה, מלכה בת אירן,

הקב"ה יעזור שיזכו לבריאות איתנה ורפואה שלימה שפע פרנסה זרע של קיימא ונחת דקדושה מכל יוצ"ח ברכה בכל מעשי ידיהם והצלחה בר"ג

לעילוי נשמת אליאס בן מאיר, אירן בת גולי, מאיר בן אירן, ראובן בן סטריה, שאול בן סטריה, יעקב בן שמחה, יוסף בן רבקה, יעקב בן מזל יעקב בן חוה אליס עיישה, סטריה בת ג'מילה, יצחק בן פורטונה, לאה בת מזל, יחזקאל בן עזרא מאיר, רותי רות בת מזל, אלה בת חיה קלינר, אברהם בן מאיר וסעדה, רחל בת תפחה, סעידה בת עזרא מאיר וחניני אברהם בן יחזקאל וחביבה, מאיר בם משה והדסה, עזרא מאיר בן יחזקאל

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות

לודמילה בת סופיה

וודים בן גינדה

לחזרה בתשובה

דוד בן לודמילה

מיכל רינה בת נינה

לחזרה בתשובה

מנחם מענדל בן מיכל רינה הקב"ה יעזור

שיהיה צדיק גמור

הקב"ה ישלח להם ישועות גדולות והצלחה ברו"ג
ובכל מעשי ידיהם ויהיה להם פרנסה בשפע ובנקל

ויזכו לבריאות ואריכות ימים ושנים טובות

לעבודתו יתברך ולהתקרב לרבנו הק' וירווי רוב

נחת דקדושה מכל יוצ"ח, אמן.

הספר הקדוש הזה נדפס לעילוי
נשמתו הטוהורה והזכה של
כ"ק עטרת ראשנו מאור ענינו משוש לבנו
כ"ק אדמו"ר מוהרא"ש זצוק"ל

רבי אליעזר שלמה

בן מלכה ומנחם זאב זיע"א
זכר זכותו תמליץ בעדינו

נתן בן שושנה

ואסתר בת פירחה שיחיו

לזרע בר קיימא ולבריאות השלימה בגוף
ובנפש מתוך שמחה אמיתית הנובעת מלב
שלם לעבודתו יתברך ויזכו להיות שמשים
בהיכלו של מורינו ורבינו בנאמנות כל ימי
חייהם ולהיות מקושרים באמת ובתמים
קשר על קשר בזה ובבא ולנצח נצחים אמן.

כי"ר.

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות

דוד שלום בן עישה

דקלה בת עישה

הקב"ה יעזור שיהיה להם הצלחה בכל מעשי
ידיהם ויהיה להם בית משלהם בלי משכנתא.

ולזכות שרה בת טרוז, יהודית אפרת בת טרוז,
יהודית אליה בת טרוז, יהודית סיוון בת אורה,
מאור בן חנה, נח מאיר בן דקלה, ישראל אלחנן
בן דקלה, אוריאל יוחנן בן דקלה, אביחי עקיבא
בן דיקלא, נתנאל חננאל בן דקלה
הקב"ה יעזור שיזכו לזיווג הגון בקרוב והצלחה
בכל מעשי ידיהם.

ולזכות אודלי נעמי בת דקלה ה' יעזור שתזכה
ללידה קלה

ולזכות אשר יוסף בן דקלה ה' יעזור שיהיה לו
לפרנסה בשפע והצלחה בכל מעשי ידיו

יוכבד בת דקלה אשרת חיה אליה בת דקלה
הקב"ה יעזור שיזכו לשלום בית ונחת דקדושה

הספר הקדוש הזה נרפס
לעילוי נשמת כבוד קדושת, עטרת ראשינו

הרה"צ מוהרא"ש

מרן רבי אליעזר שלמה

בן מו"ה מנחם זאב

זצוקללה"ה

ת.נ.צ.ב.ה.

* * *

ולזכות

ר' אליהו אלירן בן רות וכל משפחתו

ר' שלמה בן רות וכל משפחתו

הקב"ה ישלח להם ישועות גדולות והצלחה ברו"ג
ובכל מעשי ידיהם ויהיה להם פרנסה בשפע ובנקל
ויזכו לבריאות ואריכות ימים ושנים טובות לעבודתו
יתברך ולהתקרב לרבנו הק' וירווי רוב נחת דקדושה
מכל יוצ"ח, אמן.

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות

הב' אהרן בן ריסא נ"י

הקב"ה יעזור שיצליח ברו"ג ובכל מעשה ידיו
ויזכה לזיווג הגון בקרוב ויהיה לו פרנסה בשפע
ובנקל ויזכה לבריאות ואריכות ימים ושנים
טובות לעבודתו יתברך ולהתקרב לרבנו הק'
וירווי רוב נחת דקדושה מכל יוצ"ח, אמן.

הספר הקדוש הזה נדפס לע"נ

יהודה בן רבקה ע"ה
נלב"ע י' סיון ת.נ.צ.ב.ה.

ולהצלחת גולן בן מרגלית ורחל בת דונה דבורה
שלום בית פרנסה ברווח זיווגים הגונים לילדים ונחת
חזרה בתשובה של כלל עם ישראל ובתוכם יצחק בן דבורה
ולזיווג הגון אהרן חיים בן חנה, דרור בן דונה דבורה,
אופיר בן מרגלית,
ולהצלחת מרגלית בת חנה, דונה דבורה בת רחל,
פרנסה בשפע בריאות איתנה ונחת

הספר הקדוש הזה נרפס לעילוי
נשמת כ"ק האדמו"ר מוהרא"ש
רבי אליעזר שלמה שיק
בן רבי מנחם זאב זי"ע ועכי"א

* * *

ולזכות משפחת הלאלי מיבנאל
שיזכו לשפע בריאות פרנסה
והצלחה שיזכו לרוות נחת דקדושה
מכל יוצ"ח ולזכות ניסים בן שמחה
וסימה בת שושנה שיזכו לרוב
ברכות והצלחה ברו"ג ולזרע של
קיימא לעבודתו יתברך אמן כי"ר.

הספר הקדוש הזה
נדפס לעילוי כלל
נשמות עם ישראל
ובכללם אמי היקרה
סבטלנה בת ז'ניה

ע"ה

ת.נ.צ.ב.ה.

הספר הקדוש הזה נדפס לע"נ

אהוב ליבי מו"ר עט"ר

הרב אליעזר שלמה בן מלכה זצוק"ל

הצמוד בפנימיות לבבי לטוב כל הימים

ולהצלחת בני הזוג

שי יחזקאל בן חנה אניצה ואושרין בת אורנה

לרפואת חנה אניצה בת אירמה

ואליהו יעיש בן עיזה

שיהיה להם שלום בית הצלחה ברו"ג

שלמה בן חנה אניצה ונטלי בת ציפורה

שיהיה להם שלום בביתם והצלחה מרובה

ולהצלחת מלכה בת נטלי, אדל בת נטלי, רות בת

נטלי, שיראל אירמה בת חנה אניצה

ולרפואת כל חולי עם ישראל

ולהצלחת כל משפחת אלביג

ולזכות ארמד בן שולמית הי"ו וכל משפחתו

ולע"נ רחל בת לאה ז"ל ת.נ.צ.ב.ה.

הספר הקדוש הזה נדפס לכבוד נשמת
כ"ק האדמו"ר מוהרא"ש זצוק"ל

ולזכות

נחמן ישראל בן אסתר דבורה נ"י
וזוג' גיטל ברכה בת חנה בילא תחי'

שיזכו לבנות בית נאמן בישראל והזיווג
יעלה יפה יפה ושיהיה להם ילדים
בריאים וחזקים לעבודתו ית' שמו זרעא
חיא וקיימא ויהיה להם תורה וגדולה
במקום אחד ולהיות מקושרים ולציית
למוהרא"ש זצוק"ל כל ימי חייהם ושיזכו
לגור ביבנאל עיר ברסלב בקרוב

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות

ברכה בת מינדל תחי'

ויוסף שלום בן מינדל ני"ן

הקב"ה יעזור שיצליחו ברו"ג ובכל מעשה ידיהם
ויזכו לבריאות ואריכות ימים ושנים טובות לעבודתו
יתברך ולהתקרב לרבנו הק' ויהיו צדיקים, קדושים,
וירווי מהם הוריהם רוב נחת דקדושה אמן

הספר הקדוש הזה

נדפס לרפואת

תמר בת אלפה תחי'

ולהצלחה ברו"ג

לאורטל בת תמר

ודניאל בן תמר

שיזכו לזרע של קיימא

הספר הקדוש הזה נדפס

להצלחה וללידה קלה

גב' גליה בת קולט תחי'

ולכל משפחתה לכל

הישועות ברו"ג,

אמן כי"ר.

ספר קדוש זה נדפס לעילוי נשמת מורינו ורבינו אדמו"ר

רבי אליעזר שלמה בן מלכה זצוקללה"ה

ולזכות צוות בי"ס "בית פייגא" יבנאל

שיזכו הם ובי"ב וכל יוצאי חלציהם לכריאות, נחת דקדושה, שלום בית, שמחה, פרנסה בשפע, הצלחה ברוחניות ובגשמיות, אריכות ימים ושנים, אמונת חכמים ושנוכה לעשות נחת רוח ליוצרנו.

רויטל בת נעמי, מיטל בת ירדנה, שרה בת עדנה, רחל בת אסתר, רחל לאה בת שמחה, יהודית חיה בת מרים, אורית אורה בת יפה, איילת בת ציפורה, רויטל בת רות, אפרת לירז בת סוזן שושנה, לאה בת פנינה, הדסה בת ענת מירב, אביגיל בת אורלי, תהילה בת חדוה, זוהרית בת אורית, לאה בת טליה, רבקה בת יפה, צפורה בת יפה, טל בת עדנה, דבורה נויט בת צפורה, מלכה בת דבורה דילכרה, עידיט מלכה בת מול, בתאל בת דינה, מיטל בת יפה, רחל בת טובה, שיראל בת עליזה, מרים שרה בת אתל, יסכה בת רויטל, רונית בת שושנה, נופר בת רותי, לאה ליליאן בת שמחה, שירה בת אביטל, אסתר הדסה בת מיכל, חנה בת לאה, מעיין בת לאה, חנה בת רות ניצה, ורד בת מלכה, אביטל בת יוקליו, רבקה בת נאוה.

להצלחה ברוחניות ובגשמיות ולרפואה שלימה ואריכות ימים ושנים:

מול בת לאה, הלל נדב בן אירן דבורה, הלל בן נחמה, איילה בת נחמה, אליהו בן הלן לאה, שמואל בן שושנה, אדוארד בן כנייה, תמרה בת רחל, נועה בת אתי, חדוה בת מרים, רחמים בן שושנה, נעמי בת רומיה, מול בת חלימה, כר ונטע בנוט ענבל, יצחק בן מסעודה, מרים חיה בת עישה, יואב בן חנה, עמרם רפאל בן זוהרה, אילה בת עליזה, עדנה בת מורכרי, ראובן בן חתון גאון, מאיר בן מלכה.

להצלחה ברוחניות ובגשמיות ולזיווג הגון משרש נשמתם:

ראובן בן עידיט מלכה, ישראל בן חנה, אליעזר שלמה בן חנה, דורית בת שושנה, דקלה חיה בת מול, שירן שרה בת עליזה, שמחה חיה בת לאה ליליאן, רות שרה בת לאה ליליאן, רבקה אסתר בת לאה ליליאן, יעל בת ציפורה, מיכל סימה בת ציפורה, חיים בן כוכבה, מני מנחם בן פנינה, סהר בן אילנה, נופר בת רינה, אדיר בן שושנה, ישי בן רינה, ענבל בת יפה, נעם ישראל בן רות, שמעון דניאל בן רות, יפית בת מול חיה, בתיה בת לאה, גלית בת רחל, אברהם ישעיהו בן רוחמה, אושרת בת אסתר, תמר בת עליזה, חיים אליהו בן שמחה, בתיה שפרה בת שמחה, רבקה בת נאוה.

להצלחה וסיעתא דשמיא ברוחניות ובגשמיות:

שרה בת חמרא, ציון בן נאוה, ציפורה בת פרחח, אלירן בן צפורה, יצחק בן פרחח פנינה, רפאל בן ציפורה, אליה בן מירב, לאה בת פנינה, שלומי בן שרה, דבורה דילכרה בת שושנה, אושרת בת שולמית, יפה בת עליזה, דוד בן רבקה, עזרא גיא בן דבורה, ברכה בת אביטל, אביטל בת תקוה, עידן מאור בן חבצלת, אורלי בת רומיה, מרדכי בן עליזה, יהודה בן יפה, יוסף בן נעמי, נאור בן עפרה, יעל בת יהודית, הודיה בת מרים, מאיר בן מרים, רות ניצה בת יפה, יצחק ולאח מורחי, יעקב בן אביטל, מרים בת אביטל, דוד בן אביטל, לאה בת אביטל, רותם חדוה בת עדנה, מרים חיה בת ימנה לוש"ק, טוביא לאה בת שושנה טובה לוש"ק, יוסף חיים בן ירדנה, משפחת זגורי.

לעילוי נשמת:

ראובן בן סטריה, אליאס בן מאיר, אברהם בן שמחה, יוסף בן עישה, אסתר בת עישה, מרים מיה בת ג'יריה, דוד בן אסתר, אליס בן מול טוב ויונה, אלקנה בן לאה פרוד, גדעון חיים בן שרה, רפאל בן אליהו ויוכבד, דוד בן ירמיהו ורחל, יצחק בן צביה, חיים בן יפה, חו בן תקוה, יקוט בת חנה, סוליקה בת עישה, ליאור בן ראובן, אלון בן חוה, בועז בן מרים, יפית בת רות, מסעודה בת זהרה, דוד בן אפרת טובה

הזדמנות נפלאה

"המשתתף בהדפסת 'אשר בנחל',

(אף כמה אנשים ביחד), יזכה

לישועה בכל ענין שיצטרך..."

(כ"ק מרן מזהרא"ש זצוק"ל)

לנטילת חלק בהדפסת הכרכים

הקדושים של 'אשר בנחל':

0527622316

3127779@gmail.com

סוד ה' ליראיו ובריתו להודיעם
זה שמו נאה לו

תקון הפללי

תקון נורא ונפלא מאד מאד לכלליות החטאים
והוא פגם הברית, רחמנא לצלן

*

ומסגל מאד גם לפרנסה ולהצלחה
בכל הענינים בגשמיות וברוחניות
אשרי מי שיאמרו בכל יום

*

יסדו, תקנו, גלו וצוה לפרסמו לכל ישראל.
רבנו הקדוש והנורא אור הגנוז והצפון
בוצינא קדישא עלאה, אדוננו, מורנו ורבנו

רבי נחמן מברסלב, זכותו יגן עלינו

*

הובא לדפוס על-ידי
חסידי ברסלב
עיה"ק ירושלים תובב"א

טוב לומר זאת לפני אמירת העשרה מזמורים:

הריני מקשר עצמי באמירת העשרה מזמורים אלו לכל הצדיקים האמתיים שבדורנו, ולכל הצדיקים האמתיים שוכני עפר, קדושים אשר בארץ המה, ובפרט לרבנו הקדוש צדיק יסוד עולם נחל נובע מקור חכמה, רבנו נחמן בן פיגא, זכותו יגן עלינו, שגלה תקון זה.

לכו נרננה ליהנה נריעה לצור ישענו: נקדמה פניו בתודה בזמירות נריע לו: כי אל גדול יהוה ומלך גדול על כל אלהים:

קודם שיתחיל תהלים יאמר זה:

הריני מזמן את פי להודות ולהלל ולשבח את בוראי לשם יחוד קדשא בריך הוא ושכינתה בדחילו ורחימו על-ידי ההוא טמיר ונעלם בשם כל ישראל:

טז א מכתם לדוד שמרני אל בי-חסיתי בך:
 ב אמרת ליהוה אדני אתה טובתי בל-עליך:
 ג לקדושים אשר בארץ המה ואדירי כל-הפציי-
 ד בם: ד ירבו עצבותם אחר מהרו בל-אסוף
 נספיהם מדם ובל-אשא את-שמותם על-שפתי:
 ה יהוה מנת-חלקי וכוסי אתה תומיך גורלי:
 ו חבלים נפלוי לי בנעמים אף-נחלת שפחה עלי:
 ז אברך את-יהוה אשר יעצני אף-לילות יסרוני
 כליותי: ח שויתי יהוה לנגדי תמיד כי מימיני
 בל-אמוט: ט לכן א שמה לבי ויגל כבודי אף-
 בשרי ישכן לבטח: י כי א לא-תעזב נפשי לשאול
 לא-תתן חסידך לראות שחת: יא תודיעני ארח
 חיים שבע שמחות את-פניך נעמות בימיך
 נצח:

לב * לְדוֹד מִשְׁכִּיל אֲשֶׁרִי נְשׁוּי־פֶשַׁע כְּסוּי חֲטָאָה:
 ב אֲשֶׁרִי־אָדָם לֹא יַחֲשֵׁב יְהוָה לוֹ עֵז וְאִין
 בְּרוּחוֹ רְמִיָּה: ג כִּי־הִחֲרַשְׁתִּי בָּלוּ עַצְמִי בְּשִׂאנְתִּי
 כָּל־הַיּוֹם: ד כִּי | יוֹמָם וְלַיְלָה תִּכְבֵּד עָלַי יָדְךָ נְהַפְדֵּךְ
 לְשִׁדְי בְּחַרְבְּנִי קִיץ סְלָה: ה חֲטָאתִי אֹדִיעֶךָ וְעוֹנֵי
 לֹא־כִסִּיתִי אִמְרָתִי אֹדָה עָלַי פֶּשַׁעִי לִיהוָה וְאַתָּה
 נִשְׂאתָ עֵז חֲטָאתִי סְלָה: ו עַל־זֹאת יִתְפַּלֵּל
 כָּל־חֲסִיד | אֱלֹהֶיךָ לְעֵת מְצֵא רַק לְשֹׁטֵף מִיָּם רַבִּים
 אֱלֹוֹ לֹא יִגִּיעוּ: ז אַתָּה | סִתַּר לִי * מְצַר תִּצְרֵנִי
 רַנִּי פִלַּט תִּסּוּבְּנִי סְלָה: ח אֲשַׁכִּילְךָ | וְאוֹרְךָ
 בְּדַרְךָ־זוֹ תִלְךָ אִיעֲצָה עָלֶיךָ עֵינַי: ט אֶל־תִּהְיוּ |
 כְּסוּם כְּפָרֵד אִין הָבִין בְּמַתְגַּוְרָסָן עֲדִיו לְבָלוּם
 בַּל קָרַב אֱלֹהֶיךָ: י רַבִּים מְכֹאֹבִים לְרָשָׁע וְהַבּוֹטֵחַ
 בִּיהוָה חֲסֵד יִסּוּבְּנֵנוּ: יא שִׁמְחוּ בִיהוָה וְגִילוּ
 צְדִיקִים וְהִרְנִינוּ כָּל־יִשְׂרָאֵל:

מא * לְמַנְעֵחַ מְזֻמּוֹר לְדוֹד: ב אֲשֶׁרִי מִשְׁכִּיל אֶל־
 דָּל בַּיּוֹם רָעָה יִמְלִטְהוּ יְהוָה: ג יְהוָה | יִשְׁמְרֵהוּ
 וַיִּחִיֵּהוּ וְאֲשֶׁר בְּאֶרֶץ וְאֶל־תִּתְּנֵהוּ בְּנַפְשׁ אִיְבָיו:
 ד יְהוָה יִסְעֲדֵנוּ עַל־עֵרֶשׁ דְּוִי כָּל־מִשְׁכְּבוֹ הַפְּכֵת
 בְּחֻלָּיו: ה אֲנִי־אִמְרָתִי יְהוָה חֲנֻנִי רַפְּאָה נַפְשִׁי
 כִּי־חֲטָאתִי לָךְ: ו אוֹיְבֵי יֹאמְרוּ רַע לִי מָתִי יָמוּת
 וְאֶבֶד שְׁמוֹ: ז וְאִם־בָּא לְרֹאוֹת | שְׂוֹא יְדַבֵּר לְבוֹ

יִקְבֹּץ אֶזְנוֹן לוֹ יֵצֵא לַחֲוִיץ יִדְבֵּר: ה יַחַד עָלַי יִתְלַחֲשׁוּ
 כָּל־שִׁנְאֵי עָלַי | יַחֲשְׁבוּ רָעָה לִּי: ט דְּבַר־בְּלִיעַל
 יִצוּק בּוֹ וְאֲשֶׁר שָׁכַב לֹא־יוֹסִיף לָקוּם: י גַּם־אִישׁ
 שְׁלוּמִי | אֲשֶׁר־בָּטַחְתִּי בּוֹ אוֹכַל לַחֲמִי הַגְּדִיל עָלַי
 עָקַב: יא וְאַתָּה יְהוָה חֲנּוּנִי וְהַקִּימֵנִי וְאַשְׁלֶמְהָ לָּהֶם:
 יב בְּזֹאת יִדְעֵתִי כִּי־חֲפַצְתָּ בִּי כִּי לֹא־יִרְעֵ אִיבִי
 עָלַי: יג וְאֲנִי בְּתַמִּי תִּמְכַּת בִּי וּתְצַיְבֵנִי לְפָנֶיךָ
 לְעוֹלָם: יד בָּרוּךְ יְהוָה | אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִהָעוֹלָם
 וְעַד־הָעוֹלָם אָמֵן | וְאָמֵן:

מב * לְמַנְעַח מִשְׁפִּיל לְבַנְי־קַרְח: ב כְּאִל תִּעְרַג
 עַל־אֲפִיקֵי־מָיִם בֵּן נַפְשֵׁי תִעְרַג אֲלֵיךָ אֱלֹהִים:
 ג עֲמָאָה נַפְשֵׁי | לְאֱלֹהִים לְאֵל חַי מְתִי אָבוֹא
 וְאַרְאֶה פְּנֵי אֱלֹהִים: ד הִיִּתְהַ־לִּי דְמַעְתִּי לָחֶם יוֹמָם
 וּלְלֵילָה בְּאָמַר אֵלַי כָּל־הַיּוֹם אֵיךְ אֲלַהֶיךָ: ה אֱלֹהֵי
 אֲזַכְּרָה | וְאַשְׁפֹּכָה עָלַי | נַפְשֵׁי כִּי אֶעְבֵּר | בַּסֶּף
 אֲדִידִם עַד־בֵּית אֱלֹהִים בְּקוֹל־רִנָּה וְתוֹדָה הַמּוֹן
 חוֹנֵג: ו מִה־תִּשְׁתַּוְּחָתִי | נַפְשֵׁי וּתְהַמִּי עָלַי הוֹחֲלִי
 לְאֱלֹהִים כִּי־עוֹד אוֹדְנִי יִשׁוּעוֹת פָּנָיו: ז אֱלֹהֵי עָלַי
 נַפְשֵׁי תִשְׁתַּוְּחַח עַל־כֵּן אֲזַכְּרֶךָ מֵאַרְצֵי יִרְדֵּן
 וְחַרְמוֹנִים מִהַר מְצַעַר: ח תְּהוֹם־אֶל־תְּהוֹם קוֹרָא
 לְקוֹל עֲנֹרֶיךָ כָּל־מִשְׁבְּרֶיךָ וְנִגְלֶיךָ עָלַי עֲבְרוּ:
 ט יוֹמָם | יִצְוֶה יְהוָה | חֲסִדֹו וּבְלִילָה שִׁירָה עִמִּי
 תִּפְלָה לְאֵל חַיִּי: י אֲזַכְּרָה | לְאֵל סְלַעֵי לְמָה

שְׂכַחְתָּנִי לְמַה־קָדַר אֵלֶיךָ בְּלִחְץ אוֹיֵב: * בְּרָצַח |
 בְּעַצְמוֹתַי חֲרַפּוּנִי צוֹרְרֵי בְּאִמְרָם אֵלַי כָּל־הַיּוֹם
 אֵימָה אֶלְהִיד: † מַה־תִּשְׁתַּוְּחָחִי | נַפְשִׁי וּמַה־תִּהְיֶה
 עָלַי הוֹחִילִי לְאֱלֹהִים כִּי־עוֹד אוֹדְנוּ יְשׁוּעַת פָּנָי
 וְאֱלֹהֵי:

נט * לְמַנְצַח אֶל־תִּשְׁחַת לְדוֹד מִכְתָּם בְּשִׁלַּח
 שָׂאוֹל וַיִּשְׁמְרוּ אֶת־הַבַּיִת לַהֲמִיתוֹ: † הַצִּילֵנִי
 מֵאִיֵּבִי | אֱלֹהֵי מִמֶּת־קוֹמְמֵי תִשְׁנֹבְנֵי: ‡ הַצִּילֵנִי
 מִפְּעֵלֵי אֶזְרָא וּמֵאֲנָשֵׁי דָמִים הוֹשִׁיעֵנִי: † כִּי הִנֵּה
 אָרְבוּ לְנַפְשִׁי יָגוּרוּ עָלַי עוֹיִם לֹא־פִשְׁעֵי וְלֹא־
 חֲטָאתֵי יְהוָה: † בְּלִי־עוֹן יִרְצוּן וַיְכַוְּנוּ עוֹרָה
 לְקַרְאתִי וּרְאָה: † וְאַתָּה יְהוָה־אֱלֹהִים | עֲבָאוֹת
 אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הִקְיִצָּה לְפָקֹד כָּל־הַגּוֹיִם אֶל־תִּחַן
 כָּל־בְּגָדֵי אֶזְרָא סָלָה: † יָשׁוּבוּ לְעָרְב יִהְמוּ כַּכֹּלֵב
 וַיִּסּוּבְבוּ עִיר: † הִנֵּה | יִבְיַעוּן בְּפִיהֶם חֲרָבוֹת
 בְּשִׁפְתוֹתֵיהֶם כִּי־מִי שָׁמַע: † וְאַתָּה יְהוָה תִּשְׁחַק־
 לָמוֹ תִלְעַג לְכָל־גּוֹיִם: † עִזוּ אֵלֶיךָ אֲשַׁמְרָה כִּי־
 אֱלֹהִים מִשְׁנֹבֵי: † אֱלֹהֵי חֲסָדֵי יִקְדַּמְנִי אֱלֹהִים
 יִרְאֵנִי בְּשֹׁרְרֵי: † אֶל־תִּתְּרָגְמוּ | פֶּן־יִשְׁכַּחוּ עַמִּי
 הַנִּיעְמוּ בְּחִילְךָ וְהוֹרִידְמוּ מִגִּנְנוּ אֲדָנִי: † חֲטָאת־
 פִּימוֹ דְּבַר־שִׁפְתֵימוֹ וַיִּלְכְּדוּ בְּגִאוֹנָם וּמֵאֲלֹהֵי
 וּמִפְּחָשׁ יִסְפְּרוּ: † כִּלְהַב בְּחִמָּה כִּלְהַב וְאֵינְמוּ וַיִּדְעוּ
 כִּי־אֱלֹהִים מוֹשֵׁל בְּיַעֲקֹב לְאַפְסֵי הָאָרֶץ סָלָה:

טו וַיִּשְׁבוּ לָעָרֵב יַהֲמוּ כַפָּלָב וַיִּסּוּבְבוּ עִיר: טז הִפָּה
 יַנִּיעוֹן לֶאֱכֹל אִם-לֹא יִשְׁבְּעוּ וַיִּלְיֵנוּ: יז וְאֲנִי |
 אֲשִׁיר עֶזְךָ וְאַרְיֵן לְבַקֵּר חֶסֶדְךָ כִּי-הָיִיתָ מִשָּׁנָב לִי
 וּמְנוּס בַּיּוֹם צָר-לִי: יח עֵזִי אֵלֶיךָ אֹמְרָה כִּי-אֱלֹהִים
 מִשָּׁנָבִי אֱלֹהֵי חֶסְדִּי:

עז * לְמַנְצַח עַל-יְדוּתוֹן לְאֶסֶף מִזְמוֹר: ב קוֹלִי (*
 אֶל-אֱלֹהִים וְאַצְעֻקָה קוֹלִי אֶל-אֱלֹהִים וְהֶאֱזִין
 אֵלַי: ג בַּיּוֹם צָרְתִי אֲדַנִּי דְרָשְׁתִּי יָדַי | לִילָה נִגְרָה
 וְלֹא תִפּוֹג מֵאֲנָה הַנְּחָם נַפְשִׁי: ד אֹזְכְּרָה אֱלֹהִים
 וְאֶהְמֶיָה אֲשִׁיחָה | וְתַתְּעַטֵּף רוּחִי סָלָה: ה אַחֲזֶתָ
 שְׁמֵרוֹת עֵינַי נִפְעַמְתִּי וְלֹא אֲדַבֵּר: ו חֲשַׁבְתִּי יָמִים
 מִקֶּדֶם שָׁנוֹת עוֹלָמִים: ז אֹזְכְּרָה נִגְיַנְתִּי בַלְיָלָה
 עִם-לִבִּי אֲשִׁיחָה וַיַּחֲפֹשׂ רוּחִי: ח הֲלַעוֹלָמִים
 יִזְנֶה | אֲדַנִּי וְלֹא-יִסֹּף לְרַצוֹת עוֹד: ט הָאֶפֶס לִנְצַח
 חֶסְדוֹ נֶאֱמַר אֶמַר לְדָר וְדָר: י הַשְּׁכַח חַנּוּת אֵל
 אִם-קָפִץ בְּאֵף רַחֲמָיו סָלָה: יא וְאֶמַר חֲלוּתִי הִיא
 שָׁנוֹת יָמַי עֲלִיוֹן: יב אֹזְכּוֹר מֵעַלְלִי-יָהּ כִּי-אֹזְכְּרָה
 מִקֶּדֶם פְּלֹאֵד: יג וְהִגִּיתִי בְּכָל-פְּעֻלָּךְ וּבַעֲלִילוֹתֶיךָ
 אֲשִׁיחָה: יד אֱלֹהִים בִּקְדָשׁ וַדְּבָרְךָ מִי-אֵל גָּדוֹל
 כְּאֱלֹהִים: טו אַתָּה הָאֵל עֲשֵׂה פֶלֶא הוֹדַעְתָּ בְּעַמִּים
 עֶזְךָ: טז גְּאֻלְתָּ בְּזָרוּעַ עַמְּךָ בְּנִי-יַעֲקֹב וַיּוֹסֶף סָלָה:
 יז רֵאשִׁית מַיִם | אֱלֹהִים רֵאשִׁית מַיִם יַחֲלִילוּ אֵף יִרְגְּזוּ

תְּהַמּוֹת: יח זָרְמוּ מַיִם | עֲבוֹת קוֹל נָתַנוּ שְׁחָקִים
 אֶף־חֲצִצְיֹה יִתְהַלְכוּ: יט קוֹל רַעְמֹךְ | בְּגִלְגֹּל הַאִירוּ
 בָּרְקִים תִּבֵּל רָגְזָה וְתַרְעַשׂ הָאָרֶץ: כ בַּיָּם דָּרְכֶךָ
 וְשִׁבִילְךָ בַּמַּיִם רַבִּים וְעַקְבוֹתֶיךָ לֹא נָדְעוּ:
 כא נְחִיתָ כַּצֹּאן עִמָּךְ בְּיַד־מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן:

צ * תִּפְלָה לְמֹשֶׁה אִישׁ־הָאֱלֹהִים אֲדָנִי מָעוֹן אֶתָּה
 הָיִיתָ לָּנוּ בָּדָר וְדָר: ב בְּטָרֶם | הָרִים יִלְדוּ
 וְתַחֲוִיל אֶרֶץ וְתִבֵּל וּמַעֲוֹלָם עַד־עוֹלָם אֶתָּה אֵל:
 ג תָּשֵׁב אֲנוּשׁ עַד־דָּכָא וְתֹאמֶר שׁוּבוּ בְנֵי־אָדָם:
 ד כִּי אֵלֶּךָ שָׁנִים בְּעֵינֶיךָ כִּיּוֹם אֶתְמוֹל כִּי יַעֲבֹר
 וְאַשְׁמוּרָה בַּלַּיְלָה: ה זָרַמְתֶּם שָׁנָה יִהְיוּ בַּבֶּקֶר
 כְּחֲצִיר יַחְלֶף: ו בַּבֶּקֶר יִצְיִץ וְחֶלֶף לְעָרֵב יִמּוֹלֵל
 וַיִּבֶשׁ: ז כִּי־כָלִינוּ בְּאִפְךָ וּבַחֲמַתְךָ נִבְהַלְנוּ:
 ח שֵׁתָה עֹנִיתִינוּ לְנִגְדֶךָ עַל־מִנּוּ לְמֵאוֹר פְּנֶיךָ: ט כִּי
 כָּל־יָמֵינוּ פָּנוּ בְּעִבְרַתְךָ כָּלִינוּ שָׁנֵינוּ כְּמוֹ־הֶגְהָ:
 י יָמֵי־שָׁנוֹתֵינוּ בָּהֶם שִׁבְעִים שָׁנָה וְאִם בְּגִבּוֹרֶת |
 שְׁמוֹנִים שָׁנָה וְרַהֲפִם עָמַל וְאוֹן כִּי־גַז חִישׁ וְנִעְפָּה:
 יא מִי־יִזְדַּע עִז אִפְךָ וּכְיִרְאָתְךָ עִבְרַתְךָ: יב לְמִנּוֹת
 יָמֵינוּ כִּן הוֹדַע וְנָבֵא לִבֵּב חֲכָמָה: יג שׁוּבָה יְהוּה
 עַד־מָתִי וְהִנַּחֵם עַל־עֲבֹדֶיךָ: יד שִׁבְעֵנוּ בַּבֶּקֶר
 חֲסִדְךָ וְנִרְנְנָה וְנִשְׁמַחָה בְּכָל־יָמֵינוּ: טו שְׁמַחְנוּ
 כִּימוֹת עֲנִיתָנוּ שָׁנוֹת רָאִינוּ רָעָה: טז יִרְאֵה אֵל־
 עֲבֹדֶיךָ פֶּעֶלְךָ וְהַדְרִיךְ עַל־בְּנֵיהֶם: יז וַיְהִי | נָעַם

אֲדַנִּי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנֵנָה עָלֵינוּ
וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנֵנָהוּ:

קה * הוֹדוּ לַיהוָה קְרָאוּ בְשֵׁמוֹ הוֹדִיעוּ בְּעַמִּים
עֲלִילוֹתָיו: ב שִׁירוֹ-לוֹ וּמְרוֹ-לוֹ שִׁיחוּ בְּכָל-
נִפְלְאוֹתָיו: ג הִתְהַלְלוּ בְּשֵׁם קִדְשׁוֹ יִשְׂמַח לֵב |
מִבִּקְשֵׁי יְהוָה: ד דְּרָשׁוּ יְהוָה וְעִזּוּ בִּקְשׁוֹ כִּנּוּ
תְּמִיד: ה זְכְרוּ נִפְלְאוֹתָיו אֲשֶׁר-עָשָׂה מִפְתּוֹ
וּמִשְׁפְּטֵי-פִיו: ו זַרַע אֲבָרָהֶם עֲבָדוּ בְּנֵי יַעֲקֹב
בְּחִירָיו: ז הוּא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּכָל-הָאָרֶץ
מִשְׁפְּטָיו: ח זָכַר לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ דְּבַר עֲוֹה לְאֶלֶף
דוֹר: ט אֲשֶׁר כָּרַת אֶת-אֲבָרָהֶם וּשְׁבוּעָתוֹ לְיִשְׁחָק:
י וַיַּעֲמִידָהּ לְיַעֲקֹב לְחֵק לְיִשְׂרָאֵל בְּרִית עוֹלָם:
יא לֵאמֹר לְךָ אֶתֵּן אֶת-אֶרֶץ-כְּנָעַן חֵבֶל נַחֲלַתְכֶם:
יב בְּהֵיזְתֶם מִתִּי מִסֶּפֶר כַּמַּעַט וְגָרִים בָּהֶ:
יג וַיִּתְּהַלְכוּ מִגּוֹי אֶל-גּוֹי מִמַּמְלָכָה אֶל-עַם אֲחֵר:
יד לֹא-הִנִּיחַ אָדָם לַעֲשׂוֹקֵם וַיּוֹכַח עֲלֵיהֶם מְלָכִים:
טו אֶל-תִּגְעוּ בְּמִשְׁיַחִי וּלְנִבְיָאִי אֶל-תִּרְעוּ:
טז וַיִּקְרָא רָעַב עַל-הָאָרֶץ כָּל-מִטְהַלְחָם שָׁבַר:
יז שָׁלַח לְפָנֵיהֶם אִישׁ לְעַבְדֵּי נִמְכָּר יוֹסֵף: יח עָנוּ
בְּכַפָּל רָגְלוֹ בְּרֹזֶל בָּאָה נִפְשׁוֹ: יט עַד-עַתָּה
בְּאֲדָבָרוֹ אָמַרְתָּ יְהוָה עֲרַפְתָּהוּ: כ שָׁלַח מֶלֶךְ
וַיִּתִּירָהוּ מִשְׁלַל עַמִּים וַיִּפְתַּחְהוּ: כא שָׁמוֹ אָדוֹן
לְבֵיתוֹ וּמִשְׁלַל בְּכָל-קִנְיָנוֹ: כב לְאִסָּר שָׂרָיו בְּנִפְשׁוֹ

וּזְקַנְיוֹ יַחֲבִיבֵם׃ כג וַיָּבֵא יִשְׂרָאֵל מִצְרַיִם וַיַּעֲקֹב גֵּר
בְּאֶרֶץ חָם׃ כד וַיִּפֹּר אֶת־עֲמוֹ מְאֹד וַיַּעֲצֵמְהוּ
מִצְרָיו׃ כה הִפְךָ לָבָם לְשֵׁנָא עֲמוֹ לְהַתְנַפֵּל בְּעַבְדָּיו׃
כו שָׁלַח מֹשֶׁה עֲבָדָיו אֶהֱרֹן אֲשֶׁר בָּחַר־בוֹ׃ כז שָׁמוּ־
בָּם דְּבַר־י אֱתוּתָיו וּמִפְתִּים בְּאֶרֶץ חָם׃ כח שָׁלַח
חֲשֹׁךְ וַיַּחֲשֹׁךְ וְלֹא־מָרוּ אֶת־דְּבָרוֹ׃ כט הִפְךָ אֶת־
מִימֵיהֶם לָדָם וַיָּמַת אֶת־דֹּנְתָם׃ ל שָׂרֵץ אֲרָצָם
עֲפָרְדֵּיעִים בְּחֹדְרֵי מַלְכֵיהֶם׃ לא אָמַר וַיָּבֵא עָרֹב
כְּנִים בְּכָל־גְּבוּלָם׃ לב נָתַן גְּשָׁמֵיהֶם כָּרֹד אֵשׁ
לְהַבּוֹת בְּאֲרָצָם׃ לג וַיֵּךְ גִּזְבָּנִים וַתֵּאֱנָתָם וַיִּשְׁפֹּר עֵץ
גְּבוּלָם׃ לד אָמַר וַיָּבֵא אֲרָבָה וַיִּלַּק וַאֲיִן מִסְפָּר׃
לה וַיֹּאכַל כָּל־עֵשֶׂב בְּאֲרָצָם וַיֹּאכַל פְּרִי אֲדָמָתָם׃
לו וַיֵּךְ כָּל־בְּכוֹר בְּאֲרָצָם רֵאשִׁית לְכָל־אוֹנָם׃
לז וַיּוֹצִיאֵם בְּכַסֶּף וּזְהָב וַאֲיִן בְּשֹׁבְטָיו כּוֹשֵׁל׃
לח שָׂמַח מִצְרַיִם בְּעֲאֲתָם כִּי־נִפְל פַּחַדָּם עֲלֵיהֶם׃
לט פָּרַשׁ עֲנָן לְמִסְךְ וְאֵשׁ לְהֵאִיר לַיְלָה׃ מ שָׁאֵל
וַיָּבֵא שָׁלוֹ וְלָחֶם שָׁמַיִם יִשְׁפִּיעֵם׃ מא פָּתַח עֶזְרַת
וַיִּזְוְבוּ מַיִם הָלְכוּ בְּעֵינֹת נְהָר׃ מב כִּי־זָכַר אֶת־
דְּבַר קִדְשׁוֹ אֶת־אֲבֹרָהֶם עֲבָדָיו׃ מג וַיּוֹצֵא עֲמוֹ
בְּשֵׁשׁוֹן בְּרִנָּה אֶת־בְּחִירָיו׃ מד וַיִּתֵּן לָהֶם אֲרָצוֹת
גֹּזִים וַעֲמַל לְאֻמִּים יִירָשׁוּ׃ מה בְּעֶבְרַת אִי יִשְׁמְרוּ
חֲקָיו וַתּוֹרַתָיו יִנְצְרוּ הַלְלוּיָהּ׃

קלו * על־נְהָרוֹת | בְּבַל שָׁם יִשְׁבְּנוּ גַם־בְּכִינוּ
 בְּזָכְרֵנוּ אֶת־צִיּוֹן: ב על־עֲרָבִים בְּתוֹכָהּ תִּלְיֵנוּ
 בְּנִרוֹתֵינוּ: ג כִּי שָׁם שְׁאַלְנוּ שׁוֹבֵינוּ דְּבָרֵי־שִׁיר
 וְתוֹלְלֵינוּ שְׂמֵחָה שִׁירוּ לָנוּ מִשִּׁיר צִיּוֹן: ד אִיךְ נָשִׁיר
 אֶת־שִׁיר־יְהוָה עַל אֲדָמַת נֶכֶר: ה אִם־אֲשַׁכַּח
 יְרוּשָׁלַם תִּשְׁכַּח יְמִינִי: ו תִּדְבַק לְשׁוֹנֵי | לְחִכֵּי
 אִם־לֹא אֲזַכְּרֵכִי אִם־לֹא אֶעֱלֶה אֶת־יְרוּשָׁלַם עַל
 רֹאשׁ שְׂמֵחָתִי: ז זָכַר יְהוָה | לְבָנֵי אֲדוֹם אֵת יוֹם
 יְרוּשָׁלַם הָאֲמָרִים עָרוּ | עָרוּ עַד הַיְסוּד בָּהּ:
 ח בַּת־בְּבַל הַשְּׂדוּדָה אֲשֶׁרִי שִׁישָׁלֵם־לָךְ אֶת־
 גְּמוּלָךְ שְׂנֵמְלֶת לָנוּ: ט אֲשֶׁרִי | שִׁיאֲחִזוּ וְנִפֵּץ אֶת־
 עַלְלִיךְ אֶל־הַסַּלַּע:

קנ * הַלְלוּיָהּ | הַלְלוּ־אֵל בְּקֹדֶשׁוֹ הַלְלוּהוּ בְּרִקְיעַ
 עִזּוֹ: ב הַלְלוּהוּ בַּגְּבוּרָתוֹ הַלְלוּהוּ כְּרֹב גְּדָלוֹ:
 ג הַלְלוּהוּ בְּתִקְעַ שׁוֹפָר הַלְלוּהוּ בַּנִּבֵּל וּכְנֹר:
 ד הַלְלוּהוּ בְּתֹף וּמַחֹל הַלְלוּהוּ בַּמְּנִים וְעִגְבֹּ:
 ה הַלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי־שִׁמְעַ הַלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי תְרוּעָה:
 ו כֹּל הַנְּשָׁמָה תִּהְלֵל יְהוָה הַלְלוּיָהּ:

אחר שסיים תהלים יאמר זה:

מי יתן מציון ישועת ישראל בשוב יהנה שכבות עמו וגל יעקב ישמח ישראל:
 ותשועת צדיקים מיהנה מעוזם בעת צרה: ויעזרם יהנה ויפלטם ויפלטם
 מרשעים ויושיעם כי חסו בו: